အမရပုရ
မဟာဂန္ဓာရုံဆရာတော်
အရှင်ဇနကာဘိဝံသ ၏
အမှတ်(၄၀)ကျမ်းစာ

သုတ်မဟာဝါဒဋ္ဌကထာ

ဘာသာပြန်

နှင့်

ပါဠိတော်နိဿယ

(ပထမအုပ်)

သုတ်မဟာဝါအဋ္ဌကထာကို နိဿယ အဓိပ္ပါယ်
စုံလင်စွာ တန်ဆာဆင်ထားပါသည်။

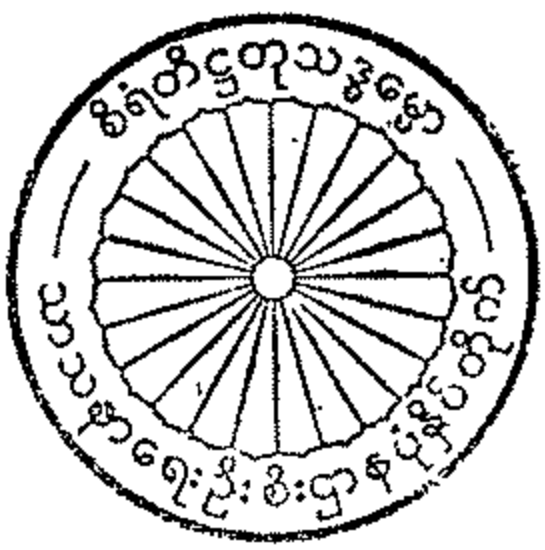

ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ်သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်
သာသနာရေးဦးစီးဌာန

သာသနာ ၂၅၂၄၊ ကောဇာ ၁၃၄၂၊ ဇူလိုင်လ ၁၉၈၀၊

ထေရဝါဒ

သာသနာတော် သန့်ရှင်း တည်တံ့ ပြန့်ပွားရေး

အတွက်

မဟာဂန္ဓာရုံဆရာတော်

အရှင်ဇနကာဘိဝံသ၏

ဗာဒလာခဲ့ကာကျမ်းကြီးများ

ပြည့်စုံအောင် ကြိုးစားရိုက်နှိပ်နေပါပြီ

ပထမ အကြိမ်

အုပ်ရေ ၃၀၀၀

ရန်ကုန်မြို့၊ ကမ္ဘာအေး၊ သာသနာရေးဦးစီးဌာန အတွက်
ဟံသာဝတီပရိဝုဏတ်ပုံနှိပ်တိုက်(၀၁၄၀၅)တွင် ဦးဇော်ဝင်း က
ပုံနှိပ်၍ လက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူးဦးမြင့်မောင်
မူတည်ပုံတင်အမှတ်(၀၂၅၂၇)က ထုတ်ဝေသည်။

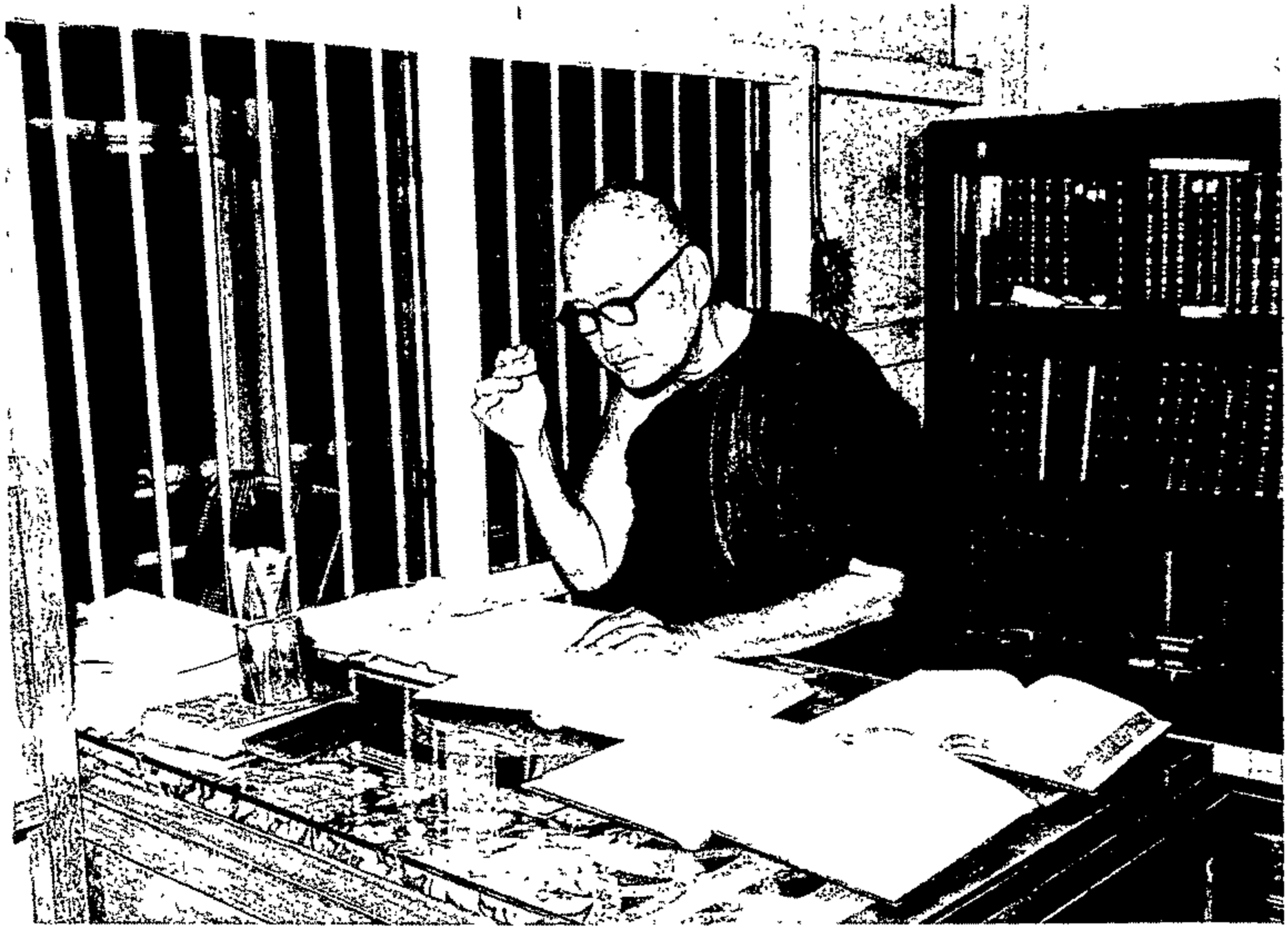

အရှင်ဇနကာဘိဝံသ၏

တဘဝဝံသံသရာဖြစ်စဉ်-အကျဉ်း

၁။ အရှင်ဇနကာဘိဝံသ ဆရာတော်လောင်းသူငယ်ကို စစ်ကိုင်းတိုင်း ရွှေဘိုခရိုင် ဝက်လက်မြို့နယ် သရိုင်ရွာ ဦးဇောတိ-ဒေါ်အုန်း လှိုင်တို့မှ ၁၂၆၁-ခုနှစ်၊ တပို့တွဲ လပြည့်ကျော် ၁၄-ရက်၊ (၁၉၀၀-ပြည့်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၇-ရက်) အင်္ဂါနေ့တွင် ဖွားမြင်သည်။

၂။ ၁၂၆၆-ခုနှစ်၌ ပထမအကြိမ် ရှင်သာမဏေ ပြုတော်မူသည်။

၃။ ၁၂၂၅-ခုနှစ်၌ ဒုတိယအကြိမ် ရှင်သာမဏေ ပြုတော်မူသည်။

၄။ ၁၂၂၉-ခုနှစ် သက်တော်၁၈-နှစ်အရွယ်တွင် ပထမကြီးတန်း စာမေးပွဲကို အောင်မြင်တော်မူသည်။

၅။ ၁၂၈၀-ပြည့်နှစ် တပေါင်းလပြည့်နေ့၌ ပထမအကြိမ် ရဟန်း အဖြစ် ခံယူတော်မူသည်။

၆။ ၁၂၈၁-ခုနှစ် နယုန်လပြည့်နေ့၌ ဒုတိယအကြိမ်၊ ၁၂၈၁-ခုနှစ် တပေါင်းလပြည့်နေ့၌ တတိယအကြိမ် ရဟန်းအဖြစ် ခံယူတော်မူသည်။

၇။ ၁၂၈၂-ခုနှစ်၌ "ပထမကျော်"အောင်မြင်တော်မူသည်။

၈။ ၁၂၈၉-ခုနှစ်၌ "သက္ကသီဟစာမေးပွဲ ပရိယတ္တိသာသနဟိတ ဓမ္မာစရိယ"ဘွဲ့ ရရှိ အောင်မြင်တော်မူသည်။

၉။ ၁၃၀၃-ခု ဝါဆိုဦး (၁၉၄၁-၄၂) ဂျပန်စစ်တပ်မျှား မြန်မာပြည်သို့ ဝင်ရောက်သိမ်းပိုက်မည့်နှစ်တွင် ယခုလက်ရှိ အမရပူရ မဟာဂန္ဓာရုံကျောင်းတိုက်နေရာသို့ ပြောင်းရွှေ့သီတင်းသုံးတော်မူသည်၊ ပြောင်းရွှေ့လာခဲ့စဉ်က သံဃာတော်ငါးပါးမျှ သာရှိ၍ ပျံ့လွှင့်တော်မူချိန်တွင် သံဃာတော် ငါးရာကျော်မျှ သီတင်းသုံး လျက် ရှိသည်။

၁၀။ (လွတ်လပ်ရေးရပြီးနောက်) ၁၃၁၂-ခုနှစ် ပြည်ထောင်စုမြန်မာ နိုင်ငံတော် အစိုးရ၏ (ရှေးဦးစွာ) "အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ" ဘွဲ့တံဆိပ် ဆက်ကပ်ခြင်းကို ခံယူရသည်။

(ဃ) အရှင်ဇနကာဘိဝံသ၏တာဘဝသံသရာဖြစ်စဉ်အကျဉ်း

. ၁၁။ ၎င်းနှစ်မှာပင် နိုင်ငံတော်စာသင်ကျောင်းမျှားဌ် သင်ကြားရန် "မူလတန်း ဗုဒ္ဓဘာသာလက်စွဲ ခေါ် သင်ခန်းစာ" မျှားကို ရေးသားခဲ့သည်။

၁၂။ ၁၃၁၅-ခုနှစ်ဌ် (က) ဆဋ္ဌသံဂီတိသြဝါဒါစရိယ သံဃနာယက၊
(ခ) ဆဋ္ဌသံဂီတိ ဘာရနီတ္ထာရက၊
(ဂ) ဆဋ္ဌသံဂီတိ ပါဠိပဋိဝိသောဓက၊
(ဃ) ဆဋ္ဌသံဂီတိ သြသာနသောဓေယျ ပတ္ထ ပါဠိကအဖြစ် တင်မြှောက်တော် မူခြင်းကို ခံယူရသည်။

၁၃။ ၁၃၁၇-ခုနှစ် ပဲခူးမြို့ဌ် ကျင်းပအပ်သော ဂိုဏ်းလုံးကျွတ်အစည်းအဝေးကြီးက ရှေကျင်ဂိုဏ်းကြီး၏ ဥပဥက္ကဋ္ဌ (ဒုတိယသာသနာပိုင်)အဖြစ် တင်မြှောက်ခြင်းကို ခံယူတော်မူရသည်။

၁၄။ ၁၂၉၁-ခု သက်တော် ၃၀-မှ စ၍ ကျမ်းစာမျှားကို စတင်ပြုတော်မူခဲ့ရာ ၁၂၉၃-ခုနှစ်တွင် ပထမဦးဆုံးကျမ်းစာကို ရေးသားပြီးစီးတော်မူ၍၊ ၁၃၁၈-ခု တန်ဆောင်မုန်းလတွင် "နောက်ဆုံးဆယ်လ မြတ်ဗုဒ္ဓ"ကျမ်းစာကို ရေးသားပြီးလျှင် "တာဘဝသုံ့သရာ"အမည်ဖြင့် ထေရုပ္ပတ္တိကို ကိုယ်တိုင် ရေးတော်မူခဲ့သည်။ ပဋ္ဌပကရဏဘာသာဋ္ဌီကာနှင့် မူလဋ္ဌီကာနိဿယ ပါဠိတော်နိဿယ မျှားကို ၁၃၁၆-ခု တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း ၅-ရက် (၁၈-၁၁-၇၄) တနင်းလာနေ့ ၁-နာရီအချိန် စတင် ပို့ချရေးသား၍၊ ၁၃၁၉-ခု ဝါခေါင်လဆန်း ၁၂-ရက်နေ့မှာ ပြီးဆုံးခဲ့ပါသည်။ သုတ်မဟာဝဂ ပါဘာသာဋ္ဌီကာကို ၁၃၁၇-ခု ဝါဆိုလပြည့်ကျော် ၂-ရက် ကြာသပတေးနေ့ (၂၄-၇-၇၅) စတင် ပို့ချရေးသား၍၊ ၁၃၁၉-ခု နတ်တော်လဆန်း ၁၃-ရက် (၂၃-၁၂-၇၇) သောကြာနေ့ ပုံ့လွန်တော်မမူမီ ၅-ရက်အလိုတွင် ပြီးစီးတော်မူခဲ့ပါသည်။ သုတ်ပါထေယျ ဘာသာဋ္ဌီကာကိုပင် တရက်မျှ ရေးသား ပို့ချခဲ့ပါသေးသည်။

၁၅။ ၁၃၁၉-ခုနှစ်၊ သက်တော် ၇၀-နှစ်အရောက်၊ နတ်တော်လပြည့်ကျော် ၂-ရက် (၁၉၇၇-ခု၊ ဒီဇင်ဘာလ-၂၇-ရက်)အင်္ဂါနေ့ ညနေ ၄-နာရီ မိနစ် ၃၀-တွင် တာဘဝအတွက် ငြိမ်းတော်မူပါသည်။ ။

သုတ်မဟာဝါ ဘာသာဋီကာ

ကျမ်းဦးပန်းကြားလွှာ

သုတ်မဟာဝါဘာသာဋီကာကို စတင် လေ့လာလျှင်-ဆရာတော်ဘုရား၏ သုတ်သီလကွန်ဘာသာဋီကာ ရေးစဉ်က ဆရာတော်၏သဘောထားကို ပြန်လည်သုံးသပ် သိရှိလျှင် ပိုမိုအကျိုးရှိမည် ထင်မိပါသည်။

သုတ်သီလကွန်နိဒါန်း စာမျက်နှာ (၁)တွင် ဆရာတော်ကိုယ်တော်တိုင် ရေးသားတော်မူခဲ့သည်မှာ-

စမ်းလေ့လာချိန်။ ။မိမိသည် ဤသီလကွန်အဋ္ဌကထာကို အသက် (၁၅)နှစ် ပြည့်ကာစဖြစ်သော ကျောင်းသားအရွယ် ငယ်စဉ်ကပင် မြောင်းမြ ဆရာတော်လောင်း သက္ကသီဟဓမ္မာစရိယ အထံ၌ ကိုယ်တိုင်ဆိုဝါဖြင့် သင်ယူခဲ့ရပါသည်။ ထို့နောက် ပခုက္ကူ မဟာဝိသုဒ္ဓာရုမ တိုက်သို့ ရောက်စဉ်အခါ၌လည်း ထပ်၍ လေ့လာရုံမက သက္ကသီဟပရိယတ္တိ စာမေးပွဲမဝင်ခင်လည်းကောင်း၊ ဝင်ပြိုးမှလည်းကောင်း ကိုယ်တိုင်ပင် ပို့ချခဲ့ပါသည်။

အခက်ဆုံး။ ။ထိုမျှလောက် အထပ်ထပ် လေ့လာပြီး ဖြစ်ပါသော်လည်း ဤ အဋ္ဌကထာ၏ ဘာသာဋီကာကို ပို့ချယင်းရေးသားပြန်သောအခါ လွယ်မည့်အယောင်ဖြင့် ခက်ခဲသောအချက်များစွာကို တွေ့ရပါသည်။ အဋ္ဌသာလိနီအဋ္ဌကထာသည် အတိမ္မာညဝါနှင့် သဘာဝမှ အခြေ ရပြီးသူတို့အတွက် ဤမျှလောက် မခက်လှပါ။ မူလဋီကာအတွက်သာ ခက်ခဲပါသည်။ ဤအဋ္ဌကထာကား သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်၏ အာရုံ ဖြစ်နိုင်သော တိတ္ထိတို့ဆိုင်ရာ ဘာသာဝါဒကြောင့် ရှေးပိုင်းသုတ်များ၌ တမျိုးပြီးတမျိုး ရှုပ်ထွေးလာသဖြင့် ခက်ပြီးယင်းခက်ယင်း ဖြစ်ရကား အခက်ဆုံး အဋ္ဌကထာဟု ဆိုထိုက်ပါသည်။

အထက်ဆုံးညာဏ်၏ကျက်စားရာ

ခက်မှုညာဏ်ထက်။ ။အခက်ဆုံးအာရုံသည် အထက်ဆုံးညာဏ်၏ ကျက်စားရာ ဖြစ်သောကြောင့် ဤအဋ္ဌကထာအဖွင့်ကို ရေးသားရာ၌ သတိ သမာဓိ စူးစိုက်စွာ အခြေအရံပါသော ထက်မြက်သောညာဏ်ကို မဖြစ်ဖြစ်အောင် ထူထောင်ရပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဤကျမ်းစာကို ပို့ချရေးသားချိန် ဝယ် မိမိညာဏ်လည်း တိုးတက်၍လာသကဲ့သို့ ထင်ရပါသည်။

တောင့်တခြင်း။ ။မိမိမှာ ဉာဏ်ထက်လာလေ ဘုရားအာရုံ ထိုမိလေဖြစ်သောကြောင့် ဤကျမ်းစာကို လေ့လာသော ပုဂ္ဂိုလ်များလည်း အလားတူ သတိ သမာဓိ ပညာ သဒ္ဓါ ထက်စေလိုသောကြောင့် ဘုရားရှင်ကို နေ့စဉ်နေ့စဉ် တွေ့မြင်ဖွယ်ရာ ဘုရားရှေ့နှုတ်တော်ထွက် ပါဠိတော်နိဿယကိုပါ နောက်ဆက်တဲ့ စီစဉ်ထားပါသည်။ ဗုဒ္ဓါနုဿတိဘာဝနာ အရသာပေါ်သည့်တိုင်အောင် လေ့လာနိုင်ကြပါစေသတည်း။—

စသည်ဖြင့် ကိုယ်တော်တိုင် မိန့်တော်မူခဲ့ပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ ဆရာတော်၏ အမိန့်အမှာ စကားကို ဖတ်ရှု လေ့လာရခြင်းအားဖြင့် ရှေးဆရာ စဉ်ဆက် ပိဋကတ်တော်သင်ရိုး အုပ် ၂၀–တွင် ဝိနည်း ၅–ကျမ်း၊ သုတ် ၃–ကျမ်း၊ အဘိဓမ္မာ ၇–ကျမ်းဟု ရှိခဲ့ရာ ဒီဃနိကာယ် သုတ် ၃–ကျမ်းသည် ပိဋကတ်တော် သင်ရိုးတွင် အလွန်လိုအပ်သဖြင့်သာ ပါဝင်နေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ပိဋကတ်တော်တွင် သုတ္တန်ကျမ်းပေါင်း မျှားစွာရှိသည့်အနက် ဒီဃနိကာယ် ၃–ကျမ်းကိုမူ ပိဋကတ်တော်သင်ရိုး ကျမ်းပေါင်း ၂၀–တွင် ရှေးမထေရ်မြတ်ကြီးများ ရွေးချယ် ထည့်သွင်းခဲ့သည် မှာလည်း အလွန် စဉ်းစားဖွယ်ရှိပါသည်။

သီလက္ခန်ဘာသာဋီကာ စာမျက်နှာ ၁၉၇–တွင်—

သဒ္ဓါဝဟဂုဏသ၊ ရတနာ ၃–ပါးဌ် ယုံကြည်ခြင်းသဒ္ဓါကို ဆောင်နိုင်သောဂုဏ်ရှိထသော။ အာဂမဝရသ၊ မိမိသူတပါး အစီးအပွားတို့၏ လာရာလာကြောင်း ကောင်းမြတ်သောနိကာယ်၏....ဆိုသော အဋ္ဌကထာ၏အဖွင့်ကို ဆရာတော်မှတ်ချက်ရေးတော်မူရာတွင်၊—

သဒ္ဓါဝဟဂုဏသ။ ။အခြားသော နိကာယ်တို့လည်း ရတနာ ၃–ပါးဌ် ကြည်ညိုခြင်းကိုဆောင်နိုင်သောဂုဏ်ရှိကြပါပေကုန်၏။ သို့သော် ဒီဃနိကာယ်ကား အထူးသဖြင့် ကြည်ညိုခြင်းကို ဆောင်နိုင်သောဂုဏ်ရှိသောကြောင့် အတိသယနည်းအားဖြင့် ဤနိကာယ်ကိုသာ "သဒ္ဓါဝဟဂုဏ"ဟု ချီးကျူးရပေသည်။ ချဲ့ဦးအုံ့–ဤနိကာယ်တွင်ပါဝင်သော ပြဟ္မဇာလသုတ်၌ သီလ ၃–မျိုး၊ ၆၂–ပါးသော မိစ္ဆာအယူများကို အကြွင်းမဲ့ညွှန်ပြထားခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ သုတ်မဟာဝဂ္ဂဝယ် မဟာနိဒါနသုတ်၌ ရှေးဘုရားရှင်တို့၏ဂုဏ်တော်ကိုညွှန်ပြခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊သုတ်ပါထေယျဝယ် ပါထိကသုတ်၌ တိတ္ထိတို့ကိုနှိမ်နင်း၍ မည်သူမှမဆန့်ကျင်ဘက် မတွန်းလှန်နိုင်သော သီဟနာဒ (ရဲရင့်သော

 ်ားမ်ားဦးပန်ကြားလွှာ (ဆ)

တရားတော်)ကို မိန့်ခြွက်တော်မူခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ သမ္မာသာ ဒနိယ(အနုတ္တရိယ)သုတ် စသည့်တို့၌ အထူးအားဖြင့် ဘုရားဂုဏ်တော်များကို ထင်ရှားပြခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း ဤ နိကာယ်သည် ရုတနာ ၃-ပါး၌ အလွန်အကဲ ကြည်ညိုခြင်းကို ဆောင်နိုင်ပါသည်-ဟု မိန့်တော်မူခဲ့ပါသည်။

ထိုယုံကြည်ချက် သဒ္ဓါတရားကြောင့်ပင် ဆရာတော်သည် ဘုရားရှင်နှင့် ဘုရားရှင်၏သာသနာတော်၌ မတုန်မလှုပ် ယုံကြည်လျက် အပြောနှင့်အလုပ်-အလုပ်နှင့်အပြောကို တထပ်တည်း ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော် မကြာခဏ မိန့်တော်မူလေ့ရှိသည်မှာ မိမိထက် စာတတ်သူများရှိကြောင်း၊ မိမိနှင့် ထပ်တူတတ်သူများလည်းရှိကြောင်း၊ မိမိသည် ဆရာကောင်းများ၏ စောင့်ရှောက်မှုကို ရခဲ့သဖြင့် အထူးသဖြင့် သာသနာပြုရာတွင် အထူးကံကောင်းခဲ့ကြောင်း မကြာခဏ မိန့်တော်မူလေ့ရှိပါသည်။

မြန်မာပြည်သာသနာတွင် အနီးဆုံးနှင့် အထင်ရှားဆုံး အထောက်အထားများကို လေ့လာရလျှင် ရှေကျင်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ သာသနာ၊ ရေစကြို ဆရာတော်ဘုရားကြီးကိုအမှီးထား၍ပခုက္ကူဆရာတော်ဘုရားကြီးများ၏ သာသနာ၊ လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ သာသနာ ဤ ၃-ရပ်သည် မြန်မာပြည်၏ သာသနာသမိုင်းတွင် အထူးခြားဆုံး သာသနာ ၃-ရပ် ဖြစ်ပါသည်။

ရှေကျင်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ သာသနာ

ရှေကျင်ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ပရိယတ္တိကိုအခြေတည်၍ စိုနည်းပဋ္ဌိ ပတ္ထိကို အလေးထားပြီး သာသနာတော်တွင် ရဟန်းသံဃာတော်များကို လူအများအကြည်ညိုခံနိုင်အောင် အဆုံးအမ ပေး၍ သာသနာ့ကျက်သရေကို ဆောင်တော်မူခဲ့ပါသည်။

ရေစကြို ပခုက္ကူ သာသနာ

ရေစကြိုဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် ပခုက္ကူဆရာတော်ဘုရားကြီးများမှာ ပရိယတ္တိသာသနာတွင် ပိဋကတ်တော်ရှိ သမ္မာသင်ရိုးသာမက ကျမ်းအိပ်များဟုအဆိုရှိသော နိကာယ်များကိုပင် ပေါက်မြောက်အောင် ချပေးတော်မူလျက် မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ သာသနာကို ထိန်းသိမ်းတော်မူခဲ့ကြပါသည်။

လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး၏သာသနာ

လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် တပည့်ပရိသတ်တို့မှာကား-ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ အဘိဓမ္မာကို လူအများ အလွယ်တကူသိအောင် ဝိပဿနာတရားတော်ဘက်

ကို အာရုံပြုလာအောင် လုံ့ဆော်တိုက်တွန်းလာခဲ့သည်မှာ ယနေ့ မြန်မာပြည်သာသနာတွင် အာဘိဓမ္မာနှင့် ဝိပဿနာ ထင်ရှားနေသည်မှာ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ သာသနာဟုပင် ဆိုထိုက်လောက်ပါသည်။

ယနေ့ အမရပူရ မဟာဂန္ဓာရုံ ဆရာတော်

အမရပူရ မဟာဂန္ဓာရုံ ဆရာတော်မှာကား— ရှေကျင်ဒုတိယသာသနာပိုင် မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံ ဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် ထရံကာဆရာတော်ကြီးတို့၏ ဆွေမျိုးဝင်တော်စပ်ရုံသာမက ရှေကျင်ဂိုဏ်းကြီး၏ ဦးစီးနာယက ဖြစ်တော်မူကြသော စစ်ကိုင်း မဟာဂန္ဓာရုံ ဆရာတော်၊ ဒုတိယမဟာဂန္ဓာရုံ ချမ်းအေးဆရာတော် ရှေကျင်ဂိုဏ်းတွင် ရုတနာတဆူ ဖြစ်တော်မူသော အာဘယာရုမ ဆရာတော်ဘုရား၊ သာသနာပိုင် ဖြစ်တော်မူသွားသော(မြောင်းမြ ပဇ္ဇောတာရုံ)ဝိသုဒ္ဓါရုံ မြောင်းမြ ဆရာတော်ဘုရားကြီးများ၏ အနီးကပ်ဆုံး အပြုအပြင် အဆုံးအမ ကိုရရှိ၍ ဝိနည်းပဋိပတ္တိအကျင့်နှင့် ဦးစီးရှေဆောင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ တည့်မတ်ဖြောင့်စင်း၍ ပကာသနကို ဦးစားမပေးသော စိတ်နေသဘောထားများကို ရင့်ကျက်စေခဲ့ပြီးလျှင်၊ ပခုက္ကူဆရာဇတော်ဘုရားကြီး၏ ပိဋကတ်တော်တို့ကို ပေါက်မြောက်အောင် စာသင်သားတို့အား ကြီးစွာသောလုံ့လဖြင့် စာချုပ်ပုဂ္ဂိုလ်များ စည်းလုံးညီညွတ်စွာ ဆောင်ရွက်ခဲ့ပုံကို အသားကျအောင် နည်းနာရရှိခဲ့သဖြင့် ဆရာတော်များ၏ ဝိနည်းပဋိပတ္တိကို လေးစား၍ သာသနာတွင် ပိဋကတ်ပါဠိတော်များ အဓိပ္ပါယ်နှင့်ဓာတု အခြေတကျ တတ်မြောက်မှ သာသနာတော် အရှည်သန့်ရှင်း တည်မြဲ ပြန့်ပွားနိုင်လိမ့်မည်ဟု စဉ်မြဲယုံကြည်တော်မူခဲ့ယင်း ရှိသည့်အတိုင်း ရှေကျင်ဆရာတော်ဘုရားကြီးများ၏ ပရိယတ္တိနှင့် ပခုက္ကူစာသင်စနစ်ကို စုပေါင်းဖြစ်မြောက်အောင် အမရပူရ မဟာဂန္ဓာရုံ တိုက်ကြီးကို ထူထောင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်ဟုဆိုက မှားမည်မဟုတ်ပါ။

သံဃဂန္ဓာပြုပြင်မှု

အမရပူရ မဟာဂန္ဓာရုံ ဆရာတော်သည် ဝယ်စဉ်ကစ၍ မြောင်းမြဆရာတော်ထံတွင် နေစဉ်ကပင် မိမိဆရာသည် ရှေးခေတ်အလိုက် ထိပ်တန်းစာမေးပွဲများ အောင်မြင်၍ သာသနာတော်ကို လေးစားကြည်ညို အားထုတ်သူဖြစ်ပါလျက် သာသနာပြုကြသော ဓာတာ ဓာတာမတို့၏ အသိအားနည်းမှုကြောင့် တရားဟောခမ္မာကထိက ဘုန်းကြီးများလောက် စာချဘုန်းကြီးများကို အလေးမပြုကြပုံ၊ ပခုက္ကူစာသင်တိုက်ကြီးတွင်နေစဉ်က ဆွမ်းဆင်းရဲသဖြင့် စာသင်စာချုပ်ရာ၌ သံဃာတော်များ ပင်ပန်းတော်မူကြပုံ၊ အချို့သံဃာတော်များ ခန္ဓာကိုယ်ကိုမပင်မပန်းအောင် စောင့်ရှောက်တော်မူကြရာ၌ ဝိနည်းတော်

နှင့် မအပ်မရှုပ်ပြုကြပုံတို့ကို ကိုယ်တွေ့မျက်မြင် ကြုံတွေ့လာရသဖြင့် မိမိစွမ်းဆောင်နိုင်၍ စာသင်တိုက်သာ ထူထောင်ပါက "သံဃာတော်များ ဤကဲ့သို့ မဖြစ်စေရ" ဟု အဓိဋ္ဌာန်ရှိခဲ့သည့်အတိုင်း-အမရပူရ မဟာဂန္ဓာရုံ စာသင်တိုက်ကြီးကိုဝိနည်းတော်နှင့်အညီ ဆွမ်း ဘောဇဉ်နှင့်တကွ နေရေးထိုင်ရေး ပညာရေးမှ စ၍ ကိုယ်တော်တိုင် ကြပ်မပြီးလျှင် ကျန်းမာရေး ဝိနည်းနှင့်အညီ နေနိုင်ရေး၊ အထူးသဖြင့် ဝတ္ထု ဌေကြေးနှင့် ပတ်သက်၍ ကျောင်းတိုက်အတွင်း အသန့်ရှင်းဆုံးဖြစ်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက် ပြုပြင်တော်မူခဲ့ပါသည်။

အပြောနှင့် အလုပ်

အထူးသဖြင့် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးခါစ ၁၉၄၅-ခုနှစ်ဇူလိုင်ဘာ ၂၇-ရက် နေ့တွင် မြောင်းမြဆရာတော်ဘုရားကြီးကို အကြောင်းပြု၍ မဟာဂန္ဓာရုံ ဆရာတော်နှင့် စာရေးသူ စတင်တွေ့ဆုံချိန် လွတ်လပ်ရေးမရမီ အနာဂတ် သာသနာရေးကျမ်းကို ပြုစုရေးသားပြီးစီးခဲ့ပါသည်။

ထိုအချိန်မှ စ၍ မြန်မာတပြည်လုံးကိုပင် စွမ်းဆောင်နိုင်ခြင်း မရှိသော်လည်း အမရပူရ မဟာဂန္ဓာရုံကျောင်းတိုက်အတွင်းတွင်မူ အနာဂတ် သာသနာရေးကျမ်းတွင် ရေးသားတော်မူခဲ့သည့်အတိုင်း ဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်ကို ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များသာမက ဘာသာခြား လူ ရှင် ရဟန်းများ ပါ ကြည်ညိုနိုင်ခွင့်ရအောင် ရှေကျင်ဆရာတော် အစရှိသော ဝိနည်း သာသနာကို အလေးပြုသော ဆရာမြတ်တို့နှင့် ပခုက္ကူဆရာတော်ဘုရားကြီးများ၏ ပါဠိတော်များကို အခြေခံကောင်းအောင် သင်ယူပို့ချသော စာသင်နည်းကို မန္တလေး စာသင်စာချ ဆရာတော်များ၏ နည်းများပါပူးပေါင်း၍ နှောင်းခေတ်သာသနာအတွက်-သာသနာကို ကြည်ညိုသောပုဂ္ဂိုလ်များ လေးစားလာက်အောင် ကြိုးစားတော်မူခဲ့ပါသည်။

သာသနာသန့်ရှင်းတည်တံ့ပြန့်ပွားရေး

အမရပူရ မဟာဂန္ဓာရုံဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ကြံသမျှ ပြောသမျှ လုပ်သမျှတို့သည် ဘုရားရှင်သာသနာတော်၏ သန့်ရှင်း တည်တံ့ ပြန့်ပွားရေး အတွက်သာလျှင် ဖြစ်သည်ဟု စာရေးသူရဲရဲဝံ့ဝံ့ပြောရပါသည်။

ထို့ကြောင့်ပင် ဆရာတော်သည် မည်သူ၏ လျှောက်ထားချက် မည်သည့် အကြံဉာဏ်ကိုမျှ လက်ခံတော်မမူပဲ သာသနာတော်ကို ရဟန်းတော်များသာ အစဉ်စောင့်ထိန်းတော်မူနိုင်လိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် ယင်းတို့လူတွေ့အတွက်က အရေးမကြီးဘူး၊ ရဟန်းတော်တွေ့အတွက်က အရေးကြီးသည်။ ရဟန်းတော်

မျှား ပိဋကတ်တော်ကို အလွယ်နှင့် အဓိပ္ပါယ်ပေါက်မြောက်အောင်သင်ကြား နိုင်ဖို့အတွက် ပိဋကတ်တောကျမ်းစာမျှား ပြည့်စုံအောင် ရေးသား၍ ဝိနည်း ပဋိပတ္တိအကျင့်၊ ကိုယ်ကျင့်တရားကို အလေ့အကျင့် ပြည့်စုံအောင် ကြိုးစား ရမည်ဟု အမိန့်ရှိခဲ့သည့်အတိုင်း အသက်တမ်းနှင့် မမျှအောင် သံဃာတော် ပေါင်း ၅၀၀-ကျော်မျှသော ကျောင်းတိုက်ကြီးကို စနစ်တကျ စားရေး နေရေး ပညာရေး အလိမ္မာရရှိရေးကို နေ့ညဉ့်မအား ပြည့်စုံအောင် ကြိုး စားဆောင်ရွက်ယင်းပင်၊ ပိဋကတ်တော် သင်ကြားရေးအတွက် သဒ္ဒါ ဝိနည်း အာဘိဓမ္မာ သုတ္တန်-ဘာသာဋီကာကျမ်းမျှားကို ပြည့်စုံအောင် ရေးသားတော် မူခဲ့ပါသည်။

ထို ရေးသွားသမျှ ကျမ်းစာမျှား၊ နှုတ်ဖြင့် ဩဝါဒပေးသွားသမျှတို့သည် လည်း ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ သာသနာတော် သန့်ရှင်းတည်တံ့ ပြန့်ပွားရန်သာ အဓိက ဦးတည်ချက်ဖြစ်ပါသည်။ မိမိ၏ ဘုန်းကြီးမှု အထင်ကြီးခံရမှုဟူ၍ ကစုံတရုမျှ မတွေးခဲ့ရပါ။

ရေးပြီးကျမ်းစာမျှား စာအုပ်ဖြစ်မြောက်ရေး

ထို့ကြောင့်ပင် ပိဋကတ်ပါဠိတော် စာပေမျှားကို အလွယ်တကူ သင်ယူ နိုင်၍ ကိုယ်ကျင့်တရား ကောင်းမွန်သော သံဃာတော်မျှား လူပုဂ္ဂိုလ်မျှား ထွန်းကားမှုသာ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ သာသနာ အဆုံးအမသူတော်ကောင်းတရား သန့်ရှင်း တည်တံ့ ပြန့်ပွားမည်။

သို့မှသာ မိမိတိုင်းပြည်နှင့် လူမျိုးရော ကမ္ဘာသူကမ္ဘာသားမျှားပါ ငြိမ်း ချမ်းသာယာသော ချမ်းသာမှုကို ရရှိမည်ဟု စဉ်မြဲစွာယုံကြည်၍ မိမိလည်း ဘုရားရှင်အဆုံးအမနှင့်အညီ ကျင့်သုံး၍ မိမိကို မှီခိုအားထားသော ရဟန်း သံဃာ ဒါယကာ-ဒါယိကာမတို့အားလည်း ကျင့်သုံးတတ်အောင် ပျံ့လွှန် တော်မူခါနီးအချိန်အထိ မနေမနားပြောဆိုဆုံးမ ဩဝါဒပေးသွားတော် မူသောစကား၊ရေးသားသွားသောစာမျှားကို ကျမ်းစာအုပ်မျှားဖြစ်လာစေလို ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်တို့ အနေဖြင့် ဆရာတော်၏အလိုတော် အတိုင်း ဘုရားရှင်၏သာသနာတော်ကြီး သန့်ရှင်း တည်တံ့ ပြန့်ပွားအောင် အစွမ်းရှိသမျှ ကျမ်းစာအုပ်မျှား ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် ကြိုးစားထုတ်ဝေရ ကြောင်း လေးမြတ်စွာ အစီရင်ခံပါသည်။

ထိန်ဝင်း
ကျမ်းစာဖြစ်မြောက်ရေးသို့
(၁၄-၂-၈၀)

အမရပူရ
မဟာဂန္ဓာရုံ ဆရာတော်
အရှင်ဇနကာ ဘိဝံသ၏
သာသနာတော် သန့်ရှင်း တည်တံ့ ပြန့်ပွားရေး
အဓိက ရည်မှန်းချက် ပန်းတိုင်

၁။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ သာသနာကို မြတ်နိုးသည့် ဆိုသူမှန်သမျှသည် စိတ်ကောင်းရှိရန်၊

၂။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ တပည့်သားတော်ဟု ခံယူထားသူ ရဟန်း ရှင် လူ မည်သူမဆို ဗုဒ္ဓမြတ်စွာအား ကြည်ညိုအားထားသူပီပီ ကိုယ် နှုတ် စိတ် ၃-ပါးလုံးဖြင့် မိမိအဆင့်အတန်းနှင့် သင့်လျော်ညီစွာ လူအများအကြည်ညိုခံနိုင်လောက်အောင် ကိုယ်ကျင့်တရား ပြည့်စုံရန်။

၃။ ဗုဒ္ဓ၏စာပေကိုသင်ယူရာတွင် ကိုယ်ကျင့်ကိုဦးထား၍ အခြေခံကိုပြည့်စုံစေပြီးမှ အောက်ခြေခိုင်သောအခါ တဆင့်ထက်တဆင့်တက်၍ ပါဠိတော်များကို အဓိပ္ပါယ် အဖွင့်နှင့်တကွ အခြေကျကျ နားလည်သဘောပေါက်ရန်။

၄။ ရဟန်းသံဃာတော်များသည် လူဒါယကာ ဒါယိကာမများအား ဗုဒ္ဓ၏ တရားနည်းလမ်းကျ လောကီ လောကုတ္တရာ ၂-ဘက် စုံအောင် ဦးဆောင်ညွှန်ပြနိုင်သော ရွေဆောင်ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်နိုင်ရန်။

၅။ ဘာသာအယူဝါဒ အတူကျသူ ရဟန်း ရှင် လူ ပညာရှင်များနှင့်တွေ့ဆုံရာတွင် မိမိ၏ကိုယ်ကျင့်တရား (ဝိနည်းနှင့်)အညီ အကြည်ညိုခံနိုင်လောက်အောင် အနည်းဆုံးပြည့်စုံ၍၊ ပညာဆွေးနွေးရာတွင် မိမိ၏ ဗုဒ္ဓအယူဝါဒကို အဘိဓမ္မာနည်း သုတ္တန်နည်း ဝိနည်းတော်အရနည်းများဖြင့် အခြေကျကျ သဘာဝပိုင်ပိုင် ပြန်လည်ဆွေးနွေးနိုင်စွမ်းရှိခြင်းကို အဓိကပန်းတိုင်အဖြစ်ထား၍ သာသနာ လူမျိုးနှင့်တိုင်းပြည်ကို တပြေးညီ တိုးတက်ချမ်းသာပြီးလျှင် ကမ္ဘာတွင် စံပြဖြစ်စေတော်မူလိုခြင်း ဖြစ်ပါ၏။

နမူနာစုံပြ

မြန်မာပြည် လွတ်လပ်ရေးမရမီ အနောဂတ် သာသနာရေးကျမ်းကို ရေးသား၍ သာသနာတော် သန့်ရှင်း တည်တံ့ ပြန့်ပွားရေး လက်တွေ့အလုပ်ကို ဘုရားရှင်အလိုကျ တကယ်လုပ်က တကယ်ဖြစ်နိုင်ကြောင်းကို ၁၃၃၉-ခု

(၁၉၃၇)ခုနှစ် ပျံ့လွန်တော်မူချိန်တိုင်အောင် အပြောနှင့်အလုပ် ညီအောင် လက်တွေ့လုပ်ပြတော်မူခဲ့ပါသည်။ပျံ့လွန်တော်မူပြီးချိန်မှစ၍ ယနေ့တိုင်အောင် လည်း ဆရာတော်ရှိစဉ်ကအတိုင်း အစဉ်အလာကို ထိန်းသိမ်းလျက် နာယက ဆရာတော်များက ဆက်လက်စောင့်ရှောက်တော်မူလျက် ရှိကြပါသည်။

ထေရဝါဒဗုဒ္ဓသာသနာ ၁၀-ရာစုခေတ်

ဗုဒ္ဓ၏ သန့်ရှင်းသော ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓသာသနာ (အဆုံးအမ သာသနာ) တော်မြတ်ကြီးကို သာသနာဝင်များ အသိဉာဏ်ပွင့်လင်း၍ သာသနာတော် သန့်ရှင်း တည်တံ့ပြန့်ပွားအောင် အဖွင့်အဋ္ဌကထာများ ရေးသားဆောင်ရွက် တော်မူသွားသော သာသနာ့ဦးဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတပါး ပေါ်ပေါက်တော် မူခဲ့ဘူးပါသည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်ထူးမှာ သာသနာတော်နှစ် ၉၆၅ (သာသနာ ၁၀-ရာစု)ခုနှစ်က သီဟိုဠ်သို့ရောက်ရှိ၍ ပါဠိတော် အဋ္ဌကထာအဖွင့်များကို တူတန်သူမရှိအောင် အားထုတ်တော်မူသွားသော အရှင်မဟာဗုဒ္ဓဃောသ မထေရ်မြတ်ပင် ဖြစ် ပါသည်။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ သာသနာ့သမိုင်း၌ ထိုအရှင်ကြောင့်ပင် ထေရဝါဒ ပိဋကတ် တော်များ ဤမျှအခြေခိုင်မြဲ၍ တတ်မြောက်ရသည်ဟု သူတော်ကောင်း ပညာရှိများ မှတ်တမ်းတင်တော်မူကြရပါသည်။

သာသနာ ၂၅-၂၆ ရာစုခေတ်

ယနေ့ သာသနာတော် ၂၄၄၃-မှ၊ ၂၅၂၁-ခုနှစ် အတွင်းတွင်လည်း အောက်ပါ ပိဋကတ်တော်သင်ရိုး အဖွင့်ကျမ်းများကို ရေးသွားတော်မူသော မဟာဂန္ဓာရုံဆရာတော် အရှင်ဇနကာဘိဝံသ သည်လည်း ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓ သာသနာတော်၏ အခြေအမြစ်ကို နှောင်းခေတ် သာသနာတော် ဝန်ထမ်း များအတွက် ကာကွယ်အခဲမရှိ သာသနာတော်ကို သန့်ရှင်း စင်ကြယ် တည်တံ့ ခိုင်မြဲ ပြန့်ပွားအောင် မဆုတ်မနစ်သောစိတ်ဓာတ်ဖြင့် ဆောင်ရွက်တော်မူသွား ခြင်းကို အောက်ပါကျမ်းစာများကပင် ထင်ရှားသော သာသနာ့သမိုင်း မှတ်တိုင်တခု ဖြစ်စေပါတော့သည်။

ပိဋကတ်တော်ကို အခြေကစ၍ ပေါက်မြောက်အောင် သင်ကြားနိုင်ရန် အတွက် ရိုက်နှိပ်ပြီးနှင့် ရိုက်နှိပ်ဆဲ ကျမ်းစာများ—

(က) **သဒ္ဒါကျမ်းများ—**

၁။ **အခြေပြုသဒ္ဒါ**

၂။ **အခြေပြုနာမ်ဂိုဏ်း**

၃။ မူလတန်း ပါဠိသိက္ခာနှင့်သဒ္ဒါအကျဉ်း
၄။ ကထာသလ္လာပ သိက္ခာ
၅။ ကစ္စည်း ဘာသာဋီကာ (ပ-ဒု)
၆။ ရူပသိद္ဓိ ဘာသာဋီကာ (ပ-ဒု)
၇။ သဒ္ဒတ္ထဘေဒစိန္တာ ဘာသာဋီကာ
၈။ ကစ္စာယနသာရ ဘာသာဋီကာ
၉။ အလင်္ကာ ဘာသာဋီကာ

(ခ) **စိန်ညီးဆိုင်ရာကျမ်းများ-**
၁။ ရွှမ်ပုံ ရှင်ကျင့်ဝတ်
၂။ ဘုရားဥပဒေတော်ကြီး
၃။ ပါတိမောက် ဘာသာဋီကာ
၄။ ခုဒ္ဒသိက္ခာ ဘာသာဋီကာ
၅။ ကင်္ခါ ဘာသာဋီကာ (ပ-ဒု)
၆။ ပါရာဇိကဏ် ဘာသာဋီကာ (ပ-ဒု-တ-စ)
၇။ ပါစိတ် ဘာသာဋီကာ
၈။ မဟာဝါ ဘာသာဋီကာ
၉။ စူဠဝါ ဘာသာဋီကာ
၁၀။ ပရိဝါ ဘာသာဋီကာ

(ဂ) **အဘိဓမ္မာဆိုင်ရာကျမ်းများ**
၁။ သင်္ဂြိဟ်ပါဠိ(ဂန္ဓာရုံမူ)
၂။ အခြေပြုသင်္ဂြိဟ်
၃။ သင်္ဂြိဟ် ဘာသာဋီကာ
၄။ ဝိထိနှင့် သုံးချက်စု ဘာသာဋီကာ
၅။ ဋီကာကျော်နိဿယ
၆။ အဋ္ဌသာလိနီ ဘာသာဋီကာ (ပ-ဒု-တ-စ)
၇။ သမ္မောဟဝိနောဒနီ ဘာသာဋီကာ (ပ-ဒု-တ)
၈။ ပဋ္ဌာန်ကရဏ ဘာသာဋီကာနှင့် မူလဋီကာနိဿယ- ပါဠိတော်နိဿယ မြန်မာပြန်အချို့။ (ရိုက်ဆဲ)
(က) ပုဂ္ဂလပညတ် ဘာသာဋီကာနှင့် မူလဋီကာနိဿယ-ပါဠိတော်နိဿယ
(ခ) ဓာတုကထာ ဘာသာဋီကာနှင့် မူလဋီကာနိဿယ - ပါဠိတော်နိဿယ

(၈) ကထာဝတ္ထု ဘာသာဋ္ဌကာနှင့် မူလဋ္ဌကာနိဿယ–ပါဠိတော်နိဿယ မြန်မာပြန်အချို့။(ပ-ဒု)
(၈) ယမိုက်ဘာသာဋ္ဌကာနှင့် မူလဋ္ဌကာနိဿယ
(c) ပဋ္ဌာန် ဘာသာဋ္ဌကာနှင့် မူလဋ္ဌကာနိဿယ

(ခ) သုတ္တန်ဆိုင်ရာကျမ်းများ–
၁။ သီလက္ခန် ဘာသာဋ္ဌကာ ပါဠိတော်နိဿယ (ပ-ဒု-တ-စ)
၂။ သုတ်မဟာဝါ ဘာသာဋ္ဌကာ ပါဠိတော်နိဿယ (ပ–ဒု–တ)
၃။ အဋ္ဌကထာအခြေပြု
၄။ ဗြဟ္မဇာလသုတ် မြန်မာပြန်
၅။ သာမညဖလသုတ် မြန်မာပြန်

(c) ပကိဏ္ဏကကျမ်းစာများ–
၁။ ရတနာ၃ဂုဏ်ရည် (အထူးထုတ်)
၂။ ကိုယ်ကျင့်အဘိဓမ္မာ
၃။ အနာဂတ်သာသနာရေး (အထူးထုတ်)
၄။ ဗုဒ္ဓဘာသာသင်ခန်းစာ (အနာဂတ်သာသနာအတွက်)
၅။ ဘာသာသွေး–ဘာသာရေးပြဿနာများနှင့် စစ်တပ်တရားတော်
၆။ ဗုဒ္ဓါနုဿတိဘာဝနာ(အထူး)
၇။ အခြေပြုမင်္ဂလသုတ်
၈။ ဗုဒ္ဓဝင်အမေးအဖြေ
၉။ ရှေးစုံဗုဒ္ဓသာသနာဝင်
၁၀။ ပဗ္ဗဇိတဒုလ္လဘ(ရိုက်ရန်စီစဉ်ဆဲ)
၁၁။ နောက်ဆုံးဆယ်လ မြတ်ဗုဒ္ဓ
၁၂။ တဘာဝသံသရာ
၁၃။ အခြေပြုပဋ္ဌာန်း တရားတော်
၁၄။ ဓမ္မစက္ကြာနှင့် အနတ္တလက္ခဏာသုတ် တရားတော်
၁၅။ လူ့ချမ်းသာ(ရိုက်ရန်စီစဉ်ဆဲ)

လူနတ်များစွာ ချမ်းသာရေးမို့

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ လောင်းလျှာတုန်းက၊ နောက်ဆုံးဘဝ ပါရမီ။
လူနတ်များစွာ ချမ်းသာရေးမို့၊ အသက်ပေးလို့ ဖြည့်ခဲ့သည်။
ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ သာသနာအတွက်တော့၊ ငါပါအသက် ဆုံးစေမည်။
စိတ်မပျက်ပေါင့်ခုလိုတွေးလို့၊ ကုသိုလ်ရေးမို့ ကြိုးစားသည်။

သုတ်မဟာဝါဘာသာဋီကာ

အချီနိဒါန်း

ဒီဃနိကာယ်တွင် ပါဝင်သော ဤ "သုတ်မဟာဝါ"ကျမ်းသည် သီလကွန္ဓ အုပ်စုဝင် ဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ သီလကိုအခြေခံ၍ ဟောတော်မူအပ်သော ကျမ်းဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ သီလကိုအခြေခံပြီး ဟောတော်မူရာ၌ ရှည်လျားသော သုတ္တန်တရားတော်များကို စုပေါင်းထားသဖြင့် "မဟာဝဂ်"ဟု ခေါ်တွင်ကြသည့် ယင်းမဟာဝါကျမ်း၌ သီလ၏အကျိုးသည် မည်မျှအထိ တန်ဖိုးရှိသည်ကို လေ့လာကြည့်ရှုပါက အတိုင်းမသိ အကျိုးရှိကြောင်း တွေ့ရ၍ ကိုယ်တိုင်ဝန်ခံမိကြပါလိမ့်မည်။

"သဗ္ဗဒါ သီလသမ္ပဒေါ၊ ပညဝါ သုသမာဟိတော။
အာရဒ္ဓဝီရိယော ပဟိတတ္တော၊ ဩဃံ တရတိ ဒုတ္တရံ။"

ဝိပဿနာပညာရှိသည့်ပြင် စိတ်ကို ကောင်းစွာတည်ငြိမ်အောင် ထားလျက် ဇွဲလုံ့လ ပြင်းထန်းစွာဖြင့် ကိုယ်နှင့်အသက်ကို မငဲ့ကွက်ပဲ နိဗ္ဗာန်ကို တကယ်တမ်းလိုလားသောစိတ်ရှိပြီး အမြဲမပြတ် သီလအကျင့်နှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည် ကာမ ဘဝ ဒိဋ္ဌိ အဝိဇ္ဇာ–တည်းဟူသော ညြီယလေးပါးမှ ကောင်းကောင်းကြီး လွန်မြောက်နိုင်ပေသည်"ဟူသော ဗုဒ္ဓ၏ ဝန်ခံချက်ကို လေးလေးနက်နက် ဝေဖန်သုံးသပ်နိုင်ပြီးလျှင် သီလ၏အကျိုးကို မျှော်ကိုးနိုင်သည့်ပြင် သီလသည် စိတ်နှလုံးကို ရှင်ပြုံးချမ်းမြေ့စေခြင်းစသော ဂုဏ်ကျေးဇူးများကို ရစေနိုင်ကြောင်းကိုလည်း ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ် ကိုယ်တော်တိုင်–

"အဝိပ္ပဋိသာရတ္ထာနိ ခေါ အာနန္ဒ....ကုသလာနိ သီလာနိ
အဝိပ္ပဋိသာရာနိသံသာနိ=အို အာနန္ဒာ....အပြစ်ကင်းလတ် ကောင်းမြတ်သော ကိုယ်ကျင့်သီလတို့သည် နှလုံးစိတ်ဝမ်း အေးချမ်းခြင်းအကျိုး၊ နှလုံးသာရှင် ကြည်လင်ခြင်းဟူသော အာနိသင်ရှိကြပေသည်"ဟူ၍ လည်းကောင်း–

အို သူကြွယ်....လောကတွင် သီလရှိသူမှာ ရရှိနိုင်သည့် အကျိုးကျေးဇူးများကား–

၁။ ကိုယ်ကျင့်သီလနှင့် ပြည့်စုံသူသည်–မမေ့မလျော့ မပေါ့မဆခြင်းကြောင့် ကြီးစွာသော ဘဝစည်းစိမ် ဂုဏ်သိရ်ကို ရရှိခြင်း။

၂။ "ဆုတောင်းကောင်း"ဟူသော ကျော်စောသတင်း ပျံ့နှံ့ခြင်း။

၃။ လူ ရှင် ရဟန်း–ပရိသတ်သို့ ချဉ်းကပ်ဝင်ရောက်သောအခါ ရဲရဲ
တင်းတင်း ကြောက်ရွံ့ခြင်း ကင်းလျက် ကျက်သရေ မင်္ဂလာ
အပေါင်းကို ဆောင်ကာ ရှင်လန်းသော မျက်နှာဖြင့် ချဉ်းကပ်
နိုင်ခြင်း။

၄။ မတွေ့မဆုံပဲ ကြည်လင်ရှင်ပျစ်စွာ မိမိပြုအပ်ခဲ့သော ကောင်းမှု
များကို စိတ်ဌာထင်မြင်စေလျက် (အာရုံပြုလျက်) သေရခြင်း။

၅။ ဤခန္ဓာကိုယ်ပျက်ပြုန်းရှိ သေဆုံးသောအခါ ကောင်းသောဂတိ
(လူ နတ် ဗြဟ္မာဘဝ) သို့ ကေန်မှုချ ရောက်ရခြင်း။ ဤသို့
ကောင်းသောဂုဏ်များ ရရှိနိုင်သည် ဟူ၍လည်းကောင်း၊–
"အို ဘိက္ခုတို့.... သီတင်းသုံးဖော် စသူတို့၏ ချစ်ခင်မြတ်နိုးမှု၊
စိတ်နှလုံးကိုတိုးပွားစေမှု၊ ကျောက်ထိုးတန်း အလေးအမြတ်ပြုခံရ
မှု၊ ချီးကျူးခံရမှု စသော ကောင်းကျိုးများကို ရယူလိုလျှင် သီလ
နှင့်ပြည့်စုံအောင် ကျင့်ကြံကြိုးကုတ် အားထုတ်နေထိုင်ရမည်" ဟူ၍
လည်းကောင်း သီလ၏အကျိုးကို နည်းမျိုးစုံဖြင့် ဟောတော်မူ
ထားပုံကို ဤကျမ်းကိုလေ့လာသူတို့၏ တွေ့ရှိခံစားကြရပါမည်။

ဤသို့အားဖြင့် ဗုဒ္ဓ၏မဟာကရုဏာတော်ကို ယုံကြည်ကိုးစားကြသည့် စာချ–စာသင် လူရှင်အားလုံးတို့အတွက် ဤ "သုတ်မဟာဝါ" ကျမ်းကိုလေ့ လာရာ၌ မည်မျှပင်နက်နဲခက်ခဲသော်လည်း မိမိ၏ပင်ကိုဉာဏ်နှင့် ဆရာစဉ်ဆက် များထံမှ ရယူခဲ့သော နည်းစနစ်များကို ပေါင်းစပ်၍ နက်နဲသော်လည်း မခက်ခဲအောင် ခေတ်အလျောက် ပေါ်လွင်လွယ်ကူသော ဘာသာဋီကာ အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ကျမ်းကို ကိုယ်ရောစိတ်ပါ ပင်ပန်းမှုကို လျစ်လျူရှုကာ ဆရာတော် ကိုယ်တိုင် ရေးသားခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့အားဖြင့် ဗုဒ္ဓ၏မဟာကရုဏာ တော်၊ ဆရာတော်၏ ကြီးမားသောစေတနာများကို အရေးထား၍ လေးလေး စားစား ကြိုးစားအားထုတ်ပါက ခုရောနောင်ပါ ဘဝသံသရာအတွက် အတွေ့ အခေါ်ရင့်ကျက်၍ ကုသိုလ်ပါရမီထူးကြီးကို ကောင်းစွာထူထောင်ပြီးဖြစ်ပါ လိမ့်မည်။

ယဒိ ဥတ္တံ အယုတ္တေတ္ထ၊ ပမာဒေန ဘဒန္တဝါ။
ဝစော ဟေရော ဒယာဝန္ဓော၊ သန္ဓော သံသောဓယန္တု တံ။

ဤ၊ ဘာသာဋီကာ အမည်သာသည့် မှီရာတင့်ဆန်း ဤဋီကာကျမ်း၌ ပမာဒေန၊ သတိလွတ်ကင်း မေ့လျော့ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ ဘမေန ဝါ၊

ခန္ဓာကိုယ်အား ဓာတ်ချောက်ချား၍ စိတ်ထားမကြောင့် လွင့်ပျောက်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ အယုတ္တံ၊ ယုတ္တိမတန် မမှန်ကန်သော။ ယံ ဝစော၊ အကြင်စကားကို။ ထေရော၊ ကရဏာမျှော် မေတ္တာဖော်ငြား ဆရာတော်ဘုရားသည်။ ယဒိ ဥတ္တံ၊ တကယ်လျှိုမျှား ရေးမှားအပ်မိအုံ့၊ တံ ဝစော၊ အမှားကိုပင် အမှန်ထင်လတ် ရေးအပ်မိငြား ထိုစကားကို။ ဒဃာ ဝန္ဓော၊ ကရုဏာတရား မုဒိပွားရ၍ စိတ်ထားမှန်စေ မေတ္တာချေ့ကြကုန်သော။ သန္ဓော၊ အဘိဗျာနှင့် ဣဿာသဟော စင်းလုံးချောသည့် မနောဖြူလွင် သူတော်စင်တို့သည်။ သံသောဓယန္တု၊ ကိုယ်တို့ဝင်တိုထင် ရေးစီရင်သည့် ကျမ်းသွင်အလား ပမာထားလျက် ရှုစားနိုင်ကြပါစေသတည်း။

ဂစ္ဆတံ ခလနံ ကွာပိ၊ ဘဝတ္ထေ ပမာဒတော။
ဟသန္တိ ဒုဇ္ဇနာ တတ္ထ၊ သမာဒဟန္တိ သဇ္ဇနာ။

ကွာပိ၊ တစုံတရာ ကုန်းသာမြေပြင်ဌသော်လည်း။ ဂစ္ဆတံ၊ အေးအေးသာသာ သွားလာရသူတို့၏။ ပမာဒတော၊ သတိလွတ်ကင်း မေ့လျော့ခြင်းကြောင့်။ (အမှတ်တမဲ့။) ခလနံ၊ ချွတ်ချော်တိမ်းပါး လဲကျသွားခြင်းသည်။ ဘဝတ္ထေ၊ တရုံတခါ ဖြစ်တတ်သေးသည်သာ။ တတ္ထ၊ မတော်တဆ ထိုသို့ လဲကျသွားရာ၌။ ဒုဇ္ဇနာ၊ စိတ်ထားသေးနုပ် လူယုတ်လူညံ့တို့သည်။ ဟသန္တိ၊ ပြောင်လှောင်အားရ ရယ်ပေါ်ကြကုန်၏။ သဇ္ဇနာ၊ ကိုယ်ချင်းစာနာ ငဲ့ညှာတာ၍ စိတ်မှာရင့်ပြီး လူကြီးလူကောင်းတို့သည်ကား။ သမာဒဟန္တိ၊ ကူညီဖေးမ ထူပေးကြကုန်၏။ (နိဒါ၊)

၁၃၄၂-ခုနှစ်၊ ပ-ဝါဆိုလဆန်း ၂-ရက်
၁၉၈၀-ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၄-ရက်။

အရှင်စန္ဒောဘာသ
(ဦးစီးနာယက)
မဟာဂန္ဓာရုံကျောင်းတိုက်
အမရပူရ။

စဉ်ဆက်သာသနာ တည်စေသောင်

အကယ်၍သာ-

မြတ်ဗုဒ္ဓါသည်၊ လူ့ရွာထင်ရှား၊မပွင့်ငြားက၊ဤကားကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်နှင့်၊ ထိုထိုဘုံဘဝ၊ မသိရ၊ မျှားလှအပြစ်တွေ။

ယခုသော်ကား-

ဘုရားရှင်တော်၊ ပွင့်ထွန်းပေါ်၍၊ ဟောဖော်ညွှန်ကြား၊မြတ်တရားကြောင့်၊ ဤကားကုသိုလ်၊အကုသိုလ်နှင့်၊ ထိုထိုဘုံဘဝ၊ သိကြရ၊ မျှားလှကျေးဇူးပေ။

ဂန္ဓာရုံရှင် တို့သခင်သည်-

ထွတ်တင်ဗုဒ္ဓ၊ ဟောညွှန်ပြသည့်၊ ဓမ္မဒေသနာ၊ အဖြာဖြာကို၊ မျှားစွာဗိုလ်လူ၊ သိစိမ့်ဟူ၍၊ ဆူဆူကျမ်းစာ၊ ကိုယ့်ဘာသာဖြင့်၊ ဖွင့်ရာပြရာ၊ မျှားဌီကာဟု၊ စာဝါမျိုးမျိုး၊ ကမ္ဘည်းထိုးခဲ့၊ နောင်ကျိုးကိုမျှော်၊ ဆရာတော်၏၊ ဉာဏ်တော်စေစား၊ နှလုံးသားမှ၊ ကိုးစားလော်ဂျယ်၊ ကျမ်းသွယ်သွယ်ကို၊ မကွယ်မပျောက်၊ စဉ်ထွန်းတောက်ဖို့၊ မြားမြောက်ကျေးဇူး၊ အထူးထူးကို၊ ညွှတ်နူးရည်လျက်၊ တို့ဆောင်ရွက်သည်-စဉ်ဆက်သာသနာတည်စေသောင်။

ဣဒံ နော ပုညံ နိဗ္ဗာနသ ပစ္စယော ဟောတု။

သုတ်မဟာဝါ အဋ္ဌကထာ ဘာသာဋီကာနှင့် ပါဠိတော်နိဿယ

(ပထမတွဲ)

မာတိကာ		စာမျက်နှာ
မဟာပဒါနသုတ် အဋ္ဌကထာ		
	ဘာသာဋီကာ၊	ပါ-နိဿယ
ပုဗ္ဗေနိဝါသ ပဋိသံယုတ္တကထာ	၃၊	၃၀၃
အာယုပရိစ္ဆေဒ အဖွင့်	၂၂၊	
ဗောဓိပရိစ္ဆေဒ အဖွင့်	၃၀၊	
သာဝကယုဂပရိစ္ဆေဒ အဖွင့်	၃၅၊	
သာဝကသန္နိပါတပရိစ္ဆေဒ အဖွင့်	၃၇၊	
ဥပဋ္ဌာကပရိစ္ဆေဒ အဖွင့်	၄၀၊	
သမ္ဘဟုလဝါရ အဖွင့်	၄၀၊	
သမ္ဘဟုလပရိစ္ဆေဒ အဖွင့်	၄၉၊	
ဗောဓိသတ္တ ဓမ္မတာ	၆၀၊	၃၆၃
ဒုတ္တိံသမဟာပုရိသလက္ခဏာ	၁၂၁၊	၄၀၁
ဝိပဿီသမညာ	၁၅၇၊	၄၀၆
ဇိဏ္ဏပုရိသ	၁၇၀၊	၄၁၀
ဗျာဓိပုရိသ	၁၇၄၊	၄၁၄
ကာလကိတ်တပုရိသ	၁၇၅၊	၄၁၇
ပဗ္ဗဇိတ	၁၇၆၊	၄၁၉
ဗောဓိသတ္တပဗ္ဗဇ္ဇာ	၁၇၇၊	၄၂၁
မဟာဘိနိက္ခမန အနုပဗ္ဗဇ္ဇာ	၁၇၉၊	၄၂၂
ဗောဓိသတ္တအာဘိနိဝေသ	၁၈၅၊	၄၂၄
ဗြဟ္မယာစနကထာ	၂၀၁၊	၄၃၃
အဂ္ဂသာဝကယုဂ	၂၂၆၊	၄၄၂
မဟာဘိနိက္ခမနပဗ္ဗဇ္ဇာ	၂၃၆၊	၄၄၆
စာရိကာအနုဇာနနာ	၂၃၆၊	၄၅၁
ဒေဝတာရောစနာ	၂၅၄၊	၄၅၈
ပုရိမပဗ္ဗဇိတာနံဓမ္မာဘိသမယ (ပါဠိတော်နိဿယ)		၄၅၈

မာတိကာ	**စာမျက်နှာ**	
မဟာနိဒါနသုတ် အဋ္ဌကထာ		
	ဘာသာဋီကာ၊	**ပါ-နိဿယ**
နိဒါနအဖွင့်	၂၅၀၊	
ဥဿာဒနအဖွင့်	၂၃၃၊	
ပဗ္ဗုပနိဿယသမ္ဗန္ဓိကထာ	၂၀၂၊	
တိတ္ထဝါသာဒိ အဖွင့်	၂၉၅၊	
ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒဂမ္ဘီရတာ	၂၉၆၊	
အပသာဒနာ အဖွင့်	၃၀၄၊	
ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ	၃၁၄၊	၄၆၁
အတ္တာပညတ္တိ	၃၄၃၊	၄၃၅
နအတ္တာပညတ္တိ	၃၄၆၊	၄၃၃
အတ္တသမနုပဿနာ	၃၄၃၊	၄၃၃
သတ္တဝိညာဏဋ္ဌိတိ	၃၅၃၊	၄၀၀
အဋ္ဌဝိမောက္ခ	၃၃၂၊	၄၆၃

မဟာဂန္ဓာရုံဆရာတော်

အရှင်ဇနကာဘိဝံသ-၏

ဒီဃနိကာယ်အဋ္ဌကထာ

မဟာဝိဘာသာဋ္ဌကာ

အတွဲ (၁)

ဤ သုတ်မဟာဝါ အဋ္ဌကထာ ဘာသာဋီကာ ကို တောင်မြို့ မဟာဂန္ဓာရုံဆရာတော် 'အရှင်နေနကာဘိဝံသ'သည် ၁၃၃၇-ခုနှစ်ဆိုလပြည့်ကျော် ၂-ရက်ကြာသပတေးနေ့(၂၄-၇-၇၅)တွင် စတင်ပို့ချရေးသားရှိ ၁၃၃၉-ခု နတ်တော်လဆန်း ၁၃-ရက် (၂၃-၁၂-၇၇) သောကြာနေ့ပိုလွန်တော်မမူမီ ၄-ရက်အလိုတွင်ပြီးစီးတော်မူပါသည်။

(၁၂၆၁ ခု-မှ၊ ၀၃၃၉-ခု)

သမ္ဘဝတရားကိုတော်

အစွမ်းတော် ၃-ပါး

၁။ သီရန်မှန်က၊ မကျန်ရအောင်၊ လုံးဝစုံလင်၊ အကုန်မြင်၊ သမ္ဘဝ
ဉာဏ်တော် အစွမ်းတည်း။

၂။ သီသည့်တရား၊ မျှားအပြားခ၊ ဟောထားစဖွယ်၊ နည်းသွယ်
သွယ်ကို၊ ခြယ်လှယ်စုံလင်၊ အကုန်မြင်၊ သမ္ဘဝဉာဏ်တော်
အစွမ်းတည်း။

၃။ ကျွတ်ထိုက်ကြပေ၊ မျှားဝေနေ၏၊ ဣန္ဒြေစရိုက်၊ သူ့အကြိုက်ကို၊
နှိုက်ချတ်စုံလင်၊ အကုန်မြင်၊ သမ္ဘဝဉာဏ်တော် အစွမ်းတည်း။

သမ္ဘဝဉာဏ်အား၊ စွမ်း ၃-ပါးကြောင့်၊ အမျှားဝေ၊ ကျွတ်
လွတ်စေဖို့၊ မနေမနား၊ သက်တော်အားဖြင့်၊ ကြီးမားလေဘိ၊
ရှစ်ဆယ်ရှိ၍၊ ပရိနိဗ္ဗာန်၊ စံသည့်တိုင်အောင်၊ သယ်ယူဆောင်၊
ဘုန်းခေါင် ငါတို့ဘုရားတည်း။

သုတ်မဟာဝါအဋ္ဌကထာ

ဘာသာဋီကာ

မဟာပဒါနသုတ်အဋ္ဌကထာ

ပုဗ္ဗေနိဝါသပဋိသံယုတ္တကထာအဖွင့်

[သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂကို ဖွင့်ပြပြီး၍ သုတ်မဟာဝဂ္ဂကို ဖွင့်ပြလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် "ဧवं၊ပ၊ကရေရိကုဋ္ဌိကာယံ" အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်။]

၁။ ဧवं မေ သုတံ၊ပ၊ ကရေရိကုဋ္ဌိကာယန္တိ–ဧवं မေ သုတံ၊ပ၊ ကရေရိကုဋ္ဌိကာယံ–ဟူသော ဤသုတ်သည်၊ မဟာပဒါနသုတ္တံ– မဟာပဒါနသုတ်တည်း၊(တနည်း) ဧवं မေ သုတံ၊ပ၊ကရေရိကုဋ္ဌိကာယန္တိ– ဧवं မေ သုတံ၊ပ၊ ကရေရိကုဋ္ဌိကာယံ–အစအပိုင်းအခြားရှိသော ဤသုတ်သည်၊ မဟာပဒါနသုတ္တံ၊ မဟာပဒါနသုတ်တည်း၊[ဤသို့ ၂–နည်းပေးရခြင်း၏ အဓိပ္ပါယ်ကို သီလက္ခန်ဘာသာဋီကာ သာမညဖလသုတ် အစဉ်ပြထားပြီ။] တတြ–ထိုမဟာပဒါနသုတ်၌၊ အယံ–ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ကား၊ အပုဗ္ဗပဒဝဏ္ဏနာ–ရှေးမဟုတ်သော ပုဒ်တို့၏ အဖွင့်တည်း၊ ဝါ–အသစ်ဖြစ်သော ပုဒ်တို့၏အဖွင့်တည်း၊ [ဤပုဒ်၏ အဖွင့်ကို သည်း သာမညဖလသုတ် ဘာသာဋီကာအစဉ် ပြခဲ့ပြီ။] ကရေရိကုဋ္ဌိကာယန္တိ(ဧတ္ထ)–ကရေရိကုဋ္ဌိကာယံဟူသော ဤပါဌ်၌၊ကရေရိတိ–ကရေရိဟူသောအမည်သည်၊ ဝရုဏရုက္ခဿ–ခံတက်ပင်၏၊ နာမံ–အမည်တည်း၊(တနည်း)ကရေရိကုဋ္ဌိ-ကာယန္တိ(ဧတ္ထ)–၌၊ (သမဘိနိဝိဋ္ဌံ–ကောင်းစွာအကျုံးဝင်သော၊) ကရေရိတိ–သည်၊ ဝရုဏရုက္ခဿ–၏၊ နာမံ–တည်း၊ (ယသ္မာ–အကြောင်းကြောင့်၊ နောက်၌ ဘသ္မာရှိ၍ ထည့်သည်)၊ ကရေရိမဏ္ဍပေါ–မဏ္ဍပ်အသွင် စီကာစဉ်ကာပေါက်နေသော ခံတက်ပင်အပေါင်းသည်၊ တဿာကုဋ္ဌိယာ–ထိုကျောင်းငယ်၏၊ ဒွါရေ–တံခါးပေါက်၏အနီး၌၊ ဌိတောဟု–တည်၏၊ တသ္မာ–ထို့ကြောင့်၊(ထိုသို့ ကရေရိ

မဏ္ဍပ၏ ထိုကျောင်းယ်၏ တံခါးပေါက်အနီးဌ် တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊) ကရေရိကုဋ္ဌိကာတိ-ကရေရိကုဋ္ဌိကာ ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏။

ကောသမ္ဗရက္ခသ-ကြို့ပင်၏၊ဒ္ဝါရေ-တံခါးပေါက်၏အနီးဌ်၊ဋ္ဌိတတ္တာ-တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကောသမ္ဗကုဋ္ဌိကာတိ-ကောသမ္ဗကုဋ္ဌိကာ ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ ယထာ-ဆိုအပ်သကဲ့သို့တည်း၊ (တနည်း)ကောသမ္ဗရက္ခသ-ကြို့ပင်၏၊ ဒ္ဝါရေ-ဌ်၊ ဋ္ဌိတတ္တာ-ကြောင့်၊ ကောသမ္ဗကုဋ္ဌိကာတိ-ဟူ၍၊ဝုစ္စတိယထာ-သို့၊(တထာ-ထိ့တူ၊)ကရေရိမဏ္ဍပေါ-သည်၊ တသ္သာကုဋ္ဌိကာယ-၏၊ ဒ္ဝါရေ-ဌ်၊ ဋ္ဌိတော-၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ကရေရိကုဋ္ဌိကာတိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ကိရ-ခဲ့၊ အန္တော ဇေတဝနေ-ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်၏ အတွင်းဌ်၊ ကရေရိကုဋ္ဌိ-ကရေရိကုဋ္ဌိလည်းကောင်း၊ ဝါ-အနီးအပါးဌ်ခံတက်ပင်ရှိသောကျောင်းယ်လည်းကောင်း၊ ကောသမ္ဗကုဋ္ဌိ-ကောသမ္ဗကုဋ္ဌိလည်းကောင်း၊ ဝါ-အနီးအပါးဌ် ကြို့ပင်ရှိသော ကျောင်းယ်လည်းကောင်း၊ ဂန္ဓကုဋ္ဌိ-ဂန္ဓကုဋ္ဌိလည်းကောင်း၊ ဝါ-နံ့သာတို့ဖြင့် ထုံအပ်သော ကျောင်းယ်လည်းကောင်း၊ သလဋ္ဌာဂါရံ-သလဋ္ဌာဂါရလည်းကောင်း၊ ဝါ-ထင်းရှူးသားတို့ဖြင့် ဆောက်လုပ်အပ်သောကျောင်းယ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ စတ္တာရိ- လေးကျောင်းကုန်သော၊ "မဟာဂေဟာနိ-မြတ်သောကျောင်းတို့သည်၊ဝါ-ကြီးသောကျောင်းတို့သည်၊[အခြားကမ္ဘာန်းကျောင်းယ်တို့ကိုထောက်၍ကြီးသည်ဟုလည်းဆိုနိုင်သည်။](သန္တိ-ရှိကုန်၏၊) ဧကေကံ-တကျောင်းတကျောင်းသည်၊သတသဟဿပရိစ္စာဂေန-တသိန်းသော အသပြောကိုစွန့်လွှတ်ခြင်းဖြင့်၊ နိပ္ဖန္နံ-ပြီးစီးပြီ၊ တေသု-ထိုလေးကျောင်းတို့တွင်၊ သလဋ္ဌာဂါရံ-ထင်းရှူးသားတို့ဖြင့် ဆောက်လုပ်အပ်သော ကျောင်းယ်ကို၊ ပသေနဒိနာ-ပသေနဒီမည်သော၊ ရညာ-မင်းသည်၊ကာရိတံ- ဆောက်လုပ်စေအပ်ပြီ၊သေသာနိ-သလဋ္ဌာဂါရမှကြွင်းသော ကျောင်းယ်တို့ကို၊ အနာထပိဏ္ဍိကေန-အနာထပိဏ်သဒ္ဓေးသည်၊ကာရိတာနိ-ဆောက်လုပ်စေအပ်ကုန်ပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့၊ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊အနာထပိဏ္ဍိကေန-အနာထပိဏ်မည်သော၊ ဂဟပတိနာ-အိမ်ရှင်သူကြွယ်သည်၊ ထမ္ဘာနံ-တိုင်တို့၏၊ ဥပရိ-အထက်ဌ်၊ကာရိတာယ-ဆောက်လုပ်စေအပ်သော၊ဒေဝဝိမာနကပ္ပါယ-နတ်ဗိမာန်နှင့် တူသော၊ ကရေရိကုဋ္ဌိကာယံ-ကရေရိကျောင်းယ်ဌ်၊ ဝိဟရတိ- သီတင်းသုံးတော်မူ၏။

ကရေရိမဏ္ဍပေါ်။ ။ယထာဇာတာနံ ကရေရိရုက္ခာနံ- (အကြင်အကြင်ပေါက်ကုန်သော ခံတက်ပင်တို့၏၊) ဃနပတ္တသာခါဝိဋပေဟိ မဏ္ဍပသဒိသေဟိ (မဏ္ဍပ်အသွင် ရှိကုန်သော ပိတ်ပိတ်သဲသဲ တခဲနက်ဖြစ်ကုန်သော အရွက်အခက်အခွတို့ဖြင့်၊) သဉ္ဆန္နော၊ (ဖုံးအုပ်အပ်သော၊) ပဒေသော ကရေရိမဏ္ဍပေါတိ အမိပ္ပေတော၊-ဋီကာ။

ပစ္ဆာဘတ္တန္တိ–ပစ္ဆာဘတ္တံဟူသည်ကား၊ကောသနိက ခလုပစ္ဆာဘတ္တိကာနှင့်–ကောသနိက်မှတင် ခလုပစ္ဆာဘတ္တိကမှတင်ဆောင်ရှာန်းတို့၏၊ ဝါ-တို့သည်၊ ပါတောဝ-နံနက်စောစော၌ပင်၊ဘုတ္တာနံ-ဆွမ်းစားပြီးကုန်လတ်သော်၊အန္တောမဇ္ဈန္ဟိကေပိ–မွန်းတည့်ရုကာလ၏အတွင်း၌လည်း၊ ပစ္ဆာဘတ္တမေဝ-ပစ္ဆာဘတ္တမည်သည်သာ၊ ပန–ကား၊ဣဓ-ဤ ပစ္ဆာဘတ္တံပိဏ္ဍပါတပဋိက္ခေပနှင့် ဟူသော ပါဋ္ဌ၌၊ ပကတိဘတ္တဿ-ပကတိ ဆွမ်းစားရုကာလ၏၊ ပစ္ဆတော–နောက်၌၊ ဝါ–နောက်ဖြစ်သော ကာလကို၊ ပစ္ဆာဘတ္တန္တိ–ဟူ၍၊ အမိပ္ပေတံ–၏၊

ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ခေပနန္တိ-ကား၊ ပိဏ္ဍပါတတော- ဆွမ်းစားရုအရပ်မှ၊ ပဋိက္ခေပနံ-ဖဲခွဲကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘတ္တကိစ္စံ–ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို၊ နိဋ္ဌာပေတွာ–ပြီးဆုံးစေပြီး၍၊ ဥဋ္ဌိတာနံ-ထပြီးကုန်သော၊ ("သန္ဓိသိန္ဓာနံ, သန္ဓိပတိတာနံ" တို့၌စပ်)၊ ဣတိအတ္ထော–ဤကားအနက်၊ [ဤအဖွင့်ဖြင့် ပိဏ္ဍပါတအရ ဆွမ်းခံရုအရပ်ကိုမယူပဲ ဆွမ်းစားရုအရပ်ကိုယူပါ။] ကရေရိမဏ္ဍလမာဠေတိ-ကား၊ တသော ကရေရိမဏ္ဍပဿ-ထိုကရေရိမဏ္ဍပ်၏ပင်၊အဝိဒူရေ-အနီး၌၊ကတာယ-ဆောက်လုပ်အပ်သော၊ နိသီဒနသာလာယ-ထိုင်နေရုဇရပ်၌၊ ("သန္ဓိသိန္ဓာနံ, သန္ဓိပတိတာနံ" တို့၌စပ်)၊ ကိရ-ခဲ့၊ (တနည်း) ကိရ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ သော ကရေရိမဏ္ဍပေါ-သည်၊ ဂန္ဓကုဋိကာယစ-ဂန္ဓကုဋိ ကျောင်းတော်၏ လည်းကောင်း၊သာလာယစ- ထိုင်နေရုဇရပ်၏လည်းကောင်း၊ အန္တရေ၊ အကြား၌၊ ဟောတိ-ရှိ၏၊တသ္မာ-ကြောင့်၊(ထိုသို့ ကရေရိ မဏ္ဍပ၏ ဂန္ဓကုဋိကျောင်းတော်နှင့် ထိုင်နေရုဇရပ်၏ အကြား၌ ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊) ဂန္ဓကုဋိပိ-ကိုလည်းကောင်း၊ကရေရိကုဋိကာပိ–ကိုလည်းကောင်း၊ သာလာပိ - ထိုင်နေရု ဇရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ကရေရိမဏ္ဍလမာဠေါတိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-၏။

ပုဗ္ဗေနိဝါသပဋိသံယုတ္တောတိ-ကား၊ ကေမ္မိ ဇာတိ ဒ္ဒေပိဇာတိယောတိ–ဟူ၍၊ ဧဝံ-သို့၊ဝိတတ္ထေန–အကျယ်ဝေဖန်တော်မူအပ်သော၊ (ထိုထိုပါဠိတော်၌ အကျယ်ဝေဖန်တော်မူအပ်သော၊) ပုဗ္ဗေနိဝုတ္ထက္ခန္ဓသန္တာ နဿ သခ်ါတေန–ရှေး၌နေအပ်ကုန်သော ခန္ဓာအစဉ်ဟု ဆိုအပ်သော၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသေန-ပုဗ္ဗေနိဝါသနှင့်၊ သဒ္ဓိ–တကွ၊ယောဇေတွာ-ယှဉ်စေ၍၊ပဝတ္တိတာ–ဖြစ်စေအပ်သော၊(ဓမ္မိကထာ

ပကတိဘတ္တဿ ပစ္ဆတော။ ။ဘိက္ခုနှင့် ပါကတိကဘတ္တကာလတော (ပင်ကိုရိုးရာ ဆွမ်းစားရာအခါမှ၊) ပစ္ဆာ–(နောက်၌၊) ဒိုတမဏ္ဍနိကတော–(မွန်းမတ်မတ်တည့်ရာအခါမှ၊) ဥပရိ-(အထက်ဖြစ်သော အဖို့ကို၊ ဝါ-မွန်းမတည့်ခင်၊) (ပစ္ဆာဘတ္တံ **အမိပ္ပေတံ**၌စပ်)၊ ဣတိအတ္ထော။

ဌ်စပ်)၊ ဓမ္မိတိ-ကား၊ ဓမ္မသံယုတ္တာ-တရားနှင့်ယှဉ်သော၊ (ကထာဌ်စပ်)၊ ဥဒပါ ဒီတိ-ကား၊ ဒသပလသ-မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏံ- ပုဗ္ဗေနိဝါသ ဉာဏ်တော်သည်၊ အဟော အစ္ဆရိယံ- သြော်.... အံ့သြဖွယ်ကောင်းပါပေစု၊ [ဤပုဒ်၏အဖွင့်ကို သီလက္ခန်ဘာသာဋီကာ ဗြဟ္မဇာလသုတ် အမ္ဘဋ္ဌရ နိဒါန်းဌ် ပြခဲ့ပြီ။]

ပုဗ္ဗေနိဝါသံနာမ-ပုဗ္ဗေနိဝါသ မည်သည်ကို၊ ဝါ-ရှေးဌ်နေအပ်ဘူးသော ခန္ဓာအစဉ် မည်သည်ကို၊ ကေ-အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အနုဿရန္တိ-အောက်မေ့ နိုင်ကုန်သနည်း၊ ကေ- အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ နာနုဿရန္တိ- မအောက်မေ့နိုင် ကုန်သနည်း၊ ဣတိ - ဤကား အမေးတည်း၊ တိတ္ထိယာ - တိတ္ထိတို့သည်၊ အနုဿရန္တိ - အောက်မေ့နိုင်ကုန်၏။ သာဝကာစ - သာဝကတို့သည်လည်း ကောင်း၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါစ-ပစ္စေကဗုဒ္ဓတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓါစ-ဘုရားရှင် တို့သည်လည်းကောင်း၊ အနုဿရန္တိ-ကုန်၏၊ ကတရတိတ္ထိယာ-အဘယ်တိတ္ထိတို့ သည်၊ အနုဿရန္တိ-ကုန်သနည်း၊ ယေ-အကြင် တိတ္ထိတို့သည်၊ အဂ္ဂပုဗ္ဗကမ္မ ဝါဒိနော-မြတ်သည်အဖြစ်သို့ရောက်သော ကမ္မဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ (ဟောန္တိ- ရှိကုန်၏၊ တေ-ထိုအဂ္ဂပုဗ္ဗကမ္မဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အနုဿရန္တိ-ကုန်၏၊) တေပိ-ထိုအဂ္ဂပုဗ္ဗကမ္မဝါဒီ တိတ္ထိတို့သည်လည်း၊ စတ္တာလီသံယေဝ-လေးဆယ် သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ကပ္ပေ-ကမ္ဘာတို့ကို၊ အနုဿရန္တိ-ကုန်၏၊ တတော-ထို ကမ္ဘာလေးဆယ်မှ၊ ပရံ-နောက်ဌ်၊ နု အနုဿရန္တိ-ကုန်။

ဥဒပါဒိ။ ။ဥဒပါဒိ ဟု သံဝဏ္ဏေတမ္ဘသာရှိ၍ အနိုးအပါးဌ် အနက်ကို ဖွင့်သော သံဝဏ္ဏနာမရှိ၊ နောက်ဌ် ''ဥပ္ပန္နာ ဇာတာ ပဝတ္တာ တိ အတ္ထော'' ဟု အတော်ဝေးမှ ရှိသည်၊ ထို့ကြောင့်ဋီကာဌ် ''ဥဒပါဒိတိ ပဒုဒ္ဓါရော၊တသ ဥပ္ပန္နာ ဇာတာတိ ဣမိနာ သမ္ဗန္ဓော''၊ ဟု ဖွင့်သည်၊ ထို ပုဗ္ဗေနိဝါသ ပဋိသံယုတ္တကထာ ကို အကျယ်ပြုလို၍ ''အဟောအစ္ဆရိယံ'' စသည်ကို မိန့်သည်။

အဂ္ဂပုဗ္ဗကမ္မဝါဒိနော။ ။ကမ္မံ-ကံကို၊ ဝါ-ကံ ကံ၏အကျိုးကို၊ ဝဒန္တိ-ရှိ၏ ဟုပြောဆိုကြကုန်၏၊ ဣတိ-ထို့ကြောင့်၊ ကမ္မဝါဒိနော၊ အဂ္ဂံ-ဗျာန်အာဘိညာဉ်ကို ရသည့်အတွက် မြတ်သူတို့၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တာ-ရောက်သူတို့တည်း၊ အဂ္ဂပုတ္တာ-တို့၊ အဂ္ဂပုဗ္ဗာစ+တေ+ကမ္မဝါဒိနောစာတိ အဂ္ဂပုဗ္ဗကမ္မဝါဒိနော၊ တိတ္ထိယ ဟုဆိုသော် လည်း မိန္ဆာတိတ္ထိယမဟုတ် ကံ ကံ၏အကျိုးကိုယုံကြည်၍ ဗျာန်အာဘိညာဉ်ရသဖြင့် အဂ္ဂပုဗ္ဗကမ္မဝါဒိတိတ္ထိတို့တည်း၊ ယေဟူသောအနိယမ၏ နိယမကို''တေ အနုဿရန္တိ'' ဟုထည့်၍စပ်ပါ၊ နောက်ဝါကျ၌ ''တေပိ'' ကား ဒုရှဝါကျ၌ရှိသော ယေ၏နိယမ မဟုတ် ရှေ့စကားကို ပြန်၍ညွှန်းသော နိယမတည်း။

သာဝကာ – ကမ္ဘာတသိန်း ပါရမီဖြည့်ရသော မဟာသာဝကတို့သည်၊ ကပ္ပသတသဟဿ–ကမ္ဘာတသိန်းကို၊ အနုဿရန္တိ–ကုန်၏၊ [သူတို့ပါရမီဖြည့်ရာ ကာလရှိသလောက်သာ အောက်မေ့နိုင်ကြသည်။] ဒွေ–၂ ပါးကုန်သော၊ အဂ္ဂသာဝကာ–အဂ္ဂသာဝကတို့သည်၊ အသင်္ချေယျဥ္စောဝ–တသင်္ချေကိုလည်းကောင်း၊ ကပ္ပသတသဟဿဉ္စ – ကမ္ဘာတသိန်းကိုလည်းကောင်း၊ (အနုဿရန္တိ၊)[ဤ၂၅ လည်း မိမိတို့၏ပါရမီဖြည့်ရာ ကာလရှိသလောက်ကိုသာ အောက်မေ့နိုင်ကြသည်ဟုမှတ်ပါ၊ နောက်၌လည်းနည်းတူ။] ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ–ပစ္စေကဗုဒ္ဓတို့သည်၊ ဒွေအသင်္ချေယျာနိ–နှစ်သင်္ချေတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကပ္ပသတသဟဿံစ–ကမ္ဘာတသိန်းကိုလည်းကောင်း၊ (အနုဿရန္တိ)၊ ပန–အဖို့တပါးကား၊ (တနည်း)– ပန–အထူးကား၊ [ပါရမီဖြည့်ရာကာလလောက်မက အောက်မေ့တော်မူနိုင်ကြသည်ကို "အထူး" ဟုဆိုသည်။] ဗုဒ္ဓါနံ–ဘုရားရှင်တို့၏၊ ဇောကဲ–ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော ပုဗ္ဗေနိဝါသကို၊(အနုဿရန္တိ–ကုန်၏၊)ဣတိ–ဤသို့၊ပရိစ္ဆေဒေါ–အပိုင်းအခြားသည်၊ နတ္ထိ–မရှိ၊ ယာဝတကံ–အကြင်မျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော ပုဗ္ဗေနိဝါသကို၊ (အနုဿရိတုံ–အောက်မေ့တော်မူခြင်းငှါ) အာကင်္ခန္တိ–အလိုရှိတော်မူကုန်၏၊ တာဝတကံ–ထိုမျှ'အတိုင်းအရှည်ရှိသော ပုဗ္ဗေနိဝါသကို၊ အနုဿရန္တိ–နိုင်ကုန်၏။

တိတ္ထိယာ–တို့သည်၊ ခန္ဓပဋိပါဋိယာ–ခန္ဓာအစဉ်အားဖြင့်၊ အနုဿရန္တိ–ကုန်၏၊[တဘဝခန္ဓာပြီးမှ နောက်တဘဝကို အောက်မေ့ခြင်းကို "ခန္ဓပဋိပါဋိယာ အနုဿရန္တိ"ဟု ဆိုသည်။]ပဋိပါဋိ–ခန္ဓာအစဉ်ကို၊ မုဏ္ဍတ္တာ–လွတ်၍၊(အနုဿရိတုံ–ငှါ) နှ သက္ကောန္တိ၊ ပဋိပါဋိယာ–ခန္ဓာအစဉ်အားဖြင့်၊ အနုဿရန္တာပိ– အောက်မေ့နိုင်ပါကုန်သော်လည်း၊ အသညဘဝံ–အသညဘဝသို့၊ ပတ္တာ–ဉာဏ်အစဉ်အားဖြင့်ရောက်၍၊ ခန္ဓပဗဝတ္တိ–နာမ်ခန္ဓာ၏ဖြစ်ခြင်းကို၊နပဿန္တိ–မမြင်ကြရကုန်။ ဇာလေ–ပိုက်၌၊ ပတိတာ–ကျရောက်ကုန်သော၊ ကုဏ္ဍာဝိယ–လူအ တို့ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ကူပေ–ရေတွင်း၌၊ ပတိတာ–ကျရောက်ကုန်သော၊ပဂုံဇာဝိယစ–ဆွံ့သူတို့ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊တေ–ထိုကမ္မဝါဒီတိတ္ထိတို့သည်၊

ဇာလေ ပတိတာ ကုဏ္ဍာ။ ။ဇာလသဒ္ဒါသည် ရေထဲက ကွန်ဟူသော အနက်သာ မက ကုန်းပေါ်က ဝိုက်ဟူသော အနက်ကိုလည်း ဟော၏၊ ကုဋ္ဌ ခေတ်ကား ဝေကလ္လ ချို့တဲ့ခြင်း အနက်ကိုလည်းဟော၏၊ ဉာဏ်ပညာမှ ချို့တဲ့သော လူအ လူန လူဖျင်းကို "ကုဏ္ဍ"ဟု ဆိုလိုသည်၊စကားမပြောတတ်သော လူအသည် မတော်တဆ ဝိုက်ထည်း ရောက်နေလျှင် ဘာကိုမျှ မလုပ်တတ်တော့သကဲ့သို့, ထို့အတူ ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်ကိုရသော ကမ္မဝါဒီတိတ္ထိတို့သည် ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်ဖြင့် အသညသတ်ဘုံသို့ ဉာဏ်အမြင် ရောက်သောအခါ နာမ်ခန္ဓာ၏ဖြစ်ခြင်းကို မတွေ့ရသဖြင့် ရှေ့သို့တိုး၍ အာရုံမယူနိုင်တော့

တတ္ထ-ထိုအသညသတ်ဘဝ၌၊ ဌတ္ဘာ-ဥာဏ်အမြင်အားဖြင့်ရပ်၍၊ ဧတ္ထကမေဝ-ဤမျှလောက်သာတည်း၊ ဣတော-ဤအသညသတ်ဘဝထက်၊ ပရံ-အလွန်၊ နတ္ထိ-သတ္တဝါမရှိတော့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဒိဋ္ဌိ-မိစ္ဆာအယူကို၊ ဂဏှန္တိ-ယူကြကုန်၏၊ ဣတိ-ဤသို့လျှင်၊ တိတ္ထိယာနံ-တို့၏၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုသရဏံ-ပုဗ္ဗေနိဝါသကို အမှတ်ရခြင်းသည်၊ အန္ဓာနံ-သူကန်းတို့၏၊ ယဋ္ဌိကောဋ္ဌိဂမနံဝိယ - တုတ်အစွန်းဟူသော အကြောင်းရှိသော သွားရခြင်းကဲ့သို့၊ ဝါ-တုတ်အစွန်းကိုဆဲ၍ လိုက်သွားရခြင်းကဲ့သို့၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ ဟိ-ချဲ့ဦးအုံ၊ အန္ဓာ-သူကန်းတို့သည်၊ ယဋ္ဌိကောဋ္ဌိဂ္ဂါဟကေ-တုတ်အစွန်းကိုကိုင်မည့်သူသည်၊ (တုတ်၏ရှေ့အစွန်းကို ဆဲ၍သွားမည့်သူသည်)၊သတိယေဝ-ရှိသော်သာ၊ ဝါ-ရှိမှသာ၊ ဂစ္ဆန္တိ-သွားနိုင်ကုန်၏၊ ယဋ္ဌိကောဋ္ဌိဂ္ဂါဟကေ-သည်၊ အသတိ-မရှိလတ်သော်၊ တတ္ထေဝ-ထိုမရှိရာအရပ်၌ပင်၊ နိသီဒန္တိယထာ-ထိုင်ရတော့ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧवမေဝ-ဤအတူသာလျှင်၊ တိတ္ထိယာ-ခန္ဓပဋိပါဋိယာဝ အနုဿရိတုံ သက္ကောန္တိ၊ ပဋိပါဋိံ-ကို၊ ဝိယဿေတ္တာ-စွန့်လွှတ်၍၊ (အနုဿရိတုံ) နသက္ကောန္တိ။

သာဝကာပိ-တို့သည်လည်း၊ (အပိဖြင့် တိတ္ထိယကိုပေါင်း)၊ ခန္ဓပဋိပါဋိယာဝ-အားဖြင့်ပင်၊ အနုဿရန္တိ၊ အသညဘဝံ ပတ္တာ ခန္ဓပ္ပဝတ္တိ နပဿန္တိ၊ ဝေဝသ္ဆေပိ-ဤသို့ဖြစ်ပါကုန်သော်လည်း၊ (ဤသို့ ခန္ဓပ္ပဝတ္တိကို မမြင်ရပါသော်လည်း)၊ ("ဌတ္ဘာ,အနုဿရန္တိ"၌စပ်)၊တေ-ထိုသာဝကတို့သည်၊ ဝဋ္ဋေ-ဝဋ်၌၊ သံသရဏကသတ္တာနံ-ကျင်လည်ရသော သတ္တဝါတို့၏၊ ခန္ဓာနံ-တို့၏၊ အဘာဝကာလောနာမ-မဖြစ်ရာကာလမည်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ပန-ထိုသို့ မရှိပါသော်လည်း၊ အသညဘဝေ-အသညဘဝ၌၊ ပဋ္ဌကပ္ပသတာနိ-ကမ္ဘာ ငါးရာတို့

ရကား ထိုအသညသတ်ဘဝ၌ပင် ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဥာဏ်အမြင် ရပ်တန့်နေတော့၏၊ ထို့ကြောင့် ပိုက်မိနေသောလူအ တို့နှင့် တူကြလေသည်၊ ရေတွင်းထဲ၌ကျသော ဆွံ့အ သူများနှင့် တူပုံကိုလည်း နည်းတူသိပါ။

ဋီကာ။ ။ဋီကာစာအုပ်တို့၌ကား "ဧာလေ ပတိတာဝိယ သကုဏာ,မဏ္ဍာဝိယ စာတိ အမိပ္ပါယော" ဟု လည်းကောင်း "ကုဏ္ဍာဝိယာတိ ဒန္ဓာဝိယ" ဟုလည်းကောင်း တွေ့ရ၏၊ ပိုက်ကွန်၌ကျနေသောငှက်, သို့မဟုတ် ငါးတို့၏ ဘာမျှမလုပ်တတ်ခြင်းမှာ အလူးအခဆန်းမဟုတ်သောကြောင့် ထို "သကုဏာ မဏ္ဍာ" တို့ကို ပါဠိပျက်ဟု ဆရာတို့ ဆိုလိုကြသည်။ "ကုဏ္ဍ" သဒ္ဒါကား ထောမနိမိတ် "မုခ" (စကားမပြောနိုင်သောလူအ) အနက်ကိုလည်းဟောဘ၏၊ ထိုအနက်သည် ဤနေရာနှင့်လျော်၏၊ "ပဂ္ဂိဋ္ဌ" ဟူသည်လည်း လည်းဘီးကလေးတပ်ထားသော အင်းဖျဉ်ပေါ်ဝယ် တုတ်ဖြင့် လှေထိုးသလို ထိုးခ၍သွားရသော လမ်းမသွားနိုင်သော လူဆွံ့တည်း၊ ထို့ကြောင့် "ပဂ္ဂိဋ္ဌာဝိယာတိ ဝိဌသပ္ပိနော ဝိယ" ဟု ဋီကာဖွင့်သည်။

ပတ်လုံး၊ ပဝတ္တန္တိ-ဖြစ်ကြရကုန်၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ တတ္ထ-ထိုမျှလောက်သော၊ ကာလံ-ကမ္ဘာငါးရာကာလကို၊ အတိက္ကမိတ္မာ-ကျော်လွန်၍၊ ဗုဒ္ဓေဟိ-ဘုရားရှင်တို့သည်၊ ဒိန္နနယေ-ပေးတော်မူအပ်သောနည်းခ၊ ဌတ္မာ-တည်၍၊ ပရတောနောက်၌၊ အနုဿရန္တိ-ကုန်၏၊ (ကောဝိယ-အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကဲ့သို့နည်း၊) အာယသ္မာ သောဘိတော သေယ္ယထာပိ-အရှင်သောဘိတ ကဲ့သို့တည်း၊ [အရှင်သောဘိတ၏ဝတ္ထုကို ဋီကာ၌ရှုပါ။] ပန်-အဖို့တပါးကား၊ ဒွေ-၂-ပါးကုန်သော၊ အဂ္ဂသာဝကာ-အဂ္ဂသာဝကတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝါ-အမြတ်ဆုံးသာဝကတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါစ-တို့သည်လည်းကောင်း၊ စုတိပဋိသန္ဓိ-စုတိပဋိသန္ဓေကို၊ သြလောကေတ္မာ-ကြည့်၍၊ အနုဿရန္တိ၊ ဗုဒ္ဓါနံ-တို့၏၊ စုတိ ပဋိသန္ဓိကိစ္စံ-စုတိပဋိသန္ဓေကိုကြည့်ခြင်းကိစ္စသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ယံယံဌာနံ-အကြင်အကြင်အရပ်ကို၊ (ထိုသူ၏ခန္ဓာဟူသောအရပ်ကို)၊ ပဿိတုကာမာ-ကြည့်ခြင်းငှါအလိုရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ တံတဒေဝ-ထိုထိုအရပ်ကိုပင်၊ ပဿန္တိ-မြင်တော်မူနိုင်ကြကုန်၏။

စ-ဆက်၊ တိတ္ထိယာ-တို့သည်၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ-ရှေးဘ၌နေအပ်ဘူးသောခန္ဓာအစဉ်ကို၊ အနုဿရမာနာ-ကုန်လတ်သော်၊ အတ္တနာ-မိမိသည်၊ ဒိဋ္ဌကတသုတမေဝ-မြင်အပ်ဘူးသောအာရုံ ပြုအပ်ဘူးသောအာရုံ ကြားအပ်ဘူးသောအာရုံကိုသာ၊ အနုဿရန္တိ၊ တထာ-ထို့အတူ၊ [တထာဖြင့် အတ္တနာ ဒိဋ္ဌကတသုတကို ညွှန်းသည်။] သာဝကာစ-တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါစ-တို့သည်လည်းကောင်း၊ (ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ အနုဿရမာနာ၊ အတ္တနာ၊ ဒိဋ္ဌကတသုတမေဝ၊ အနုဿရန္တိ၊) ပန-အဖို့ တပါးကား၊ (တနည်း) ပန-အထူးကား၊ ဗုဒ္ဓါ-တို့သည်၊ အတ္တနာဝါ-ကိုယ်တော်တိုင်သည်သော်လည်းကောင်း၊ ပရေဟိဝါ-သူတပါးတို့သည်သော်လည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌကတသုတံ-ကို၊ သမ္ဘမေဝ-အလုံးစုံကိုသာလျှင်၊ အနုဿရန္တိ၊ တိတ္ထိယာနံ-တို့၏၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏံ-သည်၊ ခဏ္ဍောပနကသြဘာသ သဒိသံ-ပိုးစုန်းကြူး၏ အရောင်နှင့်တူ၏၊ သာဝကာနံ-တို့၏၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသ

ဒွေအဂ္ဂသာဝကာ။ ။မဟာသာဝကတို့ကဲ့သို့ တဘဝလုံးအတွက် ခန္ဓာအစဉ်ကို လိုက်ဖွယ်မလို၊ နောက်စုတိ ရှေပဋိသန္ဓေတို့ကြည့်၍ အောက်မေ့နိုင်ကြကုန်၏၊ နောက်တဘဝ အောက်မေ့သောအခါလည်း ထို့အတူ စုတိနှင့် ပဋိသန္ဓေကို ကြည့်ရုံမျှဖြင့် ထိုဘဝကိုကျော်လွန်နိုင်ကုန်၏။

သာဝကာနံ။ ။သာဝကာနန္တိ-ဣဒေ ပကတိသာဝကာနံ ပါကတိကပဒီပေါဘာသ သဒိသံ (ရိုးရိုးဆီမီးရောင်နှင့်တူ၏)၊ မဟာသာဝကာနံ မဟာပဒီပေါဘာသ သဒိသံ (ကြီးစွာသော ဆီမီး၏အရောင်နှင့်တူ၏)၊ တေနာဟ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ "ဥက္ကာပဘာ သဒိသံ" (မီးရှူးရောင်နှင့်တူ၏)၊ ဣတိ-ဋီကာ။

ဥာဏ်၊ ပဒီပေါဘာသသဒီသံ-ဆီမီး၏အရောင်နှင့်တူ၏၊ အဂ္ဂသာဝကာနံ-တို့၏၊ ပုပ္ပေနိဝါသဥာဏံ၊ သြသဓိတာရကောဘာသသုဒီသံ - သောက်ရှူး ကြယ်၏အရောင်နှင့်တူ၏၊ ဝါ-သောကြာကြယ်၏ အရောင်နှင့်တူ၏၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ-တို့၏၊ ပုပ္ပေနိဝါသဥာဏံ၊ စန္ဒောဘာသသဒီသံ-လ၏အရောင်နှင့်တူ၏၊ ဗုဒ္ဓါနံ-တို့၏၊ ပုပ္ပေနိဝါသဥာဏံ၊ သရဒသူရိယမဏ္ဍလောဘာသသဒီသံ — သရဒဥတု အခါဝယ် နေဝန်း၏အရောင်နှင့်တူ၏။

တသ-ထိုဘုရားရှင်တို့၏ ပုပ္ပေနိဝါသဥာဏ်၏၊ (ဣတိပိရှိစ္ဆေဒေါ)၊ ဘွေကာနိ-ဤမျှအတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော၊ ဇာတိသတာနိ-ဘဝအရာတို့ကို၊ (အနုဿရတိ)၊ ဘွေကာနိ၊ ဇာတိသဟဿာနိ-ဘဝ အထောင်တို့ကို၊ (အနုဿရတိ)၊ ဘွေကာနိ၊ ဇာတိ သတသဟဿာနိ-ဘဝအသိန်းတို့ကို၊ (အနုဿရတိ)၊ ဣတိဝါ-ဤသို့သော်လည်းကောင်း၊ဘွေကာနိ၊ကပ္ပသတာနိ-ကမ္ဘာအရာတို့ကို၊ (အနုဿရတိ)၊ဘွေကာနိ၊ကပ္ပသဟဿာနိ(အနုဿရတိ)၊ ဘွေကာနိ၊ ကပ္ပသတသဟဿာနိ(အနုဿရတိ)၊ဣတိဝါ-သော်လည်းကောင်း၊(ပရိစ္ဆေဒေါ-သည်)နတ္ထိ၊ ယံကိဉ္စိ-အမှတ်မရှိတစုံတခုသော ပုပ္ပေနိဝါသကို၊အနုဿရန္တသ-အောက်မေ့သော ပုပ္ပေနိဝါသဥာဏ်၏၊ ခလိတံ-ချွတ်ချော်တိမ်းပါး လှုပ်ရှားခြင်းသည်၊ နေဝဟောတိ—မဖြစ်၊ ပဋ္ဌိဃာတံ-အာရုံပျောက်ကွယ်အောင် ချုပ်ခြယ်ထိပါးခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ အာဝဇ္ဇန ပဋ္ဌိဗဒ္ဓမေဝ—အာရုံကို ဆင်ခြင်ကြောင်း အာဝဇ္ဇန်းနှင့် စပ်သည်သာလျှင်၊ [လိုအပ်သောအာရုံကို ဆင်ခြင်လိုက်ရုံမျှဖြင့် ထိုအာရုံပေါ်လာသည်။] အာကာ၏မနသိကာရစိတ္တုပ္ပါဒပဋ္ဌိဗဒ္ဓမေဝ-အလို

ခလိတံ ပဋ္ဌိဃာတံ။ ။အပဋ္ဌာဘာဝဟေတုကော (မထက်မြက်သည်၏ အဖြစ်ဟူသောအကြောင်းရှိသော)၊ဝိသယဂ္ဂါဟကော (အာရုံကိုယူခြင်းသည်)၊ စဉ္စလဘာဝေါ (လှုပ်ရှားသည်၏အဖြစ်သည်)၊ ခလိတံ-မည်၏။ကုဏ္ဍိဘာဝဟေတုကော (အစွမ်းမရှိသည်၏အဖြစ်ဟူသော အကြောင်းရှိသော)၊ဝိသယဿအနဘိသမယော (အာရုံကို ထိုးထွင်း၍ မသိနိုင်ခြင်းသည်)၊ ပဋ္ဌိဃာတော-မည်၏၊-ဋီကာ။

အာဝဇ္ဇနပဋ္ဌိဗဒ္ဓမေဝါတိ။ ။အာဝဇ္ဇနမတ္တာဓိနံ (အောက်မေ့လိုအပ်သော အာရုံကို ဆင်ခြင်ကြောင်း အာဝဇ္ဇန်းမျှနှင့်စပ်၏)၊ အာဝဇ္ဇိတမတ္တေ၀ (ဆင်ခြင်အပ်ကာမျှပင်)၊ယထိစ္ဆိတဿ (အကြင်အကြင်အလိုရှိအပ်သော အာရုံကို)၊ပဋိဝိဇ္ဇနကံ (ထိုးထွင်း၍သိနိုင်၏)၊ "သေသပဒ္ဒယေပိ သေ၀နယော" ဟု ဋီကာဆိုသောကြောင့် "အာကာ၏စိတ္တုပ္ပါဒပဋ္ဌိဗဒ္ဓမေ၀ မနသိကာရစိတ္တုပ္ပါဒပဋ္ဌိဗဒ္ဓမေ၀" ဟု ၂ ပုဒ်ခွဲပါ၊ အာကာ၏စိတ္တုပ္ပါဒ (အလိုရှိကြောင်း စိတ္တုပ္ပါဒ်)၊ မနသိကာရစိတ္တုပ္ပါဒ (နှလုံးသွင်းကြောင်းစိတ္တုပ္ပါဒ်)။

ရှိကြောင်းစိတ္တုပ္ပါဒ်, နှလုံးသွင်းကြောင်း စိတ္တုပ္ပါဒ်နှင့် စပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏၊ ဒုဗ္ဗလပတ္တပုဋ္ဌေ-အားမရှိသော ဖက်ရွက်ထုပ်၌၊ (ဖက်ပါးပါးဖြင့် ထုပ်ထားအပ်သော ဖက်ရွက်ထုပ်၌၊) ဝေဂကိုတ္တနာဏုစော — အဟုန်ဖြင့်ပစ်အပ်သောမြားသည်၊ (အသင္ဘမာနော ဝေ-မငြိမကပ်သည်သာလျှင်၊ ဟုတ္ဘာ-၌၊ ဂစ္ဆတိ)ဝိယ-သွားသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သိနေရုက္ခဋ္ဌေ-မြင်းမိုရ်တောင်ထွတ်၌၊ ဝိသာဒ္ဒဏ္ဍနွဝဇိရံ-ပစ်လွှတ်အပ်သော သိကြားမင်း၏ဝရဇိန်လက်နက်, မိုးကြိုးစက်သည်၊ (အသင္ဘမာနမေဝ- မငြိမကပ်သည်သာလျှင်၊)(ဟုတ္ဘာ)၊ (ဂစ္ဆတိ) ဝိယစ-သွားသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊(တထာ-ထို့အတူ၊)အသင္ဘမာနမေဝ—ထိုထိုအာရုံ၌ မငြိမကပ်သည်သာလျှင်၊ (ဟုတ္ဘာ)ဂစ္ဆတိ၊ [ဂစ္ဆတိ၏ ကတ္တားသည် ရှေ့၌ပြအပ်ခဲ့သော"ဗုဒ္ဓါနံ ပုဗ္ဗေနိဝါသညာဏံ"တည်း။]

ဘဂဝတော—မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသညာဏံ-ပုဗ္ဗေနိဝါသ ညာဏ်တော်သည်၊ အဟောမဟန္တံ-ဩဠာ....ကြီးကျယ်ပါပေစွတကား၊ ဣတိဝေ-ဤသို့၊ ဘဂဝန္တံယေဝ-မြတ်စွာဘုရားကိုသာ၊ အာရဗ္ဘ-အာရုံပြု၍၊ ကထာ-ပုဗ္ဗေနိဝါသ ပဋိသံယုတ္တကထာသည်၊ ဥပ္ပန္နာ-ဖြစ်ပြီ၊ ဇာတာ ပဝတ္တာ-ဖြစ်ပြီ၊ ဣတိအတ္ထော- ဤကားအနက်။

ဥပမာ ၂ မျိုးပြုရပုံ။ ။ပါးပါးလှပ်လှပ် ဖက်ရွက်ဖြင့် ခွဲထုပ်အပ်သောအထုပ်၌ မြားဖြင့် ပစ်သောအခါ "မြားသည် မငြိမကပ် ဖြောင့်မတ်စွာ သွားသကဲ့သို့" ဟု လည်းကောင်း, မြင်းမိုရ်တောင်ထွတ်၌ ဝရဇိန်လက်နက် မိုးကြိုးစက်ဖြင့် ပစ်သောအခါ "ဝရဇိန်လက်နက်သည် မငြိမကပ် ဖြောင့်မတ်စွာသွားသကဲ့သို့" ဟု လည်းကောင်း ဥပမာ ၂ ခုကိုပြရခြင်းမှာ "မြတ်စွာဘုရား၏ဉာဏ်တော်သည် အလွန်ပေါ့သောအာရုံ၌ ဖြစ်စေ,အလွန်လေးသောအာရုံ၌ဖြစ်စေ ထပ်တူထပ်မျှအာရုံပြုနိုင်သည်"ဟု သိစေခြင်း အကျိုးရှိ၏။

ဘဂဝန္တံယေဝအာရဗ္ဘ။ ။ရဟန်းတို့သည် ပုဗ္ဗေနိဝါသကိုအာရုံပြု၍စကားဖြစ်စေပါသော်လည်း မြတ်စွာဘုရား၏ တကိုယ်တော်လုံးက တရားအတိ ပြီးနေသောကြောင့် (တကိုယ်တော်လုံး တရားတုံးကြီးဖြစ်နေသောကြောင့်) ပုဗ္ဗေနိဝါသညာဏ်ကို အာရုံပြု၍ဖြစ်သော စကားကိုလည်း"ဘုရားကိုပင် အာရုံပြု၍ဖြစ်သည်"ဟု ဆိုနိုင်သည်။

ဇာတာ ပဝတ္တာ။ ဥပ္ပဇ္ဇနာအရ ဥပါဒ်ခဏကိုယူမည်စိုး၍ "ဇာတာ"ဟု ဖွင့်သည်၊ ဇာတာအရလည်း ဖြစ်ခြင်းဥပါဒ်ကို ယူမည်စိုး၍ "ပဝတ္တာ"ဟု ထပ်ဖွင့်သည်၊ "ဖြစ်ခြင်းဥပါဒ်လည်းမက, ဥပါဒ် ဌိ ဘင်လည်းမက, ပ-အဆက်ဆက်+ဝတ္တာ-ပုဗ္ဗေနိဝါသ ကထာဖြစ်သည်"ဟူလို။

တံသမ္ဘမ္ပိ–ထိုအလုံးစုံသော ပုဗ္ဗေနိဝါသ ပဋိသံယုတ္တကထာကိုလည်း၊သခ္ခေ ပတော-အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ဒသောတုံ-ပြတော်မူခြင်းငှါ၊ဣတိပိပုဗ္ဗေနိဝါသော ဣတိပိ ပုဗ္ဗေနိဝါသောတိ-ဟူ၍၊ ဇော်ကမေဝ-ဤမျှသော စကားကိုသာ၊ ပါဠိယံ-ပါဠိတော်၌၊ (သဂီတိကာရေဟိ–တို့သည်၊) ဝုတ္တံ-ပြီ၊ တတ္ထ–ထို ဣတိပိ ပုဗ္ဗေနိဝါသော ဣတိပိ ပုဗ္ဗေနိဝါသော ဟူသောစကားရပ်၌၊ဣတိပိတိ-ကား၊ဝေမို–ဤ အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း၊("ပုဗ္ဗေနိဝါသော–သည်၊ ဟောတိ–၏"၌ စပ်)။

၂–၃။ အယောသိ ခေါ၊ပ၊ အထ ဘဂဝါ အနုပ္ပတ္တောတိတ္ထေ–ဟူသော ဤပါဠိ၌၊ယံ-အကြင်စကားကို၊ ဝတ္တမ္ပံ-ဆိုထိုက်၏၊ တံ-ထိုဆိုထိုက်သော စကား ကို၊ဗြဟ္မာလ သုတ္တဝဏ္ဏနာယံ-ဗြဟ္မာလသုတ်၏အဖွင့်၌၊ ဝုတ္တမေဝ-ဆိုအပ်ပြီး သည်သာ၊ဟိ–စိုးစဉ်းအနည်းငယ် ဆိုဖွယ်အထူးကား၊ အယမေဝ–ဤဆိုအပ် လတ္တံ့သောအနက်သည်သာ၊ဝိသေသော–ထူး၏၊ တတ္ထ–ထို ဗြဟ္မာလသုတ်၌၊ သမ္ဘည္ဟတဘာဝေန-သမ္ဘည္ဟတဘာဝ်တော်ဖြင့်၊ အယောသိ-ကြားသိတော်မူရပြီ၊ ဣဒ–ဤ မဟာပဒါနသုတ်၌၊ ဒီဗ္ဗသောတေန-ဒိဗ္ဗသောတအာဘိညာဉ်ဖြင့်၊ (အ ယောသိ ပြီ၊)စ-သည်သာမကသေး၊ တတ္ထ–ထို ဗြဟ္မာလသုတ်၌၊ ဝဏ္ဏာဝဏ္ဏ ကထာ-ဂုဏ်ကို ပြောဆိုကြောင်းစကား, အပြစ်ကို ပြောဆိုကြောင်း စကားကို၊ ဝါ-သည်၊ ဝိပ္ပကတာ–အပြားအားဖြင့်မပြူအပ်သေး၊ဝါ-မပြီးဆုံးသေး၊ ဣဒ– ဤ မဟာပဒါနသုတ်၌၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသကထာ – ပုဗ္ဗေနိဝါသကထာကို၊ ဝါ– သည်၊ (ဝိပ္ပကတာ–သေး၊ ဝါ–သေး၊) တသ္မာ–ထို့ကြောင့်၊ (ထိုသို့ ပုဗ္ဗေ နိဝါသကထာ၏ မပြီးဆုံးသေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊)ဘဂဝါ–မြတ်စွာဘုရား သည်၊ ဣမေ ဘိက္ခူ–ဤရဟန်းတို့သည်၊ မမ–ဝါ၏၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်– ပုဗ္ဗေနိဝါသ ဉာဏ်ကို၊ အာရဗ္ဘ–အာရုံပြု၍၊ ဂုဏံ-ဂုဏ်ကို၊ထောမေန္တိ–ချီးမွမ်း ကြကုန်၏၊ ပန–ထိုသို့ ချီးမွမ်းကြကုန်သော်လည်း၊ မေ–ငါ၏၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသ ဉာဏသ–ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်၏၊ နိပ္ဖတ္တိ' – ကိစ္စ၏ ပြီးစီးခြင်းကို၊ [နိပ္ဖတ္တိန္တိ ကိစ္စနိပ္ဖတ္တိ'၊ တေန ကာတမ္ဘကိစ္စသိဒ္ဓိန္တိ အတ္ထော၊-ဋီကာ။] နဇာနန္တိ–မသိကြ ကုန်၊ ဟန္ဒ-ယခု၊ နေသံ-ထို ရဟန်းတို့အား၊ တသ–ထို ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်၏၊

ဣတိပိ။ ။ပုဗ္ဗေနိဝါသအများအပြား အောက်မေ့နိုင်ပုံကိုပြလိုရ၍ "ဣတိပိ ပုဗ္ဗေ နိဝါသော ဣတိပိ ပုဗ္ဗေနိဝါသော"ဟု ဝိစ္ဆာပုဒ်ကို မိန့်တော်မူသည်၊ ["တသ္မိ အနေကာကာရတာယ (ထို ပုဗ္ဗေနိဝါသ၏+များသောအခြင်းအရာရှိသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်၊) အာမေဋိတဝစနံ၊ ပိသဒ္ဒေါ သမ္ပိဏ္ဏနတ္ထော၊ပ၊အာကာရတ္ထော ဣတိသဒ္ဒေါ၊-ဋီကာ။] သဒ္ဒါကျမ်းတို့၌ ပြအပ်သော ဝိစ္ဆာကိုပင် "အာမေဋိတ"ဟု ဆိုထားသည်။

နိပ္ဖတ္တိ-ကိစ္စ၏ပြီးစီးခြင်းကို၊ ကထေတွာ-ဟောတော်မူ၍၊ ဒဿာမိ-ပေးအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ နှလုံးသွင်းတော်မူ၍၊ အာဂန္တွာ-ကြွလာတော်မူပြီး၍။

ပကတိယာပိ-ပင်ကိုအားဖြင့်လည်း၊[ဘုရားကြွလာတော်မူလျှင်ထိုင်တော်မူ ဖို့ရာ နေရာထိုင်ကို ခင်းထားရိုး ထုံးစံရှိသည်ကို "ပကတိယာပိ" ဟု ဆိုသည်။] ပုဒ္ဓါနံ-ဘုရားရှင်တို့၏၊ နိသီဒိတ္ဌ-ထိုင်တော်မူ၍၊ ဓမ္မဒေသနတ္ထမေဝ-တရား ဟောတော်မူခြင်းအကျိုးငှါသာလျှင်၊ ထပိတော-ခင်းထားအပ်သော၊ တခ်ော-ကြွတော်မူလာရာ ထိုခဏ၌၊ ဘိက္ခူဟိ-ရဟန်းတို့သည်၊ ပမ္ပေါ ဒ္ဒေတွာ-ခါ၍၊ ဒိန္နေ-ပေးအပ်သော၊ ဝရပုဒ္ဓါသနေ-မြတ်သော ဘုရားရှင်၏ နေရာတော်၌၊ နိသီဒိတ္ဌာ-ထိုင်တော်မူ၍၊ ကာယ နုတ္ထ ဘိက္ခဝေတိ-ကာယ နုတ္ထ ဘိက္ခဝေ အစရှိသော၊ ပုစ္ဆာယစ-ပုစ္ဆာ၏လည်းကောင်း၊ ဣဓ ဘန္တေတိ အာဒိပဋိဝစ နသယစ-ဣဓ ဘန္တေ အစရှိသော စကားတို့၏လည်းကောင်း၊ ပရိယောသာနေ-အဆုံး၌၊ တေသံ-ထိုရဟန်းတို့အား၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသပဋိသံယုတ္တံ-သော၊ ဓမ္မံ-သော၊ ကထံ-ကို၊ ကထေတုကာမော-ဟောခြင်းငှါ အလိုရှိတော်မူသည်၊ (ဟုတ္တာ-ဖြစ်၍၊) ဣဏ္ဍေယျာထနောတိ အာဒိ-ဣဏ္ဍေယျာထနော အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ-မိန့်တော်မူပြီ၊ တတ္ထ-ထို ဣဏ္ဍေယျာထနော အစရှိသော စကားရှေ့၌၊ ဣဏ္ဍေယျာထနောတိ-ကား၊ ဣဏ္ဍေယျာထနု-အလိုရှိကြကုန် သလော၊ [နောတိ ပုစ္ဆာဝါစီ၊ နုဣတိ ဣမိနာ သမာနတ္ထော နိပါတောတိ ဝုတ္တံ "ဣဏ္ဍေယျာထ နု"တိ၊-ဋီကာ။]

အထ-မေးတော်မူရာထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဟဋ္ဌမာနသာ-ရွှင်လန်းသောစိတ်ရှိကြကုန်သော၊ ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ ယာစမာနာ-တောင်းပန်လိုကုန်သည်၊(ဟုတ္တာ-၍၊)တေသု ဘဂဝါတိအာဒိ-ကို၊ အာဟံသု-လျှောက်ကြကုန်ပြီ၊ တတ္ထ-ထို တေသု ဘဂဝါ အစရှိသော စကားရပ်၌၊တေသုတိ-

---

တေသု ဓမ္မီကထာကရဏသု။ ။ပါဠိတော်၌ "တေသု ဘဂဝါ ကာလော"ဟု သာ ရှိ၏၊ သို့သော် နောက်ဝါကျ၌"ယံ ဘဂဝါ ပုဗ္ဗေနိဝါသပဋိသံယုတ္တံ ဓမ္မိကထံ ကရေယျ"ဟု အနိယမဝါကျ ရှိ၏၊ ထိုအနိယမဝါကျ၌ "ယံ ဓမ္မိ ကထံ ကရေယျ" ကိုယူ၍ "တေသု" ဟူသော နိယမအတွက် "ဓမ္မီကထာကရဏသု" ဟု စွဲနက်ထည့်၍ ဖွင့်နိုင်သည်။ [ယံ ဘဂဝါတိ ဣတ္ထေ ယံ သဒ္ဒေန ကိရိယာပရာမသနဘူတေန ဓမ္မိကထံ ကရေယျာတိ ဒေံ ဝုတ္တံ ဓမ္မီကထာကရဏံ ပရာမဋ္ဌံ (သုံးသပ်သော ဓမ္မီ-ကထာကရဏသည်) "တေသု"တိပဒသု အတ္ထောတိ အာဟ "တေသု ဓမ္မီ ကထာ ကရဏသု"တိ၊ အာဒရဝသေန ပန တံ ဒ္ဝိက္ခတ္တုံ ဝုတ္တံ၊-ဋီကာ။] (လေးစား သောအားဖြင့် "တေသု ဘဂဝါ ကာလော တေသု သုဂတ ကာလော"ဟု ၂ ကြိမ် ဆိုထားသည်)။

ကား၊ ဇေယ္ယ ဓမ္မိကထောကရဏာယ — ဤ တရားစကားကို ပြုတော်မူခြင်း၏၊ (“ကာလော”-အခါပါတည်း၊ ၌စပ်)။

[4] ၄။ အထ-လျှောက်ကြရာထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ-သည်၊ တေသံ-ထိုရဟန်းတို့၏၊ ယာစနံ-တောင်းပန်ခြင်းကို၊ ဂဟေတ္ဝာ-ယူတော်မူ၍၊ ကထေတုကာမော-မူသည်၊ (ဟုတ္ဝာ) တေန ဟိ ဘိက္ခဝေ သုဏာထာတိ—ထအစရှိသည်ဟူ၍၊ (“နိယောဇေတ္ဝာ”၌စပ်)၊ တေ-ထိုရဟန်းတို့ကို၊ သောတာဝဓာနသာဓုကမနသိကာရေသု-နှားကို. ရှေးရှုထားခြင်း, ကောင်းစွာနှလုံးသွင်းခြင်းတို့၌၊နိယောဇေတ္ဝာ-တိုက်တွန်းတော်မူပြီး၍၊ အညေသံ-အခြားသော်ပစ္စေကဗုဒ္ဓ, သာဝကတို့နှင့်၊ အသာဓာရဏံ-တူသောဆောင်ခြင်းမရှိသော၊ ဝါ-မဆက်ဆံသော၊ ဆိန္နဝဋ္ဋုမကာနုဿရဏံ-ပြတ်ပြီးသော သံသရာလမ်းခရီးရှိသော ဘုရားရှင်တို့ကို အောက်မေ့တော်မူခြင်းကို၊ ဝါ-အောက်မေ့တော်မူကြောင်း ပုဗ္ဗေနိဝါသကို၊ ပကာသေတုကာမော-ထင်ရှားပြခြင်းငှါအလိုရှိတော်မူသည်၊ (ဟုတ္ဝာ)ဤတော သောဘိက္ခဝေတိုအာဒိ-ကို၊ အာဟ-ပြီ။

တတ္ထ—ထို ဤတော သော ဘိက္ခဝေ အစရှိသော ပါဠိရပ်၌၊ ယံဝိပဿီတိ-ကား၊ ယသ္မိံ ကပ္ပေ-အကြောင်းကမ္ဘာ၌၊ ဝိပဿီ-ဝိပဿီဘုရားရှင်သည်၊ (“ဥဒပါဒိ” ၌စပ်)၊ ဟိ—ချဲ့၊ ယန္တိ-ယံဟူသော၊ အယံသဒ္ဒေါ-ဤသဒ္ဒါသည်၊ ဝါ-ဤသဒ္ဒါကို၊ ယံ မေ ဘန္တေ၊ပ၊ဘဂဝတောတိအာဒိသု—အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ ပစ္စတ္တဝစနေ-ပထမာဝိဘတ်၌၊ ဝါ-ပထမာဝိဘတ်၏ အနက်၌၊ ဒိသတိ—တင်ရှားစေ၏၊ ဝါ-တွေ့မြင်အပ်၏၊ [ဘန္တေ-မြတ်စွာဘုရား၊ မေ—တပည့်တော်

သောတာဝဓာနံ ၊ပ၊ ကာရေသု။ ။ပါဠိတော်၌ “တံ သုဏာထ” ကိုရည်ရွယ်၍ “သောတာဝဓာန (သောတ+အဝဓာန) နှားကိုရှေးရှုထားခြင်း၊ဝါ-နှားထောင်ခြင်း” လည်းကောင်း, သာဓုက် မနသိကာရောထ ကို ကြည့်၍ “သာဓုကမနသိကာရေသု”ဟု လည်းကောင်း ဆိုသည်၊ စာအုပ်တို့၌“သောတာဝဓာရဏ”ဟု ရှိသည်မှာ ပါဠိမျက်တည်း၊ [သောတာဝဓာနံ သောတသ ဩဒဟနံ၊ သုဿူသာတိ အတ္ထော၊—ဋီကာ။]

ဆိန္နဝဋ္ဋုမကာနုဿရဏံ။ ။ဝဋ္ဋုမ သဒ္ဒါသည် လမ်းခရီးဟူသောအနက်ကို ဟော၏၊ ဤနေရာ၌ကား သံသရာဝဋ် ဟူသော သံသရာလမ်းခရီး အနှက်ကိုယူပါ၊ ဆိန္နံ+ဝဋ္ဋမံ ယေသံတိ ဆိန္နဝဋ္ဋုမကာ၊ (သမာသန္တ ကပစ္စည်း)၊ ပြတ်ပြီးသော သံသရာဝဋ် ဟူသောလမ်းခရီးရှိတော်မူသော ဘုရား ရဟန္တာတို့၊ ဤနေရာ၌ကား “အညေသံ အသာဓာရဏံ” ဟု ဆိုသောကြောင့် ပစ္စေကဗုဒ္ဓ, ရဟန္တာတို့နှင့် မဆက်ဆံသော (ပစ္စေကဗုဒ္ဓ , ရဟန္တာတို့ မအောက်မေ့နိုင်သော) ဘုရားရှင်တို့သာ အောက်မေ့နိုင်သော ပုဗ္ဗေနိဝါသကို ယူစေလိုသောကြောင့် “အညေသံ အသာဓာရဏံ” ဟု ဆိုသည်၊ [ဆိန္နဝဋ္ဋုမကာနံ+အနုဿရဏံ ဆိန္နဝဋ္ဋုမကာနုဿရဏံ။]

သည်၊ ယံ-အကြင်စကားကို၊ တာဝတိံသာနံ-တာဝတိံသာဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါနံ-နတ်တို့၏၊ သမ္မုခါ-မျက်မှောက်၌၊ သုတံ-ကြားအပ်ပါပြီ၊ သမ္မုခါ-၌၊ ပဋိဂ္ဂဟီတံ-ခံယူအပ်ပါပြီ၊ ဘဂဝတော-အား၊ တံ-ထိုစကားကို၊ အာရောစေမိ-လျှောက်ပါအံ့၊ မဟာဂေါဋိန္ဒသုတ်။] ယံ တံ ၊ပ၊ ပြုဟိတိအာဒီသု-တို့၌၊ ဥပယောဂဝစနေ-ဒုတိယာဝိဘတ်၌၊ ဝါ-၏အနက်၌၊ (ဒီဃတိ)၊ [ယံ-အကြင်အကြောင်းအရာကို၊ တံ-ထို အရှင်ဘုရားကို၊ အပုစ္ဆိမှ-မေးကုန်ပြီ၊ တံ-ထို အကြောင်းအရာကို၊ နော-ကျွန်ုပ်တို့အား၊ အက်ိတ္တယိ-ဖြေတော်မူပြီ၊ အည်-အခြားသော၊ တံ-ထိုအကြောင်းအရာကို၊ ပုစ္ဆာမ-မေးပါကုန်အုံ့၊ ဣဃ-တိုက်တွန်းပါ၏၊ တံ-ထို အကြောင်းအရာကို၊ ပြုဟိ-ဖြေတော်မူပါ၊ သုတ္တနိပါတ် စူဠဝဂ်ုဟသုတ်။] အဌာနမေတံ ၊ပ၊ လောကဓာတုယာတိအာဒီသု-တို့၌၊ ကရဏဝစနေ-ကရိယာဝိဘတ်၌၊ ဝါ-၏အနက်၌၊ (ဒီဃတိ)၊ [ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ယံ-အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ ကေသော လောကဓာတုယာ-တခုသော လောကဓာတ်၌၊ (ဒွေ-၂ ဆူကုန်သော၊ အရဟန္တော-ဝါသနာနှင့် တကွ တံထောင့်ငါးရာ ကိလေသာတို့မှ ဝေးကွာတော်မူကုန်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ-ဘုရားရှင်တို့သည်၊ အပုဇ္ဇ-ရှေးလည်းမကျ၊ အစရိမံ-နောက်လည်းမကျ၊ (တနည်း) အပုဇ္ဇံအစရိမံ-မရှေးမနှောင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယ္ယုံ-ပွင့်တော်မူကုန်ရာ၏၊ ဧတံ(ဌာနံ)-ဤအကြောင်းသည်၊ အဌာနံ-သင့်သောအကြောင်းမဟုတ်၊ (သော-ဤအခွင့်သည်)၊ အနဝကာသော-သင့်သောအခွင့်မဟုတ်၊ ကေဏ်တွေရ အဌာနပါဠိပထမဝဂ်။] ပန-အတ္ထုဒ္ဓါရသာမညမှတပါး အတ္ထုဒ္ဓေသ ဝိသေသကား၊ ဣဓ-ဤ ယံ ဝိပဿီ အစရှိသော ပါဠိရပ်၌၊ ဘုမ္မတ္ထေ-သတ္တမီဝိဘတ်၏ အနက်၌၊ (ယံ သဒ္ဒေါ ဒီဃတိ) ဣတိ-ဤသို့၊ ဒုဋ္ဌဗ္ဗော-၏၊ တေန-ကြောင့်၊ ယသ္မိं ကပ္ပေတိ-ဟူ၍၊ (မယာ၊ဝုတ္တံ-ဆိုအပ်ပြီ၊ ဝါ-ဆိုခဲ့ပြီ၊) ဥဒပါဒိတိ-ကား၊ ဒသသဟဿီ လောကဓာတုံ-တသောင်းအတိုင်းအရှည်ရှိသော လောကဓာတ်ကို၊ ဥန္နာဒေန္တော-အုံ့ညြဖွယ်တွေကို အထက်သို့ မြည်စေလျက်၊ ဝါ-ပဲ့တင်ထပ်စေလျက်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ-ပွင့်တော်မူပြီ၊ [ဥန္နာဒဒ္ဒ ဥ+နဒ+ကာရိတ်ကျေ၊ အန္တ ပစ္စည်း၊ နဒ-အဗျတ္တသဒ္ဒေ(စကားလုံးမထင်ရှားသောကြီးကျယ်သောအသံ)။

ဘဒ္ဒကပ္ပေတိ-ကား၊ ပဉ္စဗုဒ္ဓပ္ပါဒပဋိမဏ္ဍိတတ္တာ-ငါးဆူသော ဘုရားရှင်တို့၏ ပွင့်တော်မူခြင်းဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊သုန္ဒရကပ္ပေ-ကောင်းသောကမ္ဘာ၌၊ သာရကပ္ပေ-မြတ်သော ကမ္ဘာ၌၊ (ဥဒပါဒိဒ္ဒ်စပ်)၊ ဘဂဝါ-သည်၊ ဣမံကပ္ပံ-ဤကမ္ဘာကို၊ ထောမေန္တော-ချီးမွမ်းတော်မူလိုသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧဝံ-ဤသို့ဘဒ္ဒကပ္ပေ ဟူ၍၊ အာဟ-မိန့်တော်မူပြီ၊ ကိရ-

ခ္ဆဲ၊ ယတော-အကြင်အခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ-စ၍၊ အမှာကံ-ငါတို့၏၊ ဘဂဝတော-သည်။ အဘိနိဟာရော-မိမိစိတ်ကို သဗ္ဗညုတညာဏ်သို့ ရှေးရှုဆောင်ကြောင်း ဆုတောင်းမှုကို၊ (အဘိ-ရှေးရှု၊ နိဟာရ-ဆောင်ကြောင်း)၊ ကတော-ပြု တော်မူအပ်ပြီ၊ တေသို့ အန္တရေ-ဤအတွင်း၌၊ (ဆုတောင်းရာကမ္ဘာမှစ၍ ဘုရားဖြစ်ရာ ကမ္ဘာတိုင်အောင်သော ကမ္ဘာတို့၏အတွင်း၌)၊ကေကပေ့ပိ-တခု သောကမ္ဘာ၌လည်း၊ ပဋ္ဌ-ဝါးဆူကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါ-ဘုရားရှင်တို့သည်၊ နိမ္မတ္တာ နာမ-ဖြစ်ကုန်သည် မည်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိကုန်၊ ပန-ဆက်၊ အမှာကံ-တို့၏၊ ဘဂဝတော-၏၊ အဘိနိဟာရဿ-မှု၏။ ပုရတော-ရှေ့၌၊ တဏှက်ရော-တဏှက်ရဘုရားလည်းကောင်း၊ မေဓင်္ကရော-လည်းကောင်း၊ သရဏက်ရော-လည်းကောင်း၊ ဒီပင်္ကရော-လည်းကောင်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ စတ္တာရော-ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါ-တို့သည်၊ ကေသို့ ကပ္ပေ-တခုသော ကမ္ဘာ၌၊ နိမ္မတ္တိ-သု-ပွင့် တော်မူကြကုန်ပြီ၊ တေသံ-ထိုဘုရားရှင်တို့၏၊ သြရဘာဝေ-ဤမှာဘက်အဖို့၌၊ ကေဘိအသင်္ခေ်ယျံ-တသင်္ခေ်သည်၊ ဝါ-တသင်္ခေ်ပတ်လုံး၊ ဗုဒ္ဓသုညမေဝ-ဘုရား တို့မှ ကင်းဆိတ်သည်သာလျှင်၊ အဟောသိ-ဖြစ်ပြီ။[ဤကမ္ဘာများကို "သုည ကမ္ဘာ"ဟု ခေါ်သည်။]

ပန-ကား၊ အသင်္ခေ်ယျကပ္ပပရိယောသာနေ - မဟာကပ်အသင်္ခေ်၏အဆုံး၌၊ ကောဏ္ဍညော နာမ-ကောဏ္ဍည မည်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓေါ-သည်၊ ကော ဝ-တဆူတည်းသာလျှင်၊ (ဟုတ္ဝာ) ကေသို့-သော၊ ကပ္ပေ-၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇော-ပွင့် တော်မူပြီ၊ တတောပိ-ထိုကမ္ဘာမှလည်း၊ (သြရဘာဝေ) အသင်္ခေ်ယျံ-သည်၊ ဝါ-ပတ်လုံး၊ ဗုဒ္ဓသုညမေဝ အဟောသိ၊ အသင်္ခေ်ယျကပ္ပပရိယောသာနေ-၌၊ မင်္ဂလော-မင်္ဂလာဘုရားလည်းကောင်း ၊ပ၊ အဟောသိ-ပြီ၊ [ကောဏ္ဍညမြတ်စွာ ဘုရားပွင့်တော်မူရာကမ္ဘာနှင့်,မင်္ဂလမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူရာ ကမ္ဘာသည်

အသင်္ခေ်ယျံ။ ။သံဝဋ်, သံဝဋ်ဌာယီ,ဝိဝဋ်,ဝိဝဋ်ဌာယီ, ဤ ၄ ကပ်သည် မဟာ ကပ်တကပ်၏ အစိတ်အဝိုင်းတည်း၊ ထို ၄ ကပ်ပြည့်သောအခါ ကမ္ဘာပျက်၏၊ ဤသို့ သောမဟာကပ်ပေါင်း မည်ရွေ့မည်မျှဟု မရေတွက်နိုင်အောင် မြားမြောင်သောကမ္ဘာ တွေကို"အသင်္ခေ်" ဟု ဆိုသည်၊ သင်္ချာတဗ္ဗန္ဓိ သင်္ခေ်ယျံ၊နှ+သင်္ခေ်ယျံ အသင်္ခေ်ယျံ၊ (မရေတွက်နိုင်အောင် မြားမြောင်သောကမ္ဘာအစု)၊ ထို သို့ မရေတွက်နိုင်အောင် မြားမြောင်ပါသော်လည်း ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူပြီးရာကမ္ဘာနှင့် ကောဏ္ဍည မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူရာ ကမ္ဘာ၏အတွင်းကို " ကမ္ဘာပေါင်း ဤရှေ့ဤမျှရှိ၏ "ဟု ရေတွက်၍မရသောကြောင့် အသင်္ခေ်ယျံတကပ်ဟု သတ်မှတ်ရသည်၊ ထို့ကြောင့် "ကေ၊ အသင်္ခေ်ယျံ"ဆိုသည်၊ဤကာဠလည်း အသင်္ခေ်ယျကပ္ပပရိယောသာနေတိ မဟာကပ္ပါနံ အသင်္ခေ်ယျပရိယောသာနေ" ဟု ဖွင့်သည်။

တသင်္ခေါ်တည်း။] ပန-ကား၊ အသင်္ခေါ်ယျကပ္ပပရိယောသာနေ-၌၊ ဣတော-ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ ကပ္ပသတသဟဿာဓိကာ — ကမ္ဘာတသိန်းအလွန်ရှိသော၊ အသင်္ခေါ်ယျာ—တသင်္ခေါ်၏၊ ဥပရိ-အထက်၌ ၊ပ၊ တိ သကပ္ပသဟဿာနံ—ကမ္ဘာသုံးသောင်းတို့၏ ၊ပ၊ အဋ္ဌာရသန္နံကပ္ပသဟဿာနံ- မဟာကပ်တသောင်းရှစ်ထောင်တို့၏ ၊ပ၊ အထ—ထိုမှနောက်၌၊ ဣတော—မှ၊ စတုန္နဝုတိကပ္ပေ—ကိုးဆယ့်လေးကမ္ဘာထက်၌ ၊ပ၊ ဂေါတမော — ဂေါတမ မည်တော်မူသော၊ အမှာကံ-တို့၏၊ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာဘုရားလည်းကောင်း၊ ဣတိ စတ္တာ ရော ဗုဒ္ဓါ ဥပ္ပန္နာ၊ မေတ္တေယ္ယော—သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ ဝေ-ဤသို့လျှင် ၊ပ၊ အာဟ-ပြီ။

ပန—ပရိဟာရပက္ခမှတပါး စောဒကပက္ခကိုဆိုဦးအုံ့၊ ဣမသ္မိံ ကပ္ပေ—၌၊ ဘဒ္ဒကာ ဗုဒ္ဓါ ဥပ္ပန္နာ၊ ဣတိဝါ-ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇိဿန္တိ၊ ဣတိဝါ-လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ တေ-ဤဘုရားရှင်တို့၏ ပဋိတောမူခြင်းသည်၊ ဗုဒ္ဓါနံယေဝ-တို့အားသာ၊ ဝါ-တို့၏ဉာဏ်တော်၌သာ၊ ပါကဋံ-ထင်ရှားသည်၊ ဟောတိကိံ-ဖြစ်သလော၊ ဥဒါဟု-သို့မဟုတ်၊ အညေသမ္ပိ-မြတ်စွာဘုရားမှတပါး အခြားပုဂ္ဂိုလ်တို့အားလည်း၊ ဝါ-တို့၏ဉာဏ်၌လည်း၊ ပါကဋံ၊ ဟောတိကိံ-လော၊ ဣတိ-ဤကားအမေးတည်း၊ အညေသမ္ပိ-အားလည်း၊ ဝါ-၌လည်း၊ ပါကဋံ၊ ဟောတိ—၏၊ ကေသံ-တို့အား၊ ဝါ-၌(ပါကဋံ ဟောတိ-နည်း၊)သုဒ္ဓါဝါသပြဟ္မာနံ-တို့အား၊ ဝါ-၌ (ပါကဋံ ဟောတိ—၏၊)

ဟိ-ဆက်၊ကပ္ပသဏ္ဌာနကာလသို့-ဝိဝဋ္ဋကမ္ဘာ၏တည်ရုကာလ၌၊ ကေ-တခုသော၊အသင်္ခေါ်ယျ—သံဝဋ္ဋဌာယီအသင်္ခေါ်ယျကပ်ပတ်လုံး၊ ကေဏ်ဏံ—တခုတည်းသောဟင်းလင်းအပြင်သည်၊ဟုတ္ဝာ-၍၊လောကသန္နိဝါသေ-သြကာသလောက

လောကသန္နိဝါသေ။ ။လောကအရ သတ္တဝါတို့၏ တည်နေရာ သြကာသလောကကိုယူပါ၊ ထို သြကာသလောကကို"ဘာဇနလောက"ဟုလည်းခေါ်၏၊"သန္ဓိဝါသ"အရ တည်နေထိုက်သော ဌာနကိုယူပါ၊ တည်နေထိုက်သောဌာနဟူသည်လည်း"ကေဏ်ဏံ ဟုတ္ဝာ ဌိတေ"ဟူသော ဝိသေသနအရ တော တောင် သစ်ပင်တွေ မဖြစ်ပေါ်မပေါက်သေးပဲ, မိုးရေသော်မျှ မရှိသေးသော ဟာလာဟင်းလင်းဖြစ်၍နေသော လွင်ပြင်အရပ်တည်း၊[ကေဏ်ဏံ ဟုတ္ဝာ ဌိတေတိ ပဗ္ဗတရုက္ခဂ္ဂေါဒိနံ မေဃောဒိနဉ္စ အဘာဝေန ဝိဝဋံ အာဏ်ဏံ ဟုတ္ဝာ ဌိတေ၊ လောကသန္ဓိဝါသေတိ ဘာဇနလောကေန သန္ဓိ ဝိသိတမ္ဘဏ္ဍာနေ— ဋီကာ။] အခြားနေရာ၌ကား ကမ္ဘာတည်ပြီး သတ္တဝါတွေရှိပြီးဖြစ်သောကြောင့်"သတ္တဝါတို့၏တည်နေရာ သြကာသလောကကို လောကသန္ဓိဝါသ"ဟုခေါ်ရသည်၊ပါရာဇိကဏ်ဘာသာဋီကာ ဝေရဉ္ဇကဏ္ဍအဖွင့်၌ကား"အစိတ်အစိတ်သတ္တဝါတို့၏ ပေါင်းဆုံတည်နေရာ သတ္တဝါအပေါင်းကိုလောကသန္ဓိဝါသ" ဟုဖွင့်ခဲ့သည်။

ဏ်တည်နေထိုက်ရာ အရပ်သည်၊ ဌိတေ-တည်လတ်သော်၊လောကဿ-သြကာသ လောက၏၊ သဏ္ဌာနဋ္ဌာယ-ကောင်းစွာတည်ခြင်းငှါ၊ ဒေဝေါ-မိုးသည်၊ဝဿိ တုံ-ရွာခြင်းငှါ၊ အာရဘတိ-အားထုတ်၏၊ အာဒိတောဝ-အစဦးပင်၊ အန္တရဋ္ဌ ကေ-တပ်ကိုတဲ့လ တံပေါင်းလတို့၏အကြား ရှစ်ရက်အခါ၌၊ ဟိမပါတောဝိယ-ဆီးနှင်း၏ကျခြင်းကဲ့သို့၊ ဟောတိ-၏၊ တတော-ထိုမှနောက်၌၊ တိလမတ္တာ-နှမ်းစေ့ အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော၊ ဥဒကဓာရာ-ရေအယဉ် တို့သည်လည်း ကောင်း၊ ကဏမတ္တာ-ဆန်ကွဲအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ဥဒကဓာရာ-လည်း ကောင်း၊ တဏ္ဍုလမတ္တာ-ဆန်စေ့အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ဥဒကဓာရာ-လည်းကောင်း၊ မုဂ္ဂ(မတ္တာ)-ပဲနောက်အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ဥဒကဓာရာ-လည်းကောင်း[နောက်၌ မတ္တာ,ဥဒကဓာရာတို့၏အနက်ကို ဤအတိုင်းပေးပါ။] မာသ(မတ္တာ)မတ်ပဲ၊(ဥဒကဓာရာ-လည်းကောင်း၊)ဗဒရ(မတ္တာ)-ဇီးသီး(ဥဒက ဓာရာ-လည်းကောင်း၊)အာမလက(မတ္တာ)-သျှီသျှားသီး၊ (ဥဒကဓာရာ-လည်း ကောင်း၊) ဋ္ဌောလုက(မတ္တာ)-သခွါးသီး၊ (ဥဒကဓာရာ — လည်းကောင်း၊) ကုမ္ဘဏ္ဍ(မတ္တာ)-ဖရုံသီး၊ (ဥဒကဓာရာ၊)အလာဗုမတ္တာ-ဗူးသီးအတိုင်းအရှည်ရှိ ကုန်သော၊ ဥဒကဓာရာ-လည်းကောင်း၊ ဟုတ္တာ-၍၊ အနုက္ကမေန-အစဉ်အား ဖြင့်၊ ဥသဘမတ္တာ — တဥသဘအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ — ၍လည်း ကောင်း၊ ဒ္ဝိဥသဘမတ္တာ-နှစ်ဥသဘအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ-လည်း ကောင်း၊ အဋ္ဌ၊ဂါဝုတမတ္တာ-၊ဂါဝုတ်ဝက်၊ ဟုတ္တာ-လည်းကောင်း၊ ၊ဂါဝုတ မတ္တာ-တ၊ဂါဝုတ်၊ ဟုတ္တာ-လည်းကောင်း၊ ဒ္ဝိ၊ဂါဝုတမတ္တာ-ကုန်သည်၊ဟုတ္တာ၊ အဋ္ဌယောဇနမတ္တာ-ကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ၊[လေး၊ဂါဝုတ်သည် တယူဇနာဖြစ်သော ကြောင့်"ဒ္ဝိ၊ဂါဝုတ်နှင့် အဋ္ဌယောဇန"သည် အဓိပ္ပါယ်တူနေ၏၊ တပုဒ်ပိုနေဟန် တူသည်။] ယောဇနမတ္တာ-ကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဒ္ဝိယောဇနမတ္တာ-ကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ ၊ပ၊ ယောဇနသတမတ္တာ-ကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ယောဇနသဟဿမတ္တာ-ကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ယောဇနသတသဟဿမတ္တာ-ကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ကောဋိ သတသဟဿစက္ကဝါဠဗဟိဘာဂရေ-ကုဋ္ဌေတသိန်းသော၊ စကြဝဠာ၏ အတွင်း၌၊ ယာဝအဝိနဋ္ဌပြဟ္မလောကာ-မပျက်စီးသော ပြဟ္မာပြည်တိုင်အောင်၊ ပဋိရေတ္တာ-

---

အဝိနဋ္ဌပြဟ္မလောကာ။ ။မီးဖျက်သောကမ္ဘာ၌ ဒုတိယစျာန်ဘုံအောက်တိုင်အောင် ပျက်၏၊ ကမ္ဘာပြိုမိုး ရွာသောအခါ ထိုမပျက်စီးသော ဒုတိယစျာန်ဘုံအထိ ပြည့်၏၊ ရေဖျက်သောကမ္ဘာ၌ တတိယစျာန်ဘုံအောက်တိုင်အောင်ပျက်၏၊ ကမ္ဘာပြိုမိုး ရွာသော အခါ ထိုမပျက်စီးသော တတိယစျာန်ဘုံအထိ ပြည့်၏၊ လေကြောင့် ပျက်သောအခါ ဝေဟပ္ဖိုလ်ဘုံ၏ အောက်တလျှောက် ပျက်၏၊ ကမ္ဘာပြိုမိုး ရွာသောအခါ ထိုမပျက်စီး သော ဝေဟပ္ဖိုလ်ဘုံအထိ ပြည့်၏၊ ထို့ကြောင့် "အဝိနဋ္ဌ-ပြဟ္မလောကာ" ဟုဆိုသည်။

ပြည့်စေ၍၊ တိဋ္ဌန္တိ-တည်ကုန်၏၊ [စာအုပ်တို့၌ ဒေ ဥသတ ဟု ရှိသော်လည်း "ဒွိ ဥသတ" ဟု ရှိမှ မှန်သည်။] အထ-ကမ္ဘာပြုမိုး ရွာပြီးရာ ထိုအခါ၌၊ တံ ဥဒကံ-ထိုရေသည်၊ အနုပုဗ္ဗေန-အာနုဗြင့်၊ ဘဿတိ-လျှောကျ၏၊ [လျှောကျ ဟူရာ၌ "တဖြည်းဖြည်း ခန်းသွား၏" ဟု ဆိုလိုသည်။] ဥဒကေ-သည်၊ ဘဿန္တေ-လျှောကျလတ်သော်၊ ပဂတိဒေဝလောကဌာနေသု-ပဂတိ နတ်ပြည်, ဗြဟ္မာပြည်တို့၏ တည်ရာအရပ်တို့၌၊ ဒေဝလောကာ-နတ်ပြည်, ဗြဟ္မာပြည်တို့သည်၊ သဏ္ဌဟန္တိ-ကောင်းစွာတည်ကုန်၏၊ တေသံ-ထိုနတ်ပြည်, ဗြဟ္မာပြည်တို့၏၊ သဏ္ဌာနဝိဓာနံ-တည်ပုံ အစီအရင်ကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ-၌၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသ ကထာယံ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသ ကထာ၌၊ ဝုတ္တမေव-ဆိုအပ်ပြီးသည်သာ၊ ပန-ဆက်၊ မနုဿလောကသဏ္ဌာနဒ္ဒွာနံ-လူ့ပြည်၏ တည်ရာအရပ်သို့၊ ဥဒကေ-ရေသည်၊ ပတ္ထေ-ရောက်လတ်သော်၊ ဓမကရဏမုခေ-ဓမကရိုက် ရေစစ်၏ အပေါက်ဝကို၊ ပိဟိတေ ဝိယ-လက်ဖြင့် ပိတ်ထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဝါတဝသေန-လေ၏ အစွမ်းကြောင့်။ တံ ဥဒကံ-ထို ရေသည်၊ သန္ဓိဋ္ဌတိ-ကောင်းစွာ တည်၏၊ ဥဒကပိဋ္ဌေ-ရေအပြင်၌၊ ဥပ္ပလိနိပဏ္ဍံ ဝိယ-ကြာရွက်ကဲ့သို့၊ ပထဝီ-မြေသည်၊ သဏ္ဌာဟတိ-တည်၏။ [ဓမကရိုက် ရေစစ်၏ အပေါက်ဝကို ပိတ်သောအခါ အတွင်း၌ရှိသော လေ၏အစွမ်းက ရေတွေ့ ယိုမထွက်အောင် ဆောင်ထားသကဲ့သို့ ကမ္ဘာပြုမိုးရေတွေ့ အောက်မကျအောင် ရေပြင်၏ အောက်၌ရှိသော လေပြင်ကြီးက ဆောင်ထားသည် ဟူလို။]

မဟာဗောဓိပလ္လင်္ကော-မဟာဗောဓိပလ္လင်၏ တည်ရာ အရပ်သည်၊ (ဌာနပုဗ္ဗပစာ၊) [မဟာဗောဓိပလ္လင်္ကောတိ မဟာဗောဓိပလ္လင်္ကပ္ပဒေသ မဟာ၊ –ဋီကာ။] လောကေ-သြကာသလောကသည်၊ ဝိနဿမာနေ-ပျက်လတ်သော်၊ ပစ္ဆာ-နောက်၌၊ ဝါ-နောက်မှ၊ ဝိနဿတိ၊ ပျက်စီး၏၊ (လောကေ-သည်၊) သဏ္ဌဟမာနေ-တည်လတ်သော်၊ ပဌမံ-ရှေးဦးစွာ၊ သဏ္ဌဟတိ-တည်၏၊ တတ္ထ-ထို ပလ္လင်တည်ရာ အရပ်၌၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ-ပုဗ္ဗနိမိတ်သည်၊ ဝါ-ဘုရားမဖြစ်ခင်တင်ကြို၍ ရှေး

ဝါတဝသေန။ ။ရေ၏အောက်၌ရှိသော ကိုးသိန်းခြောက်သောင်း အထူရှိသော လေ၏အစွမ်းကြောင့် ထိုရေသည် အောက်သို့ မလျှောကျပဲ ကောင်းစွာ တည်နေ၏။ [ဝါတဝသေနာတိ သဒ္ဓိသဟဿာမိကနုဝယောဇနသတသဟဿုဗ္ဗေယ္ယ သန္ဓာရက ဝါတမဏ္ဍလသ္သဝသေန၊–ဋီကာ။]

- ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ။ ။နိမိယတိ အနုမိယတိ ဖလံ ဧတေနာတိ နိမိတ္တံ (ဖြစ်ပေါ်လတ္တံ့သော အကျိုးကို မှန်းဆကြောင်း ဖြစ်သောကြောင့် ရှေးဦးစွာဖြစ်နှင့်သော အကြောင်းကို "နိမိတ္တ" ဟုခေါ်၏။) "ပုဗ္ဗေ+ဝဝတ္တံ+နိမိတ္တံ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ" ပုဗ္ဗေ–အကျိုးမဖြာ်မီရှေး

အဖိုဠ် ဖြစ်နှင့်သော အမွတ်အသားသည်၊ ဟုတ္တာ–ဖြစ်၍၊ ကောဏ–တခုသော၊ ပဒုမိနီဂစ္ဆော–ပဒုမ္မာချုံသည်၊ ဝါ–ပဒုမ္မာရုံသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ–ဖြစ်၏၊ တဿ–ထို ပဒုမ္မာချုံ၏၊ (ပုပ္ဖံဠ်စပ်)၊ တသ္မိံ ကပ္ပေ–ထိုကမ္ဘာ၌၊ ဗုဒ္ဓေါ–သည်၊ သစေ နိဗ္ဗတ္တိဿတိ-အကယ်၍ပင့်တော်မူလတ္တံ့ ဖြစ်အုံ့၊ (ဝေဿတိ-သော်)ပုပ္ဖံ-ပန်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ–ပင့်၏၊ တသ္မိံ ကပ္ပေ–၌၊ ဗုဒ္ဓေါ–သည်၊ နောစေ(နိဗ္ဗတ္တိဿတိ)–အကယ်၍ ပင့်တော်မမူလတ္တံ့ ဖြစ်အုံ့၊ (ဝေဿတိ–သော်၊ ပုပ္ဖံ–သည်၊) နုပ္ပဇ္ဇတိ-မပင့်၊ စ–ဆက်၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနံ-ပင့်လတ်သော်၊ ကောဏ–တဆူသော၊ ဗုဒ္ဓေါ–သည်၊ သစေ နိဗ္ဗတ္တိဿတိ–အုံ့၊ (ဝေဿတိ–သော်၊) ကော–တပင့်သော၊ (ပုပ္ဖံ) ဥပ္ပဇ္ဇတိ–၏၊ ဒွေ–ကုန်သော၊ (ဗုဒ္ဓါ–တို့သည်၊) သစေ (နိဗ္ဗတ္တိဿန္တိ)–အကယ်၍ပင့်တော်မူကုန်လတ္တံ့ ဖြစ်အုံ့၊(ဝေဿတိ–သော်၊ ဒွေ–ကုန်သော၊ ပုပ္ဖါနိ–တို့သည်၊ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ–ကုန်၏၊) တယော–ကုန်သော၊ (ဗုဒ္ဓါ သစေ နိဗ္ဗတ္တိဿန္တိ၊ တယော ပုပ္ဖါနိ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊) စတ္တာရော–ကုန်သော၊ (ဗုဒ္ဓါ သစေ နိဗ္ဗတ္တိဿန္တိ၊ စတ္တာရောပုပ္ဖါနိ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊) ပဉ္စ–ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါ (သစေ) နိဗ္ဗတ္တိဿန္တိ၊ ပဉ္စ–ကုန်သော၊(ပုပ္ဖါနိ) ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ–ကုန်၏၊ စ–ဆက်၊ တာနိ–ထိုကြာပင့်တို့သည်၊ ကေသ္မိံ ယေဝ–တခု သာလျှင်ဖြစ်သော၊ နာဠေ–အရိုး၌၊ ကဏ္ဏိကာပဒ္ဓါနိ–ဖွဲ့အပ်သောအချက်ရှိကုန် သကဲ့သို့၊ ဟုတ္တာ–၍၊ [ကဏ္ဏိကာပဒ္ဓါနိ ဟုတ္တာတိ အာပဒ္ဓကဏ္ဏိကာဝိယ ဟုတ္တာ–ဋီကာ၊ ကြာရိုးတန်တခုတည်း၌ ပန်း ၂ ပင့်သော်လည်းတဲ့၍, သို့မဟုတ် ၃ ပင့်သော်လည်း, သို့မဟုတ် ၄ ပင့်သော်လည်း, သို့မဟုတ် ၅ ပင့် သော်လည်းတဲ့၍ ကိုယ်အချက်နှင့်ကိုယ် ဖွဲ့ထားအပ်သကဲ့သို့ ပင့်ကြသည်။] သုဒ္ဓါဝါသပြဟ္မာနော–သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာတို့သည်၊ မာရိသာ–ငါကဲ့သို့ရှုအပ်သူ တို့၊ ဝါ–အချင်းတို့၊ အာယာမ–လာသွားကြစို့၊ မယံ–တို့သည်၊ ပဒုမ္မနိမိတ္တံ–ကို၊ ပဿိဿာမ–ကြည့်ချေကြကုန်စို့၊ ဣတိ–ဤသို့၊ မဟာဗောဓိပလ္လင်ခွာနှံ–မဟာဗောဓိပလ္လင် တည်ရာအရပ်သို့၊ (အာဂစ္ဆန္တိ – ကုန်၏၊ ဗုဒ္ဓါနံ – တို့၏၊ အနိဗ္ဗတ္တနကပ္ပေ – ပင့်တော်မမူရာကမ္ဘာ၌၊ ပုပ္ဖံ – သည်၊ နဟောတိ – မပင့်၊

အဖိုဠ်၌၊ ပဝတ္တံ–ဖြစ်နှင့်သော၊နိမိတ္တံ-အကျိုးကိုမှတ်သားကြောင်းနိမိတ်တည်း၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ-မိတ်၊ ဤနေရာ၌ ပဒုမိနီဂစ္ဆကို ''ပုဗ္ဗနိမိတ္တ'' ဟုဆိုသော်လည်း ထိုဂစ္ဆသည် ပုဗ္ဗနိမိတ် မဟုတ်သေး၊ ထို ဂစ္ဆ၌ပင့်သော ပဒုမ္မာကြာပန်းသည်သာ ပုဗ္ဗနိမိတ်တည်း၊ ထို့ကြောင့် ပုဗ္ဗနိမိတ္တံဂစ္ဆောတို့ကို ''ဌာနုပစာ'' ဟုမှတ်ပါ၊ [ပုဗ္ဗနိမိတ္တံဟုတ္တာတိ ဗုဒ္ဓါပ္ပါဒသပုဗ္ဗ နိမိတ္တံ ဟုတ္တာ၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တသန္ဓိဿယော တိ ဂစ္ဆော (ပုဗ္ဗနိမိတ်ဖြစ်သည့်ပဒုမ္မာကြာပန်း၏ မှီရာဖြစ်သောချုံကို) နိဿိတဂေါဟာရေန (မှီတတ်တော ပုဗ္ဗနိမိတ်ပဒုမ္မာကြာပန်း၏ အမည်အားဖြင့်) တထာ (ထိုပုဗ္ဗနိမိတ်ဟူ၍) ဝုတ္တော၊ (ဌာနူပစာ၊) တေနာဟ တဿာတိအာဒိ၊–ဋီကာ။]

ပန–ဆက်၊တေ–ထိ သုဒ္ဓါဝါသပြဟ္မာတို့သည်၊ အပုပ္ပိတဂ်စ်ဆံ–ပွင့်သောပန်း မရှိသော ကြာချုံကို၊ ဒိသ္မာ–၍၊ ဘော–အချင်းတို့၊ လောကော–ကမ္ဘာလောကသည်၊ အန္ဓကာရော–အမိုက်မှောင်သည်၊ ဘဝိဿတိ ဝတ–ဖြစ်တော့မှာပါတကား၊ မတာမတာ–သေကုန်သေကုန်သော၊ သတ္တာ–သတ္တဝါတို့သည်၊ အပါယေ၊ အပါယ်၌၊ ပူရေဿန္တိ–ပြည့်စေကုန်လတ္တံ့၊ ဆ–ခြောက်ထပ်ကုန်သော၊ ဒေဝလောကာ–နတ်ပြည်တို့သည်လည်းကောင်း၊ နဝ–ကိုးထပ်ကုန်သော၊ ဗြဟ္မလောကာ–ဗြဟ္မာပြည်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သုညာ–နတ်ဗြဟ္မာတို့မှ ကင်းဆိတ်ကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ(ဝတ) – ဖြစ်ကြတော့မှာပါတကား၊ ဣတိ–ဤသို့တွေးမိ၍၊ အနုတ္တမနာ– မိမိစိတ် မရှိကြကုန်သည်၊ ဝါ–စိတ်မချမ်းသာကြကုန်သည်၊ ဟောန္တိ–ကုန်၏။

ပန–အနေယ၊ ပုပ္ပိတကာလေ–ပွင့်သောပန်းရှိရာအခါ၌၊ ဝါ–ပန်းပွင့်ရာအခါ၌၊ ပုပ္ပံ–ကို၊ ဒိသ္မာ–၍၊ သမ္ဗညုဗောဓိသတ္တော သု–သမ္ဗညုဘုရားအလောင်းတော်တို့သည်၊ မာတုကုစ္ဆိ–မယ်တော်၏ ဝမ်းတိုက်သို့၊ သြက္ကမန္တေသု–သက်ရောက်ကုန်သော်လည်းကောင်း၊ ဝါ–သက်ရောက်ကုန်စဉ်လည်းကောင်း၊ နိက္ခမန္တေသု – တောထွက်ကုန်သော်လည်းကောင်း၊ ဝါ–ကုန်စဉ်လည်းကောင်း၊ သမ္ဗုဒ္ဓေသု–သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်း၍သိကုန်သော်လည်းကောင်း၊ ဝါ–ကုန်စဉ်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မစက္ကံ–ဓမ္မစက်ကြာကို၊ ပဝတ္တေသု–လည်စေကုန်သော်လည်းကောင်း၊ ဝါ–ကုန်စဉ်လည်းကောင်း၊ ယမကပါဋိဟာရိယံ–ရေမီးအစုံသော တန်ခိုးပြာဋိဟာကို၊ ကရောန္တေသု– ပြုကုန်သော်လည်းကောင်း၊ ဝါ–ကုန်စဉ်လည်းကောင်း၊ ဒေဝေါရောဟနံ–တာဝတိံသာနတ်ပြည်မှ သက်ဆင်းတော်မူခြင်းကို၊ ကရောန္တေသု–လည်းကောင်း၊ ဝါ–လည်းကောင်း၊အာယုသင်္ခါရံ – အာယုသင်္ခါရကို၊ သြဿဇန္တေသု – လွှတ်တော်မူကုန်သော် လည်းကောင်း၊ ဝါ–ကုန်စဉ်လည်းကောင်း၊ ပရိနိဗ္ဗာယန္တေသု–ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူကုန်သော်လည်းကောင်း၊ ဝါ–ကုန်စဉ်လည်းကောင်း၊ ဒသသဟဿစက္ကဝါဠ ကမ္ပနာဒိနိ–တသောင်းသော စကြဝဠာ၏ တုန်လှုပ်ခြင်း အစရှိကုန်သော၊ ပါဋိဟာရိယာနိ – တန်ခိုးပြာဋိဟာတို့ကို၊ ဒက္ခိဏာမ– မြင်ကြရကုန်တော့အုံ၊ ဣတိစ–ဤသို့တွေး၍လည်းကောင်း။

စတ္တာရော–ကုန်သော၊ အပါယာ–တို့သည်၊ ပရိဟာယိဿန္တိ–ယုတ်လျော့ကုန်လတ္တံ့၊ ဆ ဒေဝလောကာ–နဝပြဟ္မလောကာ၊ ပရိပူရေဿန္တိ–ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိစ–ဤသို့တွေး၍လည်းကောင်း၊ အတ္တမနာ–မိမိစိတ်ရှိကြကုန်သည်၊ ဝါ–ဝမ်းမြောက်ကြ ကုန်သည်၊ ဟုတ္မာ–၍၊ ဥဒါနံ – ကို၊ ဥဒါနေန္တာ–ကျူး

ရင့်ကြက်ခုန်လျက်၊ အတ္တနောအတ္တနော-မိမိမိမိ၏၊ ဗြဟ္မာလောကံ-ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့၊ ဂစ္ဆန္တိ-ပြန်သွားကြကုန်၏၊ ဣမသ္မိံ ဘဒ္ဒကပ္ပေ-၌၊ ပဗ္ဗ-ငါးပွင့်ကုန်သော၊ ပဒုမာနိ-ပဒုမ္မာကြာတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိံသု-ပွင့်ကုန်ပြီ၊ တေသံနိမိတ္တာနံ-ထို ကြာပုန်း ဟူသောနိမိတ်တို့၏၊ အာနုဘာဝေန-အာနုဘော်ကြောင့်၊ စတ္တာရော-၄ ဆူကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါ-တို့သည်၊ ဥပ္ပန္နာ-မူကုန်ပြီ၊ ပဗ္ဗမော-ငါးဆူမြောက်ဘုရားသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ-မူလတ္တံ့၊ သုဒ္ဓါဝါသ ဗြဟ္မာနောပိ-သုဒ္ဓါဝါသ ဗြဟ္မာတို့သည်လည်း၊ တာနိပဒုမာနိ-ထို ပဒုမ္မာကြာပုန်းတို့ကို၊ ဒိသ္မာ-၍၊ ဣမမတ္ထံ-ဘုရားပွင့်တော်မူမည့် ဤအကြောင်းကို၊ ဇာနိံသု-သိနှင့်ကြကုန်ပြီ၊ တေန-ကြောင့်၊ အညေသံမိ ပါကဋံ ဟောတိတိ-ဟူ၍၊ (မယံ) ဝုတ္တံ-ပြီ။

ပုဗ္ဗေနိဝါသ ပဋိသံယုတ္တကထာအဖွင့် ပြီး၏။

အာယု ပရိစ္ဆေဒ အဖွင့်

၅။ ဣတိ-ဤသို့လျှင်၊ ဘဂဝါ-သည်၊ ဣတော သော ဘိက္ခဝေတိ အာဒိနာ-အစရှိသော၊ နယေန-နည်းဖြင့်၊ ကပ္ပပရိစ္ဆေဒဝသေန-ကမ္ဘာကို ပိုင်းခြားခြင်းနှင့် စပ်သဖြင့်၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ-သကို၊ ဒဿေတွာ-ပြတော်မူ၍၊ ဣဒါနိ-ယခု အခါ၌၊ တေသံဗုဒ္ဓါနံ-ထို ဘုရားရှင်တို့၏၊ ဇာတိပရိစ္ဆေဒါဒိဝသေန- အမျိုးဇာတ်ကို ပိုင်းခြားခြင်း အစရှိသည်နှင့် စပ်သဖြင့်၊ (ပုဗ္ဗေနိဝါသံ) ဒဿေတုံ-ဌာ၊ ဝိပဿီ ဘိက္ခဝေတိ အာဒိ-အစရှိသော ပါဠိတော်စကားရပ်ကို၊ အာဟ-ပြီ၊ တတ္ထ-ထို ဝိပဿီ ဘိက္ခဝေ အစရှိသော ပါဠိတော်စကားရပ်၌၊ အာယုပရိစ္ဆေဒေ-အသက်အပိုင်းအခြား၌ (အသက် အပိုင်းအခြားကိုပြရာအခန်း၌)ပရိတ္တံလိဟုကန္တိ-ပရိတ္တံလဟုကံ ဟူသော၊ တေဥ္ဇဝေယံ-ဤသဒ္ဒါ နှစ်ပါးအပေါင်းသည်၊ အပ္ပကသော-အပ္ပကသဒ္ဒါ၏ပင်၊ ဝေဝစနံ-ဝေဝုစ်ပရိယာယ် စကားလှယ်တည်း၊[ဤ ဝေဝစနပုဒ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကိုသိလက္ခန် ဘာသာဋီကာ ဗြဟ္မဇာလသုတ် တာဒီလက္ခဏကထာ၌ ပြခဲ့ပြီ။] ဟိ-မှန်၏၊ ယံ-အကြောင် အာယုပ္ပမာဏသည်၊ 'အပ္ပကံ-နည်း၏၊ တံ-ထို 'အာယုပ္ပမာဏသည်၊ ပရိတ္တဇ္ဇေဝ-ထက်ဝန်းကျင် ပိုင်းဖြတ်အပ်သကဲ့သို့ ဖြစ်သည် လည်းကောင်း၊ ဝါ- တိုသည်လည်းကောင်း၊ လဟုကဇ္ဇ- တိုသည်လည်းကောင်း၊ ဒဿာတိ-၏၊ [ပရိတ္တံပုဒ်၏ အဖွင့်ကို အဋ္ဌသာလိနီ ဘာသာဋီကာ စိတ္တပ္ပါဒကဏ္ဍ ပရိတ္တတိက်အဖွင့်၌ ပြခဲ့ပြီ။]

အပ္ပံ ဝါ ဘိယ္ယောတိ-ကား၊ ဝဿသတတော-အနှစ်တရာထက်၊ ဥပရိ-အလွန်၊ အပ္ပံ ဝါ- အနည်းယော်သည်သော်လည်းကောင်း၊ (ဇီဝတိ-အသက်

ရှည်၏။) အည့်–ပထမ အနှစ်တရာမှ တပါးသော၊ ဝဿသတံ–အနှစ်တရာသို့၊ အပတ္တာ–မရောက်မူ၍၊ ဒီသံဝဿာနိ ဝါ–အနှစ် နှစ်ဆယ်တို့ ပတ်လုံးသော် လည်းကောင်း၊ တိံသံ ဝဿာနိ ဝါ–အနှစ် သုံးဆယ်တို့ ပတ်လုံးသော် လည်းကောင်း၊ စတ္တာလီသံဝဿာနိ ဝါ–အနှစ် လေးဆယ်တို့ ပတ်လုံးသော် လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဏာသံဝဿာနိ ဝါ–အနှစ် ငါးဆယ်တို့ ပတ်လုံးသော် လည်းကောင်း၊ သဋ္ဌိဝဿာနိ ဝါ–အနှစ် ခြောက်ဆယ်တို့ ပတ်လုံးသော် လည်းကောင်း၊ ဇီဝတိ–အသက်ရှည်၏၊ [အပ္ပဋိ၏ အနက်ကို ဝိသံစသည်ဖြင့် သရုပ်ဖော်သည်။] ပန–သို့သော်လည်း၊ ဧဝံ–ဤသို့၊ ဝါ–သို့ကလောက်၊ ဒီဃာယုကော–ရှည်သောအသက်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝါ–အသက်ရှည်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အတိဒုလ္လဘော–အလွန်ခဲယဉ်းသဖြင့် ရအပ်၏၊ ဝါ–အလွန်ရနိုင်ခဲ၏၊ ကိုရ–ခွဲ၊ အသုကော–ထိုမည်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧဝံ–ဤသို့၊ စိရံ–ကြာမြင့်စွာ၊ ဇီဝတိ–၏၊ ဣတိ–ဤသို့ကြားရသော်၊ တတ္ထ တတ္ထ–ထိုထို ကြားရာ အရပ်သို့၊ (တတ္ထ တလုံးပိုဟန်တူ၏)၊ ဂန္တွာ–သွား၍၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော–ကြည့်ရှုထိုက်သည်၊ ဟောတိ–၏။

တတ္ထ–ထိုအသက်ရှည်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ဝိသာခါ–ဝိသာခါမည်သော၊ ဥပါသိကာ–ဥပါသိကာမသည်၊ ဝိသတိဝဿသတံ–အနှစ်တရာ့နှစ်ဆယ် ပတ်လုံး၊ ဇီဝတိ၊ ပေါက္ခရသာတိ–မည်သော၊ ဗြာဟ္မဏော–ပုဏ္ဏားသည် လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မာယု–မည်သော၊ ဗြာဟ္မဏော–သည် လည်းကောင်း၊ သေလော–မည်သော၊ ဗြာဟ္မဏော–သည် လည်းကောင်း၊ ဗာဝရိယ ဗြာဟ္မဏော–ဗာဝရိယ ပုဏ္ဏားသည် လည်းကောင်း၊ အာနန္ဒတ္ထေရော–အရှင်အာနန္ဒာထေရ်သည် လည်းကောင်း၊ မဟာကဿပတ္ထေရော–မဟာကဿပ ထေရ်သည် လည်းကောင်း၊ တထာ–ထို့အတူ တရာ့နှစ်ဆယ်ပတ်လုံးအသက်ရှည်၏၊ ပန–အထူးကား၊ အနုရုဒ္ဓ တ္ထေရော–အနုရုဒ္ဓါထေရ်သည်၊ ဝဿသတဉ္စေဝ–အနှစ်တရာလည်း ဖြစ်သော၊ ပဏ္ဏာသဉ္စ–ငါးဆယ်လည်း ဖြစ်သော၊ ဝဿာနိ–နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ (ဇီဝတိ–၏၊) ဗာကုလတ္ထေရော–ဗာကုလထေရ်သည်၊ ဝဿသတဉ္စေဝ–လည်း ဖြစ်သော၊ သဋ္ဌိဉ–ခြောက်ဆယ်လည်း ဖြစ်သော၊ ဝဿာနိ (ဇီဝတိ–၏၊) အယံ–ဤ ဗာကုလထေရ်သည်၊ သမ္ဗဒီဃာယုကော–အလုံးစုံ အသက်ရှည်သောသူတို့ထက် ရှည်သော အသက်ရှိ၏၊ သောပိ–ထို ဗာကုလထေရ်သော်မှလည်း၊ ဒ္ဝေဝဿ သတာနိ–အနှစ် နှစ်ရာတို့ပတ်လုံး၊ နဇီဝတိ–အသက်မရှည်။ [ပိသဒ္ဒါ သမ္ဘာ ဝနာ့ဇောတကာ။]

ပန–ကား၊ ဝိပဿီအာဒယော–ဝိပဿီ အစရှိကုန်သော၊ သမ္ဗေပိ–အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗောဓိသတ္တာ–အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်, သမ္ဗညုတညာဏ်၌

ငြိုကပ်သော သတ္တဝါအထူးတို့သည်၊ ဝါ-ဘုရားအလောင်းတို့သည်၊ [ဤပုဒ်၏ အဖွင့်ကို အဋ္ဌသာလိနီဘာသာဋီကာ သုမေဓကထာ၌ပြခဲ့ပြီ။] မေတ္တာပုဗ္ဗဘာဂေန-ပဋ္ဌိသန္ဓေစိတ်၏ ရှေးအဖို့၌ မေတ္တာရှိသော၊ ဝါ-မေတ္တာ ရှေသွားရှိသော၊ သောမနဿ သဟဂတဉာဏသမ္ပယုတ္တ အသင်္ခါရိကစိတ်တွေန - သောမနဿ သဟဂုတ် ဉာဏသမ္ပယုတ် အသင်္ခါရိက မဟာဝိပါက်စိတ်နှင့်၊ မာတုကုစ္ဆိသ္မိं-မယ်တော်၏ ဝမ်းဗိုက်၊ ပဋိသန္ဓိं-ပဋိသန္ဓေကို၊ ဂဏှိ သု-ယူတော်မူကြကုန်ပြီ၊ တေန စိတ္တေန-ထို သောမနဿ သဟဂုတ် ဉာဏသမ္ပယုတ် အသင်္ခါရိက မဟာဝိပါက်စိတ်ဖြင့်၊ ဂဟိတာယ-ယူအပ်သော၊ ပဋိသန္ဓိယာ-ပဋိသန္ဓေကြောင့်၊ အသင်္ခေ္ယယျ-အသင်္ခေ္ယယျကပ် ပတ်လုံး၊ အာယု-အသက်သည်၊ (ဟောတိ၊) ဣတိ-ထို့ကြောင့်၊ သမ္ဘေ-ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါ-တို့သည်၊ အသင်္ခေ္ယျာယုကာ-အသင်္ခေ္ယျကပ်ပတ်လုံး ရှည်သောအသက်ရှိတော်မူနိုင်ကုန်သည်၊ ဝါ-အသင်္ခေ္ယျကပ်ပတ်လုံး အသက်ရှည်တော်မူနိုင်ကုန်သည်၊ (ဟောန္တိ၊) ဘေ-ထို ဘုရားရှင်တို့သည်၊ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ အသင်္ခေ္ယျံ-ပတ်လုံး၊ နအင်္ဂံသု-တည်တော်မမူကြကုန်ပြီနည်း၊ ဥတုဘောဇန ဝိပတ္တိယာ- ဥတုဘောဇဉ်၏ ဖောက်ပြန်ခြင်းကြောင့်၊(အသင်္ခေ္ယံ၊ နအင်္ဂံသု-ကုန်၊) ဟိ-မှန်၊ ဥတုဘောဇနဝသေန-ဥတုဘောဇဉ်၏ အစွမ်းကြောင့်၊ အာယု-သည်၊ ဟာယတိပိ-ယုတ်လည်း ယုတ်လျော့၏၊ ဝဍ္ဎတိပိ-တိုးလည်း တိုးပွားရ၏။

အသင်္ခေ္ယျံ အာယု။ ။[သတ္တဝါတို့၏ တည်နေရာ ဝိဝဋ္ဋဌာယီ အသင်္ခေ္ယျကပ်ကို အသင်္ခေ္ယျံအရယူပါ။] အသက်အသင်္ခေ်တည်နေနိုင်ခြင်း၏ အကြောင်းသည်၊ ''အာဓာရဝိသေသ, အာသယဝိသေသ, ပဋိပက္ခဒုရိဘာဝ, ပဝတ္တိအာကာရဝိသေသ'' တို့ လေးမျိုးရှိ၏၊ ထိုအကြောင်း လေးပါးလုံးပင် မနှိုင်းယှဉ်အပ် မနှိုင်းယှဉ်နိုင်သော အာနုဘော် သတ္တိများ ရှိကြသည်။

အာဓာရဝိသေသ။ ။အသက်ဟု ခေါ်ဝေါ်အပ်သော ရုပ်ဇီဝိတ, နာမ်ဇီဝိတသည် နှောက်ဆုံးဘဝဝယ် ဘုရားရှင်တို့၏ ခန္ဓာတော်အစဉ်၌တည်၏၊ [ရုပ်ဇီဝိတသည်ကမ္မဇရုပ်အစဉ်တွင် ပါဝင်ရကား ထို ကမ္မဇကလာပ်အစဉ်၌တည်၏၊ ထို ကမ္မဇရုပ်အစဉ်ကို ဤတက် တိဇရုပ်အစဉ်ကလည်း ထောက်ပံ့၏၊ ထို့ကြောင့် ''ထို ဇီဝိတအသက်ကို ခန္ဓာအစဉ်၌တည်၏''ဟု ဆိုသည်။] ထို ခန္ဓာအစဉ်ဟူသောတည်ရာသည် တသံသရာလုံး ဖြည့်အပ်ခဲ့သော ပါရမီတော်တို့ဖြင့် နှောက်ဆုံးဘဝ၌ မွမ်းထုံအပ်ရကား ထူးခြားသောတည်ရာ ဖြစ်ပါပေသည်။

နိဿယဝိသေသ။ ။ဘုရားအလောင်းတော်တို့သည် အလောဘအဋ္ဌာသယ (ဏာဝဂုဏ်ကို မလိုချင်သော အဋ္ဌာသယမှတ်), အဒေါသအဋ္ဌာသယ (သတ္တဝါတို့အပေါ် ၌ ဒေါသနည်းပါးမေတ္တာများသော အဋ္ဌာသယမှတ်), နေက္ခမ္မအဋ္ဌာသယ (တော၊

တတ္ထ-ထို ဥတုတောဇနဝသေန အာယု ဟာယတိပိ ဝဍ္ဎတိပိ-ဟူသော ပါဠိ၌၎င်း (ဝိတ္ထာရော ဇေ၀ ဝေဒိတမ္ဗော၊)ယဒါ-အကြင်အခါ၌၎င်း ရာဇာနော-မင်းတို့သည်၊ အဓမ္မိကာ-တရားမ၌မယှဉ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ တဒါ-ထိုအခါ၌၎င်း ဥပရာဇာနော-အိမ်ရှေ့မင်းတို့သည်၊(အဓမ္မိကာ ဟောန္တိ၊)သေနာပတိ-စစ်သူကြီးသည်၊ (အဓမ္မိကော ဟောတိ၊) သေဋ္ဌိ-သဒ္ဓေးသည်၊ (အဓမ္မိကော ဟောတိ၊) သဟလနဂရံ၊ အလုံးစုံသော မြို့သည်။ (အဓမ္မိကံ ဟောတိ၊) သကလရဋ္ဌံ-အလုံးစုံသော တိုင်းသည်၊ အဓမ္မိကမေ၀-သည်သာ၊ ဟောတိ၊ အထ-တတိုင်းတပြည်လုံး တရားနှင့်မယှဉ်ရာ ထိုအခါ၌၎၊ တေသံ-ထို တိုင်းသူပြည်သား လူအများတို့၏၊ အာရက္ခဒေ၀တာ-အစောင့်အရှောက်နတ်တို့သည်၊ (အဓမ္မိကာ ဟောန္တိ၊) (နောက်၌လည်း ဤသို့လိုက်၍ ပေးပါ)၊ တေသံဒေ၀တာနံ-တို့၏၊ မိတ္တာ-အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဘူမဋ္ဌဒေ၀တာ-မြေ၌တည်သောနတ်တို့သည်၊ပ၊ တာသံ ဒေ၀တာနံ-တို့၏၊မိတ္တာ-ကုန်သော၊ အာကာသဋ္ဌဒေ၀တာ- ကောင်းကင်၌ တည်သော နတ်တို့သည်၊ပ၊ အာကာသဋ္ဌဒေ၀တာနံ-တို့၏၊ မိတ္တာ၊ ဥဏ္ဏ၀လာဟကာ-ပူသော ဥတု၏ အကြောင်းဖြစ်သော မိုးတိမ်ကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ဒေ၀တာ ၊ပ၊ တာသံမိတ္တာ၊ အဗ္ဗ၀လာဟကာ-ဆီးနှင်းတိမ်တို့ကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ဒေ၀တာ ၊ပ၊ တာသံမိတ္တာ၊ သီတ၀လာဟကာ - အေးသောဥတု၏အကြောင်းဖြစ်သော မိုးတိမ်ကိုဖြစ်စေတတ် ကုန်သော၊ ဒေ၀တာ ၊ပ၊ တာသံမိတ္တာ၊ ဝဿ၀လာဟကာ-မိုးရွာခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော တိမ်လွှာ တိမ်တိုက်ကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ဒေ၀တာ ၊ပ၊ တာသံမိတ္တာ၊ စာတုမဟာရာဇိကာ-စတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီးတို့ကို ဆည်းကပ်ရခြင်း ရှိကုန်သော၊ ဒေ၀တာ

ထွက်လိုသော အဖျားသယဓာတ်)၊ ဤသို့သော အာသယ (အလိုအဖျားသယ)၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်) အာယု၏မှီရာ ခန္ဓာအစဉ်ဝယ် ထူးခြားသောနိသယတည်း။

ပဋိပက္ခဒူရီဘာ၀။ ။လာဘမဏ္ဍရိယ (သူတပါးအတွက် လာဘ်ပေါ်မည်ကို မလိုလားခြင်း) စသော မကောင်းတရားသည် ပါ၀ပမ္ဘတည်း၊ ထို ပါ၀ပမ္ဘတို့ကို ဝေးစွာ ပယ်ခွါနိုင်ခြင်းသည် ပဋိပက္ခဒူရီဘာ၀တည်း။

ပ၀တ္တိအာကာရ၀ိသေသ။ ။သတ္တ၀ါတို့၏ ဝဋ္ဋဒုက္ခမှ ထွက်မြောက်ခြင်းအကျိုး ၄၂ အားထုတ်ခြင်းသည် ပ၀တ္တိအာကာရ၀ိသေသ (စိတ်တော်အစဉ် ဖြစ်ပုံအခြင်းအရာ အထူး) တည်း ၊ဤသို့ အသက်ရှည်ခြင်း၏ အကြောင်းတို့က မနှိုင်းယှဉ်လောက်အောင် အာနုဘော် ကြီးမားသောကြောင့် အသက်လည်းအသင်္ချေယူတိုင်အောင် ရှည်နိုင်စရာရှိပေသည်။

၊ပ၊ တာသံ့ မိတ္တာ၊ တာဝတိံသာ–တာဝတိံသာ ဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝတာ၊ ၊ပ၊ တာသံ မိတ္တာ၊ ယာမာ–ယာမာဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝတာ–တို့သည်၊ (အဓမ္မိကာ ဟောန္တိ၊)ဣတိ ဝေမာဒိ–ဤသို့ အစရှိသည်တည်း၊ ဝေ–ဤသို့၊ ယာဝဘဝဂ္ဂါ-ဘဝဂ်တိုင်အောင်၊ အရိယသာဝကေ-တို့ကို၊ ဌပေတ္ဝာ–ထားရ၍၊ သမ္ဘာ-အလုံးစုံကုန်သော၊ ဒေဝ ဗြဟ္မပရိသာပိ-နတ် ဗြဟ္မာ ပရိသတ်တို့သည်လည်း၊ အဓမ္မိကာဝ ဟောန္တိ၊ တာသံ–ထို နတ် ဗြဟ္မာပရိသတ်တို့၏၊ အဓမ္မိကတာယ-တရားဥ္စ မယှဉ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ စန္ဒိမသူရိယာ-လနေတို့သည်၊ ဝိသမံ–မညီမညွတ်၊ ပရိဟရန္တိ–ထက်ဝန်းကျင်၊ လှည့်လည်ကုန်၏။

ဝါတော–လေသည်၊ယထာမဂ္ဂေန-လာမြဲတိုင်းသောလမ်းဖြင့်၊နဝါယတိ–မလာ၊ဝါ–မတိုက်၊ အယထာမဂ္ဂေန-လာမြဲတိုင်း မဟုတ်သောလမ်းဖြင့်၊ ဝါ ယန္တော–လာသည်၊ဝါ–တိုက်သည်၊(ဟုတ္ဝာ–၍၊ဝါ–ကြောင့်၊)အာကာသဋ္ဌက ဝိမာနာနိ–ကောင်းကင်၌ တည်သော ဗိမာန်တို့ကို၊ ခေါဘေတိ–ချောက်ချားစေ၏၊ ဝိမာနေသု-တို့သည်၊ ခေါဘိတေသု–ကုန်လတ်သော်၊ ဒေဝတာနံ–တို့၏၊ ကီဠနဋ္ဌာယ–ပျော်မြူးခြင်းငှါ၊ စိတ္တာနိ–တို့သည်၊ နနမန္တိ–မညွတ်ကြကုန်၊ ဒေဝတာနံ–တို့၏၊ ကီဠနဋ္ဌာယ–ငှါ၊ စိတ္တေသု–တို့သည်၊

ဝိသမံ စန္ဒိမသူရိယာ ပရိဟရန္တိ။ ။ဝိသမံ စန္ဒိမသူရိယာ ပရိဟရန္တိတိ ဗဟွာဗာဓတာဒိ အနိဋ္ဌဖလူပနိဿယဘူတဿ (များသောအနာရောဂါ ရှိသူတို့၏ အဖြစ်အစရှိသော အနိဋ္ဌ မကောင်းအကျိုး၏ မှီရာဖြစ်၍ဖြစ်သော) ယထာဝုတ္တ အဓမ္မိကတာသညိတဿ (ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိ မင်းစသူတို့၏ အဓမ္မိက အဖြစ်ဖြင့် မှတ်သားအပ်သော) သာဝေရဏဿ–ပါပကမ္မဿ ဗလေန (ထို အချိန်၌ ဖြစ်နေသော သတ္တဝါ အများနှင့် ဆက်ဆံသော မကောင်းမှု၏ အစွမ်းကြောင့်) ဝိသမံဝါယန္တေန ဝါယုနာ ပိဋ္ဌိယမာနာ စန္ဒိမသူရိယာ (မညီမမျှ တိုက်ခတ်သောလေသည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ မိမိတို့၏ သွားနေကျ လမ်းကြောင်း၌ မညီမညွတ်သွားနေရသော လနေတို့သည်) သိနေရုံ ပရိက္ခိပန္တာ ဝိသမံ ပရိဝတ္တန္တိ (မြင်းမိုရ်တောင်ကို ရစ်ပတ်လှည့်လည်ကုန်လတ်သော် မညီမညွတ် လှည့်လည်ကြကုန်၏) ယထာမဂ္ဂေန (သွားမြဲတိုင်းသော လမ်းဖြင့်) နပရိဝတ္တန္တိ (မလှည့်လည်နိုင်ကြကုန်)၊–ဋီကာ။

ဝါတော ယထာမဂ္ဂေန နဝါယတိ။ ။အသိဒံ ယထာစန္ဒိမသူရိယာနံ ဝိသမပရိဝတ္တနံ ဝိသမဝါတသခေါဘဟေတုကံ (လနေတို့၏ ဤ မညီမမျှ လှည့်လည်ခြင်းသည် မညီမမျှသောလေတို့၏ ချောက်ချားခြင်းလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသကဲ့သို့) ဧဝံ ဥတုဝသာဒိဝိသမပဝတ္တိ (ဤအတူ ဥတု,မိုး အစရှိသည်တို့၏ မညီမမျှဖြစ်ခြင်းသည် မညီမျှသောလေတို့၏ ချောက်ချားခြင်းလျှင် အကြောင်းရင်းရှိ၏) ဣတိ ဒဿေတုံ ဝါတော ယထာမဂ္ဂေန နဝါယတီတိ အာဒိ ဝုတ္တံ၊–ဋီကာ။

အနမဇ္ဇေသု–ကုန်လတ်သော်၊ သီတုဏှဘေဒေါ–အအေး အပူ အပြားရှိသော၊ ဥတု–ဥတုသည်၊ ယထာ ကာလေန – အကြင်အကြင် ကာလ အားဖြင့်၊ နသမ္ဘဇ္ဇတိ–ကောင်းစွာမဖြစ်၊ ဝါ-မပြီးစီး၊ [“ဥတုပျက်သည်”ဟူလို။]တသ္မိं-ထိုဥတုသည်၊ အသမ္ဘဇ္ဇန္တေ–ကောင်းစွာမဖြစ်လတ်သော်၊ သမ္ဘာ–ကောင်းစွာ၊ ဒေဝေါ–မိုးသည်၊ နဝဿတိ–မရွာ၊ ကဒါစိ–တရံတခါ၌၊ ဝဿတိ–ရွာ၏၊ ကဒါစိ–၌ နဝဿတိ၊ ကတ္ထစိ–အချို့သောအရပ်၌၊ ဝဿတိ၊ ကတ္ထစိ–၌ နဝဿတိ၊ [ကဒါစိ–စသည်ကား “သမ္ဘာ နဝဿတိ”၏ သရုပ်ပြတည်း။] ဝဿန္တောပိ–ရွာပြန်သော်လည်း၊ ဝပ္ပကာလေ-စိုက်ပျိုးရာအခါ၌လည်းကောင်း၊ အက္ခုကာလေ–အညောက်ပေါက်ရာအခါ၌လည်းကောင်း၊ နာဠကာလေ–ရိုးတန်ထွက်ရာအခါ၌လည်းကောင်း၊ ပုပ္ဖကာလေ–ပွင့်ရာအခါ၌လည်းကောင်း၊ ခီရဂ္ဂဟဏာဒိကာလေသု–နို့ရည်ကိုယူရာ အစရှိသောအခါတို့၌လည်းကောင်း၊ ယထာယထာ–အကြင်အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ (ဝဿမာနော–ရွာသော်လည်းကောင်း၊ ဝိဂစ္ဆမာနော–ကင်းသော်လည်းကောင်း၊)သဿာနံ–ကောက်တို့အား၊ ဥပကာရော-လျော်သောကျေးဇူးကို ပြုတတ်သည်၊ နဟောတိ-မဖြစ်၊ တထာတထာ– ထိုထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ (ထိုထိုကောက်တို့အား လျော်သောကျေးဇူးကိုမပြုနိုင်လောက်အောင်သောအခြင်းအရာအားဖြင့်)၊ ဝဿတိစ-ရွာလည်းရွာ၏၊ ဝိဂစ္ဆတိစ-ကင်းလည်းကင်း၏။

တေန-ထို့ကြောင့်၊ (ထိုသို့ကောက်တို့အား လျော်သောကျေးဇူးကို မပြုနိုင်လောက်အောင်သော အခြင်းအရာအားဖြင့် ရွာခြင်းကင်းခြင်းကြောင့်၊) သဿာနိ–တို့သည်၊ ဝိသမပါကာနိ–မညီမမျှမှည့်ရင့်ခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဝိဂတဂန္ဓဝဏ္ဏရသာဒိသမ္ပဝတ္ထိနိ–ကင်းသောအနံ့, အဆင်း, အရသာ အစရှိသည်တို့၏ ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်သည်၊(အနံ့ အဆင်း အရသာအစရှိသည်၏ ကင်းသောဖြစ်ခြင်းရှိကုန်သည်) ဟောန္တိ–ကုန်၏၊ [အာဒိဖြင့်ဩဇာကိုယူ။] ကေဘာဇနေ–တခုတည်းသော အိုးဌ၊ပက်ခ်ိတ္တတဏ္ဍုလေသုပိ–ထည့်အပ်သော ဆန်တို့တွင်သော်မှလည်း၊ကေသ္မိं–တခုသော၊ ပဒေသေ–အရပ်၌၊ ဘတ္တံ-ထမင်းသည်၊ဥတ္တဏ္ဍုလံ-ကျက်ခြင်းမှ ဖဲသောဆန်ရှိသည်(သဒ္ဒတ္ထ)၊ [ဥတ္တဏ္ဍုလန္တိ ပါဠိကတော ဥက္ကန္တ

ဝိဂတဂန္ဓဝဏ္ဏရသာဒိသမ္ပဝတ္ထိနိ။ ။ဂန္ဓဝဏ္ဏရသတို့ကို ဒွန်သမာသ်တွဲ၊ ဂန္ဓဝဏ္ဏရသာဒိနံ+သမ္ပဝတ္ထိ+ဂန္ဓဝဏ္ဏရသာဒိသမ္ပဝတ္ထိ၊ ဝိဂတာ + ဂန္ဓဝဏ္ဏရသာဒိသမ္ပဝတ္ထိ+ယေသန္တိ+ဝိဂတဂန္ဓဝဏ္ဏရသာဒိသမ္ပဝတ္ထိနိ၊ [အဋ္ဌိနိကဲ့သို့ သဿာနိနှင့်အရတူသော နပုလ္လိင်ရှိစေ၊ သမ္ပန္နာနိဟု ရှိသည်ကား သဒ္ဒါသွားမကောင်း၊ ဝိဂ္ဂိဟ် ပြုကြသည်ပါ။]

တဏ္ဍုလံ၊-ဌီကာ] ဝါမနုပ်သည်(ဝေါဟာရတ္ထ)၊ ဟောတိ-၏၊ ဧကသ္မိံ(ပဒေသေ-၌)(ဘတ္တံ-သည်) အတိကိလိန္ဒံ-အလွန်စိုစွတ်သည်၊ ဝါ-အလွန်ပျော့သည်၊(ဟောတိ) ဧကသ္မိံ(ပဒေသေ)၊(ဘတ္တံ-သည်) သမပါကံ-အညီအမျှ ကျက်ခြင်းရှိသည်၊ (ဟောတိ) တံ-ထိုထမင်းသည်၊ ဝါ-ကို၊ ပရိဘုတ္တံ-သုံးစားအပ်ပြီးသည်၊ (သမာနံ-ဖြစ်လတ်သော်)၊)ကုစ္ဆိယမ္မိ-ဝမ်းဗိုက်လည်း၊ တိဟိ-သုံးပါးကုန်သော၊ အာကာရေဟိ-အစာကြေခြင်း, မကြေခြင်း, မကောင်းသဖြင့်ကြေခြင်းဟူသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ ပစ္စတိ-ကြေကျက်၏၊ တေန-ထို့ကြောင့်၊(ထိုသို့သုံးပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ကျက်ခြင်းကြောင့်၊) သတ္တာ-သတ္တဝါတို့သည်၊ဗဟုဒုဗ္ဘာဝေ ဝ-များသောအနာရှိကုန်သည်လည်း ကောင်း၊ အပ္ပါယုကာစ-နည်းသောအသက်ရှိကုန်သည်လည်းကောင်း၊ဟောန္တိ၊ ဝေါ-ဤသို့လျှင်၊ တာဝ-အာယုဝဏ္ဏသုခမှရှေးဦးစွာ၊(နိဒ္ဒိဋ္ဌံ-ညွှန်ပြအပ်သော၊) ဥတုဘောဇနဝသေန-ဥတုဘောဇဉ်နှင့်စပ်သဖြင့်၊ အာယု-အသက်သည်၊ဟာယတိ-ယုတ်လျော့၏၊

ပန-ကား၊ ယဒါ-အကြင်အခါ၌၊ ရာဇာနော-တို့သည်၊ဓမ္မိကာ ဟောန္တိ၊ တဒါ-ထိုအခါ၌၊ ဥပရာဇာနောပိ-တို့သည်လည်း၊ ဓမ္မိကာ ဟောန္တိ၊ ဣတိ-သို့၊ ပုရိမနယေနေဝ-ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ယာဝပြဟ္မလောကာ-တိုင်အောင်၊ သဗ္ဗေပိ-အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့သည်လည်း၊ ဓမ္မိကာ ဟောန္တိ၊ တေသံ-ထို သတ္တဝါတို့၏၊ ဓမ္မိကတ္တာ-တရားဌာယ်ကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ-တရားစောင့်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သမံ-အညီအမျှ၊ စန္ဒိမသူရိယာ-တို့သည်၊ ပရိဟရန္တိ-မြင်းမိုရ်တောင်ကို လက်ယာရစ် လှည့်လည်ကုန်၏၊ ယထာ မဂ္ဂေန ဝါတော ဝါယတိ၊ ယထာမဂ္ဂေန ဝါယန္တော အာကာသဋ္ဌကဝိမာနာနိ နခေါဘေတိ၊ တေသံ-ထိုဗိမာန်တို့၏၊ အခေါ်တာ-မချောက်ချားခြင်းကြောင့်၊ ဒေဝတာနံ ကီဠနဋ္ဌာယ စိတ္တာနိ နမန္တိ၊ ဝေါ-ဤသို့ ညွှတ်ခြင်းကြောင့်၊ ကာလေ-သင့်လျော်သောအခါ၌၊ ဥတု သမ္ဘဝတိ၊ ဒေဝေါ သမ္မာ ဝဿတိ၊ ဝပ္ပကာလတော-စိုက်ပျိုးရာအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ-စ၍၊ သဿာနံ-တို့အား၊ ဥပကာရံ-ကို၊ ကရောန္တော-ပြုလျက်၊ ကာလေ-ရွာသင့်ရာ အခါ၌၊ ဝဿတိ၊ကာလေ-ကင်းသင့်ရာအခါ၌၊ ဝိဂစ္ဆတိ။

ဧတေန-ထို့ကြောင့်၊ သဿာနိ-တို့သည်၊ သမပါကာနိ-အညီအမျှ မှည့်ရင့်ခြင်းရှိကုန်သည်၊ သုဂန္ဓာနိ-ကောင်းသော အနံ့ရှိကုန်သည်၊ သုဝဏ္ဏာနိ-ကောင်းသော အဆင်းရှိကုန်သည်၊ 'သုရသာနိ-ကောင်းသော အရသာရှိကုန်သည်၊ သြဇဝန္တာနိ-သြဇာရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ဧတေဟိ-ထို သုဂန္ဓအစရှိသော

ကောက်တို့ဖြင့်၊ သမ္ဘါဒီတံ-ကောင်းစွာ ဖြစ်စေအပ်သော၊ ဘောဇနံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ပရိဘုတ္တံ-သုံးစားအပ်သည်၊(သမာနံ)ပီ-ဖြစ်ပြန်သော်လည်း၊သမ္ဘာ-စွာ၊ ပရိပါကံ-အစာကြေခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ-ရောက်၏၊ တေန-ကြောင့်၊(ထိုသို့ကောင်းစွာအစာကြေခြင်းကြောင့်၊) သတ္တာ-တို့သည်၊ အရောဂါ-ရောဂါမရှိကုန်သည်၊ ဒီဃာယုကာ- ရှည်သော အသက်ရှိကုန်သည်၊ဟောန္တိ၊ ဝေါ-ဤသို့(ဤနည်းအားဖြင့်၊)ဥတုဘောဇနဝသေန-အစွမ်းဖြင့်၊ ဝါ-စပ်သဖြင့်၊အာယု-သည်၊ -ဝဋ္ဋတိ-၏။

တတ္ထ-ထိုတို့ရာ၌ရှင်တို့တွင်၊ ဝိပသ္သီ-ဝိပဿီ မည်တော်မူသော၊ ဘဂဝါ-သည်၊ အသီတိဝဿသဟဿာယုက ကာလေ -အနှစ် ရှစ်သောင်း အသက်တမ်းရှိရာအခါ၌၊ နိဗ္ဗတ္တော-ဖြစ်တော်မူပြီ၊ သိခီ-သော၊ (ဘဂဝါ) သတ္တတိဝဿသဟဿာယုက ကာလေ-အနှစ် ခုနှစ်သောင်း အသက်တမ်း ရှိရာအခါ၌၊ (နိဗ္ဗတ္တော၊) ဣတိ-ဤသို့၊ ဣဒံ-ဤအစဉ်ကို၊ အနုပုဗ္ဗေန-အစဉ်အားဖြင့်၊ ပရိဟီန သဒိသံ-ယုတ်လျော့ခြင်းနှင့် တူသည်ကို၊ ကတံ-ပြုအပ် ပါပေပြီ၊ ပန-ထိုသို့ပင် အစဉ်အတိုင်း ယုတ်လျော့ခြင်းနှင့် တူသည်ကို ပြုအပ်ပါသော်လည်း၊ ဝေါ-ဤသို့ အစဉ်အားဖြင့်၊ နု ပရိဟီနံ- ယုတ်လျော့သည် မဟုတ်၊ ဝစ္ဆိတ္တာ ဝစ္ဆိတ္တာ-တိုးပွါး၍ တိုးပွါး၍၊ ဝါ-တိုးပွါးပြီးမှ တိုးပွါးပြီးမှ၊ ပရိဟီနံ-ယုတ်လျော့ပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-သိထိုက်၏၊ ကထံ-အဘယ်သို့ သိထိုက်သနည်း၊ ဘဂဝ-ကောဏာဂုမ်မြတ်စွာဘုရား စသည်တို့မှ ရှေးဦးစွာ၊ ဣမသ္မိံ ကပ္ပေ-ဤကမ္ဘာ၌၊ ကကုသန္ဓော- သော၊ ဘဂဝါ-သည်၊ စတ္တာလီသဝဿသဟဿာယုက ကာလေ-အနှစ်လေးသောင်း အသက်တမ်းရှိရာအခါ၌၊ နိဗ္ဗတ္တော-ပြီ၊ အာယုပ္ပမာဏံ-အသက်အပိုင်းအခြားကို၊ ပဋ္ဌ-ဝါးပါးကုန်သော၊ ကောဏ္ဍဝတ်သော-အစုတို့ကို၊ ကတ္တာ-ပြု၍၊ စတ္တာရိ-လေးစုတို့ပုတ်လုံး၊ ဒ္ဝေတ္တာ-တည်တော်မူ၍၊ ပဋ္ဌမေ-ဝါးခုမြောက် အစုသည်၊ ဝိဇ္ဇမာနေယေဝ-ထွင်ရှားရှိစဉ်ပင်၊ ပရိနိဗ္ဗုတော-ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပြီ၊ တံ-အာယု- ထို လေးသောင်း အသက်တမ်းသည်၊ ပရိဟာယမာနံ- ယုတ်လျော့လတ်သော်၊ ဒသဝဿကာလံ-ဆယ်နှစ်တမ်း အခါသို့၊ ပတ္တာ-ရောက်၍၊ ပုန-တဖန်၊ ဝစ္ဆမာနံ- တိုးပွားလတ်သော်၊ အသင်္ခေ်ယ္ယံ- အသင်္ခေ်သည်၊ ဟုတ္ဝါ-၍၊ တတော-ထို အသင်္ခေ်တမ်းမှ၊ ပရိဟာယမာနံ- လတ်သော်၊ တိံသဝဿသဟဿကာလေ- အနှစ်သုံးသောင်း အသက်တမ်းရှိရာ အခါ၌၊ ဌိတံ-တည်ပြီ၊ တဒါ-ထို အခါ၌၊ ကောဏာဂမနော၊ ဘဂဝါ၊ နိဗ္ဗတ္တော။

တသ္မိံ ပီ-ထို ကောဏာဂုမ် မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ တထေဝ-ထို အတူပင်၊ [တထေဝဖြင့် အသက်တမ်းကို ငါးပုံပုံ၍ တပုံအကျန်တွင် ပရိနိဗ္ဗာန်

စံတော်မူခြင်းကို ညွှန်ပြသည်။] ပရိနိဗ္ဗုဒ္ဓေ- ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပြီး လတ်သော်၊ တံ အာယု-ထို အသက်တမ်းသည်၊ ဒသဝဿကာလံ-သို့၊ ပတ္တာ၊ ပုန ဝဿုမာနံ အသခ္ခေယ္ယံ ဟုတ္တာ၊ ပရိဟာယိတ္တာ-ယုတ်လျော့၍၊ ဒီသတိ ဝဿသဟဿကာလေ- အနှစ် နှစ်သောင်း အသက်တမ်းရှိရာအခါ၌၊ ဌိတံ၊ တဒါ-၌၊ ကဿပေါ ဘဂဝါ နိဗ္ဗတ္တော၊ 'တသ္မိ'ပိ-ထို ကဿပ မြတ်စွာဘုရား သည်လည်း၊ တထေဝ၊ ပ၊ ဝဿသတကာလံ -အနှစ်တရာ အသက်တမ်း အခါသို့၊ ပတ္တံ-ရောက်ပြီ၊ အထ-အနှစ်တရာတမ်းသို့ ရောက်ရာ ထိုအခါ၌၊ အမှာကံ-တို့၏၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေ-သည်၊နိဗ္ဗတ္တော၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ အနုပုဗ္ဗေန-အစဉ် အားဖြင့်၊ ပရိဟာယိတ္တာ'ပရိဟာယိတ္တာ-ယုတ်လျော့၍'ယုတ်လျော့၍၊ ဝဿိတ္တာ ဝဿိတ္တာ-တိုးပွါးပြီး၍ တိုးပွါးပြီး၍၊ ပရိဟီနံ-ယုတ်လျော့ပြီ၊ ဣတိ-သို့၊ ဧဝံဒီ တဗ္ဗံ၊ [ရှေ့၌ ဝဿိတ္တာ ဝဿိတ္တာ ပရိဟီနံ-ကို ပြန်၍နိုင်းအုပ်သည်။] တတ္ထ-ထိုသို့ ပွင့် တော်မူကြရာ၌၊ ["ထိုလူတို့တွင်" ဟု ဆရာတော်ကြီးနိဿယ၌စွဲ၏။] မနုဿေသု- လူတို့သည်၊ ယံယံ-အာယုပရိမာဏော-အကြင်ကြင်မျှလောက် အသက်တမ်း အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်လတ်သော်၊ ဝါ-ရှိရာအခါ၌၊ ဗုဒ္ဓါ-တို့သည်၊ နိဗ္ဗတ္တန္တိ- ကုန်၏၊ တေသမ္ပိ-ထို ဘုရားရှင်တို့၏လည်း၊ တံတဒေဝ-ထိုထို လူတို့၏အသက် အတိုင်းအရှည်သည်သာလျှင်၊ အာယုပရိမာဏံ-သည်၊ ဟောတိ၊ ဣတိ၊ ဧဝံဒီ တဗ္ဗံ-၏။]အသက်အသခ္ခေ်တိုင်အောင်ဘုန်းကံပါလာသော်လည်း ဥတုဘော၀ဥ၏ ၏ဖောက်ပြန်ခြင်းကြောင့် လူတို့နှင့်တန်းတူပင် အသက်ရှည်တော်မူ၏သည်၊ လူတို့အသက်တမ်းတွင်လည်း ငါးပုံတပုံချန်၍အသက်ရှည်တော်မူကြသည်။]

အာယုပရိစ္ဆေဒ အဖွင့် ပြီး၏။

ဗောဓိပရိစ္ဆေဒအဖွင့်

[1] ၇။ ပန-ကား၊ ဗောဓိပရိစ္ဆေဒေ-ဗောဓိပင်ကိုပိုင်းခြားခြင်း၌၊ (အတ္ထော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊) ပါဠိလိယာ မူလေတိ-ကား၊ ပါဠိလိ ရုက္ခသ-သခွတ်ပင်၏၊

ဝဿသတ ကာလံ ပတ္တံ။ ။ထိုးစံအတိုင်းဆိုလျှင် ကောဏာဂုမ်မြတ်စွာဘုရားသည် အနှစ်သုံးသောင်းတမ်း၌ ပွင့်ရသကဲ့သို့လည်းကောင်း, ကဿပမြတ်စွာဘုရားသည် (အနှစ်တသောင်းလျော့၍) အနှစ် နှစ်သောင်းတမ်း၌ ပွင့်တော်မူရသကဲ့သို့လည်း ကောင်း, ထို့အတူ ငါတို့၏မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း အနှစ်တသောင်းလျော့၍ အနှစ် တသောင်းတမ်းကာလ၌ ပွင့်တော်မူသင့်၏။ သို့သော် ပါရမီတော်များက မပြည့်စုံသေး သောကြောင့် သောင်းတမ်း၌လည်း ပွင့်တော်မမူနိုင်ခဲ့၊ ထောင်တမ်း၌လည်း ပွင့်တော် မမူနိုင်ခဲ့၊ အနှစ်တရာတမ်းကျမှ ပွင့်တော်မူရသည်၊ ဘာကြောင့်နည်း၊ ပါရမီတော်များ ကမပြည့်စုံသေးသောကြောင့်တည်း၊ မှန်၏ ဒါနပါရမီတော်သည်ပင် ဝေဿန္တရာမင်း ဘဝရောက်မှ ပြည့်စုံတော်မူရသည်။

ဟေဠာ-အောက်၌(အဘိသမ္မုဒ္ဓေါ-၌စပ်)၊ ပန-ဆက်၊ တဿာပါ၊ဋလိယာ-ထိုသခွတ်ပင်၏၊ ခန္ဓော-ပင်စည်သည်၊ တံဒိဝသံ-ဘုရားပွင့်တော်မူရာ ထိုနေ့၌၊ ပဏ္ဏာသရတနော-အတောင်ငါးဆယ်ရှိသည်၊ ဟုတ္ဝာ-ဖြစ်၍၊ အမ္ဘုဂ္ဂတော-အထက်သို့တက်ပြီ၊ သာခါ-သစ်ကိုင်းတို့သည်၊ ပဏ္ဏာသရတနာ-အတောင်ငါးဆယ်ရှိကုန်သည်၊ (ဟုတ္ဝာ အမ္ဘုဂ္ဂတာ)၊ ဣတိ-ထို့ကြောင့်၊ ဥဗ္ဗေဓေန-အစောက်အားဖြင့်၊ ရတနသတံ-အတောင်တရာသည်၊ အဟောသိ-ပြီ၊ [ဘေးပတ်လည်၌လည်း ဝဲဘက်အတောင်ငါးဆယ် ယာဘက်အတောင်ငါးဆယ်ပြန့်ကျယ်သောကြောင့် အတောင်တရာပင်ရှိ၏။] စ-ဆက်၊ တံဒိဝသံ-ဘုရားပွင့်တော်မူရာ ထိုနေ့၌၊ သာပါ၊ဋလိ-သည်၊ ဂဏ္ဌိကာဗဒ္ဓေဟိဝိယ-အချက်တို့ဖြင့် ဖွဲ့အပ်သကဲ့သို့ဖြစ်ကုန်သော၊ ပုပ္ဖေဟိ — ပန်းတို့ဖြင့်၊ မူလတော — အရင်းမှ၊ ပဋ္ဌာယ-စ၍၊ ကေသဇ္ဇနွာ-တပေါင်းတည်းဖုံးအုပ်အပ်သည်၊ အဟောသိ-ပြီ၊ ဒီဗ္ဗဂန္ဓံ-နတ်၌ ဖြစ်သော အနံ့သည်၊ ဝါယတိ-လွင့်၏။

စ—သည်သာမကသေး၊ ကေဝလံ-အခြားသစ်ပင်တို့နှင့်မဖက် သက်သက်၊ တဒါ-ဘုရားပွင့်တော်မူရာထိုနေ့၌၊ အယမေဝ-ဤဗောဓိပင်ဖြစ်သောသခွတ်ပင်သည်သာ၊ ပုပ္ဖိတာ-ကောင်းစွာဖြစ်သော ပန်းရှိသည်၊ နော-မဟုတ်သေး၊[ပုပ္ဖံ+ သဏ္ဌာတံ+ တေသာတိပုပ္ဖိတာ၊ သဏ္ဌာတ အဿတ္ထိ အနက်၌ ဣတပစ္စည်း။] ဒသသဟဿစက္ကဝါ၊ဋေ-တသောင်းသော စကြဝဠာ၌၊ သဗ္ဗပါ၊ဋလိယော-

---

. ၊ **မူလေတိ ဟေဠာ**။ ။မူလသဒ္ဒါ၏ အဘိဓာန်လာအနက်တို့တွင် သန့်ရှင်းအနက်ဟောတည်း၊ သခွတ်ပင်လုံး၏ အနီးဟူသည် အောက်အရပ်ပင်တည်း၊ ထို့ကြောင့် "ဟေဠာ"ဟု အဓိပ္ပါယ်တူ ဖွင့်သည်၊ [မူလေတိ မူလာဝယဝသ သမီပေ (အမြစ်ဟူသော အစိတ်အပိုင်း၏အနီး၌) တံပန (ထိုအနီးသည်ကား) တဿာ ပါ၊ဋလိယာ (ထိုသခွပ်ပင်၏) ဟေဠာပဒေသော (အောက်အရပ်သည်) ဟောတိတိ အာဟ"ပါ၊ဋလိရုက္ခဿ ဟေဠာ"တိ၊ —ဋီကာ။]

တံဒိဝသန္တိ။ ။အတ္ထနာ ဇာတဒိဝသေ (မိမိပေါက်ရာနေ့၌) တံဒိဝသန္တိ ဝါ တံ ဘဂဝတော အဘိသမ္ဗောဓိဒိဝသေ (ထိုပွင့်တော်မူရာနေ့၌)၊ သော ကိရ ဗောဓိ ရုက္ခော သာလကလျာဏိဝိယ (အင်ကြင်းပင်သည်ကဲ့သို့) ပထဝိယာအဋ္ဌန္တရေဝေပုရေ တရံ ဝဓေန္တော (ဘုရားမပွင့်မီ ရှေးဦးစွာ မြေကြီးအတွင်း၌သာကြီးပွားလျက် အပေါ်မထွက်သေးပဲ) အဘိသမ္ဗောဓိဒိဝသေ ပထဝီဥဒ္ဓိဇ္ဇိတ္တာ ဥဋ္ဌိတော ရတနသတံ ဥဗ္ဘော (ဘုရားပွင့်တော်မူရာနေ့ရောက်မှ မြေကြီးကို ဖောက်ထွက်၍ အထက်သို့ တက်လျက် အတောင်တရာမြင့်သည်လည်းကောင်း) တာဝဒေဝစ ဝိတ္ထတောဟုတ္ဝာ နဘံ ပူရေန္တော အဋ္ဌာသိ (ထိုမျှလောက်ပင် အတောင်အရာ ပြန့်ကျယ်သည်ဖြစ်၍ ကောင်းကင်ကို ပြည့်စေလျက်တည်ရှိ)၊—ဋီကာ။

အလုံးစုံသော သခ္ဓတ်ပင်တို့သည်၊ ပုပ္ပိတာ-ကောင်းစွာဖြစ်သော ပန်းရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ စ-သေး၊ ကေဝလံ-အခြားသစ်ပင်တို့နှင့်မဖက် သက်သက်၊ ပါဠိလိယော-သခ္ဓတ်ပင်တို့သည်သာ(ပုပ္ပိတာ-ကုန်သည်)နေ-သေး၊ဒသသဟဿ စက္ကဝါဠေ-၌၊သဗ္ဗရတ္ဘာနံ-တို့၏၊ ခန္ဓေသု-ပင်စည်တို့၌၊ခန္ဓပဒုမာနိ-ပင်စည်၌ပင်သော ပဒုမ္မာကြာပန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ သာခါသု-သစ်ကိုင်းတို့၌၊ သာခါ ပဒုမာနိ-သစ်ကိုင်း၌ ပင်သော ပဒုမ္မာကြာပန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ လတာသု-နွယ်တို့၌၊ လတာပဒုမာနိ-နွယ်၌မင်သော ပဒုမ္မာကြာပန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ အာကာသေ-ကောင်းကင်၌၊အာကာသပဒုမာနိ-ကောင်းကင်၌ ပင်သော ပဒုမ္မာကြာပန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပုပ္ပိတာနိ-ကုန်သည်၊ (ဟောန္တိ)၊ ပထဝိတလေ-မြေအပြင်ကို၊ ဘိန္ဒိတ္ဝာပိ-ဖောက်ခွဲ၍လည်း၊မဟာပဒုမာနိ-ကြီးစွာသော ပဒုမ္မာကြာပန်းတို့သည်၊ ဥဒ္ဓိတာနိ-ပေါ်ထွက်ကုန်ပြီ၊ မဟာသမုဒ္ဒေ ပိ-မဟာသမုဒ္ဒြာသည်လည်း၊ပဉ္စဝဏ္ဏေဟိ-ငါးမျိုးသောအဆင်းရှိကုန်သော၊ ပဒုမေဟိ-ပဒုမ္မာကြာပန်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နီလုပ္ပလရတ္တုပ္ပလေဟိစ-ကြာညို ကြာနီတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗန္ဒော-ကောင်းစွာဖုံးလွှမ်းအပ်သည်၊ အဟောသိ-ပြီ၊ သကလဒသသဟဿစက္ကဝါဠံ-သည်၊ ဓဇမာလာ ကုလံ-တံခွန် အလံအစဉ်တို့ဖြင့် ရောပြွမ်းသည်၊ (ဟုတ္ဝာ)၊တတ္ထတတ္ထ-ထိုထိုအရပ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တပုပ္ဖဒါမ ဝိသဋ္ဌမာလာဂုဏ္ဍ ဝိပ္ပကိဏ္ဏနာနာဝဏ္ဏကုသုမသမုဋ္ဌလံ-တဲ့ရရဲ့ဆဲ့လတ်, ဖွဲ့စပ်အပ်သောပန်းဆိုင်း, ပစ်လွှတ်အပ်သော ပန်းအပေါင်း, အထူးထူးအပြားပြားရောပြွမ်းလျက် အထူးထူးသော အဆင်းရှိသောပန်းတို့ဖြင့် လွှန်စွာတောက်ပသည်လည်းကောင်း၊ နန္ဒနဝနစိတ္တလတာဝနမိဿကဝနဖာရုသကဝနသဒိသံ-နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်,စိတ္တလတာဥယျာဉ်,မိဿကဥယျာဉ်, ဖာရုသကဥယျာဉ်နှင့် တူသည်လည်းကောင်း၊ အဟောသိ။

ပုရတ္ထိမစက္ကဝါဠမုခဝဋ္ဋိယံ-အရှေ့ စက္ကြဝဠာနုခမ်းရစ်၌၊ ဥသိတဒ္ဓဇာ-ထောင်မတ်နေသော တံခွန်အလံတို့သည်၊ [ဥသာပိတဟု မရှိသောကြောင့် "ထောင်မတ်စေအပ်စိုက်ထူအပ်"ဟုမပေးရ။]ပစ္ဆိမစက္ကဝါဠမုခဝဋ္ဋိ-အနောက်

တတ္ထတတ္ထ နိဗ္ဗတ္တပုပ္ဖသမုဋ္ဌလံ။ ။တတ္ထတတ္ထကို"တဟံတဟံ" ဟုလည်းကောင်း, နိဗ္ဗတ္တပုပ္ဖဒါမကို "ဩလမ္ဗိတကုသုမဒါမေဟိစေဝ"ဟုလည်းကောင်း, ဝိသဋ္ဌမာလာဂုဏ္ဍကို "ဒိတ္ထမာလာ ဝိလ္ဘိဟိစ"ဟုလည်းကောင်း, ဝိပ္ပကိဏ္ဏနာနာဝဏ္ဏကုသုမကို "ဝိပ္ပကိဏ္ဏဝိဝိဓဝဏ္ဏမုတ္တာပုပ္ဖေဟိစ"ဟုလည်းကောင်း, ဋီကာဖွင့်သည်၊ ဤဋီကာအတိုင်း "ဝိပ္ပကိဏ္ဏ"ကို နာနာဝဏ္ဏကုသုမ၌ ကုသုမ၏ ဝိသေသနဟုမှတ်ပါ၊ သမုဋ္ဌလံကို "သမ္ဘဒေဝဥဋ္ဌလံ"ဟု ဖွင့်သည်။

စကြဝဠာနခမ်းရစ်ကို၊ အဘိဟနန္တိ - ထိခိုက်ကုန်၏၊ [တံခွန်အလံချင်းထိနေသည်ဟူလို။] (ပေယျာလမြှုပ်ထားသည် ဖော်ပေးပါမည်)၊ ပစ္ဆိမစက္ကဝါဠမုခဝင်္ဂီယံ-၌၊ဥဿီတဒ္ဓဇာ-တို့သည်၊ ပုရတ္ထိမစက္ကဝါဠမုခဝင်္ဂီ-ကို၊အဘိဟနန္တိ၊ ကုန်၏၊ဒက္ခိဏစက္ကဝါဠမုခဝင်္ဂီယံ-၌၊ဥဿီတဒ္ဓဇာ၊ ဥတ္တရစက္ကဝါဠမုခဝင်္ဂီ-ကို၊ အဘိဟနန္တိ၊ ဥတ္တရစက္ကဝါဠမုခဝင်္ဂီယံ-၊ဥဿီတဒ္ဓဇာ-တို့သည်၊ ဒက္ခိဏစက္ကဝါဠမုခဝင်္ဂီ-တောင်စကြဝဠာနခမ်းရစ်ကို၊ အဘိဟနန္တိ၊ ဝေ-ဤသို့၊ ဝါ-ဤနည်းအားဖြင့်၊ အညမညသိရိသမ္ဘတ္တာနိ-အချင်းချင်း အသရေတို့သို့ ကောင်းစွာရောက်ကုန်သော၊ စက္ကဝါဠာနိ-တို့သည်၊ အဟေသုံ-ကုန်ပြီ၊ အဘိသမ္ဘုဒ္ဓေါ တိ-ကား၊ သကလံ-အလုံးစုံသော၊ ဗုဒ္ဓဂုဏဝိဘဝသိရိံ-ဘုရားရှင်တို့ ရထိုက်သော ဂုဏ်တော်တို့၏ တင့်တယ်ခြင်းဟူသော အသရေကို၊ ပဋ္ဌိဝိဇ္ဇမာနော-ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူလျက်၊ စတ္တာရိ-လေးပါးကုန်သော၊ သစ္စာနိ-တို့ကို၊ အဘိသမ္ဘုဒ္ဓေါ- ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူပြီ၊ [စတ္တာရိ သစ္စာနိ အဘိသမ္ဘုဒ္ဓေါသော အဘိသမ္ဘုဒ္ဓေါ၏ အဖွင့်တည်း၊ ထိုသို့ သစ္စာလေးပါးကို သိရာ၌ ဘုရားရှင်တို့ ရတော်မူထိုက်သော အခြားဂုဏ်တော်များကိုလည်း ရတော်မူ၏ဟု ပြလိုသောကြောင့် "ဗုဒ္ဓဂုဏဝိဘဝသိရိံ ပဋ္ဌိဝိဇ္ဇမာနော" ဟု ဆိုသည်။]

သိခီဘိက္ခဝေ၊ပ၊အဘိသမ္ဘုဒ္ဓေါတိအာဒီသုပိ-အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌လည်း၊ ဣမိနာဝနယေန-ဤနည်းဖြင့်သာ၊ ပဒဝဏ္ဏနာ-ပုဒ်တို့၏အဖွင့်ကို၊ဝေဒိတဗ္ဗာ-၏၊ ပန-အထူးကား၊ ဏ္ဍေ-သိခီဘိက္ခဝေ အစရှိသောပါဠိရပ်၌၊ ပုဏ္ဏရိကောတိ-ကား၊ သေတမ္ဗရက္ခော-ဖြူသောအသီးရှိသော သရက်ပင်တည်း၊ [သေတမ္ဗရက္ခောတိ သေတဝဏ္ဏဖလော အမ္ဗရက္ခော၊-ဋီကာ။] တဿာပိ-ထိုသရက်ဖြူပင်၏လည်း၊ တဒေဝ-ထိုအတောင်တရာသည်ပင်၊ပရိမာဏံ-အတိုင်းအရှည်တည်း၊ စ-ဆက်၊ တံဒိဝသံ-ဘုရားပွင့်တော်မူရာ ထိုနေ့၌၊ သောပိ-ထို သရက်ဖြူပင်သည်လည်း၊ ဒိဗ္ဗဂန္ဓေဟိ-နတ်၌ဖြစ်ခသော အနံ့ရှိကုန်သော၊ ပုပ္ဖေဟိ-ပန်းတို့ဖြင့်၊ သုသဏ္ဌန္နော-ကောင်းစွာဖုံးလွှမ်းအပ်သည်၊ အဟောသိ-ပြီ၊ စ-သည်သာ မကသေး၊ ကေဝလံ-အသီးမဘက်သက်သက်၊ ပုပ္ဖေဟိ-တို့ဖြင့်သာ၊(သဏ္ဌန္နော-အပ်သည်၊) န-မဟုတ်သေး၊ ဖလေဟိပိ-အသီးတို့ဖြင့်လည်း၊ သဏ္ဌန္နော-အပ်သည်၊ အဟောသိ၊ အဿ-ထိုသရက်ဖြူပင်၏၊ ကေတော-တဘက်သောဘေး၌၊ [ကေတောတိ ကေပဿေ၊-ဋီကာ။] တရုဏာနိ-နုကုန်သော၊ ဖလာနိ-အသီးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ကေတော-၌၊ မဇ္ဈိမာနိ-အလယ်အလတ် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဖလာနိ-လည်းကောင်း၊ ကေတော-၌၊ နာတိပက္ကာနိ-အလွန် မမှည့်ကုန်သော၊ ဖလာနိ၊ ကေတော-၌၊ သုပက္ကာနိ-ကောင်းစွာ ၂မှည့်ကုန်သော၊

ဖလာနိ-တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗိတ္တဒိဗ္ဗောဇာနိဝိယ-ထည့်အပ်သောနတ်ဌာ
ဖြစ်သော သြဇာရှိကုန်သကဲ့သို့၊ သုရသာနိ-ကောင်းသော အရသာရှိကုန်
သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ သြလမ္မန္တိ-တဲ့ရရဲ့ဆဲ့နေကုန်၏၊ သော-ထိုသရက်ဖြူပင်သည်၊
(ပုပ္ပေဟိ-တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဖလေဟိ-အသီးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌိမဏ္ဍိ
တော-တန်ဆာဆင်အပ်သည်၊ အဟောသိ) ယထာ-ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ-တူ၊
သကလဒသသဟဿစက္ကဝါဠေသု-တို့ဌာ၊ ပုပ္ဖ||ပဂရုက္ခာ-အပင့်သို့ကပ်ရောက်ကုန်
သော သစ်ပင်တို့သည်၊ ဝါ-အပင့်ပင့်ကုန်သောသစ်ပင်တို့သည်၊ ပုပ္ပေဟိ-တို့ဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ဖလ||ပဂရုက္ခာ-အသီးသို့ ကပ်ရောက်ကုန်သောသစ်ပင်တို့သည်၊
ဝါ-အသီးသီးကုန်သော သစ်ပင်တို့သည်၊ ဖလေဟိ-တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊
ပဋ္ဌိမဏ္ဍိတာ-တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သည်၊ အဟောသုံ-ကုန်ပြီ။ [ပုပ္ပံဥပဂစ္ဆန္တိ
ပုပ္ဖ||ပဂါ၊ "ဖလ||ပဂါ"ဌာလည်း နည်းတူ။]

သာလောတိ-ကား၊ သာလရုက္ခော-အင်ကြင်းပင်တည်း၊ တဿာပိ-ထို
အင်ကြင်းပင်၏လည်း၊ တဒေဝ-ထို အတောင်တရာသည်ပင်၊ ပရိမာဏံ-တည်း၊
တထေဝ-ထို့အတူပင်၊ ပုပ္ဖသိရိဝိဘဝေါ-ပန်းတို့၏အသရေဖြင့်တင့်တယ်ခြင်း
ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏၊ သိရိသရုက္ခေပိ-ကုက္ကိုပင်ဌာလည်း၊ ဧသေဝနယော-
တည်း၊ ဥဒုမ္ဗရရုက္ခေ-ရေသဖန်းပင်ဌာ၊ ပုပ္ဖါနိ-အပင့်တို့သည်၊ နာဟေသုံ-
မရှိကုန်၊ ပန-ဆက်၊ တ္ထေ-ဤရေသဖန်းပင်ဌာ၊ ဖလဝိဘူတိ-အသီး၏တင့်တယ်
ပုံသည်၊ ဝုတ္တာနယာဝ-ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာ၊ နိဂြောဓေ-ပင်ညောင်
ပင်ဌာ၊ ဟထာ-ထို့အတူတည်း၊ [တထာဖြင့် ဖလဝိဘူတိ အမြေဝုတ္တာနယာဝ ကို
ညွှန်းသည်။] အဿတ္ထေ-ညောင်ဗုဒ္ဓဟောပင်ဌာ၊ တထာ-ထို့အတူတည်း၊ ဣတိ-
ဤသို့လျှင်၊ သမ္ဗဗုဒ္ဓါနံ-တို့၏၊ ပလ္လင်္ကော-ပလ္လင်တည်ရာအရပ်သည်၊ ဧကောဝ-
တမျိုးတည်းသာတည်း၊ ရုက္ခာပန-သစ်ပင်တို့သည်ကား၊ အညေပိ-အခြား
သော သစ်ပင်တို့သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ တေသု-ထို သစ်ပင်တို့တွင်၊ ယဿ
ယဿ ရုက္ခဿ-အကြင်အကြင်သစ်ပင်၏၊ မူလေ-အနီးအောက်ဌာ၊ စတုမဂ္ဂညာဏ
သခ်ါတဗောဓိ-လေးပါးသော မဂ်ဉာဏ်ဟု ဆိုအပ်သော ဗောဓိကို၊ ဗုဒ္ဓါ-
တို့သည်၊ ပဋ္ဌိဝိဇ္ဈန္တိ-ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူကုန်၏၊ သော သော-ထိုထိုသစ်ပင်ကို၊
(လေးပါးသောမဂ်ဉာဏ်ဟု ဆိုအပ်သောဗောဓိကို ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူရာ
ထိုထိုသစ်ပင်ကို)၊ ဗောဓိတိ-ဗောဓိဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ အယံ-ဤ ဆိုအပ်ပြီးကား၊
ဗောဓိပရိစ္ဆေဒေါ နာမ၊ ဗောဓိပင်၏အပိုင်းအခြားမည်၏၊ [ဗုဒ္ဓန္တိ-တော်တို
ဗောဓိ၊ တ္ထေ-ဤသစ်ပင်ဌာ၊ ဝါ-ဤသစ်ပင်၏အနီးအောက်ဌာ၊ ဗုဒ္ဓန္တိ-လေးပါး
သောမဂ်ဉာဏ်တို့ကို ထိုးထွင်း၍သိတော်မူကြကုန်၏၊ ဣတိ-ထိုသို့ လေးပါးသော

မဂ်ဉာဏ်တို့ကို ထိုးထွင်းရှု သိတော်မူကြရာ၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သော-ထို သစ်ပင်သည်၊ ဗောဓိ-မည်၏၊ ဘုရားတရား၏ ဗောဓိပင်နှင့်အခြားဘုရားတရား၏ ဗောဓိပင်ကို ခွဲခြား၍ပြုရာအခန်းသည် "ဗောဓိပရိစ္ဆေဒ" မည်၏။]

ဗောဓိပရိစ္ဆေဒအဖွင့် ပြီး၏။

သာဝကယုဂပရိစ္ဆေဒအဖွင့်

၉။ ပန-ကား၊ သာဝကယုဂပရိစ္ဆေဒေ-သာဝကအစုံတို့၏အပိုင်းအခြား၌၊ (အတ္ထော ဝေ ဝေဒိတမ္ဗော)၊ ခဏ္ဍတိသန္တိ-ကား၊ ခဏ္ဍောစ-ခဏ္ဍထေရ်သည်လည်းကောင်း၊ တိသ္သောစ-တိဿထေရ်သည်လည်းကောင်း၊ (ဘဒ္ဒယုဂံ-ကောင်းသောအစုံသည်၊ အဟောသိ-ပြီ)၊ တေသု-ထို ခဏ္ဍထေရ်, တိဿထေရ်တို့တွင်၊ ခဏ္ဍော-ခဏ္ဍထေရ်သည်၊ ကေပိတိကော— တယောက်တည်းသော ခမည်းတော်ရှိသော၊ ကနိဋ္ဌဘာတာ— ညီတော်အငယ်တည်း၊ (ဘုရားရှင်နှင့် ခမည်းတော်တူ မယ်တော်နှင့်ညီတော်အငယ်ဖြစ်သည်)၊ တိဿော-တိဿထေရ်သည်၊ ပုရောဟိတပုတ္တော-ပုရောဟိတ်၏ သားတော်တည်း၊ ခဏ္ဍော-သည်၊ ပညာပါရမိယာ-ပညာပါရမီ၏၊ မတ္ထကံ—အတွင်အထိပ်သို့၊ ပတ္တော—ရောက်သည်၊ (အဟောသိ)၊ တိဿော-သည်၊ သမာဓိပါရမိယာ—သမာဓိပါရမီ၏၊ မတ္ထကံ-သို့၊ပတ္တော—သည်၊ (အဟောသိ)၊ အဂ္ဂန္တွာ—ကား၊ ဝိပဿီ-မှသော၊ ဘဂဝန္တံ-ကို၊ ထပေတ္တာ-၍၊ အဝသေသေဟိ-ဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရားမှကြွင်းသော သာဝကတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ-ဘက္ခု၊ အသဒိသဂုဏတာယ-မတူသော ဂုဏ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥတ္တမံ—မြတ်သော၊ ("ဘဒ္ဒယုဂံ အဟောသိ" ၌စပ်)၊ ဘဒ္ဒယုဂန္တိ-ကား၊အဂ္ဂတ္တာယေဝ-မြတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်ပင်၊ ဘဒ္ဒယုဂံ-သော၊ (သာဝကယုဂံ အဟောသိ)၊ အဘိဘူသမ္ဘဝန္တိ-ကား၊ အဘိဘူစ-သည်လည်းကောင်း၊သမ္ဘဝေါစ-သည်လည်းကောင်း၊ (ဘဒ္ဒယုဂံအဟောသိ)၊ တေသု-တို့တွင်၊ အဘိဘူ-သည်၊ ပညာပါရမိယာ-၏၊ မတ္ထကံ-သို့၊ ပတ္တော-သည်၊ (အဟောသိ)၊ သိခိနာ-မှသော၊ ဘဂဝတာ-နှင့်၊ သဒ္ဓိ-ဘက္ခု၊ အရုဏဝတိတော — အရုဏဝတီနေပြည်တော်မှ၊ ဗြဟ္မလောကံ-ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့၊ ဂန္တွာ-ကြွတော်မူ၍၊ ဗြဟ္မပရိသာယ-ဗြဟ္မာ့ပရိသတ်၌၊ ဝိဝိဓာနိ — အထူးထူး အပြားပြားကုန်သော၊ ပါဋိဟာရိယာနိ—တန်ခိုး ပြာဋิဟာတို့ကို၊ ဒဿေန္တော-ပြလျက်၊ ဓမ္မံ-ကို၊ ဒေသေတွာ-ဟောတော်မူ၍၊ ဒသသဟဿီလောကဓာတုံ-တသောင်းအတိုင်းအရှည်ရှိသော လောကဓာတ်ကို၊အန္ဓကာရေန-အမှိုက်မှောင်ဖြင့်၊ ဖရိတ္တာ-ဖြန့်၍၊ ဣဒံ-ဤအမှိုက်မှောင်သည်၊ ကိံ-အဘယ်ပါနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ သဠာဘသံဝေဂါနံ—လွန်စွာဖြစ်သောထိတ်လန့်ခြင်းရှိကုန်သော

သတ္တဝါတို့အား (သဒ္ဓံသာဝေတိ-ဌ္ဌစပ်)၊ ဩဘာသံ-အရောင်ကို၊ ဖရိတ္ဝာ-ဖြန့်၍၊ သဗ္ဗေ-အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့သည်၊မေ-၏၊ ရူပဋ္ဌ-အဆင်းကိုလည်း၊ ပဿန္တု-မြင်ကြပါစေကုန်၊ သဒ္ဒဋ္ဌ-အသံကိုလည်း၊ သုဏန္တု-ကြားကြပါစေကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ အဓိဋ္ဌဟိတ္ဝာ-အဓိဋ္ဌာန်တော်မူ၍၊ အာရမ္ဘထာတိ-အာရမ္ဘထ အစရှိသော၊ ဂါထာဒ္ဒယံ-ဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ ဘဏန္တော — ရွတ်တော်မူလျက်၊ သဒ္ဒံ-အသံကို၊ သာဝေတိ-ကြားသိစေပြီ၊ သမ္ဗဝေါ-သည်၊ သမာဓိ ပါရမိယာ-၏၊မတ္ထကံပတ္တော အဟောသိ-ပြီ။[ထိုဂါထာ ၂ ပါးကို သဂါထာ ဝဂ္ဂသံယုတ္တပါဠိ အရဏဝတီသုတ်၌-ရှုပါ။]

သောဏုတ္တရန္တိ-ကား၊ သောဏောစ-သည်လည်းကောင်း၊ ဥတ္တရောစ-သည်လည်းကောင်း၊ (ဘဒ္ဒယုဂံ အဟောသိ)၊ တေသုပိ-တို့တွင်လည်း၊ သောဏော-သည်၊ပညာပါရမိ-သို့၊ ပတ္တော(အဟောသိ)၊ဥတ္တရော သမာဓိ ပါရမိ ပတ္တော အဟောသိ-ပြီ၊ ဝိဓုရသဠိဝန္တိ-ကား၊ ဝိဓုရောစ-သည်လည်းကောင်း၊ သဠိဝေါစ-သည်လည်းကောင်း၊(ဘဒ္ဒယုဂံအဟောသိ)၊တေသု-တို့တွင်၊ဝိဓုရော ပညာပါရမိ ပတ္တော အဟောသိ၊သဠိဝေါ သမာဓိပါရမိ ပတ္တော(အဟောသိ)၊ သမာပတ္တိဗလေန-များသောသမာပတ် ဝင်စားခြင်းရှိသည်၊(ဟုတ္ဝာ)၊ရတ္တိ ဌာနဒိဝါဌာနကုဋ္ဌိလေဏမဏ္ဍပါဒိသု-ညဉ့်နေရာအရပ်နေ့နေရာအရပ် ကုဋ္ဌိလိုဏ် မဏ္ဍပ်အစရှိသောအရပ်တို့၌၊ သမာပတ္တိဗလေန-သမာပတ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ စျာယန္တော-စျာန်ဝင်စားလျက်၊ ဧကဒိဝသံ-တနေ့သ၌၊အရညေ-တော၌၊နိရောဓံ-နိရောဓသမာပတ်သို့၊ သမာပဇ္ဇိ-ကောင်းစွာရောက်ပြီ၊ ဝါ-ဝင်စားပြီ၊ အထ-သမာပတ်ဝင်စားရာထိုအခါ၌၊နံ-ထိုသဠိဝထေရ်ကို၊ဝနကမ္မိကာဒယော-တော၌ အလုပ်လုပ်သူအစရှိသောလူတို့သည်၊ မတောတိ-သေပြီဟူ၍၊သလ္လက္ခေတ္ဝာ-မှတ်ထင်၍၊စျာပေသုံ-မီးလောင်စေကြကုန်ပြီ၊ ဝါ-မီးသင်္ဂြိုဟ်ကြကုန်ပြီ၊ သော-ထိုထေရ်သည်၊ ယထာပရိစ္ဆေဒေန-အကြင်အကြင်ကာလအပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ သမာပတ္တိတော-မှ၊ ဝုဋ္ဌာယ-ထ၍၊ စီဝရာနိ-တို့ကို၊ပပ္ပေါဒ္ဒေတ္ဝာ-ခါ၍၊ ဂါမံ-သို့၊ ပိဏ္ဍာယ-ဌ၊ ပါဝိသိ-ဝင်ပြီ၊ စ-ဆက်၊ တံ-ထိုဆွမ်းခံဝင်လာခြင်းကို၊ ဥပါဒါယေဝ-အစွဲပြု၍သာလျှင်၊ နံ-ထို ထေရ်ကို၊ သဠိဝေါတိ-သဠိဝဟူ၍၊ ဝါ-ပြန်၍အသက်ရှင်သောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ သဠာနိ သု-ကောင်းစွာသိကြကုန်ပြီ။

ဘိယျောသုတ္တရန္တိ-ကား၊ဘိယျောသောစ-ဘိယျောသသည်လည်းကောင်း၊ ဥတ္တရောစ — သည်လည်းကောင်း၊ (ဘဒ္ဒယုဂံ အဟောသိ)၊ တေသု — တို့တွင်၊ ဘိယျောသော — သည်၊ ပညာယ-အားဖြင့်၊ ဥတ္တရော — အမြတ်ဆုံးသည်၊ (အဟောသိ)၊ ဥတ္တရော-သည်၊ သမာဓိနာ-အားဖြင့်၊ အဂ္ဂေါ-အမြတ်ဆုံး

သည်၊ အဟောသိ၊ တိဿဘာရဒ္ဒါဇန္တိ-ကား၊ တိဿောစ-သည်လည်းကောင်း၊ ဘာရဒ္ဒါဇောစ-သည်လည်းကောင်း၊ (ဘဒ္ဒယုဂံ အဟောသိ)၊ တေသု-တို့တွင်၊ တိဿော ပညာပါရမိ ပတ္တော၊(အဟောသိ)၊ဘာရဒ္ဒါဇော သမာဓိပါရမိ ပတ္တော အဟောသိ၊ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနန္တိ-ကား၊သာရိပုတ္တောစ မောဂ္ဂလ္လာနောစ(ဘဒ္ဒယုဂံ အဟောသိ)၊တေသု-တို့တွင်၊ သာရိပုတ္တော-အရှင်သာရိပုတြာ သည်၊ ပညာဝိသယော-ပညာအရာ၌၊ (အဂ္ဂေါ အဟောသိ)၊ မောဂ္ဂလ္လာနော-အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်သည်၊ သမာဓိဝိသယော-သမာဓိအရာ၌၊ အဂ္ဂေါအဟောသိ၊ အယံ - ဤဆိုအပ်ပြီးကား၊ သာဝကယုဂပရိစ္ဆေဒေါနာမ - သာဝကအစုံတို့၏ အပိုင်းအခြားမည်၏။

သာဝကယုဂပရိစ္ဆေဒအဖွင့် ပြီး၏။

သာဝကသန္ဓိပါတပရိစ္ဆေဒအဖွင့်

၁၀။ သာဝကသန္ဓိပါတပရိစ္ဆေဒေ-သာဝကတို့၏ အစည်းအဝေးအပိုင်းအခြား၌၊(အတ္ထော ဧကံ ဝေဒီတမ္ပေါ)၊ ဝိပဿီသု-သော၊ဘဂဝတော-၏၊ပဌမသန္ဓိပါတော-ပထမအစည်းအဝေးသည်၊ စတုရင်္ဂိကော၊ လေးပါးသော အင်္ဂါရှိသည်၊ အဟောသိ၊ သမ္ဗေ-အလုံးစုံသောရဟန်းတို့သည်၊ ဧဟိဘိက္ခု-ဧဟိဘိက္ခုတို့သည်၊ဟောန္တိ-ကုန်၏၊[ဟေဘိက္ခုဖြစ်ခြင်းလည်းအင်္ဂါတပါး။]သမ္ဗေ-တို့သည်၊ ဣဒ္ဓိယာ-ကမ္မဇိဒ္ဓိကြောင့်၊ နိမ္မတ္တပတ္တစီဝရော-ဖြစ်သောသပိတ်သင်္ကန်းရှိကုန်သည်၊(ဟောန္တိ)၊ [ဣဒ္ဓိမယပတ္တစီဝရရှိခြင်းလည်းအင်္ဂါတပါး။] သမ္ဗေ-တို့သည်၊ အနာမန္တိတာဝ-ခေါ်တော်မမူအပ်ကုန်ပဲသော၊အာဂတာ-ရောက်လာကုန်သည်၊ (ဟောန္တိ)၊ [မခေါ်အပ်ပဲရောက်လာခြင်းလည်းအင်္ဂါတပါး။]ဣတိ-သို့၊ တေစ-ထိုရဟန်းတို့သည်လည်း၊ ပန္နရသေ-တဆယ့်ငါးရက်မြောက်ဖြစ်သော၊ ဥပေါသထဒိဝသေ-ဥပုသ်နေ့၌၊ (အာဂတာ၊ ဟောန္တိ)၊[ဥပုသ်နေ့၌ ရောက်လာခြင်းလည်းအင်္ဂါတပါး။] အထ-ရောက်လာရုံတိုအခါ၌၊ သတ္ထာ-သည်၊ ဗီဇနီ-ယပ်ကို၊ ဂဟေတ္ဝာ-ကိုင်တော်မူ၍၊ နိသိန္နော-ထိုင်တော်မူလျက်၊ ဥပေါသထံ-သြဝါဒပါတိမောက်ရွတ်တော်မူခြင်းဟူသော ဥပုသ်ကို၊ သြသာရေသိ-သက်ရောက်စေတော်မူပြီ၊ ဝါ-ရွတ်တော်မူပြီ၊ [ဋီကာ၌"ဥပေါသထန္တိ အာဏာပါတိမောက္ခံ"ဟု တွေ့ရ၏၊ ပါဠိပျက်ဟန် တူသည်၊ "ခန္တီ ပရမံ တပေါ တိတိက္ခာ"စသော သုံးဂါထာကို မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်တို့ဟောရွတ်တော်မူပြီ။]ဒုတိယတတိယေသုပိ-ဒုတိယသန္ဓိပါတ တတိယသန္ဓိပါတတို့၌လည်း၊ ဧသေव-ဤအစီအရင်သည်ပင်၊ နယော-အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ဆောင်ကြောင်း အစီအရင်တည်း၊ သေသဗုဒ္ဓါနံ-ဝိပဿီဘုရားမှကြွင်းသော

ဘုရားရှင်တို့၏၊ သမ္ဘသန္ဓိပါတေသု-အလုံးစုံသောအစည်းအဝေးတို့၌၊ တထာ-ထို့အတူတည်း၊ ပန-အထူးကား၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ အမှာကံ-တို့၏၊ ဘဂဝတော-၏၊ ပဌမဗောဓိယာဝ၊ပထမဗောဓိဥာဏ်သာ၊[ဝါတော်နှစ်ဆယ်အတွင်း၌သာ။] သန္ဓိပါတော-သာဝကတို့၏ အစည်းအဝေးသည်၊အဟောသိ-ပြီ၊ စ-ဆက်၊ ဣဒံသုတ္တံ-ဤမဟာပဒါနသုတ်တော်ကို၊ အပရဘာဂေ-သာဝကတို့၏ စည်းဝေးရာကာလမှ နောက်အဖို့၌၊ ဝုတ္တံ-ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊(ထိုသို့သာဝကတို့စည်းဝေးပြီးနောက်မှ ဟောတော်မူအပ်သည်အဖြစ်ကြောင့်)မယှံဘိက္ခဝေ၊ပ၊သန္ဓိပါတောတိ-ဟူ၍၊ အံနိဋ္ဌာပေတွာ-မပြီးဆုံးစေမူ၍၊ အဟောသိတိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ-ပြီ၊["သာဝကာနံသန္ဓိပါတော"လောက်တွင် မပြီးစေပဲ"အဟောသိ"ဟု အတိတ်ကြိယာထည့်၍ ဟောတော်မူသည်၊ ဤမဟာပဒါနသုတ်ကို ဟောတော်မူချိန်၌ သာဝကသန္ဓိပါတပြီးခဲ့ပြီဟူလို။]

တတ္ထ-မယှံ ဘိက္ခဝေ ဇေတဝနဟိ အစရှိသောပါဠိရပ်၌၊အစုတေဌသာနိဘိက္ခု သတာနိတိ-ကား၊ ပုရာဏဇဋိလာနံ-ရှေးဦးနှုန်းရသော့ဖြစ်ဘူးသော ရဟန်းတို့၏၊ သဟဿံ-တထောင်လည်းကောင်း၊ ဒ္ဝိန္နံ-၂ ပါးကုန်သော၊ အဂ္ဂသာဝကာနံ-အဂ္ဂသာဝကတို့၏၊ ပရိဝါရာနိ-အခြံအရံ ဖြစ်ကုန်သော၊ အစုတေယျသတာနိ-အခဲ့အားဖြင့်သုံးရာတို့ လည်းကောင်း၊ ဝါ-နှစ်ရာ့ငါးဆယ်တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ အစုတေဌသာနိ- အခဲ့အားဖြင့် သုံးဆယ်ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခု သတာနိ-ရဟန်းအရာတို့သည်၊ (တနည်း) အစုတေဌသာနိ ဘိက္ခုသတာနိ-တထောင်နှစ်ရာ့ ငါးဆယ်သော ရဟန်းတို့သည်၊ (ဟောန္တိ-ကုန်၏၊) တတ္ထ-ထို ရဟန်းတို့တွင်၊ ဒ္ဝိန္နံ- ကုန်သော၊ အဂ္ဂသာဝကာနံ- တို့၏၊ အဘိနိဟာရတော-မိမိစိတ်ကို အဂ္ဂသာဝကဘွဲ့ဏ်သို့ ရှေးရှု ဆောင်ကြောင်းဆုတောင်းရာ အခါမှ၊ ပဌာယ-စ၍၊ ဝတ္ထုံ-ဝတ္ထုကို၊ ကဒ္ဒတ္ဝာ-ဟော၍၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ-ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ဝါ-ရဟန်းပြုပုံကို၊ ဒီပေတဗ္ဗာ-ပြထိုက်၏၊ ဝါ-ပြကြပါလေ၊ [အဂ်ုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာ ဇေတဝဂ္ဂဝဏ် အဖွင့်၌အကျယ်ပြထားပြီ။] ပန-ဆက်၊ ပဗ္ဗဇိတာနံ-ရဟန်းအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်ကုန်သော၊ တေသံ-ထို အဂ္ဂသာဝကတို့တွင်၊ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော-မဟာမောဂ္ဂလ္လာန် ထေရ်သည်၊ သတ္တမေ-ခုနှစ်ရက်မြောက် ဖြစ်သော၊ ဒိဝသေ-နေ့၌၊ အရဟတ္တံ-အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော-

---

အဘိနီဟာရတော။ ။အဘိ-အဂ္ဂသာဝကဘွဲ့ဏ်သို့ ရှေးရှု၊ နိဟာရ-မိမိစိတ်ကို ဆောင်ကြောင်းဖြစ်သော ဆုတောင်းခြင်း၊ အဘိနိဟရတိ+စိတ္တံ+ဇေနောတိ အဘိနိဟာရော၊ (ပဏိဓိ-ဆုတောင်းခြင်း၊ ဝါ-ဆုတောင်းရာအခါ)။

ရောက်ပြီ၊ ဓမ္မသေနာပတိ–တရားစစ်သူကြီး ဖြစ်တော်မူသော ရှင်သာရိပုတြာ ထေရ်သည်၊ ပန္နရသမေ– တဆယ့်ငါးရက်မြောက် ဖြစ်သော၊ ဒိဝသေ–၌၊ ဂိဇ္ဈကူဋ္ဌပဗ္ဗတမဇ္ဈေ–ဂိဇ္ဈကူဋ်တောင်၏ အလယ်၌၊ သူကရခတလေဏပစ္ဆာရေ–ဝက်တူးလိုဏ်ခေါင်း၌၊ ဘာဂိနေယျသ–တူဖြစ်သော၊ ဒီဃနခ ပရိဗ္ဗာဇကဿ–ဒီဃနခပရိဗိုဇ်ဖို့၊ သဇ္ဇိတေ– စီစဉ်တော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မယာဂေ–တရားတည်းဟူသောယဇ်ဖြစ်သော၊ ဝေဒနာပရိဂ္ဂဟသုတ္တန္တေ–ဝေဒနာ ပရိဂ္ဂဟသုတ်ကို၊ ဒေသိယမာနေ–တော်မူအပ်စဉ်၊ ဒေသနံ–ဒေသနာတော်ကို၊ အနုဗုဇ္ဈမာနံ–အစဉ်လျှောက်၍ သိအပ်သော၊ ဉာဏံ-ဉာဏ်သို့၊ ပေသေတွာ–စေလွှတ်၍၊ သာဝကပါရမီဉာဏံ-သာဝက ပါရမီဉာဏ်သို့၊ ပတ္တော–ပြီ၊ [ရဟန္တာ ဖြစ်ပြီဟူလို၊ သောတာပန်ဖြစ်တုန်းက ရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်ထက် အရင်ကျသော်လည်း ရဟန္တာဖြစ်သောအခါ ရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်၏ နောက်မှ ဖြစ်ရသည်၊ ဘာကြောင့်နည်း ဉာဏ်တော်က ကြီးကျယ်သည့်အတွက် ဉာဏ်အလုပ်မျှားနေသောကြောင့် နောက်ကျရခြင်းဖြစ်သည်၊ ဓမ္မပဒ ယမကဝဂ် သာရိပုတ္တထေရဝတ္ထုဌ္ဌ ရှုပါ။]

ဘဂဝါ–သည်၊ ထေရဿ–၏၊ အရဟတ္တပ္ပတ္တိं–အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်းကို၊ ဥတ္တာ–၍၊ ဝေဟာသံ–ကောင်းကင်သို့၊ အဗ္ဘုဂ္ဂန္တာ–ရှေးရှုကြွတော်မူ၍၊ ဝေဠုဝနေယေဝ-ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌သာ၊ ပစ္စုဋ္ဌာသိ-တည်တော်မူပြီ၊ ထေရော–ရှင်သာရိပုတြာထေရ်သည်၊ ဘဂဝါ–သည်၊ ကုဟိं-အဘယ်အရပ်သို့၊ ဂတောနုခေါ–ကြွတော်မူပါလိမ့်မည်နည်း၊ ဣတိ-သို့၊ အာဝဇ္ဇန္တော–ဆင်ခြင်လတ်သော်၊ ဝေဠုဝနေ–၌၊ ပတိဋ္ဌိတဘာဝံ-တည်တော်မူသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥတ္တာ–၍၊ သယမ္ပိ–ကိုယ်တိုင်လည်း၊ ဝေဟာသं-သို့၊ အဗ္ဘုဂ္ဂန္တာ–၍၊ ဝေဠုဝနေယေဝ–၌ပင်၊ ပစ္စုဋ္ဌာသိ–ပြီ၊ အထ-ရှင်သာရိပုတြာရောက်လာရာထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ–သည်၊ ပါတိမောက္ခं-ဩဝါဒပါတိမောက်ကို၊ ဩသာရေတိ–သက်ရောက်စေတော်မူပြီ၊ တံသန္ဓိပါတं-ကို၊ သန္ဓာယ-၍၊ ဘဂဝါ–သည်၊ အနုတေဇသာနိ ဘိက္ခုသတာနိတိ-ဟူ၍၊ အာဟ-ပြီ၊ အယံ–ဤဆိုအပ်ပြီးကား၊ သာဝကသန္ဓိပါတပရိစ္ဆေဒေ၊ နာမ-သာဝကတို့၏ အစည်းအဝေးအပိုင်းအခြားမည်၏။

သာဝကသန္ဓိပါတပရိစ္ဆေဒအဖွင့်ပြီး၏။

အနုတေဇသာနိ ဘိက္ခုသတာနိ။ ။အနေုန+တေဇသ+ယေသန္တိ အနုတေဇသာနိ၊ ယေသံ–အကြင်ရဟန်းအရာတို့၏၊ အနေုန–အခွဲအားဖြင့်၊ တေဇသ–တဆယ့်သုံးတို့သည်။ သန္တိ–ကုန်၏၊ ဣတိ–ဤသို့အခွဲအားဖြင့် တဆယ့်သုံးရှိကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တာနိဘိက္ခုသတာနိ–ထို ရဟန်းအရာကို့သည်၊ အနုတေဇသာနိ–တို့မည်၏၊ ဤသို့ အနုတေဇသကို ဗဟုဗီဟိသမာသသမ်ပြွမ ဘိက္ခုသဟာနိနှင့်လိင်ဝုစ်တူနိုင်သည်၊ ထိုသို့

ဥပဋ္ဌာကပရိစ္ဆေဒအဖွင့်

၁၁။ ပန–ကား၊ ဥပဋ္ဌာကပရိစ္ဆေဒ–အလုပ်အကျွေးတို့၏အပိုင်းအခြား၌၊ (အတ္ထာ ဝေ ဝေဒိတဗ္ဗော)၊ အာနန္ဒောတိ–အာနန္ဒောဟူသောပုဒ်ကို၊ နိဗဒ္ဓုပဋ္ဌာကဘာဝံ–မြဲသောအလုပ်အကျွေး၏အဖြစ်ကို၊ သန္ဓာယ–၍၊ ဝုတ္တံ–ပြီ၊ ဟိ–မူန်၏၊ ဘဂဝတော–၏၊ ပဌမဗောဓိယံ–၌၊ အနိဗဒ္ဓါ–မမြဲကုန်သော၊ ဥပဋ္ဌာကာ–တို့သည်၊ အဟေသုံ-ကုန်ပြီ၊ ကေဒါ-တရုံတခါ၌၊ နာဂသမာလော–နာဂသမာလရဟန်းသည်၊ ပတ္တစီဝရံ-ကို၊ ဂဟေတ္မာ–၍၊ ဝိစရိ–လှည့်လည်ပြီး၊ ကေဒါ-၌၊ နာဂိတော–သည်၊ (ပတ္တစီဝရံ ဂဟေတ္မာ ဝိစရိ)၊ [“ဥပဝါနော, သုနက္ခတ္တော” တို့၌လည်းဤအတိုင်းပေးပါ။] စုန္ဒော–စုန္ဒမည်သော၊ သမဏုဒ္ဒေသော-သာမဏေသည်၊ (ပတ္တစီဝရံ ဂဟေတ္မာ ဝိစရိ)၊ [“သာဂတော, မေဃိယော” တို့၌လည်းနည်းတူပင်။] တတ္ထ – ထို အလုပ်အကျွေးတို့တွင်၊ ကေဒါ–၌၊ ဘဂဝါ– သည်၊ နာဂသမာလတ္ထေရေန–နှင့်၊ သဒ္ဓိं – ဝယ်၊ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပဋိပန္နော–သည်၊(ဟုတ္မာ)၊ဒွေဓာပထံ-နှစ်ဖြာသောလမ်းသို့၊ပတ္တော–ရောက်တော်မူပြီ၊ထေရော–နာဂသမာလ ထေရ်သည်၊မဂ္ဂါ-ကြွမြဲသောလမ်းမှ၊ သြက္ကမ္မ–ဖဲ့၍၊ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရား၊ အဟံ–သည်၊ ဣမိနာမဂ္ဂေန–ဖြင့်၊ ဂစ္ဆာမိ–သွားလိုပါ၏၊ ဣတိ–သို့၊ အာဟ–လျှောက်ပြီ၊ အထ–ထိုသို့လျှောက်ရာ၌၊ နံ–ထို နာဂသမာလ ထေရ်ကို၊ ဘဂဝါ–သည်၊ ဘိက္ခု–ရဟန်း၊ ဧဟိ–လာလော့၊ ဣမိနာမဂ္ဂေန–ဖြင့်၊ ဂစ္ဆာမ–သွားကြကုန်စို့၊ ဣတိ–သို့၊ အာဟ–မိန့်တော်မူပြီ၊ သော–ထို ထေရ်သည်၊ ဘဂဝါ–မြတ်စွာဘုရား၊ ဟန္ဒ–ရော့၊ တုမ္မာကံ-ရှင်တော်ဘုရားတို့၏၊ ပတ္တစီဝရံ–ကို၊ ဂဏှထ – ယူတော်မူပါကုန်၊ အဟံ–သည်၊ ဣမိနာမဂ္ဂေန-ဖြင့်၊ ဂစ္ဆာမိ–သွားလိုပါ၏၊ ဣတိ–သို့၊ ဝတ္မာ–လျှောက်၍၊ ပတ္တစီဝရံ–ကို၊ ဆမာယံ–၌၊ထပေတုံ-ထားခြင်းငှါ၊ အရဟေါ-ပြီ၊ အထ–၌၊ ဘဂဝါ-သည်၊ နံ–ထို ထေရ်ကို၊ ဘိက္ခု–ရဟန်း၊ အာဟရ–ဆောင်ခဲ့လော့၊ ဣတိ၊ ဝတ္မာ-မိန့်တော်မူ၍၊ ပတ္တစီဝရံ–ကို၊ ဂဟေတ္မာ–ကိုယ်တော်တိုင်ယူ၍၊ နီဝတော–ကြွတော်မူပြီ၊ တဿပိ ဘိက္ခုနော-ထိုရဟန်း၏လည်း၊ ဝါ-သည်လည်း၊ ဣတရေန–ဘုရားကြွတော်မူရာလမ်းမှ တပါးသော၊ မဂ္ဂေန-ဖြင့်၊ ဂစ္ဆတော–စည်၊ စောရာ–ဒမြတ်တို့သည်၊ ပတ္တစီဝရဇ္ဈေဝ–ကိုလည်း၊ ဟရိံ သု–ဆောင်ကြကုန်ပြီ၊ သီသဉ္စ–ဦးခေါင်းကိုလည်း၊ ဘိန္ဒိं သု–ခွဲကြကုန်

ဗဟုဗ္ဗီဟိသမာသ်မပြုလျှင် “အခုတေဇ္ဇသ” ဟုသာရှိရလိမ့်မည်၊ အခုတေဇ္ဇသ–အခွဲအားဖြင့် တဆယ့်သုံးပါးကုန်သော၊ ဘိက္ခုသတာနိ–ရဟန်းတို့၏ အရာတို့–ဟု အနက်ပေးရလိမ့်မည်။

ပြီ၊ သော–ထိုနာဂသမာလ ထေရ်သည်၊ ဘဂဝါ–သည်၊ ဣဒါနိ–ဌ၊ မေ–၏၊ ပဋိသရဏံ–လည်းလျှောင်း ရာတည်း၊ အညော–ဘုရားမှတပါး အခြားသော၊ (ပဋိသရဏံ–သည်၊)နှ–မရှိတော့၊ဣတိ–သို့၊ စိန္တေတွာ–၍၊ ဂဠိတေန–လျှောကျသော၊ ဝါ–ယိုစီးသော၊ လောဟိတေန–သွေးဖြင့်၊ ဘဂဝတော–၏၊ သန္တိကံ–သို့၊ အဂမာသိ–လိုက်သွားပြီ၊ ဘိက္ခု–ရဟန်း၊ ဣဒံ–ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ကိံ–အဘယ်နည်း၊ ဣတိစ–သို့လည်း၊ ဝုတ္တေ–မေးတော်မူအပ်သော်၊ တံပဝတ္တိံ–ထိုဖြစ်ပုံ အကြောင်းကို၊ အာရောစေသိ–လျှောက်ပြီ၊အထ–လျှောက်ရာ ထိုအခါ၌၊ နံ–ထိုနာဂသမာလ ထေရ်ကို၊ ဘဂဝါ–သည်၊ ဘိက္ခု–ရဟန်း၊ မာစိန္တယိ–တောင်တောင် ဤဤ မကြံစည်လင့်၊ တေ – သင်၏၊ တေယေဝ ကာရဏံ–ဤ အကြောင်းကိုပင်၊ သလ္လက္ခေတွာ–မှတ်သား၍၊ နိဝါရယိမှာ–တားမြစ်ခဲ့ကုန်ပြီ၊ ဣတိ–သို့၊ ဝတ္တာ–မိန့်တော်မူ၍၊ သမယံသေသိ–သက်သာစေတော်မူပြီ၊[“အထနံ”၌ “နံ”ကို သမယံသေသိ တိုင်အောင် စပ်နိုင်သောကြောင့် “ဝတ္တာ” နောက်၌ “နံ” ပါသည်မှာ အပိုသာ။]

ပန–ဆက်၊ ဧကဒါ–တခုသောအခါ၌ (တခါတုန်းက)၊ ဘဂဝါ–သည်၊ မေဃိယတ္ထေရေန–နှင့်၊ သဒ္ဓိं–တကွ၊ ပါစီနဝံသမိဂဒါယေ–ပါစီနဝံသမိဂဒါဝုန်တော်၌ (သားကောင်တို့အား ဘေးမဲ့ပေးရာဖြစ်သော အရှေ့ဝါးတော်၌)၊ ဇန္တုဂါမံ–ဇန္တုရွာသို့၊ အဂမာသိ–ကြွတော်မူပြီ၊ တတြာပိ–ထို ဇန္တုရွာ၌လည်း၊ မေဃိယော–သည်၊ ဇန္တုဂါမေ–၌၊ ပိဏ္ဍာယ–ဌ၊ စရိတ္တာ–၍၊ နဒီတီရေ–မြစ်ကမ်း၌၊ ပါသာဒိကံ–စိတ်၏ကြည်လင်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော၊ အမ္ဗဝနံ–သရက်ဥယျာဉ်ကို၊ ဒိသ္မာ–၍၊ ဘဂဝါ–မြတ်စွာဘုရား၊ တုမှာကံ–တို့၏၊ ပတ္တစီဝရံ–ကို၊ ဂဏှိတ–ပါကုန်၊ အဟံ–သည်၊ တသ္မိं အမ္ဗဝနေ–၌၊ သမဏဓမ္မံ–ရဟန်းတရားကို၊ ကရောမိ–ပြုလိုပါ၏၊ ဣတိ–သို့၊ ဝတ္တာ–လျှောက်၍၊ ဘဂဝတာ–သည်၊ တိက္ခတ္တုံ–သုံးကြိမ်၊ နိဝါရိယမာနောပိ–တားမြစ်အပ်ပါသော်လည်း၊ ဂန္တာ–၍၊ အကုသလစိတ္တေဟိ–အကုသလ ဝိတက်တို့သည်၊ ဥပဒ္ဒုတော–ကပ်၍နှိပ်စက်အပ်သည်၊ အန္ဓာသတ္တော–အစဉ်ကပ်ငြိအပ်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ပစ္စာဂန္တာ–ပြန်လာ၍၊ တံ ပဝတ္တိं–ထိုဖြစ်ပုံကို၊ အာရော

အန္ဓာသတ္တော။ ။[အနု+အာ+သန္ဓ–တ၊] “အစဉ်ကပ်ငြိအပ်သည်”ဟု သဒ္ဒတ္ထဖြစ်၏၊ ဋီကာ၌“အန္ဓာသတ္တောတိ အနုဗန္ဓော”ဟု ဖွင့်၏၊“အစဉ်ဖွဲ့အပ်သည်”ဟု ပေးပါ၊“ဥပဒ္ဒုတောဝါ”ဟု တနည်းဖွင့်သေး၏၊ “နှိပ်စက်အပ်သည်”ဟု ပေးပါ၊ ဤသို့“အန္ဓာသတ္တော”ကို “ဥပဒ္ဒုတော”ဟု တနည်းဖွင့်သောကြောင့် ဋီကာဆရာ၏ လက်ထက်တုန်းက အဋ္ဌကထာဝယ် အန္ဓာသတ္တောဏ်ရှေ့၌“ဥပဒ္ဒုတော”ဟုရှိဟန်

စေသိ-လျှောက်ပြီ၊ တမ္မိ-ထိုမေဃိယထေရ်ကိုလည်း၊ ဘဂဝါ-သည်၊ တေ-၏၊ ဣဒမေဝကာရဏံ-ဤအကြောင်းကိုပင်၊သလ္လက္ခေတွာ-မှတ်သား၍၊နိဝါရယိမှာ-တားမြစ်ခဲ့ကုန်ပြီ၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တာ-၍၊ အနုပုဗ္ဗေန-အစဉ်အားဖြင့်၊ သာဝတ္ထိ-သို့၊ အဂမာသိ-ပြီ။

တတ္ထ-ထိုသာဝတ္ထိမြို့၌၊ ဂန္ဓကုဋိပရိဝေဏေ- ဂန္ဓကုဋိပရိဝုဏ်၌၊ ပညတ္တဝရ ဗုဒ္ဓါသနေ-ခင်းထားအပ်သော မြတ်သော ဘုရားနေရာတော်၌၊ နိသိန္နော-မူ လျက်၊ ဘိက္ခုသံဃပရိဝုတော-ရဟန်းအပေါင်းခြံရံအပ်သည်၊(ဟုတ္တာ)၊ဘိက္ခူ-တို့ကို၊ အာမန္တေသိ- အမိန့်ရှိတော်မူပြီ၊ (ကိံ-သနည်း၊)ဘိက္ခဝေ-တို့(အဟံ) ဣဒါနိ-ယခုအခါ၌၊ မဟာလွှကော-ကြီးရင့်သည်၊ အမှိ-၏။ ကေစ္စေ-အချို့ ကုန်သော၊ ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ ဣမိနာမဂ္ဂေန-ဤလမ်းဖြင့်၊ ဂစ္ဆာမ-သွားကြစို့၊ ဣတိ-သို့၊ စုတ္တော-ပြောဆိုအပ်သော်၊ အညေန-အခြားသော၊ (မဂ္ဂေန-ဖြင့်၊) ဂစ္ဆန္တိ-ကုန်၏၊ ကေစ္စေ-ကုန်သော၊ (ဘိက္ခူ-တို့သည်၊) မယှံ-၏၊ပတ္တစီဝရံ-ကို၊ နိက္ခိပန္တိ- ချထားကြကုန်၏၊ မယှံ-ငါ၏၊ နိဗဒ္ဓုပဋ္ဌာကံ-အမြဲအလုပ် အကျွေးဖြစ်သော၊ ကံ-သော၊ ဘိက္ခုံ-ကို၊ ဇာနာထ-သိကြကုန်လော့၊ဣတိ-သို့၊ (အာမန္တေသိ)၊ ဘိက္ခူနံ- တို့၏၊ ဓမ္မသံဝေဂေါ-တရားကိုရိုသေခြင်းခို မှီသောထိတ်လန့်ကြောင်း သဟောတ္တပ္ပဉာဏ်သည်၊ဥဒပါဒိ-ပြီ။

အထ-ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော-သည်၊ အာသနာ-မှ၊ဥट्ठာယ-၍၊ ဘဂဝန္တံ-ကို၊ ဝန္ဒိတ္တာ-၍၊ ဘန္တေ-မြတ်စွာဘုရား၊ အဟံ-တပည့်တော်

မတူ၊ ယခုအဋ္ဌကထာစာအုပ်များ၌ကား "ဥပဒ္ဒုတော အန္ဓာသတ္ထော"ဟု ရှိနေ ပေပြီ။

ဆက်ဦးအုံ့။ ။ဤကဲ့သို့ အကုသလဝိတက်တို့ နှိပ်စက်အပ်ပုံမှာ မိမိကိုယ်တိုင်က ထိုနေရာဝယ်ဘဝါးရာတိုင်အောင် ရှင်ဘုရင်ဖြစ်ခဲ့ဘူးသောကြောင့် "တရားအားထုတ်မည်"ဟု ထိုင်လိုက်သည်နှင့် တပြိုင်နက် တရားမထင်ပဲ ရှေးက မောင်းမမိသံအချေ အရံတွေ ထင်လာသဖြင့် သံဃာနေခြင်းတည်း၊ [ဝတ္ထုအကျယ်ကို နဝကဝိတ္ထရ အဋ္ဌ ကထာ မေဃိယသုတ်အဖွင့်၌ရှုပါ။]

ဓမ္မသံဝေဂေါ။ ။ဓမ္မဂါရဝနိဿိတော (တရားကိုလေးစားခြင်း၌ မှီသော)၊ သံဝေဂေါ- (ထိတ်လန့်ကြောင်း သဟောတ္တပ္ပဉာဏ်တည်း)၊ဓမ္မသံဝေဂေါ-(တရားကို ရိုသေခြင်း၌မှီသော ထိတ်လန့်ကြောင်း သြတ္တပ္ပနှင့်တကွ ဖြစ်သောဉာဏ်)၊ အမှေသု နာမ တိဋ္ဌန္တေသု ဘဂဝတောပိ ဤဒိသံဇာတံ-("ငါတို့ကဲ့သို့ သာဝကကြီးများ ရှိပါ လျက်,မြတ်စွာဘုရားမှာ ဤကဲ့သို့ဖြစ်ရသေးပါတကား"ဟု ဤသို့ ဓမ္မသံဝေဂ ဖြစ်ပြီ)၊-ဤကာ၊ [ဤအဖွင့်အတိုင်း ဤကဲ့သို့နေရာတိုင်း၌ "သံဝေဂ"အရ သြတ္တပ္ပစေတသိက်နှင့် တကွဖြစ်သောဉာဏ်ကို အရကောက်ရသည်။]

သည်၊ တုဓမ္မယေဝ-ရှင်တော်ဘုရားတို့ကိုပင်၊ ပတ္ထယမာနော-တောင့်တလျက်၊ သတသဟဿာမိကံ-ကမ္ဘာတသိန်းအလွန်ရှိသော၊ **အသခ်ေယ်**-တသခ်ေပတ်လုံး၊ ပါရမိယော-တို့ကို၊ ပူရယိ-ဖြည့်ခဲ့ပါပြီ၊မာဒိသော-တပည့်တော်ကဲ့သို့ရှုအုပ်သော၊ မဟာပညော- ကြီးသောပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥပဋ္ဌာကော နာမ-အလုပ်အကျွေးမည်သည်၊ ဝဋ္ဋတိနု-သင့်သည်မဟုတ်ပါလော၊ **အဟံ**-**သည်**၊ဥပဋ္ဌဟိဿာမိ-လုပ်ကျွေးပါမည်၊ဣတိ-သို့၊ အာဟ-လျှောက်ပြီ၊တံ-ထို အရှင်သာရိပုတ္တြာကို၊ ဘဂဝါ-သည်၊ သာရိပုတ္တ-ရှု၊ အလံ-မသင့်၊ ယဿ ဒိသာယံ-အကြင်အရပ်မျက်နှာ၌၊တံ-သည်၊ **ဝိဟရသိ**-၏၊ သာ ဒိသာ-သင်၏ နေရာ ထိုအရပ်မျက်နှာသည်၊မေ-ဝါ၏၊ဝါ-ဝါမှ၊အသုညာယေဝ-မကင်းဆိတ်သည်သာ၊ တဝ-၏၊ ဩဝါဒေါ-သည်၊ ဗုဒ္ဓါနံ-တို့၏၊ ဩဝါဒသဒိသော-အဆုံးအမနှင့်တူသည်၊(ဟောတိ)၊မေ-ငါ့အား၊တယာ-သင်သည်၊ဥပဋ္ဌာကကိစ္စံ-လုပ်ကျွေးခြင်းကိစ္စသည်၊(တနည်း)ဥပဋ္ဌာနကိစ္စံ-လုပ်ကျွေးခြင်း ကိစ္စသည်၊ဝါ-လုပ်ကျွေးဖွယ်ကိစ္စသည်၊ နအတ္ထိ-မရှိ၊ [“**မေ**”သည် ဥပ+ဋ္ဌာဓာတ်၏ ;သမ္ပဒါန်တည်း၊ “**တယာ**”သည် “ဥပဋ္ဌာန”ဟူသော ဘောဟောကြီယာ၏ အဝုတ္တကတ္တားတည်း၊ ထို့ကြောင့် “ဥပဋ္ဌာနကိစ္စံ”ဟု ရှိလျှင်ကောင်း၏။] ဣတိ-သို့၊ ပဋ္ဌိက္ခိပိ- ပယ်တော်မူပြီ၊ တေနေဝဥပါယေန- ပုံစံကပ်၍ သိမ့်တော်ကြောင်း ဖြစ်သော ဤနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ-ကို၊ **အာဒိ**ကတ္တာ-၍၊ **အသီတိ**မဟာသာဝကာ-ရှစ်ကျိပ်သော မဟာသာဝကတို့သည်၊ ဥဋ္ဌဟိ သု-ထကြကုန်ပြီ၊ [ထ၍လုပ်ကျွေးဖို့ရန် ခွင့်တောင်းကြကုန်ပြီ။] သမ္ဘေပိ-ကုန်သော၊တေ-ထို မဟာသာဝကဝတို့ကို၊ ဘဂဝါ-သည်၊ ပဋ္ဌိက္ခိပိ-ပယ်တော်မူပြီ။

ပန-အထူးကား၊ **အာနန္ဒတ္ထေရော**-သည်၊ တုဏ္ဍိယေဝ-ဆိတ်ဆိတ် သာလျှင်၊ **နိသီဒိ**-ထိုင်နေပြီ၊ **အထ**-ဆိတ်ဆိတ်နေရာ ထိုအခါ၌၊ **နံ**-ထိုအရှင် **အာနန္ဒာ**ကို၊ ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ **ဧဝံ**-သို့၊ **အာဟံသု**-ကုန်ပြီ၊ (**ကိံ**)၊**အာဝုသော အာနန္ဒ**-ငါ့ရှင်**အာနန္ဒာ**၊ ဘိက္ခုသံ**ဃော**-ရဟန်း**အပေါင်း**သည်၊ဥပဋ္ဌာကဋ္ဌာနံ-**အလုပ်အကျွေးအရာ**ကို**၊ ယာစတိ-**တောင်း**၏၊ **တုမ္ဟေ**-**သည်လည်း**၊ ယာစာဟိ-

---

အဟံဥပဋ္ဌဟိဿာမိ။ ။နေရာမှတပြီး “**တပည့်တော်** လုပ်ကျွေးပါမည်”ဟု လျှောက်သော **အရှင်**သာရိပုတ္တြာသည် “**အဟံ ဘန္တေ**” **စ**သောစကားကို ထိုအချိန်တုန်းက မလျှောက်သော်လည်း ထလိုက်သည့် **အ**ဓိပ္ပါယ်က ထိုကဲ့သို့ လျှောက်သည် မည်သောကြောင့် “**အဟံဘန္တေ** ၊**ပ**၊ **ဥ**ပ**ဋ္ဌ**ဟိ**သာ**မိ”ဟု **အ**ဋ္ဌကထာ**ခ**ရာ ထည့်၍ ဖွင့်ရသည်။

လော့၊ ဣတိ-သို့၊ (အာဟံသု)၊ သော-ထို အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ အာဟ-ပြီ၊ (ကိုး-နည်း၊) အာဝုံသော-အရှင်ဘုရားတို့၊ ယာစိတ္ဝာ-တောင်း၍၊ လဒ္ဓ၊ ပဋ္ဌာနံ နာမ-ရအပ်သော အလုပ်အကျွေး အရာမည်သည်၊ ကိဒိသံ-အဘယ်ကဲ့သို့ ရှိအပ်သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်သနည်း၊ ["တောင်း၍ရအပ်သော အလုပ် အကျွေးအရာသည် ဘာလုပ်စရာလဲ" ဟူလို။] သတ္ထာ-သည်၊ မံ-တပည့်တော်ကို၊ နပဿတိ ကိုး-မြင်တော်မမူသလော၊ (သတ္ထာ-သည်၊) သစေ ရောစိဿတိ-အကယ်၍ နှစ်သက်တော်မူအုံ့၊ (ဝေံသတိ-သော်၊) အာနန္ဒော-သည်၊ မံ-ကို၊ ဥပဋ္ဌာတု-လုပ်ကျွေးလော့၊ ဣတိ-သို့၊ ဝက္ခတိ-မိန့်တော်မူလတ္တံ့၊ ဣတိ-သို့၊ (အာဟ)၊ အထ-ရှင်အာနန္ဒာက ပြောပြီးရာ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ-သည်၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ အာနန္ဒော-ကို၊ အညေန-အခြားသောသူသည်၊ နု ဥဿာဟေ တဗ္ဗော-အား မတက်စေထိုက်၊ ဝါ-မတိုက်တွန်းထိုက် (တိုက်တွန်းဖွယ်မလို)၊ သယမေဝ-ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ ဇာနိတ္ဝာ-၍၊ မံ-ကို၊ ဥပဋ္ဌဟိဿတိ-လိမ့်မည်၊ ဣတိ-သို့။ အာဟ၊ တတော-ထိုသို့ မိန့်တော်မူခြင်းကြောင့်၊ ဘိက္ခူ-တို့သည်။ အာဝုသော အာနန္ဒ-ငါ့ရှင် အာနန္ဒာ၊ ဥဋ္ဌေဟိ-ထလော့၊ အာဝုသော အာနန္ဒ၊ ဥဋ္ဌေဟိ-လော့၊ ဒသဗလံ-ကို၊ ဥပဋ္ဌာကဋ္ဌာနံ-ကို၊ ယာစာဟိ-လော့၊ ဣတိ၊ အာဟံသု-ကုန်ပြီ၊ ထေရော-ရှင်အာနန္ဒာထေရ်သည်၊ဥဋ္ဌဟိတ္ဝာ-၍၊ စတ္တာရော-ကုန်သော၊ ပဋ္ဌိကွေပေ-ပယ်မြစ်ခြင်းတို့လည်းကောင်း၊ စတသော-ကုန်သော၊ အာယာစနာစ-ရွေးရှုတောင်းခြင်းတို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ အဋ္ဌ-ကုန်သော၊ ဝရေ-ဆုတို့ကို၊ ယာစိ-ပြီ။

စတ္တာရော-ကုန်သော၊ ပဋ္ဌိကွေပါ နာမ-တို့မည်သည်၊ဘဉ္ဇေ-ရား၊ ဘဂဝါ-သည်၊ မေ-အား၊ အတ္တနာ-သည်၊ လဒ္ဓံ ၊ရအပ်သော၊ပဏီတံ- သော၊ စီဝရံ-ကို၊ သစေ နဒဿတိ-အကယ်၍ပေးတော်မမူအုံ့၊ (ဝေံသတိ - ဤပေးတော်မမူသော်လည်းကောင်း၊) ပိဏ္ဍပါတံ-ကို၊ (သစေ) နဒဿတိ-အုံ့၊ (ဝေံသတိ-လည်းကောင်း၊) ကေဝန္ဓကုဋ္ဌိယံ-တခုတည်းသော ဂန္ဓကုဋ္ဌိ၌၊ ဝသိတုံ-နေခြင်းငှါ၊ ဝါ-နေခွင့်ကို၊ (သစေ) နဒဿတိ-အုံ့၊(ဝေံသတိ-လည်းကောင်း၊)နိမန္တနံ-ပင့်ဖိတ်ရာအရပ်သို့၊ ဂဟေတ္ဝာ-ခေါ်၍၊ (သစေ) နဂမိဿတိ-မမူအုံ့၊ (ဝေံသတိ)၊ အဟံ-သည်၊ ဘဂဝန္တံ-ကို၊ ဥပဋ္ဌဟိဿာမိ-အုံ့၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္ဝာ-၍၊ အာနန္ဒ-အာနန္ဒာ၊ တွေ-ဤပယ်မြစ်ခြင်းလေးပါး၌၊ ကံ အာဒီနဝံ-အဘယ်အပြစ်ကို၊ ပဿတိ-မြင်သနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေ-အပ်သော်၊ ဘဉ္ဇေ-ရား၊ အဟံ-သည်၊ ဣမာနိ ဝတ္ထူနိ-ဤ ဝတ္ထုတို့ကို၊ သစေ လဘိဿာမိ-အုံ့၊(ဝေံသတိ)၊ ဝတ္ထာရော-ကဲ့ရှဲ့ပြောဆိုသူတို့သည်၊ ဘဝိဿန္တိ-ရှိပါကုန်လတ္တံ့၊ (ကိုး-နည်း၊)

အာနန္ဒော-သည်၊ဒသဗလေန-သည်၊ လဒ္ဓံ-သော၊ ပဏီတံ-သော၊ စီဝရံ-ကို၊ ပရိဘုဥ္ဇတိ-သုံးဆောင်ရ၏၊ ပိဏ္ဍပါတံ-ကို၊ ပရိဘုဥ္ဇတိ-စားရ၏၊ ကေဝန္ဓကုဋ္ဌိယံ-ဌ၊ ဝသတိ-နေရ၏၊ ကေတော-တပေါင်းတည်း၊ နိမန္တနံ-သို့၊ ဂစ္ဆတိ-သွားရ၏၊ တေံလာဘံ-ဤလာဘ်ကို၊ လဘန္တော-ရသည်၊ (ဟုတ္တာ-၍၊ ဝါ-ကြောင့်၊) တထာဂတံ-ကို၊ ဥပဋ္ဌာတိ-၏၊ ဝေံ-ဤသို့ လာဘ်ကိုရ၍၊ ဥပဋ္ဌဟတော-လုပ်ကျေးသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဘာရော-ဝန်လေးဖွယ်သည်၊ ကော-အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ-သို့၊ (ဝတ္ထာရော၊ ဘဝိဿန္တိ)၊ ဣတိ-ဤသို့ကဲ့ရဲ့ဖွယ်ကိုမြင်သောကြောင့်၊(အာယသ္မာအာနန္ဒော)စတ္တာဝေဠာ၊ဣမေပဋ္ဌိကေ္ခပေ-တို့ကို၊ ယာစိ-တောင်းပန်ပြီ။

စတသော-ကုန်သော၊ အာယာစနာနာမ-တို့မည်သည်၊ ဘန္တေ,ဘဂဝါ၊ မယာ-သည်၊ ဂဟိတနိမန္တနံ-ယူအပ်သော ပင့်ဖိတ်ရာအရပ်သို့၊ ဝါ-လက်ခံအပ်သော ပင့်ဖိတ်ရာအရပ်သို့၊ သစေ ဂမိဿတိ-အကယ်၍ ကြွတော်မူအံ့၊ (ဝေံသတိ-သော်လည်းကောင်း၊) အဟံ-သည်၊ တိရောရဋ္ဌာ-တပါးသော တိုင်းမှလည်းကောင်း၊ တိရောဇနပဒါ-တပါးသော ဇနပုဒ်မှလည်းကောင်း၊ ဘဂဝန္တံ-ကို၊ ဒဋ္ဌု-ဖူးမြင်ခြင်းငှါ၊ အာဂတံ-သော၊ ပရိသံ-ကို၊အာဂတကွ ဏေဝေ-လာရာခဏတွင်ပင်၊ ဘဂဝန္တံ-ကို၊ ဒဿေတုံ-မြင်စေခြင်းငှါ၊ ဝါ-ပြခြင်းငှါ၊သစေ လစ္ဆာမိ-အကယ်၍ရအံ့၊ (ဝေံသတိ-လည်းကောင်း၊)ယဒါ-အကြင်အခါ၌၊ မေ-အား၊ ဝါ-၏၊ ကခ်ါ-ယုံမှားခြင်းသည်၊ ဥပဋ္ဌိတိ-၏၊ တသ္မိံ ယေဝ ခဏေ-ယုံမှားခြင်းဖြစ်ရာထိုခဏတွင်ပင်၊ဘဂဝန္တံ-ကို၊ဥပသင်္ကမိတုံ-ငှါ၊ (သစေ) လစ္ဆာမိ-အံ့၊(ဝေံသတိ-လည်းကောင်း၊) ဘဂဝါ-သည်၊မယုံ-အား၊ ဝါ-၏၊ ပရမ္မုခါ-မျက်ကွယ်၌၊ ယံဓမ္မံ-အကြင်တရားကို၊ ဒေသေတိ-ဟောတော်မူ၏၊ တံ-ထိုတရားကို၊ အာဂန္တာ-ပြန်ကြွလာပြီး၍၊ မယုံ-အား၊ (သစေ)ကထေဿတိ-အံ့၊(ဝေံသတိ-လည်းကောင်း၊)အဟံ-သည်၊ ဘဂဝန္တံ-ကို၊ ဥပဋ္ဌဟိဿာမိ-အံ့၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တာ-၍၊ ဇ္ဇော- ဤလေးမျိုးသော တောင်းခြင်းတို့၌၊ ကံ အာနိသံသံ-အဘယ်အကျိုးဆက်ကို၊ ပဿသိ-မြင်ဘိသနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေ-သော်၊ ဘန္တေ၊ ဣဒေ-ဤသာသနာတော်၌၊ သဒ္ဓါ-သဒ္ဓါရှိကုန်သော၊ ကုလပုတ္တာ-အမျိုးကောင်းသားတို့သည်၊ ဘဂဝတော-အား၊ဝါ-၏၊သြကာသံ-အခွင့်ကို၊အလဘန္တာ-မရကုန်လတ်သော်၊မံ-ကို၊ဝေံ-သို့၊ ဝဒန္တိ- ပြောတတ်ကြပါကုန်၏၊(ကိုယ်-နည်း၊) ဘန္တေအာနန္ဒ, သေ-နက်ဖြန်၌၊ ဘဂဝတာ-နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ အမှာကံ- တို့၏၊ ဃရေ-၌၊ ဘိက္ခံ-ကို၊ ဂဏှေယျာထ-မူပါကုန်၊ ဣတိ-သို့၊(ဝဒန္တိ-ကုန်၏၊) ဘန္တေ, ဘဂဝါ-သည်၊

တတ္ထ–ထိုပင့်ဖိတ်ရာအရပ်သို့၊ သစေနဂမိဿတိ–မမူလတ္တံ့၊ (ဧဝံသတိ–လည်း ကောင်း၊) ဣစ္ဆိတက္ခဏေယေဝ–အလိုရှိအပ်ရာခဏ၌ပင်၊ ပရိသံ–ကို၊ ဒယ္ယေတုံ–ဌာ၊ (သြကာသံ–ကို၊ သစေနလစ္ဆာမိ–အုံ့၊ ဧဝံသတိ–လည်းကောင်း၊) ကခ်ံ–ကို၊ ဝိနောဒေတုံ–ဌာ၊ သြကာသံ–ကို၊ (သစေ) နလစ္ဆာမိ–အုံ့၊ (ဧဝံသတိ) စ–လည်းကောင်း၊ ဝတ္တာရော–တို့သည်၊ ဘဝိဿန္တိ–ကုန်လတ္တံ့၊ (ကိံ–နည်း၊) ကိံ–အဘယ်ကြောင့်၊ အာနန္ဒော–သည်၊ ဒုဿဝလံ–ကို၊ ဥပဌာတိ–နည်း၊ ဇေတ္တကမ္မိ–ဤမျှလောက်ကိုလည်း၊ အဿ–ထို အရှင်အာနန္ဒာအား၊ အနုဂ္ဂဟံ–ချီးမြှောက်မှုကို၊ ဘဂဝါ–သည်၊ နကရောတိ–ပြုတော်မမူ၊ ဣတိ–(ဝတ္တာရော ဘဝိဿန္တိ)။

စ–သေး၊ ဘဂဝတော–၏၊ ပရမ္မုခါ–၌၊ မံ–ကို၊ ပုစ္ဆိဿန္တိ–မေးကြပါကုန်လိမ့်မည်၊ (ကိံ–နည်း၊) အာဝုသောအာနန္ဒ, အယံဂါထာ–ဤဂါထာကို၊ ကတ္ထ–အဘယ်အရပ်၌၊ (ဒေသိတာ–ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊) ဣဒံသုတ္တံ–ကို၊ (ကတ္ထ, ဒေသိတံ–နည်း၊) ဣဒံဇာတကံ–ကို၊ ကတ္ထ, ဒေသိတံ–သနည်း၊ ဣတိ (ပုစ္ဆိဿန္တိ)၊ အဟံ–သည်၊ တံ–ထိုမေးခြင်းကို၊ သစေနသမ္ဘါဒယိဿာမိ–အကယ်၍ မပြည့်စုံစေနိုင်အုံ့၊ ဝါ–အကယ်၍ ပြည့်စုံစွာမဖြေဆိုနိုင်အုံ့၊ (ဧဝံသတိ–သော်၊) ဝတ္တာရောဘဝိဿန္တိ၊ (ကိံ–နည်း၊) အာဝုသော–ရှင်၊ ဇေတ္တကမ္မိ–ကိုလည်း၊ နဇာနာသိ–မသိ၊ ကဿဝ–ကြောင့်၊ တုံ–သည်၊ ဆာယာဝိယ–အရိပ်ကဲ့သို့၊ ဘဂဝန္တံ–ကို၊ အဝိဇဟန္တော–မစွန့်ပဲ၊ ဒီဃံရတ္တိံ–လုံး၊ စိစရသိ–လှည့်လည်ဘိသနည်း၊ ဣတိ, (ဝတ္တာရော ဘဝိဿန္တိ)၊ တေန–ကြောင့်၊ အဟံ–သည်၊ ပရမ္မုခါ–၌၊ ဒေသိတဿပိ–ဟောတော်မူအပ်ပြီးလည်း ဖြစ်သော၊ ဓမ္မဿ–ကို၊ ပုနတ္ထနံ–ကထန်–ဟောတော်မူခြင်းကို၊ ဣစ္ဆာမိ–၏၊ ဣတိ–ဤသို့ မြော်မြင်ခြင်းကြောင့်၊ (အာယသ္မာအာနန္ဒော)၊ စတသော–ကုန်သော၊ ဣမာအာယာစနာ–ဤကြိုးရှေးရှုတောင်းခြင်းတို့ကို၊ ယာစိ–ပြီ၊ ဘဂဝါပိ–သည်လည်း၊ အဿ–ထို အရှင်အာနန္ဒာအား၊ အဒါသိ–ပြီ၊ ဧဝံ–သို့၊ အဋ္ဌ–ကုန်သော၊ ဣမေဝရေ–ဤဆုတို့ကို၊ ဂဟေတ္ဝာ–၍၊ နိဗဒ္ဓုပဋ္ဌာကော–သည်၊ အဟောသိ–ပြီ၊ တသော ဝဋ္ဌာနန္တရဿ–ထို နိဗဒ္ဓုပဋ္ဌာက ရာထူး၏ပင်၊ အတ္ထာယ–ငှါ၊ ကပ္ပသတသဟဿံ–

ဆာယာဝိယအဝိဇဟန္တော။ ။မေမ္ပဒဒအဋ္ဌကထာ ယမကဝဂ် မဋ္ဌကုဏ္ဍလိဝတ္ထုဟု "ဆာယာဝ အနုပါယိနီ"ကို ထောက်၍ "အရိပ်သည် လူ၏နောက်သို့ အစဉ်လိုက်၏"ဟု ယူကြ၏၊ အမှန်ကား....အရိပ်သည် လူ၏နောက်သို့ အစဉ်မလိုက်၊ တရံတခါ အရိပ်ကပင် ရှေ့ကသွားသေး၏၊ ထို့ကြောင့် "အနုပါယိနီ"–အစဉ်လိုက်၏" ဟူသော ပါဠိသည် မကောင်း၊ ဆာယာဝ အနုပါယိနီ (နု+အပါယိနီ) ခွဲ၍မသွား"ဟူသော ပါဠိသည်သာ "ဆာယာဝိယ အဝိဇဟန္တော"ဟူသော ပါဠိနှင့် အဓိပ္ပါယ်ထပ်မိ၍ "ကောင်းသည်"ဟု မှတ်ပါ။

လုံး၊ ပူရိတာနံ–ဖြည့်အပ်ပြီးကုန်သော၊ ပါရမိနံ–တို့၏၊ ဖလं–အကျိုးသို့၊ ပါပုဏိ–ပြီ၊ ဣတိ–သို့၊ ဣမသ္မာ–ဤ အရှင်အာနန္ဒာ၏၊ နိဗ္ဗုတ္တုပဋ္ဌာကဘာဝံ–မြဲသော အလုပ်အကျေး၏အဖြစ်ကို၊ သန္ဓာယ–မှီ၍၊ မယံ–ဘိက္ခဝေ ၊ပ၊ အဋ္ဌုပဋ္ဌာကောတိ–ဟူ၍၊ အာဟ–မိန့်တော်မူပြီ၊ အယံ–ဤဆိုအပ်ပြီးကား၊ ဥပဋ္ဌာကပရိစ္ဆေဒေါ နာမ–အလုပ်အကျေးတို့၏ အပိုင်းအခြားမည်၏။

ဥပဋ္ဌာကပရိစ္ဆေဒအဖွင့် ပြီး၏။

၁၂။ ပိတိပရိစ္ဆေဒေါ–ခမည်းတော်ကို ပိုင်းခြားကြောင်းစကားရပ်သည်၊ ဥတ္တာနတ္ထောယေဝ–ပေါ်လွင်ထင်ရှားသော အနက်ရှိသည်သာ၊ ဝိဟာရံ ပါဝိသိတိ–ကား၊ ' ကသ္မာ–ဧကြောင့်၊ ဝိဟာရံ–ဂန္ဓကုဋိဧကျောင်းတော်သို့၊ပါဝိသိ–ဝင်တော်မူသနည်း၊ ကိရ–ခဲ့၊ ဘဂဝါ–သည်၊ ဇေတဝနံ–ဤမျှ အတိုင်းအရှည် ရှိသော ပုဗ္ဗေနိဝါသကို၊ ကထေတွာ–ဟောတော်မူပြီး၍၊ စိန္တေသိ–ကြံတော်မူပြီ၊ (ကိုး–နည်း)၊ မယာ–သည်၊ သတ္တန္နံ–ခုနစ်ဆူကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါနံ–တို့၏၊ ဝံသော–အနွယ်တော်ကို၊ နိရန္တရံ–အကြားမရှိအောင်၊ မတ္ထကံ–အပြီးအဆုံးသို့၊ ပါပေတွာ–ရောက်စေ၍၊ ' နတ္ထာဝ ကထိတော–ဟောတော်မမူအပ်သေး၊ ပန–ဆက်၊ အဇ္ဇ–ယနေ့၊ မယိ–သည်၊ ဝိဟာရံ–သို့၊ ပဝိဋ္ဌေ–ဝင်တော်မူပြီးသော်၊ ဣမေ ဘိက္ခူ–တို့သည်၊ ဘိယ္ယောသော–လွန်သော၊ မတ္ထာယ–အတိုင်းအရှည် ဖြင့်၊ (တနည်း) မတ္ထာယ–အတိုင်းအရှည်ထက်၊ ဘိယ္ယောသော– လွန်စွာ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသဥဏံ–ကို၊ အာရဗ္ဘ–အကြောင်းပြု၍၊ ဝဏ္ဏံ–ကို၊ ကထယိသန္တိ–ပြောကြကုန်လတ္တံ့၊ အထ–ပြောကြရာ ထိုအခါ၌၊ အဟံ–သည်၊ အာဂန္တွာ–၍၊ နိရန္တရံ–အော်ခေါ်၊ ဗုဒ္ဓဝံသံ–ကို၊ ကထေတွာ–၍၊ မတ္ထကံ–သို့၊ ပါပေတွာ–၍၊ ဒဿာမိ–ပေးတော်မူအံ့၊ ဣတိ–သို့(စိန္တေသိ–ပြီ၊ ဣတိ–ဤသို့ ကြံတော်မူပြီး၍)၊ ဘိက္ခူနံ–တို့အား၊ ဝါ–တို့၏၊ ကထာဝါရသ–စကားအလှည့်အကြိမ်၏၊ ဩကာသံ–အခွင့်ကို၊ ဒတ္တွာ–၍၊ အာသနာ–မှ၊ ဥဋ္ဌာယ–၍၊ဝိဟာရံ–သို့၊ ပါဝိသိ–ပြီ၊ စ–ဆက်၊ ဘဂဝါ–သည်၊ ယံ တေ တန္တိ – အကြင်ပရိယတ် တရား အစဉ်ကို၊ ကထေသိ–ပြီ၊ တတ္ထ–ထို ပရိယတ်တရားအစဉ်၌၊ ကပ္ပပရိစ္ဆေဒေါ–ကမ္ဘာကိုပိုင်းခြားကြောင်းဝါရလည်းကောင်း၊ ဇာတိပရိစ္ဆေဒေါ–အမျိုးဇာတ်ကို ပိုင်းခြားကြောင်း ဝါရလည်းကောင်း၊ ဂေါတ္တပရိစ္ဆေဒေါ၊ အာယုပရိစ္ဆေဒေါ၊ ဗောဓိပရိစ္ဆေဒေါ၊ သာဝကယုဂပရိစ္ဆေဒေါ၊ သာဝကသန္နိပါတပရိစ္ဆေဒေါ၊ ' ဥပဋ္ဌာကပရိစ္ဆေဒေါ၊ ပိတိပရိစ္ဆေဒေါ–ခမည်းတော်ကိုပိုင်းခြားကြောင်း ဝါရလည်းကောင်း၊ ဣတိ–သို့၊ နဝ–ကုန်သော၊ ဣမေ ဝါရာ–ဤ ဝါရတို့သည်၊ အာဂတာ–လာကုန်ပြီ။

သမ္မဟုလဝါရော–သည်၊ အနာဂတော–မလာသေး၊ ဝါ–မပါသေး၊ ပန–ထိုသို့ မလာပါသော်လည်း၊ အာနေတ္ဝာ–ခေါ်ဆောင်၍၊ ဒီပေတမ္ဘော–ပြုထိုက်၏။ ပိတိပရိစ္ဆေဒအဖုင့်ပြီး၏။

သမ္မဟုလဝါရ

ဟိ– ခဲ့၊ သမ္ဘဿောဒိသတ္တာနံ– အလုံးစုံသော ဘုရားအလောင်းတို့၏၊ ကေသို– တယောက်သော၊ ကုလဝံသာနုရူပေ– အမျိုး, အနွယ်အားလျော်သော၊ ပုတ္တေ– သည်၊ ဇာတေ– ဖွားမြင်လတ်သော်၊ နိက္ခမိတ္ဝာ– တောထွက်၍၊ ပဗ္ဗဇိတမ္ပိ– ရဟန်းပြုထိုက်၏၊ ဣတိ– သို့၊ အယမေဝ– ဤသားတော်တပါး ဖွားပြီးမှတောထွက်၍ ရဟန်းပြုခြင်းသည်သာ၊ ဝံသော– အနွယ်တော်တည်း၊ အယံ(ဧဝ)– သည်သာ၊ ပဝေဏီ– အစဉ်အဆက်တည်း၊ကသ္မာ–ကြောင့်၊ (အယမေဝ– သည်သာ၊ ဝံသော– သည်၊ ဟောတိ– သနည်း၊ အယမေဝ–သည်သာ၊ ပဝေဏီ–သည်၊ ဟောတိ–နည်း၊)ဟိ– အကြင်ကြောင့်၊ သမ္ဘည္ဘေါဒိသတ္တာနံ – သမ္ဘည္ဘ ဘုရားအလောင်းတို့၏၊ မာတုကုစ္ဆိ– သို့၊ ဩက္ကမနတော–သက်ရောက်ရာအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ–၍၊ ပုဗ္ဗေ–၌၊ ဝုတ္တပ္ပကာရာနိ–ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိကုန်သော၊ [ရှေပုဗ္ဗေနိဝါသ ကို ဝုတ္တပ္ပကာရ ဟု ဆိုဟန်တူသည်။] အနေကာနိ–ကုန်သော၊ ပါဋိဟာရိယာနိ–တို့သည်၊ဟောန္တိ–ကုန်၏၊ တတြ– ထိုသို့ တန်ခိုးပြုရာ၌၊ နေသံ– ထို တန်ခိုးပြုသူတို့၏၊ ဇာတနဂရံ–ဖွားရာမြို့သည်၊ ယဒိ နေဝပညာယေယျ–အကယ်၍မထင်ရှားအုံ၊ပိတာ–သည်၊ယဒိနုပညာယေယျ–အုံ၊ မာတာ–သည်၊ယဒိနုပညာယေယျ–အုံ၊ဘရိယာ–ကြင်ယာတော်သည်၊ ယဒိ နုပညာယေယျ–အုံ၊ ပုတ္တော–သည်၊ယဒိ နုပညာယေယျ–အုံ၊ (ဧဝံသတိ–သော်၊) ဣမသ္မာ–ဤ တန်ခိုးပြုသူ၏၊ ဇာတနဂရံ–သည်၊ နေဝပညာယတိ– မထင်ရှား၊ ပိတာ နုပညာယတိ၊ ဘရိယာ နုပညာယတိ၊ ပုတ္တော နုပညာယတိ၊ သေ–ဤ တန်ခိုးပြုသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ဒေဝေါဝါ-နတ်သည်သော်လည်း၊(ဟောတိ)မညေ–ဖြစ်လေယောင်တကား၊ သက္ကောဝါ–သော်လည်း၊ (ဟောတိ–မညေ၊) မာရောဝါ၊ (ဟောတိ–မညေ၊) ဗြဟ္မာဝါ (ဟောတိမညေ၊) ဒေဝါနဉ္စ–နတ်တို့၏လည်း၊ ဤဒိသံ–ဤကဲ့သို့ ရှုအပ်သော၊

သမ္ဘဟုလဝါရော။ ။ပုတ္တ ပုတ္တမာတု ယာန ဝိဟာရဒါယကာဒီနံ (သားတော်, သားတော်၏မယ်တော်,တောထွက်တော်မူသောအခါ ယာဉ်,ကျောင်းတော်,ကျောင်းတော်၏ တန်ဖိုးဥစ္စာ, ကျောင်းဒါယကာ အစရှိကုန်သော) သမ္ဘဟုလာနံ အတ္ထာနံ ဝိဘာဝနဝသေန (များစွာသောအနက်တို့ကို ထင်စွာပြခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်) ပဝတ္တဝါရော သမ္ဘဟုလဝါရော။

ပါဋိဟာရိယံ–သည်၊ အနစ္ဆရိယံ–မအံ့ဩြအပ်၊ ဝါ–မအံ့ဩြလောက်၊ ဣတိ–သို့၊ မညမာနော–မှတ်ထင်ဝေသာ၊ ဇနော–လူအပေါင်းသည်၊ သောတမ္ဘံ–နာယူထိုက်၏ ဟူ၍၊ နေဝ မညေယျ–မမှတ်ထင်ရာ၊ သဒ္ဓါတမ္ဘံ–ယုံကြည်ထိုက်၏ ဟူ၍၊ နမညေယျ၊ တတော– ထိုသို့ မမှတ်ထင်ခြင်းကြောင့်၊ အာဘိသမယော-သစ္စာ ၄–ပါးကို ထိုးထွင်းရှာသိခြင်းသည်၊ နဘဝေယျ–မဖြစ်ရာ၊အာဘိသမယော-ခြင်းသည်၊ အသတိ–မရှိလတ်သော်၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေါ–ဘုရားဖြစ်ခြင်းသည်၊ နိရတ္ထကောဝ–အကျိုးမရှိသည်သာ၊ (ဟောတိ၊) သာသနံ– သာသနာတော်သည်၊ အနိယျာနိကံ–ဝဋ္ဋမှ မထွက်မြောက်တတ်သည်၊ ဟောတိ၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ သမ္ဘဗောဓိသတ္တာနံ–တို့၏၊ ကေသို–သော၊ ကုလဝံသာနုရူပေ–သော၊ ပုတ္တေ–သည်၊ ဇာတေ–ဖွားပြီးလတ်သော်၊ ဝါ– ဖွားပြီးမှ၊ နိက္ခမိတ္မာ–၍၊ ပဗ္ဗဇိတမ္ပိ–ရုပ်၏၊ ဣတိ–အယာမေဝ–သည်သာ၊ ဝံသော–တည်း၊ အယံ(ဧဝ)–သည်သာ၊ ပဝေဏီ–တည်း၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ ပုတ္တာဒီနံ–သားအစရှိသည်တို့၏၊ ဝသေန–အစွမ်းဖြင့်၊ ဝါ–အပြားအားဖြင့်၊ သမ္ဘဟုလဝါရော၊ သမ္ဘဟုလဝါရကို။ ဝါ–မျှားသောအကြောင်းအရာတို့ကို ဆိုရာဖြစ်သောဝါရကို၊ အာနေတွာ–၍၊ ဒီပေတမ္ဘော–၏။

သမ္ဘဟုလပရိစ္ဆေဒအဖွင့်

တတ္ထ– ထို သမ္ဘဟုလဝါရ၌ (ဝေဒိတဗ္ဗာ–၌စပ်)၊ သမဝတ္တကွန္ဓော– သမဝတ္တကွန္ဓ မည်သော သားတော်လည်းကောင်း၊ အတုလော–လည်းကောင်း၊ သုပ္ပဋိဒ္ဓေါ၀–လည်းကောင်း၊ ဥတ္တရော–လည်းကောင်း၊ သတ္ထဝါဟော–လည်းကောင်း၊ ဝိဇိတသေနော–ဝိဇိတသေနမည်သော သားတော်လည်းကောင်း၊ သတ္ထမော–ခုနစ်ယောက်တို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ (ယော) ရာဟုလော–အကြင်ရာဟုလာသည်၊ ဘဝတိ–ဖြစ်၏၊ (သော ရာဟုလော– ထိုရာဟုလ မည်သော သားတော်လည်းကောင်း၊) ဣတိ–သို့၊ တာဝ–ဘရိယ စသည်တို့မှ ရှေးဦးစွာ (နိဒ္ဒိဋ္ဌော – ကုန်သော၊) ဧတေ (သတ္တ)– ဤခုနစ်ယောက်တို့ကို၊ သတ္တန္နမ်–ခုနစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဗောဓိသတ္တာနံ–တို့၏၊ အနုက္ကမေနေ၀–အစဉ်အားဖြင့်သာလျှင်၊ သတ္တ–ကုန်သော၊ ပုတ္တာ–သားတို့ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ–ကုန်၏။

တတ္ထ–ထို ခုနစ်ယောက်သောသားတို့တွင်၊ တာဝ–အခြားသားတို့မှရှေးဦးစွာ၊ (နိဒ္ဒိဋ္ဌော – ညွှန်ပြအပ်သော၊) ရာဟုလဘဒ္ဒေ – ရာဟုလာမင်းသားသည်၊ ဇာတေ–ဖွားမြင်လတ်သော်၊ ပဏ္ဏံ–စာရွက်ကို၊ အာဟရိတ္မာ–ဆောင်၍၊ မဟာ

ပုရိသဿ–မြတ်သောယောကျ်ားဖြစ်သောဘုရားအလောင်း၏၊ ဟတ္ထေ–လက်၌၊ ထပယိ˚သု–ထားကြကုန်ပြီ၊ အတ–ထားကြရာထိုအခါ၌၊ အဿ–ထိုယောကျ်ား မြတ်၏၊ တာဝဒေဝ – ထိုခဏ၌ပင်၊ သကလသရီရံ – အလုံးစုံသောကိုယ်ကို၊ ခေါဘေတ္မာ–ချောက်ချားစေ၍၊ ပုတ္တသိနေဟော–သားဦးဖြစ်သော ချစ်ခြင်း သည်၊ အဋ္ဌာသိ–တည်ပြီ၊ သော–ထို ယောကျ်ားမြတ်သည်၊ စိန္တေသိ–ကြံပြီ၊ (ကိ˚–သနည်း၊) တာဝ–အခြားသားတို့မှ ရှေးဦးစွာ၊ ကေသို˚–တယောက် သောသားသည်၊ ဇာတေ–လတ်သော်၊ ဝေရူပေါ–သော၊ ပုတ္တသိနေဟော– သည်၊ (ဟောတိ–၏၊) မေ–၏၊ ဝါ–မှာ၊ ပရောသဟဿံ–တထောင်ထက်လွန် သော၊ ဝါ–တထောင်ကျော်သော၊ ပုတ္တာ–တို့သည်၊' ဘဝိဿန္တိ–ဖြစ်ကုန် လတ္တံ့တဲ့၊ ["စကြာမင်းဖြစ်နိုင်သောကြောင့်ထိုမျှလောက် သားတော်များရှိလိမ့် မည်" ဟု နိမိတ်ဖတ်ခဲ့ကြသည်။]

တေသု – ထိုသားတော်တို့တွင်၊ ကေကသို˚ – တယောက်တယောက်သော သားတော်သည်၊ ဇာတေ–လတ်သော်၊ ဣဒံသိနေဟဗန္ဓနံ–ဤ ချစ်ခြင်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့သည်၊ ဝေ–ဤသို့၊ ဝစုန္တံ–တိုးပွားလတ်သော်၊ ဒုဗ္ဗဇ္ဇံ–ခဲယဉ်း သဖြင့်ဖျက်အပ်သည်၊ ဝါ–ဖျက်နိုင်ခဲသည်၊ ဘဝိဿတိ–ဖြစ်လတ္တံ့၊ (ဣတိ–သို့၊ စိန္တေသိ–ပြီ၊ ဣတိ–သို့၊ စိန္တေတွာ–၍၊)

ရာဟုဇာတော, ဗန္ဓနံ ဇာတန္တိ–ဟူ၍၊ အာဟ–မြွက်ဆိုပြီ၊ [ရာဟု–ရာဟု ဂြိုဟ်နှင့်တူသောသားသည်၊ ဇာတော–ပြီ၊ ဗန္ဓနံ–အနှောင်အဖွဲ့သည်၊ ဇာတံ– ပြီ။] စ–ဆက်၊ တံဒိဝသမေဝ–သားတော်ဖွားမြင်ရာ ထိုနေ့၌ပင်၊ ရဇ္ဇံ–မင်း

ဘဝိဿတိ ၊ပ၊ အာဟ။ ။ဘဝိဿတိနှောက်၌ ဣတိသဒ္ဒါမရှိသော်လည်း ဗားကရဏ နိဿယဟု ဣတိသဒ္ဒါ ရှိ၏၊ ထို ဣတိဖြင့် စိန္တေသိကို ပြန်၍လှည့်သည်၊ "ရာဟုဇာတော ဗန္ဓနံ ဇာတံ"တို့ကား စိတ်ထည်း၌ ကြံခြင်းမဟုတ်၊ နှုတ်မြွက်၍ ပြောဆိုခြင်းတည်း၊ ထိုသို့ နှုတ်မြွက်၍ ပြောဆိုခြင်းကြောင့်ပင် ထိုစကားကို ကြားရသူတို့က သုဒ္ဓေါဓန မဟာရာဇာထံ'သံတော်ဦးတင်ကြသောကြောင့် "ရာဟုလော" ဟု မြေးတော်ကို နာမည် မှည့်သည်၊ ၎င်းသို့ ကြံခြင်းသည် နှောက်၌ပြုမည့် ဦးကာ စကားနှင့်လည်း လိုက်လျော၏၊ "တံဒိဝသမေဝ စ" ဟု ဝါကျာရမ္ဘဇာတက စ သဒ္ဒါ ရှိပုံနှင့်လည်း လိုက်လျော၏၊ ကျေးဇူးရှင်ဆရာတော်၏ နိဿယ၌ကား "ဇာတန္တိ"၌ ဣတိကို "စိန္တေသိ"သို့ ပြန် လှည့်၍ စပ်ပြီးလျှင် "အာဟတံဒိဝသမေဝ"ဟု ကြံတော်မူလေ၏၊ စဉ်းစားပါ။

ရာဟု ဇာတော။ ။စန္ဒာဒိနံ-လ နေ အစရှိသည်တို့၏၊သောဘာဝိသေသံ-တင့်တယ် သော အရောင်အထူးကို၊ ရဟေတိ စဇာပေတိ–စွန့်စေတတ်၏၊ (အရောင်ပျောက်သွား အောင် ဖမ်းအုပ်၍ ထားတတ်၏)၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ ရာဟု–မည်၏၊ ရာဟုဂ္ဂဟော– ရာဟုဂြိုဟ်တည်း၊ ဣဓပန–ဤနေရာ၌ကား၊ ရာဟုဝိယ-ရာဟုဂြိုဟ်နှင့် တူ၏၊ ဣတိ–

အဖြစ်ကို၊ ပဟာယ-ပယ်စွန့်၍၊ နိက္ခန္တော-တောထွက်တော်မူပြီ၊ သဗ္ဗေသံ-အလုံးစုံသော ဘုရားအလောင်းတို့၏၊ ပုတ္တပ္ပတ္တိယံ-သားတို့၏ဖြစ်ရာအခါ၌၊ ဃေ(ဃော)-ဤ ဆိုအပ်ပြီးသော အစီအရင်သည်၊နယော-အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ဆောင်ကြောင်းအစီအရင်တည်း၊ ဣတိ-အပြီးတည်း။ အယံ-ကား၊ ပုတ္တပရိစ္ဆေဒေါ-သားတော်၏ အပိုင်းအခြားတည်း။

သုတနာ-သုတနာမည်သော ကြင်ယာတော်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗကာမာစ-လည်းကောင်း၊ သုစိတ္တာ-လည်းကောင်း (အထ အနက်မရှိ)၊ ရောစိနီ-လည်းကောင်း၊ ရူစဂ္ဂတီ-လည်းကောင်း၊ သုနန္ဒာစ-လည်းကောင်း၊သတ္တမာ-ခုနှစ်ယောက်တို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ (ယာ)ဗိမ္မာ-အကြင် ဗိမ္မာမည်သော ကြင်ယာတော်သည်၊ဘဝတိ-၏၊(သာဗိမ္မာ-ထို ဗိမ္မာမည်သော ကြင်ယာတော်လည်းကောင်း၊) ဣတိ-သို့၊ တော-ဤ ကြင်ယာတော်တို့သည်၊ သတ္တန္နမ္ပိ-ကုန်သော၊ တေသံ ပုတ္တာနံ-တို့၏၊ မာတရော-မယ်တော်တို့သည်၊အဟေသုံ-ကုန်ပြီ၊ ပန-ဆက်၊ ဗိမ္မာဒေဝီ-ဗိမ္မာဒေဝီသည်၊ ရာဟုလကုမာရေ-ရာဟုလာမင်းသားသည်၊ ဇာတေ-ဖွားပြီးလတ်သော်၊ ရာဟုလမာတာတိ-ရာဟုလာ၏ မယ်တော်ဟူ၍၊ ပညာယိတ္ထ-ထင်ရှားပြီ။ အယံ-ကား၊ ဘရိယပရိစ္ဆေဒေါ-ကြင်ယာတော်၏ အပိုင်းအခြားတည်း။

ပန-ကား၊ဝိပဿီ-ဝိပဿီဘုရားအလောင်းတော်လည်းကောင်း၊ကကုသန္ဓော-တော်လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဒွေ-၂ ပါးကုန်သော၊ ဣမေဗောဓိသတ္တာ-

---

ကြောင့်၊ (ပုတ္တောသားသည်၊) ရာဟု-ရာဟု မည်၏၊ ဗန္ဓနန္တိစ အနတ္ထပ္ပတ္တိဌာနတံ (အကျိုးမဲ့ဖြစ်ခြင်း၏ တည်ရာ အကြောင်း၏ အဖြစ်ကို) သန္ဓာယဝုတ္တံ၊ တထာ မဟာသတ္တော နုဘ္ဘ ဝစနမေဝ ဂဟေတ္မာ (ဘုရားအလောင်းသည် ထိုသို့ ပြောဆိုအပ်သော စကားကိုပင် ယူ၍) ကုမာရသ ရာဟုလောတိ နာမမကံသု၊-ဋီကာ။ [ရာဟုဝိယ-ရာဟုကဲ့သို့၊လာတိ ဂဏ္ဍာတိ-ဖမ်းယူတတ်၏၊ ဣတိ ရာဟုလော။]

ရောစိနီ ရူစဂ္ဂတီ ဗိမ္မာ။ ။ရောစနသီလာ ဥဇ္ဇလရူပါ (တင့်တယ် တောက်ပခြင်းအလေ့ရှိသော ကြင်ယာတော်)၊ရုစံပဘာဝတံ အာဂတိဘူတာ (အရောင်သို့ ရောက်တတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော ကြင်ယာတော်)၊ ဂဂၢာရာဂမံ ဂတ္တာ ဝုတ္တံ၊ ဒုတ္ထိရတနဘာဝတော မနုဿလောကေ သမ္ဘာသံ ဒုတ္ထိနံ ဗိမ္ဗပဒ္ဒိန္ဒနဘူတာ (အလုံးစုံသောမိန်းမတို့ ထက် အရုပ်ကလေးသဖွယ် လှပတင့်တယ်သော ကြင်ယာတော်)၊-ဋီကာ။ ဤအလို "ဗိမ္ဗာဝိယာတိ ဗိမ္ဗာ" ဟု ပြုပါ၊ "ပဒ္ဓိမာ ပဒ္ဓိဗိမ္ဗဉ္စ ဗိမ္ဗော ပတိနိဓိရိတော" အဘိဓာန် ၅၂ ၉၊ (တနည်း) ဗိမ္ဗာသဒ္ဒါသည် "နှစ်သက်ဖွယ်ရှေ" ဟူသော အနက်ကို ဟောဏ်၊ထို နှစ်သက်ဖွယ် ရှေအဆင်းရှိသောကြောင့် ယသောဓရာကို "ဗိမ္ဗာ" ဟုလည်း ခေါ်ရသည်။ [သီလက္ခန်-သောဏဒန္တသုတ်, ဗိမ္ဗိသာရဟုန်အဖွင့်၌ ကြည့်ပါ။]

ဤဘုရားအလောင်းတော်တို့သည်၊ ဆယုတ္တအာဇညရထ-ခြောက်စီးသောအာဇာနည်မြင်းတို့ဖြင့် ကပ်ယှဉ်အပ်သောရထားကို၊ အာရုယှ-စီးတော်မူ၍၊ မဟာဘိနိက္ခမနံ-မြတ်သော တောထွက်တော်မူခြင်းကို၊ နိက္ခမိ သု-ထွက်တော်မူကုန်ပြီ၊ [“မဟာဘိနိက္ခမနံ နိက္ခမိ သု” ကို တောထွက်ခြင်းကြီယာအားဖြင့် အရတူသောကြောင့် အဘေဒဘေဒုပစာကြံပါ။] (တနည်း) မဟာဘိနိက္ခမနံ-မြတ်သောရွေးရွှေထွက်တော်မူရာတောသို့၊ နိက္ခမိ သု-ကုန်ပြီ၊ [ဤအလို အဘေဒဘေဒုပစာ ကြံဖွယ်မလို။] ၊သိဓိ-လည်းကောင်း၊ ကောဏာဂမနော – လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဒ္ဒကုန်သော၊ ဣမေ(ဗောဓိသတ္တာ)-တို့သည်၊ ဟတ္ထိက္ခန္ဓဝရဂတာ– မြတ်သောဆင်၏ ကျောက်ကုန်းသို့ရောက်ကုန်သည်၊ ဟုတ္ဝာ–၍၊ (မဟာဘိနိက္ခမနံ)၊နိက္ခမိ သု-ကုန်ပြီ၊ ဝေဿဘူ-သည်၊ သုဝဏ္ဏ သိဝိကာယ-ရွှေထမ်းစင်၌၊ နိသိဒိတ္ဝာ-၍၊ (မဟာဘိနိက္ခမနံ)၊နိက္ခမိ-ပြီ၊ ကဿပေါ-သည်၊ ဥပရိပါသာဒေ-ပြာသာဒ်ထက်၌၊ မဟာတလေ-မြတ်သောအပြင်၌၊ နိသိန္နောဝ-ထိုင်လျက်သာ၊ အာနာပါနစတုတ္ထဇ္ဈာနံ-အာနာပါန စတုတ္ထစျာန်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတ္ဝာ-ဖြစ်စေ၍၊ စျာနာ-မှ၊ဝုဋ္ဌာယ-ထ၍၊ တံစျာနံ-ထိုစတုတ္ထစျာန်ကို၊ ပါဒကံ-အခြေခံကို၊ ကတ္ဝာ–၍၊ ပါသာဒေါ-သည်၊ ဥဋ္ဌဟိတ္ဝာ–အထက်သို့တက်၍၊ ဗောဓိမဏ္ဍေ–ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌၊ သြတရတု-သက်ဆင်းပါစေသတည်း၊ ဣတိ-သို့၊ အဓိဋ္ဌာသိ-အဓိဋ္ဌာန်တော်မူပြီ၊ ပါသာဒေါ-သည်၊ အာကာသေန-ဖြင့်၊ ဂန္ဓွာ-၍၊ ဗောဓိမဏ္ဍေ-၌၊ သြတရိ-ပြီ၊ မဟာပုရိသောပိ – မြတ်သောယောကျ်ားဘုရားအလောင်းသည်လည်း၊ တတော-ထိုပြာသာဒ်မှ၊ သြတရိတ္ဝာ-သက်ဆင်း၍၊ ဘူမိယံ-၌၊ ဌတ္ဝာ-၍၊ ပါသာဒေါ-သည်၊ ယထာဌာနေယေဝ-တည်မြဲတိုင်းအရပ်၌သာ၊ ပတိဋ္ဌာတု-တည်ပါစေသတည်း၊ ဣတိ-သို့၊ စိန္တေသိ-ပြီ၊ သော-ထိုပြာသာဒ်သည်၊ ယထာဌာနေ-၌၊ ပတိဋ္ဌာသိ-ပြီ၊ မဟာပုရိသောပိ-သည်လည်း၊ သတ္တဒိဝသာနိ-ခုနစ်ရက်တို့ပတ်လုံး၊ ပဓာနံ-အားထုတ်ကြောင်းစီရိယကို၊ ဝါ-အားထုတ်ကြောင်း ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အနုယုဉ္ဇိတ္ဝာ-၍၊ ဗောဓိပလ္လင်္ကေ-၌၊ နိသီဒိတ္ဝာ-၍၊ သဗ္ဗညုတံ-သဗ္ဗညူ၏အဖြစ်ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈိ-ထိုးထွင်း၍သိတော်မူပြီ၊ ပန-ကား၊ အမှာကံ-တို့၏၊ ဗောဓိသတ္တော-သည်၊ ကဏ္ဌက-

---

ဆယုတ္တအာဇညရထံ။ ။ရထနှင့်တွဲရာ၌ ပယုတ္တဟုသုံးစွဲရိုးမရှိ၊ “ယုတ္တ” ဟုသာသုံးစွဲရိုးရှိ၏။ ထို့ကြောင့် “ဆယုတ္တ” ဟုရှိသောပါဠိက ကောင်းမည်ထင်သည်၊ “အာဇညေဟိ + ယုတ္တော + ရထော အာဇညရထော၊ ဆဟိ + ယုတ္တော ဆယုတ္တော၊ ဆယုတ္တော+စ+သော+အာဇညရထောစာတိ ဆယုတ္တအာဇညရထော၊” (ခြောက်စီးသော အာဇာနည်မြင်းတို့ကပ်ယှဉ်အပ်သောရထား)။

ကဏ္ဍကမည်သော၊ အသေဝရံ – မြတ်သောမြင်းကို၊ အာရုယှ – စီးတော်မူ၍၊ (မဟာဘိနိက္ခမနံ)၊နိက္ခန္တော–မူပြီ၊ ဣတိ–အပြီးတည်း။အယံ–ဤ အပိုင်းအခြား သည်၊ ယာနပရိစ္ဆေဒေါ – ယာဉ်တော်၏အပိုင်းအခြားတည်း။

ပန–ကား၊ ဝိပဿိဿ–သော၊ ဘဂဝတော–၏၊ ယောဇနပ္ပမာဏော–တယူ ဇနာအတိုင်းရှည်ရှိသော၊ ပဒေသော–၌၊ ဝိဟာရော–သည်၊ ပတိဋ္ဌာသိ–ပြီ၊ သိခိဿ(ဘဂဝတော) တိဂါဝုတော–သုံးဂါဝုတ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ (ပဒေ သေ ဝိဟာရော ပတိဋ္ဌာသိ)၊ ဝေဿဘုဿ(ဘဂဝတော)၊ အဋ္ဌယောဇနေ– ယူဇနာဝက် အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ပ၊ကကုသန္ဓဿ(ဘဂဝတော)၊ ဂါဝုတော– တစ်ဂါဝုတ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ပ၊ကောဏာဂမနဿ(ဘဂဝတော)၊ အဋ္ဌ ဂါဝုတော–ဂါဝုတ်ဝက် အတိုင်းအရှည်ရှိသော ၊ပ၊ ကဿပဿ(ဘဂဝတော)၊ ဝီသတိဥသဘော–နှစ်ဆယ်ဥသဘအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ပ၊အမှာကံ–တို့၏၊ဘဂဝ တော–၏၊ ပကတိမာနေန–ပကတိသောချင့်တောင်ဖြင့်၊ သောဠသကရီသေ– တဆယ့်ခြောက်ကရီသရှိသော၊ [ကရီသ၏အဓိပ္ပါယ်ကို စူဠဝါဘာသာဋ္ဌိကာ သေနာသနက္ခန္ဓကအဖွင့်၌ရှုပါ။] ရာဇမာနေန–မင်း၏ချင့်တောင်ဖြင့်၊ အဋ္ဌကရီ သေ - ရှစ်ကရီသရှိသော၊ ပဒေသော–၌၊ ဝိဟာရော–သည်၊ပတိဋ္ဌိတော၊ ဣတိ– အပြီးတည်း။အယံ–ဤ အပိုင်းအခြားသည်၊ဝိဟာရပရိစ္ဆေဒေါ–ကျောင်းတော် ရာ၏အပိုင်းအခြားတည်း။

ပန–ကား၊ ဝိပဿိဿ–သော၊ ဘဂဝတော–၏၊ ဧကရတနာယာမာ– တစ်တောင်အလျားရှိကုန်သော၊ ဝိဒတ္ထိဝိတ္ထာရာ–တထ္ထာအနံရှိကုန်သော၊အဌ္ဌ ဂုလုပ္ပေဓာ–လက်ရှစ်သစ်အထုရှိကုန်သော၊ သုဝဏ္ဏိဋ္ဌကာ–ရွှေအုတ်တို့ကို၊ ကာရေ တွာ–၍၊ စူဠံသေန-သေးငယ်သောအဖို့အားဖြင့်၊ ဝါ–နံထောင်အားဖြင့်၊ဆာ ဒေတွာ–မြေကိုဖုံးလွှမ်း၍၊ ဝိဟာရဋ္ဌာနံ–ကျောင်းရာမြေကို၊ ကိဏိ သု–ဝယ် ကုန်ပြီ၊["စူဠံသ"ဟူသည် အုတ်ချပ်ကိုပြားလိုက်မချပဲ ငယ်သောအဖို့တည်းဟူ သော ထောင်လိုက်အားဖြင့်ချခြင်းတည်း၊ ဤသို့ချသဖြင့် ရွှေအုတ်ချပ်အရေ အတွက်များစွာဝင်သည်ကိုပြသည်။]သိခိဿ–သော၊(ဘဂဝတော၊)သုဝဏ္ဏယဋ္ဌိ ဖာလေဟိ–ထွန်သွားပမာဏရှိသောရွှေချောင်းတို့ဖြင့်၊ [သုဝဏ္ဏယဋ္ဌိ ဖာလေဟိ တိ ဖာလပ္ပမာဏာဟိ သုဝဏ္ဏယဋ္ဌိဟိ၊–ဋီကာ။]ဆာဒေတွာ–၍၊(ဝိဟာရဋ္ဌာနံ၊) ကိဏိ သု–ကုန်ပြီ၊ ဝေဿဘုဿ–သော၊(ဘဂဝတော၊) သုဝဏ္ဏဟတ္ထိပါဒါနိ– ဆင်၏ခြေ ပမာဏရှိသောရွှေတုံးတို့ကို၊ [သုဝဏ္ဏဟတ္ထိပါဒါနိတိ ပကတိဟတ္ထိ

ပါဒပရိမာဏာနိ သုဝဏ္ဏခဏ္ဍာနိ၊-ဋီ။] ဣာရေတ္ဝာ-၍၊ တေသံ-ထိုရွှေတုံးတို့ကို၊ စူဠဇေန-ဖြင့်၊ ဆာဒေတ္ဝာ-၍၊ (ဝိဟာရဋ္ဌာနံ)၊ ကိဏိ သု-ကုန်ပြီ၊ ကကုသန္ဓဿ-သော၊ (ဘဂဝတော)၊ ဝုတ္တနယေနေဝ-ဆိုအပ်ပြီးသော စူဠဇေ သ နည်းဖြင့်ပင်၊ [ဝုတ္တနယေနေဝ ါတိ စူဠဇေသေနေဝ။] သုဝဏ္ဏိဋ္ဌကာဟိ-တို့ဖြင့်၊ ဆာဒေတ္ဝာ-၍၊ (ဝိဟာရဋ္ဌာနံ)၊ ကိဏိ သု၊ ကောဏာဂမနဿ-သော၊ (ဘဂဝတော)၊ ဝုတ္တနယေနေဝ-ပင်၊ သုဝဏ္ဏကစ္ဆပေဟိ-ရွှေလိပ်ရုပ်တို့ဖြင့်၊ ဆာဒေတ္ဝာ-၍၊ (ဝိဟာရဋ္ဌာနံ)၊ကိဏိ သု၊ ကဿပဿ-သော၊(ဘဂဝတော)၊ သုဝဏ္ဏကဠိဟိယေဝ-ရွှေအပိုင်းတို့ဖြင့်သာလျှင် [သုဝဏ္ဏကဠိဟိတိ သုဝဏ္ဏခဏ္ဍေဟိ။]ဆာဒေတ္ဝာ-၍၊ (ဝိဟာရဋ္ဌာနံ)၊ကိဏိ သု၊ အမှာကံ-တို့၏၊ဘဂဝတော-၏၊ သလက္ခဏာနံ-အမှတ်တံဆိပ်နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော၊ ကဟာပဏာနံ-အသပြာတို့၏၊ စူဠဇေန-အားဖြင့်၊ ဆာဒေတ္ဝာ-၍၊ (ဝိဟာရဋ္ဌာနံ)၊ကိဏိ သု-ကုန်ပြီ။ အယံ-သည်၊ ဝိဟာရဘူမိဂုဟဏခနပရိစ္ဆေဒေ၊- ကျောင်းတော်ဆုမြေကိုဝယ်ယူကြောင်းဖြစ်သော ဥစ္စာ၏အပိုင်းအခြားတည်း။

တတ္ထ-ထို ဘုရားရှင်တို့တွင်၊ ဝိပဿီသ ဘဂဝတော-၏၊တဏှာ-ထိုဆိုအပ်ပြီးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဘူမိ-ကို၊ ကိဏိတ္ဝာ-ဝယ်၍၊ ဝိဟာရံ- ကို၊ ကတ္ဝာ-၍၊ဒိန္နပုဗ္ဗာကော-ခပေးလှူသောအလုပ်အကျွေးဒါယကာသည်၊ ပုနဗ္ဗသုမိတ္တောနာမ-ပုနဗ္ဗသုမိတ္တမည်သည်၊ အဟောသိ-ပြီ၊ သိဓိဿ-သော ၊ပ၊ သိရိဝဍ္ဎနောနာမ-မည်သည်၊ (အဟောသိ)၊ဝေဿဘုဿ-သော ၊ပ၊ သောတ္ထိယောနာမ-သောတ္ထိယ မည်သည်၊ (အဟောသိ)၊ ကကုသန္ဓဿ-သော၊ပ၊အစ္စုသောနာမ-သည်၊ (အဟောသိ)၊ ကောဏာဂမနဿ-သော ၊ပ၊ ဥဗ္ဘေါနာမ-သည်၊ (အဟောသိ)၊ ကဿပဿ-သော ၊ပ၊ သုမနောနာမ-သည်၊ (အဟောသိ)၊ အမှာကံ-တို့၏၊ ဘဂဝတော-၏ ၊ပ၊ သုဒတ္တောနာမ-သည်၊ (အဟောသိ)၊ စ-ဆက်၊ သဗ္ဗေ-ကုန်သော၊ ဇေတေ-ဤ ဒါယကာတို့သည်၊ ဂဟပတိမဟာသာလာ-မျှားသောဥစ္စာနှစ်ရှိသော ဂဟပတိ ဖြစ်ကုန်သော၊ သေဋ္ဌိနော-တို့သည်၊ အဟေသုံ-ကုန်ပြီ၊[ခတ္တိယမဟာသာလ, ဗြာဟ္မဏမဟာသာလ, ဂဟပတိမဟာသာလ သုံးမျိုးတို့တွင် "ဂဟပတိမဟာသာလ" သဒ္ဒေးမျှား ဖြစ်ကြသည် ဟူလို။]ဣတိ-အပြီးတည်း။ အယံ-သည်၊ ဥပဋ္ဌာကပရိစ္ဆေဒေါနာမ-အလုပ်အကျွေး ဒါယကာတို့၏ အပိုင်းအခြားမည်၏၊

အပရာနိ-ဆိုအပ်ပြီးသော ပရိစ္ဆေဒတို့မှ တပါးကုန်သော၊ စတ္တာရိ-လေးပါးကုန်သော၊ အဝိဇဟိတဋ္ဌာနာနိနာမ-မစွန့်အပ်သော အရပ်တို့မည်သည်၊

ဟောဒ္ဓိ–ကုန်၏၊ ဟိ–ခဲ့၊ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ–တို့၏၊ ဗောဓိပလ္လင်္ကော–ဗောဓိပလ္လင် တည်ရာအရပ်သည်၊ ဝါ–ကို၊ အဝိဇဟိတော–မစွန့်အပ်၊ ကေသ္ဓံ ယေဝ–ဖြစ်သော၊ ဌာနေ–၌၊ ဟောတိ–၏၊ ဣသိပတနေ–သော၊ မိဂဒါယေ–၌၊ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနံ–ဓမ္မစက္ကြာကို လည်စေတော်မူရာအရပ်သည်၊ အဝိဇဟိတမေဝ–သည်သာ၊ ဟောတိ–၏။ ဒေဝါရောဟနကာလေ–တာဝတိံသာနတ်ပြည်မှ သက်ဆင်းတော်မူရာအခါ၌၊ သင်္ကဿနဂရဒ္ဒါရေ–သင်္ကဿမြို့တံခါး၏အနီး၌၊ ပဌမပဒဂဏ္ဌိကာ–အထုံးအဖွဲ့ပမာ လွန်စွာခိုင်မြဲသော ပထမခြေတော်ရာအရပ်သည်၊ အဝိဇဟိတာဝ–သည်သာ၊ ဟောတိ–၏၊ ဇေတဝနေ–၌၊ ဂန္ဓကုဋ္ဌိယာ–၌၊

ဗောဓိပလ္လင်္ကော။ ။ဗောဓိပလ္လင်္ကောတိ အဘိသမ္ဗုဇ္ဈနကာလေ (သစ္စာလေးပါးတရားကို သိတော်မူရာအခါ၌) နိသဇ္ဇဋ္ဌာနံ (ထိုင်တော်မူရာအရပ်သည်) ဗောဓိပလ္လင်္ကမည်၏။

အဝိဇဟိတော။ ။အဝိဇဟိတောတိ ဗုဒ္ဓါနံ တထာ နိသဇ္ဇာယ (ထိုသို့သော်အခြင်းအရာအားဖြင့် ထိုင်တော်မူခြင်း၏) အနညတ္ထာဘာဝိဘာဝတော (အညတ္ထာဘာဝိ အဘာဝတော–အခြားအရပ်၌ဖြစ်လေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်၏မရှိခြင်းကြောင့်) အပရိစ္စဇ္ဇော၊ တေနာဟ ကေသ္ဓံ ယေဝ ဌာနေ ဟောတီတိ–ဋီကာ။

ပဌမပါဒဂဏ္ဌိကာ။ ။''ပဌမပဒဂဏ္ဌိကာ''ဟူသောမူ၌ ပဒနှင့်ပါဒသည် အနက်တူသောကြောင့် မထူးသော်လည်း ဂဏ္ဌိကာနှင့် ဂဏ္ဌိကာပုဒ်တို့ကား အနက်မတူ၊ ထောမနိမိအဘိဓာန်၌ ဂဏ္ဌာဓာတ်+ဏှန်ပစ္စည်းဖြင့် ဝုဒ္ဓိပြု၍ပြီးသော ''ဂါဏ္ဌိ'' သဒ္ဒါသည် ''ဂါဋ္ဌနှင့် အနက်တူ''ဟု ဆို၏၊ ဂဏ္ဌိပုဒ်ကား ထောမနိမိတ်မရှိ၊ ထို့ကြောင့် ပဌမပါဒဂဏ္ဌိကာ ပါဠိသည် သဏ္ဌာနအဘိဓာန်နှင့်လျော်၏၊ ဂ ၌ဝုဒ္ဓိရှိလျှင် သာ၍ကောင်း၏၊ ပထမခြေတော်ချရာအရပ်သည် ထုံးဖွဲ့၍ထားအပ်သည့်ပမာ သူတပါးတို့မဖျက်နိုင်အောင် ခိုင်မြဲသောကြောင့် ''ပါဒဂဏ္ဌိကာ''အမည်ရသည်။

ဋီကာ။ ။ပဌမပါဒဂဏ္ဌိကာတိ· ပဌိမေ သောပါနဖလကေ ဌတ္ဝာ ထပိယမာနသဒ္ဒဂ္ဂါဟပါဒသ ပတိဋ္ဌဟနဋ္ဌာနံ=ပဌမပါဒဂဏ္ဌိကာ -ဟူသည် နောက်ဆုံးလှေကားဖျဉ်ချပ် (လှေကားထစ်)၌ ရပ်တော်မူ၍ ချထားအပ်သော လက်ယာခြေတော်၏တည်ရာအရပ်တည်း၊ တံ ပန ယသ္မာ ဒဠှံ ထိရံ ကေနစိ အဘောဇ္ဇံ ဟောတိ၊ တသ္မာ ပါဒဂဏ္ဌိတိ ဝုစ္စတိ၊ ဤဋီကာ၌ ''ဒဠှံ ထိရံ အဘောဇ္ဇံ''ပုဒ်တို့သည် ဂဏ္ဌိကာ၏ အနက်ဖွင့်တည်း။ [ရှေးတုန်းကလည်း ''ပါရာဇိကဏ်ဂဏ္ဌိ'' စသည်ဖြင့် ရေးခဲ့ကြ၏၊ နောက်မှ ''ဂဏ္ဌိ''ဟု ပြင်ကြသည်။]

စတ္တာရိ-ကုန်သော၊ မဠုပါဒဋ္ဌာနာနိ-ညောင်စောင်းခြေ၏ တည်ရာ အရပ်တို့သည်၊ အဝိဇဟိတာနေဝ-ကုန်သည်သာ၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ ပန-ကား၊ ဝိဟာရော-ကျောင်းတော်သည်၊ ခုဒ္ဒကောပိ-ငယ်သည်လည်းကောင်း၊ မဟန္တောပိ-ကြီးသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ-၏၊ ဝိဟာရောပိ-ကျောင်းကိုကား၊ နဝိဇဟိတောယေव-သာ၊ နဂရံပန-ကား၊ ဝိဇဟတိ-၏၊ ယဒါ-၌၊ နဂရံ-မြို့သည်၊ ပါစီနတော-ကျောင်းတော်၏ အရှေ့အရပ်၌- ဟောတိ-၏၊တဒါ-၌၊ ဝိဟာရော-သည်၊ ပစ္ဆိမတော-အနောက်အရပ်၌၊ (ဟောတိ) ၊ပ၊ ဥဒါနိ ပန-ကား၊ နဂရံ-သည်၊ ဥတ္တရတော- ကျောင်းတော်၏ မြောက်အရပ်၌၊ (ဟောတိ) ဝိဟာရော-သည်၊ ဒက္ခိဏတော-တောင်အရပ်၌၊ ဟောတိ။

စ-ဆက်၊ သမ္ဘမ္ဘဒ္ဒါနံ-တို့၏၊ အာယုဝေမတ္တံ-အသက်တမ်း၏ မတူထူးခြားကွဲပြားသော အတိုင်းအရှည်လည်းကောင်း။ ပမာဏဝေမတ္တံ-အရပ်တော် ပမာဏ၏ မတူထူးခြား ကွဲပြားသောအတိုင်းအရှည်လည်းကောင်း။ ကုလဝေမတ္တံ-အမျိုး၏၊ ပ၊ လည်းကောင်း၊ ပဓာနဝေမတ္တံ-ကမ္မဋ္ဌာန်း အားထုတ်ရာ ကာလ၏၊ ပ၊ လည်းကောင်း။ ရဿီဝေမတ္တံ-ရောင်ခြည်တော်၏၊ ပ၊ လည်း

စတ္တာရိမဠုပါဒဋ္ဌာနာနိ။ ။(ဘုရားရှင်တို့၏ ကိုယ်တော်ပမာဏချင်း မတူသော ကြောင့်) ညောင်စောင်းတော် ပမာဏလည်း အကြီးအငယ် ကွဲပြားဖွယ်ရှိ၏၊ သို့သော် ဘုရားရှင်တို့၏ တန်ခိုးတော်ကြောင့် ညောင်စောင်း၏ ခြေထားရာအရပ်မှာ အခါခပ်သိမ်း တူသောပမာဏရှိသည်သာဖြစ်၏၊ ဤသို့ ဒီကာဖွင့်သည်၊ ကျောင်းတော် အကြီးအငယ်ရှိသော်လည်း ကျောင်းတော်နေရာမှာ တိုးနေရာသာဖြစ်၏ ဟူရာ၌လည်း ဤနည်းပင်ဟု ဒီကာဆိုသည်။

အဠ္ဌာသယပဋိဗဒ္ဓံ။ ။ရောင်ခြည်တော် မတူပုံကိုပြရာ၌ "အဠ္ဌာသယနှင့်စပ်၏" ဟူရာဝယ် ဗုဒ္ဓဖြစ်တော်မူမှ အဠ္ဌာသယ (ဆန္ဒတော်) ဖြစ်ခြင်းမဟုတ်၊ ပါရမီဖြည့်တော်မူစဉ်က ဖြစ်တော်မူခဲ့သော အဠ္ဌာသယတော်တည်း၊ မှန်၏ -- မဂ်လဘုရား အလောင်းတော်သည် ဝေဿန္တရာမင်းကဲ့သို့သောဘဝ၌ သားတော်သမီးတော်တို့ကို ပုဏ္ဏားယောင်ဆောင်လာသော ဘီလူးအား လှူလိုက်၏၊ ဘုရားအလောင်းရှေ့မှာပင် ဘီလူးသည် သားတော် သမီးတော်တို့ကို စားလေရာ ထွက်လာသောသွေးတို့ကိုမြင်၍ နောင်ဘုရားဖြစ်သောအခါ ငါ၏ရောင်ခြည်တော်များသည် ဤကဲ့သို့ထွက်ပါစေဟု ဆုတောင်းခဲ့၏၊ ထို အဠ္ဌာသယတော်အတိုင်း တလောကလုံး အမြင်လင်းစေနိုင်သော ရောင်ခြည်တော်များ ထွက်ပေါ်နေပေသည်၊ သို့သော် ဘုရားဖြစ်တော်မူရာ အခါ၌လည်း ရောင်ခြည်တော်သည် အဠ္ဌာသယတော်အတိုင်း ထွက်စေလိုမှ ထွက်တော်မူ၏၊ ထို အခါ၌လည်း ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ထွက်စေလိုသောအခါ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့်ပင် ထွက်တော်မူသည်။

ကောင်း။ ဣတိ-သို့၊ ပဋ္ဌ—ကုန်သော၊ ဝေမတ္တာနိ–မတူထူးခြား ကွဲပြားသော အတိုင်းအရှည်တို့သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ အာယုဝေမတ္တံနာမ–အာယုဝေမတ္တ မည်သည်ကို၊ (ဝေံ ဝေဒိတမ္ပိ၊) [စပ်ပုဒ်မရှိ၍ ထည့်သည်။] ကေစိ–အချို့သော ဘုရားရှင်တို့သည်၊ ဒီဃာယုကာ-ရှည်သော သက်တော်ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ–ကုန်၏၊ ကေစိ-တို့သည်၊ အပ္ပါယုကာ- တိုသောသက်တော် ရှိကုန်သည်။ (ဟောန္တိ၊) တထာဟိ-ထိုစကားမှန်၏၊ ဒီပက်ရဿ-၏၊ ဝဿသတ သဟဿံ–အနှစ်တသိန်းသည်၊ အာယုပ္ပမာဏံ—အသက်တမ်း အတိုင်းအရှည် သည်၊ အဟောသိ-ပြီ၊ အမှာကံ-တို့၏၊ ဘဂဝတော-၏၊ ဝဿသတံ-အနှစ် တရာသည်၊ အာယုပ္ပမာဏံ—သည်၊ (အဟောသိ၊) ပမာဏဝေမတ္တံ နာမ-ကို၊ (ဝေံ ဝေဒိတမ္ပိ၊) ကေစိ-တို့သည်၊ ဒီဃာ–မြင့်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ကေစိ-တို့သည်၊ ရဿာ-နိမ့်ကုန်သည်၊ (ဟောန္တိ၊)တထာ ဟိ–၏၊ ဒီပက်ရော-သည်၊ အသီတိဟတ္ထော– ရှစ်ဆယ် အတောင်ရှိသည်၊ အဟောသိ–ပြီ၊ သုမနော– သည်၊ နဝုတိဟတ္ထော-ကိုးဆယ်အတောင်ရှိသည်၊ (အဟောသိ၊) အမှာကံ ဘဂဝါ အဌာရသဟတ္ထော-တဆယ့်ရှစ်တောင် ရှိသည်၊(အဟောသိ)။

အာယုဝေမတ္တံ။ ။ဝိသိဋ္ဌာ မတ္တာ ဝိမတ္တာ၊ ဝိမတ္တာယေဝ ဝေမတ္တာ၊ ‘သွတ္ထ အနက်ရှိ ဏ ပစ္စည်းသက်၊ အာယုနော-ဝေမတ္တံ အာယုဝေမတ္တံ၊ (အသက်တမ်း၏ မတူထူးခြား ကွဲပြားသော အတိုင်းအရှည်၊) ဝိသဒိသာ+မတ္တာ ယသ္သာတိ ဝိမတ္တံ (အာယု၊) ဝိမတ္တဿ+ဘာဝေါ ဝေမတ္တံ၊ အာယုနော—ဝေမတ္တံ အာယုဝေမတ္တံ၊ (အသက်တမ်း၏၊ မတူထူးခြား ကွဲပြားသော အတိုင်းအရှည်ရှိသည်၏ အဖြစ်၊) ဤသို့လည်း ဆရာတို့ကြိုက်ကြသည်။

အဌာရသဟတ္ထော၊ ။သတ္တာနုံပါကတိကဟတ္ထေန (လူသတ္တဝါတို့၏ ရိုးရိုးအတောင် အားဖြင့်၊) ဆဟတ္ထော မဇ္ဈိမဟတ္ထိသော (အလယ်အလတ် ပမာဏရှိသော ယောက်ျား သည် ခြောက်တောင်ရှိ၏၊) တတော တိဂုဏံ ဘဂဝတော သရီရပ္ပမာဏံ (မြတ်စွာ ဘုရား၏ အရပ်တော်ပမာဏသည် ထို့ထက် သုံးဆတက်၏၊) ဣတိ ဘဂဝါ အဌာရသဟတ္ထောတိ ဝဒန္တိ၊ ဤနည်းအားဖြင့် မြတ်စွာဘုရားသည် “ဆယ့်ရှစ်တောင် ရှိ၏”ဟု ဆိုကြသည်၊ အပရေ ပန ဘဏန္တိ “မနုဿာနံ ပါကတိကဟတ္ထေန စတုဟတ္ထော မဇ္ဈိမဟတ္ထိသော၊ တတော တိဂုဏံ ဘဂဝတော သရီရပ္ပမာဏန္တိ ဘဂဝါ ဒ္ဝါဒသ သဟတ္ထော ဥပါဒိန္နကရူပမ္ပိ ဝသေန၊ သမ္ပန္နတောပန ဗျာမမတ္တံ ဗျာမပ္ပဘာ ဖရတိ (ပတ်ဝန်းကျင်၌ တလံမျှလောက်သော ကိုယ်ရောင်ပြန့်၏၊) ဣတိ ဥပရိ ဆဟတ္ထံ အဒ္ဓါ ဂ္ဂတောဝ၊ ဗဟလတရပ္ပဘာရူပေန (သာ၍အားရှိသော အရောင်၏ အဆင်းနှင့်၊) သဒ္ဓိံ အဌာရသ ဟတ္ထောဟောတိ၊” ဣတိ (ဘဏန္တိ)၊ “တတော တိဂုဏံ”ကို ကြည့်၍ “ရှင်စောတထွာ, မင်သုံးထွာ”ဟု ပြောရိုးပြုကြသည်၊ စဉ်းစား ကြပါလေ၊ မိမိ၏အယူကို ရတနာဂုဏ်ရည် ဘဂဝါဂုဏ်တော်ဖွင့်၌ ပြုခဲ့ပြီ။

ကုလဝေမတ္တံနာမ-ကို၊ (ဝေံ ဝေဒိတမ္ဘံ၊) ကေစိ-တို့သည်၊ ခတ္တိယကုလေ-၌၊ နိမ္မတ္တန္တိ-ကုန်၏၊ကေစိ-တို့သည်၊ ပြာဟ္မဏကုလေ-၌၊ (နိမ္မတ္တန္တိ၊) ပဓာနဝေမတ္တံနာမ--ကို၊ (ဝေံ ဝေဒိတမ္ဘံ၊) ကေသဠိ-အချို့သော ဘုရားရှင်တို့၏၊ ပဓာနံ-ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်ရာကာလသည်၊ (ဒုက္ကရစရိယ အကျင့်ကိုပြုကျင့်ရာကာလသည်၊)[ပဓာနံ ဒုက္ကရကိရိယာ၊-ဠိကာ။] ဣတ္တရကာလမေဝ--တိုသောကာလရှိသည်သာ၊ ဟောတိ-၏၊ (ကိမိဝ-အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊) ကဿပဿ-သော၊ ဘဂဝတော-၏၊ (ပဓာနံ-သည်၊) ဣတ္တရကာလမေဝ-သာ၊ ဟောတိ ယထာ-ဖြစ်သကဲ့သို့တည်း၊ ကေသဠိ-တို့၏၊ (ပဓာနံ-သည်၊) အဒ္ဓနိယံ-ရှည်သောကာလရှိသည်၊ (ဟောတိ-၏၊)(ကိမိဝ၊) အမှာကံ--တို့၏၊ ဘဂဝတော-၏၊ (ပဓာနံ-သည်၊ အဒ္ဓနိယံ-သည်၊ ဟောတိယထာ-သို့တည်း။)

ရသ္မိ ဝေမတ္တံနာမ-ကို။ (ဝေံဝေဒိတမ္ဘံ၊) မဂ်လဿ-သော၊ ဘဂဝတော-၏၊ သရီရ ရသ္မိ-ကိုယ်တော်အရောင်သည်၊ ဒသသဟဿိ လောကဓာတုပ္ပမာဏာ- တသောင်း အတိုင်းအရှည်ရှိသော လောကဓာတ် ပမာဏရှိသည်၊ အဟောသိ-ပြီ၊ အမှာကံ-တို့၏၊ ဘဂဝတော-၏၊ (သရီရ ရသ္မိ- သည်၊) သမန္တာ- ပတ်ဝန်းကျင်၌၊ ဗျာမမတ္တာ-တလံမျှ အတိုင်းအရှည် ရှိသည်၊ (အဟောသိ၊) တတြ-ထိုဝေမတ္တတို့တွင်၊ ရသ္မိဝေမတ္တံ-ကိုယ်ရောင်တော်၏ အတိုင်းအရှည်သည်၊ အဗ္ဘာသယပ္ပဋိဗဒ္ဓံ - အဗ္ဘာသယတော်နှင့်စပ်၏၊ ယော-အကြင်ဘုရားရှင်သည်၊ ယတ္တက-အကြင်မျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော အရပ်ကို၊ (ဖရိတုံ- ဖြန့်တော်မူခြင်းငှါ၊) ဣစ္ဆတိ-မူ၏၊ တဿ-ထိုဘုရားရှင်၏၊ တတ္တက-ထိုမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော အရပ်ကို၊ သရီရပ္ပဘာ-သည်၊ ဖရတိ--ဖြန့်နိုင်၏၊ ပန-ကား။ မဂ်လဿ-၏၊ နိစ္စမ္မိ-အမြဲလည်း၊ ဒသသဟဿိလောကဓာတုံ-ကို၊ ဖရတု - ဖြန့်စေသတည်း၊ ဣတိ-သို့၊ အဗ္ဘာသယော-အဗ္ဘာသယတော်သည်၊ အဟောသိ-ပြီ၊ ပန-ကား၊ ပဋ္ဌိဝိဒ္ဓဂုဏေသု-ထိုးထွင်းရှု သိတော်မူအပ်သော သမ္ပညုတာစသော ဂုဏ်တော်တို့၌၊ ကဿစိ-မည်သည့် ဘုရားရှင်၏မျှ၊ ဝေမတ္တံ နာမ-မတူထူးခြား ကဲပြားသော အတိုင်းအရှည်မည်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ။

အပရံ--ဆိုအပ်ပြီးသော ပရိစ္ဆေဒ ဝေမတ္တတို့မှ တပါးသော၊ အမှာကံ ယေဝ-ငါတို့၏ပင်၊ ဘဂဝတော-၏၊ သဟဇာတ ပရိစ္ဆေဒဠ-တက္ခ ဖြစ်ဖက်တို့၏ အပိုင်းအခြားကိုလည်းကောင်း၊ နက္ခတ္တပရိစ္ဆေဒဠ-နက္ခတ်တို့၏ အပိုင်းအခြားကိုလည်းကောင်း၊ဒီပေသုံ-ပြကြကုန်ပြီ၊ ကိရ-ချဲ့၊သမ္ပညုဗောဓိသတ္တေန-သမ္ပညုဘုရားအလောင်းတော်နှင့်၊ သဒ္ဓိ-တကွ၊ ရာဟုလမာတာ-ရာဟုလမယ်တော်လည်းကောင်း၊အာနန္ဒတ္ထေရော-လည်းကောင်၊ဆန္နော-ဆန္နအမတ်လည်း

ကောင်း၊ ကဏ္ဌတော-ကဏ္ဌကမြင်းလည်းကောင်း၊ နီဓိကုမ္ဘော— ရွှေအိုးကြီး လေးလုံးလည်းကောင်း၊ မဟာဗောဓိ-မဟာဗောဓိပင်လည်းကောင်း၊ ကာဠ ဒါယီ-ကာဠဒါယီအမတ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဣမာနိသတ္တ-ဤ ခုနှစ် ပါးတို့သည်၊သဟဇာတာနိ-တကွဖြစ်ဖက်တို့သည်၊ (ဟောန္တိ၊) [အာနန္ဒာထေရ် ၏ နေရာ၌ ကေဠုတ္တရအဌကထာ ကာဠဒါယိတ္ထေရဝတ္ထုဝယ် "စီးတော်ဆင်" ဟု ရှိ၏။]

စ— ဆက်၊ မဟာပုရိသော— ယောကျားမြတ်ဖြစ်သော ဘုရားအလောင်း သည်၊ ဥတ္တရာသာဠှနက္ခတ္တေနေဝ-ဥတ္တရာသာဠှနက္ခတ်ဖြင့်သာ၊ မာတုကုစ္ဆိं - မယ်တော်၏ဝမ်းသို့၊ သြက္ကမိ- သက်ရောက်တော်မူပြီ၊ မဟာဘိနိက္ခမနံ- မြတ် သောဇာတာထွက်ခွာတော်မူခြင်းကို၊ (တနည်း) မဟာဘိနိက္ခမနံ- မြတ်သောရှေးရှု ထွက်တော်မူရာတော်သို့၊ နိက္ခမိ-ပြီ၊ ဓမ္မစက္ကံ-ဓမ္မစက္ကြာကို၊ ပဝတ္တေသိ-လည် စေတော်မူပြီ၊ ယမကပါဋိဟာရိယံ-- ရေမီးအစုံအစုံသော တန်ခိုးပြာဋิဟာကို၊ အကာသိ-ပြီ၊ဝိသာခါနက္ခတ္တေန-ဝိသာခါနက္ခတ်ဖြင့်၊ဇာတောစ-ဖွားမြင်တော် မူသည် လည်းကောင်း၊ အာဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါစ — သစ္စာ ၄ ပါးတရားကို ထိုးထွင်း သိတော်မူသည်လည်းကောင်း၊ ပရိနိဗ္ဗုတောစ- ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည် လည်း ကောင်း၊(အဟောသိ-ပြီ၊)မာဃနက္ခတ္တေန-မာဃနက္ခတ်ဖြင့်၊အဿ-ထိုမြတ်စွာ ဘုရား၏၊ သာဝကသန္နိပါတောစ-သာဝကတို့၏ အစည်းအဝေးသည် လည်း ကောင်း၊အာယုသင်္ခါရောဿဇနဉ္စ-အာယုသင်္ခါရကိုလွှတ်တော်မူခြင်းသည်လည်း ကောင်း၊ အဟောသိ — ပြီ၊ အဿယုဇနက္ခတ္တေန — အဿယုဇနက္ခတ်ဖြင့်၊ ဒေဝေါရောဟနံ-နတ်ပြည်မှသက်ဆင်းတော်မူခြင်းသည်၊ (အဟောသိ၊) ဣတိ- ဤသို့၊ တေကာ-ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသောစကားကို၊ အာဟရိတ္ဌာ- ဆောင် ၍၊ ဒီပေတဗ္ဗံ-ပြတိုက်၏။ အယံ-ကား၊ သမ္မဟုလပရိစ္ဆေဒေါနာမ - မည်၏၊ [ပါဠိထောင်ခ်ီမပါသော်လည်း ဆောင်၍ပြတိုက်သည်ဟူလို။]

၁၃။ ဣဒါနိ — ကပ္ပပရိစ္ဆေဒစသော ကိုးပါးသောပရိစ္ဆေဒတို့ကိုပြပြီးရာ ယခုအခါ၌၊ အထခေါ တေသံဘိက္ခူနန္တိအာဒီသု—အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊

ဇာတောစ။ ။ဇာတောစာတိ စသဒ္ဒေန ကတမဟာဘိနိဟာရောစာတိ အယမ္ပိ အတ္ထော သင်္ဂဟိတောတိ ဒဋ္ဌမ္ဗော၊ ဝုတ္တဉ္ဟေတံ ဗုဒ္ဓဝံသေ-

"တာရာဂဏာဝိရောစန္တိ-နက္ခတ္တာ ဂဂနမဏ္ဍလေ၊
ဝိသာခါ စန္ဒိမာယုတ္တာ-ဧဝံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿတိ" တိ။

ဧတေနေဝစ သမ္ဗုဒ္ဓါနံ ဝိသာခါနက္ခတ္တေနေဝ မဟာဘိနိဟာရော ဟောတိ" တိစ ဝဒန္တိ၊-ဋီကာ။

(အတ္ထော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊)တေဘိက္ခူ-တို့သည်(အာဟံသုဠ္ဒစပ်)၊အာဝုသော-တို့၊ စုတိတော-စုတိမှ၊ ပဋ္ဌာယ-စ၍၊ ယဒိဒံ(ယံဣဒံ)ပဋိသန္ဓိအာရောဟနံ-အကြောင်းဉာဏ်အားဖြင့် ပဋိသန္ဓေသို့တက်ခြင်းသည်၊ (အတ္ထိ၊) အယံ-ဤစုတိမှစ၍ ဉာဏ်အားဖြင့် ပဋိသန္ဓေသို့ တက်ခြင်းသည်၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသဿနာဝ-ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်မည်သည်၏၊ ဂတိ-ဖြစ်ပုံတည်း၊ ဝါ-ဖြစ်ရိုး ထုံးစံတည်း၊ ပန-ကား၊ ပဋိသန္ဓိတော-မှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ ပစ္ဆာမုခံ-နောက်သို့ရှေးရှု၊ ဉာဏံ-ဉာဏ်တော်ကို၊ ပေသေတွာ-စေလွှတ်၍၊ ယံဣဒံစုတိဂန္ဓမ္ဗံ-အကြောင်းဉာဏဂတိအားဖြင့်၊ စုတိသို့သွားခြင်းသည်၊ (အတ္ထိ၊) ဣဒံ-ဤ ပဋိသန္ဓေမှစ၍ ဉာဏဂတိအားဖြင့် နောက်သို့ ရှေးရှု စုတိသို့ သွားခြင်းသည်၊ အတိဂရုကံ-အလွန်ဝန်လေး၏၊ [ဝန်လေးပုံကို ပြလိုရှိ အာကာသေ စသည်ကိုမိန့်။] အာကာသေ-ခြေရာမထင် ကောင်းကင်ပြင်၌၊ ပဒံ-ခြေတော်ရာကို၊ ဒဿေန္တော ဝိယ-ပြသကဲ့သို့၊ ဘဂဝါ-သည်၊ ကထေသိ-ပြီ၊ ဣတိ-သို့၊အတိဝိမှယဇာတာ-ဖြစ်သောလွန်စွာအံ့ဩခြင်း ရှိကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ-၍၊ ဝါ-ကြောင့်၊ အစ္ဆရိယံ အာဝုသောတိ အာဒိနိ-အစရှိသော စကားတို့ကို၊ ဝတ္တာ-ပြောဆိုပြီး၍၊ ပုန-တဖန်၊ အပရမ္ပိ-နောက်ပြန် ဉာဏ်ကိုစေလွှတ်နိုင်ခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းမှတပါးလည်းဖြစ်သော၊ ကာရဏံ-အကြောင်းကို၊ ဒဿေန္တော-

---

အယံဂတိ၊ပ၊အာရောဟနံ။ ။ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏ်သည် ''သော တတော စုတော အမုတြ ဥဒပါဒိ''စသည်နှင့်အညီ ရှေဘဝစုတိကို အောက်မေ့ပြီးမှ ·တဆက်တည်းလာသော နောက်ဘဝပဋိသန္ဓေသို့တက်၍ အောက်မေ့လေ့ရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် ''စုတိတော ပဋ္ဌာယ ပဋိသန္ဓိအာရောဟနံ''ဟုဆို၏၊ [''ထိုသို့ အောက်မေ့နည်းသည် လွယ်ကူ၍ အများထုံးစံဖြစ်သောကြောင့် အံ့ဩဖွယ်မရှိသေးပါ''ဟု ဆိုလိုသည်။

ယံပနဣဒံ၊ပ၊စုတိဂန္ဓမ္ဗံ။ ။ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏ်တော်ကား ''ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည် ကိုးဆယ့်တကမ္ဘာထက်၌ မည်သည့်အမျိုးဝယ် ဖြစ်တော်မူပြီ''ဟု ပဋိသန္ဓေကို စတည်ပြီးလျှင် ဉာဏ်တော်ကို တဘဝလုံးအတွက် နောက်ပြန်စေလွှတ်တော်မူ၍ စုတိအိုင်အောင် သိစေတော်မူ၏၊ ၎င်းသို့ နောက်ပြန်သွား၍ အောက်မေ့တော်မူခြင်းသည် ရိုးရာမဟုတ်, လွယ်ကူသောအလုပ်လည်း မဟုတ်ရကား အံ့ဩဖွယ် ကောင်းပါပေသည်၊ ခြေရာမထင်နိုင်သော ကောင်းကင်ပြင်၌ ခြေတော်ရာကို ပြသကဲ့သို့ ဖြစ်ပါပေသည်။

စုတိဂန္ဓမ္ဗံ။ ။ဤပုဒ်သည် ဝါကျမဟုတ် သမာသ်ပုဒ်တည်း၊ ယံဣဒံကို ဤစုတိဂန္ဓမ္ဗံ၌ စပ်ရသည်၊ ဂန္ဓမ္ဗံအရ ဂမနကြိယာသည် ဤနေရာ၌ ဉာဏဂတိဖြင့် သွားခြင်းအနက်တည်း၊ ထိုသို့ ဉာဏဂတိဖြင့် သွားခြင်းအနက်ကို ''သိခြင်း''ဟု အဓိပ္ပါယ်ယူရသည်၊ တဋ္ဌပစ္စည်းလည်း ဘောအနက်ဟောတည်း၊ [စုတိဂန္ဓမ္ဗန္တိ – ယံ ဣဒံ စုတိယာ (သို့) ဉာဏဂတိယာ ဂန္ဓမ္ဗံ၊ တံ ဂမနံ, ဝိဏ္ဏာနန္တိအတ္ထော၊–ဋီကာ။]

ပြလိုကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ-၍၊ ဝါ-ကြောင့်၊) ယတြဟိနာမ တထာဂတောတိ အာဒိ-ကို၊ အာဟံသု-ပြောဆိုကြကုန်ပြီ၊ [ဒဿေန္တာရှိလျှင် သာ၍ ဗဟုဝုစ် ထင်ရှား၏။] တတ္ထ-ထို ယတြဟိနာမ တထာဂတော အစရှိသောပါဠိရပ်၌၊ ယတြဟိနာမာတိ-ယတြဟိနာမဟူသော ပုဒ်အပေါင်းသည်၊ အစ္ဆရိယတ္ထေ-အစ္ဆရိယအနက်၌၊ (ပဝတ္တော၊) နိပါတော-နိပါတ်တည်း၊ ယော တထာ ဂတော-သည်၊ (အနုဿရိဿတိ)နာမ-အောက်မေ့တော်မူနိုင်ပါပေ၏၊ ဣတိ အတ္ထော-နက်။

ဆိန္နပပဉ္စေတိတ္ထေ-၌၊ ပပဉ္စာနာမ-ပပဉ္စတို့ မည်သည်၊ တဏှာ-တဏှာ လည်းကောင်း၊ မာနော-လည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌိ-လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဣမေ တယော-ဤ သုံးပါးကုန်သော၊ ကိလေသာ - ကိလေသာတို့တည်း၊ ဆိန္နဝဋ္ဋမေတိတ္ထေ-၌၊ ကုသလာကုသလကမ္မဝန်-ကုသိုလ်အကုသိုလ်ဟူသော

အပရမ္ပိကာရဏံ။ ။ပြအပ်ခဲ့သော အုံ့ညြိမ္ဘယ်ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းသည် ဝုဋ္ဌေ နိ၀ါသာနုဿတိဉာဏ်တော်ကို နောက်ပြန်သွားစေနိုင်ခြင်းတည်း၊ ယခုအခါ ထိုဉာဏ် တော်ဖြင့် အောက်မေ့ရာ၀ယ် အခြားတမျိုးသော အုံ့ညြိမ္ဘယ်ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းကို လည်းပြလိုသောကြောင့် "ယတြဟိ နာမ တထာဂတော" စသည်ကို ပါဠိတော်၌ မိန့် တော်မူသည်၊ [အပရမ္ပိ ကာရဏန္တိ-ဆိန္နဝဋ္ဋမာနုဿရဏံ ပဌာမုခံ (နောက်သို့ရှေးရှု၊ ၀ါ-နောက်ပြန်၊) ဉာဏပေသနတော အပရံ အစ္ဆရိယဿ ဟေတုကာရဏံ၊ ယတြာတိ ပစ္စတ္တဝုတ္တေ၊ နာမာတိ အစ္ဆရိယတ္ထေ နိပါတော၊ဟိသဒ္ဒေါ အနတ္ထကော၊ တေနာဟ-'ယောနာမ တထာဂတောတိ'-ဣတိ။]

နာမယ္ယဉ္စိရာ။ ။ဤသို့ နာမသဒ္ဒါရှိရာ၀ယ် ကြိယာကို အနာဂတ်ဝိဘတ်ဖြင့် သုံး စွဲလေ့ရှိ၏၊အနက်ကိုကား အတိတ်အနက်ကို သုံးစွဲရ၏၊ နာမကိုလည်း ကြိယာနှင့်တွဲ၍ အနက်ပေးရ၏၊ဤ အဓိပ္ပါယ်ကိုရည်ရွယ်၍ "နာမေ ဂရဟာ ဝိမ္ဘယေသု" မောဂ္ဂလ္လာန် အာချာတ်၌ သုတ်တည်သည်၊ "နာမသဒ္ဒေ နိပါတေ သတိ ဂရဟာယံ ဝိမ္ဘယော ဂမျမာနေ သဿတ္ထာဒယော ဟောန္တိ" ဟု ဝုတ္တိဖွင့်သည်၊ပုံစံကိုလည်း ထိုသုတ်၌ရှုပါ။

ဆိန္နပပဉ္စာ။ ။ပပဉ္စေန္တိ+သတ္တဲ့သန္တာန် သံသာရေ ဝိတ္ထာရေန္တိတိ ပပဉ္စာ၊ပ+ပစိ= ဝိတ္ထာရေ၊ အပစ္စည်း (သံသရာ၌ သတ္တ၀ါအစဉ်ကို ချဲ့ထွင်တတ်သောတရားတို့)၊ ဆိန္နာ+ပပဉ္စာ+ယေဟိတိ ဆိန္နပပဉ္စာ၊ (ဖြတ်အပ်ပြီးသော ပပဉ္စတရားရှိတော်မူသော ဘုရားရှင်တို့၊ ၀ါ-သံသရာ၌ သတ္တ၀ါအစဉ်ကိုချဲ့ထွင်တတ်သော တဏှာ,မာန,ဒိဋ္ဌိ တို့ကို ဖြတ်တော်မူပြီးသော ဘုရားရှင်တို့)။

ချဲ့ဦးအုံ့- ရှုပ်နာမ်ခန္ဓာကို ဒိဋ္ဌိသည် အတ္တဟု မှတ်ထင်နေ၏၊ မာနသည် အဟံ-အဟံ (ငါ-ငါ)ဟု မှတ်ထင်နေ၏၊ ထို အတ္တ ထို ငါဟုထင်မှတ်သည်အားလျော်စွာ

ကမ္မဝဋ်ကို၊ ဝဋ္ဋမန္တိ–ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ–အပ်၏၊[ကမ္မဝဋ်ဝုစ္စတိတိကိလေသဝဋ္ဋသ ပဝဋ္ဋဂဟဏေန, ဝိပါကဝဋ္ဋသဒုက္ခဂဟဏေန ဂဟိတတ္တာ၊–ဋီကာ။] ပရိယာ ဒိန္နဝန္ဒေတိ–ဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ တသော–ဆိန္နဝဋ္ဋမေသဒ္ဒါ၏ပင်၊ ဝေဝစနံ-တခုတည်းသောအနက်ဖြင့်ပင် အထူးထူးဖြစ်သောသဒ္ဒါတည်း၊ ဝါ-ဝေဝုစ်ပရိ ယာယ်စကားလှည့်တည်း၊ ပရိယာဒိန္နသဗ္ဗကမ္မဝန္ဒေ-ထက်ဝန်းကျင် ယူအပ် ပြီးသော အလုံးစုံသောကမ္မဝဋ် ရှိတော်မူကြကုန်သော၊ ဣတိအတ္ထော-နက်၊ [ပရိယာဒိန္နဝန္ဒေတိ သဗ္ဗသော ခေပိတဝန္ဒေ၊–ဋီကာ။ ပရိယာဒိန္နကို ခေပိတဟု အဓိပ္ပါယတ္ထဖွင့်သည်၊ သဒ္ဒတ္ထမှာ–ပရိ–ထက်ဝန်းကျင်၊ ဝါ–အကုန်အစင်+ အာဒိန္န–ယူအပ်”တည်း။] သမ္ဘဒုက္ခဝိတိဝတ္ထေတိ–ကား၊ သဗ္ဗံ-သော၊ဝိပါက ဝဋ္ဋသင်္ခါတံ–ဝိပါကဝဋ်ဟု ဆိုအပ်သော၊ ဒုက္ခံ–ကို၊ ဝိတိဝတ္ထေ-လွန်တော်မူ ပြီးကုန်သော၊ အနုဿရိဿတိတိ ဣဒံ-ဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်၊ ယတြာတိ နိပါတဝသေန-ယတြဟူသော နိပါတ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝါ-စပ်သဖြင့်၊ အနာ ဂဟဝစနံ-အနာဂတ်ဝိဘတ် ရှိသောသဒ္ဒါတည်း၊ ပန-ထိုသို့ပင် အနာဂတ် ဝိဘတ်ရှိပါသော်လည်း၊ ဇွေ-ဤ အနုဿရိဿတိ ဟူသောပါဠိ၌၊ အတ္ထော- အနက်ကို၊ အတီတဝသေန-တတိတ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝါ–အတိတ်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏၊ ဟိ-မှန်၏၊ ဘဂဝါ–သည်၊ တေဗုဒ္ဓေ–တို့ကို၊ အနုဿရိ– အောက်မေ့တော်မူပြီ၊ ဣဒါနိ–ယခုအခါ၌၊ ဝါ–ယခုမှ၊ နု အနုဿရိဿတိ– အောက်မေ့တော်မူလတ္တံ့မဟုတ်။

ဇေဝိသိလာတိ–ကား၊မဂ္ဂသီလေန–မဂ်သီလ အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဖလသီ လေန–ဖိုလ်သီလ အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ လောကိယလောကုတ္တရသီလေန– လောကီ လောကုတ္တရာ သီလအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဇေဝိသိလာ–ဤသို့ သီလ

တဏှာသည် ထိုအတ္တ ထိုင၊နှင့် အတ္တ၏ဥစ္စာဟူသမျှကို မခွဲနိုင်အောင် အမြဲစွဲလမ်း နေ၏၊ ထို့ကြောင့် ဘုရားတရားတော်ကို မသိ-မရှုလျှင် သံသရာမှလွတ်ခွင့်မရှိတော့။

ဒိဋ္ဌိပ္ပပတ္တိတာ သတ္တာ,အတ္တာ အတ္တာတိ ဂဏှရေ၊
မာနေနာဟ မဟံ မညာ, တံတံ တဏှာယ ဂါဟကာ။

ဇေဝိသိလာတိ။ ဂ“မဂ္ဂသီလေန ဖလသီလေနာ”တိ ဝတ္တာ တယိဒံ, မဂ္ဂဖလ သီလံ လောကိယသီလပုဗ္ဗကံ၊ (လောကိသီလလျှင် ရှေ့သွားရှိ၏၊) ဗုဒ္ဓါနုဗ္ဗ လောကိယ သီလမှ လောကုတ္တရသီလံဝိယ အနညသာဓာရဏမေဝ၊ (အခြားသူတို့နှင့် မဆက် ဆံသည်သာလျှင်၊) ဟောတိ၊ဣတိ ဒသေတုံ“လောကိယ လောကုတ္တရသီလေနာ”တိ ဝုတ္တံ၊–ဋီကာ။ ထို သီလနှစ်တို့ကို ဇေဝိသိလာ၏ သရုပ်ပြုဖြစ်သောကြောင့် သရူပကျော ဝိသေသန အဖြစ်ဖြင့် စပ်ပါ။

ရှိတော်မူကြကုန်သည်၊ (အဟေသုံ-ကုန်ပြီ၊) ဧဝံမမ္မာတိတ္ထေ-ဤ၊ သမာဓိ ပကွာ-သမာဓိ, သမာဓိအဖို့ဌ်ပါဝင်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ-တို့ကို၊ အဓိပ္ပေတာ-ကုန်၏၊ မဂ္ဂသမာဓိနာ-မဂ်သမာဓိ အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဖလသမာဓိနာ-အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ လောကိယလောကုတ္တရသမာဓိနာ- အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဧဝံသမာဓယော-ဤသို့ သမာဓိရှိတော်မူကြကုန်သည်၊(အဟေသုံ၊) ဣတိအတ္ထော-နက်၊ ဧဝံပညာတိ-ကား၊ မဂ္ဂပညာဒီဝသေနေဝ-မဂ်ပညာအစ ရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်ပင်၊ ဧဝံပညာ-ဤသို့ ပညာရှိတော်မူကြကုန်သည်၊ (အဟေသုံ)။

ပန-ကား၊ ဧဝံဝိဟာရီတိတ္ထေ-ပါဌ်ဌ်၊ ဟေဋ္ဌာ-အောက်ဖြစ်သော ဧဝံခမ္မာ ဟူသောပါဌ်ဌ်၊ သမာဓိပကွာနံ-သမာဓိ, သမာဓိအဖို့ဌ် ပါဝင်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ-တို့၏၊ ဝါ-တို့ကို၊ ဂဟိတတ္တာ-ယူအပ်ကုန်ပြီး၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိဟာရော- နေကြောင်း သမာပတ်ကို၊ ဂဟိတောဝ-ယူအပ်ပြီးသည်သာ၊ (အထ-ထိုသို့ ယူအပ်ပြီး ဖြစ်ပါလျက်၊)ပုန-တဖန်၊ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ ဂဟိတ မေဝ-ယူအပ်ပြီးသော ဝိဟာရကိုပင်၊ ဂဏှာတိ-ယူသနည်း၊ ဣတိစေ-ဤသို့ မေးအံ့၊ ဣဒံ-ဤဝိဟာရသည်၊ ဝါ-ကို၊ ဂဟိတမေဝ-ယူအပ်ပြီးသည်ပင်၊ န-မဟုတ်၊ ဟိ-မှန်၏၊ ဣဒံ-ဤ ဧဝံဝိဟာရီ ဟူသောပုဒ်ကို၊ နိရောဓသမာပတ္တိ ဒီပနတ္ထံ-နိရောဓသမာပတ်ကို ပြခြင်းအကျိုးငှါ၊ (ဘိက္ခုဟိ-တို့သည်၊) ဝုတ္တံ-ဆိုအပ်ပြီ၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဝါ-ထိုသို့ နိရောဓသမာပတ်ကို ပြခြင်းအကျိုးငှါ ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊တေဘာဂ ဝန္ဓော-ထိုဘုရားရှင်တို့သည်၊ဧဝံ နိရောဓ သမာပတ္တိ ဝိဟာရီ-ဤသို့ နိရောဓသမာပတ်ဟူသော နေကြောင်းရှိကုန်သည်၊ ဝါ-နိရောဓသမာပတ်ဖြင့် နေခြင်းရှိကုန်သည်၊ အဟေသုံ-ကုန်ပြီ၊ ဣတိဝေ-

---

သမာဓိပကွာ။ ။သမာဓိစ (သမာဓိလည်း၊) သမာဓိပကွာစ- (သမာဓိ၏ အဖို့ဌ် ပါဝင်သော ဝိရိယ, သတိ အစရှိသောတရားတို့လည်း၊) သမာဓိပကွာ (သမာဓိ, သမာဓိ၏အဖို့ဌ် ပါဝင်သောတရားတို့၊) ကေဒေသ သရူပေကဒေသော ဒဋ္ဌဗ္ဗော- သမာဓိပကွမှ သမာဓိတစိတ်၏ ရှေးသမာဓိနှင့် တူသောကြောင့် "ကေဒေသ သရူပေက ဒေသ'' (တစိတ်အားဖြင့် သုတိတူသောသဒ္ဒါ) ဟု မှတ်ပါ၊ [တေနာဟ မဂ္ဂသမာဓိ နာတိ အာဒိ၊-ဋီကာ။]

ဣဒ္ဓေပန ၂ပ၊ ဂဏှာတိ။ ။ဝိဟာရဟူသည် နေကြောင်းဖြစ်သော ဈာန်သမာပတ် ရှစ်ပါးနှင့် နိရောဓ သမာပတ်တည်း၊ တိုတွင် ဈာန်သမာပတ်ကို ဧဝံခမ္မာအရှည် ယူအပ်ပြီးဖြစ်၏၊ ထို့ကြောင့် "ဟေဋ္ဌာဂဟိတောဝ'' ဟု ဆိုပြီးလျှင် ထိုဈာန် သမာ ပတ်ကို အဘယ့်ကြောင့်ထပ်၍ ယူအပ်သနည်းဟု မေးသည်။

ဤသို့၊ အတ္ထော-ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော-၏၊ [ဝေဝိဟာရီတိ ဇေတ္ထ၌ ဇေတ္ထသည် အတ္ထော ဒဋ္ဌဗ္ဗောဝယ် စပ်ရမည်ဖြစ်သောကြောင့် ဝေမေတ္ထ၌ "ဇေတ္ထပိုသည်" ဟု ဆရာတို့ပြောရိုးရှိကြသည်။]

(တနည်း) ဣဒံ- ဤဝိဟာရသည်၊ ဝါ- ကို၊ ဂဟိတမေဝ- သည်ပင်၊ နမဟုတ်၊ (ကသ္မာ-ကြောင့်၊) ဣဒံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဂဟိတမေဝ-သည်ပင်၊ နသနည်း၊ ဟိ(ယသ္မာ) - အကြင့်ကြောင့်။ ဣဒံ- ဤ ဝေဝိဟာရီဟူသောပုဒ်ကို၊ နိရောဓသမာပတ္တိဒီပနတ္ထံ-ဌါ(ဘိက္ခုဟိ)၊ဝုတ္တံ-ပြီ၊ (တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဝါ-ထိုသို့ နိရောဓသမာပတ်ကို ပြခြင်းအကျိုးငှါ ဆိုအပ်ပြီး၏ အဖြစ်ကြောင့်၊) ဣဒံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဂဟိတမေဝ-သည်ပင်၊ နမဟုတ်၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဝါ-ထိုသို့ ဝိဟာရကို ယူအပ်ပြီးမဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တေဘဂဝန္တော-တို့သည်၊ ဝေဝိနိရောဓသမာပတ္တိ ဝိဟာရီ-သည်၊ ဝါ-သည်၊ အဟောသုံ၊ ဣတိ ဧဝံ အတ္ထော ဒဋ္ဌဗ္ဗော။

ဧဝံဝိမုတ္တာတိတ္ထေ- ၌၊ (ဝိမုတ္တိ ပဉ္စဝိဓာ၌စပ်၊) ဝိက္ခမ္ဘနဝိမုတ္တိ-ဝိက္ခမ္ဘနဝိမုတ္တိလည်းကောင်း၊ တဒင်ဝိမုတ္တိ-လည်းကောင်း၊ သမုစ္ဆေဒဝိမုတ္တိ-လည်းကောင်း၊ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိဝိမုတ္တိ-လည်းကောင်း၊ နိဿရဏဝိမုတ္တိ-လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဝိမုတ္တိ-ဝိမုတ္တိသည်၊ ပဉ္စဝိဓာ-ငါးပါးအပြားရှိ၏၊ တတ္ထ-ထို ငါးပါးသော ဝိမုတ္တိတွင်၊ အဋ္ဌ-ကုန်သော၊ သမာပတ္တိယော- သမာပတ်တို့သည်၊ ("ဂစ္ဆန္တိ"၌စပ်၊)သယံ-မိမိဟူသော သမာပတ်သည်၊ ဝိက္ခမ္ဘိတေဟိ-ပယ်ခွါအပ်ပြီးကုန်သော၊ နိဝရဏာဒီဟိ-နိဝရဏ အစရှိသည်တို့မှ၊ ဝိမုတ္တတ္တာ-လွတ်

ဣဒဋ္ဌိ၊ ပ၊ ဝုတ္တံ။ ။နောက်၌တသ္မာရှိ၍ ရှေ့၌ ဤကဲ့သို့ ဟိသဒ္ဒါတွေ့လျှင်၊ "တသ္မာရှေ့, ဟိတ်ဖိုလ်တွေ, ပြားရှိရှိမှခံ"ဟု နိယာမ်ဆိုတော်မူကြ၏ သို့ဖြစ်၍ "နဇ္ဇဒံ ဂဟိတမေဝ"ဟူသော ရှေ့ဝါကျကို ဖလဝါကျလုပ်ပြီးလျှင်. ရှေ့ကိုလှည့်၍ စပ်ရ၏၊ တသ္မာဝါကျကိုကား "တသ္မာထိ ဟိတ်၏ဖိုလ်, စွဲဆိုမြဲထုံးစံ" နှင့် အညီ "နဇ္ဇဒံ ဂဟိတမေဝ" ဟူသောဖလဝါကျကိုစွဲရသည် သို့သော် လွယ်ကူအောင် ပထမနည်းကိုလည်း ပေးလိုက်ပါသည်။

နိဝရဏာဒီဟိ။ ။ပဌမဈာန်သည် နိဝရဏတို့မှလွတ်၏၊ နိဝရတို့နှင့်တကွ အတူပယ်ဖက်ဖြစ်သော ကိလေသာတို့မှလည်းလွတ်၏၊ ဒုတိယဈာန်သည် ဝိတက် ဝိစာရတို့မှလွတ်၏၊ တတိယဈာန်သည် ပီတိမှလွတ်၏၊ စတုတ္ထဈာန်သည် သုခမှ လွတ်၏၊ အရူပသမာပတ်တို့သည် ကသိုဏ်းစသောရုပ်တို့မှလွတ်၏၊ ထို့ကြောင့် နိဝရဏာဒီဟိ၌ အာဒိဖြင့် ပယ်ဖက်ကိုလေသာတို့နှင့်တကွ ဝိတက် ဝိစာရ စသည်တို့ကိုယူပါ။ [နိဝရဏာဒီဟိတိ နိဝရဏေဟိစေဝ တဒေကဋ္ဌေဟိစ ပါပဓမ္မေဟိ, ဝိတက္ကဝိစာရာဒီဟိစ-ဋီကာ။]

သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိကၽမ္ဘနဝိမုတ္တိတိ၊ ဟူ၍။ ဝါ၊ အတော်ကြာအောင် ခွါခြင်းအားဖြင့် လွတ်မြောက်သောတရားဟူ၍။ သင်္ခ်ံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။

အနိစ္စာနုပဿနာဒိကာ၊အနိစ္စအနုပဿနာအစရှိကုန်သော။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါး ကုန်သော။ အနုပဿနာ၊ အနုပဿနာတို့သည်။ [အနိစ္စာနုပဿနာ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ၊ နိဗ္ဗိဒ၊ ဝိရာဂ၊ နိရောဓ၊ ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿနာတို့တည်း၊ ပဋိသမ္ဘိဒါ မဂ္ဂပါဠိ မဟာဝဂ် ဉာဏကထာ သုတမယဉာဏနိဒ္ဒေသ။] သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ တသ တသ၊ထိုထို အနိစ္စအနုပဿနာ အစရှိသည်၏။ ပစ္စနီကင်ဝသေန၊ ဆန့်ကျင်ဘက် အင်္ဂါတို့၏အစွမ်းဖြင့်။ ပရိစ္ဆတ္တာဟိ၊စွန့်အပ်ပြီးကုန်သော။ နိစ္စသညာ ဒီဟိ၊နိစ္စသညာ အစရှိသည်တို့သည်။ ဝါ၊တို့မှ။ ဝိမုတ္တတ္တာ၊ လွတ်အပ်ကုန်ပြီး၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊လွတ်ကုန်ပြီး၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တဒင်ဝိမုတ္တိတိ၊ ဟူ၍။ သင်္ခ်ံ၊ခေါ်ဝေါ်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ စတ္တာရော၊ ၄ ပါးကုန်သော။ အရိယမဂ္ဂါ၊တို့သည်။ သယံ သမုစ္ဆိန္နေဟိ၊အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်အပ်ပြီးကုန်သော။ ကိလေသေဟိ၊တို့သည်။ ဝါ၊ တို့မှ။ ဝိမုတ္တတ္တာ၊ကြောင့်။

ဝိမုတ္တတ္တာ။ ။နိဝရဏာဒီဟိကို "အပါဒါန်" ဟု ဆိုလျှင် ဝိမုတ္တဲ့၌ တပစ္စည်းကို ကတ္တားအနက်ယူ၍ "ဝိမုစ္စိ"သု၊ လွတ်ကုန်ပြီ။ ဒုတိဝိမုတ္တာ" ဟုပြုပါ။ နိဝရဏာဒီဟိကို "လွတ်တတ်သော ကတ္တား" ဟု ဆိုလျှင် ဝိမုတ္တဲ့၌ တပစ္စည်းကို ကမ္မသာဓနကြောင့် "ဝိမုစ္စိ"သု၊ လွတ်အပ်ကုန်ပြီ။ ဒုတိ ဝိမုတ္တာ" ဟု ပြုပါ။ ဝိမုတ္တာသ ဘာဝေါ ဝိမုတ္တတ္တံ။

ဝိကၽမ္ဘနဝိမုတ္တိ။ ။ဝိကၽမ္ဘနေန၊ အတော်ကြာကြာ ပယ်ခွါခြင်းအားဖြင့်။ဝိမုတ္တိ၊ နိဝရဏ စသည်တို့သည် လွတ်အပ်သော သမာပတ်တည်း။ ဝါ၊နိဝရဏ စသည်တို့မှ လွတ်သော သမာပတ်တည်း။ ဝိကၽမ္ဘနဝိမုတ္တိတည်း။ ["ဝိမုတ္တတ္တာ ဝိမုတ္တိတိ သင်္ခ်ံ ဂစ္ဆန္တိ" တိ ဋီကာ ဝိမုတ္တိသဒ္ဒါသ ကမ္မသာဓနတံ အာဟ, အဌသမာပတ္တိအာဒိဝိသယတ္တာ တသ၊ (ထို ဝိမုတ္တိသဒ္ဒါ၏ရှစ်ပါးသောသမာပတ်ဟူသောဟောရာအနက်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။) ဝိမုတ္တတ္တာတစ "ဝိကၽမ္ဘနဝေသေန ဝိမုတ္တတ္တာ" တိ အာဒိနာ ယောဇေတမ္ဗံ။—ဋီကာ။] ဤ ဋီကာ၌ ဝိမုတ္တ-ဝိမုတ္တိတို့ဝယ် တ ပစ္စည်း တိ ပစ္စည်းကို ကံအနက်ဟုသာ ဖွင့်သော်လည်း ကတ္တားအနက်သာ ပေးလေ့ရှိကြသည်။ ထို့ကြောင့် ဝိမုတ္တာကို နှစ်နည်း ဝိဂ္ဂဟပြုလိုက်ပါသည်။ ဝိမုတ္တိ၌လည်း ဤနည်းပင်။

တဒင်ဝိမုတ္တိ။ ။တံတံ+အင်္ဂ" တဒင်" (ထိုထို နိစ္စသညာ အစရှိသော အစိတ်အပိုင်း။) တဒင်ေန+ဝိမုတ္တိ တဒင်ဝိမုတ္တိ။ တဒင်ေန၊ ထိုထို နိစ္စသညာ အစရှိသော အစိတ်အပိုင်းသည်။ဝိမုတ္တိ၊လွတ်အပ်သော အနိစ္စသညာအစရှိသည်တည်း။တဒင်ဝိမုတ္တိ၊ တည်း။ ဝိပဿနာဝိမုတ္တိဖြစ်သောကြောင့် ဝိကၽမ္ဘနဝိမုတ္တိ၏ နောက်၌ထားသည်။ တဒင်ပဟာန် အစရှိသော အစဉ်၌ကား ထိုထို သုသီလုအင်္ဂါကို ယူရသောကြောင့် ဝိကၽမ္ဘနဝိမုတ္တိပဟာန်၏ ရှေ့၌ထားသည်။

ဝါ၊ကြောင့်။ သမုဏ္ဍေဒဝိမုတ္တိတိ၊ ဟူ၍။ သခ်ၢံ၊ ဂစ္ဆန္တိ။ စတ္တာရိ၊ကုန်သော။ သာမညဖလာနိ၊သမဏ၏ ဖြစ်ကြောင်းဖိုလ်တို့သည်။ မဂ္ဂါနုဘာဝေန၊မဂ်၏ အာနုဘော်ကြောင့်။ကိလေသာနုံ၊တို့၏။ပဋိပ္ပဿဒ္ဓေ၊ ငြိမ်းအေးခြင်းဟူသော အဆုံးဌ်။ ဥပ္ပန္နတ္တာ၊ဖြစ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိဝိမုတ္တိတိ၊ဟူ၍။ သခ်ၢံ၊ ဂစ္ဆန္တိ။ နိဗ္ဗာနံ၊သည်။ သဗ္ဗကိလေသေဟိ၊တို့မှ။ နိဿဋတ္တာ၊ လွတ်မြောက်ပြီး၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အပဂတတ္တာ၊ ကင်းကွာပြီး၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒူရေ၊ အဝေးဌ်။ ဌိတတ္တာ၊ တည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နိဿရဏဝိမုတ္တိတိ၊ ဟူ၍။ သခ်ၢံ၊ဂစ္ဆတိ။[နိဿရဏေန၊ကိလေသာတို့မှထွက်မြောက်ခြင်းအားဖြင့်။ ဝိမုတ္တိ။ နိဿရဏဝိမုတ္တိ။]ဣတိ၊သို့။ပဋ္ဌန်း၊ကုန်သော။ ဣမာသံ ဝိမုတ္တိနံ၊ တို့၏။ ဝသေန၊အပြားအားဖြင့်။ ဧဝံ ဝိမုတ္တာတိဇ္ဈေ၊ဟူသော ပါဋ်ဌ်။ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။

၁၄။ ပဋိသလ္လာနာဝုဋ္ဌိတောတိ၊ ကား။ ဂေါဘာဝေါ၊ တပါးတည်းကဲ့သို့ သောပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်မှ။ ဝုဋ္ဌိတော၊ထတော်မူသည်။[ဟုတ္တာ ဥပသက်မိဌ် စပ်။]

၁၆။ ဣတော သော ဘိက္ခဝေတိ(ဇ္ဈေ)၊ပါဋ်ဌ်။ အနုသန္ဓိ၊ အနုသန္ဓေ သည်။ ကော၊အဘယ်နည်း။ ဟိ၊ခဲ့၏။ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤ မဟာပဒါန သုတ်တော် သည်။တထာဂတသော်ဝေသော ဘိက္ခဝေ ဓမ္မဓာတုသုပ္ပဋိဝိဒ္ဓါတိစ၊ ဟူသောပုဒ်

သမုဏ္ဍေဒဝိမုတ္တိ။ ။သမုဏ္ဍိန္ဒနံ၊ ကိလေသာတို့ကို အကြွင်းမဲ့ဖြတ်ခြင်း။ သမုဏ္ဍေဒေါ၊ ခြင်း။ သမုဏ္ဍေဒေန၊ကိလေသတို့ကို အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်ခြင်းအားဖြင့်။ ဝိမုတ္တိ၊ ကိလေသာတို့ သည် လွတ်အပ်သော မဂ်တည်း။ဝါ၊ကိလေသာတို့မှ လွတ်သောမဂ်တည်း။ သမုဏ္ဍေဒ ဝိမုတ္တိ၊ တည်း။

ပဋိပ္ပဿဒ္ဓေ ဥပ္ပန္နတ္တာ။ ။ပဋိပ္ပဿဒ္ဓေ၊ဥပ္ပန္နတ္တာတိ ကိလေသာနံ (ကိလေသာ တို့၏။) ပဋိပ္ပဿမ္ဘနေ (ငြိမ်းအေးခြင်း။) ပဋိပ္ပဿဒ္ဓံ၊ ခြင်း။သောဝေ (ထို ကိလေသာတို့ ၏ငြိမ်းအေးခြင်းသည်ပင်။) ပရိယောသာနဘာဝတော (မဂ်၏အဆုံး၏အဖြစ်ကြောင့်။) အန္တော၊အဆုံးတည်း။ (ပဋိပဿဒ္ဓေ၊ဆုံး။) [ဤ အဖွင့်နှင့်အညီ ငြိမ်းအေးခြင်းဟူ သောအဆုံးဌ် တုပေးပါ။] တသ္မိံ သာဓေတမ္ဘေ၊ မဂ်သည်ပြီးစေထိုက်သော ထို ငြိမ်း အေးခြင်းဟူသောအဆုံးဌ်။ နိမ္ဗတ္တတ္တာ (ဥပ္ပန္နတ္တာ)၊ ဖြစ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တံတံမဂ္ဂဝဇ္ဇကိလေသာနံ၊ထိုထိုမဂ်သည်သတ်ထိုက်သောကိလေသာတို့၏။ ပဋိပ္ပဿမ္ဘနဝသေန၊တဖန်ငြိမ်းအေးခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ ပဝတ္တတ္တာ။ ဗုတိ အတ္ထော။—ဋီကာ။ မဂ်က ကိလေသာတို့ကို ပယ်အပ်ပြီးသော်လည်း ကိုလေသာအပူရှိန် မငြိမ်းအေးတတ်သေး။ ဖိုလ်စိတ်ဖြစ်မှ ကိလေသာအပူအရှိန်ငြိမ်းအေးသည်။ ထို့ကြောင့် ဖိုလ်လေးပါးကို "ပဋိ ပဿဒ္ဓိဝိမုတ္တိ" ဟုခေါ်သည်။ ပဋိပ္ပဿမ္ဘနံ + ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိ။ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိယာ+ဝိမုတ္တိ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိဝိမုတ္တိ။

လည်းကောင်း။ဒေဝတာပိ တထာဂတဿတေမတ္ထံ အာရောစေသုန္တိစ၊ ဟူသော ဖုဒ်လည်းကောင်း။(ဤတိ၊သို့။) ဒီဟိ၊ကုန်သော။ ဤမေဟိပဒေဟိ၊ဤ ဝါကျ ဖြစ်သောပုဒ်တို့နှင့်။ အာဗဒ္ဓံ၊စပ်၏။ တတ္ထ၊ထိ နှစ်ပါးသောပုဒ်တို့တွင်။ ဒေဝ တာရောစနုပဒံ၊ဒေဝတာရောစနုပုဒ်ကို။ သုတ္တန္တပရိယောသာနေ၊ သုတ်၏အဆုံး၌။ ဒေဝစာရိကကောလာဟလံ၊ဒေဝစာရိက ကောလာဟလကို။ ဒယေန္တော၊ ပြုတော်မူလျက်။ ဝိစာရေယန္တိ၊ စိစစ်တော်မူလတ္တံ့။ ပန၊ ကား။ ဓမ္မဓာတုပဒါ နုသန္ဓိဝသေန၊ဓမ္မဓာတုပုဒ်၏အနုသန္ဓေနှင့်စပ်သဖြင့်။အယံဒေသနာ၊ဤအကျယ် ဖြစ်သောဒေသနာတော်ကို။ [အယံဒေသနာတိ "ဤတော သော ဘိက္ခဝေ"တိ အာဒိနာဝိတ္ထာရတောပဝတ္တိတ ဒေသနမာဟ။] အာရဒ္ဓံ၊ ပြီ။ တတ္ထ၊ထိ ဝိတ္ထာရ ဒေသနာတော်၌။ ခတ္တိယော ဗာတိယာတိအာဒိနိ၊ ကုန်သော။ ကောဒသ၊ ကုန်သော။ ပဒါနိ၊ တို့ကို။ နိဒါနကဏ္ဍေ၊ နိဒါန်းအခန်း၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ သာ။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။

ဒီဟိပဒေဟိအာဗဒ္ဓံ။ ။ဒ္မီဟိပဒေဟိတိ ဒ္မီဟိဝါကျေဟိ။–ဋီကာ။ [ပုဒ်ဟူဆိုသော် လည်း ဝိဘတ္တျန္တပုဒ်မဟုတ်။ "တထာဂတသေဝေသာ ဘိက္ခဝေ ဓမ္မဓာတု သုပ္ပဋိ ဝိဒ္ဓါ" ဟူသော ဝါကျတည်း။ ထို ဝါကျကိုပင် "ပဒ္ဓတေ ဥဃတေ အတ္ထော ဧတေ နာတိ ပဒံ"နှင့်အညီ အနက်ကို သိကြောင်းဖြစ်သောကြောင့် "ပုဒ်"ဟုခေါ်နိုင်သည်။] အာဗဒ္ဓန္တိ ပဋိဗဒ္ဓံ,တံမူလကတ္တာဥပရိဒေသနာယ။–ဋီကာ။ [အထက် ဒေသနာ အကျယ်၏ ထိုနှစ်ပုဒ်လျှင် အရင်းခံရှိသောကြောင့် ထိုနှစ်ပုဒ်နှင့် စပ်သည်ဟူဆိုသည်။]

ဒေဝစာရိက ကောလာဟလံ။ ။ဒေဝစာရိက ကောလာဟလန္တိ အတ္တနော ဒေဝလောကေ စာရိကာယံ သုဒ္ဓါဝါသဒေဝါနံ ဂုဏဂုဟလဝိစ္ဆိတ္တိ ဒယေန္တော သုတ္တန္တပရိယောသာနေ ဝိစာရေယတိ အတ္ထတော ဝိဘာဝေယတိတိယောဇနာ။ –ဋီကာ။ [ကိုယ်တော်မြတ်၏ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ ကြွတော်မူခန်း၌ သုဒ္ဓါဝါသ ဗြဟ္မာတို့၏ ဂုဏဟလ ဖြစ်ပုံကို ပြတော်မူလျက် စိစစ်တော်မူလိမ့်မည်။ အနက်အဓိပ္ပါယ် ထင်ရှားအောင် ပြတော်မူလိမ့်မည်။]

နိဒါနကဏ္ဍေ။ ။နိဒါနကဏ္ဍေတိ အာဒိတော ဒေသိတံ ဥဒ္ဒေသဒေသန မာဟ၊ [နိဒါနကဏ္ဍ-ဟု အထူးမရှိ။ အစဉ်ပြအပ်ခဲ့သော အကျဉ်းဥဒ္ဒေသ-ဒေသနာကိုပင် "နိဒါနကဏ္ဍ"ဟု ဆိုသည်။] သာ ဟိ ဒုဗိဿာ ဒေသနာယ နိဒါနဋ္ဌာနိယတ္တာ– ထထာဝုတ္တာ။–ဋီကာ။ [ထိုဥဒ္ဒေသဒေသနာသည် ဤဝိတ္ထာရဒေသနာ၏ နိဒါန်းအရာ၌ တည်သောကြောင့် ထို နိဒါနကဏ္ဍဟု ဆိုထားသည်။]

သမ္မဟုလပရိဏ္ဍေဒအဖွင့် ပြီး၏။

ဗောဓိသတ္တဧမ္မတာအဖွင့်

၁၇။ ပန၊ ဆက်။ [ပြတ်ပြီးသားစကားကို ပြန်၍ဆက်သည်။ "အဖို့တပါး"ဟု ဆရာတို့ပေးတော်မူကြသည်။] အထခေါ်ဘိုက္ခဝေ ဝိပဿီ ဗောဓိသတ္တောတိအာဒီသု၊ တို့၌။ ဝိပဿီတိ၊ ဝိပဿီဟူသော အမည်တော်သည်။ တဿ၊ ထို ဘုရားအလောင်းတော်၏။ နာမံ၊ အမည်တော်တည်း။ တဿ၊ ထိုအမည်တော်ကိုလည်း။ ဝိဝိခေ၊ အထူးထူးအပြားပြား မျှားကုန်သော။ အတ္ထေ၊ အနက်တို့ကို။ ပဿနကုဿလတာယ၊ မြင်ခြင်း၌ ကျွမ်းကျင်တော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တောတိ၊ ကား။ ပဏ္ဍိတသတ္တော၊ ပညာရှိသော သတ္တဝါသည်။ ဗုဇ္ဈနကသတ္တော၊ သစ္စာ လေးပါးကို သိလတ္တံ့သော သတ္တဝါသည်။ ("မာတုကုစ္ဆိ" ဩက္ကမိ"၌ စပ်။) ဝါ၊ တနည်း။ ဗောဓိသခ်ါတေသု၊ ဗောဓိဟုဆိုအပ်ကုန်သော။ စတူသု၊ ကုန်သော။ မဂ္ဂေသု၊ တို့၌။ သတ္တော,-အာသတ္တော၊ ငြိုကပ်သော သတ္တဝါသည်။ လဂ္ဂမာနသော၊ ငြိုကပ်သောစိတ်ရှိသော သတ္တဝါသည်။ (ဟောတိ)။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဗောဓိသတ္တမည်၏။

သတော သမ္ဗောနောတိတ္ထေ၊ ပါဋ္ဌ၌။ သတောတိ၊ သတောဟူသော ဝါဋ္ဌဖြင့်။ သတိယေဝ၊ သတိကိုသာ။ (ဘဝ၀ တာ၊ ဝုတ္တာ။) သမ္ဗောနောတိ၊

ဗောဓိသတ္တော။ ။ယာထာဝတော ဥ ယံ ဗုဇ္ဈတိတိ ဗောဓိ၊ သောဧ၀ သတ္တော် ယောဂတော ဗောဓိသတ္တောတိ အာဟ "ပဏ္ဍိတသတ္တော် ဗုဇ္ဈနကသတ္တောတိ"။ သုစိန္တိတ စိန္တိတာဒိနာ ပန ပဏ္ဍိတဘာ၀ေ ၀တ္တေ့ဗုမေ၀ နတ္ထိ။–ဋီကာ။ [ဟုတ်တိုင်း မှန်စွာ သိတတ်သောကြောင့်, "ဗုဇ္ဈိသတိတိ ဗောဓိ" ဟု ဝစနတ္ထပြု၍ ပညာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို "ဗောဓိ"ဟု ခေါ်သည်။ ထို ပညာရှိဟူ၍လိုသည်လည်း အာရုံ၀ါးရပ်ဝယ် ငြိကပ်ခြင်း၌ ယှဉ်သောကြောင့် "သဗ္ဗတိတိ သတ္တော"အရ "သတ္တ"ဟုလည်း ခေါ်ရာ၏။ ဗောဓိ စ+သော+သတ္တောစာတိ ဗောဓိသတ္တော။

ဗောဓိသခ်ါတေသု။ ။ယဒါစ ပနာနေန မဟာဘိနိဟာရော ကတော၊တတော ပဋ္ဌာယ မဟာဗောဓိယံ ကေန္ဒ္ရနိန္ဒတ္တာ ဗောဓိမှိ သတ္တော ဗောဓိသတ္တောတိ အာဟ "ဗောဓိသခ်ါတေသု"တိ အာဒိ။–ဋီကာ၊ [ဤနည်းဖြင့်ဗောဓိအရလေးပါးသော မဂ်ဉာဏ်ကို ယူရသည်။သတ္တော၏ အနက်မှာလည်း "သဗ္ဗတိတိ သတ္တော"နှင့် အညီ ငြိကပ်တတ်ဟူသောအနက်ပင် ယူပါ။ ထို့ကြောင့် သတ္တောကို "အာသတ္တော"ဟု ဖွင့်၍ "လဂ္ဂမာနသော"ဟု အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်သည်။ ဘုရားအလောင်းတို့မည်သည် ဘုရားဖြစ်ဖို့ရန် မိဋ္ဌာန်တော်မူသည်မှ စ၍ "မဂ်ဉာဏ်" ဟူသော ဗောဓိတို့၌ ငြိကပ်လျက်ရှိသည်။]

သတိယေ၀ဣဏ်။ ။သတောအရ "သရတိတိ သတော"ဟု ဝစနတ္ထပြု၍ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရသော်လည်း "သတိ"ဟူသောတရားသာ ပဓာနဖြစ်သောကြောင့် သတောကို

ပါ၌ဖြင့်။ ဥဏ်(ဇ၀ေ) ဥဏ်ကိုသာ။ (ဘဂ၀တာ၀ုတ္တံ။)သတိ်။ သတိကို။ သူပဋ္ဌိတံ (သုဥပဋ္ဌိတံ) ကောင်းစွာ အာရုံ၌ကပ်၍ တည်သည်ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဥဏေန၊ ဥဏ်ဖြင့်။ ပရိစ္ဆိန္နိတ္တာ၊ ပိုင်းခြား၍။ မာတုကုစ္ဆိ်။ မယ်တော်၏ ဝမ်းသို့။ သြက္ကမိ၊ သက်ရောက်တော်မူပြီ။ ဣတိ အတ္ထော၊ နက်။ စ၊ ဆက်။ သြက္ကမိတိဣမိနာ၊ သြက္ကမိ ဟူသော ဤအတိတ်ကြိယာ ပါ၌ဖြင့်။ အာသ၊ ထို ဘုရားအလောင်းတော်၏။ သြက္ကန္တဘာ၀ေါ၊ သက်ရောက်ပြီး၏ အဖြစ်ကို။ ပါဠိယံ၊ပါဠိတော်၌။ ဒဿိတော၊ပြတော်မူအပ်ပြီ။ သြက္ကမနဣဣမော၊ သက်ရောက်ခြင်း၏ အစဉ်ကို။ ၀ါ၊ သက်ရောက်ပုံ အစဉ်ကို။ နဒဿိတော၊ ပြတော်မမူအပ်။

ပန၊ ထိုသို့ ပါဠိတော်၌ သက်ရောက်ပုံအစဉ်ကို ပြတော်မမူအပ်ပါ သော်လည်း။ သော၊ ထို သက်ရောက်ပုံ အစဉ်ကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဌကထံ၊ အဋ္ဌကथာသို့။ အာရူဠှော၊ တင်အပ်ပြီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝေ၊ ဤ ဆိုအပ်လတ္တံ့သောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဟိ၊ ခဲ့။ သမ္ဗဗောဓိသတ္တာ၊ အလုံးစုံသော ဘုရားအလောင်းတော် တို့သည်။ သမတ္တိ်သ၊ အတိက္ကာ သုံးဆယ်သော။ ပါရမိယော၊ ပါရမီတော်တို့ကို။ ပူရေတ္မာ၊ ပြည့်စေပြီး၍။ ၀ါ၊ ဖြည့်ကျင့်တော်မူပြီး၍။ ပဌ ကုန်သော။ မဟာပရိစ္စာ၀ေ၊ ကြီးကျယ်သော စွန့်ခြင်းတို့ကို။ ၀ါ၊ ကြီးကျယ်သော စွန့်အပ်သော လက်ခြေစသော ဒါနဝတ္ထုတို့ကို။ ပရိစ္စဇိတ္မာ၊ စွန့်တော်မူပြီး၍လည်းကောင်း။

"သတိယေ၀"ဟု ဖွင့်၏။ "သမ္ဗဗာနာတိတိ သမ္ဗဗာနော"ဟူသော ဝစနတ္ထနှင့် အညီ ကောင်းစွာ 'အပြားအားဖြင့် သိတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို ရသော်လည်း ဥဏ်သာလျှင် ပဓာနဖြစ်သောကြောင့် "သမ္ဗဗာနောတိ ဥဏံ"ဟု ဖွင့်သည်။ ဤသို့ ဖွင့်သော်လည်း ပါဠိတော်၌ အနက်ပေးသောအခါ ပုဂ္ဂိုလ်ရအောင် ပေးရသည်။

ဥဏေန ပရိစ္ဆိန္နိတ္တာ။ ။ဥဏေန ပရိစ္ဆိန္နိတ္တာတိ ပုဗ္ဗဘာ၀ေ ပဗ္ဗမဟာ ဝိလောကနဥဏေဟိ စေ၀ (ရှေ့အဖို၀ယ် ကာလ၊ ဒေသ၊ ဒိပ၊ ကုလ၊ မယ်တော်၏ အသက်အပိုင်းအခြား ဟူသော ဝါးမျိုးတို့ကို အကြီးအကျယ် ကြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ဥဏ်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။) "ဣဒါနိ စ၀ါမိ"တ စုတိပရိစ္ဆိန္နနဥဏေနစ၊ (စုတိကို ပိုင်းခြားကြောင်း ဥဏ်အားဖြင့်လည်းကောင်း။) အပရဘာ၀ေ "ဣမ မယာ ပဋိသန္ဓိ ဂဟိတာ"တိ ပဋိသန္ဓိ ပရိစ္ဆိန္နနဥဏေနစ (စုတိနောက်၌ "မည်သည့်နေရာ၀ယ် ပဋိသန္ဓေ နေရမည်"ဟု ပဋိသန္ဓေကို ပိုင်းခြားကြောင်းဥဏ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊) ပရိစ္ဆိဇ္ဇ ဇာနိတ္မာ (ပိုင်းခြားကာသိ၍။)

ပဏ္ဍိမဟာပရိစ္စာ၀ေ။ ။အင်ပရိစ္စာ၀ေါ (လက်၊ ခြေ စသော အင်္ဂါကြီး၀ယ်ကို စွန့်ခြင်းဟူသော အင်ပရိစ္စာ၀။) နယနပရိစ္စာ၀ေါ(မျက်လုံးကိုစွန့်ခြင်းဟူသော နယနပရိစ္စာ၀။) အတ္တပရိစ္စာ၀ေါ (ခန္ဓာကိုယ် အတ္တဘောကို စွန့်ခြင်းဟူသော အတ္တ

ဥတ္တရကုရုရိယ လောကတ္ထစရိယ ဗုဒ္ဓစရိယာနှံ့ ဆွေမျိုးတို့၏ အစီးအပွါးကို ကျင့်တော်မူခြင်း၊ သတ္တလောက၏ အစီးအပွါးကို ကျင့်တော်မူခြင်း၊ ဉာဏ်ပညာဆိုင်ရာကို ကျင့်တော်မူခြင်းတို့၏။ ကောင်း၊ အထူတ်ထိပ်သို့။ ပတ္ဌာ၊ ရောက်၍။ ဝေဿန္တရသဒိသေ၊ ဝေဿန္တရာ၏ အတ္တဘောနှင့်တူသော။ တတိယေ၊ သုံးကြိမ်မြောက်ဖြစ်သော။ အတ္တဘာ၀ေ၊ အတ္တဘော၌။ ဌတ္ဝာ၊ တည်တော်မူ၍။ [ဘုရားဖြစ်ရာ အတ္တဘော၊ တုသိတာနတ်ပြည်ဖြစ်ရာ အတ္တဘော၊ ဤ ၂ ပါးကိုထောက်၍ ဝေဿန္တရာဖြစ်ရာ. အတ္တဘောကို ·တတိယဟု ဆို

ပရိစ္ဆာ၀။) ရဇ္ဇပရိစ္ဆာ၀ေါ (တိုင်းပြည်ကို စွန့်ခြင်းဟူသော ရဇ္ဇပရိစ္ဆာ၀။) ပုတ္တဒါရ ပရိစ္ဆာ၀ေါ (သား မယားကို စွန့်ခြင်းဟူသော ပုတ္တဒါရပရိစ္ဆာ၀။) ဇူတိ ဇူမေ ပဋ္ဌ မဟာပရိစ္ဆာ၀ါ (ဤသို့ ဥပါးမျိုးကို "မဟာပရိစ္ဆာ၀" ဟု ခေါ်သည်။ "အကြီးအကျယ် စွန့်လွှတ်အပ်သော ဒါနဝတ္ထုများ" ဟူလို။) တတ္ထာ၀ိ ကာမံ အဂ်ပရိစ္ဆာ၀ါ ဒယော၀ိ ဒါနပါရမီယေ၀ (ထို မဟာပရိစ္ဆာ၀တို့သည် ဒါနပါရမီ၌ အကျုံး၀င်ကုန်၏။) တထာ၀ိ ပရိစ္ဆာ၀ဝိသေသဘာ၀ဒဿနတ္ထဉ္စေ၀ သုဒုက္ကရဘာ၀ဒဿနတ္ထဉ္စ မဟာ ပရိစ္ဆာ၀ါနံ ဝိသုံ ဂဟဏံ (ဆွေသော် စွန့်ကြဲခြင်း၀ိသေသ အဖြစ်ကို ပြခြင်းအကျိုးငှါ လည်းကောင်း၊ အလွန်ခဲယဉ်းသည်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်းအကျိုးငှါလည်းကောင်း ဒါန ပါရမီမှ သီးခြားယူရသည်။) ထိုတွင် နယနပရိစ္ဆာ၀ သည် အဂ်ပရိစ္ဆာ၀၌ ပါ၀င်သော် လည်း ခဲယဉ်းသောကြောင့်ပင် သီးခြားဆိုရသည်။ ရဇ္ဇပရိစ္ဆာ၀ စသည်တို့လည်း ထို့ အတူပင်တည်း။—ဋီကာ။

ဥတ္တရကုရုမေ၊ စရိယာနံ။ ။ဥတ္တရနှံ့ အတ္ထစရိယာ ဥတ္တရကုရုရိယာ (ဆွေမျိုးတို့၏ စီးပွါးကို ကျင့်တော်မူခြင်း။) သာ စ ခေါ် ကရဏာယနဝသေန (ထိုသို့ ဆွေမျိုးတို့၏ စီးပွါးကိုကျင့်ခြင်းဟူသည်လည်း သနားခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့် ကျင့်ခြင်းတည်း။) တထာ သတ္တလောကဿဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကဿမ္ဘရာယိကပရမတ္ထာနံ ဝသေန ဟိတစရိယာ လောကတ္ထစရိ ယာ (မျက်မှောက်ဘ၀၌ဖြစ်သော အစီးအပွါး၊ တမလွန်ဘ၀၌ဖြစ်သော အစီးအပွါး၊ ပရမတ္ထဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်စီးပွါးတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် စီးပွါးကိုကျင့်ခြင်းတည်း။) "လော ကဿ+အတ္ထစရိယာ လောကတ္ထစရိယာ" ဟု ပြုပါ။ အတ္ထသဒ္ဒါ စီးပွါးအနက်ပေါ် တည်း။

ဗုဒ္ဓိစရိယာ။ ။ကမ္မဿကတညာဏဝသေန အနဝဇ္ဇကမ္မာယတနသိပ္ပါယတန ဝိဇ္ဇာ ဌာန ဝသေန (အပြစ်မရှိသော အကျိုးတရား၏ တည်ရာ အကြောင်းဖြစ်သောအလုပ်၊ အသက်မွေးခြင်း၏ တည်ရာ အကြောင်းဖြစ်သော လက်မှုအတတ်၊ နှုတ်မှုအတတ်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း။) ခန္ဓာယတနာ ဒိ၀သေန လက္ခဏတ္ထယာဒိ တိရဏ၀သေနစ (လက္ခဏာသုံးပါး စသည်ကို ဆုံးဖြတ်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း။) အတ္ထနော ပရေသဉ္စ (မိမိအတွက်လည်းကောင်း၊ သူတပါးအတွက်လည်းကောင်း။) တတ္ထ သတိ ပဋ္ဌာနေန ဉာဏစာရော ဗုဒ္ဓိစရိယာ (ထိုအနဝဇ္ဇ ကမ္မဿကတာ အစရှိသည်၌ သတိ ပြောန်းသောအားဖြင့် ဉာဏ်၏ဖြစ်ခြင်းသည် "ဗုဒ္ဓိစရိယာ" မည်၏။) [သီလကျင့်ခြင်

သည်။] သတ္တ၊ခုနစ်ပါးကုန်သော။ မဟာဒါနာနိ၊ ကြီးကျယ်သော အလှူတို့ကို။ ဒတ္တာ၊၍လည်းကောင်း။ သတ္တကွတ္တုံ၊ခုနှစ်ကြိမ်။ ပထဝီ၊မြေကို။ ကမ္မေ တ္ဌာ၊တုန်လှုပ်စေ၍။ ကာလံ၊ကွယ်လွန်ချိန်ကို။ ကတ္ဌာ၊၍။ ဒုတိယစိတ္တဝါရေ၊ ဒုတိယစိတ်အကြိမ်၌။ [ကွယ်လွန်သော စုတိစိတ်ကိုထောက်၍ တုသိတာနတ်၌ ဖြစ်သော ပဋိသန္ဓေစိတ်ကို ဒုတိယစိတ်ဟုဆိုသည်။] တုသိတာဘဝနေ၊ တုသိတာနတ်ဘုံ၌။ နိမ္မတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကြရကုန်၏။ ဝိပဿီ၊သော။ ဗောဓိသတ္တောပိ၊

''ဗုဒ္ဓိ''ဟု ရှိသည်။ ဉာဏစာရော၏ကို ထောက်လျှင် ''ဗုဒ္ဓိ''ဟု ရှိသော ပါဋ္ဌက ကောင်းသည်။] သာ ပနတ္ထတော ပညာပါရမီယေव၊ ဉာဏသမ္ပယုတ္တဝိသေသတာ ဒဿနတ္ထံ ပန ဝိသုံ ဂဟဏံ။—ဋီကာ။

''ဗုဒ္ဓိစရိယာနံ''ဟု မဟာဝုစ် ဆိုရခြင်း။ ။ဉာဏစာရတဏှိုးသာ ဗုဒ္ဓိစရိယာဖြစ်လျှင် အဘယ်ကြောင့် ''ဗုဒ္ဓိစရိယာနံ''ဟု မဟာဝုစ်ဖြင့် ဆိုရပါသနည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိ၏။ အဖြေကား—ရှေးရှေးဘဝ၌ အားထုတ်အပ်သော ပုဗ္ဗဘာဂပဋိပဒါ ဟူသော ကမ္မဋ္ဌာန်း အားထုတ်မှုနှင့်တကွ အာဘိညာဉ် သမာပတ်တို့ကို ပြီးစေခြင်း ဟူသော ပုဗ္ဗယောဂကို လည်းကောင်း၊ ဒါန အစရှိသည်တို့၌ပင် အလွန်အကဲ ပြုကျင့်ခြင်းဟူသော ပုဗ္ဗစရိယကို လည်းကောင်း၊ (တနည်း) စရိယာပိဋကတ်၌လာသော မိမိစိတ်ကို သမ္ဗညုတဉာဏ်တော်သို့ ရှေးရှုဆောင်ခြင်းဟူသော ပုဗ္ဗယောဂ၊ ကာယဝိဝေက အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် တယောက်တည်း ကျင့်ခြင်း ဟူသော ပုဗ္ဗစရိယကိုလည်းကောင်း၊ ဒါန အစရှိသည်တို့၏ လည်းကောင်း၊ အပိ ဆိုတော အစရှိသည်တို့၏လည်းကောင်း၊သံသရာဝယ်အပြစ်၊နိဗ္ဗာန်ဝယ် အကျိုးတို့၏လည်းကောင်း ထင်စွာ ပြသောအားဖြင့် တရားဟောခြင်း ဟူသော ဓမ္မကွာနး၊သတ္တဝါတို့ကို သာဝကဗောဓိ၊ ပစ္စေကဗောဓိ၊ သမ္မာသမ္ဗောဓိ၌ ထိုက်သည် အားလျော်စွာ တည်စေခြင်း၊ ရင့်ကျက်စေခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သော ''တရားဟောခြင်း''ဟူသော ဓမ္မကွာန်း၊ဤအကျင့်တို့ကို သိမ်းယူခြင်းအကျိုးငှါ ''ဗုဒ္ဓိစရိယာနံ'' ဟု မဟာဝုစ်ဖြင့် ဆိုရပါသည်။—ဋီကာ။

သတ္တမဟာဒါနာနိ။ ။ဘုရားအလောင်းတော်သည် ဝေဿန္တရာမင်းဘဝ၌ ရှစ်နှစ်အရွယ်ကပင် ဟဒယနှလုံးသားကိုသော်မှ ပေးလိုသော ဆန္ဒဖြစ်လောက်အောင် အလိုဆန္ဒဖြင့် လက်ဝတ်တန်ဆာစသည်လှူဖွယ်တို့ကို ပေးလှူခြင်း၊ မင်းလာဆင်ဖြူတော်ကို ပေးလှူခြင်း၊တောသို့သွားရာအခါ၌ သတ္တသတ္တကအလှူကြီးကို ပေးလှူခြင်း၊တောသို့သွားစဉ် ရထားဦးတပ်အပ်သော မြင်းတော်ကိုပေးလှူခြင်း၊ ရထားကိုပေးလှူခြင်း၊ တောသို့ရောက်သောအခါ သားတော်သမီးတော်တို့ကို ပေးလှူခြင်း၊ မိဖုရားကိုပေးလှူခြင်း၊ ဤကဲ့သို့အားဖြင့် ခုနှစ်ပါးသော အလှူကြီးများသည် မြေကိုတုန်လှုပ်စေရသော အလှူကြီးများပေတည်း။ [သတ္တ မဟာဒါနာနိတိ အဇ္ဇဝေဿိကကာလေ ''ဟဒယမံသာ ဒိနိပိ ယာစကာနံ ဒဒေယ္ယ''န္တိ အဗ္ဘာသယံ ဥပ္ပါဒေတ္တာ ဒိန္နဒါနံ,မင်္ဂလဟတ္ထိဒါနံ, ဂမနကာလေ ဒိန္နံ သတ္တဿတ္ထက မဟာဒါနံ,မဂ္ဂံ ဂစ္ဆန္တေန ဒိန္နံ အဿဒါနံ,ရထဒါနံ, ပုတ္တဒါနံ, ဘရိယာဒါနန္တိ ဧဒိသာနိ သတ္တ မဟာဒါနာနိ ဒတ္ဝာ။—ဋီကာ။]

သည်လည်း။ တဏှေဝ၊ထို့အတူပင်။ ကတ္တာ၊၍။ တုသိတပုရေ၊ တုသိတာနတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ဖြစ်၍။ သင်္ခသတသဟဿာဒိကာ၊ ခြောက်သန်း အလွန် ရှိကုန်သော။ သတ္တပညာသဝဿကောဋိယော၊ ငါးဆဲ့ခုနစ်ကုဋေသော နှစ်တို့ ပတ်လုံး။ တတ္ထ၊ ထို တုသိတာနတ်ပြည်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်တော်မူပြီ။

ပန၊ ဆက်။ အညဒါ၊ နောက်ဆုံးသေချိန်မှ တပါးသောအခါ၌။ ဒီဃာယုကဒေဝလောကေ၊ရှည်သော အသက်ရှိသော နတ်ပြည် ပြဟ္မာပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ရကုန်သော။ ဗောဓိသတ္တာ၊တို့သည်။ ယာဝတာယုကံ၊ အသက်အပိုင်းအခြားအတိုင်း။ ဝါ၊အသက်ရှည်သမျှ။ နတ်ဌာန်၊ တည်တော်မမူကြကုန်။ ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်နည်း။ တတ္ထ၊ ထို ရှည်သော အသက်ရှိသော နတ်ပြည် ပြဟ္မာပြည်၌။ ပါရမိနံ၊တို့၏။ ဝါ၊ တို့ကို။ ဒုပ္ပူရဏီယတ္တာ၊ ခဲယဉ်းသဖြင့် ဖြည့်ကျင့်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဝါ၊ ဖြည့်ကျင့်နိုင်ခဲသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဟေ၊ ထိုဘုရားအလောင်းတော်တို့သည်။ အဓိမုတ္တိကာလကိရိယံ၊ စိတ်ကို စဲ့စဲ့မြဲမြဲ နှလုံးသွင်းခြင်း ဟူသော သေခြင်းကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ မနုဿပထေယေဝ၊ လူ့ပြည်၌သာ။ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ဖြစ်တော်မူကုန်၏။

ပန၊ဆက်။ အဿ၊ ထိုဘုရားအလောင်းတော်၏။ ပါရမိယော၊ပါရမီတော်တို့သည်။(သင်္ကြောန္တိ–ဌ်စပ်။)ယထာ၊အကြင်အခြင်းအပြားအားဖြင့် ဖြည့်ကျင့်အပ်သော်။ ဣဒါနိ၊ ဌ်။ ပါရမီနံ၊တို့၏။ (ပူရိတတ္တာဌ် တ္ထသမ္ဘန် အဖြစ်ဖြင့်–

အဓိမုတ္တိကာလကိရိယံ။ ။"ယခုမင် ငါ၏သေခြင်းသည် ဖြစ်စေတော့"ဟုစိတ်ကိုစဲ့စဲ့မြဲမြဲ. နှလုံးသွင်းလိုက်လျှင် စုတိစိတ်ဖြစ်တော့၏။ ထိုကဲ့သို့သေခြင်းကို"အဓိမုတ္တိကာလကိရိယ"ဟုဆိုသည်။ ထိုသေခြင်းမျိုးသည် ဘုရားအလောင်းတော်တို့အတွက်သာဖြစ်နိုင်၏။ အခြားပုဂ္ဂိုလ်တို့အတွက် မဖြစ်နိုင်ဟူလို။ ["ဣဒါနေဝ မေ မရဏံ ဟောတု" တိ အဓိမုစ္စိတ္တာ ကာလကရဏံ အဓိမုတ္တိကာလကိရိယာ၊ တံ ဗောဓိသတ္တာနံယေဝ၊ နေ အညေသံ။–ဋီကာ။] ဤအဖွင့်များကို ထောက်၍"ဘုရားအလောင်းတော်၏ အဓိမုတ္တိကာလကိရိယာသည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဒေါသဖြစ်၍ သတ်ခြင်းမဟုတ်။ မေတ္တာနှင့် ဉာဏ်ရှေသွားပြု၍ ပါရမီဖြည့်ဖို့ရန် ရုပ်ပြောင်း ရုပ်လဲ လုပ်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်"ဟု မှတ်ပါ။

ပါရမိယော ပူရေန္တော။ ။စာအုပ်တို့၌ "ပါရမီနံ ပူရေန္တော"ဟု ရှိ၏။ ပါရမီနံသည် ပူရေန္တောဏ် ကံမဖြစ်နိုင်။ ပူရိတတ္တာတိုင်အောင် စပ်ဖို့ရန်လည်း ပူရေန္တောကို ကျော်လွန်၍ မဖြစ်နိုင်။ ထို့ကြောင့် "ပါရမိယောပနဿ"ဟု ရှိသောမူသည် ကောင်း၏ဟု ထင်၏။ ဋီကာ၌ "ကေနဿ အတ္ထာဘာဝေန အန္တရေန ပါရမီနံ သမ္ဘသော ပူရိတတ္တာ"ဟု ပါ၌ရှိ၏။ ထိုပါဠိအလို ဤပါရမီနံပုဒ်ကို ပူရိတတ္တာ၏ တ္ထသမ္ဘန်အဖြစ်ဖြင့် ပဓာနစပ်၍ ပူရေန္တောဌ် အပဓာနအဖြစ်ဖြင့်စပ်ပါ။ ထို့ပြင်

စပ်။) ဝါ၊တို့ကို။ (ပူရိတဝယ် တပစ္ဆည်း–၌စပ်။) အန္တရေန၊အကြားဖြစ်သော။ကေနအတ္တဘာဝေန၊တပါးသောအတ္တဘောဖြင့်(တဘဝဖြင့်။)သမ္ဘည္ဟတံ၊ သမ္ဘည္ဟ၏ အဖြစ်သို့။ ဥပနေတုံ၊ကပ်ဆောင်ခြင်းငှါ။ သက္ကောန္တိ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်၏။ ဝေ၊ဤတဘုတည်းသော အကြားဘဝဖြင့် သမ္ဘည္ဟ၏အဖြစ်သို့ ကပ်ဆောင်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်လောက်အောင်သော အခြင်းအပြားအားဖြင့်။ သမ္ဘသော၊ ကြင်းမဲ့ဥဿုံ အလုံးစုံသောအားဖြင့်။ ပူရိတတ္တာ၊ ဖြည့်အပ်ပြီးကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တဒါ၊တုသိတာ နတ်ပြည်ဝယ်ဖြစ်ရာ ထိုအခါ၌။ ဝိပဿီ၊ သော။ ဗောဓိသတ္တောသည်။ တတ္ထ၊ထို တုသိတာနတ်ပြည်၌။ ယာဝ တာယုကံ၊ အသက်အပိုင်းအခြားအတိုင်း။ အဋ္ဌာသိ၊ပြီ။ ပန၊ဆက်။ ဒေဝတာနံ၊တို့၏။ (ပဠုပဗ္ဗနိမိတ္တာနိ–၌စပ်။)၊ မနုဿာနံ၊တို့၏။ (ဂဏနာ–၌စပ်။)ဂဏ

"ကေန အတ္တဘာဝေန အန္တရေန"ဟု ဤရှေ့၏။ ထို အန္တရေနပုဒ်သည် ယခုစာအုပ်တို့၌မပါ။ ပါမှကောင်း၏။ ဘာကြောင့်နည်း ကေန အတ္တဘာဝေန ဟူသည် တုသိတာ အတ္တဘောတည်း။ ထို တုသိတာ အတ္တဘောသည် ဝေဿန္တရာ မင်းဘဝ၊ သိဒ္ဓတ်မင်းသားဘဝတို့၏ အကြားဖြစ်သော အတ္တဘောတမျိုး ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ထို အတ္တဘောကို ဆိုနေကြောင်းမှာလည်း "တတ္ထ ယာဝတာယုကံ"ကို ထောက်၍ သိနိုင်ပါသည်။

ကေန၊ ပ၊ သမ္ဘသော ပူရိတတ္တာ။ ။တုသိတာနတ်ပြည်၌ အာယုကြောင့် "အဓိမုတ္တိကာလကိရိယာ မပြုပါသနည်း"ဟု မေးမြန်းရှိသောကြောင့် "ကေန အတ္တဘာဝေန ။ပ။ ပူရိတတ္တာ"ဟု မိန့်သည်။ အဓိမုတ္တိကာလ ကိရိယာ ပြုသော်လည်း ပါရမီဖြည့်စရာ မလိုသောကြောင့် အကျိုးထူးမရှိ။ ထို့ကြောင့် ထို တုသိတာ နတ်ပြည်၌ အဓိမုတ္တိကာလ ကိရိယာ မပြုဟူသော အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို "ကေန အတ္တဘာဝေန အန္တရေန ပါရမိနံ သမ္ဘသော ပူရိတတ္တာ" ဟူသော ဤပါဠိဖြင့် ပြသည်။

ဤကာဠ အပိစ စသည်ဖြင့် တခြားတနည်းကိုလည်း ပြသေး၏။ ထိုနည်းကား– နောက်ဆုံး သိဒ္ဓတ်မင်းသား ဘဝ၌ ဒီပङ္ကရသမ္ပတ္တိနှင့် တူသော ကြီးစွာသောသမ္ပတ္တိ၏ ဖြစ်ခြင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဘုရားဖြစ်ပြီးသောအခါ အသဒိသဒါန စသောအားဖြင့် အများနှင့်မဆက်ဆံသော လာဘ်လာဘာ၏ ဖြစ်ခြင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း "ဤ တုသိတာ နတ်ပြည်မှ နောက်၌ ယောက်ျားမြတ်အတွက် ဒီပङ္ကရသမ္ပတ္တိ ခံစားခွင့်မရှိတော့"ဟု မပြောသော်လည်း ပြောသကဲ့သို့ ပါရမီပုညသမ္ဘာရတို့က အားတက်သရော ရှိသည့် အတွက်ကြောင့် နတ်သက်ကုန်အောင် တည်နေရတော့၏ဟု ဆိုလိုသည်။

[အပိစ တတ္ထ ယာဝတာယုကဠာနံ စဏိမဘာဝေ အနေက မဟာနိမိသမုဒ္ဒာနုပုဗ္ဗိ ကာယ ဒီပ္ပရသမ္ပတ္တိသဒိသာယ မဟာသမ္ပတ္တိယာ နိပ္ဖတ္တိ ဝိယ, ဗုဒ္ဓဘူတဿ အသဒိသ ဒါနာဒိဝသေန အနဉ္ညသာဓာရဏလာဘုပ္ပတ္တိ ဝိယ စ "ဇုတော ဟ ဗုဒ္ဓ မဟာပုရိသဿ

နာဝေသေန၊ အရေအတွက်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဣဒါနိ၊ ၌။ သတ္တဟိ ဒိဝသေဟိ၊ ခုနစ်ရက်တို့ဖြင့်။ စုတိ၊ စုတိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တော့လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုထိုက်ရာအခါ၌။ ပဠု၊ကုန်သော။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တာနိ၊စုတိ၏ရှေးအဖို့၌ ဖြစ်နှင့် သောအမှတ်အသားတို့သည်။[ပုဗ္ဗနိမိတ္တာနိတိ စုတိယာ ပုဗ္ဗနိမိတ္တာနိ။—ဋီကာ။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ (ကိ၊နည်း။) မာလာ၊ ပန်းတို့သည်။ မိလာယန္တိ၊ ညှိုးနွမ်းကုန်၏။ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်တို့သည်။ ကိလိဿန္တိ၊ ညစ်နွမ်းကုန်၏။ ကစ္ဆေဟိ၊ လက်ကတီးကြားတို့မှ။ သေဒါ၊ ချေးတို့သည်။ မုစ္စန္တိ၊ ယိုထွက်ကုန်၏။ ကာယော၊ ကိုယ်၌။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏိယံ၊ မကောင်းသော အဆင်းရှိသူ၏ အဖြစ်သည်။ သြက္ကမတိ၊ သက်ရောက်၏။ ဒေဝေါ၊ နတ်သည်။ ဒေဝါ သနေ၊ နတ်တို့၏နေရာ၌။ နသဏ္ဌာတိ၊ မတည်နိုင်။ (ဣတိ၊ သို့။) ပဠု၊ ကုန်သော။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တာနိ၊ တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။

တတ္ထ၊ ထို ငါးပါးသော ပုဗ္ဗနိမိတ်တို့တွင်။ မာလာတိ၊ ကား။ပဋ္ဌိသန္ဓိဂ္ဂဟဏဒိဝသေ၊ ပဋ္ဌိသန္ဓေယူရာနေ့၌။ ပိဋ္ဌန္ဓနမာလာ၊ ပန်းဆင်အင်္ဂေါပန်းတို့ တည်း။ ကိရ၊ ခဲ့။ တာ၊ ထိုပန်းတို့သည်။ သဋ္ဌိသတသဟဿာဓိကာ၊ခြောက်

ဒိမ္ဗသမ္ဗတ္တိအနုဘဝနံ နာမ နတ္ထိ”တိ ဥဿာဟဇာတသဿ ပုညသမ္ဘာရသဿ ဝသေ နာတိ ဒဋ္ဌမ္ဘံ။ အယမေတ္ထ ဓမ္မတာ။—ဋီကာ။]

ပဠု ပုဗ္ဗနိမိတ္တာနိ။ ။ဤ ပဠုပုဗ္ဗနိမိတ္တာနိ ကို ရည်ရွယ်၍ ''ဆင်မြန်း—ပန်းညှိုး၊ ပုဆိုးနွမ်းပါး၊ချိုင်းကြားချွေးယို၊ ကိုယ်ရောင်ဆင်းပျက်၊ နန်းထက်မမ္မေ၊ နတ်ဘုံဟော့၊ စုတော့နိမိတ်ငါး''ဟု ရှေးဆရာတော်တို့ မိန့်ဆိုတော်မူကြသည်။ ဤအတူ ရဟန်းများ မှာလည်း ရဟန်းဘဝမှ စုတေခါနီး—တည်းဟူသော လူထွက်ခါနီး၏ ရှေ့အဖို့ဝယ် နိမိတ်ငါးပါးထင်လာကုန်၏။ [ဝေမေ၀ သာသနာ စဝနမမ္ဘာနံ ဥက္ကဏ္ဌိတဘိက္ခုနံ ပဠုပုဗ္ဗနိမိတ္တာနိ ပညာယန္တိ။ သဒ္ဓါပုဗ္ဗါနိ မိလာယန္တိ၊ သီလဝတ္ထာနိ ကိလိဿန္တိ၊ သရီရေမက္ခံတာယ ဧစဝ အယသ၀သေနစ ဒုဗ္ဗဏ္ဏိယံ သြက္ကမတိ၊ကိုလေသသေဒါ မုစ္စန္တိ၊ အရညရုက္ခမူလသုညာဂါရေသု နာဘိရမန္တိ၊ တဿပိ တာနိ ပညာယိ''သု။—သတ္တတိ နိပါတ် ကုသဇာတ် အဋ္ဌကထာ။] ''သဒ္ဓါပန်းညှိုး၊ သီလ ပုဆိုးညစ်၊ ချွေးလျှံတ် ကိလေသာ၊ ကိုယ်မှာဆင်းပျက်၊ ရဟန်းဘက်မမ္မေ၊လူ့ဘောင်ရှေ့၊စုတော့နိမိတ်ငါး''။

သဒ္ဓါ ပုပ္ပံ မိလာတဿ၊ သီလဝတ္ထံ ကိလိဿတိ။
ကိလေသသေဒါ မုစ္စန္တိ၊ ကာယေ ဟောတိ ဝိဝဏ္ဏတာ။
ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခာသနေ နာဘိ–ရမတေ ဧတိ ပဠုမာ။
သက္ကတ္ဌသဒိသာ ဘိက္ခု-ဘာ၀ါ စုတိနိမိတ္တကာ။

သန်းအလွန်ရှိကုန်သော။ သတ္တပဏ္ဏာသဝသဏကောဋိယောဝါးဆယ့်ခုနစ်ကုဋေ သော နှစ်တို့ပတ်လုံး။ အမိလာယိတ္ထာ၊ မည်သူးနှမ်းမူ၍။ တဒါ၊ စုတေခါနီးရာ ထိုအခါ၌။ မိလာယဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝတ္ထေသုပိ၊ တို့၌လည်း။ ဧသေဝနယော။ ပန၊ ကား။(ဝတ္ထာနိ ကိလိဿန္တိ ဟူသောအကျဉ်း၏ အကျယ်မှတပါး ကစ္ဆေ ဟိ သေဒါ မုစ္စန္တိ ဟူသောအကျဉ်း၏ အကျယ်ကား။) တွေ့ကုံ၊သော။ကာလံ၊ ပတ်လုံး။ ဒေဝါနုံ၊ တို့၏။ ဝါ၊ တို့မှ။(သရီရေ၊ ၌။) သီတံ၊ သည်။နေဝ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဥဏှံ၊ သည်။ နဟောတိ။ တသ္မိံ ကာလေ၊ စုတေခါနီး ရာ ထိုအခါ၌။ သရီရာ၊ မှ။ ပိန္နပိန္နုဝသေန၊ ဆပြောက်အပြောက်၏ အစွမ်း ဖြင့်။ သေဒါ၊ တို့သည်။ မုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ စ၊ဆက်။ တွေ့ကုံ၊ သော။ကာလံ၊ ပတ်လုံး။ တေသံ၊ ထိုနတ်တို့၏။ သရီရေ၊ ၌။ ခဏ္ဍိစ္စပါလိစ္စာဒိဝသေန၊ ကျိုးသောသွားတို့၏အဖြစ်၊ဖြူသောဆံတို့၏အဖြစ် အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝါ၊ သွားကျိုးခြင်း၊ ဆံဖြူခြင်း အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝိဝဏ္ဏတာ၊ ဖောက်ပြန်သောအဆင်းရှိသူ၏အဖြစ်သည်။နပညာယတိ၊ မထင်ရှား၊ [ဒန္တာနုံ ခဏ္ဍိတာဘာဝေါ ခဏ္ဍိစ္စံ၊ ကေသာနုံ ပလိတာဘာဝေါ ပါလိစ္စံ၊ အာဒိသဒ္ဒေန ဝလိတ္တစတံ သင်္ဂဟောတိ။(အာဒိဖြင့် အရေတွန့်ခြင်းကိုယူပါ)။–ဋီကာ။] ဒေဝ

အမိလာယိတ္ထာ။ ။ထိုမျှလောက်သော ငါးဆယ့်ခုနစ်ကုဋေခြောက်သန်းသော နှစ်တို့ပတ်လုံး မည်သူးနှမ်းရုံသာမက အဆင်းလည်း မပျက်ကုန်၊ အနံ့လည်း မပြယ်ကုန်၊ တင့်တယ်ပုံလည်း မပြောင်းလွဲကုန်ဟု မှတ်ပါ။ [အမိလာယိတ္ထာတိတ္တေ အမိလာတဂ္ဂဟဏေနေဝ တာသံ မာလာနံ ဝဏ္ဏသမ္ပဒါယပိ ဂန္ဓသမ္ပဒါယပိ သောဘာသမ္ပဒါယပိ အဝိနာသော ဒဿိတောတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။–ဋီကာ။]

ဝတ္ထေသုပိ။ ။ဗာဟိရဒ္ဒုန္ဒရာနံ ရဇောဇလ္လာနံ လေပသဘာဝေ (အပ အတွင်းဖြစ်ကုန်သော မြေ အညစ်အကြေးတို့ ငြိကပ်ခြင်း၏။) အဘာဝတော (မရှိခြင်းကြောင့်။) ဒေဝါနုံ သရီရဝတာနိ ဝတ္ထာနိ (ကိုယ်၌ရောက်ကုန်သော အဝတ်တို့သည်။) သဒ္ဓကာလံ ပရိသုဒ္ဓပဘာသရာနေဝ (ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်ကုန်၊ ထွက်သွားသော အရောင်ရှိကုန်သည်သာလျှင်။) ဟုတ္တာ တိဋ္ဌန္တိ၊ အာဟ ''ဝတ္ထေသုပိ ဧသေဝ နယော'' တိ။ –ဋီကာ။

နေဝ သီတံ နဥဏှံ။ ။နေဝ သီတံ နဥဏှန္တိ ယသ သီတသ၊ အကြင်အအေး ကို။ ပဋိကာရဝသေန၊ ကုစားခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ အဓိကံ၊ လွန်လွန်ကဲကဲ။ သေဝိယမာနံ၊ မှီဝဲအပ်သော်။ ဥဏှံ၊သည်။ (ဟောတိ။) ဝါ၊ တနည်း။ သယမေဝ၊ အပူဟူသော မိမိ ကိုယ်တိုင်ပင်။ ခရတရံ၊ အလွန်ကြမ်းသည်။ဟုတ္တာ။ အတိဘာဝန္တံ၊ လွှမ်းမိုးလတ်သော်။ သရီရေ၊ ၌။ သေဒံ ဥပ္ပါဒေယျ၊ တာဒိသံ နေဝ သီတံ၊ နဥဏှံ ဟောတိ။–ဋီကာ။ ထို့ပြင် အအေး အပူ ဟူသည် ညှဉ် နေ့ ဥတုနှင့်စပ်၍ ဖြစ်၏။ နေ့ကြောင့် ပူရ၏။ နေ့ဝင် သောအခါ၊ သို့မဟုတ် မိုးရွာသောအခါ အေးရ၏။ ထို မိုးစာတ်အရိန်ကြောင့် ဆောင်း

ဓိတာ၊ နတ်သမီးတို့သည်။ သောဋ္ဌသဝဿုဒ္ဒေသိကာဝိယ၊ တဆယ့်ခြောက်နှစ်ရှိ၏ဟု ညွှန်ပြထိုက်သူတို့ကဲ့သို့။ ခါယန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ ဒေဝပုတ္တာ၊တို့သည်။ ဝိသတိဝဿုဒ္ဒေသိကာဝိယ၊ အနှစ် နှစ်ဆယ်ရှိ၏ဟု ညွှန်ပြထိုက်သူတို့ကဲ့သို့။ ခါယန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန၊ ဆက်။ မရဏကာလေ၊ ဌ။ တေသံ၊ ထို နတ်တို့၏။ ကိလန္တရူပေါ၊ ပင်ပန်းသည်၏အဖြစ်ဟူသော သဘောရှိသော။ အတ္တဘာဝေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ ကား။(ကာယေ ဒုဗ္ဗဏ္ဏိယံ သြက္ကမတိ ဟူသော အကျဉ်း၏အကျယ်မှတပါး ဒေဝေါ ဒေဝါသနေ နသဏ္ဌာတိ ဟူသောအကျဉ်း၏ အကျယ်ကား။) တေသံ၊ ထိုနတ်သား၊နတ်သမီးတို့၏။ တ္တေကံ၊ သော။ ကာလံ၊ လုံး။ ဒေဝလောလေ၊ ဌ။ ဥက္ကဏ္ဌိတာနာမ၊ ပျင်းရိခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပန၊ ရှိပုံကား။မရဏကာလေ၊ဌ။ နိဿသန္တိ၊ ပူသောထွက်သက်ကို ဖြစ်စေကုန်၏။ [“နိဿမန္တိ၊အပန်းဖြေကြကုန်၏”ဟု မူကွဲရှိ၏။ ဋီကာဖွင့်နှင့် မညီ။]ဝိဇမ္ဘန္တိ၊ကိုယ်လက်ဆန့်တန်း နေကြကုန်၏။သကေ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော။ အာသနေ၊ ဌ။နာဘိရမန္တိ၊ မမ္မေလျော်ကြကုန်။

ဥတု ပေါ်လာရ၏။ ထိုကဲ့သို့ ဥတုအပြောင်းအလဲ ဖြစ်ဖွယ်ရာ နေမရှိသောကြောင့်လည်း နတ်ပြည်၌ အအေး အပူ မထင်ရှား။

သောဋ္ဌသဝဿုဒ္ဒေသိကာ။ ။ဥဒ္ဒိသနံ၊ ညွှန်ပြရခြင်း။ ဥဒ္ဒေသော၊ ခြင်း။ ဥဒ္ဒေသံ၊ ညွှန်ပြခြင်းကို။ အရဟန္တိ၊ ထိုက်ကုန်၏။ ဧတ္ထ ဥဒ္ဒေသိကာ။ သောဋ္ဌသဝဿောတိ၊ တဆယ့်ခြောက်နှစ် ရှိ၏ ဟူ၍။ ဥဒ္ဒေသိကာ၊ ညွှန်ပြခြင်းကိုထိုက်သော နတ်သမီးတို့။ သောဋ္ဌသဝဿုဒ္ဒေသိကာ၊ တို့။

ကိလန္တရူပေါ။ ။ကိလန္တရူပေါ အတ္တဘာဝေါ ဟောတိ၊ နှ ပန ခဏ္ဍိစ္စပါလိစ္စာ ဒိတိ အဓိပ္ပါယော။– ဋီကာ။ ညှိုးနွမ်းဟု ဆိုသော်လည်း သွားကျိုးခြင်း၊ ဆံဖြူခြင်း အားဖြင့် ညှိုးနွမ်းခြင်းမဟုတ်။ သဘာဝအားဖြင့် တကိုယ်လုံး ညှိုးနွမ်းနေခြင်းတည်း။ သွားကျိုးမှု၊ ဆံဖြူမှုကား မရှိပါ။ကိလမတိတိ ကိလန္တော (ညှိုးနွမ်းပင်ပန်းသော အတ္တ ဘော။) ကိလန္တော ရူပံ ယဿာတိ ကိလန္တရူပေါ။ [ရူပံနှင့် အရတူအောင် ဘာဝေါ ပဓာနကြပါ။]

ဥက္ကဏ္ဌိတာ။ ။ဥက္ကဏ္ဌိတာတိ အနဘိရတိ (မမ္မေ့လျော်ခြင်း။) သာ နတ္ထိ၊ ထို မမ္မေ့လျော်ခြင်းသည် မရှိ။ (ဘာ့ကြောင့်နည်း။) ဥပရူပရိ ဥဠာရဠာရာနမေဝ ဘောဂါနံ ဝိသေသတော ဒုဝိဇာနနာနံ ဥပတိဋ္ဌဟနတော (အထက်အထက်၌ မွန်မြတ်ကုန် မွန်မြတ်ကုန်သည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော အထူးအားဖြင့် အသိုက်ကုန်သော ရှေစည်းစိမ်နှောက်စည်းစိမ်တို့၏ အနိုးဉ်ခံတည်ခြင်းကြောင့်တည်း။)

နိဿသန္တိ ဝိဇမ္ဘန္တိ။ ။နိဿသန္တိတိ ဥဏ္ဍံ နိဿသန္တိ (ပူသောထွက်သက်ကို ပြုကုန်၏။) ဝိဇမ္ဘန္တိတိ အနဘိရတိဝသေန ဝိဇမ္ဘနံ ကရောန္တိ (ပျင်းရိသည့်အတွက် ကိုယ်လက်တို့ကို ဆန့်ကြကုန်၏။)

ပန၊ ဆက်။ ဣမာနိ ပုဗ္ဗနိမိတ္တာနိ၊ တို့သည်။ လောကေ၊ ဌ္ဌ။ မဟာပုညာနံ၊ ကြီးသောဘုန်းရှိကုန်သော။ ရာဇ ရာဇမဟာမတ္တာနံ ယေဝ၊မင်း၊ မင်း၏ အမတ်ကြီး အစရှိသူတို့၏ အတွက်သာ။ ဥက္ကာပါတဘူမိစာလစန္ဒဂ္ဂါဟာဒီနိ၊ ဥက္ကာကျခြင်း၊ မြေလှုပ်ခြင်း၊ လင်ပုတ်ဖမ်းခြင်း အစရှိကုန်သော။ နိမိတ္တာနိ၊ တို့သည်။ ပညာယန္တိယထာ၊ ထင်ရှားကုန်သကဲ့သို့။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အတွက်။ နု (ပညာယန္တိယထာ၊) သို့။ ဧवं၊ တူ။ မဟေသက္ခ ဒေဝတာနံယေဝ၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိသော နတ်တို့၏အတွက်သာ။ ပညာယန္တိ။ သဗ္ဗေသံ၊ တွက်။ နု (ပညာယန္တိ၊) ကုန်။ စ၊ သည်သာမကသော်။ မနုဿေသု၊ တို့တွင်။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တာနိ၊ တို့ကို။ နက္ခတ္တပါဋိကာဒယောဝ၊ နက္ခတ်ကျမ်းကို ရွတ်ဖတ်တတ်သော ဆရာအစရှိသည်တို့သည်သာ။ ဇာနန္တိယထာ၊ သိနိုင်ကုန်သကဲ့သို့။ [နက္ခတ္တံ၊ နက္ခတ်ကျမ်းကို။ ပဋ္ဌန္တိ၊ ရွတ်ဖတ်တတ်ကုန်၏။ ဝါ၊ တတ်ကုန်၏။ ဣတိ နက္ခတ္တပါဋိကာ။] သဗ္ဗေ၊ တို့သည်။ နု (ဇာနန္တိ ယထာ၊) သို့။ ဧवं၊ တူ။ တာနိပိ၊ ထို ပုဗ္ဗနိမိတ်တို့ကိုလည်း။ သဗ္ဗဒေဝတာ၊ တို့သည်။ နု ဇာနန္တိ၊ ကုန်။ ပန၊ အနွယကား။ ပဏ္ဍိတာဧဝ၊ ပညာရှိသော နတ်တို့သည်သာ။ ဇာနန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထို နတ်တို့တွင်။ မဒ္ဒေန၊ နှံ့သော။ ကုသလကမ္မေန၊ ကြောင့်။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ရကုန်သော။ ယေ ဒေဝပုတ္တာ၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။)တေ၊ ထို နတ်သားတို့သည်။ တေသု၊ ထို ပုဗ္ဗနိမိတ်တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေသု၊ ဖြစ်ကုန်လတ်သော်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ကဟိ ၊ အဘယ်ဘဝ၌။ ဝါ၊ မည်သည့်ဘဝ၌။ နိဗ္ဗတ္တိဿာမ၊ ဖြစ်ရကုန်လိမ့်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ဇာနာတိ၊ သိနိုင်ပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့တွေးမြော်။ ဘာယန္တိ၊ ကြောက်ကြကုန်၏။ ယေ၊ အကြင်နတ်တို့သည်။ မဟာပုညာ၊ ကုန်သည်။ (ဟောန္တိ။) တေ၊ ထို မဟာပုညနတ်တို့

ယေ မဟာပုညာ။ ။ယထာ ဒေဝတာ သမ္ဗတိဇာတာ"ကိဒိသေန ပုညကမ္မေန ဣဒ နိဗ္ဗတ္တာ"တိ စိန္တေတွာ "ဣမိနာ နာမ ပုညကမ္မေန ဣဒ နိဗ္ဗတ္တာ"တိ ဇာနန္တိ၊ (နတ်တို့သည်ဖြစ်ပြီးမှ မကြာခင်"မည်သည့်ကောင်းမှုကြောင့် ဤနတ်ပြည်၌ ဖြစ်ရပါကုန်လိမ့်မည်နည်း"ဟု စဉ်းစားသောအခါ"မည်သည့်ကောင်းမှုကြောင့်ဤနတ်ပြည်၌ ဖြစ်ရကုန်၏"ဟု သိကြသကဲ့သို့။) ဧဝံ အတိတဘဝေ အတ္တနာ ကတံ, အညေ ဒါဒိ ဝါ ကေစိ ပုညကမ္မံ ဇာနန္တိယေဝ မဟာပုညာတိ အာဟ"ယေ မဟာပုညာ"တိ အာဒိ။ (ဤအတူ အတိတ်လွန်ပြီးစ ဘဝတုန်းက မိမိပြုအပ်ခဲ့သောကောင်းမှုကိုလည်းကောင်း၊ အခြား ရှေးရှေးသော ဘဝတုန်းက ပြုအပ်ခဲ့သော အချို့သော ကောင်းမှုကိုလည်းကောင်း မဟာပုညနတ်တို့ သိနိုင်ကြကုန်သည်သာ။ ထို့ကြောင့် "ယေ မဟာပုညာ တိ"စသည်ကို ဆိုသည်။)

သည်။ အမြေဟိ၊ တို့သည်။ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်သော။ ဒါနံ၊ ဒါနကိုလည်း ကောင်း။ ရက္ခိတံ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော။ သီလံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဘာဝိတံ၊ တိုးပွားစေအပ်သော။ ဝါ၊ ပွါးများအပ်သော။ ဘာဝနံ၊ ကို လည်းကောင်း။ အာဂမ္မ၊ ရှေးရှုရောက်၍။ ဝါ၊ စွဲ၍။ ဥပရိ၊ အထက် ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝလောကေသု၊ တို့၌။ သမ္ဘတ္တိ၊ ကို။ အနုဘဝိဿာမ၊ ခံစားရကုန် လိမ့်အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ တွေးမ၍။ နု ဘာယန္တိ၊ ကုန်။

ဝိပဿီ၊ သော။ ဗောဓိသတ္တောပိ၊ သည်လည်း။ တာနိပုဗ္ဗနိမိတ္တာနိ၊တို့ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ ဣဒါနိ၊ ဥ။ အနုန္တရေ၊ အခြားမဲ့ဖြစ်သော။ အတ္တဘာဝေ၊ ၌။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်ရလိမ့်အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့သိ၍။ နဘာယတိ၊ မကြောက်။အထ၊ပုဗ္ဗနိမိတ်ထင်ရာ ထိုအခါ၌။အဿ၊ထိုဝိပဿီဘုရားအလောင်း တော်၏။ တေသု နိမိတ္တေသု၊ ထိုနိမိတ်တို့သည်။ ပါတုဘူတေသု၊ ထင်ရှားဖြစ် ကုန်လတ်သော်။ဒသသဟဿစက္ကဝါဠဒေဝတာ၊ တသောင်းသော စကြဝဠာ ၌ နေကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည်။ သန္နိပတိတာ၊ ၍။ မာရိသ၊ အရှင်နတ် သား။ တုမှေဟိ၊ အရှင်တို့သည်။ ဒသပါရမိယော၊ တို့ကို။ ပူရေန္တေဟိ၊ ဖြည့် ကုန်လတ်သော်(ဖြည့်စည်တုန်းက။)သက္ကသမ္ပတ္တိ၊သကြားဓ၏စည်းစိမ်ကို။(ပတ္ထေ န္တေဟိ၊ တောင့်တကုန်လျက်။) နု(ပူရိတာ၊)ဖြည့်ကျင့်အပ်ကုန်သည်မဟုတ်ပါ။ မာရသမ္ပတ္တိ၊ ကို။(ပတ္ထေန္တေဟိ။) နု(ပူရိတာ၊) ပါ။ ဗြဟ္မသမ္ပတ္တိ၊ ကို။ (ပတ္ထေန္တေဟိ။) နု(ပူရိတာ၊) ပါ။ စက္ကဝတ္တိသမ္ပတ္တိ၊ စကြာဝတေးမင်း၏ စည်းစိမ်ကို။ ပတ္ထေန္တေဟိ၊ လျက်။ နပူရိတာ၊ဖြည့်ကျင့်အပ်ကုန်သည် မဟုတ် ပါ။ ပန၊ အဟုတ်ကား၊ လောကနိဿရဏတ္ထာယ၊ သတ္တလောကကို ထုတ် ဆောင် ကယ်တင်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဗုဒ္ဓတ္တံ၊ ဘုရားအဖြစ်ကို။ ပတ္ထယမာနေဟိ၊ တောင့်တကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပူရိတာ၊ ဖြည့်ကျင့်အပ်ကုန်ဝါပြီ။ မာရိသ၊ အရှင် နတ်သား။ ဣဒါနိ၊ ဥ။ ဝေါ၊ အရှင်တို့၏။ သော၊ ထိုအခါသည်။ ဗုဒ္ဓတ္ထာ ယ၊ ဘုရားအဖြစ်အကျိုးငှါ။ ဝါ၊ ဘုရားဖြစ်ဖို့ရာ။ ကာလော၊အခါမေါတည်း။ မာရိသ။(သော၊ ထိုအခါနိန်သည်။) ဗုဒ္ဓတ္ထာယ၊ ငှါ။ ဝါ၊ ရာ။(သမယော၊ အခါန်ပါတည်း။) ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝတ္ဝာ၊ ပြော၍။) ယာစန္တိ၊ လူ့ပြည်ထိုး ဖြစ်ဖို့ရန် တောင်းပန်ကြကုန်၏။ ["အထဿ"၌ အဿ၏စပ်ပုဒ် မရှိသော ကြောင့် (ဝတ္ဝာ၊ ၍။)ဟု ထည့်၍စပ်ရသည်။ ယာစန္တိ အတ္ထက်ကား-(ဗောဓိ သတ္တံ၊ ကို။ ဗုဒ္ဓတ္ထံ၊ ကို။) ယာစန္တိ၊ ကုန်၏။-ဟု ကံနှစ်ပါးထည့်ပါ။]

အထ၊ တောင်းပန်ကြရာ ထိုအခါ၌။ မဟာသတ္တော၊ မြတ်သောသတ္တဝါ ဖြစ်တော်မူသောဘုရားအလောင်းသည်။ တာသံဒေဝတာနံ၊ တို့အား။ ပဋိညံ၊

ပဋ္ဌိညာဉ်ကို။ အဒတ္ဌာဝ၊ မပေးသေးမူ၍သာ။ ကာလ ဒီပ ဒေသ ကုလ ဇနေတို့ အာယုပရိစ္ဆေဒဝသေန၊ ဘုရားဖြစ်ရာ အခါ၊ ဘုရားဖြစ်ရာ ကျွန်း၊ ဘုရားဖြစ်ရာအရပ်၊ ဘုရားဖြစ်ရာအမျိုး၊ မယ်တော်၏အသက်အပိုင်းအခြား၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဉ္စမဟာဝိလောကနံနာမ၊ ငါးပါးသောကြည့်ခြင်းကြီးမည်သည်ကို။ ဝါ၊ ငါးပါးသော မြတ်သော ကြည့်ရှုအပ်သောအကြောင်း အရာမည်သည်ကို။ ဝိလောကေသိ၊ ကြည့်သော်မူပြီ။ တတ္ထ၊ ထို ကြည့်အပ်သော အရာတို့တွင်။ ကာလောနုခေါ၊ ဘုရားဖြစ်ဖို့ရန်အချိန်တန်ပြီလော။ နု ကာလော(နုခေါ)၊ ဘုရားဖြစ်ဖို့ရန် အချိန်မတန်သေးသလော။ ဣတိ၊ သို့။ ပဌမံ၊ ဒီပ စသည်တို့မှ ရှေးဦးစွာ။ ကာလံ၊ အခါကို။ ဝိလောကေသိ၊ ပြီ။ တတ္ထ၊ထို ကာလကိုကြည့်ရှု၍။ ဝဿသတသဟဿတော၊ အနှစ်တသိန်းမှ။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌။ ဝစ္ဆိတအာယုကာလေ၊ တိုးပွါးသော အသက်တမ်းရှိရာ အခါသည်။ ကာလောနာမ၊ ဘုရားပွင့်တော်မူရာ အခါမည်သည်။ နု ဟောတိ၊ မဟုတ်။ ကသ္မာ၊ နည်း၊ ဟိ (ယသ္မာ)၊ အကြင့်ကြောင့်။ တဒါ၊ အနှစ်တသိန်းအထက် အသက်တမ်းရှိရာ ထိုအခါ၌။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ ဇာတိ ဇရာမရဏာနိ၊ တို့သည်။ နု ပညာယန္တိ၊ ကုန်။ စ၊ ဆက်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ တိလက္ခဏမုတ္တာ၊ သုံးပါးသောလက္ခဏာမှ လွတ်သော။ ဓမ္မဒေသနာ နာမ၊ မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧတေ၊ ထို သတ္တဝါတို့သည်။ ("နမညန္တိ" ၌ စပ်။) ဧတေသံ၊ ထို ဘုရားရှင်တို့သည်။ ("ကထေန္တာနံ"၌ စပ်။) အနိစ္စံ၊ အနိစ္စ။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခ။ အနတ္တာ၊ အနတ္တ။ ဣတိ၊ သို့။ ကထေန္တာနံ၊ ဟောတော်မူကုန်လတ်သော်။ ကိံ နာမ၊ အဘယ်မည်သော။ ဧတေ၊ ဤ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ တရားကို။ ကထေန္တိ၊ ဟောတော်မူကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍။ သော တုံ၊ နာယူခြင်းငှါ။ ဝါ၊ နာယူအပ်၏ ဟူ၍။ နေဝမညန္တိ၊ မမှတ်ထင်ကြကုန်။ သဒ္ဒဟိတုံ၊ ယုံကြည်ခြင်းငှါ။ ဝါ၊ ဟူ၍။ နမညန္တိ၊ ကုန်။ တတော၊ ထိုသို့ နာယူအပ် ယုံကြည်အပ်ဟု မမှတ်ထင်ခြင်းကြောင့်။ အဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မိံ၊ ထို သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည်။ အသတိ၊ မရှိလတ်သော်။ အနိယျာနိကံ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲမှ မထွက်မြောက်သော။ သာသနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သော၊ ထို တသိန်းတမ်း အထက်၌ အသက်ရှည်ရာကာလသည်။ အကာလော၊ ဘုရားပွင့်တော်မူရာ ကာလမဟုတ်။

ဝဿသတတော၊ အနှစ်တရာမှ။ ဝါ၊ အနှစ်တရာအောက်။ ဥနအာယုကာလောပိ၊ ယုတ်လျော့သော အသက်တမ်းရှိရာ အခါသည်လည်း။ ကာလော၊ ဘုရားပွင့်တော်မူရာ အခါသည်။ ဝါ၊ ဘုရားပွင့်ချိန်သည်။ နု ဟော

တိ၊ မဟုတ်။ ကသ္မာ၊ နည်း။ ဟိ (ယသ္မာ)၊ ကြောင့်။ တဒါ၊ အနုစ်တရာ အောက် ယုတ်လျော့သော အသက်တမ်းရှိရာ ထိုအခါ၌။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဥဿန္နကိလေသာ၊ များသောကိလေသာ ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ စ၊ ဆက်။ ဥဿန္နကိလေသာနံ၊ များသောကိလေသာရှိသော သတ္တဝါတို့ အား။ ဒိန္နော၊ ပေးအပ်သော။ သြဝါဒေါ၊ သြဝါဒသည်။ သြဝါဒဌာနေ၊ သြဝါဒ၏ အရာ၌။ နတိဋ္ဌတိ၊ မတည်။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ ဒဏ္ဍရာဇိဝိယ၊ တုတ်၏အရေးကဲ့သို့။ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ ဝိဂစ္ဆတိ၊ ကင်း၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောပိ၊ ထို အနုစ်တရာအောက် ယုတ်လျော့သောအသက်တမ်းရှိရာ အခါ သည်လည်း။ အကာလေ ဝ၊ ဘုရားပွင့်တော်မူရာ အခါမဟုတ်သည်သာ။ ဝဿသတသဟဿတော၊ အနုစ်တသိန်းမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌ လည်းကောင်း။ ဝဿသတတော၊ အနုစ်တရာမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက် ၌လည်းကောင်း။ အာယုကာလေ၊ အသက်တမ်းရှိရာ အခါသည်။ ဝါ၊ အသက်တမ်းအခါသည်။ ကာလေနာမ၊ ဘုရားပွင့်တော်မူရာ အခါမည်၏။ စ၊ ဆက်။ တဒါ၊ ဝိပဿီဘုရားပွင့်တော်မူရာ ထိုအခါ၌။ မနုဿာ၊ တို့ သည်။ အသီတိဝဿသဟဿာယုကာ၊ အနုစ်ရှစ်သောင်း အသက်တမ်းရှိကုန် သည်။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။) အထ၊ အနုစ်ရှစ်သောင်း အသက်တမ်းရှိရာ ထို အခါ၌။ မဟာသတ္တော၊ မြတ်သောသတ္တဝါဖြစ်တော်မူသော ဘုရားအလောင်း သည်။ နိဗ္ဗတ္တိတဗ္ဗကာလေ၊ ဘုရားဖြစ်ထိုက်ရာ အခါတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ကာလံ၊ ဘုရားဖြစ်ချိန်ကို၊ ပဿိ၊ မြင်တော်မူပြီ။

တတော၊ ထိုမှနောက်၌။ ဒီပံ၊ ဘုရားဖြစ်ရာ ကျွန်းကို။ ဝိလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူလတ်သော်။ သပရိဝါရေ၊ အခြံအရံနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ စတ္တာရော၊ လေးကျန်းကုန်သော။ ဒီပေ၊ ကျွန်းတို့ကို။ သြလောကေတွာ၊ ကြည့်တော်မူ၍။ တီသု၊ သုံးကျန်းကုန်သော။ ဒီပေသု၊ ကျွန်းတို့၌။ ဗုဒ္ဓါ၊ တို့သည်။ နနိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဇမ္ဗုဒီပေယေव၊ ဇမ္ဗုဒိပ်၌သာ။ ဝါ၊ သပြေ ကျွန်း၌သာ။ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒီပံ၊ ဘုရားဖြစ်ရာ ကျွန်းကို။ ပဿိ၊ မြင်ပြီ။ [ဇမ္ဗုဒီပေယေဝနိဗ္ဗတ္တန္တိ-နှင့်စပ်၍ အကျယ်မှတ်ဖွယ်ကို ဋီကာ၌ ဆိုထား၏။ ထို ဋီကာမှယူ၍ဆရာတော်၏နိဿယ၌လည်း ပြုတော်မူထား၏။]

တတော၊ ထိုမှနောက်၌။ ဇမ္ဗုဒီပေါနာမ၊ ဇမ္ဗုဒီပမည်သည်။ မဟာ၊ ကျယ်ဝန်း၏။ ဒသယောဇနသဟဿပရိမာဏော၊ ယူဇနာတသောင်း အဝန်း အဝိုင်းရှိ၏။ ကတရသ္မိံ ပဒေသေ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဗုဒ္ဓါ၊ တို့သည်။ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ပါကုန်လိမ့်မည်နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒေသံ၊ ဘုရားဖြစ်ရာ အရပ်ကို။

ဝိလောကေန္တော၊ လတ်သော်။ မဏ္ဍိမဒေသံ၊ မဏ္ဍိမအရပ်ကို။ ပဿိ၊ ပြီ။ မဏ္ဍိမဒေသောနံဘမ၊ မည်သည်။ ပုရတ္ထိမာယ ဒိဘာယ ဇင်္ကလံနာမ နိဂမော တိ အာဒိနာ၊ အစရှိသော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ဝိနယေ၊ မဟာဝဂ္ဂဝိနည်း ပါဠိတော်၌။ ဝုတ္တော ဝ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီးသည်သာ။ သော၊ ထို မဏ္ဍိမ ဒေသသည်။ အာယာမတော၊ အလျားအားဖြင့်။ တိဏိ ယောဇန သတာနိ၊ ယူဇနာသုံးရာတို့သည်။ (ဟောန္တိ၊ ၏။) ဝိတ္ထာရတော၊ အနုံအားဖြင့်။ အဋ္ဌုတေယျာနိ (ယောဇနသတာနိ၊) အခဲ့အားဖြင့် ယူဇနာသုံးရာတို့သည်။ ဝါ၊ ယူဇနာ နှစ်ရာ့ငါးဆယ်တို့သည်။ (ဟောန္တိ၊) ပရိက္ခေပတော၊ အဝန်း အဝိုင်းအားဖြင့်။ နဝယောဇနသတာနိ၊ ယူဇနာကိုးရာတို့သည်။ (ဟောန္တိ) ဣတိ၊ ဤသို့ သိအပ်၏။ ဟိ၊ မှန်။ ဘေသ္မိं ပဒေသေ၊ ဤ မဏ္ဍိမအရပ်၌။ (အလျားအားဖြင့် ယူဇနာသုံးရာ၊ အနုံအားဖြင့် ယူဇနာနှစ်ရာ့ငါးဆယ်၊ အဝန်းအဝိုင်းအားဖြင့် ယူဇနာကိုးရာရှိသောအရပ်၌။) ဗုဒ္ဓါ၊ တို့သည်လည်း ကောင်း။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ အဂ္ဂသာဝကာ၊ တို့သည် လည်းကောင်း။ အသီတိမဟာသာဝကာ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ စက္ကဝတ္တိ ရာဇာနော၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ အညေ၊ ဆိုအပ်ပြီး ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှ အခြား ကုန်သော။ မဟေသက္ခာ၊ ကြီးသောအစိုးရခြင်း ရှိသူဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ (ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သော။)ခတ္တိယပြာဟ္မဏဂဟပတိ မဟာသာလာစ၊မျိုး သောဥစ္စာနှစ်ရှိသောမင်း မျိုးသောဥစ္စာနှစ်ရှိသော ပုဏ္ဏား မျိုးသောဥစ္စာနှစ် ရှိသော သူကြွယ်တို့သည် လည်းကောင်း။ ဥပဇဇန္တိ၊ ကုန်၏။ စ၊ ဆက်။ တွေ၊ ဤ မဏ္ဍိမဒေသ၌။ ဗန္ဓုမတိနာမ၊ ဗန္ဓုမတီမည်သော။ ဣဒံ နဂရံ၊ ဤမြို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တတ္ထ၊ ထို ဗန္ဓုမတီမြို့၌။ မယာ၊ သည်။ နိမ္မတ္တိတမ္ပိ၊ ဖြစ် ထိုက်၏။ ဣတိ၊ သို့။ နိဋ္ဌံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်ပြီ။ တတော၊ ထို ဒေသကို ကြည့်ပြီးရာ အခါမှနောက်၌။ ကုလံ၊ ကို။ ဝိလော ကေန္တော၊ သော်။ ဗုဒ္ဓါနာမ၊ တို့မည်သည်။ လောကသမ္မတေ၊ လူတို့သည် အမျိုးကောင်းဟု အသိအမှတ်ပြုအပ်သော။ ကုလေ၊ ၌။ နိမ္မတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ စ၊ ဆက်။ ဣဒါနိ၊ ၌။ ခတ္တိယကုလံ၊ မင်းမျိုးကို။ လောကသမ္မတံ၊ လူတို့ သည် အမျိုးကောင်းဟု အသိအမှတ်ပြုအပ်၏။ [ထိုအချိန်၌ ခတ္တိယအမျိုးကို ပြာဟ္မဏတို့ကဲသော်မှ အလေးအမြတ်ပြုအပ်၏။ ထို့ကြောင့် "ခတ္တိယကုလံ လောကသမ္မတံ"ဟု ဆိုသည်။] တတ္ထ၊ ထို ခတ္တိယ အမျိုး၌။ နိမ္မတ္တိသောမိ၊ ဖြစ်ရလိမ့်အံ့။ ဗန္ဓုမာနာမ၊ ဗန္ဓုမာမည်သော။ ရာဇာ၊ သည်။ မေ၊ ၏။ ပိတာ၊ ခမည်းတော်သည်။ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ကုလံ၊ ကို။ ပဿိ၊ မျှပြီ။

တတော၊ ထို ကုလကို ကြည့်ပြီးရုကာလမှ နောက်၌။ မာတရံ၊ ကို။ ဝိလောကေန္တော၊ လတ်သော်။ ဗုဒ္ဓမာတာနာမ၊ သည်။ လောလာ၊ လျှပ်ပေါ်လော်လီ မတည်ကြည်သည်။ သုရာဝေတ္တာ၊ သေရည်အရက်၌ လွန်ကြူးသည်။ ဝါ၊ သေသောက်ကြူးသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်ကောင်း။ ကပ္ပသတသဟဿံ၊ ကမ္ဘာတသိန်းပတ်လုံး။ ပူရိတပါရမိ၊ ဖြည့်ကျင့် အပ်ပြီးသော ပါရမီရှိသည်။ (ဟုတ္တာ၊ ၍။) ဇာတိတော၊ ဖွားမြင်ရာအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ အခဏ္ဍပဋ္ဌသီလာ၊ မကျိုးသော ငါးပါးသီလရှိသူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ရ၏။ ပန္နမတိနာမ၊ ပန္နမတီ မည်သော။ အယဉ္စ ဒေဝီ၊ ဤ မိဖုရားသည်လည်း။ ဤဒိသာ၊ ဤကဲ့သို့ ရှုအပ်သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) အယံ၊ ဤ ပန္နမတီ မိဖုရားသည်။ မေ၊ ၏။ မာတာ၊ မယ်တော်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ပန၊ ထိုသို့ပင် မယ်တော်ဖြစ်လတ္တံ့ ဖြစ်ပါသော်လည်း။ အဿာ၊ ထို မယ်တော် အလောင်း၏။ အာယု၊ အသက်သည်။ ကိတ္တကံ၊ အဘယ်မျှ အတိုင်းအရှည် ရှိသေးသနည်း။ဤတိ၊ သို့။ အာဝဇ္ဇေန္တော၊ ဆင်ခြင်လတ်သော်။ ဒသန္နံ မာသာနံ၊ ဆယ်လတို့၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ သတ္တဒိဝသာနိ၊ ခုနစ်ရက်တို့သည်။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။) ဤတိ၊ သို့။ ပဿိ၊ မူပြီ။ [ဆယ်လ ပြည့်၍ ဖွားမြင်တော်မူပြီးနောက် ခုနစ်ရက်လောက်သာ အသက်ရှည်မည့် မယ်တော်ဝမ်း၌ ပဋ္ဌိသန္ဓေတည်ရရှိးတည်း။ ဘာဝကြောင့်နည်း၊ ဘုရားအလောင်း ကိန်းဝပ်အပ်ပြီးသော မယ်တော် ဝမ်းတို့က်သည် စေတီထိုက်သည့်အတွက် နောက်ထပ်တယောက် ဖွားမြင်ဖို့ရန် အခွင့်မရှိတော့သောကြောင့်တည်း။ ထို့ကြောင့် မယ်တော်၏ အာယုပရိစ္ဆေဒကို ကြည့်ရရှိး ထုံးစံဖြစ်သည်။]

ဤတိ၊ သို့။ ဤမ် ပဋ္ဌမဟာဝိလောကနံ၊ ကို။ ဝါ၊ ကို။ ဝိလောကေတ္တာ၊ မူ၍။ မာရိသာ၊ အချင်းနှတ်သားတို့။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဗုဒ္ဓဘာဝါယ၊ ဘုရားဖြစ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဝါ၊ ဘုရားဖြစ်ဖို့ရာ။ ကာလော၊ အခါတန်ပြီ။ဤတိ၊ သို့။ ဒေဝတာနံ၊ တို့အား။ သင်္ဂဟံ၊ သိမ်းသွင်းခြင်းကို။ ဝါ၊ ချီးမြှောက်ထောက်ပင့်ခြင်းကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ ပဋ္ဌည်း၊ ပဋ္ဌိညာဉ်ကို။ ဒတ္တာ၊ ပေးပြီး၍။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကြကုန်တော့။ ဤတိ၊ သို့။ တာ ဒေဝတာ၊ တို့ကို။ ဥယျောဇေတ္တာ၊ လွှတ်လိုက်၍။ တုသိတဒေဝတာဟိ၊

တာ ဒေဝတာ။ ။တာ ဒေဝတာတိ ဒသသဟဿိစက္ကဝါဠဒေဝတာ။ ကထံ ပန တာ ဒေဝတာ တဒါ ဗောဓိသတ္တဿ ပူရိတပါရမိဘာဝံ, ကထဉ္စ ဗုဒ္ဓဘာဝံ ဇာနန္တိ။ (အဘယ်နည်းဖြင့် ထိုနတ်တို့သည် ထိုအခါ၌ ဘုရားအလောင်းတော်၏ ပါရမီပြည့်နေသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘုရားအလောင်းတော်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း သိကြကုန်သနည်း။) မဟာသက္ကာနံ ဒေဝတာနံ ဝသေန။

တုသိတာနတ်တိုသည်။ ပရိဝုတောဝ၊ ခြံရံအပ်သည်။ (ဟုတ္တာ၊ ၍။) တုသိတ ပုရေ၊ တုသိတာနတ်ပြည်၌။ နန္ဒနဝနံ၊ နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်သို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်ပြီ။ ဟိ၊ မှန်။ သမ္ဗဒေဝလောကေသု၊ အလုံးစုံသော နတ်ပြည်တို့၌။ နန္ဒနဝနံ၊ သည်။ အတ္ထိယေဝ၊ ရှိသည်သာ။ တတြ၊ ထို နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်၌။ နံ၊ ထို ဘုရား အလောင်းတော် နတ်သားကို။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ ဣတောဝ၊ ဤ တုသိတာ နတ်ပြည်မှ။ စုတောဝ၊ စုတေသည်။ (သမာနော၊ သော်။)သုဂတိ၊ သို့။ ဂစ္ဆ၊ သွားပါလော့။ ဣတိ၊ သို့။ ပုဗ္ဗေကတကုသလကမ္မောကာသံ၊ ရှေးဘ၌ ပြုအပ်သော ကုသိုလ်ကံ၏ အခွင့်ကို။ သာရယမာနာ၊ အောက်မေ့စေကုန် လျက်။ ဝိစရန္တိ၊ လှည့်လည်ကြကုန်၏။ သေ၊ ထို ဘုရားအလောင်း တော် နတ်သားသည်။ ဧवं၊ သို့။ ကုသလံ၊ ကို။ သာရယမာနာဟိ၊ အောက် မေ့စေကြကုန်သော။ (သတိပေးကြ ကုန်သော။) ဒေဝတာဟိ၊ တို့သည်။ ပရိဝုတော၊ သည်။ (ဟုတ္တာ၊ ၍။) တတ္ထ၊ ထို နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်၌။ ဝိစရန္တော၊ လှည့်လည်စဉ်ပင်။ စဝိ၊ စုတေတော်မူပြီ။ စ၊ ဆက်။ ဧवं၊ သို့။ စုတော၊ စုတေခါနီး ဘုရားအလောင်းတော်သည်။ စဝါမိ၊ စုတေရတော့မည်။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ စုတိစိတ္တံ၊ စုတိစိတ်ကို၊ နဇာနာတိ၊ မသိ။ ပဋိသန္ဓိ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဟေတ္တာပိ၊ ယူပြီး၍လည်း။ ဝါ၊ ယူပြီးမှလည်း။ ဇာနာတိ၊ ၏။ ပဋိသန္ဓိစိတ္တမေဝ၊ ကိုသာ။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ ပန၊ ဆက်။ မေ၊

(မဟောသဂ္ဂနတ်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်သိကြ၏။) ယေဘုယ္ယေန စ တာ ဒေဝတာ အာဘိ သမယဘာဂိနော။ (များသောအားဖြင့် ထိုနတ်တို့သည် သစ္စာလေးပါးတရား သိခြင်း အဖို့ရှိကုန်၏။ သစ္စာ ၄-ပါးကို သိမည်သူများ ဖြစ်ကုန်၏။) တထာ ဟိ ဘဂဝတော ဓမ္မဒါနသံဝိဘာဂေ အနေကဝါရံ ဒသသဟဿစက္ကဝါဠဒေဝတာသန္နိပါတော အဟောသိ။ [ထိုစကားမှန်၏။ ဦးမြတ်စွာဘုရား၏ ဘုရားဖြစ်တော်မူပြီးနောက် ဓမ္မဒါနကို ဧဝမန်တော်မူရာ၌ (တရားဟောတော်မူရာ၌) အကြိမ်ပေါင်းများစွာ တသောင်းသော စကြဝဠာမှ နတ်ပြည်ဘုံတို့၏ အစည်းအဝေးဖြစ်ပြီ။]—ဋီကာ။

စဝါမိတိ ဇာနာတိ။ ။စုတိအာသန္နဇဝနေဟိ ဉာဏသဟိတေဟိ စုတိယံ ဥပဋ္ဌိ တဘာဝေသု ပဋိသံဝိဒိတတ္တာ။ (ဉာဏ်နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော စုတိအနီး ဇောစိတ်တို့ ဖြင့် စုတိ၏ ရှေးရှေတည်နေသည်၏ အဖြစ်ကို သိအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။) စဝါမိတိ (စုတေတော့မည်ဟူ၍။) ဇာနာတိ၊ (သိ၏။)

စုတိစိတ္တံ နဇာနာတိ။ ။စုတိစိတ္တာ်ကွဏသ ဣတ္တရဘာဝတော (စုတိစိတ္တာကွဏ၏ ဥပါဒ်၊ ဋ္ဌိ၊ ဘင်မျှဖြင့် တိုလျှသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။) စုတိစိတ္တံ နဇာနာတိ။ (စုတိစိတ်ကို မသိနိုင်။) တထာ ဟိ တံ စုတူပပါတဉာဏသဒိ အဝိသယောဝ။ [ထိုစကား မှန်၏။ ထို စုတိစိတ်သည် စုတူပပါတဉာဏ်၏သော်မှလည်း အရာမဟုတ်သည်သာ (အာရုံမပြုနိုင်သည်သာ။)—ဋီကာ။]

သည်။ ဣမသို့ ဌာနေ၊ ဤမည်သော အရပ်၌။ ပဋိသန္ဓိ၊ ကို။ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ပြီ။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။

ပန၊ ဝါဒန္တရကား။ ကေစိ၊ ကုန်သော။ ထေရာ၊ တို့သည်။ [ဝဒန္တိ၌ စပ်။] အာဝဇ္ဇနပရိယာယော နာမ၊ အာဝဇ္ဇန်း၏ အလှည့်အကြိမ်မည်သည်။ ဝါ၊ မည်သည်ကို။ လဒ္ဓုံ၊ ရခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဒုတိယတတိယ စိတ္တဝါရေ ဧဝ၊ ဒုတိယစိတ်အကြိမ်, တတိယစိတ်အကြိမ်၌သာ။ ဇာနိဿတိ၊ "ပဋိသန္ဓေနေရပြီ"ဟု သိလတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန၊ကား။ တိပိဋကမဟာသိဝတ္ထေရော၊ သည်။ အာဟ၊ ပြီ။(ကိ၊နည်း။)မဟာသတ္တာနံ၊ တို့၏။ ပဋိသန္ဓိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်။ အညေသံ၊ တို့၏။ ပဋိသန္ဓိသဒိသာ၊ ပဋိသန္ဓေနှင့်တူသည်။ နု၊ မဟုတ်။ ပန၊ အဟုတ်ကား။ တေသံ၊ ထို ဘုရား အလောင်းတော်တို့၏။သတိသမ္ပဇဉ်၊ သတိသမ္ပဇညသည်။ကောဋ္ဌိပ္ပတ္တံ၊အထွတ် အထိပ်သို့ရောက်၏။ ပန၊ ထိုသို့အထွတ်အထိပ်သို့ရောက်ပါသော်လည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေနေဝစိတ္တေန၊ ဖြင့်ပင်။ တံစိတ္တံ၊ ကို။ ဥတ္တုံ၊ ငှါ။ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ စုတိစိတ္တံ၊ ကို။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ စုတိကွဲကေပါ၊ စုတေခါနီး ခဏ၌လည်း။ စဝါမိ၊ စုတေရတော့မည်။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာနာတိ၊ ၏။ ပဋိသန္ဓိစိတ္တံ၊ ကို။ နဇနာတိ၊ မသိ။ မေ၊ သည်။

အာဝဇ္ဇနပရိယာယောနာမ။ ။အာဝဇ္ဇနပရိယာယောတိ အာဝဇ္ဇနဣတိ (အာဝဇ္ဇန်းအစဉ်။) ယသ္မာ ကေဝါရံ အာဝဇ္ဇိတမတ္တေန အာရမ္မဏံ နိစ္ဆိနိတုံ နသက္ကာ၊ (တကြိမ်ဆင်ခြင်ကာမျှဖြင့် "မည်သည့်နေရာ၌ ပဋိသန္ဓေနေပြီးပြီ" ဟု ဆုံးဖြတ်ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်။) တသ္မာ တမေဝါရမ္မဏံ ဒုတိယံ, တတိယဉ္စ အာဝဇ္ဇိတ္တာ နိစ္ဆယတိ။ (ထို့ကြောင့် ထိုအာရုံကိုပင် နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ် ဆင်ခြင်ပြီးမှ ဆုံးဖြတ်သောအားဖြင့် သိနိုင်သည်။)အာဝဇ္ဇနသိသေန စေတ္ထ ဇဝနဝါရော ဂဟိတော၊ တေနာဟ "ဒုတိယတတိယစိတ္တဝါရေ ဧဝ ဇာနိဿတိ"တိ။ (အာဝဇ္ဇန်း ဆိုသော်လည်း အာဝဇ္ဇန်းကို ခေါင်းတပ်၍ မနောဒ္ဒါရဇောဝီထိကို ဆိုလိုသည်။ ထို့ကြောင့် "ဒုတိယ ။ပ။ ဇာနိဿတိ"ဟု မိန့်သည်။)

စုတိကွဲကေပိ စဝါမိ။ ။စုတိယာ ပုရေတရံ ကတိပယစိတ္တဝါရတော ပဋ္ဌာယ "ရေဏံ မေ အာသန္ဒ"နှင့် ဇာနန္တတော "စုတိကွဲကေပိ စဝါမိတိ ဇာနာတိ"တိ ဝုတ္တံ။ (စုတိစိတ်၏ ရှေးဦး အနည်းငယ်သော စိတ်အကြိမ်မှစ၍ "ငါ၏ သေခြင်းသည် နီးကပ်နေသည်"ဟု သိခြင်းကြောင့် "စုတိကွဲကေ စဝါမိတိ ဇာနာတိ"ဟု ဆိုအပ်ပြီ။) ဆိုလိုရင်းကား စုတိစိတ်ကွဲကေအရ စုတေခါနီးဖြစ်သော ဇောစိတ် နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ်ကိုယူပါ။ စုတိစိတ်တစိတ်၏ ခဏကို မယူပါနှင့်ဟူလို။

အသုကသို့ ဌာနေ၊ ၌။ ပဋိသန္ဓိ၊ ကို။ ဂဟိတာ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာနာတိ၊ ၏။ တသို့ကာလေ၊ ပဋိသန္ဓေယူရာထိုအခါ၌။ [တသို့ကာလေတိ ပဋိသန္ဓိဂ္ဂဟဏကာလေ။ - ဋီကာ။] ဒသသဟဿီလောကဓာတု၊ တသောင်းအတိုင်းအရှည်ရှိသော လောကဓာတ်သည်။ ကမ္ပတိ၊ တုန်လှုပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ (အာဟ၊ ပြီ။) [မြေလှုပ်ခြင်း၏အကြောင်းကို ဗြဟ္မဇာလသုတ်၌ ဖွင့်ခဲ့ပြီ။ မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်၌လည်း လာဦးလတ္တံ့။] ပန၊ ဆက်။ ဝေ၊ သို့။ တတော၊ အမှတ်ရလျက်။ သမ္ပဇာနော၊ ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့်သိလျက်။ မာတုကုစ္ဆိံ၊ သို့။ သြက္ကမန္တော၊ လတ်သော်။ ဧကူနဝီသတိယာ၊ သော။ ပဋိသန္ဓိစိတ္တေသု၊ တို့တွင်။ မေတ္တာ ပုဗ္ဗဘာဂဿ၊ ရှေအဖို့၌မေတ္တာရှိသော။ သောမနဿသဟဂတဉာဏသမ္ပယုတ္တ အသင်္ခါရိကကုသလစိတ္တဿ၊ ၏။ ဝါ၊ နှင့်။ သဒိသမဟာဝိပါကစိတ္တေန၊ တူသောမဟာဝိပါက်စိတ်ဖြင့်။ ပဋိသန္ဓိံ၊ ကို။ ဂဏှိ၊ယူပြီ၊

ပန၊ ဝါဒန္တရကား။ မဟာသီဝတ္ထေရော၊ သည်။ ဥပေက္ခာသဟဂတေန၊ ဖြင့်။ (ပဋိသန္ဓိံ၊ ကို။ ဂဏှိ၊ ပြီ။)ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆိုပြီ။ စ၊ ဆက်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာသင္ဍိပုဏ္ဏမာယံ၊ ဝါဆိုလပြည့်နေ့၌။ ဥတ္တရာသာဠှနက္ခတ္တေန၊ ဖြင့်။ [ဤအခိုက်၌ ဝေသဒ္ဒါမပါရသေး။] ပဋိသန္ဓိံ၊ ကို။ အဂ္ဂဟေသိ ယထာ၊ သို့။ ဝေ၊ တူ။ သောပိ၊ ထို ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား သည်လည်း။ အာသင္ဍိပုဏ္ဏမာယံ၊ ဥတ္တရာသာဠှနက္ခတ္တေနေဝ၊ ဖြင့်သာ။ [နက္ခတ်ချင်းတူသောကြောင့် သန္ဓိဌာနာ ဝဓာရဏ ဝေသဒ္ဒါ ထည့်ရသည်။] ပဋိသန္ဓိံ၊ ကို။ အဂ္ဂဟေသိ၊ ပြီ။ ကိရ၊ ခဲ့။ တဒါ၊ ပဋိသန္ဓေယူရာ ထိုအခါ ၌။ ပုဏ္ဏမာယ၊ လပြည့်နေ့၏။ ပုရေ၊ ရှေ့၌။ သတ္တမဒိဝသတော၊ ခုနစ်ရက် မြောက်နေ့မှ။ (လဆန်းကိုးရက်မှ။) ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ [သုက္ကပက္ခေ နဝမိတော ပဋ္ဌာယာတိ အတ္ထော။ - ဋီကာ။] ဝိဂတသုရာပါနံ၊ ကင်းသောသေရည်သောက် ခြင်းရှိသော။ မာလာဂန္ဓာဒိဝိဘူတိ သမ္ပန္နံ၊ ပန်းနံ့သာ အစရှိသည်တို့၏ တင့်တယ်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော။ နက္ခတ္တကီဠံ၊ နက္ခတ်ကစားခြင်းကို။ အနုဘဝ မာနာ၊ ခံစားသော။ ဗောဓိသတ္တမာတာ၊ သည်။ သတ္တမေ ဒိဝသေ၊ ခုနစ်

အသုကသို့ ။ပ။ ဇာနာတိ။ ။ပဋိသန္ဓိယာ ပန အပ္ပမ္ဘာဝတော (ပဋိသန္ဓေ၏ ရှေ့အဖို့မရှိခြင်းကြောင့်။) ပဋိသန္ဓိစိတ္တံ နဇာနာတိ။နိကန္တိယာ ဥပ္ပတ္တိတော ဥပရတော "အသုကသို့ မေ ဌာနေ ပဋိသန္ဓိ ဂဟိတာ"တိ ဇာနာတိ။ (ပဋိသန္ဓေစိတ်ကို မသိနိုင်။ ပဋိသန္ဓေနောင် ဘဝင် ၁၅-ချက်၊ ၁၆-ချက် ခြားပြီး၍ ဘဝနိကန္တိက လောဘဇောဖြစ်၏။ ထိုဇော၏နောက်၌ "ငါသည် မည်သည့်အရပ်၌ ပဋိသန္ဓေ ယူအပ်ပြီ"ဟု သိသည်။)

ရက်မြောက်နေ့၌။ (စါဆိုလပြည့်နေ့၌။) [သတ္တမေ ဒိဝသေတိ နဝမိတော သတ္တမေ ဒိဝသေ အာသဠ္ဠပုဏ္ဏမာယံ။]

ပါတော၊ ၌။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဂန္ဓောဒကေန၊ ဖြင့်။ နဟာယိတ္မာ၊ ၍။ သမ္မာလက်ာရဝိဘူသိတာ၊ အလုံးစုံသော တန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သည်။ (ဟုတ္မာ၊ ၍။) ဝရဘောဇနံ၊ ကို။ ဘုဉ္ဇိတ္မာ၊ ၍။ ဥပေါသထင်္ဂါနိ၊ ဥပုသ် အင်္ဂါတို့ကို။ အဓိဋ္ဌာယ၊ ဆောက်တည်၍။ သိရိဂဗ္ဘံ၊ အသရေရှိသော တိုက်ခန်းသို့။ ပဝိသိတ္မာ၊ ၍။ သိရိသယနေ၊ ၌။ နိပန္နာ၊ လျောင်းလျက်။ နိဒ္ဒံ၊ သို့။ ဩက္ကမမာနာ၊ လတ်သော်။ ဣဒံသုပိနံ၊ ကို။ အဒ္ဒသ၊ မြင်မက်ပြီ။(ကိံ၊ နည်း။)ကိရ၊ ခဲ့။ နံ၊ ထိုဘုရားအလောင်း၏ မယ်တော်ကို။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ မဟာရာဇာနော၊ ဧကိသည်။ သယနေနေဝ၊ အိပ်ရာနှင့်သာလျှင်။ သဒ္ဒိ၊ တကွ။ ဥက္ခိပိတ္မာ၊ ကြွမြောက်၍။ အနောတတ္တဒဟံ၊ အနဝတတ်အိုင်သို့။ နေတ္မာ၊ ၍။ နဟာပေတ္မာ၊ ရေချိုးစေ၍။ ဒိဗ္ဗဝတ္ထံ၊ နတ်၌ဖြစ်သောအဝတ်ကို။ နိဝါသေတ္မာ၊ ဝတ်စေ၍။ ဒိဗ္ဗဂန္ဓေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဝိလိမ္ပေတ္မာ၊ လိမ်းကျံ၍။ ဒိဗ္ဗပုပ္ဖါနိ၊ တို့ကို။ ပိဠန္ဓိတ္မာ၊ ပန်ဆင်၍။ တတော၊ ထို အနဝတတ်အိုင်မှ။ အဝိဒူရေ၊ ၌။ ရဇတပဗ္ဗတော၊ ငွေတောင်သည်။ (အတ္ထိ။) တဿ၊ ထိုငွေတောင်၏။ အန္တေ၊ အတွင်း၌။ ကနကဝိမာနံ၊ ရွှေဗိမာန်သည်။ အတ္ထိ။တသ္မိံ၊ ထိုဗိမာန်၌။ ပါစီနတော၊ အရှေဘက်၌။သီသံ၊ ကို။ ကတ္မာ၊ ၍။ (တနည်း) သီသံ ကတ္မာ၊ခေါင်းခေါင်းထား၍။ နိပဇ္ဇာပေသုံ၊ လျောင်းစေကြကုန်ပြီ။ အထ၊ လျောင်းစေကြရာ ထိုအခါ၌။ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ သေတဝရဝါရဏော၊ ဖြူသောမြတ်သောဆင်သည်။(မြတ်သော ဆင်ဖြူတော်သည်)။ ဟုတ္မာ၊ ၍။ တတော၊ ထို ငွေတောင်မှ။ အဝိဒူရေ၊ ၌။ ဧကော၊ တလုံးသော။ သုဝဏ္ဏပဗ္ဗတော၊ ရွှေတောင်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တတ္ထ၊ ထို ရွှေတောင်၌။ စရိတ္မာ၊ ၍။ တတော၊ ထို ရွှေတောင်မှ။ ဩရုယှ၊ ဆင်း၍။ ရဇတပဗ္ဗတံ၊ သို့။ အဘိရုဟိတ္မာ၊ တက်၍။ ကနကဝိမာနံ၊ သို့။ ပဝိသိတ္မာ၊ ၍။ မာတရံ၊ ကို။ ပဒက္ခိဏံ၊ ကို။ ကတ္မာ၊ ၍။ ဒက္ခိဏပဿံ၊ လက်ယာနံပါးကို။ ဖာလေတ္မာ၊ ခွဲ၍။ ကုစ္ဆိံ၊ သို့။ ပဝိဋ္ဌသဒိသော၊ ဝင်သည်နှင့်တူသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

နဟာပေတ္မာ။ ။"အနောတတ္တဒဟံ နေတ္မာ ကေမန္တံ အဋ္ဌံသု။ အထ နေသံ (ထိုစတုမဟာရာဇာနတ်မင်းကြီးတို့သည်။) ဒေဝိယော အာဝဇ္ဇာ မနုဿမလဟရဏတ္ထံ (လူ့အညစ်အကြေးကို ပယ်ရှားခြင်းအကျိုးငှါ။) နှာပေတ္မာ"ဟု မဇ္ဈိမနိကာယ ဥပရိပဏ္ဏာသ အဋ္ဌရိယသုတ် အဋ္ဌကထာ၏ အဆိုတမျိုးကို ဋီကာ၌ပြထားသည်။

အထ၊ အိပ်မက်မြင်မက်ပြီးရာ ထိုအခါ၌။ ပဗုဒ္ဓါနိုးပြီးသော။ ဒေဝီ၊သည်။ တံသုပိနံ၊ ကို။ ရညော၊ အား။ အာရောစေသိ၊ သံတော်ဦးတင်ပြီ။ ဆုဇာ၊ သည်။ ရုတ္တိယာ၊ သည်။ ဝိဘာတာယ၊ လင်းလတ်သော်။ စတုသဋ္ဌိမတ္တော၊ ခြောက်ကျိပ်လေးယောက် အတိုင်းအရည်ရှိကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏပါမောက္ခေ၊ ပါမောက္ခဖြစ်သော ပုဏ္ဏားတို့ကို။ ပက္ကောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ ဟရိတ္ထ ပလိတ္ထာယ၊ စိုသောနွားချေးဖြင့် သုတ်လိမ်းအပ်သော။ [ဘူမိယာ၌ စပ်။] လာဇာဒီဟိ-ပေါက်ပေါက် အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ကတမင်္ဂလသက္ကာရုယ၊ ပြုအပ်ပြီးသော မင်္ဂလာအမှုကို ကောင်းစွာပြုခြင်းရှိသော။ ဘူမိယာ၊ ၌။မဟာ ရဟာနိ၊ မြတ်သူတို့အား ထိုက်ကုန်သော။ အာသနာနိ၊ တို့ကို။ပညပေတွာ၊ ခင်းစေပြီး၍။ တတ္ထ၊ ထိုနေရာ၌။ နိသိန္နာနံ၊ ထိုင်ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့အား။ သပ္ပိမဓုသက္ကရာဘိသင်္ခတသ၊ ထောပတ်၊ ပျားရည်၊ သကာတို့ဖြင့် ကောင်းစွာ စီရင်အပ်သော။ ဝရပါယသသ၊ မြတ်သော နို့ထမင်းဖြင့်။ သုဝဏ္ဏရဇတပါတိယော၊ ရွှေခွက် ငွေခွက်တို့ကို။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ သုဝဏ္ဏရဇတပါတိဟေဝ၊ တို့ဖြင့်ပင်။ ပဋိဂ္ဂဏှိတွာ၊ မှောက်၍။ ဝါ၊ ဖုံး၍။ အဒါသိ၊ ပြီ။ [ပယာတော နိဗ္ဗတ္တံ ပါယသံ၊ (နို့ရည်မှဖြစ်သောထမင်း။ ဝါ၊ နို့ထမင်း။) ပယနောင် နိဗ္ဗတ္တအနုက်၌ ဏပစ္စည်း။ "ပ" ၌ ဝုဒ္ဓိပြု။ မနော ဂုဏ်းဖြစ်၍ သ အာဂုံလာ။ "ယ" ၌ ဒီဃမရှိစေရ။ "ပါယသ" ဟု ပါဠိ မှန်ရှိပါစေ။] စ၊ သည်သာမကသေး။ အညေဟိ၊ ဝရပါယသမှ တပါးကုန် သော။ အဟာတဝတ္ထကပိလဂါဝီဒါနာဒီဟိ၊ အစာမချေအပ်သေးသော အဝတ် သစ် ကြောင်သောနွားမကိုပေးခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ နေသံ၊ ထို ပုဏ္ဏား တို့၏စိတ်ကို။ သန္တပ္ပေသိ၊ တင်းတိမ်ရောင့်ရဲစေပြီ။ အထ၊ ၌။ သဗ္ဗကာမ သန္တပ္ပိတာနံ၊ အလုံးစုံအလိုရှိအပ်သော အစား၊ အဝတ်၊ နွားကြောင်မ အစရှိ သော ပေးလှူဖွယ်တို့ဖြင့် တင်းတိမ်ရောင့်ရဲစေအပ်ပြီးကုန်သော။ နေသံ၊ ထို ပုဏ္ဏားတို့အား။ တံ သုပိနံ၊ ကို။ အာရောစေတွာ၊ ပြောပြ၍။ ကိံ၊ အာဘယ် အကျိုးသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အာဟံသု၊ သံတော်ဦးတင်ကြကုန်ပြီ။ (ကိံ၊ နည်း။) မဟာရာဇ၊ မဟာရာဇာ။ မာစိန္တယိ၊ ထိုထို ဤဤ ကြံစည်တော်မမူပါလင့်။ တေ၊ အရှင်မင်းမြတ်၏။ ဒေဝိယာ၊ ၏။ ကုစ္ဆိမှိ၊ ၌။ ဂဗ္ဘော၊ သည်။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်ပါပြီ။ သော စ၊ ထို ကိုယ်ဝန်သည်လည်း။ ပုရိသဂဗ္ဘော၊ ယောကျ်ားကိုယ်ဝန်ပါတည်း။ န ဣတ္ထိဂဗ္ဘော၊ မိန်းမကိုယ်ဝန် မဟုတ်ပါ။ တေ၊ ၏။ ပုတ္တော၊ သားတော်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ သော၊ ထို

သားတော်သည်။ အဂါရုံ၊နန်းတော်၌။ သစေ အဗျာဝသိဿတိ၊ အကယ်၍ နေ့လတ္တံ့ဖြစ်အုံ့။ [အဓိနက်မရှိ။] (ဝေ်သတိ၊သော်။) စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာရတနာ ကိုလည်စေနိုင်သော၊ ရာဇာ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ အဂါရာ၊ မှ။ နိက္ခမ္မ၊ ၍။ သစေ ပဗ္ဗဇိဿတိ၊ အကယ်၍ ရဟန်းပြုလတ္တံ့ဖြစ်အုံ့။ (ဝေ်သတိ၊ သော်။) လောကေ၊ ၌။ ဝိဝဋ္ဋစ္ဆဒေ၊ ဖွင့်လှစ်အပ်ပြီးသော ကိလေသာအမိုးရှိသော။ ဗုဒ္ဓေ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လိမ့်မည်။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ အယံ၊ ဤ ဆိုအပ်ပြီးသောအစဉ်သည်။ တာဝ၊ မာတုကုစ္ဆိ၌ နေရပုံမှ ရှေးဦးစွာ။ "မာတုကုစ္ဆိ သြက္ကမိ" တိ ဣတ္ထေ၊ ဟူသောဤပါဠိ၌။ ဝဏ္ဏနာ ဣဿမော၊ ဖွင့်ပုံအစဉ်တည်း။

အယမေတ္ထ ဓမ္မတာတိ၊ ကား။ အယံ၊ ဤ သတိသမ္ပဇညရှိခြင်းသည်။ ဣတ္ထေ မာတု ကုစ္ဆိသြက္ကမနေ၊ ဤ မယ်တော်ဝမ်းသို့သက်ခြင်း၌။ ဓမ္မတာ၊သဘောတံထား ဓမ္မတာတည်း။ အယံ၊ သည်။ သဘာဝေါ၊ သဘောတည်း။ အယံ၊ သည်။ နိယာမော၊ မြဲသောထုံးစံတည်း။ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ ဆက်။ ဧသ နိယာမောနာမ၊ ဤ နိယာမမည်သည်။ ကမ္မနိယာမော၊ ကမ္မနိယာမလည်းကောင်း။ဥတုနိယာမော၊လည်းကောင်း။ဗီဇနိယာမော၊လည်းကောင်း။ စိတ္တနိယာမော၊ လည်းကောင်း။ ဓမ္မနိယာမော၊ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋ္ဌဝိမော၊ ရှိ၏။

ဧသော သစေ အဂါရံ။ ။"သော စ ခေါ ပုရိသဂန္ဓော၊ နု ဇုတ္တိဂန္ဓော။ ပုတ္တော တေ ဘဝိဿတိ" တိ ဣတ္ထေကမေဝ တေ မြာဝတ္ထာ အတ္ထနော သုပိနသတ္ထု နယေန ကထေသုံ။ (ဧသောစ ခေါ ။ပ။ ဘဝိဿတိ တိုင်အောင် နိဗိတ်ဖတ်ကြခြင်းသည် သူတို့၏ သုပိနကျမ်းအတိုင်း နိဗိတ်ဖတ်ခြင်းတည်း။) "သစေ အဂါရံ အဗျာဝသိဿတိ" တိအာဒိ ပန ဒေဝတာဝိဠဟေန တမတ္ထံ ယာထာဝတော ပဝေဒေသုံ။ (ဧသော သစေ အဂါရံ အဗျာဝသိဿတိ စသည်ဖြင့် နိဗိတ်ဖတ်ခြင်းကား နတ်တို့၏ ပူးဝင်၍ ပြောဆိုခြင်းသာဖြစ်သည်။ သူတို့၏ သုပိနကျမ်း၌ မပါ။)

ဓမ္မတာ။ ။ဓမ္မတာတိ ဣတ္ထ ဓမ္မသဒ္ဒေါ "ဇာတိဓမ္မာနံ ဘိက္ခဝေ သတ္တာနံ"ဆိုအာဒိသုဝိယ (အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌ ဓမ္မသဒ္ဒါသည် သဘာဝအနက်ကို ဟောသကဲ့သို့ ဤဓမ္မသဒ္ဒါသည်လည်းသဘာဝအနက်ကို ဟော၏။) ပကတိပရိယာယော။ (ပင်ကိုသဘော၏ပရိယာယ်တည်း။) ထို့ကြောင့် "အယံ သဘာဝေါ" ဟု ဖွင့်သည်။သဘာဝဟူသည်လည်း ပရမတ္ထသဘောမဟုတ် "မြဲသော သဘော မြဲသောထုံးစံ" ဟု သိစေလို၍ "အယံ နိယာမောတိ၊ ဝုတ္တံ ဟောတိ" ဟုဆိုလိုရင်း အဓိပ္ပါယ်ကို ပြသည်။ ဓမ္မော ၊ဝေ ဓမ္မတာ၊ တာပစ္စည်း အနက်မရှိ။

နိယာမော စ နာမသ။ ။နိယာမော ပန ဗဟုဝိဓော (များသောအပြားရှိ၏။) ဣတိ (ထို့ကြောင့်။) တေသဒ္ဒေ အတ္ထုဒ္ဒါရနယေန ဥဒ္ဒရိတ္ဝာ၊ (ရသင့်သောအနှက်တို့ကို

တတ္ထ၊ ထိုဝါးပါးသောနိယာမတို့တွင်။ ကုသလသ၊ ကုသိုလ်ကံ၏။ ဣဒ္ဓိ ဝိပါကဒါနံ၊ အလိုရှိအပ်သော အကျိုးကိုပေးခြင်းလည်းကောင်း။ အကုသလ သ၊ ၏။ အနိဋ္ဌဝိပါကဒါနံ၊ အလိုမရှိအပ်သော အကျိုးကိုပေးခြင်းလည်း ကောင်း။ ဣတိ အယံ၊ ဤနိယာမသည်။ ကမ္မနိယာမော၊ ကမ္မနိယာ မည်၏။ ဝါ၊ ကံတို့၏မြဲသောသဘောမည်၏။ တသ၊ ထို ကမ္မနိယာမကို၊ ဒီပနတ္ထံ၊ ပြခြင်းအကျိုးငှါ။ "နိ အန္တလိက္ခေ"တိ ဂါထာယ၊ နိ အန္တလိက္ခေ အစရှိ သောဂါထာ၌။ ဝတ္ထုနိ၊ တို့ကို။ ဝတ္ထုဗျာနိ၊ ကုန်၏။ အပိစ၊ သည်သာ မကသေး။ ကိရ၊ တဆင့်စကား ကြားရဘူးသည်ကား။ ကော၊ သော။ ဣတ္ထီ၊ သည်။ သာမိကေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဘဏ္ဍိတွာ၊ ငြင်း ခုံ၍။ ဥဗ္ဗန္ဓိတွာ၊ အသက်၌ဖွဲ့ချီ၍။ ဝါ၊ ကြိုးဆွဲချ၍။ မရိတုကာမာ၊ သေ ခြင်းငှါအလိုရှိသည်။(ဟုတ္တာ၊ ၍။) ရဇ္ဇုပါသေ၊ ကြိုးကွင်း၌။ ဂီဝံ၊လည်ပင်း ကို။ ပဝေသေသိ၊ ဝင်စေပြီ။ ဝါ၊ သွင်းပြီ။ အညတရော၊ သော။ပုရိသော၊ သည်။ ဝါသိ၊ ပဲခွပ်ကို။ နိသေဇ္ဇာ၊ သွေးစဉ်။[နိသေဇ္ဇာ တိခိဏံ ကရော ဇ္ဇာ။–ဋီကာ။] တံ ဣတ္ထိကမ်ံ၊ ထိုမိန်းမ၏လုပ်ပုံကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ရဇ္ဇုံ၊ ကြိုး ကို။ ဆိန္ဒိတုကာမော၊ ဖြတ်ခြင်းငှါအလိုရှိသည်။ (ဟုတ္တာ၊ ၍။) မာ ဘာယိ၊ မကြောက်လင့်။ မာဘာယိ၊ မကြောက်လင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြော၍။ တံ၊ ထိုမိန်းမ ကို။ သမဿာသေဇ္ဇာ၊ သက်သာစေလျက်၊ ဥပဓာဝိ၊ အနီးသို့ပြေးပြီ။ ရဇ္ဇု၊ သည်။အာသီဝိသော၊လျင်သောအဆိပ်ရှိသောမြွေသည်။ ဟုတ္တာ၊၍။ အဋ္ဌာသိ၊ ပြီ။သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ ဘီတော၊ကြောက်သည်။(ဟုတ္တာ။)ပလာယိ၊ ပြေးပြီ။ ဣတရော၊ ယောကျ်ားမှအခြားသောမိန်းမသည်။ တတ္ထေဝ၊ ၌ပင်။ မရိ၊ ပြီ။ ဣတ္ထေ၊ ဤ ကမ္မနိယာမအရာ၌။ ဧဝမာဒီနိ၊ ကုန်သော။ဝတ္ထုနိစ၊ တို့ကိုလည်း။ ဒဿေတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။

တေသု တေသု ဇနပဒေသု၊ တို့၌။ တသ္မိံ တသ္မိံ ကာလေ၊ထိုထိုမိုးဥတု အစရှိသောအခါ၌။ဧကပ္ပဟာရေနေဝ၊ တပြိုင်နက်တည်းဖြင့်သာလျှင်။ရုက္ခာနံ၊ တို့၏။ ပုပ္ဖဖလဂ္ဂဟာဏာဒီနိ၊ အပွင့်ကိုယူခြင်း၊ အသီးကိုယူခြင်း အစရှိသည်တို့ လည်းကောင်း။ ဧ၀ါတသ၊ လေ၏။ ဝါယနံ၊ တိုက်ခြင်းလည်းကောင်း။အ ဝါ ယနံ၊ မတိုက်ခြင်းလည်းကောင်း။ အာတပသ၊ နေပူ၏။ တိက္ခတာ၊ ထက်

ထုတ်ဆောင်ကြောင်းနည်းအားဖြင့် ထုတ်ပြပြီး၍။) ဣဓာဓိပ္ပေတနိယာမမေ၀ ဒဿေ တုံ (ဤ၌ အလိုရှိအပ်သော ဓမ္မနိယာမကိုပြခြင်းငှါ။) "နိယာ၊မော ဧ နာမာ"တိ အာဒိ ဝုတ္တံ။–ဋီကာ။

သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ မန္ဒတာ၊ နုံ့သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဒေဝ သ၊ မိုး၏။ ဝဿနံ၊ ရွာခြင်းလည်းကောင်း။ အဝဿနံ၊ မရွာခြင်းလည်း ကောင်း။ ပဒုမာနံ၊ ပဒုမ္မာကြာပန်းတို့၏။ ဒိဝါ၊ နေ့၌။ ဝိကသနံ၊ ပွင့် ခြင်းလည်းကောင်း။ ရတ္တိ၊ ၌။ မိလာယနံ၊ ညှိုးနွမ်းခြင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ ဧဝမာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသောသဘောသည်။ ဥတုနိယာမော၊ ဥတုနိယာမတည်း။ ဝါ၊ ဥတု၏ မြဲသော သဘောတည်း။

ပန၊ ကား။ သာလိဗီဇတော၊ သလေးမျိုးစေ့မှ။ ယံ ဇေတံ သာလိဖလ မေဝ၊ အကြင်သလေးသီးသည်သာ။ (ဟောတိ၊ ၏။) မဓုရတော၊ ချိုမြိန် သော။ (ဗီဇတော၊ မျိုးစေ့မှ။) မဓုရသံယေဝ၊ ချိုသော အရသာရှိသည် သာလျှင်ဖြစ်သော။ (ယံ ဇေတံ ဖလံ၊ အကြင်အသီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။) တိတ္တတော၊ ခါးသော။ (ဗီဇတော၊ မှ။) တိတ္တရသံယေဝ၊ ခါးသော အရသာရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ (ယံ ဇေတံ)ဖလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤ သလေးမျိုးစေ့မှ သလေးသီး၏သာ ဖြစ်ခြင်း၊ ချိုသောမျိုးစေ့မှ ချိုသော အသီး၏သာဖြစ်ခြင်း၊ ခါးသောမျိုးစေ့မှ ခါးသောအသီး၏သာ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဗီဇနိယာမော၊ တည်း။ ဝါ၊ မျိုးစေ့၏ မြဲသောသဘော တည်း။ ပုရိမာ ပုရိမာ၊ ရှေးဦးဖြစ်ကုန် ရှေးဦးဖြစ်ကုန်သော။ စိတ္တစေတသိကာ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ၊ နောက်ဦးဖြစ်ကုန် နောက်ဦးဖြစ်ကုန်သော။ စိတ္တစေတသိကာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့အား။ ဥပနိဿယပစ္စယေန၊ အနန္တရူပနိဿယ ပစ္စယသတ္တိဖြင့်။ ပစ္စယော၊ ကျေးဇူး ပြုသည်။ (ဟောတိ။) ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ စက္ခုဝိညာဏာဒီနံ၊ တို့၏၊ အနန္တရာ၊ အခြားမဲ့၌။ သမ္ပဋိစ္ဆနာဒီနံ၊ တို့၏။ ယံ ဇေတံ နိဗ္ဗတ္တနံ၊ အကြင် ဖြစ်ရခြင်း သည်။ (အတ္ထိ။) အယံ၊ ဤဖြစ်ခြင်းသည်။ စိတ္တနိယာမော၊ တည်း။ ဝါ၊ စိတ်တို့၏ မြဲသောသဘောတည်း။

ပန၊ ကား။ ဗောဓိသတ္တာနံ၊ တို့၏။ မာတုကုစ္ဆိသြက္ကမနာဒီသု၊ တို့၌။ ဒသသဟဿီလောကဓာတုကမ္ပနာဒီနံ၊ တသောင်းအတိုင်းအရှည်ရှိသော လော က ဓာတ်၏ တုန်လှုပ်ခြင်း အစရှိသည်တို့၏။ ယာ သော ပဝတ္တိ၊ အကြင် ဖြစ်ခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) အယံ၊ ဤဖြစ်ခြင်းသည်။ ဓမ္မနိယာမောနာမ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ဓမ္မ၏ မြဲသောသဘောမည်၏။ တေသု၊ ထိုဝါးပါးသော နိယာမတို့တွင်။ ဣဓ၊ ဤ အယမေတ္ထဓမ္မတာ ဟူသောပါဠိ၌။ ဓမ္မနိယာမော၊ ဓမ္မနိယာမကို။ (မြဲသောထုံးစံသဘောကို။) အဓိပ္ပေတော၊ ၏။ တဿ၊ ကြောင့်။ (ထိုသို့ "အယမေတ္ထဓမ္မတာ"ဟူသောပါဠိ၌ ဓမ္မနိယာမကို အလို

ရှိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။) တမေဝတ္ထုံ၊ ထိုအနက် အဓိပ္ပါယ်ကိုပင်။ ဒယော်ဆွေ၊ ပြတော်မူလိုသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဓမ္မတာ သော ဘိက္ခဝေတိ အာဒိ၊ စကားရပ်ကို။ (အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။)အာဟ၊ ပြီ။

နိယာမ။ ။ဥတုဗီဇနိယာမောစ၊ ကမ္မ ဓမ္မ နိယာမ တာ။
စိတ္တသ နိယာမောစာတိ၊ ဥ ယျာ ပဉ္စ နိယာမ တာ။
ပုပ္ဖါဒိမာရုဏ်တုလ္ယ၊ ဖလုပ္ပါဒေါ ဝိပါကဒေါ။
မဟီကမ္ပေါ် စိတ္တုပ္ပတ္တိ၊ နိဒဿန မိဒံ ကမာ။

[ပရမတ္ထသဒ္ဒပ။]

၁၀။ တတ္ထ၊ ထိုဓမ္မတာ သော ဘိက္ခဝေ အစရှိသောပါဠိ၌။ ကုစ္ဆိ ဩကာသမတ်တိတ္ထေ၊ ၌။ ကုစ္ဆိ၊ သို့။ ဩကာသွေ၊ သက်ရောက်ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ အယမေဝအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုသာ။ (ဒဋ္ဌမ္ဘော၊ ၏။) ဟိ၊ မှန်။ တသ္မိ၊ ထိုဘုရားအလောင်းတော်သည်။ ဩကာသွေ၊ သက်ရောက်ပြီးလတ်သော်။ ဝါ၊ သက်ရောက်ပြီးခါမှ၊ ဧဝံ၊ ဤ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့် သိခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဩကာသမမာနေ၊ သက်ရောက်စဉ်။ (ဝါ၊ သက် ရောက် တုန်း ပဋိသန္ဓေစိတ္တကွဏ၌။ ဧဝံ၊ သည်။) နု (ဟောတိ)၊ မဖြစ်။အပ္ပမာဏောတိ၊ ကား။ ဝုစ္စတိပ္ပမာဏော၊ တိုးပွားသော အတိုင်းအရှည် ရှိသော။ ["အပ္ပမာဏော" ၌ အ–သည် "ဝုစ္စတိတ္ထာဝသဒ္ဒီသာ" စသောအနက် တို့တွင် ဝုစ္စတိအနက် ဟောတည်း။] ဝိပုလော၊ ပြန့်ပြောသော။ [ဩဘာသော ပါတုဘဝတိ၌စပ်။]ဣတိ အတ္ထော၊ နက်။ 'ဥဒ္ဓာရောတိ၊–ဟူသောသဒ္ဒါသည်။ တယော၊ ထိုအပ္ပမာဏောပုဒ်၏ပင်။ ဝေ၀စနံ၊ တည်း။ ဟိ၊ ချဲ့။ ဥဒ္ဓာရဏံ ဥဒ္ဓာရဏံ၊ ကုန်သော။ ခါဒနီယာနိ၊' တို့ကို။ ခါဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိအာဒိ သု၊ ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌။ မဓုရံ၊ ချိုသောအရသာရှိသော ခဲဖွယ် ဘောဇဉ်ကို။ ဥဒ္ဓာရန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ ဘဝံ ဝစ္ဆာယနော၊ အရှင်ဝစ္ဆာ ယနသည်။ ခလု၊ စင်စစ်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ဥဒ္ဓာရယ၊ သော။ ပသံ သာယ၊ ချီမွမ်းခြင်းဖြင့်။ ပသံသတိ၊ ၏။ ဣတိ အာဒိသု၊ တို့၌။ သေဋ္ဌ၊ ချီး မွမ်းခြင်းဟူသော အနက်ကို။ ဥဒ္ဓာရန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ ပန၊ အတ္ထုဒ္ဒါရ သာမညမှတပါး အတ္ထုဒ္ဒေသ ဝိသေသကား။ ဣဓ၊ ဤ အပ္ပမာဏော ဥဒ္ဓာ ရော–အစရှိသော ပါဠိ၌။ ဝိပုလံ၊ ပြန့်ပြော ဟူသောအနက်ကို။ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏။

ဒေ၀ါနံ ဒေ၀ါနုဘာ၀ဿ ဣတ္ထ၊ ၌။ ဒေ၀ါနံ၊ တို့၏။ အယံ၊ ဤဆိုအပ် လတ္တံ့ကား။ အာနုဘာ၀ေါ၊ အာနုဘော်တည်း။ နိ၀ဋ္ဌ၀ဋ္ဌာ၊ အမြဲ၀တ် အပ်သော အ၀တ်၏။ ပဘာ၊ အရောင်သည်။ ဒ္ဓါဒသယောဇနာနိ၊ တဆယ့်

နှစ်ယူဇနာတို့ တိုင်တိုင်။ ဖရတိ၊ ဖြန့်နှိုင်၏။ စာထာ၊ တူ။ သရီရသ၊ ကိုယ်၏။ (ပဘာ ဒ္ဒါဒသယောဇနာနိ ဖရတိ။) တထာ၊ တူ။ အလင်္ကာရသ၊ တန်ဆာ၏။ (ပဘာ ဒ္ဒါဒသယောဇနာနိ ဖရတိ။) တထာ၊ တူ။ ဝိမာနသ၊ ဗိမာန်၏။ (ပဘာ ဒ္ဒါဒသယောဇနာနိ ဖရတိ။) အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ အာနုဘာဝေါ၊ အာနုဘော်တည်း။ တံ၊ ထို နတ်တို့၏ အာနုဘော်ကို။ အတိက္ကမိတ္ဝာ၊ လွန်၍။ ("သြဘာသော ပါတုဘဝတိ" ၌-စပ်။) ဣတိ အတ္ထော၊ နက်။

[1] လောကန္တရိကာတိ၊ ကား။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ အာဟစ္စ၊ ထိခိုက်၍။ ထပိတာနံ၊ ထားအပ်ကုန်သော။ တိဏ္ဍံ၊ သုံးဘီးကုန်သော။ သကဋ္ဌစက္ကာနံ ဝါ၊ လှည်းဘီးစက်တို့၏လည်းကောင်း။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ သြကာသော၊ ကြားအရပ်သည်။ (ဟောတိ) ဝိယ၊ သို့လည်းကောင်း။ (အညမညံ အာဟစ္စ ထပိတာနံ။) တိဏ္ဍံ၊ သုံးလုံးကုန်သော။ ပတ္တာနံ၊ သပိတ်တို့၏ လည်းကောင်း။ သြကာသော၊ သည်။ (ဟောတိ) ဝိယ၊ သို့လည်းကောင်း။ (ဧဝံ၊ တူ။) တိဏ္ဍံ တိဏ္ဍံ၊ ကုန်သော။ စက္ကဝါဠာနံ၊ တို့၏။ အန္ဓကာ၊ အကြား၌။ ဧကေကော၊ တခုတခုသော။ လောကန္တရိကော၊ လောကန္တရိက်ဝေ သည်။ ဟောတိ၊ ရှိ၏။ ပန၊ ဆက်။ သော လောကန္တရိကနိရယော၊ သည်။ ပရိမာဏတော၊ အားဖြင့်။ အဋ္ဌယောဇနသဟဿော၊ ယူဇနာရှစ်ထောင် အတိုင်းအရှည်ရှိသည်။ ဟောတိ။ အဃာတိ၊ ကား။ နိစ္စဝိဝဋ္ဋာ၊ အမြဲဟင်းလင်း ပွင့်ကုန်သော။ [အဓိပ္ပါယတ္ထ၊ သဒ္ဒတ္ထမှာ-"ရုက္ခဂစ္ဆာဒီနာ ကေနစိ၊ သစ်ပင် ချုံ အစရှိသော တစုံတခုသည်။ နဟညန္တိ၊ မထိခိုက်အပ်ကုန်။ ဣတိ အဃာ" ဟု ဖြစ်၏။ အသမ္ဘာဝေ တေနာဟ နိစ္စဝိဝဋ္ဋာတိ။-ဋီကာ။] အသံဝုတာတိ၊ ကား။ ဟေဋ္ဌာပိ၊ ၌လည်း။ အပ္ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ရာမရှိကုန်သော။ [အဓိပ္ပါယတ္ထ။ သဒ္ဒတ္ထမှာ"အသံဝုတာတိ ဟေဋ္ဌာ ဥပရိစ ကေနစိ နပိဟိတာ၊ တစုံတခုသည် မပိတ်အပ်ကုန်" ဟု ဖြစ်၏။ ဟေဋ္ဌာပိ-၌ ပိဖြင့် ဥပရိ ကိုပေါင်း။]

လောကန္တရိကာ။ ။လောကာနံ၊ စကြဝဠာ ကမ္ဘာလောက သုံးခုတို့၏။ အန္တရံ၊ အကြားတည်း။ လောကန္တရော၊ အကြား။ လောကန္တရေ၊ ၌။ ပဝတ္တော၊ ဖြစ်သော ဝရဲခန်းတည်း။ လောကန္တရိကာ၊ စကြဝဠာ ကမ္ဘာလောကသုံးခုတို့၏ အကြား၌ဖြစ်သောဝရဲ။ စာအုပ်တို့၌"လောကန္တရိကော"ဟု ပုံလွှင်ရှိသော်လည်း လောကန္တရိကာ ပါ၌သည်သာ ပါ၌တော်၌"ယာပိတာ"ဟူသောဝိသေသနနှင့်လည်းကောင်း၊ "လောကာနံ လောကဓာတူနံ အန္တရော ဝိဝရော လောကန္တရော၊ သော ဧဝ ဗုတ္တိလိင်ဝဋ္ဌေန 'လောကန္တရိကာတိ ဝုတ္တော'ဟူသော ဋီကာနှင့်လည်းကောင်း ညီ၏။

အန္ဓကာရတိ၊ ကား။ တမဘူတာ၊ အမိုက်မှောင်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော။ အန္ဓကာရတိမိသာတိ၊ ကား။ စက္ခုဝိညာဏပ္ပတ္တိနိဝါရဏတော၊ စက္ခုဝိညာဉ်၏ ဖြစ်ခြင်းကို တားမြစ်တတ်ကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။အန္ဓဘာဝကရဏတိမိ သေန၊ ကန်းသည်၏အဖြစ်ကိုပြုတတ်သော အမိုက်မှောင်နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော။ တတ္ထ၊ တို့ လောကန္တရိက်ငရဲ၌။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ သည်။ နဇာယတိ ကိရ၊ မဖြစ်သတတ်။ ဧဝံမဟိဒ္ဓိကာတိ၊ ကား။ စန္ဒိမသူရိယာ၊ တို့သည်။ ဧကပ္ပဟာရေနေဝ၊ တပြိုင်နက်အားဖြင့်သာလျှင်။ တိသု၊ သုံးကျန်းကုန်သော။ ဒီပေသု၊ကျန်းတို့၌။ ပညာယန္တိ ကိရ၊ ထင်ရှားကုန်သတတ်။ ဧဝံ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ဤသို့ တန်ခိုးကြီးကုန်သော။ ဝါ၊ သို့ကလောက် တန်ခိုးကြီးကုန်သော။ ဧကေကာယ။ တခုတခုသော။ ဒီသာယ၊ ဌ်။ နဝနာယောဇနသတသဟဿာနိ၊ ကိုးသိန်း ကိုးသိန်းသော ယူဇနာတို့တိုင်တိုင်။ အန္ဓကာရံ၊ ကို။ ဝိဓမိတ္တာ၊ ဖျက်ဆီး၍။ အာလောကံ၊ ကို။ ဒဿေန္တိ၊ ပြနိုင်ကုန်၏။ ဧဝံ မဟာနုဘာဝါ၊ ဤသို့ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိကုန်သော။ (စန္ဒိမသူရိယာ ဌ်စပ်။)အာဘာယ နာနုဘောန္တိတိ၊ ကား။ ဇတ္တုနော၊ မိမိ မိမိ၏။ပဘာယ၊ အရောင်ဖြင့်။ နပ္ပဟောန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ ကိရ၊ ခ္ခဲ့။ (တနည်း။) ကိရ (ယသ္မာ)၊ ကြောင့်။ တေ၊ ထို လ နေတို့သည်။ စက္ကဝါဠပဗ္ဗတသ၊ စက္ကဝဠာတောင်၏။ ဝေမဇ္ဈေန၊ အလယ်လမ်းဖြင့်။ ဝိစရန္တိ၊ ကုန်၏။ စ၊ဆက်။ စက္ကဝါဠပဗ္ဗတံ၊ ကို။ အတိက္ကမ္မ၊ လွန်၍။ လောကန္တရိကနိရယာ၊ တို့သည်။ (ဟောန္တိ၊ ရှိကုန်၏။)တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေ၊ ထို လ နေတို့သည်။ တတ္ထ၊ ထို လောကန္တရိက်ငရဲ၌။ အာဘာယ၊ အရောင်ဖြင့်။ နပ္ပဟောန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ ဝါ၊ မလောက်ကုန်။

အန္ဓကာရတိမိသာ။ ။အန္ဓံ+ကရောန္တိတိ အန္ဓကာရံ(စက္ခုဝိညာဉ်၏ ကန်းသည်၏အဖြစ်ကို ပြုတတ်သောအမိုက်မှောင်။) အန္ဓကာရံ+တိမိသံ ယာသူ တိ အန္ဓကာရတိမိသာ။ ဤဝစနတ္ထကိုပြုလို၍''စက္ခုဝိညာဏပ္ပတ္တိ။ပ။သမန္နာဂတာ''ဟု ဖွင့်သည်။

ဧဝံ မဟိဒ္ဓိကာ။ ။တောင်ကျန်းဌ် မွန်းတည့်အချိန်သည် အရှေ့ကျန်းဌ် နေဝင်ခါနီး အရောင်အလင်းရှိနေ၏။ အနောက်ကျန်းဌ် နေထွက်ပြီးစ အရောင်အလင်းရှိနေ၏။ဤသို့ တပြိုင်နက် သုံးကျန်းတို့ဌ် လင်းနိုင်သည်ကို''ဧဝံ မဟိဒ္ဓိကာ''ဟု ဆိုသည်။မဟတိ ဣဒ္ဓိ ယေသံ တိ မဟိဒ္ဓိကာ။ [ဇမ္ဗုဒီပေ ဌိတမဏ္ဍနိကဝေလာယံ ပုဗ္ဗဝိဒေဟဝါသိနံ အတ္ထာဂ်မနဝသေန ဥပစုံ သူရိယမဏ္ဍလံ ပညာယတိ၊ အပရဂေါယာနဝါသိနံ ဥဋ္ဌမနဝသေန၊ ဧဝံ သေသဒီပေသု တိ အာဟ''ဧကပ္ပဟာရေနေဝ တိသု ဒီပေသု ပညာယန္တိတိ။ —ဋီကာ။]

ယေပိတတ္ထသတ္တာတိ၊ ကား။ တသ္မိံ လောကန္တရိကမဟာနိရယေ၊ ထိုလောကန္တရိက် ငရဲကြီး၌။ ယေပိ သတ္တာ၊ အကြင် သတ္တဝါတို့သည်လည်း။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကြရကုန်၏။ ပန၊ ပရိဟာရပက္ခမ္ပတပါး စောဒကပက္ခ ကို ဆိုဦးအုံ့။ ကိံ ကမ္မံ၊ အဘယ်အမှုကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဝါ၊ ပြုခဲ့ခြင်းကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထိုလောကန္တရိက်ငရဲ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကြရကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤကား အမေးတည်း။ ဘာရိယံ၊ ဝန်လေးသော။ ဒါရုဏံ၊ ကြမ်းတမ်းသော။ မာတာပိတရံ၊ အမိအဖတို့၏လည်းကောင်း။ ဓမ္မိကသမဏဗြာဟ္မဏာနဉ္စ၊ တရားရှိသော သမဏဗြာဟ္မဏတို့၏လည်းကောင်း။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ အပရာဓံ၊ အပြစ်ကိုလည်းကောင်း။ အညံ၊ အခြားသော။ ဒိဝသေ ဒိဝသေ၊ နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း၌။ ပါဏဝဓာဒိသာဟသိကကမ္မံ၊ သတ္တဝါကို သတ်ခြင်းအစရှိသော အဆောတလျင်ဖြစ်စေအပ်သော အမှုကိုလည်းကောင်း။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ (ကေ ဝိယ၊ အဘယ်သူတို့ကဲ့သို့နည်း။) တမ္မပက္ခေ ဒီပေ၊ သီဟိုင်ကျွန်း၌။ အဘယ စောရနာဂစောရာဒယော ဝိယ၊ အဘယသူပုန် နာဂသူပုန် အစရှိသူတို့ ကဲ့သို့တည်း။ တေသံ၊ ထိုလောကန္တရိက်ငရဲသားတို့၏။ အတ္တဘာဝေ၊ သည်။ တိဂါဝုတိကော၊ သုံးဂါဝုတ်ရှိသည်။ ဟောတိ။ ဝဂ္ဂုလိနံ၊ လင်းနို့တို့၏။ ဒီဃနခါ၊ ရှည်သောလက်သည်း ခြေသည်းတို့သည်။ ဟောန္တိ ဝိယ၊ ရှိကုန်သကဲ့သို့။ (တထာ၊ တူ။ တေသံ၊ ထိုငရဲသားတို့၏။ ဒီဃနခါ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ။) ရုက္ခေ၊ သစ်ပင်၌။ ဝဂ္ဂုလိယော၊ လင်းနို့တို့သည်။ နခေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ လဂ္ဂန္တိ ဝိယ၊ ငြိတွယ်ကြရကုန်သကဲ့သို့။ (တထာ၊ တူ။) တေ၊ ထိုလောကန္တရိက် ငရဲသားတို့သည်။ စက္ကဝါဠပမ္ဘတေ၊ ၌။ လဂ္ဂန္တိ၊ ကုန်၏။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ သံသပ္ပန္တာ၊ ရှရှတွားမြဲ သွားကြကုန်သည်ရှိသော်။ အညမညဿ၊ ၏။ ဟတ္ထပါဒံ၊ သို့။ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ အထ၊ ဟတ္ထပါဒသို့ ရောက်ရာ ထိုအခါ၌။ နေ၊ ငါတို့သည်။ ဘက္ခေ၊ အစာကို။ လဒ္ဓေ၊ ရအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ မညမာနာ၊ မှတ်ထင်ကုန်သည်။ (ဟုတ္တာ၊) တတ္ထ၊ ထိုအစာဟု မှတ်ထင်အပ်သော သတ္တဝါ၌။ ဝါဝဋ္ဋာ၊ ကြောင့်ကြ စိုက်ကုန်သည်။ (စားဖို့ယူခြင်းငှါ ကြောင့်ကြစိုက်ကြကုန်သည်။) (သမာနာ၊ ကုန်လတ်သော်။) ဝိပရိဝတ္တိတ္တာ၊ ပြန်လည်၍။ လောကသန္ဓာရကဥဒကေ၊ လောကကို ဆောင်ထားသော ရေ၌။ ပတန္တိ၊ ကျကုန်၏။ ဝါ တေ၊ လေသည်။ ပဟရန္တေပိ၊ တိုက်ခတ်ပြန်သော်လည်း။ မဓုကဖလာနိ ဝိယ၊ သစ်မည်စည်သီးတို့ကဲ့သို့။ ဆိဇ္ဇိတ္တာ၊ ပြတ်၍။ ဥဒကေ၊ ၌။ ပတန္တိ၊ ကျကြကုန်၏။ ဟတ်ပတ်မတ္တာ၊ ကျပြီးကာမျှတို့သည်။ (သမာနာ) ဝ၊ ဖြစ်ကုန်သော်သာလျှင်။

အစ္စန္တခါရေ၊ အလွန် အေးသော။ ဥဒကေ၊ ဌ်။ ပိဋ္ဌပိဏ္ဍိဝိယ၊ မုန့်ညှက်စိုင်သည် ကဲ့သို့။ ဝိလီယန္တိ၊ ကြေမွကုန်၏။

အညေပိ ကိရ ဘော သတ္တာတိ၊ ကား။ ဘော၊ အမောင်တို့။ မယံ၊ တို့သည်။ မဟာဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသော ဆင်းရဲကို။ အနုဘဝါမ ယထာ၊ ခံစားရကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ အညေ၊ ငါတို့မှ အခြားကုန်သော။ သတ္တာပိ၊ တို့သည်လည်း။ ဣမံ ဒုက္ခံ၊ ကို။ အနုဘဝနတ္ထာယ၊ ၎။ ဣဓ၊ ဤအရပ်သို့။ ဥပပန္နာကိရ၊ ဖြစ်ရကုန်သတတ်။ ဣတိ၊ သို့။ တံ ဒိဝသံ၊ ထို ဘုရားအလောင်းတော်တို့ ပဋ္ဌိသန္ဓေနေရာနှေ့ဌ်။ ပဃာန္တိ။ မြင်ကြရကုန်၏။ ပန၊ ထိုသို့ပင် မြင်ကြရပါသော်လည်း။ အယံ သြဘာသော၊ သည်။ ကေယာဂု ပါနမတ္တမ္ပိ၊ ယာဂုတဇန်းသော အတိုင်းအရှည်ရှိသောက်ကာလမျှသည်း။ နတိဋ္ဌတိ၊ မတည်၊ အစ္ဆရာသင်္ခါဋမတ္တမေဝ၊ လက်ဖျောက်တချက်တီးချိန်မျှ သာလျှင်။ ဝိဇ္ဇောဘာသောဝိယ၊ လျှပ်စစ်ရောင်ကဲ့သို့။ နိစ္ဆရိတ္ဝာ၊အရောင် ထွက်၍။ ဝါ၊ အရောင်ပြက်၍။ ဣဒံ၊ ဤအရောင်သည်။ ကိံ၊ အဘယ် အရောင်ပါလိမ့်မည်နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဏန္တာယေဝ၊ ပြောဆိုနေစဉ်ပင်။ အန္ဓကရဝယတိ၊ ကွယ်ပျောက်၏။ သက်မ္ပိတိ၊ ကား။ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်ဌ်။ ကမ္ပတိ၊ ၏။ ဣတရဒ္ဒယံ၊ သက်မ္ပတိ–မ္ပတပါးသော သမ္ပကမ္ပ

အစ္စန္တခါရေ။ ။အစ္စန္တခါရေတိ အာတပသန္တာပါဘာဝေန (နေအပူ၏ မရှိခြင်းကြောင့်။) အတိသီတဘာဝမေဝ သန္ဓာယ (အလွန်အေးသည်၏ အဖြစ်ကိုသာ ရည်ရွယ်၍။) အစ္စန္တခါရတာ ,ဝုတ္တာ သိယာ။ သမ္ပတ္တိကရမဟာမေဃဝုဋ္ဌံ (သမ္ပတ္တိကို ပြုတတ်သော ကမ္ဘာပြိုမိုးကြီးသည် ရွာပြီးအပ်သော။) ပထဝိသန္ဓာရကံ (မြေကို ကောင်းစွာဆောင်ထားနိုင်သော။) တံ ကပ္ပသင္ဃဟနဥဒကံ (ထို ကမ္ဘာတည်ကြောင်း ဖြစ်သော ရေသည်။) ကပ္ပဝိနာသကဥဒကံဝိယ (ကမ္ဘာပျက်ရေသည် ကဲ့သို့။) ခါရံ ဘရိတုံ နအရဟတိ။ (ငန်ခါးသောရေမဖြစ်ထိုက်။) တထာ ဟိ သတိ ပထဝိဝိ ဝိလီယေ ,ယျ၊ (ထိုသို့ငန်ခါးသောရေဖြစ်လျှင်ထိုရေပေါ်ဌ် တည်ရသော မြေကြီးသည်သော်မှလည်း ကြေမွသွားရာ၏။) [ဤအလို "အစ္စန္တခါရ–အလွန်အေးသောရေ"ဟု ပေးပါ။] ဝါ၊ (တနည်း။) တေသံ ပါပကမ္မပလေန (ထို သတ္တဝါတို့၏ မကောင်းမှုကံ၏ အစွမ်းကြောင့်။) ပေတာနံ ဥဒကာသ ပုဗ္ဗခေဋ္ဌဘာဝါပတ္တိဝိယ (ပြိတ္တာများအတွက် ပကတိရေ၏ ပြည်အဖြစ် တံထွေးအဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်းကဲ့သို့။) တသ္သာဒကသ္သ တဒါ ခါရဘာဝါပတ္တိ (ထို ကမ္ဘာမြေကို ခံသောရေ၏ လောကန္တရိက်ငရဲသားတို့ ကျရာ ထိုအခါဌ် ခါးစပ်သည်၏အဖြစ်သည်။) ဟောတိ။ ဣတိ ဝုတ္တံ "အစ္စန္တခါရေ ဥဒကေ" တိ။–ဋီကာ။ [ဤအလို "အလွန်ငံခါးသောရေ"ဟု ပေးပါ။]

သမန္တတော ကမ္ပတိ။ ။သမန္တတော ကို "သဗ္ဗဘာဂတော"ဟု ဋီကာဖွင့်၏။ "အလုံးစုံသောအဖို့အားဖြင့်" ဟူလို။ "အလုံးစုံသောအဖို့"ဟူသည်လည်း ခြောက်ရိုးသော

တိ သမ္ပဝေဓတိ-ပုဒ်နှစ်ပါးအပေါင်းသည်။ ပုရိမပဒဿေဝ၊ ရှေး-သက်မ္ပတိ ပုဒ်၏သာ။ ဝေဝစနံ၊ တည်း။ ပုန၊ တဖန်။ အပ္ပမာဏောစာတိအာဒိ၊ ကို။ နိဂမနတ္ထံ၊ နိဂုံးအကျိုးငှါ။(ဘဂဝတာ၊) ဝုတ္တံ၊ ပြီ။[ပါဠိတော်၌ "အပ္ပမာဏော စသောပုဒ်တို့က ရှေ့၌လည်းပါခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ ဤနောက်၌ နိဂုံးအကျိုးငှါ ထပ်၍ ဟောတော်မူသည်-ဟူလို။]

(၅) ၁၉။ စတ္တာရော နံ။ပ။ဥပဂစ္ဆန္တိ.တိ ဇ္ဈာ၊ ပါဋ္ဌ၌။ စတ္တာရောတိ၊ စတ္တာရော-ဟူသော ပုဒ်ကို။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ မဟာရာဇာနံ၊ နတ်မင်းကြီးတို့၏။ ဝဒသန၊ အဖြစ်ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ ပန၊ ထိုသို့ ဆိုအပ်ပါသော်လည်း။ ဒဿသဟဿ စက္ကဝါဠေသု၊ တသောင်းသော စကြဝဠာတို့၌။ စတ္တာရော စတ္တာရော၊ ၄ ယောက် ၄ ယောက်တို့ကို။ကတ္တာ၊၍။စတ္တာလီသသဟဿာနိ၊ ၄ သောင်းသော နတ်မင်းကြီးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထို ၄ သောင်းသောနတ်မင်းကြီးတို့တွင်။ ဣမမသ္မိံ စက္ကဝါဠေ၊ ၌။ မဟာရာဇာနော၊ တို့သည်။ ခဏ္ဍဟတ္ထာ၊ လက်၌ သန်လျက် ရှိကုန်သည်။ (သန်လျက် လက်စဲ့ကုန်သည်။) (ဟုတ္တာ၊)ဗောဓိသတ္တဿ၊ ကို။ အာရက္ခတ္ထာယ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဥပဂန္တွာ၊ အနီးသို့ကပ်၍။ သိရိဂဗ္ဘံ၊ အသရေရှိသော တိုက်ခန်းသို့။ ပဝိဋ္ဌာ၊ ဝင်ကုန်ပြီ။ ဣတရေ၊ ၄ ယောက်မှ အခြားသောနတ်မင်းတို့သည်။ ဂဗ္ဘဒ္ဒါရတော၊ တိုက်ခန်းတံခါးမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ အဝရုဒ္ဓကေ၊ ပိတ်ဆို့နှောင့်ယှက်တတ်ကုန်သော။ ပံသုပိသာစကာဒိယက္ခဂဏေ၊ မြေဘုတ်ဘီလူးအစရှိသော ဘီလူးအပေါင်းတို့ကို။ ပဋိက္ခမာပေတ္တာ၊ နောက်သို့ ဆုတ်စေ၍။ ယာဝ စက္ကဝါဠာ၊ စကြဝဠာတိုင်အောင်။ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ဂဏှိံသု၊ ယူကြကုန်ပြီ။

ပန၊ ပရိဟာရပက္ခ-မှတပါး စောဒကပက္ခ-ကို ဆိုဦးအုံ့။ ကိမတ္တာယ၊ ဌါ။ အယံရက္ခာ၊ ကို။ (ဂဟိတာ၊ ယူအပ်သနည်း။) [နောက်၌ "ရက္ခံ အဂ္ဂဟေသုံ"ဟု ရှိသောကြောင့် "ဂဟိတာ"ဟု ဆရာတို့ ထည့်ကြသည်။] ပဋိသန္ဓိက္ခဏေ၊ ပဋိသန္ဓေတည်နေရာခဏ၌။ ကလလကာလတော၊ ကလလ-ရေကြည် တည်ရာအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ကောဋိသတသဟဿမာရာ၊ ကုဋေတသိန်းသော မာရ်နတ်တို့သည်။ ကောဋိသတသဟဿသိနေရုံ၊ ကုဋေတသိန်းသော မြင်းမိုရ်တောင်ကို။ ဥက္ခိပိတ္တာ၊ မြှောက်၍။ဗောဓိသတ္တဿ ဝါ၊ ဘုရား

အဖွဲ့အားဖြင့် လှပ်ခြင်းကိုဆိုလိုသည်။ထို့ကြောင့်-ဋီကာ၌ "ဆပ္ပကာရမ္ပိ" ဟု ဖွင့်သည်။ [၆ ချိုးအပြားအားဖြင့် လှပ်ပုံကို ပါရာဇိကဏ်ဘာသာဋီကာ ပထမသံဂါယနာအဖွင့်၌ ပြခဲ့ပြီ။]

အလောင်းတော်၏ သော်လည်းကောင်း။ ပေါဓိသတ္တမာတုယာဝါ၊ ဘုရား အလောင်းမယ်တော်၏သော်လည်းကောင်း။ အန္တရာယကရဏာတ္ထံ၊ အန္တရာယ်ကို ပြုခြင်း အကျိုးငှါ။ သစေ ပိ အာဂစ္ဆေယျုံ၊ အကယ်၍မူလည်း လာစေ ကုန်ဦးတော့။ (ဧဝံ သန္တေသု ပိ၊ ကုန်သော်လည်း။)သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော မာရ်နတ်တို့သည်။ အန္တရာဝ၊ ဘုရားအလောင်း၏အနီးသို့ မရောက်မီအကြား ၌သာလျှင်။ ဝါ၊ မယ်တော်၏အနီးသို့ မရောက်မီအကြား၌သာလျှင်။ အန္တရ ဓာယေယျုံ နနု၊ ကွယ်ပျောက်ကုန်ရာသည် မဟုတ်လော။

စ၊ သာဓုကာ ကား။ ရုဟိရုပ္ပါဒဝတ္ထုသ္မိံ၊ ရုဟိရုပ္ပါဒဝတ္ထု၌။ အဌာနမေတံ ဘိက္ခဝေ။ပ။အရက္ခိယာ ဘိက္ခဝေ တထာဂတ်ာတိ၊ ဟူသော။ ဧတံ (သုတ္တံ)ပိ၊ ဤ ပါဠိတော်ကိုလည်း။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ [စူဠဝဂ္ဂ ပါဠိတော်, သံဃဘေဒကက္ခန္ဓက, လောဟိတုပ္ပါဒကကမ္မဝတ္ထု၌ ဟောတော်မူ အပ်ပြီ။] ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပရော၊ သူတပါးသည်။ ဥပက္ကမေန၊ လုံ့လပြုခြင်း ဖြင့်။ တထာဂတံ၊ ကို။ ဇီဝိတာ၊ မှ။ ယံ ဝေါရောပေယျ၊ အကြင်ခွင်းရာ၏။ဧတံ၊ သူတပါးကလုံ့လဖြင့် ဇီဝိတိန္ဒြေမှခွင်းခြင်းဟူသော ဤအကြောင်း သည်။ အဌာနံ။ ဖြစ်နိုင်သော အကြောင်းမဟုတ်။ ဣသော၊ သည်။ အနဝ ကာသော၊ ဖြစ်နိုင်သောအခွင့်မဟုတ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အနုပက္ကမေန၊ သူ တပါးတို့၏ လုံ့လမှ ကင်းသဖြင့်။ တထာဂတာ၊ တို့သည်။ ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူကြကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ယထာဝိ ဟာရံ၊ အကြင်အကြင်နေမြဲကျောင်းသို့။ ဂစ္ဆထ၊ ပြန်ကြကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တထာဂတာ၊တို့ကို။ အရက္ခိယာ၊မစောင့်ရှောက်ထိုက်ကုန်။(စောင့်ရှောက်ဖွယ် မလိုကုန်။) ဧဝမေဝ၊ ဤ မိန့်တော်မူသည့်အတိုင်းပင်။ တေန ပရူပက္ကမေန၊ ထို သူတပါးတို့၏ လုံ့လကြောင့်။ တေသံ၊ ထို ဘုရားအလောင်း, ဘုရား အလောင်းမယ်တော်တို့၏။ ဇီဝိတန္တရာယော၊ အသက်၏အန္တရာယ်သည်။ နအတ္ထိ၊ မရှိနိုင်။ ပန၊ ထိုသို့ပင် သူတပါးတို့၏လုံ့လကြောင့် အသက်၏အန္တရာယ်

ယံ ပရူပက္ကမေန။ ။''ယံ'' ကို ဧဝါရောပေယျ-၌ ''ကြိယာပရာမသနေ'' အဖြစ် ဖြင့် တွဲစပ်ပါ။ပရူပက္ကမေန ကို ''ပရော+ဥပက္ကမေန'' ဟု ပုဒ်ဖြတ်၍, ပရောကို ဧဝါရော ပေယျ-၏ ''ကတ္တား'' ဟု ကြိုလိုက်ပါသည်။ တပါးသောသူသည် လုံ့လပြုသဖြင့် မြတ်စွာဘုရားကို ဇီဝိတိန္ဒြေမှ အကြင်ခွင်းရာ၏။ ဤသို့ခွင်းခြင်းသည် ဖြစ်နိုင်သော အကြောင်းမဟုတ်။ ဖြစ်နိုင်သောအခွင့်မဟုတ်။ ဆရာတို့ကား ''ပရူပက္ကမေန၊ တပါး သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ လုံ့လဖြင့်။ (ပရော၊ တပါးသောသတ္တဝါသည်။)'' ဟု ပရော– တပုဒ်ကို အပိုထည့်၍ ပေးတော်မူကြ၏။

မရှိနိုင်ပါသော်လည်း။ ဝိရူပါ၊ ဖောက်ပြန်သော အဆင်းရှိကုန်သော။ ဝါ၊ အရုပ်ဆိုးကုန်သော။ ဒုဒ္ဒသိကာ၊ မကောင်းသဖြင့်မြင်ရခြင်း ရှိကုန်သော။ ဝါ။ အမြင်မကောင်းကုန်သော။ အမနုဿာ၊ ဘီလူးတို့သည်လည်းကောင်း။ ဝါ။ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဘေရဝရူပါ၊ ကြောက်မက်ဖွယ် သဘောရှိကုန်သော။ မိဂပက္ခိနော၊ သားကောင်, ငှက်တို့သည်လည်းကောင်း။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ယေသံ၊ အကြင်ဘီလူး, သားကောင်, ငှက်တို့၏။ ရူပံ၊ အဆင်းကို။ ဒိဿွာ ဝါ၊ မြင်ရ၍သော်လည်းကောင်း။ ဝါ၊မြင်ရခြင်းကြောင့်သော်လည်းကောင်း။ သဒ္ဒံ၊ ကို။ သုတ္ဝာဝါ၊ ကြားရ၍သော်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ကြားရခြင်းကြောင့် သော်လည်းကောင်း။ ဗောဓိသတ္တမာတု၊ ဘုရားအလောင်းမယ်တော်၏။ ဘယံ ဝါ၊ ကြောက်ခြင်းသည်သော်လည်းကောင်း။ သန္တာသော ဝါ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသည်သော်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇေယ္ယ၊ ၏။ တေသံ၊ ထို ဘီလူး, သားကောင်, ငှက်တို့ကို။ နိဝါရဏတ္ထာယ၊ တားမြစ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ရက္ခံ၊ ကို။ အဂ္ဂဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ အပိ စ၊ သည်သာမကသေး။ ဗောဓိသတ္တာယ၊ ၏။ ပုညတေဇေန၊ ကောင်းမှု၏ တန်ခိုးကြောင့်။ သဠာတဂါရဝါ၊ လွန်စွာဖြစ်သော ရိုသေလေးစားခြင်းရှိကုန်သည်။ (ဟုတ္တာ။) အတ္ထနော၊ ၏။ ဂါရဝ စောဒိတာ၊ ရိုသေလေးစားခြင်းသည် တိုက်တွန်းအပ်ကုန်သည်။ (ဟုတ္တာ) ပိ၊ လည်း။ တေ၊ ထို နတ်မင်းကြီးတို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ စောင့်ရှောက်မှုကို။ အကံသု၊ ကုန်ပြီ။

ပန၊ ပရိဟာရပက္ခ-မှတပါး စောဒကပက္ခ-ကို ဆိုဦးအုံ့။ အန္ဓောဂဠ္ဠ၊ တိုက်ခန်းတွင်းသို့။ ပဝိသိတ္တာ၊ ၍။ ဌိတာ၊ ကုန်သော။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ တေ မဟာဆုဇာနော။ ထို နတ်မင်းကြီးတို့သည်။ ဗောဓိသတ္တာယ၊ ၏။ မာတုယာ၊ အား။ အတ္ထာနံ၊ ကို။ ဒယေန္တိ ကိံ၊ ပြကြကုန်သလော။ နဒယေန္တိ ကိံ၊ မပြကြကုန် သလော။ ဣတိ၊ ဤကား အမေးတည်း။ နဟာနမဏ္ဍနဘောဇနာဒိသရီရကိစ္စကာလေ၊ ရေချိုးရာအခါ, တန်ဆာဆင်ရာအခါ, ပဲ့တော်တည်ရာအခါ အစရှိသော ကိုယ်နှင့်စပ်သောကိစ္စကို ပြုရာအခါ၌။ နဒယေန္တိ၊ မပြကြကုန်။ ပန၊ အနုယောဂေ။ ဘိရိဝဇ္ဇံ၊ အသရေရှိသော တိုက်ခန်းသို့။ ပဝိသိတ္တာ၊ ၍။ ဝရသယနေ၊ မြင့်မြတ်သောအိပ်ရာ၌။ နိပန္နကာလေ၊ လျောင်းရာအခါ၌။ ဒယေန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ ပြုရာ၌။ အမနုဿဒဿနံနာမ၊ လူနှင့်တူသောနတ်တို့ကို မြင်ရခြင်းမည်သည်။ မနုဿာနံ၊ တို့၏။ သပ္ပဋိဘယာ-ဘေးဘျမ်းနှင့် တကွဖြစ်သည်။ ကိဠာပိ ဟောတိ၊ အကယ်၍ကား ဖြစ်ပါပေ၏။ ပန၊ ထိုသို့ပင် ဖြစ်ပါသော်လည်း။ ဗောဓိသတ္တာယ၊ ၏။ မာတာ၊ သည်။ အတ္ထနောစေဝ၊ ၏လည်းကောင်း။

ပုတ္တသာစ၊ ၏လည်းကောင်း။ ပုညာနုဘာဝေန၊ ကောင်းမှု၏ အာနုဘော်ကြောင့်။ တေ၊ ထို နတ်မင်းကြီးတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊၍။ ဝါ၊ ကြောင့်။ နဘာယတိ၊ မကြောက်။ အဿာ၊ ထို ဘုရားအလောင်း မယ်တော်၏။ ဧတေသု၊ ဤ နတ်မင်းကြီးတို့၌။ စိတ္တံ၊ သည်။ ပကတိအန္တေပုရပါလကေသု ဝိယ၊ ပင်ကို အားဖြင့် နန်းတော်တွင်းကိုစောင့်သူတို့၌ ကဲ့သို့။ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။

၂၀။ ပဗ္ဗတိယာ သိလဝတီတိ၊ ကား။ သဘာဝေနေဝ၊ ပင်ကိုသဘော အားဖြင့်ပင်။ သီလသမ္ပန္နာ၊သီလနှင့်ပြည့်စုံသော။(ဗောဓိသတ္တမာတာ-၌စပ်။) ကိရ၊ခဲ့။ ဗုဒ္ဓေ၊ သည်။ အနုပ္ပန္နေ၊ ပွင့်တော်မမူလတ်သော်။ မနုဿာ၊ တို့ သည်။ တာပသပရိဗ္ဗာဇကာနံ၊ ရသေ့, ပရိဗိုဇ်တို့၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ၍။ ဥက္ကုဋ္ဌိကံ၊ ဆောင့်ကြောင့်။ နိသီဒိတ္ဝာ၊ ၍။ သီလံ၊ ကို။ ဂဏှန္တိ၊ ကုန် ၏။ ဗောဓိသတ္တမာတာပိ၊ ငါတို့၏ ဘုရားအလောင်း မယ်တော်သည်လည်း။ ကာလဒေဝိလဿ၊ မည်သော။ ဣသိနော၊ ရသေ့၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ သီလံ။ ဂဏှာတိ၊ ၏။ ပန၊ ထိုသို့ပင် သီလယူပါသော်လည်း။ ဗောဓိသတ္တော၊သည်။ ကုစ္ဆိဂတေ၊ ဝမ်းသို့ သက်ရောက်ပြီးသည်ရှိသော်။ အညဿ၊ အခြားသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌။ နိသီဒိတုံ နာမ၊ ထိုင်ခြင်းဌာမည်သည်။ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ သမာနာသနေ၊ တူသောနေရာ၌။ နိသီဒိတ္ဝာ၊ ၍။ ဂဟိတသီလမ္ပိ၊ ယူအပ်သော သီလသည်လည်း။ အဝညာကရဏမတ္တံ၊ အထင်သေးမှုကို ပြုခြင်းဟူသောအတိုင်းအရှည်ရှိသည်။ ဝါ၊ သီလပေးသော ပုဂ္ဂိုလ်အပေါ်၌ မရိုမသေပြုခြင်းဟူသော အတိုင်းအရှည်ရှိသည်။ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ သီလံ၊ ကို။အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူစေပြီ။ ဣတိ၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတိ။

၂၁။ ပုရိသေသူတိ၊ ကား။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ၏။ ပိတရံ၊ ကို။ အာဒိ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ကေသုစိ၊ တစုံတခုယာက်ကုန်သော။ မနုဿေသု၊ တို့၌။ ပုရိ

အာဝဇ္ဇနကရဏမတ္တံ။ ။စာအုပ်တို့၌ "အာဝဇ္ဇနကရဏမတ္တံ၊ ဆင်ခြင်မှုကိုပြုရုံမျှ သည်"ဟု ရှိ၏။ အဓိပ္ပါယ် မထင်ရှားလှ။"အဝညာကရဏမတ္တံ။ အဝမညာကရဏ မတ္တံ"ဟု သီဟိုဠ်,ယိုးဒယားမူတို့၌ ရှိသတတ်။ မှန်စမျိုးဖြစ်သော်လည်း အဓိပ္ပါယ်အတူ ပင်တည်း။ သီလပေးသူနှင့် သီလယူသူသည် ခုံတန်းလျားတခုတည်း၌ ကဲ့သို့ တူသော နေရာ၌ ထိုင်၍ ယူအပ်သောသီလသည်လည်း အဝမညာကရဏမတ္တံ၊ ပေါ်းမစား ပြုခြင်းဟူသော အတိုင်းအရှည်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဤသို့ရှိသောပါဠိသာ အဓိပ္ပါယ် ရ၏။ ဥပမာ=ဆရာတပည့် တနေရာတည်း၌ထိုင်၍ စာတက်စာချလျှင် အလေးပြုရာ မရောက်သကဲ့သို့တည်း။

သာဓိပွါယ စိတ္တံ၊ယောကျ်ားဘ၀ဖြစ်သောအလိုရှိသောစိတ်သည်။နုပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ပန္၊ ဆက်။ ဗောဓိသတ္တမာတု၊ ၏။ ရူပံ၊ ရူပ်အဆင်းကို။ ကုသ္လာ၊ ကျွမ်း ကျင်ကုန်သော။ သိပ္ပိကာ၊ အတတ်ရှင်တို့သည်။ ပေါတ္ထကမ္မာဒီသု ပိ၊ ပန်းချီ ဆေးရေးမှု အစရှိသည်တို့ဌာ သော်မှလည်း။ ကာတုံ၊ ဌာ။ နသက္ကောန္တိ၊ ကုန်။ တံ၊ ထို မယ်တော်၏ ရူပ်အဆင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ပုရိသဿ၊ ၏။ ဝါ၊ မှာ။ ရာဂေါ၊ တပ်မက်ခြင်းသည်။ နုပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ သို့၊ ဝတ္တုံ၊ ဆိုခြင်း ဌာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ပန၊ ထိုသို့ပင် ယောကျ်ားမှာ ရာဂမဖြစ် ဟုဆိုခြင်းဌာ မတတ်ကောင်းပါသော်လည်း။ တံ၊ ထို ဘုရားအလောင်း မယ် တော်ကို။ ရတ္တစိတ္တော၊ တပ်မက်သောစိတ်ရှိသည်။ (ဟုတ္မာ။) ဥပသင်္ကမိတု ကာမော၊အနိုးသို့ကပ်လိုသည်။ သစေဟောတိ၊အုံ့။(ဧဝံ သတိ၊သော်။)ပါဒါ၊ တို့သည်။ နဝဟန္တိ၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို မဆောင်နိုင်တော့ကုန်။ ဒိဗ္ဗသခ်ိလိကာဝိယ၊ နတ်ခ်ဖြစ်သော သံခြေကျဉ်းကဲ့သို့။ ဗဇ္ဈန္တိ၊ ဖွဲ့ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနုတိက္ကမနီယာတိ အာဒီ၊ ကို။(ဘဂ၀တာ၊) ဝုတ္တံ။

၂၂။ ပဌမန္တိ ကာမဂုဏာနန္တိ(ဇ္ဈော)၊ပါဠိခ်ဉ်။ပုဗ္ဗေ၊ခ်ဉ်။ကာမဂုဏူပသဉ္ဇိတန္တိ ဣမိ နာ၊ ပါဠိဖြင့်။ပုရိသာဓိပွါယ၀သေန၊ယောကျ်ားခ်ဉ်ဖြစ်သောအလိုဆန္ဒ၏အစွမ်း ဖြင့်။ ဝတ္ထုပဋိဂ္ဂေပေါ၊ အပြဟ္မစရိယ၀တ္ထုကို တားမြစ်ခြင်းကို။ ကတော၊ ပြီ။ဣဒ၊ ဤပဌမန္တိ ကာမဂုဏာနံ–ဟူသောပါဠိခ်ဉ်။အာရမ္မဏူပဋ္ဌိလာတော၊ ရူပ သဒ္ဒ စသော ငါးပါးအာရုံကာမဂုဏ်တို့ကို ရခြင်းကို။ ဒဿိတော၊ ပြတော်မူ အပ်ပြီ။ကိရ၊ ခဲ့၏။ တဒါ၊ ဘုရားအလောင်း၏ ပဋိသန္ဓေနေပြီးရာ ထိုအခါ၌။ ဒေ၀ိယာ၊ ၏။ ဧ၀ရူပေါ၊ သော။ ပုတ္တော၊ သည်။ ကုစ္ဆိံ၊ သို့။ ဥ၀ပန္နော၊

ပဌမန္တိ။ ။ဤပုဒ်၏ကတ္တားသည် ပါဒါပင်တည်း။ ခြေတို့သည် မမ္ပွတတ်ကုန်သော် လည်း ဖွဲ့ထားအပ်သော ကံ အဖြစ်ကို မဆိုလို။ ''ကုသ္လော ဘိဇ္ဇတေ-ကျိုသည်ဖြို၏'' ကဲ့သို့ ကမ္မကတ္တား အဖြစ်ဖြင့် ဆိုထားသည် ဟု ကြံပါ။

ပဌမန္တိ ကာမဂုဏာနံ။ ။ပုဗ္ဗေ''ကာမဂုဏူပသဉ္ဇိတံ စိတ္တံ နုပ္ပဇ္ဇတိ''တိ ဝုတ္တံ (ရှေးခ်ဉ် ''ကာမဂုဏ်နှင့် စပ်ယှဉ်သောစိတ် မဖြစ်'' ဟု ဆိုခဲ့ပြီ။) ပုန "ပဌမဟိ ကာမဂု ဏေဟိ သမပ္ပိတာ သမင်္ဂီဘူတာ ပရိစာရေတိ''တိ စ ဝုတ္တံ (နောက်ထပ်''ပဌမဟိ ကာမ ဂုဏေဟိ။ပ။ပရိစာရေတိ''ဟုဆိုပြန်၏။) ကထမိဒံ အညမညံ နဝိရုဇ္ဈတိတိ အာဟ ''ပုဗ္ဗေ''တိအာဒိ။ (ထို စကားနှစ်ရပ်သည် ရှေ့နောက် မဆန့်ကျင်ပါသလောဟုမေး ဖွယ်ရှိသောကြောင့် ပုဗ္ဗေ အစရှိသည်ကို ဆိုသည်။) ရှေးခ်ဉ် မေထုန်၏တည်ရာ၀တ္ထု ဖြစ်သော ကာမဂုဏ်၏ ပယ်ခြင်းကို ဆိုခဲ့၏။ဤနေရာ၌ကား–ရူပ သဒ္ဒ စသောခံစား ဖွယ်အာရုံ ကာမဂုဏ်တို့၏ ပေါ်မျှားသည်၏အဖြစ်ကို ပြလိုရ၍''ပဌမဟိ ကာမဂုဏေဟိ သမပ္ပိတာ သမင်္ဂီဘူတာ''ဟု ဆိုသည်။ ထို့ကြောင့် ရှေ့နောက်မဆန့်ကျင်ပါ။

ကပ်ရောက်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတ္တာ၊ ၍။ သမန္တေတာ၊ ပတ်ဝန်းကျင်မှ။ ရာဇာ နော၊ တို့သည်။ မဟာဇနာ ဘရဏတူရိယာဒိဝသေန၊ မျှားသောအဖိုးရှိသော တန်ဆာ, တူရိယာအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပဠုဒ္ဓါရုရမ္မဏဝတ္ထုဘူတံ၊ ငါး ဒုါရ၌ အာရုံဝတ္ထုဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ပဏ္ဏာကာရံ၊ လက်ဆောင်ကို။ ဃသေန္တိ၊ ပေးပို့စေကြကုန်၏။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ၏လည်းကောင်း။ ဗောဓိသတ္တမာတုစ၊ ၏ လည်းကောင်း။ ကတကမ္မဿ၊ ပြုအပ်ပြီးသောကောင်းမှု၏။ ဥဿန္နတ္တာ၊ များသည် ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ လာဘသက္ကာရဿ၊ ရအပ်သော သာမည်လာဘ်, ကောင်း စွာရအပ်သော ဝိသေသလာဘ်၏။ ,ပမာဏပရိစ္ဆေဒေါ၊ အတိုင်းအရည် အပိုင်း အခြားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ [ပဏ္ဏာကာရ-ပုဒ်၏အဖွင့်ကို ပါရာဇိကဏ်ဘာသာဋ္ဌိကာ ပဌမသံဃာဒိသေသ်အဖွင့်၌ ပြခဲ့ပြီ။]

၂၃။ အကိလန္တကာယာတိ၊ ကား။ အညာ၊ ဘုရားအလောင်း၏ မယ် တော်မှ အခြားကုန်သော။ ဣတ္ထိယော၊ တို့သည်။ ဂဗ္ဘဘာရေန၊ ကိုယ်ဝန် တည်းဟူသောဝန်ကြောင့်။ ကိလမန္တိ၊ ပင်ပန်းကြရကုန်၏။ ဟတ္ထပါဒါ၊ လက်ခြေတို့သည်။ ဥဒ္ဒုမာတတာဒီနိ၊ ဖူးရောင်ကုန်သည်၏ အဖြစ် အစရှိသည် တို့သို့။ ပါပုဏန္တိ ယထာ၊ ရောက်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧवं၊ တူ။ တဿာ၊ ထို ဘုရားအလောင်း မယ်တော်၏။ ကောစိ၊ သော။ ကိလမထော၊ ခြင်းသည်။ နာဟောသိ၊ မဖြစ်။ တိရောကုစ္ဆိဂတန္တိ၊ ကား။ အန္တောကုစ္ဆိဂတံ၊ ဝမ်း၏ အတွင်း၌ရောက်သော။ (ဗောဓိသတ္တံ-၌စပ်။) ပဿတီတိ၊ ကား။ ကလလာ ဒိကာလံ၊ ကလလရေကြည် အစရှိသည်တို့၏အခါကို။ အတိက္ကမိတ္တာ၊ ၍။ သဠာဟအာဂ်ပစ္စုဂ်အဟိနိန္ဒြိယဘာဝံ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော အဂ်ါကြီးငယ်ရှိသည် ၏အဖြစ်, မယုတ်လျော့သော ဣန္ဒြေရှိသည်၏ အဖြစ်သို့။ ဥပဂတံယေव၊ ကပ်ရောက်ပြီးသော ဘုရားအလောင်းကိုသာ။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ကိမတ္ထံ၊ ဌာ။ ပဿတိ၊ နည်း။ သုခဝါသတ္ထံယေव၊ ချမ်းသာစွာနေရခြင်း အကျိုး ငှါသာ။ ပဿတိ၊ ၏။

ဥဒ္ဒုမာတတာဒီနိ။ ။ရှေးစာအုပ်တို့၌ ''ဥဒ္ဒုမာတကာဒိနိ''ဟု ရှိ၏။ မကောင်း။ ဘာကြောင့်နည်း။ ဥဒ္ဒုမာတကနှင့် ဟတ္ထပါဒါတို့ အရတူနေ၍ ကတ္တားနှင့်ကံ မကွဲ သောကြောင့်တည်း။ ''ဥဒ္ဒုမာတတာ''ဟု ရှိသောပါဋ္ဌကား ''ဖူးရောင်သော လက် ခြေတို့၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ ဖူးရောင်ခြင်းကြီယာ''ဟု အနက်ရသောကြောင့် ကတ္တား နှင့် ကံ အရကွဲသည်အတွက် ကောင်း၏။ [ဥဒ္ဒုမာတာနံ၊ ဖူးရောင်သော လက်ခြေ တို့၏။ ဘာဝေါ၊ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ ဖူးရောင်ခြင်းကြီယာတည်း။ ဥဒ္ဒုမာတတာ၊ ယာ။]

ဟိ၊ ခ,ဲ့။ မာတာ၊ သည်။ ပုတ္တေန၊ ပက်လက် အိပ်တတ်ကာစ သားငယ်နှင့်။[ပုတ္တေန ဒဟရေန မန္ဒေန ဥတ္တာနသေယျကေန။-ဋီကာ။]သဒ္ဒိ၊ ကု။ နိပန္နာ၊ လျောင်းနေသည်။ (သမာနာ) ဝါ၊ ဖြစ်သော်လည်းကောင်း။ နိသိန္နာ၊ ထိုင်နေသည်။ (သမာနာ) ဝါ၊ သော်လည်းကောင်း။ အာသ၊ ထိုသားငယ်၏။ ဟတ္ထံ ဝါ၊ လက်ကိုသော်လည်းကောင်း။ ပါဒံ ဝါ၊ ခြေကိုသော်လည်းကောင်း။ သြလမ္ဗန္တံ၊ အောက်သို့ တွဲလျားကျနေသည်ကို။ ဥက္ခိပိတ္မာ၊ မြှောက်၍။ သဏ္ဌာပေဿာမိ၊ ကောင်းစွာ တည်စေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံ၍။ သုခဝါသတ္ထံ၊ ဌ ါ။ ပုတ္တံ၊ ကို။ သြလောကေတိ ယထေဝ၊ ကြည့်သကဲ့သို့။ ဧवံ၊ တူ။ ဗောဓိသတ္တမာတာ ပိ၊ သည်လည်း။ မာတု၊ ၏။ ဥဒ္ဒါနဂမနပရိဝတ္တနနိသဇ္ဇာဒီသု၊ ထခြင်း, သွားခြင်း, လှူးလှိမ့်ခြင်း, ထိုင်ခြင်း အစရှိသည်. တို့၌လည်းကောင်း။ ဥဏ္ဏသိတလောဏိက တိတ္တကကဋုကာဟာရ အဇ္ဈောဟရဏကာလေသုစ-ပူသော အစာကို စားမျိုရာအခါ, အေးသော အစာကို စားမျိုရာအခါ, ငန်သောအစာကိုစားမျိုးရာအခါ, ခါးသော့အစာကို စားမျိုရာအခါ, စပ်သောအစာကို ̀စားမျိုရာ အခါတို့၌လည်းကောင်း။ ဂဗ္ဘဿ၊ ကိုယ်ဝန်သူငယ်၏။ ယံ တံ ဒုက္ခံ၊ အကြင်ဆင်းရဲခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ မေ၊ ၏။ ပုတ္တဿ၊ ၏။ ဝါ၊မှာ။ တံ၊ ထို ဆင်းရဲသည်။ အတ္ထိ နုခေါ၊ ရှိလေသလော့။ ဣတိ၊ သို့။သုခဝါသတ္ထံ၊ ချမ်းသာစွာ နေနိုင်ခြင်းအကျိုးငှါ။ သြလောကယ မာနာ၊ ကြည့်လတ်သော်။ ပလ္လင်္ကံ၊ထက်ဝက်ပလ္လင်ကို၊ အာဘုဇိတ္မာ၊ ဖွဲ့ခွေ၍။ နိသိန္နံ၊ သော။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ကို။ ပဿတိ၊ ၏။

ဟိ-ဥပမာဆောင် ထင်အောင်ပြဦးအံ့။ အညေ၊ ဘုရား အလောင်းမှ တပါးကုန်သော။ အန္တောကုစ္ဆိဂတာ၊ ဝမ်း၏အတွင်း၌ ရောက်သော သတ္တဝါတို့သည်။ ပဏ္ဏာသယံ၊ အစာကျက် အိမ်ကို။ အဝတ္ထရိတ္မာ၊ လွှမ်းဖိ၍။ အာမာသယံ၊ အစာသစ်အိမ်ကို။ ဥက္ခိပိတ္မာ၊ မြှောက်ချီ၍။ ဥဒရပဋလံ၊ ဝမ်းရေကို။ ပိဋ္ဌိတော၊ ကျောက်ကုန်း၌။ ကတ္မာ၊ ၍။ (တနည်း။) ပိဋ္ဌိတော ကရိတ္မာ၊ ကျော ခိုင်း ၍။ ပိဋ္ဌိကဏ္ဏကံ၊ ကျောက်ဆူးရိုးကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ဥက္ကုဋိကံ၊ ဆောင့်ကြောင့်။ ဒ္ဒီသု၊ နှစ်ဘက် ကုန်သော။ မုဋ္ဌီသု၊ လက်ဆုပ်တို့၌။ ဟနုကံ၊ မေးကလေးကို။ထပေတ္မာ၊ ထား၍။ ဒေဝ၊ ဖိုးသည်။ ဝဿန္တေ၊ ရွာလတ်သော်။ ရုက္ခသုသိရေ၊ သစ်ခေါင်း၌။ မက္ကဋာ ဝိယ၊ မျောက်ကလေးတို့ကဲ့သို့။ နိသီဒန္တိ ယထာ၊ နေကြရကုန်သကဲ့သို့။ ဧवံ၊ တူ။ ဗောဓိသတ္တောပိ၊ သည်။ နိ နိသီဒတိ၊ နေရသည်မဟုတ်။ ပန၊ အဟုတ်ကား။ ဗောဓိသတ္တောပိ၊သည်။ ပိဋ္ဌိကဏ္ဏကံ၊ ကို။ ပိဋ္ဌိတော၊ ၌။ ကတ္မာ၊ ၍။

(တနည်း။) ပိဋ္ဌိတော ကတ္တာ၊ ၍။ ဓမ္မာသနေ၊ တရားဟောပလ္လင်၌။ ဓမ္မကထိကောဝိယ၊ ဓမ္မကထိကသည်ကဲ့သို့။ ပလ္လင်ကို။ အာဘုဇိတ္တာ၊ ၍။ ပုရတ္ထာဘိမုခေါ၊ မယ်တော်၏ ရှေ့ဘက်အရပ်သို့ ရှေးရှုသည်။ (ဟုတ္တာ။) နိသိဒတိ၊ ၏။

ပန၊ ဆက်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ကဟကမ္မံ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ကောင်းမှုသည်။ အဿာ၊ ထို မယ်တော်၏။ ဝတ္ထုံ၊ သားအိမ်ကို။ သောဓေတိ၊ စင်ကြယ်စေ၏။ ဝတ္ထုမ္ပိ၊ သားအိမ်သည်။ သုဒ္ဓေ၊ စင်ကြယ်လတ်သော်။ သုခုမစ္ဆဝိ လက္ခဏံ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့သော အရေ၏လက္ခဏာသည်။ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ၏။ အထ၊ ၌။ နံ၊ ထို ဘုရားအလောင်းတော်ကို။ ကုစ္ဆိတစော၊ မယ်တော်၏ ဝမ်းရေသည်။ ပဋ္ဌိစ္ဆာဒေတုံ၊ ဖုံးခြင်းငှါ။ နု သက္ကောတိ၊ နိုင်။ ဩလောကေန္တိယာ၊ ကြည့်သော မယ်တော်၏။ ဗဟိ၊ ပြင်ဘက်၌။ ဌိတော ဝိယ၊ တည်သကဲ့သို့၊ ပညာယတိ၊ ထင်ရှား၏။ တမတ္ထံ၊ ထို အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို။ ဥပမာယ၊ ဖြင့်။ ဝိဘာဝေန္တော၊ ထင်စွာပြတော်မူလိုသော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သေယျထာပိ တိ အာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ ပန၊ ဆက်။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ အန္တော ကုစ္ဆိဂတော၊ သည်။ (သမာနော၊ ဖြစ်စဉ်။)မာတရံ၊ ကို။ နု ပဿတိ၊မမြင်။ (ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ မာတရံ၊ ကို။ နု ပဿတိ၊နည်း။) ဟိ(ယသ္မာ)၊ကြောင့်။ အန္တောကုစ္ဆိယံ၊ ၌။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ သည်။ နု ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။(တသ္မာ မာတရံ။) နု ပဿတိ၊ မမြင်ရ။

၂၄။ ကာလံ ကရောတိတိ၊ ကား။ ဝိဇာတတာဝေပစ္စယာ၊ ဖွားမြင်ရသည်၏ အဖြစ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ (ကာလံ၊ နတ်ရွာစံချိန်ကို။) နု (ကရောတိ)၊ ပြုရသည်မဟုတ်။ အာယုပရိက္ခယေနေဝ၊ အသက်၏ကုန်ခြင်းကြောင့်သာ။ (ကာလံ ကရောတိ။)ဟိ၊ ခဲ့။(တနည်း။)ဟိ (ယသ္မာ)၊ကြောင့်။ ဗောဓိသတ္တောနု၊ သည်။ ဝသိတဗ္ဗာနံ၊ နေအပ်ရာဌာနဖြစ်သော ဝမ်းတိုက်သည်။ စေတိယကုဋိသဒိသံ၊ စေတီကျောင်းဆောင်နှင့်တူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အညေသံ၊ ဘုရားအလောင်းမှအခြားသူတို့သည်။ အပရိဘောဂါရဟံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းကို မထိုက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ဆက်။ဗောဓိသတ္တမာတရံ၊

နု ဟိ စက္ခုဝိညာဏံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ။ကသ္မာ ပန သတိ စက္ခုမှိ, အာလောကေ စ နု ပဿတိတိ အာဟ“နု ဟိ အန္တောကုစ္ဆိယံ စက္ခုဝိညာဏံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ”ဟိ။အဿာ သ ပဿာသာ ဝိယ ဟိ တတ္ထ စက္ခုဝိညာဏမ္ပိ နု ဥပ္ပဇ္ဇတိ တဇ္ဇသ သမန္နာဟာ ရဿ အဘာဝတော။ (ထို စက္ခုဝိညာဉ်အား လျှောက်ပတ်သော နှလုံးသွင်းခြင်း၏ မရှိခြင်းကြောင့်တည်း။)

ကို။ အပနေတ္တာ၊ ဖယ်ရှားရ၏။ အညံ့၊ အခြားသောမိဖုရားကို။ အဂ္ဂမဟေသိ ဌာနေ၊ မြတ်သောမိဖုရား၏အရာ၌။ ဝါ၊ မိဖုရားခေါင်၏အရာ၌။ ထပေတုံ၊ ဌာ။ နုသက္ကာ၊ ကောင်း။ ဗောဓိသတ္တမာတု၊ ၏။ တတ္ထက်ယော ဝ၊ ထိုမျှလောက် ခုနစ်ရက်အတိုင်းအရှည်ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ အာယုပ္ပမာဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဒါ၊ ဖွားမြင်ပြီး၍ ခုနစ်ရက်ပြည့်ရာ ထိုအခါ၌။ ကာလံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ၏။

ပန၊ ပရိဟာရ....အံ့။ ကတရသ္မိံ ဝယေ၊ အဘယ်အရွယ်၌။ ကာလံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤကား အမေးတည်း။ မဇ္ဈိမဝယေ၊ မဇ္ဈိမအရွယ်၌။ (ကာလံ ကရောတိ။) ဟိ၊ ခဲ့။ ပဌမဝယသ္မိံ၊ ပထမအရွယ်၌။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ အတ္တဘာဝေ၊ ၌။ ဆန္ဒရာဂေ ဝါ၊ ဆန္ဒရာဂသည်။ ဗလဝ ဝါ၊ အားရှိသည်။ ဟောတိ၊ တေန၊ ထို ဆန္ဒရာဂအားရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တဒါ၊ ပထမအရွယ်၌။ သဠာတဂဗ္ဘာ၊ ဖြစ်သောကိုယ်ဝန်ရှိသော။ ဣတ္ထီ၊ သည်။ ဂဗ္ဘံ၊ ကိုယ်ဝန်ယူငယ်ကို။ အနုရက္ခိတုံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ။ နိ သက္ကောတိ၊ နိုင်။ ဂဗ္ဘော၊ ကိုယ်ဝန်ယူဇယ်သည်။ ဗဟ္မာဗာဟေ၊ မျှားသော အနာရှိသည်။ ဟောတိ။ ပန၊ ကား။ မဇ္ဈိမဝယသ၊ မဇ္ဈိမအရွယ်၏။ ဒေ၊ ၂ ပါးကုန်သော။ ကောဋ္ဌာသေ၊ အဖို့အစုတို့ကို။ အတိက္ကမ္မ၊ လွန်၍။ တတိယေ၊ တတိယဖြစ်သော။ ကောဋ္ဌာသေ၊ ၌။ ဝတ္ထု၊ တည်နေရာ သားအိမ်သည်။ ဝိသဒံ၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သည်။ ဟောတိ။ ဝိသဒေ၊ သော။ ဝတ္ထုမှိ၊ ၌။ နိမ္မတ္တဒါရကာ၊ ဖြစ်သော ကလေးတို့သည်။ အရောဂါ၊ ရောဂါမရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဗောဓိသတ္တမာတာပိ၊ သည်လည်း။ ပဌမဝယေ၊ ၌။

ဝတ္ထု ဝိသဒံ ဟောတိ။ ။ဝတ္ထု ဝိသဒံ ဟောတိတိ ဂဗ္ဘာသယော (ကိုယ်ဝန်၏ တည်ရာ သားအိမ်သည်။) ဝိသုဒ္ဓေါ ဟောတိ။ မာတု မဇ္ဈိမဝယသ တတိယကောဋ္ဌာသေ ဗောဓိသတ္တဂဗ္ဘောက္ကမနမှိ (ဘုရားအလောင်း၏ အမိဝမ်းတိုက်သို့ သက်ခြင်းကိုလည်း။) တသာ (ထိုမယ်တော်၏။) အာယုပရိမာဏဝိလောကနေနေ ဝ (အသက်အတိုင်းအရှည်ကို ကြည့်ခြင်းဖြင့်ပင်။) သင်္ဂီတံ (ကသ္မာ) ဝယောဝသေန ဥပ္ပဇ္ဇနက ဝိကာရသ ပရိဝဇ္ဇနတော (အရွယ်နှင့်စပ်သဖြင့် ဖြစ်လတ္တံ့သော ဖောက်ပြန်မှုကို ရှောင်ကြဉ်လိုခြင်းကြောင့်တည်း။) [အရွယ်ငယ်သေးသည့်အခါ သန္ဓေရှိလျက်လည်း ကာမအလိုက်အစားများ၍ သားအိမ်မသန့်မရှင်းရှိတတ်သည်။] ဇုတ္တိသဘာဝေန ဥပ္ပဇ္ဇနုကဝိကာရော ပန ဗောဓိသတ္တသ အာနုဘာဝေနေဝ ဥပသမတိ။ (ဘုရားအလောင်းတော်သန္ဓေတည်ပြီးသောအခါ၌ကား မိန်းမသဘောအားဖြင့် ဖြစ်တတ်သော တော်ရုံတန်ရုံ ကာမဂုဏ်ဖောက်ပြန်မှုကား ဘုရားအလောင်းတော်ကလေး၏ အာနုဘော်ကြောင့်ပင် ငြိမ်းအေးနေတော့၏။—ဋီကာ။

သမ္ဘတ္တိ ၊ စည်းစိမ်ကို။ အနုဘဝိတ္တာ၊ ခံစားပြီး၍။ မဇ္ဈိမဝယသ၊ ၏။ တတိယော၊ သော။ ကောဋ္ဌာသေ၊ ၌။ ဝိဇာယိတ္တာ၊ ဖွားမြင်ပြီး၍။ ကာလံ၊ ကို။ ကရော တိ။ ဣတိအယံ၊ ဤသို့ နတ်ရှာစံချိန်ကို ပြုရခြင်းသည်။ ဣဒေ၊ ဤ ဘုရား အလောင်းဖွားမြင်ရာ၌။ ဓမ္မတာ၊ သဘောတံထွာ ဓမ္မတာတည်း။

၂၅။ နဝ ဝါ ဒသ ဝ.ါတိ ဣဒေ၊ ၌။ ဝါသဒ္ဒေသ၊ ၏။ ဝိကပ္ပနဝသေန၊ တမျိုးတဖုံ ပြုစီရင်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ သတ္တ ဝါ၊ ခုနစ်လတို့ ပတ်လုံးသော် လည်းကောင်း။ အဋ္ဌ ဝါ၊ သော်လည်းကောင်း။ ကောဒသ ဝါ၊ သော် လည်းကောင်း။ ဒ္ဝါဒသ ဝါ၊ သော်လည်းကောင်း။ ဣတိ ဝေမာဒီနံ၊ ဤသို့ အစရှိသော လတို့ကို။ သင်္ဂဟော၊ သိမ်းယူရေတွက်ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို လတို့တွင်။ သတ္တမာသဇာတော၊ သန္ဓေတည်ပြီးနောက်ခုနစ်လ မြောက်၌ ဖွားမြင်ရသော သူငယ်သည်။ ဇီဝတိ၊ အသက်ရှင်တတ်၏။ [ဘာ့ ကြောင့်နည်း–ထိုသူငယ်၌ ခန္ဓာကိုယ်ကလေးက သေးငယ်သည့်အတွက် အမိ ၏ ယောနိမှထွက်သောအခါ ယောနိနှင့် ထိခိုက်မှုက နည်းသောကြောင့် တည်း။] ပန၊ ထိုသို့ပင် အသက်ရှင်တတ်ပါသော်လည်း။ သိတုဏှုက္ခမော၊ အအေးအပူကို ခံနိုင်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ (ထို့ကြောင့် ယုယုယယ မွေးယူရသည်။) အဋ္ဌမာသဇာတော၊ သန္ဓေတည်ပြီးနောက် ရှစ်လမြောက် ၌ ဖွားမြင်ရသော သူငယ်သည်။ နဇီဝတိ၊ 'အသက်မရှင်တတ်။[ဘာ့ကြောင့် နည်း ခန္ဓာကိုယ်ကလေးက အနည်းငယ်ကြီးလာသည့်အတွက် အမိယောနိမှ ထွက်သောအခါ ယောနိနှင့် ထိခိုက်မှုက များသောကြောင့်တည်း။] အဝ သေသာ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော ခုနစ်လ ရှစ်လမှကြွင်းသော ကိုးလ ဆယ်လ ဆယ့်တစ်လ ဆယ့်နှစ်လမြောက်၌ ဖွားမြင်ရသော သူငယ်တို့သည်။ ဇီဝန္တိ၊ ကုန်၏။ [ထို အချိန်တို့၌ကား ကိုယ်ဝန်သူငယ်က ကြီးထွားနေသော်လည်း အထိအခိုက်ခံနိုင်လောက်အောင် ရင့်နေပြီဖြစ်သောကြောင့်တည်း။]

မဇ္ဈိမဝယသ တတိယော ။ ။ ငါတို့ဘုရားအလောင်း၌ အသက်တမ်းသည် အနှစ် တရာတမ်းဖြစ်၏။ ထို အနှစ်တရာကို သုံးပုံ ပုံလျှင် ပထမ ၃၃ နှစ်–၄ လသည် ပထမ အရွယ်, ဒုတိယ ၃၃ နှစ်–၄ လသည် ဒုတိယ အရွယ်,တတိယ၃၃–နှစ်–၄ လသည် တတိယအရွယ်ဖြစ်၏။ ထိုတွင် မဇ္ဈိမ ၃၃ နှစ်–၄ လကို သုံးပုံပုံ တပုံလျှင် ၁၁ နှစ်–၁ လ-၁၀ ရက်စီ ဖြစ်ရကား"မဇ္ဈိမအရွယ်၏ နှစ်ဖို့"ဟူသည် ၅၅ နှစ်–၆ လ–၂၀ ရက်တည်း။ ထို့ကြောင့် မယ်တော်၏အသက်သည် ၅၅ နှစ်–၆ လ–၂၀ ရက်ကို ကျော်၍ သုံးဖို့မြောက်ဖြစ်သော ၅၅ နှစ်–၆–လ–၂၁ ရက်လွန်မှ ဘုရားအလောင်း ပဋိသန္ဓေတည်တော်မူသည်။

၂၇။ ဒေဝါ ပဌမံ ပဋိဂ္ဂဏှန္တိ၊ ကား။ ဒီဃာသဝါ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိကုန်သော။ သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာနော၊ သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာတို့သည်။ ပဋိဂ္ဂဏှန္တိ၊ ခံယူကြကုန်၏။ ကထံ၊အဘယ်သို့။ ပဋိဂ္ဂဏှန္တိ၊ ခံယူကြကုန်သနည်း။ သူတိဝေသံ၊ ဖွားမြင်ရာဝယ် အညစ်အကြေးကိုသုတ်သင်တတ်သော အထိန်း တော်အသွင်ကို။ ဂဏှိတ္တာ၊ ယူ၍။ (ပဋိဂ္ဂဏှန္တိ။)ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊အချို့သော အာဘယဂိရိဝါသီဆရာတို့သည်။ (ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။) [သူတိဝေသန္တိ သူတိဇဂ္ဂန ဓာတိဝေသံ။(သားဖွားခြင်းကို ပြုစုလုပ်ကျွေးတတ်သော အထိန်းတော်အသွင် ကို။)—ဋီကာ။] ပန၊ ထိုသို့ပင် ဆိုကြပါသော်လည်း။ တံ၊ ထိုအယူကို။ ပဋိက္ခိပိ တာ၊ ပယ်၍။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ အပ်ပြီ။ (ကိံ။)တဒါ၊ ဖွားမြင် ပြီးရာ ထိုအခါ၌။ ဗောဓိသတ္တမာတာ၊ သည်။ သုဝဏ္ဏခစိတံ၊ ရွှေတို့ဖြင့် စီခြယ်အပ်သော။ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်ကို။ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်၍။ မစ္ဆက္ခိသဒိသံ၊ ငါး၏မျက်လုံးနှင့်တူသော အရေရှိသော။ ဒုကူလပဋ္ဋံ၊ ဘွဲ့ဖြူအဝတ်ကို။ယာဝ ပါဒန္တာ၊ခြေအဆုံးတိုင်အောင်။ ပါရုပိတွာ၊ ခြုံ၍။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿာ၊ ထို ဘုရားအလောင်း မယ်တော်၏။ (ဝုဋ္ဌာနံ-ဋီစပ်။) သလ္လဟုကဂဗ္ဘဝုဋ္ဌာနံ၊ ပေါ့ပေါ့ပါးပါးဖြစ်၍ ကိုယ်ဝန်မှ ထမြောက်ရခြင်း သည်။ ဓမကရဏဘောဝ၊ ဓမ်းကရိတ်ရေစစ်မှု။ ဥဒကနိက္ခမနသဒိသံ၊ ရေ၏ ထွက်ခြင်းနှင့်တူသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထ၊ ဖွားမြင်တော်မူရာ ထိုအခါ၌။ တေ၊ ထို သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာတို့သည်။ ပကတိဗြဟ္မဝေသေနေဝ၊ ပြကတော့ သော ဗြဟ္မာ၏ အသွင်ဖြင့်သာ။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၍။ ပဌမံ၊ စွာ။ သုဝဏ္ဏ ဇာလေန၊ ရွှေဇာအဝတ်ဖြင့်။ ပဋိဂ္ဂဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ တေသံ၊ ထို သုဒ္ဓါဝါသ ရဟန္တာဗြဟ္မာတို့၏။ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ။ စတ္တာရော၊ လေးယောက် ကုန် သော။ မဟာရာဇာနော၊ တို့သည်။ အဇိနပဋဝေဏိယာ၊ သစ်နက်ရေတို့ဖြင့် ချုပ်အပ်သော အထပ်ထပ်ဖြစ်သော အဝတ်ဖြင့်။ ပဋိဂ္ဂဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ [အဇိနပဋဝေဏိယာတိ အဇိနစမ္မေဟိ သိဗ္ဗိတ္တာ ကတပဋဝေဏိယာ။—ဋီကာ။] တတော၊ ထို နတ်မင်းကြီး လေးယောက်တို့၏ လက်မှ။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဒုကူလစုမ္မဋ္ဌကေန၊ ဘွဲ့ဖြူပုဆိုးဖြင့် ပြုအပ်သော အဝတ်ခွေဖြင့်။ ပဋိဂ္ဂဟေသုံ၊

ဒေဝါ ပဌမံ ပဋိဂ္ဂဏှန္တိ။ ။ဒေဝါ ပဌမံ ပဋိဂ္ဂဏှန္တိတိ "လောကနာထံ မဟာ ပုရိသံ သယမေဝ (မိမိတို့ ကိုယ်တိုင်ပင်။) ပဌမံ ပဋိဂ္ဂဏှာမ" ဣတိသဒ္ဒါတဝါရေ၀ ဗဟုမာနာ (ဤသို့လွန်စွာဖြစ်သော ရိုသေမြတ်နိုးခြင်း ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။) အတ္တနော ဗိတိ် ပဝေဒေန္တာ (မိမိ၏ ပိတိကို သိစေကုန်လျက်။) ဒီဃာသဝါ သုဒ္ဓါဝါသ ဗြဟ္မာနော အာဒိတော ပဋိဂ္ဂဏှန္တိ။—ဋီကာ။

ကုန်ပြီ။ [ဒုက္ခလ၊ ဘွဲ့ဖြူအဝတ်။ စုမ္ဘဋကေန၊ ခေါင်းခုကဲ့သို့ ရစ်ခွေ၍ ထားအပ်သောအဝတ်ဖြင့်။] တေန၊ ကြောင့်။ ဒေဝါ ။ပ။ မနုဿာတိ၊ ဟူ၍။ (ဘဂဝတာ။) ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

၂၇။ စတ္တာရောနံ ဒေဝပုတ္တာတိ၊ ကား။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ မဟာရာဇာနော၊ တို့သည်။ ပဋိဂ္ဂဟေတ္ဝာတိ၊ ကား။ အဇိနပ္ပဝေဏိယာ၊ ဖြင့်။ ပဋိဂ္ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ (ပုရတော ထပေန္တိ–ဌ် စပ်။) မဟေသက္ခောတိ၊ ကား။ မဟာတေဇော၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော။ မဟာယသော၊ မျိုးသော အခြံအရံရှိသော။ ဝါ၊ မျိုးသော အကျော်အစောရှိသော။ လက္ခဏသမ္ပန္နော၊ လက္ခဏာတော်ကြီးငယ်နှင့် ပြည့်စုံသော။ ("ပုတ္တော ဥပ္ပန္နော"ဌ်စပ်။)

၂၉။ ဝိသဒေါ၀ နိက္ခမတိတိ၊ ကား။ အညေ၊ ဘုရားအလောင်းမှ အခြားကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ယောနိမဂ္ဂေ၊ ယောနိ၏လမ်းဌ်။ လဂ္ဂန္တာ၊ ငြိကပ် ကုန်သည်။ (ဟုတ္ဝာ။) ဘဂ္ဂဝိဘဂ္ဂါ၊ ကျိုးပျက်ကုန် အထူးသဖြင့် ကျိုးပျက်ကုန်သကဲ့သို့။ နိက္ခမန္တိ ယထာ၊ ထွက်ရကုန်သကဲ့သို့။ ဝေ၊ တူ။ (ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။) နု နိက္ခမတိ၊ ထွက်ရသည်/ မဟုတ်။ အလဂ္ဂေါ၊ ကပ်ငြိခြင်းမရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ နိက္ခမတိ၊ ၏။ ဣတိအတ္ထော။ဥဒေနာတိ၊

မဟာတေဇော မဟာယသော။ ။မဟာတေဇောတိ မဟာနုဘာ၀ေါ။ တေဇော "တန်ခိုး"ဟူသည် အာနုဘော်တည်း။ ထို့ကြောင့် "တန်ခိုးရှိန်စော် အာနုဘော်"ဟု သုံးစွဲကြသည်၊ "မဟန္တော+တေဇော ယဿာတိ မဟာတေဇော"ဟုပြု။ မဟာယသောတိ မဟာပရိ၀ါရော, ဝိပုလကိတ္တိဃောသော စ (များသောအခြံအရံလည်းရှိ, ကျယ်ပြန့်သော အကျော်အစောလည်းရှိသော။) [ယသသည် "ပရိ၀ါရ ယသ, ကိတ္တိ ယသ"ဟု နှစ်မျိုးရှိ၏။ အခြံအရံများခြင်းသည် ပရိ၀ါရ ယသ, နာမည်ကျော်ခြင်းသည် ကိတ္တိ ယသတည်း။] "မဟန္တော+ယသော ယဿာတိ မဟာယသော"ဟုပြု။ ဤအဖွင့်များသည် မဟေသက္ခော-၏ သဒ္ဒတ္ထမဟုတ် အဓိပ္ပါယတ္ထတည်း။ မဟေသက္ခော-၏ သဒ္ဒတ္ထကို [ပါစိတ် ဘာသာဋီကာ ဘူတဂါမသိက္ခာ ပုဒ်ဌ် ၀ိဗြိတ်နှင့်တကွ ပြခဲ့ပြီ။]

ဘဂ္ဂဝိဘဂ္ဂါ။ ။ဘဂ္ဂဝိဘဂ္ဂါတိ သမ္ဘာဝဒ္ဒါနတော နိက္ခမနေန (အမိ၏ ကျင်းမြောင်းသော ယောနိအရပ်မှ ထွက်ရခြင်းသည်။) ဝိဘာ၀ိတတ္တာ (အမျိုးမျိုး ဖြစ်စေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။) ဘဂ္ဂဝိဘဂ္ဂါ ဝိယ စ (ကျိုးပျက်ကုန် အထူးသဖြင့် ကျိုးပျက်ကုန်သကဲ့သို့။) ဟုတ္ဝာ (နိက္ခမန္တိ–ဌ်စပ်။) [ဝိယ ဟု ဆိုသောကြောင့် လက်ခြေအင်္ဂါတွေ တကယ်ကျိုးပျက်ကုန်သည်မဟုတ်ပါ။ ကျိုးပျက်ကုန်သကဲ့သို့ ဖြစ်ရသည် ဟု ဆိုလိုသည်။] တေန . (ဘဂ္ဂဝိဘဂ္ဂ–ဟူသော်ပါ၌ဖြင့်။) နေသံ၊ ထိုအခြားသတ္တ၀ါတို့၏။ အ၀ိသဒ၀ါ၀ဓေ ဒဿေတိ။

အ၀ဇ္ဇော ဟုတ္ဝာ။ ။အလဂ္ဂေါ ဟုတ္ဝာတိ ဝဇ္ဇီသယေ (သားအိမ်ဌ်လည်းကောင်း။) ယောနိပဒေသေ စ (ယောနိအရပ်ဌ်လည်းကောင်း။) ကဏ္ဍေ စ အလဂ္ဂေါ

ကား။ ဥဒကေန၊ သားအိမ်ဌာရှိသောရေသည်။ (အမက္ခီတော–ဌ်စပ်။) [ဥဒ ကေနာတိ ဂဗ္ဘာသယဂတေန ဥဒကေန။–ဋီကာ။] ကေနစိ အသုစိနာတိ၊ ကား။ အညေ၊ ဘုရားအလောင်းမှ အခြားကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကမ္မဇဝါတေဟိ၊ ကံကြောင့်ဖြစ်သော လေတို့သည်။ (ပက္ခိတ္တာ–ဌ်စပ်။)ဥဒ္ဒံ ပါဒါ၊ အထက်ဌ ခြေရှိကုန်သည်လည်းကောင်း၊ (ခြေမိုးမျှော်။) အဓောသိ ရှု၊ အောက်ဌ ဦးခေါင်းရှိကုန်သည်လည်းကောင်း။ (ဦးခေါင်းစောက်ထိုး။) ယောနိမဂ္ဂေ၊ ယောနိ၏လမ်းဌ။ ပက္ခိတ္တာ၊ ပစ်ချအပ်ကုန်သည်။ (ဟုတ္တာ။) သတပေါရိသံ၊ ယောကျားပေါင်းတရာ ပမာဏရှိသော။ ဝါ၊ အသူတရာ နက်သော။ နရကပပါတံ၊ နရက်ချောက်သို့။ ပတန္တာဝိယ၊ ကျကုန်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ တာဌ္ဌစ္ဆိဒ္ဒေန၊ သံကောက်ပေါက်ဖြင့်။ နိကစ္စိယမာနာ၊ ဆွဲ ငင်အပ်ကုန်သော။ ဟတ္ထိဝိယ၊ ဆင်တို့ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ မဟာဒုက္ခံ၊ ကြီး စွာသော ဆင်းရဲကို။ အနုဘဝန္တာ၊ ခံစားကုန်လျက်။ နာနာ အသုစိ မက္ခိ တာ၊ အမျိုးမျိုးသော မစင်မကြွယ်တို့သည် လိမ်းကျံအပ်ကုန်သည်သာ။(ဟု တ္တာ။) နိက္ခမန္တိယထာ၊ သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ နု(နိက္ခ မတိ)၊ မထွက်ရ။ ဟိ၊ မှန်။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ကို။ ကမ္မဇဝါတာ၊ တို့သည်။ ဥဒ္ဓံပါဒံ၊ အထက်ဌ ခြေရှိသည်ကိုလည်းကောင်း။(ခြေမိုးမျှော်။)အဓောသိရံ၊ အောက်ဌ ဦးခေါင်း ရှိသည်ကိုလည်းကောင်း။ (ဦးခေါင်း စောက်ထိုး။) ကာတုံ၊ ဌ ါ။ နသက္ကောန္တိ၊ ကုန်။ သော၊ ထို ဘုရားအလောင်းသည်။ဓမ္မာ သနုတော၊ တရား၏နေရာမှ။ ဝါ၊ တရားဟောရာပလွင်မှ။ သြတရန္တော၊ သက်ဆင်းသော။ ဓမ္မကထိကောဝိယ၊ ဓမ္မကထိက ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကဲ့သို့လည်း ကောင်း။ နိသေဏိတော၊ လှေခါးမှ။ သြတရန္တော၊ သော။ ပုရိသောဝိယစ၊ ယောကျ်ားသည်ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဒ္ဝေ၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော။ ဟတ္ထေစ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒ္ဝေ ပါဒေ စ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပသာရေတ္တာ၊ ဆန့်တန်း၍။ ဌိတကောဝ၊ ရပ်လျက်သာ။ မာတုကုစ္ဆိသမ္ဘဝေန၊ မယ်တော် စမ်းဌ်ဖြစ်သော။ ကေနစိ၊ သော။ အသုစိနာ၊ သည်။ အမက္ခီတော ဝ၊ မလိမ်းကျံအပ်သည်သာ။ (ဟုတ္တာ။) နိက္ခမတိ။

ဥဒကဿဓာရာတိ၊ ကား။ ဥဒကဝဋ္ဋိယော၊ ရေလုံးတို့သည်။(ပါတုဘဝန္တိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏။–ဌ်စပ်။) [ဥဒကဝဋ္ဋိယောတိ ဥဒကဗ္ဗုဒါ (ရေအစုတို့။)–

အသတ္ထော၊ (မပြိုကပ်သည်။) ဟုတ္တာ (နိက္ခမတိ။) ယတော (ယင်းသို့ ထွက်ရခြင်း ကြောင့်။) "ဓမကရဏတော ဥဒကနိက္ခမနသဒိသ"န္တိ ဝုတ္တံ။ ("ဓမကရိုက်မှ ရေ ထွက်ရခြင်းနှင့်တူ၏"ဟု ဆိုအပ်ခဲ့ပြီ။)

ဋီကာ။] တာသု၊ ထိ ရေလုံးတို့တွင်။ သီတာ၊အေးသောရေလုံးသည်။ သုဝဏ္ဏ ကဠာဟေ၊ ရွှေဖျဉ်းအိုးဌ။ ပတာတိ၊ ကျ၏။ ဥဏှာ၊ ပူသောရေလုံးသည်။ ရဇတကဠာဟေ၊ ငွေဖျဉ်းအိုးဌ။(ပကတိ၊ ၏။)စ၊ ဆက်။ ဣဒံ၊ ဤ "ဥဒကဿ ခာရာ အန္တလိကွာ ပါတုဘဝန္တိ" ယူသော စကားကို။ (ဝုတ္တံ–ဌ်စပ်။) ပထဝီ တလေ၊ မြေအပြင်ဌ။ ဂေနစိ၊ သော။ အသုစိနာ၊ မစင်မကြယ်နှင့်။ အမိသံ၊ မရောနှောသော။ တာသံ၊ ထို သားအမိတို့၏။ [အမိက ပခေါနဖြစ်သော ကြောင့် "တာသံ"ဟု ရှိသောပါဠိက ကောင်းသည်။] ပါနီယပရိဘောဇနီယဥဒကဠေဝ၊ သောက်ရေ သုံးရေကိုလည်းကောင်း။ အညေဟိ၊ အခြား ကလေးတို့နှင့်။ အသာခာရဏံ၊မဆက်ဆံသော။ကိဠာဥဒကဠ၊ပျော်မြူးကြောင်း ရေကိုလည်းကောင်း။ ဒယေတုံ၊ ၄ါ။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ ပန၊ ဆက်။ (ချီးမွမ်းဖွယ် ထု သမ္ဘာဝနာကား။) အညဿ၊ အခြားသော။သုဝဏ္ဏရဇတဿဠေဟိ၊ ရွှေအိုး ငွေအိုးတို့ဖြင့်။ အာဟရိယမာနဥဒကဿ စေဝ၊ ဆောင်ယူအပ်သော ရေ၏ လည်းကောင်း။ ဟံသဝတ္တကာဒီပေါ ကွရဏီဂတဿ၊ ဟံသဝတ္တက-အစရှိသော ရေကန်တို့ဌ်ဌတည်သော။ ဥဒကဿ စ၊ ၏လည်းကောင်း။ ပရိစ္ဆေဒေ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

၃၁။ သမ္ဘတိဇာတောတိ၊ ကား။ မုဟုတ္တဇာတော၊ ဖွားမြင်ပြီး၍ တမုဟုတ် သာရှိသေးသော။ (ဗောဓိသတ္တော–ဌ်စပ်။) ပန၊ ဆက်။ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော် ဌ်။ မာတုကုစ္ဆိတော၊မှ။ နိက္ခန္တမတ္တော။ ထွက်ပြီးကာမျှသည်။ (ဟုတ္ဝာဝိယ၊ဖြစ် သကဲ့သို့။) (ထွက်ပြီးကာမျှဖြစ်၍ မြေဌ်တည်သကဲ့သို့။) ဒဿိတော၊ ပြအပ် ပြီ။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ပါဠိတော်ဌ်ပြအပ်သည့်အတိုင်း။ နဒ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မမှတ်ထိုက်။ ဟိ၊ မှန်။(တနည်း။) (ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧဝံ နဒ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ နည်း။) ဟိ (ယသ္မာ၊) ကြောင့်။ နိက္ခန္တမတ္တံ၊ မယ်တော်၏ဝမ်းမှ ထွက်ပြီးကာမျှဖြစ်သော။ နံ၊ ထို ဘုရားအလောင်းကို။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဗြဟ္မာနော၊ သုဒ္ဓါဝါသ ရဟန္တာဗြဟ္မာတို့ သည်။ သုဝဏ္ဏဇာလေန။ ပဋိဂ္ဂဏှိ"သု၊ ကုန်ပြီ။ တေသံ၊ ထို သုဒ္ဓါဝါသ ဗြဟ္မာတို့၏။ ဟတ္ထတော၊ မှ။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ မဟာရာဇာနော၊ တို့ သည်။ အဇိနပွဝေဏိယာ၊ ဖြင့်။(ပဋိဂ္ဂဏှိ"သု၊ ကုန်ပြီ။) တေသံ၊ ထို နတ်မင်း ကြီးလေးယောက်တို့၏။ ဟတ္ထတော၊ မှ။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဒုကူလ စုမ္ဗဋကေန၊ ဖြင့်။ (ပဋိဂ္ဂဏှိ"သု။) မနုဿာနံ ဟတ္ထတော မုစ္စိတ္ဝာ၊ ၍။ ပထဝိ ယံ၊ ဌ်။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်ပြီ။ (တသ္မာ ဧဝံ နဒ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။) [ထို့ကြောင့် "မယ် တော်၏ဝမ်းမှ ထွက်ပြီးလျှင်ပြီးချင်း မြေဌ်တည်သည်"ဟု မမှတ်ရဟူလို။]

သေတမ္ပိဆတ္တေ အနုဓာရိယမာနေတိ၊ ကား။ ဒိဗ္ဗသေတစ္ဆတ္တေ၊ နတ်ဌ် ဖြစ်သောထီးဖြူကို။ အနုဓာရိယမာနမ္ပိ၊ လျော်စွာ ဆောင်းမိုးအပ်စဉ်။(ဂစ္ဆတိ–

ဌ် စပ်။) စ၊ ဆက်။ တ္ထေ၊ ဤ သေတမ္ပိ ဆတ္ထေ အနုဓာရိယမာနေ–ဟူသော ပါဠိဌ်။ ဆတ္ထားး၊ ထီးဖြူ၏။ ပရိဝါရာနိ၊ အခြံအရံဖြစ်ကုန်သော။ ခဂ္ဂါဒီနိ၊ သန်လျက်အစရှိကုန်သော။ ပဗ္ဗ၊ ကုန်သော။ ရာဇကကုမာရာ ဟောနိပိ၊ မင်းမြေးတန်ဆာတို့သည်လည်း။ အာဂတာနေ ဝ၊ လာကုန်သည်သာ။ ဝါ၊ ပါကုန်သည်သာ။ ပန၊ ထိုသို့ပင် မင်းမြေးတန်ဆာ ငါးပါးလုံး လာပါသော်လည်း။ ပါဠိယံ၊ ဌ်။ ရာဇဂဟနေ၊ မင်း၏ထွက်တော်မူခြင်းဌ်။ ရာဇာ၊ ကို။ (ဝုတ္တော) ဝိယ၊ ပဓာနအားဖြင့် ဆိုအပ်သကဲ့သို့။ (တံထာ၊ တူ။) ဆတ္တမေဝ၊ ထီးဖြူကိုသာ။ ဝုတ္တံ၊ ပဓာနအားဖြင့် ဆိုအပ်ပြီ။ တေသု၊ ထိုဆတ္တ ဆတ္တဂ္ဂါဟက အစရှိသည်တို့တွင်။ [ဆရာတော်၏နိဿယဌ် "ထို မင်းမြေးတန်ဆာတို့တွင်" ဟု စဲ့တော်မူ၏။]]ဆတ္တမေဝ၊ ထီးသည်သာ။ ပညာယတိ၊ ၏။ ဆတ္တဂ္ဂါဟကော၊ ထီးကိုကိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နပ(ပညာယတိ)၊ မထင်ရှား။ တထာ၊ တူ။ ခဂ္ဂတာလဝဏ္ဏမောရဟတ္ထကဝါ ဌမိဇနိဉ္ဇကိသမတ္ထာယေ ဝ၊ သန်လျက်, ထန်းရွက်ယပ်ဝန်း, ဉဒေါင်းမြီးစည်း, စာမရီသားမြီးယပ်, ဘင်းကျစ်မျှတို့သည်သာ၊ ပညာယန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ထို သန်လျက်အစရှိသည်တို့ကို၊ ဂါဟကာ၊ ကိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ နပ(ပညာယန္တိ)ကုန်။ [ကိုင်သူတို့ကနတ်ဖြစ်သောကြောင့် မထင်ရှား။] ကိရ၊ ခဲ့။ သဗ္ဗာနိ၊ ကုန်သော။ တာနိ၊ ထို ထီးဖြူအစရှိသော မင်းမြေးတန်ဆာတို့ကို။ အဒိဿမာနရူပါ၊ မမြင်အပ်သောရူပ်သဏ္ဌာန်ရှိကုန်သော။ [ဆရာတော်၏နိဿယဌ် "မထင်ရှားသော သဘောရှိကုန်သော" ဟု ပေးတော်မူ၏။] ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ ဂဏှိ"သု၊ ကုန်ပြီ။ စ၊ သာဓက ကား။ အနေကသာခဋ္ဌ။ပ။စာမရေဆတ္တဂ္ဂါဟကာတိ၊ ဟူသော၊ တေ၊ ဤ ဂါထာစကား ကို။ (ဗုဒ္ဓဝံသေ၊ ဌ်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။) ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

အနေကသာခဋ္ဌ၊ ရတနာအတိပြီးသော အရာမကများသော ထီးရွက်၏တည်ရာ အခက်အလက်လည်း ရှိထသော။ သဟဿမဏ္ဍလံ၊ အထောင်မကများသော အဝန်းအဝိုင်းလည်းရှိထသော။ ဆတ္တံ၊ ထီးဖြူတော်ကို။ အန္တလိက္ခေ၊ ဌ်။ မရှု၊ နတ်တို့သည်။ ဓာရယုံ၊ ဆောင်းမိုးကြကုန်ပြီ။ သုဝဏ္ဏဒဏ္ဍာ၊ ရွှေရိုးရှိကုန်သော။ စာမရာ၊ စာမရီသားမြီးယပ်တို့သည်။ ဝီဇတန္တိ၊ တလဲ့လဲ့ယပ်ကုန်၏။ စာမရဆတ္တဂ္ဂါဟကာ၊ စာမရီသားမြီးယပ်ကိုကိုင်သူ, ထီးဖြူကိုကိုင်သူတို့ကို။ နဒိဿရေ၊ မမြင်အပ်ကုန်။

သဗ္ဗာစဒိသာတိဏ္ဍံ၊ ဟူသောဤစကားကို။ (ဝုတ္တံ–ဌ်စပ်။) သတ္တပဒဝီတိဟာရူပရိ၊ ရွှေခြေကို လွန်၍ဆောင်ကြောင်းဖြစ်သော ခုနှစ်လှမ်းတို့၏အထက်ဌ်။

ဋ္ဌိတဿ၊တည်သောဘုရားအင်္ဂလာင်း၏။ သမ္ဘဒိသာနုဝိလောကနံ ဝိယ၊ အလုံးစုံ သောအရပ်တို့ကိုကြည့်ခြင်းကိုကဲ့သို့၊ ဝုတ္တံ၊ ပါဠိတော်၌ ဆိုအပ်ပြီ။ ပန၊ ထိုသို့ပင် ဆိုအပ်ပါသော်လည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ပါဠိတော်၌ ဆိုအပ်သည့်အတိုင်း။ နဒ္ဒမ္ပံ၊ ထိုက်။ ဟိ၊ မှန်။(တနည်း)။(ကသ္မာ ဧဝံ နဒ္ဒမ္ပံ။) ဟိ-ယသ္မာ။မဟာသတ္တောသည်။ မနုဿာနံ၊ တို့၏။ ဟတ္ထတော၊ မှ။ မုစ္စိတ္မာ ပထဝိယံ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်သည်။(ဟုတ္မာ။) ပုရတ္ထိမံ၊ အရှေ့၌ဖြစ်သော။ ဒိသံ၊ ကို။ ဩလောကေသိ၊ ပြီ။ အနေကာနိ၊ ကုန်သော။ စက္ကဝါဠသဟဿာနိ၊ တို့သည်။ ကေဂ်ဏာနိ၊ တခုသောဟင်းလင်းအပြင်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကုန်သည်၊ အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ [ကေဂ်ဏာနိတိ ဝိဝဋ္ဋဘာဝေန(ဟင်းလင်းပွင့်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။)ဝိဟာရဂ်ဏ ပရိဝေဏဂ်ဏာနိ ဝိယ ကေဂ်ဏသဒ္ဒိသာနိ (ကျောင်းတိုက်အပြင် ပရိဝုဏ်အပြင် တို့ကဲ့သို့ တခုတည်းသောအပြင်နှင့် တူကုန်သည်။)အဟေသုံ။—ဋ္ဌိကာ။] တတ္ထ၊ ထို အထောင်သောစကြဝဠာတို့၌။ဒေဝမနုဿာ၊တို့သည်။ ဂန္ဓမာလာဒီဟိ၊နံ့သာ ပန်းအစရှိသောပူဇော်ဖွယ်တို့ဖြင့်။ ပူဇယမာနာ၊ ပူဇော်ကုန်လျက်၊ မဟာပုရိသ၊ မြတ်။ ဣဒံ၊ ဤအရှေ့အရပ်၌။ တုမှေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒိသောပိ၊တူသောပုဂ္ဂိုလ် သည်သော်မှလည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိပါ။ (အပိ-သည် ဂရဟာဇောတကာ။)ဥတ္တရိ တရော၊ သာလွန်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကုတော၊ အဘယ်မှာရှိပါတော့အုံနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။

ဧဝံ၊ ဤ အတူ။ စတသ္သော၊ ကုန်သော။ ဒိသာ၊ တူရှုအရပ်မျက်နှာတို့ လည်းကောင်း။ စတသ္သော၊ ကုန်သော။ အနုဒိသာ၊အထောင့်အရပ်တို့လည်း ကောင်း။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်အရပ်လည်းကောင်း။ ဥပရိ၊အထက်အရပ်လည်း ကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒသ၊ ကုန်သော။ ဒိသာ၊ တို့ကို။ အနုဝိလောကေ တွာ၊ အစဉ်အတိုင်းကြည့်၍။ အတ္တနာ၊ နှင့်၊ သဒိသံ၊ တူသောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အဒိဿွာ၊ မြင်တော်မမူခြင်းကြောင့်။ အယံ၊ ဤအရပ်သည်။ ဥတ္တရာ၊ မြတ် သော["မြောက်ဖြစ်သော"ဟုလည်း ပေးကြ၏။]ဒိသာ၊ အရပ်မျက်နှာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍။ ဥတ္တရာဘိမုခေါ၊ မြောက်အရပ်သို့ ရှေးရှု မျက်နှာ မူသည်။(ဟုတ္မာ။) သတ္တပဒဝီတိဟာရေန၊ ရွှေခြေကို လွန်ကြောင်းဖြစ်သော ခုနစ်လှမ်းသော ခြေလှမ်းဖြင့်။ အဂမာသိ၊ ပြီ။ဣတိ-ဧဝံ၊ သို့။ ဣတ္ထံ၊ ဤ သမ္ဘာ စ ဒိသာ အနုဝိလောကေတိ-ဟူသောပါဋ်၌။ အတ္ထော၊ ကို။ ဧဝဒိ တပ္ပေါ၊ ၏။(တသ္မာ ဧဝံ နဒ္ဒမ္ပံ-ဟု ပြန်လှည့်ပါ။) [ပါဠိတော်၌ မြောက် အရပ်သို့ ကြွတော်မူခြင်းက အလျင်ကျ၍ အရပ်မျက်နှာတို့ကို ကြည့်ခြင်းက နောက်ကျ၏။ဖြစ်စဉ်အားဖြင့်ကား မြောက်အရပ်သို့ ကြွတော်မူခြင်းက နောက် ကျ၍ "အရပ်(၁၀)မျက်နှာကို ကြည့်ခြင်းက အလျင်ကျသည်"ဟု မှတ်ပါ။]

အာသဘိန္ဒိ၊ ကား။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော။ (ဝါစံ–ဌ်စပ်။) အဂ္ဂေါ်တိ၊ကား။ ဂုဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမ္ဘဝဌမော၊ အလုံးစုံသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ရှေးဦးစွာတည်း။ ဣတရာနိ၊ အဂ္ဂေါ–မှတပါးကုန်သော။ ဒ္ဒေ၊ ကုန်သော။ ပဒါနိ၊ ဇောဌ္ဌော, သေဋ္ဌော-ဟူသော ပုဒ်တို့သည်။ တေသေဝ၊ ဤ အဂ္ဂေါ–ဟူသော ပုဒ်၏ သာ။ ဝေဝစနာနိ၊ တို့တည်း။ အယ မန္ဒိမာ ဇာတိ၊ နတ္ထိ ဒါနိ ပုနဗ္ဘ ဝေါတိ၊ ဟူသော။ ပဒဒ္ဒယေန၊ ပုဒ်နှစ်ပါးအပေါင်းဖြင့်။ ဝါ၊ ဝါကျ နှစ်ပါး အပေါင်းဖြင့်။ [ပုဒ် ဆိုသော်လည်း ,ကပုဒ်တည်းမဟုတ် ဝါကျတည်း။] ဣမသ္မိ အတ္တဘာဝေ၊ ဌ်။ ပတ္တမ္ဘိ၊ ရောက်ထိုက်သော။ အရဟတ္တံ၊ ကို။ ဗျာကာသိ၊ ပြောပြီ။

စ၊ ဆက်။ ဣဒါ ဤ သမ္ဘတိဇာတော–အစရှိသောပါဠိရပ်ဌ်။ သမေဟိ၊ ညီညွတ်ကုန်သော။ ပါဒေဟိ၊ ခြေတော်တို့ဖြင့်။ ပထဝိယာ၊ မြေ၌။ ပတိဋ္ဌာနံ၊ တည်ခြင်းသည်။ စတုရိဒ္ဓိပါဒပဋိလာဘာယ၊ လေးပါးသော ဣဒ္ဓိပါဒ်ကိုရခြင်း၏။ ပဒုမ္ဘနိမိတ္တံ၊ ပဒုမ္ဘနိမိတ်တည်း။ (ဝါ၊အကျိုးတရားမဖြစ်မီရှေးအဖို့ဌ်တင်ကြို၍ ဖြစ်နှင့်သောအမှတ်အသားတည်း။) ဥတ္တရာဘိမုခဘာဝေါ၊ မြောက်အရပ်သို့ ရှေးရှုမျက်နှာမူသည်၏အဖြစ်သည်။ မဟာဇနံ၊ များစွာသော လူအပေါင်းကို။

ပဒုမ္ဘနိမိတ္တံ။ ''နိမိနာတိ သဏ္ဌာနာတိ ဇောနာတိ နိမိတ္တံ။ လေးပါးသော ဣဒ္ဓိပါဒ်ကို ရခြင်းအစရှိသည်ကို မှတ်သားကြောင်းဖြစ်သောကြောင့် နိမိတ္တ ဟုခေါ်၏။ ပုဗ္ဗေ၊ လေးပါးသော ဣဒ္ဓိပါဒ်စသည်ကို မရမီရှေးဌ်။ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်နှင့်သော။ နိမိတ္တံ၊ အမှတ်အသားတည်း။ ပဒုမ္ဘနိမိတ္တံ-ဆိုင်ရာအကျိုးတရားကို မရမီရှေးဦးစွာ တင်ကြို၍ ဖြစ်နှင့်သော အမှတ်အသား။ [သမေဟိ ပါဒေဟိ ပထဝိယာ ပတိဋ္ဌာနံ စသည်တည်း။]

ဋီကာ။ ။ဇာတမတ္တသော၀ ဗောဓိသတ္တသ ဌာနာဒီနိ ယေသံ ဝိသေသာဓိဂမာနံ ပဒုမ္ဘနိမိတ္တဘူတာနိတိ ဧတ နိဒ္ဓါရေတွာ ဒသေန္တော ''ဣဒ္ဓေစ'' တိ အာဒိ မာဟ။ တတ္ထပတိဋ္ဌာနံ (မြေ၌ရပ်တော်မူခြင်းသည်။) စတုရိဒ္ဓိပါဒ ပဋိလာဘာသ ပဒုမ္ဘနိမိတ္တံ ဣဒ္ဓိပါဒ၀သေန (ဣဒ္ဓိပါဒ် ၄-ပါး၏ အစွမ်းကြောင့်။) လောကုတ္တရမဂ္ဂေသု သုပ္ပတိဋ္ဌိတဘာ၀ သမိဇ္ဈနတော။

ဥတ္တရာဘိမုခဘာ၀ေါ။ ။လောကသ ဥတ္တရဏာ၀သေန (သတ္တ၀ါအပေါင်းကို သံသရာမှ ထုတ်ဆယ်ကယ်တင်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။) ဂမနသ ပဒုမ္ဘနိမိတ္တံ။ တေန ဟိ ဘဂ၀ါ သဒေ၀ကသ လောကသ အဘိဘူတော၊ ကေနစိ အနဘိဘူတော အဟောသိ။ တေနာဟ ''မဟာဇနံ အဇ္ဈောတ္ထရိတွာ အဘိဘ၀ိတွာ ဂမနသ ပဒုမ္ဘနိမိတ္တ''န္တိ။ –ဋီကာ။

အဗ္ဗောတ္ထရိထွားလွှမ်းမိုး၍။အဘိဘာဝိတ္ထာ၊လွှမ်းမိုး၍။ ဂမနဿ၊ကြွတော်မူခြင်း၏။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ တည်း။ သတ္တပဒဂမနံ၊ ခြေခုနစ်လှမ်းဖြင့်ကြွတော်မူခြင်းသည်။ သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂရတနပဋ္ဌိလာဘဿ၊ ခုနစ်ပါးသောဗောဇ္ဈင်ရတနာကို ရခြင်း၏။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ တဂ္ဂ်း။ ဒိဗ္ဗသောတစ္ဆတ္တခေါရဏံ၊ နတ်ဦးဖြစ်သော ထီးဖြူကိုဆောင်းခြင်းသည်။ ဝိသုတ္တိဝရဆတ္တပဋ္ဌိလာဘဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသော မြတ်သော ထီးတော်ကိုရခြင်း၏။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ။ ပဠုရာဇကကုဓဘဏ္ဍာနံ၊ ငါးပါးသော မင်းမြှောက်တန်ဆာတို့ကို။ ပဋ္ဌိလာဘော၊ ရခြင်းသည်။ ပဠုဟိ၊ ကုန်သော။ ဝိမုတ္တိဟိ၊ တဒင်္ဂ စသော ဝိမုတ္တိတို့ဖြင့်။ ဝိမုစ္စနဿ၊ကိလေသာတို့မှ လွတ်ခြင်း၏။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ။ သဗ္ဗဒိသာနုဝိလောကနံ၊ အလုံးစုံသော အရပ်မျက်နှာတို့ကို အစဉ်အတိုင်းကြည့်ခြင်းသည်။ အနာဝရဏဉာဏပဋ္ဌိလာဘဿ၊ အနာဝရဏဉာဏ်ကို ရခြင်း၏။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ။ အာသဘိဝါစာဘာသနံ၊ မြတ်သောစကားကို မိန့်မြွက်ဟောတော်မူခြင်းသည်။ အပဋ္ဌိဝတ္တိယဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနဿ၊ သူတပါးတို့ဆန့်ကျင် ဟက်မလည်စေအပ် မလည်စေနိုင်သော ဓမ္မစက္ကြာကို လည်စေတော်မူခြင်း၏။' ဝါ၊ သူတပါးတို့ မတွန်းလှန်အပ် မတွန်းလှန်နိုင်သော ဓမ္မစက္ကြာကို လည်စေတော်မူခြင်း၏။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ။ အယ မန္ဒိမာ ဇာတိတိ၊ ဟူ၍။ သီဟနာဒေါ၊ မရှိ,မဂကြောက် ခြင်္သေ့ဟောက်သို့ ရဲရဲတောက် မိန့်မြွက်တော်မူခြင်းသည်။ အနုပါဒိသေသာယ၊ ဥပါဒိမည်သော ဝိပါက်နာမကွန္ဓာကင္ဓတ္တားရှင်အကြင်းမရှိသော။ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်။ ပရိနိဗ္ဗာနဿ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူခြင်း၏။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣမေ ဝါရာ၊ ဤ ဝါရတို့သည်။ ပါဠိယံ၊ ၌။ အာဂတာ၊ တိုက်ရိုက်လာသော ဝါရတို့တည်း။ ပန၊ ကား။ သမ္ဘဟုလဝါရော။ သမ္ဘဟုလဝါရသည်။ နာဂတော၊ တိုက်ရိုက်မလာ။ အာဟရိတ္တာ၊ ဆောင်၍။ ဒီပေတဗ္ဗော၊ ၏။

ဟိ၊ ခဲ့။ ပဟာပုရိသဿ၊ မြတ်သော ယောကျ်ားဖြစ်တော်မူသော ဘုရား အလောင်း၏၊ ဇာတ,ဒိဝသေ၊ ဖွားမြင်တော်မူရာနေ့၌။ ဒသသဟဿီလောကဓာတု၊ တသောင်းအတိုင်းအရှည်ရှိသော ဇလောကဓာတ်သည်။ ကမ္ပိ၊ တုန်လှုပ်ပြီ။ ဒသသဟဿီလောက ဓာတုမ္ပိ၊ ၌၊ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ ကေစဂ္ဂ ဝါဠေ၊ တခုတည်းသော စကြဝဠာ၌။ ဃန္ဓိပတိ'သု၊ စည်းဝေးကြကုန်ပြီ။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဒေဝါ၊ သုဒ္ဓါဝါသ ဗြဟ္မာတို့သည်။ ပဋ္ဌိဂ္ဂဏှိ'သု၊ ခံယူကြ

သတ္တပဒဂမနံ။ ။တထာ သတ္တပဒဂမနံ သတ္တပဒဗောဇ္ဈင်သမ္ပဒေန အရိယမဂ္ဂဂမနဿ။ ဤသို့စသည်ဖြင့် ဋီကာဖွင့်ကိုကြည့်ပါ။

ကုန်ပြီ။ ပစ္ဆာ၊ မှ။ မနုဿာ၊(ပဋ္ဌိဂ္ဂဏှိ သု။) တန္တိဗဒ္ဓါ၊ ညှိ,ဖြင့်ဖွဲ့အပ်ကုန်သော။ ဝိဏာ၊ စောင်းတို့သည်လည်းကောင်း။ စမ္မဗဒ္ဓါ၊ သားရေဖြင့်ဖွဲ့အပ်ကုန်သော၊ ဘေရိယောစ၊ စည်ကြီးတို့သည်လည်းကောင်း။ ကေနစိ၊ တစုံတယောက်သည်။ အဝါဒိတာ၊ မမြည်စေအပ်ကုန်ပဲ။ ဝါ၊ မတီးအပ်ကုန်ပဲ။သယမေဝ၊မိမိအလိုလို သာလျှင်။ ဝဇ္ဇိ သု၊ မြည်ကြကုန်ပြီ။ မနုဿာနံ၊ တို့၏ အန္ဒုဗန္ဓနာဒီနိ၊ နှောင်ဖွဲ့ကြောင်း အချုပ်ထောင် အစရှိသည်တို့သည်။ ခဏ္ဍာခဏ္ဍံ၊ အပိုင်းငယ် အပိုင်းကြီး။ဆိဇ္ဇိ သုပြတ်ကုန်ပြီ။ [ဆိဇ္ဇိ သူတိ စ ပါ၊ သု ဗန္ဓဋ္ဌာနေသု ဆိဇ္ဇိ သု။–ဋီကာ။]သမ္ဘရောဂ ါ၊ တို့သည်။ ဝူပသမိ သု၊ ငြိမ်းအေးကုန်ပြီ။အမ်

၊ အချဉ်ဖြင့်။ ဓောတတမ္ဗမလံဝိယ၊ ဆေးကြောအပ်ပြီးသော ကြေးနီညှိကဲ့သို့။ ဝိဂဓိ သု၊ ကင်းကုန်ပြီ။ ဇစ္စန္ဓာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် ကန်းသူတို့သည်။ ရူပါနိ၊ တို့ကို။ ပသိ သု၊ ကုန်ပြီ။ ဇစ္စဗဓိရာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် နားထိုင်းသူတို့ သည်။ သဒ္ဒံ၊ ကို။ သုဏိ သု၊ ကုန်ပြီ။ ပီဋ္ဌသပ္ပိ၊ ဘီးတပ်သော အင်းပျဉ် ယေါ်ဖြင့် သွားရခြင်းရှိသူတို့သည်။ (ဆုံသူတို့သည်။) ဇဝသမ္ပန္နာ-လျှင်သော အဟုန်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဇာတိဇဋ္ဌာနမ္ပိ၊ ပဋိသန္ဓေ အားဖြင့် ဖျင်း အ သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဌေမ္ဘဂ ါနံ၊ အရိယိုသော ခံတွင်းရှိသူတို့၏။ သတိ၊ သတိသည်။ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်ပြီ။ ဝိဒေသပက္ခန္ဓာ၊ အရုပ်တပါးဖွဲ့ လွင့်သွားကုန်သော။ နာဝ ါ၊ လှေ, သဘော် တို့သည်။ သုပဋ္ဌနံ၊ ကောင်းသောဆိပ်ကမ်းသို့။ ပါပုဏိ သု၊ ကုန်ပြီ။ အာကာသဋ္ဌက ဘူမဋ္ဌကရုတနာနိ၊ ကောင်းကင်ဌိတည်ကုန်, မြေဌိတည်ကုန်သော ရတနာ တို့သည်။ သကတေဇောဘာသိတာနိ၊ မိမိအရောင်ဖြင့် လွန်စွာတောက်ပ ကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ [သကတေဇောဘာသိတာနိတိ အတိဝိယ သမုဇ္ဇလာယ အတ္တနော ပဘာယ ဩဘာသိတာနိ အဟေသုံ။–ဋီကာ။]

ဝေရိနော၊ ရန်သူတို့သည်။ မေတ္တစိတ္တံ၊ မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သောစိတ်ကို။ ပဋိလဘိ သု၊ ရကြကုန်ပြီ။ အဝိစိမှိ၊ ဌ်။ အဂ္ဂိ၊ သည်။ နိဗ္ဗာယိ၊ ငြိမ်း အေးပြီ။ လောကန္တရေသု၊ လောကန္တရိက်ငရဲတို့ဌ်။ အာလောဒကာ၊ အရောင် အလင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။ နဒီသု၊ တို့ဌ်။ ဇလံ၊ ရေသည်။ နပ္ပဝတ္တတိ၊ မစီးသွား။ မဟာသမုဒ္ဒေ၊ ဌ်။ မဓုရသံ၊ ချိုသော အရသာရှိသော။ ဥဒကံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဝါတေဘာ၊ ကြမ်းသောလေသည်။ နဝါယိ၊ မတိုက် ခတ်။ [လာရိုးလာစဉ်လေကား လာသည်။] အာကာသ ပဗ္ဗတရုက္ခဂတာ၊ ကောင်းကင်ဌရောက်ကုန်, တောင်ဌရောက်ကုန်, သစ်ပင်ဌရောက်ကုန်သော။ သကုဏာ၊ တို့သည်။ ဘယိတ္ဘာ၊ လျှောကျ၍။ ပထဝိဂတာ၊ မြေဌရောက်

ကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ စန္ဒော၊ သည်။ အတိဝိရောစိ၊ အလွန်တင့်တယ်ပြီ။ သူရိယော၊ သည်။ နဥ္ဇော့၊ မပူ။ နသီတလော၊ မအေး။ နိမ္မလော၊ အညစ်အကြေးမရှိသည်။ ဥတုသမ္ပဒါ၊ ကောင်းသောဥတုနှင့် ပြည့်စုံသည်။ အဲဟာသိ၊ ပြီ၊ [''နေသည် မပူပမအေးသော ဥတုနှင့် ပြည့်စုံသည်''ဟူလို။] ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ အတ္ထနော အတ္ထနော၊ ၏။ ဝိမာနဒ္ဒါရေ၊ ဗိမာန်တံခါးဦး။ ဌတ္ဝာ၊ ရပ်၍။ အပ္ပေါဠနသေဋ္ဌနေ စေလုက္ခေပါ ဒီဟိ၊ လက်ပန်းပေါက်ခတ်ခြင်း, လေချုန်ခြင်း, ဦးရစ်ခေါင်းပေါင်းကို မြှောက်ပင့်ခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ မဟာကိဋ္ဌကံ၊ ကြီးစွာသော မြူးပျော်ခြင်းကို။ ကိဋ္ဌံသု၊ မြူးပျော်ကြကုန်ပြီ။ စာတုဒ္ဒီပိက မဟာမေဃော၊ လေးကျွန်းလုံးဦး နှံသော ကြီးစွာသောမိုးသည်။ ဝဿိ၊ ရွာပြီ။ မဟာဇနံ၊ ကို။ ခုဒါ၊ ထမင်းဆာခြင်းသည်။ နေဝပီဠေသိ၊ မနှိပ်စက်။ ပိပါသာ၊ ရေသောက်လိုခြင်းသည်။ ဝါ၊ ရေတော်ခြင်းသည်။ နပိဠေသိ၊ စက်။ ဒ္ဒါရကဝါဋာနိ၊ တံခါးအပေါက်ကြီး၏ တံခါးရွက်တို့သည်။ သယမေဝ၊ မိမိအလိုလိုသာလျှင်။ ဝိဝရိંသု၊ ပွင့်ကုန်ပြီ။ ပုပ္ဖူ၊ ပဂ်ဖလူ ပဂ်၊ ကုန်သော။ ဝါ၊ ကုန်သော။ ရုက္ခာ၊ တို့သည်။ ပုပ္ဖဖလာနိ၊ တို့ကို။ ဂဏှိંသု၊ ကုန်ပြီ။ ဒသသဟဿိလောက စာတု၊ သည်။ ဧကဒ္ဓဇမာလာ၊ အကြားမလပ် တစပ်တည်းသော တံခွန်အလံဟူသော ပန်းရှိသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

တတြာပိ၊ ထို မြေလှုပ်ခြင်း အစရှိလည်တို့ဌ်လည်း။ (ပုဗ္ဗနိမိတ္တာဘာဝေါ၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။) ဒသသဟဿိ လောကဓာတုကမ္ပော၊သည်။ သမ္ဘည္ဟတဘာဝပဋိလာဘာယ၊သမ္ဘည္ဟတဘာဝ်တော် ကိုရခြင်း၏။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ တည်း။ ဝါ၊ တည်း။ ဒေဝတာနံ၊ တို့၏။ ဧက စက္ကဝါဠေ၊ တခုတည်းသော စက္ကြဝဠာဌ်။ သန္ဓိပါတော၊ ဝေပေါင်းတည်း

တတြာပိ။ ။ရှေ့ဌ် ''ဣဒ္ဓေ စ သမေဟိ ပါဒေဟိ ။ပ။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ'' ဟု ဆိုခဲ့ပြီ။ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော သမေဟိ ပါဒေဟိ ပထဝိယာ ပတိဋ္ဌာန–စသည်ကို အဝိ သဒ္ဒါဖြင့် ပေါင်းသည်။ ထို့ကြောင့် ''တတြာပိတိ တေသုပိ ပထဝိကမ္ပါဒီသု ဧဝံ ပုဗ္ဗနိမိတ္တာဘာ ဝေါ ဝေဒိတဗ္ဗော။ နု ကေဝလံ သမ္ဘတိဇာတသ ဌာနာဒီသု ဧဝါ တိ အဓိပ္ပါယော။''ဟု ဋီကာဌ်မိန့်သည်။]

မှတ်ချက်။ ။ဤ ပိသဒ္ဒါမျိုးကို ရည်ရွယ်၍ စောဒနာဖွယ်ရှိပုံကို ရှေးဆရာတို့ပြုကြသည်။ ပြဟန်ကား,...ဆရာ သမ္ဘတိဇာတ ဖြစ်သော ဘုရားအလောင်း၏''သမေဟိ ပါဒေဟိ ပထဝိယာ ပတိဋ္ဌာန''စသည်သာ ပုဗ္ဗနိမိတ်ဖြစ်ပါသလော''ဟု စောဒနာဖွယ်ရှိသောကြောင့် တတြာပိ စသည်ကို မိန့်သည်။ ဆိုလိုရင်းကား''သမ္ဘတိဇာတ ဖြစ်သောဘုရားအလောင်းတော်၏ သမေဟိ ပါဒေဟိ ပထဝိယာ ပတိဋ္ဌာန-စသည်

ကျရောက်ခြင်းသည်။ ဝါ၊ စည်းဝေးခြင်းသည်။ ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနကာလေ၊ ဓမ္မစက္ကာကို လည်စေတော်မူရာ အခါ၌။ ဝါ၊ ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနသုတ်ကို ဟောတော်မူရာအခါ၌။ ကေပ္ပဟာရေနေဝ၊ တပ္ပြိုင်နက်အားဖြင့်သာ။ သန္ဓိပတိတ္ဝာ၊ ၍။ ဝါ၊ ၍။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဏှနဿ၊ ခံယူခြင်း၏။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဒေဝတာနံ၊ သုဒ္ဓါဝါသပြဟ္မာတို့၏။ ပဋိဂ္ဂဟဏံ၊ ခံယူခြင်းသည်။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ ရူပါဝစရဇ္ဈာနာနံ၊ ရူပါဝစရစျာန်တို့ကို။ ပဋိလာဘဿ၊ ရခြင်း၏။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ။ ပစ္ဆာ၊ ၌။ မနုဿာနံ၊ တို့၏။ ပဋိဂ္ဂဟဏံ၊ သည်။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ အရူပါဝစရဇ္ဈာနာနံ၊ တို့ကို။ ပဋိလာဘဿ၊ ၏။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ။ တန္တိပဒ္ဓဝိဏာနံ၊ ဖွဲ့အပ်သောစောင်းတို့၏။ သယံ၊ အလိုလို။ ဝဇ္ဇနံ၊ မြည်ခြင်းသည်။ အနုပုဗ္ဗဝိဟာရပဋိလာဘဿ၊ အစဉ်အတိုင်းနေကြောင်းဖြစ်သော သမာပတ်ကိုရခြင်း၏။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ။ စမ္မပဒ္ဓဘေရိနံ၊ သားရေဖြင့်ဖွဲ့အပ်ကုန်သော စည်ကြီးတို့၏။ (သယံ၊ အလိုလို။) ဝဇ္ဇနံ၊ သည်။ မဟာတိယာ၊ သော။ ဓမ္မဘေရိယာ၊ တရားတည်းဟူသော စည်တော်ကြီးကို။ အနုဿာဝနဿ၊ အဖန်ဖန်ကြားသိစေခြင်း၏။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ။ အန္ဓဗန္ဓနာဒီနံ၊ နှောင်ဖွဲ့ကြောင်း အချုပ်ထောင် အစရှိသည်တို့၏။ ဆေဒေ၊ ပြတ်ခြင်းသည်။ အသ္မိမာနသမုစ္ဆေဒဿ၊ ငါဖြစ်၏ဟူသော မာန်မာနကို အကြွင်းမဲ့ဖြတ်ခြင်း၏။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ။ မဟာဇနဿ၊ များစွာသော လူအပေါင်း၏။ ရောဂဝိဂမော၊ ရောဂါ၏ ကင်းခြင်းသည်။ စတုသစ္စပဋိလာဘဿ၊ လေးပါးသောသစ္စာကို ရခြင်း၏။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ။ ဇစ္စန္ဓာနံ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် ကန်းသူတို့၏။ ရူပဒဿနံ၊ ရူပါရုံကို မြင်ရခြင်းသည်။ - (မဟာဇနဿ။) ဒိဗ္ဗစက္ခုပဋိလာဘဿ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကို ရခြင်း

၏။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ။ ဗဓိရာနံ၊ နားထိုင်းသူတို့၏။ သဒ္ဒဿဝနံ၊ အသံကိုကြားရခြင်းသည်၊ (မဟာဇနဿ။) ဒိဗ္ဗသောတဓာတုပဋိလာဘဿ၊ ဒိဗ္ဗသောတအဘိညာဉ်ကို ရခြင်း၏။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ။ ပီဌသပ္ပိနံ၊ ဘီးတပ်သောအင်းပျဉ်ငယ်ဖြင့် သွားရခြင်းရှိသူတို့၏။ ဝါ၊ ဆွဲသူတို့၏။ ဇဝသမ္ပဒါ၊ လျင်သောအဟုန်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းသည်။ (မဟာဇနဿ။) စတုရိဒ္ဓိပါဒပဋိလာဘဿ၊ လေးပါးသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်ကို ရခြင်း၏။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ။ ဇဋ္ဌာနံ၊ အ သူတို့၏။ သတိပတိဋ္ဌာနံ၊ သတိ၏ တည်ခြင်းသည်။ (မဟာဇနဿ။) စတုသတိပဋ္ဌာန ပဋိလာဘဿ၊ လေးပါး

ဌ်သာ ပုဗ္ဗနိမိတ်ဖြစ်သည် မဟုတ်သေး၊ မဟာပုရိသဿ ဇာတဒိဝသေ ဒသသဟဿိ လောကဓာတုကမ္ပန–စသည်လည်း ပုဗ္ဗနိမိတ္တပင် ဖြစ်သည်''ဟူလို။

နိယာမ်။ ။သမ္ဗိုဇ္ဈာနတ္ထ၊ နှောက်ဌ်ပြမှု၊ ဇဝအနက်၊ တရက်လွတ်ဟန်၊ ကြဲခဲနိုးနိုး၊ ကြိုးရ်ဖြေ၏၊ စုန်လေ ဝေတ္ထ။

သော သတိပဋ္ဌာန်ကိုရခြင်း၏။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ။ ဝိဒေသပက္ခန္ဓနှာဝါနံ၊ အရုပ်တပါး၌ လွင့်သွားကုန်သော လှေ, သင်္ဘောတို့၏။ သုပဋ္ဌနသမ္ဘာပုဏာနံ၊ ကောင်းသောဆီပ်ကမ်းသို့ ကောင်းစွာရောက်ခြင်းသည်။ (မဟာဇနဿ၊ ၏။) စတုပဋ္ဌိ သမ္ဘိဒါဝိဂမဿ၊ လေးပါးသောပဋ္ဌိသမ္ဘိဒါကို ရခြင်း၏။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ။ ["မဟာဇနဿ ကိုဆောင်ယူ၍ အနုက်ပေးပါ" ဟု ဋီကာဖွင့်သည်။]

ရတနာနံ၊ တို့၏။ သကတေဇောဘာသိတတ္တံ၊ မိမိအရောင်ဖြင့် လွှန်စွာတောက်ပကုန်သည်၏ အဖြစ်သည်။လောကဿ၊ သတ္တလောက၏။(အတွက်။) ယံ ဓမ္မောဘာသံ၊ အကြင် တရားတည်းဟူသော အရောင်ကို။ ဒဿေသိ၊ ပြတော်မူလတ္တံ့။တဿ၊ ထိုသို့ တရားအရောင်ကိုပြတော်မူခြင်း၏။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ။

ဝေရိနံ၊ တို့၏။ မေတ္တာစိတ္တာပဋ္ဌိလာဘော၊ သည်။ စတုပြဟ္မဝိဟာရဘဋ္ဌိလာဘဿ၊ ၏။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ။ အဝိစိမ္မိ၊ ၌။ အဂ္ဂိနိမ္ဗာယနံ၊ မီး၏ငြိမ်းခြင်းသည်။ ကောဒသအဂ္ဂိနိမ္ဗာယနဿ၊ ရှာဝစသော တဆယ့်တပါးသောမီးငြိမ်းခြင်း၏။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ။လောကန္တရိကာလောကော၊ လောကန္တရိက်ငရဲ၌ အရောင်အလင်းသည်။ အဝိဇ္ဇန္ဓကာရံ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အမှောင်ကို။ ဝိဓမိတ္တာ၊ ပယ်ဖျောက်၍။ ဉာဏာလောကဒဿနဿ၊ ဉာဏ်တည်းဟူသောအလင်းရောင်ကို ပြခြင်း၏။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ။ မဟာသမုဒ္ဒဿ၊ ၏။ မဓုရတာ၊ ချိုသောအရသာရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ နိမ္ဗာနရသေန၊ နိမ္ဗာန်ဟူသော အရသာဖြင့်။ ကေရသဘာဝဿ၊ တခုသော ရသရှိသည်၏ အဖြစ်၏။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ။ ဝါတဿ၊ ၏။ အဝါယနံ၊ သည်။ ဒ္ဝါသင္ဌိဒ္ဓိဂတတိန္ဓနဿ၊ ၆၂ ပါးသော မိစ္ဆာအယူကို ဖျက်ဆီးခြင်း၏။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ။ သကုဏာနံ၊ တို့၏၊ ပထဝိဂမနံ၊မြေသို့ရောက်ခြင်းသည်။ မဟာဇနဿ၊ ၏။ ဩဝါဒံ၊ ကို။ သုတ္တာ၊ ၍။ ပါဏေဟိ၊ အသက်တို့ဖြင့်။ သရဏဂမနဿ၊ ကိုးကွယ်ရာဟု သိခြင်း၏။ ဝါ၊ ကိုးကွယ်ရာဟု ဆည်းကပ်ခြင်း၏။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ။ စန္ဒဿ၊ ၏။ အတိဝိရောစနံ၊ သည်။ ဗဟုဇနကန္တတာယ၊ များစွာသော လူအပေါင်းသည် နှစ်သက်အပ်သည်၏ အဖြစ်၏။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ။ သူရိယဿ၊ ၏။ ဥဏှသိတဝိဝဋ္ဋတဥတုသုခတာ၊အအေး အပူကို ကြဉ်အပ်သည်ဖြစ်၍ ကောင်းသောဥတုရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ ကာယိကစေတသိကသုခပတ္တိယာ၊ ကာယိကသုခ စေတသိကသုခသို့ ရောက်ခြင်း၏။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ။[ကာယိကသုခ စေတသိကသုခသို့ရောက်လျှင် ကိလေသာအပူငြိမ်းအေးသောကြောင့် သူရိယဿ ဉဏှသိတဝိဝဋ္ဋတ နှင့် တူ၏။ သူရိယဿ ဥဏှသိတဝိဝဋ္ဋတဥတုသုခတာ ပရိဠာဟဝိဝဋ္ဋတကာယိကစေတသိကသုခပတ္တိယာ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ။–ဋီကာ။ ဤဋီကာအတိုင်း"ဝိဝဋ္ဋတ"ဟုရေးလိုက်သည်။]

ဒေ၀တာနှံ့၊ တို့၏။ ဝိမာနဒ္ဒါရေသု၊ တို့၌။ ဌတ္ဌာ၊ ရပ်၍။အပ္ပေါ ဌနာ ဒီဟိ၊လက်ပန်းပေါက်ခတ်ခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ကိုင်ဆန့်၊မြှားပျော်ခြင်းသည်။ ဗုဒ္ဓဘာ၀ံ၊သို့။ ပတ္ထ၊၍။ ဥဒါနံ၊ ကို။ ဥဒါနဿ၊ ကျူးရင့်ခြင်း၏။ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ စာတုဒ္ဒီပိကမဟာမေဃ၀ဿနှံ၊ လေးကျွန်းလုံး၌ ပျံ့နှံ့ခြင်းရှိသော မိုးကြိုး၏ ရှာခြင်း၏။ မဟတော၊ သော။ ဓမ္မမေဃ၀ဿနဿ၊ တရား တည်းဟူသော မိုး၏ ရှာခြင်းသည်။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ။ခုဒါပိဋ္ဌနဿ၊ ထမင်းဆာမှုနှိပ်စက်ခြင်း၏။ အဘာ၀ေါ၊ သည်။ ကာယဂတာသတိအမတပဋိလာဘဿ၊ ကာယဂတာ သတိအခြေခံရှိသော အမြိုက်ကိုရခြင်း၏။ [ကာယဂတာသတိ၀သေန လဒ္ဓံ စျာနံ ပါဒကံ ကတ္ဝာ ဥပ္ပါဒိတမဂ္ဂဖလသုခါနုဘာ၀ေါ ကာယဂတာသတိ အမတပဋိလာဘော။–ဋီကာ။]ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ။ ပိပါသာပီဋ္ဌနဿ၊ ရေသောက်လိုမှု နှိပ်စက်ခြင်း၏။ အဘာ၀ေါ၊ သည်။ ဝိမုတ္တိသုခေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာ ဖြင့်။ သုခိတဘာ၀ဿ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်၏။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ။ ဒုါရကဝါဋာနံ၊ တံခါးပေါက်ကြီး၏ တံခါးရွက်တို့၏။ သယမေ၀၊ လျှင်။ ဝိ၀ရဏံ၊ ပွင့်ခြင်းသည်။ အဋ္ဌဂိကမဂ္ဂဒ္ဒါရ၀ိ၀ရဏဿ၊ ရှစ်ပါးသောအင်္ဂါရှိ သော အရိယမဂ်တည်းဟူသော တံခါးပွင့်ခြင်း၏။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ။ ရုက္ခာနံ၊တို့၏။ ပုပ္ဖဖလဂ္ဂဟဏံ၊ အပွင့်အသီးကို ယူခြင်းသည်။ ဝိမုတ္တိပုပ္ဖေဟိ၊ အရဟတ္တဖိုလ် တည်းဟူသော အပွင့်တို့ဖြင့်။ ပုပ္ဖိတဿ၊ ဖြစ်သောပွင့်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ် ၏လည်းကောင်း။[ဘာ၀ေါ ပဓာန–ကြံပါ။] သာမညဖလဘာ၀ဘာ၀ိတဘာ ဝဿ၊ သမဏ၏ဖြစ်ကြောင်း မဂ်၏ဖိုလ်၀ည်းဟူသော၀န်၏ ပြည့်သည်၏ အဖြစ်၏လည်းကောင်း။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ။ ဒသသဟဿီလောကဓာတုယာ၊ ၏။ ကေဒ္ဓဇမာလိတာ၊ အကြားမလပ် တစပ်တည်းသော တံခွန်အလံဟူသော ပန်းရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ အရိယဒ္ဓဇမာလမာလိတာယ၊ အရိယာ တံခွန်အလံ တည်းဟူသောပန်းဖြင့် ပန်းရှိသည်၏အဖြစ်၏။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ။ ဣတိ ဝေဒီတဗ္ဗံ။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးကား။သမ္မဟုလ၀ါရောနာမ၊ မည်၏။ ၀ါ၊မျှားစွာသော အကြောင်းအရာတို့ကို ဆိုရာ၀ါရုမည်၏။ ။သမ္မဟုလ၀ါရပြီး၏။

ဏ္ဍေ၊ သမ္ပတိဇာတော–အစရှိသည်ဖြင့် လာသောဤ၀ါရ၌။ [ဏ္ဍောတိ သမ္ပတိဇာတော တိ အာဒိနာ အာဂတော ဣမသ္မိံ ၀ါရေ။–ဋီကာ] (ကေစိ၊ အချို့သော ရဟန်းတို့သည်။) ပဌံ၊ ကို။ ပုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ (ကိံ။) ယဒါ၊ ဘကြောင်အခါ၌။ မဟာပုရိသော၊ သည်။ ပထ၀ိယံ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌဟိတ္ဝာ၊ တည် ၍။ ဥတ္တရာတိမုခေါ၊ မြောက်အရပ်သို့ ရှေးရှုသော မျက်နှာရှိသည်။ ၀ါ၊ မြောက်အရပ်သို့ ရှေးရှုမျက်နှာမူသည်။ (ဟုတ္ဝာ။) ပဒသော၊ ဖြင့်။ ဂန္ဓာ၊

၍။ အာသဘီ၊ မြတ်သူတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဝါစံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။ တဒါ၊ ၌။ ပထဝီယာ၊ မြေပြင်အရပ်ဖြင့်။ ဂတောကိ၊ သွားသလော။ ဥဒါဟု၊ ဟုတ်။ အာကာသေန၊ ဖြင့်။ ဂတော(ကိ)၊ လော။ဒီဃမာနော၊ အမျှားမြင်အပ်သည်။ ဝါ၊ ထင်ရှားသည်။ (ဟုတ္တာ။) ဂတော(ကိ။)- ဥဒါဟု၊ ဟုတ်။ အဒီဃမာနော၊ အမျှားမမြင်အပ်သည်။ ဝါ၊ မထင်ရှားသည်။(ဟုတ္တာ။) ဂတော(ကိ။)အစေလကော၊အဝတ်မရှိသည်။ (ဟုတ္တာ။) ဂတော(ကိ။) ဥဒါဟု။ အလက်တပဋိယတ္တော၊ စီရင်အပ်သော တန်ဆာဆင်ခြင်းရှိသည်။ (ဟုတ္တာ။) (ဂတော ကိ။) ဒဟရော၊ငယ်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဂတော (ကို။) ဥဒါဟု။ မဟလ္လကော၊ ကြီးသည်။ (ဟုတ္တာ ဂတောကိ။) ပစ္စာပိ၊ နောက်၌လည်း။ တာဒိသောဝ၊ ထိုကဲ့သို့ ရှိအပ်သည်သာ။ (သွားတုန်းကကဲ့သို့ ရှိအပ်သည်သာ။)အဒဟာသိကိ၊ ဖြစ်သလော။ ဥဒါဟု။ ပုန။ ဗာလဒါရကော၊ ငယ်သောကလေးသည်။ (အဟောသိ ကိ။)ဣတိ၊ ဤသို့ မေးကြကုန်၏။

ပန၊ ဆက်။ အယံပဠော၊ ကို။ ဝါ၊ သည်။ ဟေဋ္ဌာလောဟပါသာဒေ၊ ကြေးပြာသာဒ်၏ အောက်၌။ သမုဋ္ဌိတော၊ ကောင်းစွာ ဖြစ်သည်။ (ဟုတ္တာ။) တိပိဋကစူဠဘယတ္တေရေန၊ သည်။ ဝိဿဇ္ဇိတောဝ၊ ဖြေဆိုအပ်သည်သာ။ [ဧဝဖြင့် "ငါတို့က အထူးဖြေနေဖွယ် မလိုပါ"ဟူလို။]ကိရ၊ ခဲ့၏။ ထေရော၊ တိပိဋကစူဠဘယ မထေရ်သည်။ ဣတ္ထာ၊ ဤ ပြဿနာ၌။ နိယတိ ပုဗ္ဗေကတကမ္မဣဿရနိမ္မာနဝါဒဝသေန၊ နိယတိဝါဒ, ပုဗ္ဗေကတကမ္မဝါဒ, ဣဿရနိမ္မာနဝါဒ တို့နှင့်စပ်သဖြင့်။ တံ တံ၊ ထို ထို စကားကို။ ဗဟု၊ များစွာ။ ဝတ္တာ၊ ပြောပြီး၍။ အဝသာနေ၊ အဆုံး၌။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဗျာကရိ၊ ဖြေပြီ။ (ကိ-နည်း။)—

မဟာပုရိသော၊ သည်။ ပထဝိယာ၊ ဖြင့်။ ဂတော၊ ပြီ။ ပန၊ ထိုသို့ မြေအပြင်ဖြင့် သွားပါသော်လည်း။ မဟာဇနဿ၊ များစွာသော လူအပေါင်း၏ စိတ်၌။ အာကာသေန၊ဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တော ဝိယ၊ သွားသကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဒီဃမာနော၊ အမျှားမြင်အပ်သည်။ ဝါ၊ ထင်ရှား

နိယတိ။ ပ။ ဝါဒဝသေန။ ။နိယတိကို ဝါဒဝသေန-ပုဒ်နှင့်တွဲပါ။ နိယတိ ဟူသည် ဓမ္မနိယာမ (တရားတို့၏ မြဲသောသဘောတည်း။) ထိုအချိန်၌ ဘုရားအလောင်းသည် မြေ၌သွားပါသော်လည်း လူအများက ကောင်းကင်ဖြင့် သွားသကဲ့သို့ ထင်ရ၏။ ဤသို့ ထင်ရခြင်းသည် ဘုရားအလောင်းတို့၏ ဓမ္မနိယာမ ဖြစ်သော ထုံးစံဓမ္မတာတည်း။ ဤသို့ ပြောဆိုခြင်းသည် နိယတိဝါဒ-၏ အစွမ်းဖြင့် ပြောဆိုခြင်းတည်း။

၅ ၃၄

၁၂၀ သုတ်မဟာဝဂ်အဋ္ဌကထာ [မဟာပဒါနသုတ်

သည်။ (ဟုတ္တာ၊) ဂတောဝ၊ ပြီ။ ပန၊ ထိုသို့ပင် အထင်အရှားသွားပါသော်
လည်း။မဟာဇနဿ၊ ၏စိတ်၌။ အဒိဿ မာနောဝိယ၊အမျှားမမြင်အပ်သူကဲ့သို့။
ဝါ၊ မထင်ရှားသူကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အစေလကော၊ သည်။ (ဟုတ္တာ။)
ဂဝတာ။ပန၊ထိုသို့ပင်အဝတ်မရှိပဲသွားပါသော်လည်း။မဟာဇနဿ။အလက္ခိတ
ပဋိယတ္တောဝိယ၊စီရင်အပ်သော တန်ဆာဆင်ခြင်း ရှိသူကဲ့သို့၊ ဥပဋ္ဌာသိ၊တည်ပြီ။
ဒဟရောဝ၊ ငယ်သည်သာ။ (ဟုတ္တာ။) ဂတောဝ။ ပန၊ ထိုသို့ပင် ငယ်သည်
ဖြစ်၍ သွားပါသော်လည်း။ မဟာဇနဿ၊ ၏စိတ်၌။ သောဋ္ဌသဝဿုဒ္ဒေ
သိကောဝိယ၊ တဆယ့်ခြောက်နှစ် အရွယ်ရှိပြီဟု ညွှန်ပြခြင်းကို ထိုက်သူသည်
ကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ပန၊ ထိုသို့ပင် ''တဆယ့်ခြောက်နှစ်ရှိပြီ''ဟု ညွှန်ပြ
ထိုက်ပါသော်လည်း။ ပစ္ဆာ၊ ၌။ ဗာလဒါရကောဝ၊ ငယ်သောကလေး
သည်သာ။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တာဒိသော၊ ထိုကဲ့သို့ တဆယ့်ခြောက်နှစ်အရွယ်
ရှိပြီဟု ညွှန်ပြခြင်းကို ထိုက်သူသည်ကဲ့သို့ ရှုအပ်သည်။ နု (အဟောသိ။)
ဣတိ၊ သို့။ (ဗျာကရဏ်။) စ၊ ဆက်။ အဿ၊ ထို ဝေရ၏။ ပရိသာ၊ ပရိ
သတ်သည်။ ဘော၊ အချင်းတို့။ ဗုဒ္ဓုန ဝိယ၊ ဘုရားသည်ကဲ့သို့။ ဟုတ္တာ။
ဝေရေန၊ သည်။ ပဠေ၊ ကို။ ကထိတော၊ ဖြေဆိုအပ်ပါပေပြီ။ ဣတိ၊
သို့။ အတ္ထမနာ၊ မိမိစိတ်ရှိသည်။ ဝါ၊ ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်။
အဟောသိ၊ ပြီ။ လောကန္တရိကဝါရော၊ သည်။ ဝုတ္တနယောဧဝ၊ ဆိုအပ်
ပြီးသော နည်းရှိသည်သာ။ စ ပန၊ ထပ်၍ ဆက်ဦးအံ့။ အာဒိတော၊ အစမှ။
ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။ ဣမာသဗ္ဗမမ္ပတာ၊ ဤ
အလုံးစုံသော သဘောတံထွာ ဓမ္မတာတို့သည်။ သဗ္ဗဗောဓိသတ္တာနံ၊ တို့၏
အတွက်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ပြဝိဋ္ဌတော်၌

ပုဗ္ဗေကတကမ္မ။ ။ရှေးဘ၌ပြုအပ်သော ကောင်းမှုကံကို ''ပုဗ္ဗေကတကမ္မ''ဟုဆို၏။
ရှေးရှေးဘဝ၌ ထိုကဲ့သို့ အုတ်ကြီးလောက်သော ပုညသမ္ဘာရတွေများသည့်အဆွက်
ကြောင့် များစွာသော လူအပေါင်းတို့က ''ကောင်းကင်ဖြင့်သွားသည်''ဟု ထင်ကြရ
၏။ ဤသို့ပြောဆိုခြင်းသည် ပုဗ္ဗေကတကမ္မဝါဒ၏ အစွမ်းဖြင့် ပြောဆိုခြင်းတည်း။

ဣဿရနိမ္မာန။ ။ဤသတ္တဝါတို့၏အပေါ်၌ မိမိပြုအပ်သောကံသည် အစိုးရလျှော်ရှိ
သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ကံသည်ပင် ဣဿရမည်၏။ ထို ဣဿရ၏ နိမ္မာန (ဖန်
ဆင်းခြင်း) ဟူသည် မိမိအကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်းပင်တည်း။ ဘုရားအလောင်းကိုလည်း
မိမိပြုအပ်ခဲ့သောကုသိုလ်ကောင်းမှုက တလောကလုံးကိုလွှမ်းမိုးနိုင်လောက်အောင် ဖန်
ဆင်းအပ်ပြီးဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် များစွာသော လူအပေါင်းမှာ ''ကောင်းကင်ဖြင့် သွား
သည်''ဟု ထင်ရလေသည်။ ဤသို့ ပြောဆိုခြင်းသည် ဣဿရနိမ္မာန၏ အစွမ်းဖြင့်
ပြောဆိုခြင်းတည်း။

ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားကို ပြုနေသောကြောင့် အဌကထာ၌လည်း ဝိပဿီဘုရား အတွက်သာ ဖွင့်သည်ဟု ထင်စရာရှိ၏။ အမှန်အားဖြင့် ပြုအပ်ခဲ့သော ဓမ္မတာ မျှားသည် အလုံးစုံသော ဘုရားအလောင်းတို့နှင့် ဆိုင်သည်ဟူလို။]

ဗောဓိသတ္တဝမ္မတာအဖွင့် ပြီး၏။

ဒွတ္တိ သမဟာပုရိသလက္ခဏအဖွင့်

၃၃။ အဒ္ဓသ ခေါ တိ၊ ကား။ ဒုက္ကူလစုမ္ဗဋကေ၊ ဘွဲ့ဖြူပုဆိုးဖြင့်ပြုအပ်သော အဝတ်ခွေ၌။ နိပဇ္ဇာပေတ္မာ၊ အိပ်စေ၍။ အာနိတံ၊ ဆောင်ယူအပ်သော မင်းသားကို။ အဒ္ဓသ၊ မြင်ရပြီ။ မဟာပုရိသဿာတိ၊ ကား။ ဇာတိ ဂေါတ္တကုလာပဒေသာဒီဝသေန၊ညွှန်ပြအပ်သောဇာတ် ညွှန်ပြအပ်သောအနွယ် ညွှန်ပြအပ်သောအမျိုးအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်။ မဟန္တဿ၊ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော။ ပုရိသဿ၊ ၏။ (ဒွေဂတိယော–၌စပ်။) ဒွေဂတိယောတိ၊ ကား။ ဒွေ နှစ်ပါးကုန်သော။ နိဋ္ဌာ၊ ပြီးစီးခြင်းတို့သည်။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ နိပ္ဖတ္တိယော၊ ပြီးစီးခြင်းတို့သည်။ (ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။) ဟိ၊ ခဲ့။ အယံ ဂတိသဒ္ဒေါ၊ သည်။ သာရိပုတ္တေ၊ သာရိပုတ္တရာ။ ဂတိယော၊ ရောက်ထိုက်သော ဂတိတို့သည်။

ဇာတိဂေါတ္တေ။ ပ။ ဝသေန။ ။အပဒိသတိတိ အပဒေသော။ ဇာတိ၊ ခတ္တိယ ပြာဟ္မဏစသောဇာတ်လည်း။ ဂေါတ္တံ၊ ကောဏ္ဍည, ဂေါတမ စသောအနွယ်လည်း။ ကုလံ၊ သာကိယ, ကောလိယ စသော အမျိုးလည်း။ ဇာတိဂေါတ္တကုလာနိ။ (ဇာတ်, အနွယ်, အမျိုးတို့။) ဇာတိဂေါတ္တကုလာနိယေဝ အပဒေသော (ညွှန်ပြအပ်သည်တည်း။) ဇာတိဂေါတ္တကုလာပဒေသော (ညွှန်ပြအပ်သော ဇာတ် အနွယ် အမျိုး။) ဇာတိဂေါတ္တကုလာပဒေသော + အာဒိ+ယာသံ တိ ဇာတိဂေါတ္တကုလာပဒေသာဒိ။ အာဒိဖြင့် အဆင်းကိုလည်းကောင်း၊ အစိုးရသူ၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ အခြေအရံကိုလည်းကောင်း ဤသို့ စသော သမ္ပတ္တိတို့ကို ယူပါ။ [အာဒိသဒ္ဒေန ရူပိသရိယပရိဝါရာဒိသမ္ပတ္တိယော သင်္ဂဏှာတိ။–ဋီကာ။]

ဒွေ ဂတိယော။ ။ဂတိသဒ္ဒါသည် နိဋ္ဌာ (ပြီးစီးခြင်း) အနက်ကိုဟောဏ်။ နိဋ္ဌာ ကိုပင် ''နိပ္ဖတ္တိယော''ဟု ထပ်ဖွင့်သည်။ နိပ္ဖတ္တိယော ကို ဋီကာ၌ ''သိဒ္ဓိယော (သဒ္ဓိပေါက်ခြင်း ပြီးမြောက်ခြင်းတို့သည်)''ဟု ဖွင့်သည်။ ထို့ကြောင့် ''ဂန္ဓမ္ဗာတိ ဂတိ''ဟု ကမ္မသာဓိပ္ပြုရပါသော်လည်း ရောက်ထိုက်သော ပြီးမြောက်ခြင်းတို့ကို ယူပါ။ ပါဠိတော်၌ အနက်ပေးသောအခါ ''ဂတိယော၊ အထွတ်အထိပ်ရောက် ပြီးမြောက်ခြင်းတို့သည်''ဟု ပေးပါ။ ''ဂမနံ၊ နိပ္ဖတ္တာနံ၊ ပြီးစီးခြင်း။ ဂတိ၊ ခြင်း။''ဟု သိလက္ခန် ဘာသာဋီကာ အမှတ်ရှိမဂဏဝကထာ အဖွင့်၌ ဝိဂြိဟ်ပြုခဲ့ပြီ။

ဣမာပဋ္ဌ၊ ဤ၀ါးပါးတို့တည်း။[မဇ္ဈိမနိကာယ၊ မူလပဏ္ဏာ ၂–၀ဂ်၊ ၂–သုတ်။] ဣတိတ္ထေ၊ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိရပ်၌။ နိရယာဒိဘေဒါယ၊ ၎င်းအစရှိသော အပြားရှိသော။ သတ္တေဟိ၊ သတ္တ၀ါတို့သည်။ ဂန္ဓဗ္ဗဂတိယာ၊ ရောက်ထိုက်သော ဂတိဟူသော အနက်၌။ ၀တ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ [“ဂန္ဓဗ္ဗာတိ ဂတိ”ဟု ကမ္မသာဓ်ပြု။] အဟံ၊ သည်။ သီလ၀န္တောနံ၊ သီလရှိကုန်သော။ ကလျာဏ ဓမ္မာနံ၊ ကောင်းသောကိုယ်ကျင့်တရားရှိကုန်သော။ ဣမေသံ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ အာဂတိ ံ ၀ါ၊ လာအပ်သော ဂတိကိုလည်းကောင်း။ 'ဂတိ ံ ၀ါ၊ သွားအပ်သော ဂတိကိုလည်းကောင်း။ နေ၀ ဇာနာမိ၊ မသိ။ ဣတိ ဇ္ဈေ၊ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိရပ်၌။ အဗ္ဘာသယေ၊ အလိုအဗ္ဘာသယဟူသော အနက်၌။ (၀တ္တတိ။) [အဗ္ဘာသယ၏ အဓိပ္ပါယ်ကို သီလက္ခန်ဘာသာဋီကာ အမ္ပဋ္ဌ မာဏ၀ကထာ အဖွင့်၌ပြခဲ့ပြီ။] နိဗ္ဗာနံ၊ သည်။ အရဟတော၊ရဟန္တာ၏။ ဂတိ၊ ရောက်အပ်သော လည်းလျောင်းရာတည်း။ ဣတိ ဇ္ဈေ၊ ဤသို့ အစရှိသော ပါဠိရပ်၌။ ပဋိဿရဏော၊ လည်းလျောင်းရာဟူသော အနက်၌။ (၀တ္တတိ။) ဗြဟ္မေ၊ဗြဟ္မာ။အပိ စ၊ သို့သော်လည်း။ အဟံ၊ သည်။တေ၊၏။ ဂတိဉ္စ၊ ပြီးစီးခြင်းကိုလည်း။ ပဇာနာမိ၊ ၏။ ဇုတိဉ္စ၊ အရောင်ကိုလည်း။ ပဇာနာမိ၊ ၏။ ပကော၊ ပကမည်သော။ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာသည်။ ဧ၀ं မဟိဒ္ဓိကော၊ ဤသို့ကြီးသော တန်ခိုးရှိ၏။ ဣတိ ဇ္ဈေ၊ ၌။ နိပ္ပတ္တိယံ၊ ပြီးစီးခြင်း အနက်၌။ ၀တ္တတိ၊ ၏။ သ့ဘယံ (သော+အယံ ဂတိသဒ္ဒေါ)၊ ထို ဂတိသဒ္ဒါသည်။ ဣဓ၀ါပိ၊ ဤ “ဒ္ဝေဂတိယော” ဟူသော ပါဠိ၌လည်း။ နိပ္ပတ္တိယံ၊ ပြီးစီးခြင်း အနက်၌။ ၀တ္တတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧ၀ဒိတမ္ပေ၊ ၏။ အနုညာတိ၊ ကား။ အညာ၊ ဒ္ဝေဂတိမှ တပါးသော။ ဂတိနာမ၊ ဂတိမည်သည်။ နိပ္ပတ္တိနာမ၊ ပြီးစီးခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ [ဂတိကို“နိပ္ပတ္တိ”ဟု ဖွင့်သည်။]

ဓမ္မိကောတိ၊ ကား။ ဒသကုသလဓမ္မသမန္နာဂတော၊ ဆယ်ပါးသော ကုသလကမ္မပထ တရားနှင့်ပြည့်စုံသော။ အဂတိဂမနဝိရတိမတော၊ အဂတိလိုက်ခြင်းမှ ကင်းသော။ (ဓမ္မရာဇာ–ဌ္ဌ စပ်။) ရာဇာတိဋ္ဌံ၊ ‘ရာဇာ–

အနုညာ။ ။“အညာ။ပ။ နိပ္ပတ္တိ”ဟု ဖွင့်သောကြောင့် အနညာ၌ နှနှင့်အညာ သည် အနက်အာဇီဝင့် မစပ်ရကား သမာသ်စပ်သင့်သောပုဒ်မဟုတ် မစပ်သင့်သော ပုဒ်ချင်းစပ်သော အယုတ္တသမာသ်တည်း။ “နှ အညာ အနညာ”ဟု ပြု။ အနက် ပေးသောအခါ “နှ အညာ”ဟု ခွဲ၍ “နှ”ကို ပါဠိတော်၌လာသော ဘ၀န္တိုကို ဘ၀တိ ဟု ဂေဟုစ်ပြင်၍ တိုဘ၀တိနှင့် တွဲပေးပါ။

ဓမ္မိကော။ ။“ဓမ္မေ နိယုတ္တော ဓမ္မိကော”ဟုပြု။ ဓမ္မ အရ ကုသလကမ္မပထ တရားဆယ်ပါးကိုလည်းကောင်း,အဂတိမလိုက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း,ယူစေလို၍“ဒသ

ဟူသော ဤပုဒ်သည်။ ပုရိမပဒသော၀၊ ဓမ္မိကော-ဟူသော ရှေပုဒ်၏ပင်။ ၀ေ၀စနံ၊ တည်း။ ၀၊ တနည်း။ ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်။ လဒ္ဓရဇ္ဇတ္တာ၊ ရအပ်သော မင်းအဖြစ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဓမ္မရာဇာ၊ မည်၏။ [ဤအလို ရှေပုဒ်၏ ၀ေ၀ုစ်ပရိယာယ် မဟုတ်။] စာတုရန္တောတိ၊ ကား။ ပုရတ္ထိမသမုဒ္ဒါဒီနံ၊ အရှေအရပ်၌ဖြစ်သော သမုဒ္ဒရာ အစရှိကုန်သော။ စတုန္နံ၊ လေးစင်းကုန်သော။ သမုဒ္ဒါနံ၊ တို့၏။ ၀သေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ ၀၊ စပ်သဖြင့်။ စတုရန္တာယ၊ လေးစင်းသော သမုဒ္ဒရာဟူသော အဆုံးအပိုင်းအခြားရှိသော။ ပထ၀ိယာ၊ မြေ၏။ ဣဿရော၊ အစိုးရသူတည်း။ ဝိဇိတာ၀ိတိ၊ ကား။ ဝိဇိတသင်္ဂါမော၊ အောင်အပ်ပြီးသော စစ်မြေပြင်ရှိသော။ (ရာဇာ-ဌ် စပ်။)

အသို့ ဤမင်းဌ။ ထာ၀ရိယံ ထိရဘာ၀ံ၊ ခိုင်မြဲသည်၏အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်သော။ ဇနပဒေါ၊ ဇနပုဒ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ (သော၊ ထို့မင်းသည်။) ဇနပဒတ္ထာ၀ရိယပ္ပတ္တော၊မည်၏။ [ဤပုဒ်၏အဓိပ္ပါယ်ကို သီလက္ခန်ဘာသာဋီကာ အမ္မဋ္ဌမာဏ၀ကထာ အဖွင့်၌ ပြခဲ့ပြီ။] ဟိ-ခဲ့။ ဗလိဒဏ္ဍာဒီဟိ၊ အခွန်အတုတ်ယူခြင်း ဒဏ်ခတ်ခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်။ လောကံ၊ ဇနပုဒ်နေသူ လူအပေါင်းကို။ ပိဠယတော၊ နှိပ်စက်သော။ စဏ္ဍာသာ၊ ကြမ်းတမ်းသော။ ရညော၊ မင်း၏။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ မဇ္ဈိမဇနပဒံ၊ အလယ်ဖြစ်သော ဇနပုဒ်ကို။ ဆဒ္ဒေတ္ဝာ၊ စွန့်၍။ ပစ္စတသမုဒ္ဒတီရာဒီနံ၊ တောင် သမုဒ္ဒြာကမ်း အစရှိသောအရပ်တို့ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ပစ္စန္တေ၊ မဇ္ဈိမဒေသ၏ အစွန်အဖျားဖြစ်သော အရပ်၌။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပ္ပေန္တိ၊ ပြုကြကုန်၏။ အတိမုဒုဏာယ၊ အလွန်နူးညံ့သော။ ရညော၊ ၏။(မနုဿာ-ဌ်စပ်။)သာဟသိက ဓနဝိလောပပီဠိတာ၊ အနှိုင်အထက်နှိပ်စက်၍ ပြုလေ့ရှိသော သူပုန် ဒမြတို့၏ ဥစ္စာကိုလုယူခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ပစ္စန္တံ၊

ဝိဓေ ကုသလဓမ္မေ, အဂရဟိတေစ ရာဇဓမ္မေ, (''အဂရဟိတ'' ဟူသည် အဂတိဂမနမှ ကင်းခြင်းပင်တည်း။) နိယုတ္တောတိ ဓမ္မိကော''ဟု ဋီကာဖွင့်သည်။

စာတုရန္တော ဝိဇိတာ၀ီ။ ။ဤပုဒ်တို့၏ အဓိပ္ပါယ်ကို ဝိဂြိုဟ်နှင့်တကွ သီလက္ခန်ဘာသာဋီကာ အမ္မဋ္ဌမာဏ၀ကထာ အဖွင့်၌ ပြခဲ့ပြီ။

သာဟသိက ။ပ။ ပီဠိတာ ။ ။ **မနုဿာ**နံ ဥရေ သတ္တံ ထပေတ္ဝာ (လူတို့၏ ရင်ခွံလက်နက်ကိုထား၍။) ဒုဋ္ဌိတနေဟရဏာဒိနာ (အလိုရှိအပ်သော ဥစ္စာကိုဆောင်ယူခြင်း အစရှိသည်ဖြင့်။) ပရသာဟသိကကာရိတာယ (သူတပါးတို့ကို အနှိုင်အထက်နှိပ်စက်၍ပြုလေ့ရှိကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။) သာဟသိကာ (သာဟသိကတို့မည်၏။)-

အစွန်အဖျားဖြစ်သော အရပ်ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ ဇနပဒမဏ္ဍေ၊ ဇနပုဒ်၏အလယ်၌။ ဝါသံ၊ ကို။ ကပ္ပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေရူပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ရာဇိနိ၊မင်း၌။ ဇနပဒေ၊သည်။ ထိရဘာဝံ။ သို့။ နပါပုဏာတိ၊ မရောက်။ [လူဦးရေ တိုးလိုက် ဆုတ်လိုက်ဖြစ်၍ ဇနပုဒ်နယ်ပယ်လည်း အကျဉ်းအကျယ် ပြောင်းလဲ၍ဖြစ်နေသည်။] ပန၊ အနုယကား။ ဣမသ္မိံ ကုမာရေ၊ ဤ မင်းသားသည်။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ကာရယမာနေ၊ ပြုစေလတ်သော်။ တေသု၊ ဤ မင်းသား၏။ ဇနပဒေ၊ သည်။ ပါသာဏပိဋ္ဌိယံ၊ ကျောက်ဖျာအပြင်၌။ ထပေတ္မာ၊ ထား၍။ အယောပဋ္ဌေန၊ သံပြားဖြင့်။ ပရိကိဏ္ဏော ဝိယ၊ ကာရံအပ်သကဲ့သို့။ ထိရော၊ ခိုင်မြဲသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤ အနက် အဓိပ္ပါယ်ကို။ ဒသေန္တော၊ ပြလိုကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (ဒသေန္တာ-ဟူရှိလျှင် ကောင်း၏။) ဇနပဒတ္ထာဝရိယပတ္ထောတိ၊ ဟူ၍။ (ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။) အာဟံသု၊ သံတော်ဦးတင်ကြကုန်ပြီ။

သတ္တရတနသမန္နာဂတောတိ ဣဒ္ဓေ၊ ပါဠိ၌။ ရတိဇနနဋ္ဌေန၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သည်၏အဖြစ်ဟူသော အနက်ကြောင့်။ ရတနံ၊ ရတနာမည်၏။ [ရတိဇနနု၏ အဓိပ္ပါယ်ကိုလည်း သီလက္ခန်ဓာသာဋီကာ အမ္ဗဋ္ဌမာဏဝကထာ အဖွင့်၌ ပြခဲ့ပြီ။] အပိ စ၊ သည်သာမကသော်။ (ယေန ကာရဏေန၊ အကြင် အကြောင်းကြောင့်။ ယံ ဝတ္ထု၊ အကြင်ဝတ္ထုကို။)

> စိတ္တီကတံ၊ စိတ်နှလုံးကို ယူကျုံးသည်နှယ် မွေ့လျော်ဖွယ် ကောင်းသဖြင့် စိတ်၌ ပြုအပ် စိတ်၌ ထားအပ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ (တံ ဝတ္ထု၊ ထို ဝတ္ထုကို။) ရတနံ၊ ရတနာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊၏။ (ယေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ ယံ ဝတ္ထု၊ သည်။) မဟဋ္ဌံ၊ မျှားသော် အဖိုးရှိ၏။ ဝါ၊ အဖိုးမျှားစွာ ထိုက်တန်၏။ တေန စ၊ ကြောင့်လည်း။

ဌိကာ။ ဤအဖွင့်အလို သာဟသိက အရ သူပုန် ဒမြ ဖြစ်သော လူတို့ကိုရည်၏။ သာဟသိကာနံ၊တို့၏။ဓနဝိလောပေါ၊ ဥစ္စာကို လုယူခြင်းတည်း။ သာဟသိကဓနဝိလောပေါ၊ တေန ဝိဇိတာ၊ ထို့ကြောင့်။ "သာဟသိကဓနဝိလောပဝိဇိတာ" ဟု ပြုပါ။ သာဟသိကပုန်ပြီးပုံကို သီလက္ခန်ဓာသာဋီကာ သာမညဖလသုတ် သာမညဖလ ပုဏ္ဏာအခန်း၌ ကြည့်ပါ။

စိတ္တီကတံ။ ။အဟော မနောဟရန္တိ၊ ဩော်....စိတ်နှလုံးကို ယူကျုံးသည်နှယ် မွေ့လျော်ဖွယ် ကောင်းပါပေစွတ်ဟု။ စိတ္တေ ကတ္တုမ္ဘူတာယ၊ စိတ်နှလုံး၌ပြုထိုက် ထားထိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။စိတ္တီကတံ၊မည်၏။ [စိတ္တေ+ကတံ=စိတ္တီကတံ။ တပ္ပါကဋိကရဏာ ပုဒ်ကဲ့သို့ စိတ္တနောင် ဤ ပစ္စည်းသက်။ [သ္မာယံ စိတ္တီကာရော တာသ ဟူဇနိယတာယာ

(တံ ဝတ္ထု၊ ကို။) ရတနံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။ (ယေန ကာရဏေန ယံ ဝတ္ထု၊ သည်။) အတုလံ၊ နှိုင်းယှဉ်စရာ တူသော ဥပမာမရှိ။ ဝါ၊ အတူမရှိ။ [နှုတ်ကို တေသ တုလာ ဥပမာတိ အတုလံ၊ အသဒိသံ။–ဋီကာ။] တေန ကြောင့်။ (တံ ဝတ္ထု။) ရတနံ ဝုစ္စတိ။ (ယေန ကာရဏေန ယံ ဝတ္ထု။) ဒုလ္လဘဒဿနံ၊ ခဲယဉ်းသဖြင့် ရအပ်သော တွေ့မြင်ရခြင်းရှိ၏။ ဝါ၊ တွေ့နိုင်မြင်နိုင်ခဲ့၏။ တေန (တံ ဝတ္ထု။) ရတနံ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ (ယေန ကာရဏေန ယံ ဝတ္ထု၊ သည်။)အနောမသတ္တပရိဘောဂံ၊ မယုတ်မနှမ်း အထက်တန်းသတ္တဝါတို့၏ အသုံးအဆောင် ဖြစ်၏။ တေန၊ ကြောင့်။ (တံ ဝတ္ထု၊ ကို။) ရတနံ၊ ရတနာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

စ၊ ဆက်။(တနှည်း)စ၊ ခွဲ။ စက္ကရတနဿ၊ စကြာရတနာ၏။နိဗ္ဗတ္တကာလ တော၊ ဖြစ်ရာအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အည့်၊စကြာရတနာမှ အခြားသော။ ဒေဝဋ္ဌာနံ နာမ၊ နတ်တို့၏တည်ရာ နတ်ကွန်းမည်သည်။ နဟောတိ၊ မရှိတော့။

တိ။ (ထိုကဲ့သို့သော ၅၂ စိတ္တိကာရသည် ထို ရတနာ၏ပူဇော်ထိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် တည်း။) ထို့ကြောင့် "စိတ္တိကတန္တိ ပူဇနီယန္တိ အတ္ထံ ဝဒန္တိ။–ဋီကာ။

မိမိအကြံ။ ။အစိတ္တံပိ စိတ္တံဝိယ ကတ်တိ စိတ္တိကတ်၊ မိမိစိတ်ကို မိမိတို့သည် အလွန်အရေးပါကြ၏။ စိတ်ကို ချမ်းသာအောင် စွမ်းနိုင်သမျှထားခြင်း အလွန်လေးစားကြ၏။ ရတနာ အမည်ရသော သက်ရှိ, သက်မဲ့တွေကိုလည်း အလွန်လေးစားကြရ၏။ ထို့ကြောင့် "စိတ္တိကတံ၊စိတ်မဟုတ်သော်လည်း မိမိစိတ်ကဲ့သို့ အလေးပြုအပ်သောရတနာ" ဟု ကြံမိပါသည်။

အနောမသတ္တပရိဘောဂံ။ ။ဩမ (ဩမက) သဒ္ဒါသည် "ယုတ်ညံ့သော အောက်တန်းကျသော" ဟူသော အနက်ကိုဟော၏။ နဉ+ဩမာ အနောမာ။ အနောမာစ+တေ+သတ္တာစာတိ အနောမသတ္တာ=အောက်တန်းမဟုတ်သော အထက်တန်းသတ္တဝါတို့။ အနောမသတ္တေဟိ+ပရိဘောဂံ အနောမသတ္တပရိဘောဂံ=စိန်ရွှေစသော သာမန်ရတနာသည်ပင် အထက်တန်းလူများ၏အသုံးအဆောင် ဖြစ်တုံသေး၏။ စကြာရတနာ စသည်တို့မှာ ဆိုဖွယ်ရာမရှိ။ ဘုရားစသောရတနာမြတ် ၃ ပါးလည်း ရှေးကံကြီးမား သူတို့သာ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်စရာ ရတနာမွန်များဖြစ်ကြသည်။]

ဒေဝဋ္ဌာနံ နာမ။ ။နတ်တို့၏ "တည်နေရာ" ဟု သတ်မှတ်အပ်သော နတ်စင် နတ်ကွန်း နတ်နန်း နတ်ရဲသစ်ပင်ကို "ဒေဝဋ္ဌာန" ဟု ခေါ်၏။ ထို ဌာနကိုပင် စကြာရတနာမပေါ်ခင်က အလေးအမြတ်ပြုကာ ပူဇော်ကြသည်။ စကြာရတနာ ပေါ်လာသော အခါ၌ကား ထိုဒေဝဋ္ဌာနကို မပူဇော်ကြတော့ပဲ စကြာရတနာကိုသာ အလေးအမြတ်ပြုကာ ပူဇော်ကြသောကြောင့်။ "ဒေဝဋ္ဌာန" ဟူသော နာမည်သည်ပင် ပျောက်ကွယ်၍ သွားတော့သည်။

သ္ဘော့၊ အလုံးစုံသော လူတို့သည်။ ဂန္ဓပုပ္ပါ ဒီဟိ၊နံ့သာပန်းအစရှိသော ပူဇော်ဖွယ်တို့ဖြင့်။ တသော၀၊ ထို စကြာရတနာကိုသာ။ ပူဇော်၊ ပူဇော်မှုကိုလည်း ကောင်း။ အဘိ၀ါဒနာဒီနှစ်၊ ရှိခိုးခြင်းအစရှိသော အမှုတို့ကိုလည်းကောင်း။ ကရောန္တိ၊ပြုကြကုန်၏။ ဣတိ စိတ္တိကတာ၊ဌာန၊ ဤသို့ စိတ်၌ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ဟူသောအနက်၊ စိတ်၌ထားအပ်သည်၏အဖြစ်ဟူသောအနက်ကြောင့်။ ရတနံ၊ ရတနမည်၏။စ၊ကား။ (စိတ္တိကတ၏အကျယ်မှတပါး မဟာ၌၏အကျယ်ကား။) စက္ကဲရတနဿ၊ ၏။ ဇေ့ကံ နာမ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည် ရှိသည်မည်သော။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ အဋ္ဌတိ၊ ထိုက်တန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဋ္ဌေါ၊ ပိုင်းဖြတ်သော အဖိုးသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ဣတိ မဟာ၌ဌေနာပိ၊ ဤသို့ မျှားသောအဖိုးရှိသည်၏အဖြစ်ဟူသောအနက်ကြောင့်လည်း။ ရတနံ၊ မည်၏။ စ၊ ကား။ စက္ကရတနံ၊ သည်။ အညေဟိ၊ စကြာရတနာမှ အခြားကုန်သော။ လောကေ၊ ကောကဋ္ဌ။စီဇ ဗာနရတနေဟိ၊ ထင်ရှားရှိသော ရတနာတို့နှင့်။ အသဒိသံ၊ မတူ။ ဣတိ အတုလ၌ဌေနာပိ၊ဤသို့ အတူမရှိသည်၏အဖြစ် ဟူသောအနက်ကြောင့်လည်း။ ရတနံ၊ မည်၏။

စ ပန၊ ကား။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယသ္မိံ ကပ္ပေ၊ အကြင်ကမ္ဘာ၌။ ဗုဒ္ဓါ၊ တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မိံ ယေ၀၊ ဘုရားပင့်တော်မူရာ ထို ကမ္ဘာ၌သာ။ စက္ကဝတ္တိနော၊ စက္ကဝတ်မင်းတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဗုဒ္ဓါစ၊ တို့သည်လည်း။ ကဒါစိ၊ တရံတခါ၌။ ကရဟစိ၊ တရံတဆစ်၌။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ ဒုလ္လဘဒဿနဌေနာပိ၊ ထိုသို့ ခဲယဉ်းသဖြင့်ရအပ်သော တွေ့မြင်ရခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ဟူသော အနက်ကြောင့်လည်း။ ရတနံ၊ မည်၏။ တဒေတံ၊ထို စကြာရတနာသည်။ ဇာတိရူပကုလဂ္ဂဃရိယာဒီဟိ၊ ဇာတ်အဆင်း, အမျိုး, အစိုးရသူ၏အဖြစ် အစရှိသောဂုဏ်တို့ဖြင့်။ အနောမဿ၊ မယုတ်ညံ့သော။ ဥဠာရသတ္တဿ၀၊ မွန်မြတ်သောသတ္တ၀ါ၏ အတ္တဘာ၀ သာ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အညဿ၊ အနောမသတ္တမှတပါး ယုတ်ညံ့သော သတ္တ၀ါ၏ အတ္တဘာ၀။ နဥပ္ပဇ္ဇတိ)၊ ဖြစ်သည် မဟုတ်။ ဣတိ အနောမသတ္တပရိဘောဂ ဌေနာပိ၊ ဤသို့ မယုတ်မန္ဒမ်း အထက်တန်းသတ္တ၀ါတို့၏ အသုံးအဆောင်၏ အဖြစ် ဟူသော အနက်ကြောင့်လည်း။ ရတနံ၊ မည်၏။ စက္ကရတနံ၊ သည်။ (ယထာ၀ုတ္တတ္ထေဟိ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်တို့ကြောင့်။ ရတနံ၊ ရတနမည်သည်။ (ဟောတိ) ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧ၀ံ၊ တူ။ သေသာနိပိ၊

ဧ၀ံ သေသာနိ ပိ။ ။စကြာရတနာသည် ရတိဇနန-စသော ခြောက်ပါးသော ဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံသကဲ့သို့၊ ဤအတူ ဟတ္ထိရတနာ-စသော ကြွင်းသော ရတနာတို့

စကြာရတနာမှ ကြွင်းသော ရတနာ တို့သည်လည်း။ (ယထာဝုတ္တတ္ထေဟိ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်တို့ကြောင့်။ ရတနံ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။) ဣတိ၊ သို့။ သတ္တဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ရတနေဟိ၊ တို့နှင့်။ (သမန္နာဂတော–ဌ္ဌစပ်။) ပရိဝါရဘာဝေန စေဝ၊ အခြံအရံ၏ အဖြစ်အားဖြင့်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗဘောဂူပဂရဏဘာဝေနစ၊ အလုံးစုံသော အသုံးအဆောင် အဆောက်အဦး၏ အဖြစ်အားဖြင့်လည်းကောင်း။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ သတ္တရတနသမန္နာဂတော၊ မည်၏။

ဣဒါနိ၊ ရတနာခုနှစ်ပါးတို့၏ အရေအတွက်ကိုပြုပြီးရာ ယခုအခါ၌။ တေသံ၊ ထို ရတနာတို့ကို။ ဝါ၊ တို့၏။ သရူပတော၊ သရုပ်အားဖြင့်။ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြတော်မူခြင်းအကျိုးငှါ။ တဿိမာနိ တိ အာဒိ၊ အစရှိသော ပါဠိရပ်ကို။ (ဘဂဝတာ။) ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ တတ္ထ၊ ထို တဿိမာနိ–အစရှိသော ပါဠိရပ်၌။ စက္ကရတန န္တိ အာဒီသု၊ တို့၌။ အယံ၊ ဤ ဆိုအပ်လတ္တံ့ကား။ သခေါ်ပါဓိပ္ပါယော၊ အကျဉ်းဖြစ်သော အလိုရှိအပ်သော အနုက်တည်း။ ဒ္ဒိ သဟာဿဒီပပရိဝါရာနံ၊ ကျန်းငယ်နှစ်ထောင် အခြံအရံရှိကုန်သော။ စတုန္နံ၊ လေးကျန်းကုန်သော။ မဟာဒီပါနံ၊ ကျန်းကြီးတို့၏။ သိရိဝိဘဝံ၊ အသရေစည်းစိမ်ကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ၍။ ဒါတုံ၊ ငှါ။ သမတ္ထံ၊ စွမ်းနိုင်သော။ စက္ကရတနံ၊ စကြာရတနာသည်။ ပါတုဘဝတိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ တထာ၊ တူ။ [တထာ–ဖြင့် ဒ္ဒိသဟာဿဒီပပရိဝါရမဟာဒီပသိရိဝိဘဝ–ကို ညွှန်းသည်။]ပုရေ ဘတ္တမေဝ၊ နံနက်စာစားရာကာလ၏ ရှေးအဖို့၌ပင်။ (နံနက်စာမစားမီပင်။) သာဂရပရိယန္တံ၊ သမုဒ္ဒရာလေးစင်း အပိုင်းအခြား ရှိသော။ ပထဝိ၊ ကို။ အနုသံယာယနသမတ္ထံ၊ အစဉ်အတိုင်း လှည့်ပတ်ခြင်းဌ္ဌစွမ်းနိုင်သော။ ဧဟာ သင်္ကမံ၊ ကောင်းကင်၌ ပျံသွားနိုင်သော။ ဟတ္ထိရတနံ၊ ဆင်ပျံတော်ရတနာ

သည်လည်း ထိုဂုဏ်များနှင့် ပြည့်စုံကြသည် ဟူလို။ [ယထာဝုတ္တာနံ ပဌမံ ဆန္ဒမ္ပိ ဝါ အတ္ထာနံ ဣတရ ရတနေသုပိ လဘနတော "ဧဝံ သေသာနိပိ"တိ ဝုတ္တံ။–ဋီကာ။]

ပရိဝါရ ။ဃ။ ဘာဝေန။ ။ဤပုဒ်တို့ကား "သမန္နာဂတောဇ၏ သဟာဒိယောဂ မဟုတ်။ ပြည့်စုံပုံ အခြင်းအရာကိုပြသော ဝိသေသနပုဒ်တို့တည်း။ ထို့ကြောင့် အားဖြင့်"ဟု ပေးရသည်။ ဟတ္ထိ အဿ မဏိ ဣတ္ထိရတနာတို့သည် အသုံးအဆောင် အဆောက်အဦး၏ အဖြစ်ဖြင့် ပြည့်စုံကြ၏။ ကြွင်းသော စကြာရတနာ ဂဟပတိ ရတနာ ပရိဏာယကရတနာတို့ကား အခြွေအရံ၏ အဖြစ်ဖြင့် ပြည့်စုံ၏။ [ဟတ္ထိ အဿမဏိဣတ္ထိရတနေဟိ ပရိဘောဂူပဂရဏ ဘာဝေန သေသေဟိ ပရိဝါရဘာဝေနာဝိ ယောဇနာ။–ဋီကာ။]

သည်လည်းကောင်း။ တာဒိသမေဝ၊ ထိုကဲ့သို့ ရှုအပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ (လေးကျွန်းမြေကို နံနက်စာမစားမီ လှည့်လည်နိုင်သော။) အဿရတနံ၊မြင်းပုံတော် ရတနာသည်လည်းကောင်း။ စတုရင်္ဂသမန္နာဂတေ၊ (ဆယ့်လေးလဆုတ် မိုးတိမ်အုပ်သည့် တောရှုပ်သန်းခေါင် အမိုက်မှောင်ဟူသော) လေးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော။ အန္ဓကာရေ၊ အမိုက်မှောင်၌။ ယောဇနပ္ပမာဏံ၊ တယူဇနာ အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ အန္ဓကာရံ၊ ကို။ ဝိဓမိတ္ဝာ၊ ပယ်ဖျောက်၍။ အာလောကဒဿနသမတ္ထံ၊ အရောင်အလင်းကိုပြခြင်း၌ စွမ်းနိုင်သော။ မဏိရတနံ၊ ပတ္တမြားရတနာသည်လည်းကောင်း။ ဆဗ္ဗိဓေါသဝဇ္ဇိတံ၊ (မည်း ဖြူ ဆူ ကြုံ၊ နိမ့် မြင့်တုံ၊ မှတ်ကုန်ပြစ်ခြောက်ပါး–ဟူသော) ခြောက်ပါး အပြားရှိသော အပြစ်တို့သည် ကြဉ်အပ်သော။ မနာပစာရိဏ္ဏတ္ထိရတနံ၊ မြတ်နိုးဖွယ်ကိုကျင့်လေ့ရှိသော မိဖုရားရတနာသည်လည်းကောင်း။ ယောဇနပ္ပမာဏော၊ ရှိသော။ အန္တောပထဝိဂတံ၊ မြေအတွင်း၌တည်နေသော။ နိဓိ၊ ရွှေအိုးကို။ ဒဿနသမတ္ထံ၊ မြင်ခြင်း၌ စွမ်းနိုင်သော။ ဂဟပတိရတနံ၊ သူကြွယ်ရတနာသည်လည်းကောင်း။ အဂ္ဂမဟေသိယာ၊ မိဖုရားခေါင်၏။ ကုစ္ဆိမှိ၊ ၌။ နိဗ္ဗတ္တိတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ သကလရဇ္ဇံ၊ အလုံးစုံသော တိုင်းပြည်ကို။ အနုသာသနသမတ္ထံ၊ သွန်သင်ခြင်း၌စွမ်းနိုင်သော။ ဇေဋ္ဌပုတ္တသင်္ခါတံ၊ သားတော်ကြီးဟု ဆိုအပ်သော။ ပရိဏာယကရတနံ၊ ရွှေဆောင် ရတနာသည်လည်းကောင်း။ ပါတုဘဝတိ၊ ၏။ ဣတိ(အယံ)၊ ဤ ဆိုအပ်မြဲကား။ (သခေါ်ပါမိပွါယော၊ တည်း။) [ပါတုဘဝတိ တိ–ဟု ပါ၌ရှိပါစေ။]

ပရောသဟဿာနိ၊ ကား။ အတိရေကသဟဿံ၊ တထောင်ထက် အပို အလွန်ဖြစ်သော။ ဝါ၊ တထောင်ကျော်ဖြစ်သော။ [သဟဿတော +ပရော ပရောသဟဿံ၊ အတိရေကသည် "ပရော" ၏ အဖွင့်။] သူရတိ၊ ကား။ အဘိရုကာ၊ မကြောက်မရွံ့ ရဲဝံ့ကုန်သော။ (ပုတ္တာ ဘဝန္တိ။) [သူရ–သဒ္ဒါသည် ရဲစွမ်းသတ္တိရှိသူကိုဟော၏။ ရဲစွမ်းသတ္တိရှိလျှင် မကြောက်သူတို့ပင်တည်း။ ထို့ကြောင့် "အဘီရုကာ" ဟု အဓိပ္ပါယ်တူ–ဖွင့်သည်။] ဝီရဂ်ရှိပါတိ၊ ကား။ ဝီရာနံ၊ ရဲရင့်သူတို့၏။ အင်္ဂံ၊ အကြောင်းတည်း။ ဝီရဂ်ံ၊ ရဲရင့်သူတို့၏ အကြောင်း။ ဧတံ၊ ဤ ဝီရဂ်–ဟူသော အမည်သည်။ ဝီရိယဿ၊ ဝီရိယ၏။ နာမံ၊ တည်း။ ဧတေသံ၊ ဤ သားတော်တို့၏။ ဝီရဂ်ံ၊ ရဲရင့်သူတို့၏ အကြောင်း ကောင်းသောဝီရိယ ဟူသော။ ရူပံ၊ သဘောသည်။ (အတ္ထိ။) ဣတိ၊ ထိုသို့ ရဲရင့်သူတို့၏အကြောင်း ကောင်းသောဝီရိယဟူသော သဘောရှိကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ (တေ၊ထို သားတော်တို့သည်။) ဝီရဂ်ရှိပါ၊ တို့မည်

၏။ ဝိရိယဇောတိကာ၊ ဝိရိယသဘောရှိကုန်သည်။ ဝိရိယသဘာဝ၊ ဝိရိယ သဘော ရှိကုန်သည်။ ဝိရိယမယာ၊ ဝိရိယ အတိပြီးကုန်သည်။ အ ဂိလာသု ဇနော၊ ပင်ပင်ပန်းပန်း နွမ်းနွမ်းနယ်နယ် မဟုတ်ကုန်သည်။ အဟောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ [ဂိလာသု-ဌ ဂိလေ-ဓာတ်၏ ကိလမန အနက်ကိုယူ၍ "နကိလမန္တိ" ဟု ဖွင့်သည်။ အဂိလာသုံနော ပုဒ်၏အဖွင့်ကို ပါရာဇိကဏ္ဍဘာသာဋီကာ ဝေရဉ္ဇကဏ္ဍ၌ ပြခဲ့ပြီ။] ဒီဝသံ၊ တနေ့ပတ်လုံး။ ယုဇ္ဈန္တာပိ၊ စစ်တိုက်ရကုန် သော်လည်း။ နကိလမန္တိ၊ မပင်ပန်းကြကုန်။ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ သာဝရ ပရိယန္တန္တိ၊ ကား။ စက္ကဝါဠ ပဗ္ဗတံ၊ စက္ကြဝဠာတောင်ကို။ သိမံ၊ အပိုင်း အခြားကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဌိတသမုဒ္ဒပရိယန္တံ၊ တည်သော သမုဒ္ဒရာ အဆုံး အပိုင်းအခြားရှိသော။ (ဣမံ ပထဝီ-ဌ်စပ်။) အဒဏ္ဍေနာတိ၊ ကား။ ယေ၊ အကြင် မင်းတို့သည်။ ကတာဝရာ၊ ပြုအပ်ပြီးသော အပြစ်ရှိကုန်သော။ သတ္တေ၊ တို့ကို။ သတမ္ပိ၊ တရာသော ဒဏ်ငွေကိုလည်းကောင်း။ သဟဿမ္ပိ၊ တထောင်သော ဒဏ်ငွေကိုလည်းကောင်း။ ဂဏှန္တိ၊ ယူကြကုန်၏။ တေ၊ ထို မင်းတို့သည်။ ဓနဒဏ္ဍေန၊ ဥစ္စာဒဏ်ဖြင့်။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ကာရေန္တိ၊ ပြုစေကုန်၏။ ယေ၊ အကြင်မင်းတို့သည်။ ဆေဇ္ဇဘေဇ္ဇံ၊ ဖြတ်အပ် ခွဲအပ် သည် မည်သောဝက်အောင်။ အနုသာသန္တိ၊ ဆုံးမကြကုန်၏။ တေ၊ ထိုမင်း တို့သည်။ သတ္ထဒဏ္ဍေန၊ လက်နက်ဒဏ်ဖြင့်။ (ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တိ၊ ကုန်၏။)

ပန၊ ကား။ အယံ၊ ဤ စက္ကဝတ်မင်းသည်။ ဒုဝိဓမ္ပိ၊ နှစ်ပါး အပြား ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဒဏ္ဍံ၊ ဥစ္စာဒဏ် လက်နက်ဒဏ်ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ အဒဏ္ဍေန၊ ဥစ္စာဒဏ် လက်နက်ဒဏ် မပါပဲ။ အဇ္ဈာဝသတိ၊ လွှမ်း မိုးမိ၍ အပိုင်းအခြားအတိုင်းနေ၏။ အသတ္ထေနာတိ၊ ကား။ ယေ၊ အကြင် မင်းတို့သည်။ ကေဝေါဓာရာဒီနာ၊ ဝဝါတ်၌ အသွားရှိသော လက်နက် အစရှိသော။ သတ္ထေန၊ လက်နက်ဖြင့်။ ပရံ၊ ကို။ ဝိဟေသန္တိ၊ ညှဉ်းဆဲကြ ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ သတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေန္တိနာမ၊ ပြုစေ ကြသူတို့ မည်၏။ ပန၊ အနွယ ကား။ အယံ၊ ဤ စက္ကဝတ်မင်းသည်။ သတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ခုဒ္ဒမက္ခိကာယပိ၊ ယင်ငယ်၏ သော်မှလည်း။ ပိဝနမတ္တံ၊ သောက်ခြင်း အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဝါ၊ သောက်လောက်ရုံ ဖြစ်သော။

ဆေဇ္ဇဘေဇ္ဇံ။ ။ဆိဇ္ဇတေ တိ ဆေဇ္ဇော (ဖြတ်အပ်သူ။) ဘိဇ္ဇတေ တိ ဘေဇ္ဇော (ခွဲအပ်သူ။) ဏ၊ ပစ္စည်း။ ဇ၊ ကို ဇ ပြု ဒွေဘော်လာ။ ဤ၌ ကြိယာ ဝိသေသန ဖြစ်သောကြောင့် ဒုတိယာ ဝိဘတ်သက်၍ "ဖြတ်အပ် ခွဲအပ်သည် မည်လောက် အောင်"ဟု အနက်ပေးသည်။ ဆရာတို့ကား "ဖြတ်အပ် ခွဲအပ်သည်ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။"ဟု ထည့်၍ အနက်ပေးတော်မူကြသည်။

လောဟိတ်၊ သွေးကို။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်၏ အပေါ်၌။ အနုပ္ပါ ဒေတ္တာ၊ မဖြစ်စေမူ၍။ ဓမ္မေနေ၀၊ တရားသဖြင့်သာလျှင်။(အဗ္ဗာ၀သတိ–၌ စပ်။) မဟာရာဇ၊ မဟာရာဇာ။ ဟေ၊ လာတော်မူပါ။ ဣတိ ဧ၀ံ၊ သို့။ ပဋိရာဇူဟိ၊ ဆန်ကျင်ဘက် မင်းတို့သည်။ သမ္မဋ္ဌိစ္ဆိတာဂမနော၊ လက်ခံအပ်သော လာရခြင်းရှိသည်။ ဝါ၊ လာခြင်းကို လက်ခံရသည်။ (ဟုတ္တာ။) ဝုတ္တပ္ပကာရံ၊ ရှိသော။ ပထ၀ိ'၊ လေးကျွန်းမြေကို။ အဘိ ဝိဇိနိတ္တာ၊ အောင်နိုင်၍။ အဗ္ဗာ၀သတိ၊ ၏။ အဘိဘ၀ိတ္တာ၊ လွှမ်းမိုး၍။ သာမိ၊ အရှင်သခင်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ၀သတိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ နက်။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ကေ၊ တမျိုးသော။ နိပ္ဖတ္တိ'၊ လူ့ဘောင်၌ ပြီးစီးခြင်းကို။ ကထေတ္တာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ (နိပ္ဖတ္တိ'၊ ဘုရားအဖြစ်၌ ပြီးစီးပုံကို။) ကထေတုံ၊ ၌။ ဣ၀ါ။ ဣသစေ ခေါ ပနာတိ အာဒိ၊ အစရှိသော စကားရပ်ကို။ (ဘဂ၀တာ။) ဝုတ္တံ။ တတ္ထ၊ ထို သစေ ခေါ ပန အစရှိသောစကားရပ်၌။ ဧတေန၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်။ ရာဂဒေါသမောဟမာနဒိဋ္ဌိကိလေသတဏှာ သင်္ခါတံ၊ ရာဂ ဒေါသ မောဟ မာန ဒိဋ္ဌိ ကြွင်းသောဝိစိကိစ္ဆာ စသောကိလေသာ တဏှာဟု ဆိုအပ်သော။ ဆဒနံ၊ ဖုံးလွှမ်းတတ်သော တရားကို။ အာ၀ရဏံ၊ ပိတ်ဆို့တတ်သော တရားကို။ ဝိ၀ဋ်၊ ဖွင့်တော်မူအပ်ပြီ။ ဝိဒ္ဒံသိတံ၊ ဖျက်ဆီးတော်မူအပ်ပြီ။ ဝိ၀ဋ္ဋကံ၊ ဖွင့်တော်မူအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ (သော၊ ထို မြတ်စွာဘုရားသည်။) ဝိ၀ဋ္ဋစ္ဆဒေါ၊ ဝိ၀ဋ္ဋစ္ဆဒ မည်တော်မူ၏။ "ဝိ၀ဋ္ဋစ္ဆဒါ"တိပိ၊ ဟူ၍လည်း။ ပါဌော၊ ပါဋ္ဌိတော်ပါ၏သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) [ဝိ၀ဋ္ဋစ္ဆဒါတိ စ ဩကာရဿ အာကာရံ ကတ္တာ နိဒ္ဒေသော။–ဋီကာ။] အယမေ၀၊ ဤ ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်သည်ပင်။ အတ္ထော၊ တည်း။

၃၅။ ဧ၀ံ၊ ဤ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော။ နိပ္ဖတ္တိ'၊ ပြီးစီးခြင်းကို။ ကထေတ္တာ၊ ဟောတော်မူ၍။ တာသံ၊ ထို နှစ်ပါး

ရာဂ။ပ။ဆဒနံ။ ။တရားကိုယ် အားဖြင့် လောဘ တခုတည်း ဖြစ်သော်လည်း ရဏ္ဍန (တပ်မက်ခြင်း) အနက်ကိုအစွဲပြု၍ "ရာဂ"ဟုလည်းကောင်း မွတ်သိပ်ခြင်း အနက်ကို အစွဲပြု၍ "တဏှာ"ဟုလည်းကောင်း နှစ်မျိုးခွဲထားသည်။ ကိလေသ အရ ဝိစိကိစ္ဆာ အစရှိသော ကြွင်းသောကိလေသာတို့ကို ယူပါ။ ထို ကိလေသာ အားလုံးသည်ပင် သတ္တ၀ါတို့၏ စိတ်ကို ဖုံးအုပ်နိုင်သောကြောင့် "ဆဒန"အမည်ရသည်။ ထို အားလုံးသော ကိလေသာ ပါ၀စမ္ဘတို့သည် ထိုထိုသတ္တ၀ါတို့၏သန္တာန်၌ ဖြစ်ပေါ်လတ်သော် သတ္တ၀ါသန္တာန်ကို အကြောင်းအကျိုးကို မသိမမြင်အောင်ဖုံးထားသကဲ့သို့ ဖြစ်သောကြောင့် "ဆဒန"ဟုလည်းကောင်း "ဆဒ" ဟု လည်းကောင်း ခေါ်သည်။ [သီလက္ခန္ဓ၀ဂ္ဂ အမဋ္ဌ သုတ်၌ကား ဝိ၀ဋ္ဋစ္ဆဒ–အရ ကိလေသာတို့ကိုတမျိုးပြသေး၏။]

သော ပြီးစီးခြင်းတို့၏။ နိမိတ္တာဘူတာနိ၊ သိမှတ်ကြောင်း ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော။ လက္ခဏာနိ၊ အမှတ်အသားတို့ကို။ ဒဿေတုံ၊ ဌ၊။ အယ ဥ ဒေဝ ကုမာရော တိ အာဒိ၊ ကို။(ဘဂဝတာ။) ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ [နိမိနာတိ သဏ္ဌာနာတိ ဧကေဟိတိ နိမိတ္တာနိ။ နိမိတ္တာနိ+ဟုတ္ဝာ+ဘူတာနိ နိမိတ္တာဘူတာနိ။] တတ္ထ၊ ထို အယဉ္စိ ဒေဝ ကုမာရော-အစရှိသော ပါဠိရပ်၌။ သုပ္ပတိဋ္ဌိတပါဒေါတိ၊ ကား။ အညေသံ၊ ဝိပဿီဘုရားအလောင်းမှတပါး အခြားပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဝါ၊ တို့သည်။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ပါဒံ၊ ကို။ ထပေန္တာနံ၊ ထားကုန်လတ်သော်။ အဂ္ဂပါဒတလံ ဝါ၊ ခြေဖျားအပြင်သည်သော်လည်းကောင်း။ ပဏ္ဍိ ဝါ၊ ဖနောင့်သည်သော်လည်းကောင်း။ ပဿံ ဝါ၊ ခြေဖဝါးဘေးသည်သော်လည်းကောင်း။ [ပဿန္တိ ပါဒတလဿ ဒ္ဒိသု ပဿေသု ဧကေကံ ဥဘယ မေဝ ဝါ ပရိယန္တံ ပဿံ။–ဋီကာ။] ပဌမံ၊ စ္စာ။ ဖုသတိ ယထာ၊ ထိသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဝါ ပန၊ သည်သာမကသေး။ ဝေ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ဆိဒ္ဒံ၊ ပြတ်နေသည်။ ဝါ၊ခွက်နေသည်။ ဟောတိ ယထာ၊ဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဥက္ခိပန္တာနံ၊ မြှောက်ကုန်လတ်သော်။ အဂ္ဂတလာဒီသု၊ ခြေဖျားအပြင် အစရှိသည်တို့တွင်။ ကေကောဌ္ဌာသော ဝ၊ တခုသောအဖို့သည်သာ။ ပဌမံ၊ စ္စာ။ ဥဋ္ဌဟတိ ယထာ၊ ထ သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ကြွ သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဧဝံ၊ တူ။ အာသ၊ ထို ဘုရားအလောင်း၏။ ဝါ၊ သည်။ (ဘူမိယံ၊ ၌။ ပါဒံ၊ ကို။ ထပေန္တသ၊ လတ်သော်။ အဂ္ဂပါဒတလံ ဝါ၊ သော်လည်းကောင်း။ ပဏ္ဍိ ဝါ၊ သော်လည်းကောင်း။ ပဿံ ဝါ၊ သော်လည်းကောင်း။ ပဌမံ၊စ္စာ။ နဖုသတိ၊ ထိသည်မဟုတ်။ ဝေမဇ္ဈေ၊ ၌။ ဆိဒ္ဒံ၊သည်။ ဝါ၊သည်။နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဥက္ခိပန္တသ၊ လတ်သော်။ အဂ္ဂတလာဒီသု၊ တို့တွင်။ ကေကောဌ္ဌာသော ဝ၊ သည်သာ။ ပဌမံ၊ စ္စာ။ နဥဋ္ဌဟတိ၊ ထသည်မဟုတ်။ ဝါ၊ ကြွသည်မဟုတ်။) ပန၊ အဟုတ်ကား။ အာသ၊ ထို ဘုရားအလောင်း၏။ သုဝဏ္ဏပါဒုကတလမိဝ၊ရွှေခြေနင်းအပြင်းကဲ့သို့။(ရေပေါ်၌တပြင်တည်းထိနိုင်သော ရွှေခြေနင်းအပြင်ကဲ့သို့။) ကေပ္ပဟာရေနေဝ၊ တပ်ဝိုင်နက်အားဖြင့်သာ။ သကလံ၊ အလုံးစုံသော။ ပါဒတလံ၊ ခြေဖဝါးအပြင်သည်။ ဘူမိ"၊ မြေကို။ ဖုသတိ၊ ထိ၏။ ကေပ္ပဟာရေနေဝ၊ အားဖြင့်သာ။ ဘူမိတော၊ မှ၊ ဥဋ္ဌဟတိ၊ ထ၏။ ဝါ၊ ကြွ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အယံ၊ ဤ ဝိပဿီဘုရားအလောင်းသည်။ သုပ္ပတိဋ္ဌိတပါဒေါ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကောင်းစွာအညီ "မြေ"၌ဘည်သော ခြေရှိတော်မူ၏။

(ရ) စက္ကာနိတိ၊ ကား။ ဒ္ဒိသု၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော။ ပါဒတလေသု၊ ခြေဖဝါးအပြင်တို့၌။ ဒ္ဒေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ စက္ကာနိ၊ စက်ဘီး ပုံသဏ္ဌာန်တို့သည်။

(ဇာတာနိဋ္ဌစပ်။)တေသံ၊ ထိ နှစ်ပါးသော စက်တို့၏။ အရာစ၊ အကန့်ထောက်ဆန်တို့ကိုလည်းကောင်း။ နေမိစ၊ အကွပ် တကူကိုလည်းကောင်း။ နာဘိစ၊ ပုံတောင်း ချက်မကိုလည်းကောင်း။ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌။ (ဘဂဝတာ။) ဝုတ္တာဝ၊ ဟောတော်မူအပ် သည်သာ။ ပန၊ ကား။ (တနည်း) ပန၊ အထူးကား။ သမ္ဘာကာရ ပရိပူရာနိတိ ဤမိနာ၊ ဟူသော ဤပါဋ္ဌဖြင့်။ အယံ ဝိသေသော၊ ဤ ဆိုအပ်လတ္တံ့သော အထူးကို။ ဝေဒိတမ္ဘော၊ ၏။ ကိုရ၊ ခဲ့၊ တေသံ စဏ္ဍာနံ၊ ထို စကြာတို့၏။ ပါဒတလသာ၊ ခြေဖဝါးအပြင်၏။ မဏ္ဍော၊ ၌။ နာဘိ၊ ပုံတောင်း ချက်မ သည်။ ဒိသတိ၊ ထင်ရှား၏။[နာဘိ ဒိသတိ တိ လက္ခဏစဏ္ဍသာ နာဘိပရိမဏ္ဍလသဏ္ဌာနာ သုပရိဗျတ္တာ ဟုတ္ဝာ ဒိသတိ။ "အလွန်ထင်ထင်ရှားရှား တွေ့မြင်အပ်သည်ကို ဒိသတိဟုဆိုသည်။" လဗ္ဘတိ တိ အဓိပ္ပါယော။–ဋီကာ။] နာဘိပရိစ္ဆိန္နာ၊ ချက်မ၌ ပိုင်းခြားအပ်သော။ ဝဋ္ဋလေခါ၊ ဝိုင်းသော အရေးအကြောင်းသည်။ ဒိသတိ၊ ၏။ နာဘိမုခပရိကွေ့ပပဋ္ဌော၊ ပုံတောင်း၏ အဝ၌ထားထိုက်သော ထက်ဝန်းကျင် ဝန်းဝိုင်းသောသံပြား ပုံသဏ္ဌာန်သည်။ ဒိသတိ၊ ၏။ ပနာဋ္ဌမုခံ၊ ပုံတောင်း၏ အဦးအစသည်။ ဒိသတိ။ အရာ၊ အကန့်ထောက်ဆန်တို့သည်။ ဒိသန္တိ။ အရေသု၊ တို့၌။ ဝဋ္ဋလေခါ၊ ဝိုင်းသော အရေးအကြောင်းတို့သည်။ ဒိသန္တိ။ နေမိမဏ္ဍိကာ၊ အကွပ်ဘက္ခု၌ ရှဲလုံးသဏ္ဌာန်ရှိသော အလုံးငယ်တို့သည်။ ဒိသန္တိ၊ ထင်ရှားကုန်၏။ ဤဒံ၊ ဤ ဆိုအပ်ပြီးကား။ တာဝ၊ သမ္ဘဟုလ ဝါရမ္ဘ ရှေးဦးစွာ။ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌။ အာဂတ မေဝ၊ တိုက်ရိုက်လာ သည်သာ။

သမ္ဘဟုလဝါရော ပန၊ သမ္ဘဟုလ ဝါရသည်ကား။ အနာဂတောဝ၊တိုက်ရိုက် မလာ။ သော၊ ထို သမ္ဘဟုလ ဝါရကို။ ဝါ၊ ထိုမျှားစွာသော လက္ခဏာတို့ကို

နာဘိမုခပရိကွေ့ပပဋ္ဌော။ ။ပကတိလှည်းဘီး၏ ပုံတောင်းသည် ဝင်ရိုး၏ ယိမိုက် ဖန်များသဖြင့် ပျက်စီးသွားမည်စိုးသောကြောင့် သံပြားဝိုင်းထည့်ထားရသေး၏။ ထိုကဲ့သို့ သော သံပြားခွေဝိုင်းကို "နာဘိမုခပရိကွေ့ပပဋ္ဌ" ဟု ဆိုသည်။ အချို့ဒေသဝယ် "ဆိတ်ချက်လုံး" ဟု ခေါ်သောသံခွေဝိုင်းတည်း။ [နာဘိမုခပရိကွေ့ပပဋ္ဌောတိ ပကတိ စဏ္ဍသ အက္ခမ္ဘောဟာတပရိဟာရဏတ္ထံ (ဝင်ရိုး၏ပုံတောင်း၌ ယိမိုက်ခြင်းကို တားမြစ် ခြင်းအကျိုးငှါ။) နာဘိမုခေ ထပေတဗ္ဗပရိကွေ့ပပဋ္ဌော။ (ပုံတောင်း၏ အဝ အတွင်း၌ ထားထိုက်သော သံပြားဝိုင်းပုံသဏ္ဌာန်ရှိသော အပြားဝိုင်းသည်။) တပ္ပဋိဗ္ဗန္ဓော (ထို သံပြားဝိုင်းနှင့် အလားတူသောပုံသဏ္ဌာန်ကို။) ဋီက အဓိပ္ပေတော။–ဋီကာ။ ပဋိဗိမ္ဗ ပဋိစ္ဆန္ဒ၊ သရူပ သမ သမ္မိတာ။–အလက်ာ။]

ဆိုရာဝါရကို။ ဧဝံ-ဤ ဆိုအပ်လတ္တံ့သောနည်းဖြင့်။ ဒဠ္ဍဗ္ဗော၊ ၏။ သတ္တိ၊ လုံမ ပုံသဏ္ဌာန်သည်လည်းကောင်း။ သိရိဝေ၊ စ္ဆာ၊ အသရေရှိသော အိမ်သည်လည်းကောင်း။ (အိမ်မှန် ဟုလည်းပေးကြ၏။) နန္ဒီ၊ လက်ယာရစ်လည်သော ဇလပ်ပန်းပုံသဏ္ဌာန်ရှိသော ကလပ်သည်လည်းကောင်း။သောဝတ္ထိကော၊လည်ရေးသုံးဆင့်ရှိသော အဆောင်အယောင်သည်လည်းကောင်း။ ဝဋ္ဌံသကော၊ ဦးဆောက်ပန်းသည်လည်းကောင်း။ ဝစ္ဆမာနကံ၊ ခွေးအပ်ပြီးသော ထမင်းပွဲသည်လည်းကောင်း။ မစ္ဆယုဂဠံ၊ ငါးကြင်းအစုံသည်လည်းကောင်း။ ဘဒ္ဒပီဋ္ဌ၊ မင်းလာရှိသော အင်းပျဉ်သည်လည်းကောင်း။ အက္ခံသကော၊ ချဉ်နှီးသည်လည်းကောင်း။ ပါသာဒေ၊ ပြာသာဒ်သည်လည်းကောင်း။ တောရဏံ၊ တုရိုဏ်တိုင်သည်လည်းကောင်း။သေတစ္ဆတ္တံ၊ထီးဖြူသည်လည်းကောင်း။ ခဂ္ဂေ၊သန်လျက်သည်လည်းကောင်း။ တာလဝဏ္ဏံ၊ ထန်းရွက်ယပ်ဝန်းသည်လည်းကောင်း။ မောရဟတ္ထကော၊ ဥဒေါင်းမြီးစည်းယပ်သည်လည်းကောင်း။ ဝါဠဗီဇနီ၊ စာမရီသားမြီးယပ် သည်လည်းကောင်း။ ဥဏ္ဏီသံ၊ သင်းကျစ် သည်လည်းကောင်း။မဏိ၊ပတ္တမြားသည်လည်းကောင်း။ပဇတ္တာ၊ခွက်သည်လည်းကောင်း။ ("သပိတ်" ဟုလည်း ပေးကြသည်။) သုမနဒါမံ၊ မြလေးပန်းကုံးသည်လည်းကောင်း။ နီလုပ္ပလံ၊ ကြာညိုပန်းသည်လည်းကောင်း။ ရတ္တုပ္ပလံ၊ ကြာနီပန်းသည်လည်းကောင်း။ သေတုပ္ပလံ၊ ကြာဖြူပန်းသည်လည်းကောင်း။ ပဒုမံ၊ ပဒုမ္မာကြာသည်လည်းကောင်း။ ပုဏ္ဍရီကံ၊ ပုဏ္ဍရိက်ကြာသည်လည်းကောင်း။ ပုဏ္ဏယဝဋ္ဌော၊ ပြည့်သောအိုးသည်လည်းကောင်း။ ပုဏ္ဏပါတီ၊ ပြည့်သော သောက်ရေခွက်သည်လည်းကောင်း။ သမုဒ္ဒေ၊ သမုဒ္ဒရာပုံသဏ္ဌာန်သည်လည်းကောင်း။ စက္ကဝါဠေ၊ စက္ကြဝဠာ ပုံသဏ္ဌာန်သည်လည်းကောင်း။ ဟိမဝါ၊ ဟိမဝန္တာတောင် ပုံသဏ္ဌာန်သည်**လ**ည်းကောင်း။ သိနေရု၊ မြင်းမိုရ်တောင် ပုံသဏ္ဌာန်သည်လည်းကောင်း။ စန္ဒိမသူရိယာ၊ လ နေ ပုံသဏ္ဌာန်တို့သည်လည်းကောင်း။နက္ခတ္တာနိ၊ နက္ခတ်ပုံသဏ္ဌာန်တို့သည်လည်းကောင်း။စတ္တာရော၊ လေးကျန်းကုန်သော။ မဟာဒီပါ၊ ကျန်းကြီးပုံသဏ္ဌာန်တို့သည်လည်းကောင်း။- ဒ္ဝိ ပရိတ္တဒီပသဟာသာနိ၊ ကျန်းငယ် နှစ်ထောင်တို့သည်လည်းကောင်း။ အန္တမသော၊ အောက်ထစ်ဆုံးအားဖြင့်။ စက္ကဝတ္တိရညော၊ စက္ကဝတ်မင်း၏။ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို။ ဥပါဒါယ၊ အစဲပြု၍။ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသည်။ စက္ကလက္ခဏယော၊ စက်လက္ခဏာ၏သာ။ ပရိဝါရော၊ အခြံအရံတည်း။ ["စက္ကဝါဠော" တိ ဝတ္ဝာ တဿ ပဓာနာဝယဝေ ဒသောတုံ "ဟိမဝါ သိနေရု ॥ပ॥ သဟသာနိ" တိ ဝုတ္တံ။-ဋီကာ။]

အာယတပဏ္ဍိတိ၊ ကား။ ဒီဃပဏ္ဍိ၊ ရှည်သော ဖနောင့်ရှိ၏။ ပရိပုဏ္ဏပဏ္ဍိ၊ ထက်ဝန်းကျင်ပြည့်သောဖနောင့်ရှိ၏။ ဣတိ အတ္ထော။ဟိ-ခဲ့။အညောသံ၊တို့၏။ အဂ္ဂပါဒေါ၊ ခြေဖျားသည်။ ဒီဃော၊ ရှည်သည်။ ဟောတိ ယထာ၊ သို့လည်းကောင်း။ပဏ္ဍိမတ္ထကေ၊ဖနောင့်၏အထက်၌။ ဇင်္ဃာ၊ခြေသလုံးသည်။ပတိဋ္ဌာတိ ယထာ၊ တည်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ပဏ္ဍိ၊ဖနောင့်သည်။ ဝါ၊ကို။ တစ္ဆေတ္တာ၊ ရှေ့၍။ ဝါ၊ ဖြတ်၍။ ထပ်တာ ဝိယ၊ ထားအပ်သကဲ့သို့။ ဟောတိ ယထာ၊ သို့လည်းကောင်း။[စာအုပ်တို့၌ ပဏ္ဍိ ဟု ရှိသော်လည်း ထပိတာက ပဓာနဖြစ်သောကြောင့် ပဏ္ဍိ ဟု ရှိမှ စာသွားကောင်းသည်။]ဧဝံ၊ တူ။ မဟာပုရိသဿ၊ ၏။ (အဂ္ဂပါဒေါ၊ သည်။ ဒီဃော၊ သည်။)နု ဟောတိ။ ပဏ္ဍိမတ္ထကေ၊ ၌။ ဇင်္ဃာ၊သည်။ နု ပတိဋ္ဌာတိ။ ပဏ္ဍိ၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ တစ္ဆေတ္တာ၊ ၍။ ထပိတာ ဝိယ၊ သို့။ နု ဟောတိ။ ပန၊ အနွယ ကား။ မဟာပုရိသဿ၊ ၏။ စတ္တာ၊ လေးဖို့ကုန်သော။ ကောဋ္ဌာသေသု၊ အဖိုတို့တွင်။ ဒ္ဝေ၊ နှစ်ဖို့ကုန်သော။ ကောဋ္ဌာသာ။ တို့သည်။ အဂ္ဂပါဒေါ၊ ခြေဖျားဘက်သည်၊ ဟောတိ။ တတိယော၊ သုံးခုမြောက်ဖြစ်သော။ (ရှေကပြန်တွက်သော် သုံးခုမြောက်ဖြစ်သော။) ကောဋ္ဌာသော၊ ၌။ ဇင်္ဃာ၊ ခြေသလုံးသည်။ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်၏။ စတုတ္ထ ကောဋ္ဌာသေ၊ လေးခုမြောက်အဖို့၌။ အာရုဂ္ဂေန၊ ဆောက်ဖျားဖြင့်။ ဝဋ္ဋေတ္တာ၊ လုံး၍။ ထပိတာ ဝိယ၊ သို့။ ရတ္တကမ္မလဂေဏ္ဍုကသဒိသာ၊ နီမြန်းသော ကမ္မလာဘောလုံးနှင့်တူသော။ ပဏ္ဍိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဒီဃင်္ဂုလိတိ၊ ကား။ အညောသံ၊ တို့၏။ ကာစိ၊ အချို့ကုန်သော။ အင်္ဂုလိယော၊ လက်ချောင်းခြေချောင်းတို့သည်။ ဒီဃာ၊ ရှည်ကုန်သည်။ဟောန္တိ။ ကုန်၏။ ကာစိ၊ ကုန်သော။ (အင်္ဂုလိယော၊ တို့သည်။) ရဿာ၊တိုကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ဧဝံ၊ တူ။ မဟာပုရိသဿ၊ ၏။ (ကာစိအင်္ဂုလိယော ဒီဃာ နု ဟောန္တိ။ ကာစိ အင်္ဂုလိယော ရဿာ နု ဟောန္တိ။)ပန၊ အနွယ ကား။ မဟာပုရိသဿ၊ ၏။ မဂ္ဂဇ္ဇဿ၊ မျောက်၏။(ဟတ္ထပါဒင်္ဂုလိယော) ဣဝ၊ လက်ချောင်း ခြေချောင်းတို့ကဲ့သို့။ ဒီဃာ၊ ရှည်ကုန်သော။ ဟတ္ထပါဒင်္ဂုလိယော၊ တို့သည်။

အာယတပဏ္ဍိ။ ။အာယတ ကို"ဒီဃ"ဟု ဖွင့်သည်။"ရှည်"ဟု ဆိုသော်လည်း လူအများစုဖနောင့်ထက် အနည်းငယ်သာရှည်ခြင်းတည်း။ ထို့ကြောင့် "ပရိပုဏ္ဏ"ဟု ထပ်ဖွင့်သည်။ "ရှည်သလောက်နှင့်ညီမျှအောင် ဘေးနှစ်ဘက်ကလည်း ပြည့်သည်" ဟူလို။[အာယတပဏ္ဍိ တိ ဒုဒ် အညောသံ ပဏ္ဍိတော ဒီဃတံ (အခြားသူတို့၏ဖနောင့်ထက် မင်းသား၏ ဖနောင့်က ရှည်သည်ကို။) သန္ဓာယ ဝုတ္တံ။ နု ပန အတိဒီဃ တန္တိ အာဟ"ပရိပုဏ္ဏပဏ္ဍိ"တိ။---ဋီကာ။]

(ဟောန္တိ။) မူလေ၊ အရင်းခံ။ ထူလာ၊ တုတ်ကုန်၏။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ ဂန္ဓာ၊ သွားချ။ အဂ္ဂေ၊ အဖျားခံ။ တနုကာ၊ သေးသွယ်ကုန်၏။ နိယျာသတေလေန၊ အစေးရှိသောဆီဖြင့်။ မဒ္ဒိတ္ဝာ၊ နယ်ချ။ ဝဋ္ဋိတဟာရီ တာလဝဋ္ဋိသဒိသာ၊ လုံးအပ်သော ဆေးဒန်းအလုံးနှင့် တူကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတေန၊ ကြောင့်။ ဒီဃဂုံလီတိ၊ ဟူ၍။ (ဘဂဝတာ။) ဝုတ္တံ။

မုဒုတလုနဟတ္ထပါဒေါတိ၊ ကား။ သပ္ပိမဏ္ဍေ၊ ထောပတ်ကြည်ခံ။ ဩသာရေတ္ဝာ၊ နှစ်ချ။ ထပိတံ၊ ထားအပ်သော။ သတဝါရဝိဟတကပ္ပါသပဋ္ဌလံ၊ အကြိမ်တရာဖတ်အပ်သော ဝါဂွမ်းဖတ်သည်။ မုဒု၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့ကုန်သည်။ (ဟောန္တိ) ဝိယ၊ ကုန်သကဲ့သို့။ (ဟတ္ထပါဒါ၊ တို့သည်။ မုဒု၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ။) [ဟတ္ထပါဒါ-ကို ထောက်၍ "မုဒု"ဟု ရှိလျှင် ကောင်းမည်ထင်သည်။] စ၊ သည်သာမကသေး။ ကုဒါနိ၊ ခဏ်။ ဇာတမတ္တာယ၊ ဖွားမြင်ပြီးခါမျှဖြစ်သော ယောကျားမြတ်၏။ (ဟတ္ထပါဒါ၊ တို့သည်။ မုဒုတလုနာ၊ သိမ်မွေ့နုပျိုကုန်သည်။ ဘဝန္တိ ယထာ၊ သို့။) ဝေ၊ တူ။ ဝုဏ္ဏကာလေပိ၊ ကြီးရာအခါ၌လည်း။ မုဒုတလုနာယေव၊ သိမ်မွေ့ နုပျိုကုန်သည်သာ။ ဘဝိ သန္တိ၊ လတ္တံ့။ ဇေဿ၊ ဤမင်းသား၏။ မုဒုတလုနာ၊ သိမ်မွေ့နုပျိုကုန်သော။ ဟတ္ထပါဒါ၊ တို့သည်။ (သန္တိ။) ဣတိ၊ ထိုသို့ သိမ်မွေ့ နုပျိုသော လက်ခြေရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (သော၊ ထို မင်းသားသည်။) မုဒုတလုနဟတ္ထပါဒေါ၊ မည်၏။ [မုဒု၊ နုညံ့။ တလုန, တရုဏ၊ နုပျို။ ထို့ကြောင့် 'နု+ပျို'ဟု ပေးလိုက်ပါသည်။]

ဇာလဟတ္ထပါဒေါတိ၊ ကား။ စမ္မေန၊ အရေဖြင့်။ ပဋိပဒ္ဒအင်္ဂုလန္တရာ ယော၊ ဖွဲ့အပ်သော လက်ချောင်းတို့၏ အကြားရှိသည်။ နု (ဟောတိ)၊ မဖြစ်။ ဟိ၊ မှန်။ ဧဒိသော၊ ဤကဲ့သို့ ရှိအပ်သော။ ဖဏဟတ္ထေကာ၊ လက်ဖပျဉ်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ (မြွေ၏ပါးပျဉ်းကဲ့သို့ အကြားအကြားခံ အရေတို့ဖြင့်လက်ချောင်းချင်းဆက်နေသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။)ပရိသဒေါသေန၊ပရိသတ်အပြစ်သည်။ ဥပဟတောဝ၊နှိပ်စက်အပ်သည်။ (ဟုတ္ဝာ။)ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်ကို။ နု ပဋိလဘတိ၊ မရနိုင်။ ပန၊ အနန္တယ ကား။ မဟာပုရိသဿ၊ ၏။ စတသော၊ လေးချောင်းကုန်သော။ ဟတ္ထဂုံလိယော၊ လက်ချောင်း တို့သည်လည်းကောင်း။ ပဒ္ဓ၊ ဝါးချောင်းကုန်သော။ ပါဒဂုံလိယော ပိ၊ ခြေချောင်းတို့သည်လည်းကောင်း။ ကေပေမာဏာ၊ တူသော အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တာသံ၊ ထို လက်ချောင်း ခြေချောင်းတို့၏။ကေပေ

မာဏတာယ၊ တူသော အတိုင်းအရှည်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ယဝလက္ခဏံ၊ မုယော စပါးလုံး၏ လက္ခဏာသည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ပဋိဝိဋ္ဌတ္တာ၊ ထိုးရှိ။ ဝါ၊ ထိရှိ။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ အထ၊ ထိုသို့ တည်ရာ၌။ (ထိုသို့ လက်ချောင်း ခြေချောင်းတို့၏ ကေပွမာဏဖြစ်၍ မုယော စပါးလုံးလက္ခဏာ၏ အချင်းချင်းထိရှိ တည်ရာ၌။) အယ၊ ထို မင်းသား၏။ ဟတ္ထပါဒါ၊ တို့သည်။ ကုသလေန၊ ကျွမ်းကျင်သော။ ဝဏ္ဏကိနာ၊ လက်သမားသည်။ ယောဇိတဇာလဝါတပါနသဒိသာ၊ တပ်အပ်သော ဇာကွက်ပါသော လေသောက်ပြတင်းနှင့် တူကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေန၊ ကြောင့်။ဇာလဟတ္ထပါဒေါတိ၊ ဟူ၍။(ဘဂဝတာ။)ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌။ ပတိဋ္ဌိတဂေါပ္ဖကတ္တာ၊တည်သောဖမျက်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အယ၊ ထို မင်းသား၏။ ဥဿဒ်၊ အထက်၌တည်သော ဖမျက်ရှိကုန်သော။ ဝါ၊ အထက်၌တည်သော ခြေမျက်စိရှိကုန်သော။ ပါဒါ၊ ခြေတို့သည်။(သန္တိ။) ဣတိ၊ ထိုသို့ အထက်၌တည်သော ဖမျက်ရှိသောခြေရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။(သော၊ထိုမင်းသားသည်။) ဥဿဒ်ပါဒေါ၊ မည်၏။ဟိ၊ ခဲ့။ အညေသံ။ တို့၏။ ပိဋ္ဌိပါဒေ၊ ခြေဖမိုး၏အနီးဌ။[ပိဋ္ဌိပါဒေတိ ပိဋ္ဌိပါဒသမီပေ။–ဋီကာ။]ဂေါပ္ဖကာ၊ ဖမျက်တို့သည်။ ဟောန္တိ။ ရှိကုန်၏။တေန၊ ထိုသို့ ခြေဖမိုး၏အနီးဌ ဖမျက်ရှိကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တေသံ၊ ထို အခြားပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ပါဒါ၊ တို့သည်။ အာဏိပဒါ ဝိယ၊ မယ်နဖြင့် ဖွဲ့

ယဝလက္ခဏံ။ ။ရှေးစာအုပ်တို့၌''ဇာတလက္ခဏံ''ဟု ရှိ၏။ ဋီကာ၌ကား''ယဝလက္ခဏံ''ဟု ရှိသည်။[ယဝလက္ခဏန္တိ။ အဒ္ဓနန္တရတော၊ အတ္ထင်းဘက်၌။ ဝါ၊ အတ္ထင်းဘက်က။ အဂ်ုလိပမ္မေ၊ လက်ဆစ်၌။ ဋိတံ၊ တည်သော။ ယဝလက္ခဏံ၊မုယော စပါးလုံး၏ လက္ခဏာသည်။(အညမညံ ပဋိဝိဋ္ဌတ္တာ တိဋ္ဌတိ။) လက်လေးချောင်းလုံး တတန်းတည်း အချင်းချင်းထိသကဲ့သို့ဖြစ်၍ တည်၏။ ထို့ကြောင့်''ယဝလက္ခဏံ''ဟူသောပါဌ်သည် ''အညမညံ ပဋိဝိဋ္ဌတ္တာ တိဋ္ဌတိ''ကို ထောက်၍လည်းကောင်း ဋီကာဖွင့်ကို ထောက်၍လည်းကောင်း ကောင်းသည်။ ဇာလနှင့်တူပုံကား နောက်ဝါကျဖြင့်ပြလတ္တံ့။]

တေန။ ။တေနဖြင့် ပိဋ္ဌိပါဒေ ဂေါပ္ဖကာ ဟောန္တိ ဟု ပြန်၍ညွှန်းသည်။ ထို တေန-ပုဒ်ကို ဗဒ္ဓါ ဟောန္တိ–၌လည်းကောင်း နု ယထာသုခံ ပရိဝဋ္ဋန္တိ–၌လည်းကောင်း ဂစ္ဆန္တာနံ ပါဒတလာနိ ဝိ နဒိဿန္တိ–၌လည်းကောင်း လိုက်၍စပ်ရသည်။ [တေနာတိ ပိဋ္ဌိပါဒေ ဋိတဂေါပ္ဖကဘာဝေန ဗဒ္ဓါ ဟောန္တိတိ ယောဇနာ။ တယိဒံ "တေနာ" တိ ပဒံ ဥပရိပဒ္ဒယေါ ယောဇေတဗ္ဗံ "တေန ဗဒ္ဓဘာဝေန နု ယထာသုခံ ပရိဝဋ္ဋန္တိ၊ တေန ယထာသုခံ နပရိဝဋ္ဋနေန ဂစ္ဆန္တာနံ ပါဒတလာနိ ဝိ နဒိဿန္တိ''တိ။–ဋီကာ။]

အပ်ကုန်သကဲ့သို့။ (စို့ရှိုက်ထားအပ်ကုန်သကဲ့သို့။)ဗဒ္ဓါ၊ စပ်ဖွဲ့နေကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ (တေန၊ ထိုသို့ ခြေတို့၏ မယ်နဖြင့်ဖွဲ့အပ်ကုန်သကဲ့သို့ စပ်ဖွဲ့နေကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။) ယထာသုခံ၊ ချမ်းသာသည် အားလျော်စွာ။ (လှည့်ချင်သလို။) နပရိဝဋ္ဋန္တိ၊ မလည်နိုင်ကုန်။(တေန၊ ထိုသို့ ချမ်းသာစွာ မလည်နိုင်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။) ဂစ္ဆန္တာနံ၊ သွားသူတို့၏။ပါဒတလာနိပိ၊ ခြေဖဝါးအပြင်တို့သည်လည်း။ နဒိဿန္တိ၊ မထင်ရှားကုန်။ ပန၊ကား။ မဟာပုရိသဿ၊ ၏။ အာရုဟိတ္ဝာ၊ အထက်သို့တက်၍။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ဂေါပ္ဖကာ၊ ဖမျက်တို့သည်။ ပတိဋ္ဌဟန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ တေန၊ ထိုသို့ အထက်၌ ဖမျက်တို့၏ တည်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အဿ၊ ထိုယောကျ်ားမြတ်၏။ နာဘိတော၊ ချက်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဥပရိမကာယော၊ အထက်၌ဖြစ်သော ကိုယ်သည်။ ဝါ၊ အထက်ပိုင်းကိုယ်သည်။ နာဝါယ၊ လှေ၌။ ထပိတသုဝဏ္ဏပဋ္ဌိမာ ဝိယ၊ ထားအပ်သော ရွှေဆင်းတုကဲ့သို့။ နိစ္စလော၊ မလှုပ်သည်။ ဟောတိ။ အဓောကာယော ဝ၊ အောက်၌ ဖြစ်သော ကိုယ်သည်သာ။ ဝါ၊ အောက်ပိုင်းကိုယ်သည်သာ။ ဣဒ္ဓတိ၊ လှုပ်၏။ သုခေန၊ ချမ်းသာသဖြင့်။ ပါဒါ၊ တို့သည်။ ပရိဝဋ္ဋန္တိ၊ လည်နိုင်ကုန်၏။ ပုရတောပိ၊ ရှေ့၌လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ရှေက လည်းကောင်း။ ပစ္ဆတောပိ၊ နောက်၌လည်းကောင်း။ ဝါ၊ နောက်က လည်းကောင်း။ ဥဘယပဿေသု၊ နှစ်ဘက်သော ဘေးတို့၌ လည်းကောင်း။ ဝါ၊ တို့က လည်းကောင်း။ ဌတ္ဝာ၊ ၍။ ပဿန္တာနံ၊ ကြည့်သူတို့အား။ ပါဒတလာနိ၊ ခြေဖဝါးအပြင်တို့သည်။ ပညာယန္တိ၊ ထင်ရှားကုန်၏။ ဟတ္ထိနိ ဝိယ၊ ဆင်တို့၏ကဲ့သို့။ ပစ္ဆတော ယေဝ၊ နောက်၌သာ။ ဝါ၊ နောက်က သာ၊ (ဌတ္ဝာ၊ တည်၍။ ပဿန္တာနံ၊ တို့အား။ ပါဒတလာနိ၊ တို့သည်။) (နပညာယန္တိ)၊ ထင်ရှားကုန်သည် မဟုတ်။

ဏေဇယော်တိ၊ ကား။ ဏေမိဂသဒိသဇယော်၊ ဏေမည်သော သားကောင်၏ သလုံးမြင်းခေါင်းနှင့် တူသော သလုံးမြင်းခေါင်း ရှိသည်။ (ဟုတ္ဝာ။) မံသုဃဒေန၊ မျှားသောအသားဖြင့်။ ပရိပုဏ္ဏဇယော်၊ ထက်ဝန်းကျင် ပြည့်သော သလုံးမြင်းခေါင်းရှိသည်။ (ဟောတိ။)ကေတော၊ နောက်တဘက်၌။ ဝါ၊ နောက်တဘက်က။ဗဒ္ဓပိဏ္ဍိကမံသော၊ ဖွဲ့အပ်သော ထမင်းထုပ်နှင့်တူသော အသားစိုင်ရှိသည်။ နု (ဟောတိ)၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်။ သမန္တတော၊ ပတ်ဝန်းကျင်၌။ (ရှေ နောက် ဘေးနှစ်ဘက်၌။) သမဃဏ္ဍိတေန၊ အညီအမျှ ကောင်းစွာတည်သော။ မံသေန၊ ဖြင့်။ ပရိက္ခိတ္တာဟိ၊ ဝန်းရံအပ်ကုန်သော။ သုဝဋ္ဋိတာဟိ၊ ကောင်းစွာ လုံးကုန်သော။ သာလိဂ္ဂယဝဂ္ဂသဒိသာဟိ၊ သလေး

စပါးဖုံး မုယောစပါးဖုံးနှင့်တူကုန်သော။ ဇယ်ဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ နှက်။

အနော နုမန္ဒော်တိ၊ ကား။ အ နုမန္ဒော်၊ မကိုင်းမညှတ်ပဲ။ (ပရိမသတိ–၌ စပ်။) ဧတေန၊ ဤ "အနော နုမန္ဒော" ဟူသောပုဒ်ဖြင့်။ အ်ဿ၊ ထိုမင်းသား၏။ အခုဇ္ဇ အဝါမနုဘာဝေါ၊ မကုန်းသည်၏အဖြစ် မကွဲသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒီပိတော၊ ပြအပ်ပြီ။ ဟိ၊ မှန်၏။ (တနည်း) ဟိ၊ ခဲ့။ အဝသေသဇနာ၊ ယောကျ်ားမြတ်မှ ကြွင်းသော လူတို့သည်။ ခုဇ္ဇာ ဝ.ါ၊ ကုန်းကုန်သည်သော် လည်းကောင်း။ ဝါမနာ ဝါ၊ ကွဲကုန်သည်သော်လည်းကောင်း။ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ခုဇ္ဇာနံ၊ ကုန်းသူတို့၏။ ဥပရိမကာယော၊ အထက်ခွဲဖြစ်သော် ကိုယ်သည်။ ဝါ၊ အထက်ပိုင်း ကိုယ်သည်။ အပရိပုဏ္ဏော၊ မပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝါမနာနံ၊ ကွဲသူတို့၏။ ဟေဋ္ဌိမကာယော၊ အောက်ခွဲဖြစ်သော ကိုယ်သည်။ ဝါ၊ အောက်ပိုင်းကိုယ်သည်။ (အ ပရိပုဏ္ဏော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။) တေ၊ ထို ကုန်းကွဲကုန်သော လူတို့သည်။ အ ပရိပုဏ္ဏကာယတ္တာ၊ မပြည့်စုံသောကိုယ် ရှိကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။အနောနုမန္ဒာ၊ မကိုင်းမညှတ်ကုန်ပဲ။ ဇဏ္ဏုကာနိ၊ ပုဆစ်ဒူးဝန်းတို့ကို။ ပရိမဇ္ဈေ၊ သုံးသပ်ခြင်းငှါ။ န သက္ကောန္တိ၊ ကုန်။ ပန၊ ကား။ မဟာပုရိသော၊ သည်။ ပရိပုဏ္ဏဥဘယကာယတ္တာ၊ပြည့်စုံသော ၂–ပါး စုံသော ကိုယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ (အနော နုမန္ဒော၊ ပဲ။ ဇဏ္ဏုကာနိ၊ တို့ကို။ ပရိမဇ္ဈေ၊ ငှါ။) သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။

ကောသောဟိတဝတ္ထိကုယော်တိ၊ ကား။ အ်ဿ၊ ထိုမင်းသား၏။ ဥသဘ ဝါရဏာဒီနံ၊ နွားလားဥသဘ ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်းအစရှိသည်တို့၏။ (ဝတ္ထိကုယံ) ဝိယ၊ အင်္ဂါဇာတ်ကဲ့သို့။သုဝဏ္ဏပဒုမကဏ္ဏိကသဒိသေဟိ၊ ရွှေပဒုမ္မာကြာအချက်နှင့် တူကုန်သော။ ကောသေဟိ၊ အအိမ်တို့ဖြင့်။ ဩဟိတံ၊ အတွင်းခွဲထားအပ်သော။ ပဋ္ဌိစ္ဆန္နံ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ ဝတ္ထိကုယံ၊အင်္ဂါဇာတ်သည်။(အတ္ထိ။) ဣတိ၊ ကြောင့်။ (ထိုသို့ အအိမ်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော အင်္ဂါဇာတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။) (သော၊ ထို မင်းသားသည်။) ကောသောဟိတ ဝတ္ထိကုယော၊ မည်၏။ ဝတ္ထေန၊ အဝတ်ဖြင့်။ ဂုဟိတဗ္ဗံ၊ လျှို့ဝှက်အပ်သော။ အင်္ဂါတံ၊ ကို။ ဝတ္ထိကုယန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏောတိ၊ ကား။ ဇာတိဟိင်္ဂုလကေန၊အစစ်ဖြစ်သော ဟသ်ပြဒါးဖြင့်။ မဇ္ဈေတ္ထ၊ သုတ်လိမ်း၍။ ဒီပိဒါဌာယ၊ သစ်၏အစွယ်ဖြင့်။ ဃံသိတ္ထ၊

သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော။ ။"သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏောတိ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏဝဏ္ဏောတိ အယမေတ္ထ အတ္ထောတိ အာဟ "ဇာတိဟိင်္ဂုလကေနာ"တိအာဒိ၊ ဟု ဋီကာမှင့်သဖြင့် "ဝဏ္ဏ၌

ပွတ်တိုက်၍။ ဂေရုကပရိကမ္မံ၊ သဘော်ဂွေ့နိုဖြင့် အပြေအပြစ်ပြုအပ်သည်ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ထပိတဃနသုဝဏ္ဏသဒိသော၊ ထားအပ်သော ; တခဲနက်သော ရွှေရုပ်နှင့်တူသော ကိုယ်ရှိသည်။ (ဟောတိ။) ဣတိ အတ္ထော။ ဧတေန၊ ဤ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော-ဟူသောပါဠိဖြင့်။ အဿ၊ ထို ယောကျားမြတ်၏။ ဃနသိ နိဒ္ဓသဏ္ဌ သရီရတံ၊ ကျစ်ကျစ်လစ်လစ် တခဲနက်ဖြစ်သော ညက်ညောသိမ်မွေ့ သော ကိုယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒသေ်တ္တာ၊ ပြ၍။ ဆဝိဝဏ္ဏဒဿနတ္ထံ၊အရေ အဆင်းကို ပြခြင်းအကျိုးငှါ။ ကဉ္စနသန္နိဘတ္တစောတိ၊ ဟူ၍။ (ဘဂဝတာ။) ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ ဝါ၊ တနည်း။ ဘော်ဤ ကဉ္စနသန္နိဘတ္တစော-ဟူသောပုဒ်သည်။ ပုရိမဿ၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော-ဟူသော ရှေးပုဒ်၏။ ဝေ ဝစနံ၊ တည်း။

အနက်နှစ်ထပ် ပါဝင်သည်'' ဟု သိစေ၏။ ထို့ကြောင့် ဋီကာ၌ ''သွာယမတ္ထော အာဝုတ္တိဘာယေနစ (အနက်နှစ်ထပ် ပေးနိုင်သော အာဝုတ္တိနည်းအားဖြင့်။) ဝေဒိ တမ္ဘော။'' ဟု ဖွင့်သည်။ထို့နောက်''သရိရပရိယာယော ဣမ ဝဏ္ဏ-သဒ္ဒေါတိ အမိပွါ ယော။'' ဟု ဋီကာဖွင့်ပြန်သည်။ ဤအလို''ဝဏ္ဏ''သဒ္ဒါသည် ''ကိုယ်''ဟူသောအနက် ကို ဟော၏။ (''အဆင်း''ဟူသောအနက်ကို မဟော။) ထို့ကြောင့် ''သုဝဏ္ဏ ဝဏ္ဏော၊ ရွှေရုပ်နှင့်တူသော ကိုယ်ရှိ၏။'' ဟု ပေးပါ။

ဇာတိ။ပ။ရူပသဒိသော။ ။ရွှေရုပ်လုပ်ပြီးသောအခါ ထိုရွှေရုပ်ကို ဟသ်ပြဒါး ဖြင့် သုတ်၍ သစ်အစွယ်ဖြင့် ပွတ်တိုက်ရသေး၏။ ထိုသို့ ပွတ်တိုက်ခြင်းသည် ရွှေရုပ် ကို ညက်ညက်ညောညော ချောချောမောမော ဖြစ်အောင်တည်း။ ထိုသို့ ပွတ်တိုက် ထားသောကြောင့် ရွှေရုပ်သည် မာမာကျစ်ကျစ် တခဲနက်ဖြစ်၏။ထို့နောက် သဘော်ဂွေ့နိုဖြင့် အပြေအပြစ်ပြုရ၏။ ထိုသို့ပြုထားအပ်သော ရွှေရုပ်ကဲ့သို့ မာမာကျစ်ကျစ် တခဲနက်ဖြစ်သော ကိုယ်ရှိသည်ကို ''သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏ''မည်၏ဟု ဆိုသည်။ ဤမျှတိုင် အောင်သော စကားအစဉ်ဖြင့် အရေအဆင်း၏ လှပပုံကိုမပြသေး။ ပင်ကိုရုပ်၏ ပြေ ပြစ်ညက်ညော ချောမောပုံကိုသာပြသည်။ ထို့ကြောင့် အရေအဆင်း၏ ဝါဝါဝင်းဝင်း လှပခြင်းကို ''ကဉ္စနသန္နိဘတ္တစော'' ပုဒ်ဖြင့် ပြရသည်။ သန္နိဘ-သဒ္ဒါသည် ဣဝါ ဒိ ဂိုဏ်းတွင် ပါဝင်သော ဥပမာန ဝါစက-သဒ္ဒါတည်း။ [ဣဝါ ဒိ ဣဝ ဝါ တုလျံ၊ သမာနံ နိဘသန္နိဘာ။-အလက်ာ စတုတ္ထပိုင်း။ ၁၇၉-ဝါထာ။]

ပုရိမဿ ဝါ ဝေ ဝစနံ။ ။ဤနည်းဖြင့်ကား သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏောနှင့် ကဉ္စနသန္နိဘတ္တ စော-သည် အဓိပ္ပါယ်တူသော ပရိယာယ်စကားလုယ်ပုဒ်တည်း။ ဤနည်းဖြင့် ဝဏ္ဏ သဒ္ဒါသည် အရုပ်ကို တင်စားထားသော ရူဠှိ-သဒ္ဒါမဟုတ် ''အဆင်းအနက်'' ဟော သော မုချသဒ္ဒါတည်း။ ထို့ကြောင့် ''သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်း ရှိ၏။'' ဟု ပေးရသည်။ [ပဌမဝိကပ္ပံ ဝတ္တာ တထာရူပါယ ပန ရူဠှိယာ အဘာဝံ နေသိ ကတ္တာ ဝဏ္ဏဓာတုပရိယာယေ ဝဏ္ဏ-သဒ္ဒံ ဂဟေတ္တာ ဒုတိယဝိကပ္ပေါ ဝုတ္တော။ တသ္မာ ပဒဋ္ဌယေနာပိ သုနိဋ္ဌန္တ (ကောင်းစွာမှုတ်လွှင့်အပ်သော အညစ်အကြေး ရှိသော=လှော်ပြီးဦးပြီးသော။) သုဝဏ္ဏသဒိသဆဝိဝဏ္ဏောတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။-ဋီကာ။]

ရဇောဇလ္လန္တိ၊ ကား။ ရဇောဝါ၊ မြူနုသည်လည်းကောင်း။ မလံဝါ၊ မြူကြမ်းသည်လည်းကောင်း။ (နဉပလိမ္ဗတိ–၌ စပ်။) [ရဇောတိ သုခုမရဇော။ ဇလ္လန္တိ မလိနဘာဝါဝေါဟော (ညစ်နွမ်းသည်၏အဖြစ်ကို ဆောင်နိုင်သော။) ရေကုသဠယော။(မြူအုပေါင်းတည်း။)တေနာဟ "မလံဝါ" တိ။–ဋီကာ။] နဉပလိမ္ဗတိတိ၊ ကား။ နလဂ္ဂတိ၊ မပြိုကပ်။ ပဒုမပလာသတော၊ ပဒုမ္မာကြာရွက်မှ။ ဥဒကဗိန္ဒု ဝိယ၊ ရေပေါက်ကဲ့သို့။ ဝိဝန္ဓတိ၊ လိမ့်ကျ၏။ ပုန၊ ဆက်။ ဟတ္ထဓောဝနာဒီနိ၊ လက်တော်ဆေးခြင်း အစရှိသည်တို့ကို။ ဥတုဂ္ဂဟဏတ္ထာယ စေဝ၊ အင်္ဂေကိုယူခြင်း အကျိုးငှါလည်းကောင်း။ (အင်္ဂေရအောင်လည်းကောင်း။)ဒါယကာနံ၊အလှူရှင်တို့၏။ပုညဖလတ္ထာယ စ၊ ကောင်းမှု၏အကျိုးအလိုငှါလည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓါ၊ တို့သည်။ ကရောန္တိ၊ မူကြကုန်၏။ စ၊ သည်သာမကသေး။ ဝတ္ထာသီသေနာပိ၊ ကျင့်ဝတ်ကို အဦးပြုသဖြင့်လည်း။(ဟတ္ထဓောဝနာဒီနိ၊ တို့ကို။ ဗုဒ္ဓါ၊ တို့သည်။) ကရောန္တိယေဝ၊ မူကြကုန်သည်သာ။ ["ဘုရားရှင်သည် ကျင့်ဝတ်ကိုအဦးပြုသဖြင့် လက်တော်ခြေတော်ဆေးမှုစသည်ကို ပြုရသည်" ဟူလို။] ဟိ၊ မှန်။ သေနာသနံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာသို့။ ပဝိသန္တေန၊ ဝင်သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ပါဒဒ၊ တို့ကို။ ဓောဝိတ္ဝာ၊ ၍။ ပဝိသိတဗ္ဗံ၊ ဝင်ရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ တေ၊ ဤ ကျင့်ဝတ်ကို။(ဘဂဝတာ။) ဝုတ္တံ၊ (စုဠဝဂ္ဂ သေနာသနက္ခန္ဓက–၌) ဟောတော်မူအပ်ပြီ။

ပြဟ္မုဇုဂတ္တောတိ၊ ကား။ ပြဟ္မာ ဝိယ၊ ပြဟ္မာကဲ့သို့။ ဥဇုဂတ္တော၊ ဖြောင့်မတ်သောကိုယ်ရှိ၏။ ဥဇုမေဝ၊ ဖြောင့်မတ်စွာသာလျှင်။ ဥဂ္ဂတဒီဃသရီရော၊ အထက်သို့တက်သော ရှည်သောကိုယ်ရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ ["ယခုကလေးဘဝ၌ မဖြစ်သေးသော်လည်း နောင်အခါ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်" ဟူလို။] ဟိ–ခဲ့။ ယေဘုယ္ယေန၊ အားဖြင့်။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ခန္ဓေ၊ ပခုံးလည်းကောင်း။ (ဣတိ–၌စပ်။) ကဋ္ဌိယံ၊ ခါးလည်းကောင်း။ ဇာဏုဟု၊ ပခေါင်ဒူးဝန်းတို့လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိသု၊ သုံးမျိုးကုန်သော။ ဌာနေသု၊ အရပ်တို့၌။ နမန္တိ၊ ကိုင်းညွှတ်ကုန်၏။ တေ၊ ထို သတ္တဝါတို့သည်။ ကဋ္ဌိယံ၊ ခါးသည်။ နမန္တာ၊ ညွှတ်ကုန်လတ်သော်။ ပစ္ဆတော၊ နောက်၌။ နမန္တိ၊ ကုန်၏။ (ကော့ကုန်၏။) ဣတရေသု၊ ခါးအရပ်မှ တပါးကုန်သော။ ဒ္ဋိသု၊ နှစ်မျိုးကုန်သော။ ဌာနေသု၊ အရပ်တို့၌။(နမန္တာ၊ ကုန်လတ်သော်။) ပုရတော၊ ရှေ့၌။(နမန္တိ၊ ကုန်၏။ ကုန်းကုန်၏။) ပန၊ ကား။ ဒီဃသရီရာ၊ ရှည်သောကိုယ်ရှိကုန်သော။ ကေ၊ အချို့သော သတ္တဝါတို့သည်။ ပဿဝက်ဘ၊ကောက်သော နံပါးရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကေ၊အချို့သော

သတ္တဝါတို့သည်။ မုခံ၊ မျက်နှာကို။ ဥန္နာမေတ္တာ၊ အထက်သို့ညွှတ်စေ၍။ ဝါ၊မောရ်။ နက္ခတ္တာနိ၊ နက္ခတ်တို့ကို။ ဂဏယန္တာ ဝိယ၊ရေတွက်ကုန်သကဲ့သို့။ စရန္တိ၊ လှည့်လည်ကြကုန်၏။ ဧကေ၊ တို့သည်။ အပ္ပမံသလောဟိတာ၊နည်းသော အသားအသွေးရှိကုန်သည်။ သူလသဒိသာ၊ တံကျင်နှင့်တူကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။[သူလသဒိသာတိ ပေါတ္ထကရူပကရဏေ (ယမင်းရုပ်ကိုပြုလုပ်ရာအခါ၌။)ထပိတသူလပါဒသဒိသာ(ထားအပ်သော တံကျင်၏အခြေနှင့်တူကုန်သည်။)ဟောန္တိ။]ဧကေ၊ တို့သည်။ ပုရတော၊ ရှေ့၌။ ပစ္ဆာရားကိုင်းကုန်သည်။ ဝါ၊ ရှိုင်းကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ပဝေဓမာနာ၊တုန်လှုပ်ကုန်လျက်။ ဂစ္ဆန္တိ၊သွားကုန်၏။ပန၊ ဗျတိရိတ်ကား။အယံ၊ ဤ မင်းသားသည်။ဥတ္တမေ၀၊ ဖြောင့်မတ်စွာသာလျှင်။ဥဂ္ဂန္တွာ၊ အထက်သို့တက်၍။ ဒိသပ္ပမာဏော၊ရှည်သော အတိုင်းအရှည်ရှိသည်။ (ဟုတ္တာ။) ဒေ၀နဂရေ၊ နတ်မြို့၌။ ဥသိတသုဝဏ္ဏ တောရဏံ ဝိယ၊ စိုက်ထူအပ်သော ရွှေတုရိုက်တိုင်ကဲ့သို့။ ဘ၀ိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤ အဓိပ္ပါယ်ကို။ ဒီပေန္တိ၊ ပြကြကုန်၏။ စ၊ ဆက်။ တေ၊ ဤ ဗြဟ္မဇုဂုတ္တ လက္ခဏာကို။(ဘဂ၀တာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ ယထာ၊ ဟောတော်မူအပ်သကဲ့သို့။) ဧ၀ံ၊ တူ။ဇာတမတ္တဿ၊ ဖွားမြင်ပြီးကာမျှဖြစ်သော မင်းသား၏။ သဗ္ဗသော၊ အလုံးစုံသောအားဖြင့်။ အ ပရိပုဏ္ဏံ၊ မပြည့်သေးသော။ ယံ ယံ မဟာပုရိသလက္ခဏံ၊ အကြင် အကြင် ယောက်ျားမြတ်၏လက္ခဏာ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ တံ၊ ထို ထို လက္ခဏာကို။ အာယတိံ၊ နောင် အခါ၌။ ဘဘာ ဘာ၀ိတံ၊ ထို အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်လတ္တံ့၏အဖြစ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။(ဘဂ၀တာ။)ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

သတ္တုဿဒေါတိ၊ ကား။ အဿ၊ ထိုမင်းသား၏။ ဒ္ဝေ၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော။ ဟတ္ထပိဋ္ဌိယော၊ လက်ဖမိုးတို့လည်းကောင်း။ ဒ္ဝေ၊ ကုန်သော။ ပါဒပိဋ္ဌိယော၊ ခြေဖမိုးတို့လည်းကောင်း။ ဒ္ဝေ၊ ကုန်သော။ အံသကူဋာနိ၊ ပခုံး

တထာ ဘာ၀ိတံ။ ။ဘ၀ိဿတိတိ ဘာ၀ိ။ ဘ၀ိဿတိ ဂမာဒိဟိ ကိသိဝိ-သုတ်ဖြင့် ကိပစ္စည်း၊ နပုလ္လိင်ဖြစ်၍ ရသ၏။ ဘာ၀ိနော၊ ဖြစ်လတ္တံ့သော လက္ခဏာ၏။ ဘာ၀ေါ ဘာ၀ိတာ။ တထာ၊ ထို မြတ်စွာမင်း၏ကိုယ်ကဲ့သို့ ဖြောင့်မတ်သော ကိုယ်ရှိသည်၏အဖြစ်ဟူသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဘာ၀ိတာ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၏အဖြစ်တည်း။ တထာ ဘာ၀ိတာ၊ အဖြစ်။

သတ္တုဿဒေါ။ ။အဿ၊ ထိုမင်းသား၏။ သတ္တသု၊ လက်ဖမိုးနှစ်ဘက် ခြေဖမိုးနှစ်ဘက် ပခုံးနှစ်ဘက် လည်ဂုတ်အားဖြင့် ခုနစ်ပါးသောအရပ်တို့၌။ဥဿဒေါ။အထက်သို့တက်သော အသားသည်။ (အတ္ထိ။) ဣတိ သတ္တုဿဒေါ။"ဟု အဋ္ဌကထာ အလို ဘိန္နာဓိကရဏမဟုဠ္ဠိဟိ သမာသ်ဝိဂ္ဂိဟ်ပြု၏။ ဥဿဒ ၌ ဥပုပ္ပ+သဒ ဓာတ်သည်

စွန်းတို့လည်းကောင်း။ ခန္ဓော၊ လည်ဂုတ်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။သတ္တသု၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဣမေသု ဌာနေသု၊ ဤအရပ်တို့၌။ ပရိပုဏ္ဏော၊ ပြည့်သော။ မံသုဿဒေါ၊ အထက်သို့တက်သော အသားသည်။ (အတ္ထိ။)ဣတိ၊ ထိုသို့ အထက်သို့တက်သော အသားရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။(သော၊ ထိုမင်းသားသည်။) သတ္တုဿဒေါ၊ မည်၏။ ပန၊ ကား။ အညေသံ၊ တို့၏။ ဟတ္ထပါဒပိဋ္ဌာဒီသု၊ လက်ဖမိုး ခြေဖမိုး အစရှိသည်တို့၌။ သိရာဇာလံ၊ အကြောတည်းဟူသောကွန်ရက်သည်။ ပညာယတိ၊ထင်ရှား၏။ အံသကူဋကွန္ဓေသု၊ ပခုံးစွန်း လည်ဂုတ်တို့၌။ အဋ္ဌိ ကောဋ္ဌိယော၊ အရိုးစွန်းတို့သည်။ (ပညာယန္တိ၊ ကုန်၏။) တေ၊ ထို သတ္တဝါတို့သည်။ မနုဿပေတာဝိယ၊ လူ့ပြိတ္တာတို့ကဲ့သို့။ ခါယန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ တတော၊ ထို အခြင်းအရာအားဖြင့်။ မဟာပုရိသော၊ သည်။ နဿ(ခါယတိ)၊ မထင်ရ။ ပန၊ အနဿ ကား။ မဟာပုရိသော၊ သည်။ သတ္တသု၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဌာနေသု၊ အရပ်တို့၌။ ပရိပုဏ္ဏ မံသုဿဒတ္တာ၊ ပြည့်သော အထက်သို့တက်သော အသားရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နိဂ္ဂုဏ္ဌသိလာဇာလေဟိ၊ လျှို့ဝှက်အပ်သောအကြောတည်းဟူသော ကွန်ရက်ရှိကုန်သော။ (မထင်ရှားသော အကြောရှိကုန်သော။) ဟတ္ထပိဋ္ဌာဒီဟိ၊ လက်ဖမိုး အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ဝဇ္ဇေတ္ဝာ၊ လုံး၍။ သုထပိတသုဝဏ္ဏာ ဋ္ဌိဂ်ဿဒိသေန၊ ကောင်းစွာထားအပ်သော ရွှေမရိုးစည်နှင့်တူသော။ ခန္ဓေန၊ ပခုံးဖြင့်။ သိလာရူပတံ ဝိယ၊ ကျောက်ရုပ်ကလေးကဲ့သို့။ ခါယတိ၊ ထင်ရ၏။ စိတ္တကမ္မရူပတံ ဝိယ စ၊ ဆန်းကြယ်စွာပြုလုပ်အပ်သော ပန်းချီဆေးရေးရုပ်ကဲ့သို့လည်း။ ခါယတိ၊၏။

အဿ၊ ထိုမင်းသား၏။ သီဟဿ၊ ခြင်္သေ့၏။ ပုဗ္ဗဒ္ဓံ ဝိယ၊ ရှေထက်ဝက် ကိုယ်ကဲ့သို့။ ကာယော၊ ကိုယ်သည်။ (အတ္ထိ။) ဣတိ။(သော၊ ထိုမင်းသား

ဂတိအနက်ကို ဟောစ်။ အထက်သို့တက်သော အသားဟူသည် ''ပြည့်ဖြိုးသော အသားပင်တည်း။'' ထို့ကြောင့် ''ပရိပုဏ္ဏော''ဟု အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်သည်။ ဋီကာ၌ ကား—''ဟတ္ထပိဋ္ဌိအာဒိဝသေန သတ္တ သရီရာဝယဝါ ဥဿဒါ ဥပစိတမံသာ ဧတေ ဿာတိ သတ္တုဿဒေါ''ဟု တုလျာမိကရဏမဟုဋ္ဌိဟိ ပြုလေစ်။ ထိုဋီကာအလို ပြည့်ဖြိုးသော အသားရှိသော ခုနစ်ပါးသောအရပ်ရှိသောမင်းသား။

တေ မနုဿပေတာ ဝိယ။ ။ရှေ့၌''ယေဘုယျေန ဟိ သတ္တာ''ဟု သတ္တဝါမည်ဖြင့် လူတို့ကိုပင် ခေါ်ဝေါ်သုံးစွဲခဲ့၏။ ဤ၌ ''မနုဿ''ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသည် ရှေနောက်မညီ။ လူတွေ့၏အကြောင်းကို ဆိုရာဖြစ်သောကြောင့် ''မနုဿ'' ဟူ၍လည်း တမင်ဆိုဖွယ်မလို။ ထို့ကြောင့် ''တေ၊ ထို သတ္တဝါတို့သည်။ မနုဿပေတာ ဝိယ။ လူ့ပြိတ္တာတို့ကဲ့သို့။ ခါယန္တိ။''ဟု ရှိမှကောင်းမည်ထင်သည်။

သည်။) သီဟပုဗ္ဗဒ္ဓကာယော၊ မည်၏။ ဟိ၊ ခဲ့၏။ သီဟဿ၊ ၏။ ပုရတ္ထိမ
ကာယော ဝ၊ ရှေ့ခြေဖြစ်သော ကိုယ်သည်သာ။ ဝါ၊ ရှေ့ပိုင်းကိုယ်သည်သာ။
ပရိပုဏ္ဏော၊ ပြည့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပစ္ဆိမကာယော၊ နောက်ခြေဖြစ်သော
ကိုယ်သည်။ ဝါ၊ နောက်ပိုင်း ကိုယ်သည်။ အ ပရိပုဏ္ဏော၊ မပြည့်သည်။
(ဟောတိ။) ပန၊ ကား။ .မဟာပုရိသဿ၊ ၏။ သီဟဿ၊ ၏။ ပုဗ္ဗဒ္ဓကာ
ယော ဝိယ၊ ရှေထက်ဝက်ကိုယ်သည်ကဲ့သို့။ သဗ္ဗော၊ သော။ ကာယော၊
(အထက်ပိုင်း အောက်ပိုင်း) ကိုယ်သည်။ ပရိပုဏ္ဏော၊ သည်။ (ဟောတိ။)
သီဟဿ၊ ၏။ (ကာယော၊ သည်။)တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်၌။ ဝိနတုန္ဒတာဒိ
ဝသေန၊ဖောက်ဖောက်ပြန်ပြန် ကိုင်းညွှတ်ခြင်း အထက်သို့ညွှတ်ခြင်း အစရှိသည်
၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဒုဿဏ္ဌိတဝိသဏ္ဌိတော၊ မကောင်းသောသဏ္ဌာန်ရှိ ဖောက်
ပြန်သောသဏ္ဌာန်ရှိသည်။ ဟောတိ ဣဝ၊ သို့။ (တထာ၊ တူ။ မဟာပုရိသဿ၊
၏။) သောပါ၊ ထို အထက်ပိုင်း အောက်ပိုင်း ကိုယ်သည်လည်း။ တတ္ထ တတ္ထ၊
၌။ ဝိနတုန္ဒတာဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒုဿဏ္ဌိတဝိသဏ္ဌိတော၊ ရှိသည်။ နု ဟော
တိ၊ မဖြစ်။ ပန၊ အန္ဓယ ကား။ ဒီဃယုတ္တဌာနေ၊ ရှည်သင့်ရာအရပ်၌။
ဒီဃော၊ သည်။ (ဟောတိ။) ရဿထူလကိသပုထုလအနုဝဋ္ဌိတယုတ္တဌာနေသုး
တိုသင့်ရာအရပ် ဆူဖြိုးသင့်ရာအရပ် ပိန်သင့်ရာ (သေးသင့်ရာ)အရပ် ပြန့်
ကျယ်သင့်ရာအရပ် အစဉ်အတိုင်းလုံးသင့်ရာအရပ်တို့၌။ တထာဝိဓော ဝ၊
ထိုသို့ သဘောရှိသည်သာ။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ၊ သာဓက ကား။ မနာ
ပိယော ဝ ။ပ။ သဏ္ဌန္တိတိ. ဟူသော။ တေ(သုတ္တံ)၊ ဤ ပါဠိတော်ကို။
ဘဂဝတာ၊ သည်။—

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မနာပိယော ဝ၊ စိတ်ကို တိုးပွားစေတတ်သည်
သာလျှင်ဖြစ်သော။ ကမ္မဝိပါကေ၊ ကံ၏အကျိုးသည်။ ပစ္စုပဋ္ဌိတေ၊
ရှေးရှုတည်လတ်သော်။ ဒီဃေဟိ၊ ရှည်ကုန်သော။ ယေဟိ အင်္ဂေဟိ၊
အကြင် လက်ချောင်း ခြေချောင်း နှာခေါင်းအစရှိသော အင်္ဂါတို့
ဖြင့်။ သောဘတိ၊ တင့်တယ်၏။ တာနိ အင်္ဂါနိ၊ ရှည်မှတင့်တယ်မည့်
လက်ချောင်း ခြေချောင်း နှာခေါင်းအစရှိသော ထို အင်္ဂါတို့သည်။
ဒီဃာနိ၊ ရှည်ကုန်သည်။ (ဟုတ္တာ။) သဏ္ဌန္တိ၊ ကောင်းစွာတည်ကုန်၏။
ရဿေဟိ၊ တိုကုန်သော။ ယေဟိ အင်္ဂေဟိ၊ အကြင် လည်ပင်း အစရှိ
သောအင်္ဂါတို့ဖြင့်။ သောဘတိ၊ ၏။ တာနိ အင်္ဂါနိ၊ ထို တိုမှတင့်တယ်
မည့်လည်ပင်းအစရှိသောအင်္ဂါတို့သည်။ရဿာနိ၊ကုန်သည်။ (ဟုတ္တာ။)
သဏ္ဌန္တိ။ ထူလေဟိ၊ တုတ်ကုန်သော။ယေဟိ အင်္ဂေဟိ၊ အကြင်ပေါင်
လက်မောင်း အစရှိသောအင်္ဂါတို့ဖြင့်။ သောဘတိ။ တာနိ အင်္ဂါနိ၊ ထို

တုတ်မှတ်ရ်လယ်မည့် ပေါင် လက်မောင်း အစရှိသော အင်္ဂါတို့သည်။ ထူလာနို့ ကုန်သည်။ (ဟုတ္တာ။) သဏ္ဌာန်တို့။ ကိသေဟိ။ သေးကုန်သော။ ယေဟိ အင်္ဂေါ်ဟိ။ အကြောင်ဆံပင် မွေးညင်း ခါး အစရှိသောအင်္ဂါတို့ ဖြင့်။ သောဘတိ။ ၏။ တာနို့ ထိုသေးမှတ်ရ်တယ်မည့် ဆံပင် မွေးညင်း ခါး အစရှိသောအင်္ဂါတို့သည်။ ကိသာနို့ ကုန်သည်။ (ဟုတ္တာ။) သဏ္ဌာန်တို့။ ပုထုလေဟိ။ ပြန့်ကျယ်ကုန်သော။ ယေဟိ အင်္ဂေါ်ဟိ။ အကြောင် မျက်လုံး လက်ဖဝါးပြင် အစရှိသောအင်္ဂါတို့ဖြင့်။ သောဘတိ။ တာနို အင်္ဂါနို့ ထိုကျယ်ပြန့်မှတ်ရ်တယ်မည့် မျက်လုံး လက်ဖဝါးပြင် အစရှိသော အင်္ဂါတို့သည်။ ထူလာနို့ ကုန်သည်။ (ဟုတ္တာ။) သဏ္ဌာန်တို့။ ဝဋ္ဋေဟိ။ လုံးကုန်သော။ ယေဟိ အင်္ဂေါ်ဟိ။ အကြောင် ခြေသလုံး လက် အစရှိသော အင်္ဂါတို့ဖြင့်။ သောဘတိ။ တာနို အင်္ဂါနို့ ထို လုံးမှတ်ရ်တယ်မည့် ခြေသလုံး လက် အစရှိသော အင်္ဂါတို့သည်။ ဝဋ္ဋာနို့ လုံးကုန်သည်။ (ဟုတ္တာ။) သဏ္ဌာန်တို့ ကုန်၏။ ဣတိ ဤသို့။ 'မဟာပုရိသဿ ၏။ အတ္တဘာဝေါ' အတ္တဘောကို။ ဝါ သည်။ 'နာနာစိတ္တေန အမျိုးမျိုးသော စိတ်ဟူသော။ ပုညစိတ္တေန ကောင်းမှုတည်းဟူသောစိတ်ကြောင့်။ စိတ္တိတော လွန်စွာဖြစ်သော ဆန်းကြယ်သည်၏အဖြစ်ရှိသည်။ ဒသဟိ။ ဆယ်ပါးကုန်သော။ ပါရမီဟိ ပါရမီတော်တို့သည်။ သဇ္ဇိတော ဆင်ပြင်အပ်သည်။ (ဟောတိ)။ (တနည်း)မဟာ

နာနာစိတ္တေန ပုညစိတ္တေန။ ။ယခုစာအုပ်များ၌ "နာနာစိတ္တေန ပုညစိတ္တေန" ဟု ပါ၌ရှိ၏။ ဒါနစိတ် သီလစိတ် နေက္ခမ္မစိတ် စသောအားဖြင့် အမျိုးမျိုးသော ပါရမီစိတ်ကို "နာနာစိတ္တေန" ဟု ဆိုသည်။ [သတပုညလက္ခဏတာယ နာနာစိတ္တေန ပုညစိတ္တေန စိတ္တိတော။—ဋီကာ။]

တနည်း။ ။"ဒါနစိတ္တေန ပုညစိတ္တေနာတိ ဝါ ပါဌော" ဟု ဋီကာ၌ပါ၌တမျိုးရှိသေး၏။ ဒါနဝသေန (ဒါနစိတ္တေန၏အဖွင့်။) သီလာဒိဝသေနစ ပဝတ္တပုညစိတ္တေန (ပုညစိတ္တေန၏အဖွင့်။) ဣတိ အတ္ထော။—ဋီကာ။ [ဒါနစိတ္တေနဖြင့် ဒါနစိတ်ကိုယူပြီးဖြစ်သောကြောင့် ပုညစိတ္တေနဖြင့် သီလစသော ပါရမီကောင်းမှုစိတ်ကိုသာ ယူရတော့သည်။ ပါရိသေသနည်းတည်း။]

စိတ္တိတော သဇ္ဇိတော။ ။စိတ္တိတောကို "သဠာတစိတ္တဘာဝေါ" ဟု ဋီကာဖွင့်သောကြောင့် စိတ္တနောင် သဠာတ အသယတ္ထိအနက်၌ ဣတပစ္စည်းသက်ထားသည်ဟု မှတ်ပါ။ စိတ္တ၌လည်း ဘာဝဠာခန် ကြံပါ။ "ဆန်းကြယ်သည်၏အဖြစ်" ဟူလို။ သဇ္ဇိတော၌ သဠာတ်သည် ဆင်ပြင်ခြင်းအနက်ကို ဟော၏။ ဘုရားအလောင်း၏ အတ္တဘောတော်ကို ပါရမီဆယ်ပါးတို့က လှသည်ထက်လှအောင် ချောသည်ထက်ချောအောင် ပြင်ဆင်လိုက်ကြသည်—ဟူလို။

ပုရိသဿ၊ ၏။ အတ္ထိဘာဝေါ၊ ကို။ ဝါ၊သည်။ ဒါနုစိတ္တေန၊ဒါန၏အစွမ်း ဖြင့် ဖြစ်သောစိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ပုညစိတ္တေန၊ သီလအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သောစိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ စိတ္တိတော၊ လွန်စွာဖြစ်သော ဆန်းကြယ်သည်၏ အဖြစ်ရှိသည်။ ဒသဟိ၊ ကုန်သော။ ပါရမီဟိ၊တို့သည်။ သဇ္ဇိတော၊ ဆင်ပြင်အပ်သည်။(ဟောတိ)။လောကေ၊ လောကဋ္ဌ။ သမ္ဘသိပ္ပိ နောဝါ၊ အလုံးစုံသော ပန်းပု ပန်းချီ အတတ်သည်တို့သည်သော်လည်း ကောင်း။ သမ္ဘက္ခဒ္ဓိမန္ကောဝါ၊ အလုံးစုံသော တန်ခိုးရှင်တို့သည်သော်လည်း ကောင်း။ ပတိရူပကမ္မိ၊ အတုဖြစ်သောအရုပ်ကိုသော်မှလည်း။ ဝါ၊ ဆင်း တုရုပ်တုကိုသော်မှလည်း။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ နသက္ကောန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။

စိတန္တရံသောတိ(တ္ထေ)၊ ဟူသော ဤပါဋိဋ္ဌ။ ဒ္ဝိန္နံ၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော။ ကောဋ္ဌာနံ၊ လက်ပြင်ရိုးတို့၏။ အန္တရံ၊ အကြားကို။ အန္တရံသံ၊ အန္တရံသ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ [အန္တရံသဋ္ဌ "အန္တရ+အံသ"ဟု ခွဲ၍ အံသသဒ္ဒါသည် အဖို့အနက်ဟောတည်း။] အဿ၊ ထိုမင်းသား၏။ စိတံ၊ စိအပ်သကဲ့သို့ ဖြစ် ၎သော။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်သော။ တံ အန္တရံသံ၊ ထို လက်ပြင်ရိုး နှစ်ဘက်တို့၏ အကြားဖြစ်သောအဖို့သည်။ (အတ္ထိ)။ ဣတိ၊ ထိုသို့ စိအပ်သကဲ့သို့ဖြစ်သော ပြည့်သော လက်ပြင်ရိုးနှစ်ဘက်တို့၏ အကြားအဖို့ ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ (သော၊ ထိုမင်းသားသည်။) စိတန္တရံသော၊ မည်၏။ ဟိ၊ ခွဲ။ အညေသံ၊ တို့၏။ တံဌာနံ၊ ထို လက်ပြင်ရိုးနှစ်ဘက်တို့၏ အကြားအရုပ်သည်။ နိန္နံ၊ နိမ့်သည်။ ဝါ၊ ချိုင့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒ္ဝေ၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော။ ပိဋ္ဌိ ကောဋ္ဌာ၊ ကျောက်ကုန်းအထက် လက်ပြင်ရိုးတို့သည်။ ပါဋိဟေဏ္ဍာ၊ အသီး

မှန်၏။—ဤမျှလောက်အတူမရှိအောင် လှပချောမောသော အတ္တဘောသည်သာ နောင်အခါ၌ ရအပ်လတ္တံ့သော ဓမ္မကာယ (တရားအပေါင်း)၏ တည်ရာ ဖြစ်ထိုက် သည်။ အရုပ်ဆိုးနေလျှင် ရအပ်လတ္တံ့သော တရားတော်အပေါင်း၏ တည်ရာမဖြစ် နိုင်၊ ["ဤဒိသော ဝေ ဗုဒ္ဓါနံ ဓမ္မတာ ယဿ အမိဋ္ဌာနံ ဘရိတုံ ယုတ္တော"တိ ဒသ ပါရမီဟိ သဇ္ဇိတော အတ္တိသဒ္ဒေတော။—ဋီကာ။]

ဒ္ဝိန္နံ ကောဋ္ဌာနံ အန္တရံ။ ။ဒ္ဝိန္နံ ကောဋ္ဌာနံ အန္တရန္တိ ဒ္ဝိန္နံ ဝိဋ္ဌိမဟာဟာနံ၊ ကျောရိုး လက်ရုံးလက်မောင်းဖြစ်သော လက်ပြင်ရိုးတို့၏။ ဝေမဇ္ဈ၊အလယ်အရပ်ဖြစ်သော။ ဝိဋ္ဌ မဇ္ဈသ၊ ကျောက်ကုန်းအလယ်၏။ ဥပရိဘာဂေါ၊ အထက်အဖို့ကို။ (အန္တရံသံဝုစ္စ တိ—ဌစပ်။) စိတံ ပရိပုဏ္ဏန္တိ အနိန္ဒဘာဝေန စိတံ၊ မညွတ်မချိုင့်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် စိထားအပ်သကဲ့သို့ ဖြစ်သော။ ဒ္ဝိဟိ ကောဋ္ဌေဟိ သမတလတာယ ပရိပုဏ္ဏံ၊ နှစ်ဘက် သော လက်ပြင်ရိုးတို့ဖြင့် ညီမျှသောအပြင်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ပြည့်သော။ (အန္တ ရံသံဌစပ်)။—ဋီကာ။

အခြား တခုစီတို့သည်။ ပညာယန္တိ၊ ထင်ရှားကုန်၏။ ပန၊ ကား။မဟာပုရိသဿ၊ ၏။ ကဋ္ဌိတော၊ ခါးမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ မံသပဋ္ဌလံ၊ အသားလွှာသည်။ ယာဝ ခန္ဓာ၊ ပခုံးတိုင်အောင်။ ဥဂ္ဂမ္မ၊ အထက်သို့တက်၍။ သမုဿိတ သုဝဏ္ဏဖလကံ ဝိယ၊ ကောင်းစွာထောင်အပ်သော ရွှေပျဉ်ချပ်သည်ကဲ့သို့။ ပိဋ္ဌိ ကျောက်ကုန်းကို။ ဆာဒေတွာ၊ ဖုံး၍။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်၏။

နိဂြောဓပရိမဏ္ဍလောတိ၊ ကား။ နိဂြောဓောဝိယ၊ ပညောင်ပင်ကဲ့သို့။ ပရိမဏ္ဍလော၊ ထက်ဝန်းကျင် ဝန်းဝိုင်း၏။ပညာသဟဋ္ဌတာယဝါ၊အတောင်ငါးဆယ် ရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း။ [“ပင်စည်က အတောင်ငါးဆယ်ရှိလျှင် အကိုင်းကလည်း အတောင်ငါးဆယ်ရှိသည်”စသည်။](သမ–၌စပ်။) သတဟဋ္ဌတာယဝါ၊ အတောင်တရာရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း။ သမက္ခန္ဓသာခေါ၊ ညီမျှသော ပင်စည်အကိုင်းရှိသော။ နိဂြောဓော၊ ပညောင်ပင်သည်။ ဒီဃတော ပိ၊ အရှည်အမြင့် အားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိတ္ထာရတောပိ၊ အပြန့်အကျယ် အားဖြင့်လည်းကောင်း။ ကေဝ မာဏောဝ၊ တူသောပမာဏရှိသည်သာ။ ဟောတိ ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧवं၊ တူ။ ကာယတော ပိ၊ ကိုယ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗျာမတော ပိ၊ အလံအားဖြင့်လည်းကောင်း။ကေဝမာဏော၊ တူသော ပမာဏရှိသည်။(ဟောတိ။) အညောသံ၊ တို့၏။ကာယောဝါ၊ ကိုယ်သည်သော်လည်းကောင်း။ ဗျာမောဝါ၊ အလံသည်သော်လည်းကောင်း။ ဒီဃော၊ ရှည်သည်။ ဟောတိ ယထာ၊ သို့။ ဧवं၊ တူ။ ဝိသမပမာဏော၊ မညီမျှသော ပမာဏရှိသည်။ နု (ဟောတိ)၊ မဖြစ်။ ဣတိ အတ္ထော။ တေနေဝ၊ ထို့ကြောင့်ပင်။ (ထိုသို့ ကိုယ်နှင့် အလံ

နိဂြောဓော ဝိယ ပရိမဏ္ဍလော။ ။နိဂြောဓော ဝိယ ပရိမဏ္ဍလောတိ ပရိမဏ္ဍလ နိဂြောဓော ဝိယ ပရိမဏ္ဍလော။ (ထက်ဝန်းကျင် ဝန်းဝိုင်းသော ပညောင်ပင်ကဲ့သို့ ဝန်းဝိုင်း၏။) “နိဂြောဓပရိမဏ္ဍလပရိမဏ္ဍလော”တို့ ဝတ္တမေ့ ကေသ ပရိမဏ္ဍလ သဒ္ဒသ လောပံ ကတ္တာ“နိဂြောဓပရိမဏ္ဍလော”တို့ ဝုတ္တော။ တေနာဟ “သမက္ခန္ဓ သာခေါ နိဂြောဓော”တို့ အာဒိ။–ဋီကာ။

တနည်း။ ။ပရိမဏ္ဍလသဒ္ဒသန္ဓိဝေနနဝါ ပရိမဏ္ဍလောဝ နိဂြောဓော ဝ်ယ္ယတိ (“ပရိမဏ္ဍလသဒ္ဒါ၏ အနိုးဌ်တည်သော နိဂြောဓ”ဟူသည် “ပရိမဏ္ဍလနိဂြောဓပင်တည်း” ဟု ပရိမဏ္ဍလနိဂြောဓကို ယူနိုင်၏။) ဣတိ ကေသ ပရိမဏ္ဍလသဒ္ဒသ လောပေန ဝိနာဝိ (ထို့ကြောင့် ပရိမဏ္ဍလသဒ္ဒါတပုဒ် ဖျောခြင်းနှင့် ကင်းရှိလည်း။) အယမတ္ထော လဒ္ဓတိတိ အာဟ “နိဂြောဓော ဝိယ ပရိမဏ္ဍလော”တို့။–ဋီကာ။ နောက်နည်းဌ် ပရိမဏ္ဍလ နှစ်ပုဒ်မလို။ နှစ်နည်းလုံးပင် မဟာဋီဃီသမာသ် ဝါ၏ဟ် မပြေ။ ဥပမာပ္ပိမ္ဗပဒ် ကမ္မဓာရယ်သာ။

ညီမျှသော ပမာဏရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ပင်။) ယာဝတက္ခဏ ကာယောတိ အာဒိ၊ အစရှိသော စကားတော်ကို။ (ဘဂဝတာ။) ဝုတ္တံ။ တတ္ထ၊ ထိုယာဝ တက္ခဏ ကာယော အစရှိသော ပါဠိ၌။ ယာဝတကော အဿာတိ၊ ယာဝ တက္ခဏော အဿ ဟူသော ပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်းသည်။(ဩကာရဿ၊ ဩအက္ခရာ၏၊ ဝကာရာဒေသံ။ ဝ အက္ခရာအပြုကို။ ကတ္တာ၊ ၌။) ယာဝတက္ခဏ၊ ယာဝ တက္ခဏ ဟု ဖြစ်၏။

သမဝဋ္ဋက္ခန္ဓောတိ၊ကား။ သမဝဋ္ဋိတက္ခန္ဓော၊ အညိအမျှ လုံးသောလည်ကုပ် ရှိ၏။ ဧကော၊ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ကောဇ္ဇာ ဝိယ၊ ကြိုးကြောတို့သည် ကဲ့သို့။ ဒီဃဂလာ စ၊ ရှည်သော လည်ပင်းရှိကုန်သည်လည်းကောင်း။ ဗကာ ဝိယ၊ ဗျိုင်းတို့သည်ကဲ့သို့။ ဝက်ဂလာ စ၊ ကောက်သော လည်ပင်းရှိကုန်သည် လည်းကောင်း။ ဝရုဟာ ဝိယ၊ တောဝက်ကြီးတို့သည်ကဲ့သို့။ပုထုလဂလာ စ၊ ပြန့်ကျယ်သောလည်ပင်းရှိကုန်သည်လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ ယထာ၊ ဖြစ်ကုန် သကဲ့သို့။ ကထနကာလေ၊ စကားပြောရာအခါ၌။ သိရာဇာလံ၊ အကြော တည်းဟူသော ကွန်ရက်သည်။ ပညာယတိ (ယထာ)၊ သို့။ မန္ဒော၊ နုံ့သော။ ဝါ၊ တိုးသော။ သရော၊ အသံသည်။ နိက္ခမတိ (ယထာ)၊ ထွက်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ မဟာပုရိသဿ၊ ၏။ ခန္ဓော၊ လည်ကုပ်သည်။ ဝါ၊လည်ပင်းသည်။ နမဟုတ်။ ပန၊ အဟုတ်ကား။ မဟာပုရိသဿ၊ ၏။ သုဝိဋ္ဌိတသုဝဏ္ဏာဋ္ဌင်္ဂသဒိ သော၊ ကောင်းစွာလုံးသော ရွှေမရိုးစည်ငယ်နှင့်တူသော။ ခန္ဓော၊ လည်ကုပ် သည်။ ဝါ၊ လည်ပင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကထနကာလေ၊ ၌။ သိရာဇာလံ၊ သည်။ နုပညာယတိ၊ရှား။ မေဃဿ၊၏။ ဂဇ္ဇိတော ဝိယ၊ ထစ်ချုန်းသံသည် ကဲ့သို့။ သရော၊ အသံသည်။ မဟာ၊ ကျယ်သည်။ ဟောတိ။ ၏။

ရသဂ္ဂသဂ္ဂိတိ ဇွှေ၊ ဟူသောဤပါဠိ၌။ (အဝယဝတ္ထော၊ အစိတ်ဖြစ် သော အနုက်ကို။ ဧတံ၊ ဤ ဆိုဖွယ်လတ္တံ့သောနည်းဖြင့်။ ဒဋ္ဌမ္ဘော၊ ၏။ ယာ၊ အကြင်အကြောတို့သည်။) ရသံ၊ အရသာကို။ ဂသန္တိ ဟရန္တိ၊ ဆောင်တတ် ကုန်၏။ ဣတိ၊ ထိုသို့ အရသာကို ဆောင်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (တာ၊ ထိုအကြောတို့သည်။) ရသဂ္ဂသာ၊ တို့မည်၏။ ဧတေ၊ ဤ ရသဂ္ဂသာဟူသော

ရသဂ္ဂသဂ္ဂိ။ ။ရသဂ္ဂသဂ္ဂိတိ မဓုရာဒိဘေဒံ၊ အချိုအစရှိသော အပြားရှိသော။ ရသံ ဂသန္တိ အန္တော ပဝေသန္တိ (အတွင်းသွင်းတတ်ကုန်၏။) ဣတိ ရသဂ္ဂသာ။ ရသဂ္ဂသာနံ၊ အရသာကို ဆောင်တတ်သော အကြောတို့တွင်။ အဂ္ဂါ၊ မြတ်သော အကြောတို့တည်း။ ဤသို့ သမာသ်ပုဒ်တပုဒ်ဖြစ်ပြီးနောက်မှ ''ရသဂ္ဂသဂ္ဂါ ဧတေ သန္တိတိ ရသဂ္ဂသဂ္ဂိ''ဟု အဿတ္ထိ တद္ဓိတ်ဆင့်ရ၏။ သို့မှ တဒ္ဓိတ် ဤပစ္စည်းဖြင့် ''ရသဂ္ဂ

သဒ္ဒါသည်။ ရသဟရဏီနှံ၊ အရသာကိုဆောင်တတ်သော အကြောတို့ကို။ အဓိဝစနှံ၊ ဟောသောသဒ္ဒါတည်း။ အသ၊ ထို မင်းသား၏။ အဂ္ဂါ၊ မြတ်ကုန်သော။ တာ၊ ထို အရသာကိုဆောင်တတ်သော အကြောတို့သည်။ (သန္တိ။) ဣတိ၊ ထိုသို့အရသာကို ဆောင်တတ်သော မြတ်သောအကြောတို့ ရှိကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (သေ၊ ထိုမင်းသားသည်။) ရသဂ္ဂသဂ္ဂီ၊ မည်၏။ ကိရ၊ ခဲ့ဦးအုံ။ မဟာပုရိသသ၊ ၏။ သတ္တရသဟရဏီသဟဿာနိ၊ အရသာကိုဆောင်တတ်သော ခုနစ်ထောင်သော အကြောတို့သည်။ ဥဒ္ဒဂ္ဂါနိ၊ အထက်၌ အဖျားရှိကုန်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဂိဝါယမေဝ၊ လည်ပင်း၌သာ။ ပဋိမုက္ကာနိ၊ စွပ်နေကုန်သည်။ (ဟောန္တိ။) တိဖလမတ္တောပိ၊ နှမ်းစေ့အတိုင်းအရည်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ အာဟာရော၊ အာဟာရသည်။ ဝါ၊ ကို။ ဇိဝှဂ္ဂေ၊ လျှာဖျားဝ်။ ထပိတော၊ ထားအပ်သည်။ (သမာနော၊ လတ်သော်။) သမ္ဘဝါယ၊ အလုံးစုံသောကိုယ်ကို။ ဝါ၊ တကိုယ်လုံးကို။ အနုဖရတိ၊ အစဉ်အတိုင်း ဖြန့်နှံ့၏။ တေနေဝ၊ ထိုသို့အလုံးစုံသော ကိုယ်ကို အရသာဖြန့်နှံ့သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ပင်။ မဟာပဓောနံ၊ မြတ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းကို (ဒုက္ခရဝရိယာအကျင့်ကို။) ပဒဟန္တသာ၊ အားထုတ်စဉ်။ ကေတကဏ္ဏုလာ ဒီဟိပိ၊ တလုံးသောဆန် အစရှိသည်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ကဋ္ဌာယယူသ ပသဟမတ္တောနာပိ၊ တလက်ဖက်လောက်သော ကုလားပဲရေဖြင့်လည်းကောင်း။ ကာယသ၊ ကိုယ်ကို။ ဝါ၊ ၏။ ယာပနံ၊ ရှည်သောအဓွန့်သို့ ရောက်စေနိုင်ခြင်းသည်။ ဝါ၊ မျှတခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ပန၊ ကား။ အညေသံ၊ တို့၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ အဘာဝေါ၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ သကလံ၊ အလုံးစုံသော။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ ဩဇာ၊ ဩဇာသည်။ နှ ဖရတိ၊ မဖြန့်နှံ့။ တေန၊ ထိုသို့ တကိုယ်လုံးကို ဩဇာမဖြန့်နှံ့ခြင်းကြောင့်။ တေ၊ ထို အခြားသော သတ္တဝါတို့သည်။ ဗာဟုဗဓာ၊ များသောအနာရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ [ကေနာတိ ဩဇာယ အဖရဏေန (ဩဇာ၏မဖြန့်နှံ့ခြင်းကြောင့်။)ဟိနဓာတုကတ္တာ (ယုတ်လျော့သော ဘလိပ်

သဂ္ဂီ''ဟု ပြီးနိုင်သည်။ အဋ္ဌကထာ၌ကား လဟုကနည်းအားဖြင့် ဖွင့်ထားသောကြောင့် ဤပစ္စည်းသက်ရုပ် မထင်ရှား။ ထို့ပြင် အဋ္ဌကထာ၌ ''ဥဒ္ဒဂ္ဂါနိ ဟုတ္ဝာ''ကို ကြည့်၍ အဂ္ဂသဒ္ဒါသည် အဖျားအနက်ဟောဟု ဆရာတို့ကြံကြသည်။ ဋီကာ၌ကား ''ရသဂ္ဂသဂ္ဂါ''ဟု ဆိုသောကြောင့် အဂ္ဂသဒ္ဒါသည် အမြတ်အနက်ဟောတည်း။ ထို့ကြောင့် ''ရသဂ္ဂသဂ္ဂီ၊ အရသာကိုဆောင်တတ်သော အကြောတို့ဝယ် မြတ်သော ခုနစ်ထောင်သော အကြောရှိသည်''ဟုပေးပါ။ [ဤပုံစံနှင့်စပ်၍ မှတ်ချက်ကို ဆရာတော်၏နိဿယ၌ ပြထားလျက်ရှိပြီ။]

သည်းခြေ ထွေး ပြည့်စသော ခေတ်ရှိကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။)တေ ဗဟွာ ဗာဓာ ဟောန္တိ။–ဋီကာ။]

အာသ၊ ထိုမင်းသား၏။ သီဟာသ၊ ခြင်္သေ့၏။ ဟနု ဣဝ၊ မေးကဲ့သို့သော။ (ဟနု၊ မေးသည်။ အဋ္ဌိ၊ ၏။) ဣတိ၊ ထိုသို့ ခြင်္သေ့၏မေးကဲ့သို့သော မေးရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ (သော၊ ထိုမင်းသည်။) သီဟဟနု၊ မည်၏။ တတ္ထ၊ ထို သီဟဟနုဟူသောပါဋိဋ္ဌ။ (ဝိတ္ထာရော၊ ကို။ ဝေ၊ နည်းဖြင့်။ ဝေဒိ တမ္ဘော၊ ၏။)သီဟာသ၊ ၏။ ဟေဋ္ဌိမဟနုမေဝ၊ အောက်ခွဲဖြစ်သော မေးသည် သာ။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်သည်။ဟောတိ။ ဥပရိမံ၊ အထက်ခွဲဖြစ်သော မေးသည်။ (ပရိပုဏ္ဏံ၊ သည်။) နဟောတိ။) ပန၊ကား။ မဟာပုရိသဿ၊၏။ သီဟာသ၊ ၏။ ဟေဋ္ဌိမံ ဝိယ၊ အောက်ခွဲဖြစ်သော မေးသည်ကဲ့သို့။ ဒွေပိ၊ နှစ်ပါးလည်း ဖြစ်သော အထက်မေး အောက်မေးတို့သည်။ ပရိပုဏ္ဏာနိ၊ ပြည့်ကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ။) ဒ္ဝါဒသိယာ၊ တဆယ့်နှစ်ရက်မြောက်ဖြစ်သော။ပက္ခဿ၊ လဆန်း ပက္ခ၏။ စန္ဒသဒိသာနိ၊ လနှင့်တူကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ အထ၊ မေးကိုမြင် ကြရာ ယိုအခါ၌။ နေမိတ္တိကာ၊ နိမိတ်ကျမ်းတတ် ပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဟနုက

သီဟဟနု။ ။ဟနုတိ သဠ္ဌိသယဒန္တာဝရဿ သမညာ၊ (သွားဖုံး၏ မှီရာနှင့် တကွဖြစ်သော သွား၏တည်ရာ သွားဖုံး၏အမည်တည်း။)တံ ဘဂဝတော သီဟဿ ဟနု ဝိယ၊ တဿ ဘဂဝါ သီဟဟနု။ သွား၏တည်ရာဟူသည် သွားဖုံးတည်း။ ထို သွားဖုံး၏ တည်ရာကို ''မေးဟု''ခေါ်၏။ [တတ္ထ။ပ။ယဿ မဟာပုရိသဿ ဟေဋ္ဌိ မဟနုရူပဝသေနေဝ (အောက်မေးအားလျော်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်ပင်။) ဥပရိမမ္ပိ သဏ္ဌိတံ၊ တဿ ဝုတ္တံ ''ဒ္ဝေပိ ပရိပုဏ္ဏာနိ''တိ။] တည်ရာနှင့်တကွ အထက်သွားဖုံး ကို ''အထက်မေး''ဟူ၍ မြန်မာတို့ အခေါ်အဝေါ်မရှိ၊ သို့သော် ကျမ်းဂန်ခွဲကား ထိုအရပ်ကိုပင်''အထက်မေး'' ဟု ခေါ်ဝေါ်အပ်၏။ ထို့ကြောင့် ''ဒ္ဝေပိ ပရိပုဏ္ဏာနိ'' ဟု အဋ္ဌကထာဆိုသည်။ [တဿ ခေါ နဿ သမ္ဘဝေ ပရိမဏ္ဍလတာယ၊ (အလုံးစုံ ဝိုင်း နေသည်၏အဖြစ်ကြောင့် ပရိမဏ္ဍလ ဆိုသည်မဟုတ်။) အထခေါ တိဘာဂါဝသေသ မဏ္ဍလတာယာတိ အာဟ''ဒ္ဝါဒသိယာ ပက္ခဿ စန္ဒသဒိသာနိ'' တိ။ (စင်စစ်ကား နှာခေါင်းအောက်မှစ၍ အောက်ခုံးအရပ် တိုင်အောင် အထက်ဘက်၌ သုံးဖို့တဖို့ ကျန်သော ဝိုင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့် ''ဒ္ဝါဒသိယာ။ပ။နိ''ဟု ဆိုသည်)။–ဋီကာ။]

ထောမနီဓိ။ ။ဟနုဓာတ်, ဥန်ပစ္စည်းဖြင့် ''ဟနု''ဟု လည်းကောင်း နုပစ္စည်း ဖြင့် ''ဟနု''ဟုလည်းကောင်း ရှိ၏။ ကပေါလဒ္ဓယဥ္စပရိဗ္ဗေ (ပါးစောင် နှစ်ဘက်၏ အထက်ခွဲတည်သော) မုခဘာဂေ (မျက်နှာအဖို့ခွဲ) ဟု အနက်ဖော်၏။ ဤသို့လျှင် မြန်မာတို့က အောက်မေးကိုသာ အသိများသော်လည်း ကျမ်းစာတို့ခွဲကား အထက် မေးကို ပဓာနထား၍ ဆိုကြသည်။

ပရိယန္တံ၊ မေး၏ အဆုံးအပိုင်းအခြားကို။ သြလောကေန္တာဝ၊ ကြည့်ကုန်လျက်သာလျှင်။ ဣမေသု ဟနုကေသု၊ ဤ မေးနှစ်ဘက်တို့တွင်။ ဟေဋ္ဌမေ၊ အောက်ဖြစ်သောမေးခွံ။ ဝိသတိ၊ နှစ်ဆယ်သောသွားတို့လည်းကောင်း။ ဥပရိ မေ၊ အထက်ဖြစ်သော မေးခွံ။ ဝိသတိ၊ တို့လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတ္တာလီသဒန္တာ၊ လေးဆယ်သောသွားတို့သည်။ သမာ၊ ညီမျှကုန်သည်။ အဝိရဠာ၊ မကဲကုန်သည်။ (ဟုတ္တာ။) ပတိဋ္ဌဟိသန္တိ၊ တည်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ သလ္လက္ခေတ္တာ၊ မှတ်သား၍။ အယဉ္စ။ပ။ဟောတိတိ အာဒိ၊ အစရှိသော စကားရပ်ကို။ အာဟံသု၊ သံတောဝိုးတင်ကြကုန်ပြီ။

တတြ၊ အယဉ္စ။ပ။ဟောတိဟူသောထိုပါဠိ၌။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဟိ၊ ခဲ့။ အညေသံ၊ တို့၏။ ဝါ၊ တို့သည်။ ပရိပုဏ္ဏ ဒန္တာနမ္ပိ၊ ပြည့်စုံသော သွားရှိသူတို့၏သော်မှလည်း။ ဒုတ္တိံသ၊ သုံးဆယ်နှစ် ချောင်းသော။ ဒန္တာ၊ သွားတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန၊ ကား။ ဣမသ္မာ၊ ဤမင်းသား၏။ စတ္တာလီသံ၊ လေးဆယ်သော။(ဒန္တာ၊ တို့သည်။) ဘဝိ သန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ စ၊ ဆက်။ အညေသံ၊ တို့၏။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော။ ဒန္တာ၊ တို့သည်။ ဥစ္စာ၊ မြင့်ကုန်၏။ ကေစိ၊ ကုန်သော။ ဒန္တာ၊ တို့သည်။ နီစာ၊ နိမ့်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝိသမာ၊ မညီမညွတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန၊ ကား။ ဣမသ္မာ၊ ၏။ အယပဋ္ဌကေန၊ သံပြားဖြင့်။ ဝါ၊ သံလွှဖြင့်။ ဆိန္နသခ်ပဋ္ဌလံ၊ ဖြတ်အပ်သောခရသင်းလွှာသည်။(သမံ) ဝိယ၊ ညီနေသကဲ့သို့။(တထာ၊ တူ။) သမာ၊ ကုန်သည်။ ဘဝိသန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ အညေသံ၊ တို့၏။ ကုမ္ဘီလာနံ၊ မိကျောင်းတို့၏။ ဒန္တာ ဝိယ၊ သွား တို့သည်ကဲ့သို့။ ဝိရဠာ၊ ကဲကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မစ္ဆမံသာနိ၊ ငါး၊ အသားတို့ကို။ ခါဒန္တာနံ၊ ခဲစားကုန်လတ်သော်။ ဒန္တန္တရံ၊သွားတို့၏အကြား ကို။ ပူရေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်၏။ ပန၊ကား။ ဣမသ္မာ၊ ၏။ ကနကဖလကာယံ၊ ရွှေပျဉ်ချပ်၌။ သမုဿိတ ဝဇိရပန္တိ ဝိယ၊ ကောင်းစွာစိုက်အပ်သော ဝဇိရစိန် အစဉ်ကဲ့သို့။ အဝိရဠာ၊ ကုန်သော။ တူလိကာယ၊ စုတ်တန်ဖြင့်။ ဒဿိတ ပရိစ္ဆေဒါ ဝိယ၊ ပြအပ်သောအပိုင်းအခြားရှိကုန်သကဲ့သို့။ ဒန္တာ၊ တို့သည်။ ဘဝိသန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ စ၊ သည်သာမကသေး။ အညေသံ၊ တို့၏။ ပုတိ ဒန္တာ၊ ပုပ်သောသွားတို့သည်။ ဥဒ္ဓဟန္တိ၊ ထကုန်၏။ ဝါ၊ ပေါက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ကာစိ၊ ကုန်သော။ ဒါဌာ၊ အစုယ်တို့သည်။ကာဠာ ပိ၊ မဲကုန်သည်လည်းကောင်း။ ဝိဝဏ္ဏာ ပိ၊ ဖောက်ပြန်သောအဆင်းရှိကုန် သည်လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန၊ ကား။ အယံ၊ ဤမင်းသား

သည်။ သုဋ္ဌု၊ လွန်စွာ၊ သုက္ကဒါ၎ေ၊ ဖြူသောအစွယ်ရှိသည်။(ဟုတ္တာ။) ဩဘာဓိတာရကမ္မာ၊သောက်ရှုးကြယ်ကိုသော်မှလည်း။ ဝါ၊ သောကြာကြယ်ကို သော်မှလည်း။ အတိက္ကမ္မ၊လွန်၍။ ဝိရောစယမာနာယ၊ တင့်တယ်သော။ ပဘာယ၊ အရောင်ဖြင့်။ သမန္နာဂတာ၎ေ၊ ပြည့်စုံသော အစွယ်ရှိသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။

ပဟူတဇိဝှေါတိ၊ ကား။ ပုထုလဇိဝှေါ၊ ပြန့်ကျယ်သောလျှာတော်ရှိ၏။ အညေသံ၊ တို့၏။ ဇိဝှါ၊ လျှာတို့သည်။ ထူလာပိ၊ထူကုန်သည်လည်းကောင်း။ ကိသာပိ၊ ယေးကုန်သည်လည်းကောင်း။ ရဿာပိ၊တိုကုန်သည်လည်းကောင်း။ ထဒ္ဓါပိ၊ ခက်မာကုန်သည်လည်းကောင်း။ ဝိသမာပိ၊ မညီညွတ်ကုန်သည်လည်း ကောင်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန၊ ကား။ မဟာပုရိသဿ၊ ၏။ ဇိဝှါ၊ သည်။ မုဒု၊နူးညံ့သည်လည်းကောင်း။ ဒီဃာ၊ ရှည်သည်လည်းကောင်း။ ပုထုလာ၊ ပြန့်ကျယ်သည်လည်းကောင်း။ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နာ၊ အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသည် လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ သော၊ ထို မြတ်စွာဘုရား သည်။ ဘေ ပဏ္ဍိတ၊ ဤ ပဟူတဇိဝှဟာလက္ခဏာကို။ ပရိယေသိတုံ၊ ရှာမှီး ခြင်းငှါ။ အာဂတာနံ၊ လာသောပုဏ္ဏားတို့၏။ ကခ်ါဝိနောဒနတ္ထံ၊ ယုံမှား ခြင်းကိုပယ်ဖျောက်ခြင်းအကျိုးငှါ။ မုဒုကတ္တာ၊ နူးညံ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တံဇိဝှံ၊ ထိုလျှာတော်ကို။ကထိနသူစိ ဝိယ၊ခက်မာသောအပ်ကိုကဲ့သို့။(''ကထိန် လျှာသက်နှိုးချုပ်သောအပ်''ဟုလည်းပေးကြ၏။)ဝဇ္ဇေတွာ၊ လုံး၍။ ဥဘော၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော။ နာသိကသောတာနိ၊ နှာခေါင်းတွင်းတို့ကို။ပရာမသတိ၊ သုံးသပ်တော်မူ၏။ (သုံးသပ်၍ပြုတော်မူ၏။) ဒီဃတ္တာ၊ ရှည်သည်၏အဖြစ် ကြောင့်။ ဥဘော၊ ကုန်သော။ ကဏ္ဏသောတာနိ၊ နားတွင်းတို့ကို၊ ပရာ ၊ မသတိ၊ ၏။(သုံးသပ်၍ပြုတော်မူ၏။) ပုထုလတ္တာ၊ ပြန့်ကျယ်သည်၏အဖြစ် ကြောင့်။ကေသန္တပရိယောသာနံ၊ဆံ၏ အပိုင်းအခြား အဆုံးရှိသော။ ကေ၀ လမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော။နလာဋံ၊ နဖူးပြင်ကို။ ပဋိစ္ဆာဒေတိ၊ ဖုံးအုပ်

ပဟူတဇိဝှေါ။ ။သာတိသယံ၊ အလွန်အက်နှင့်တကွ။ မုဒုဒီဃပုထုလတာဒိပ္ပ ကာရဂုဏာ၊ နူးညံ့သည်၏အဖြစ် ရှည်သည်၏အဖြစ် ပြန့်ကျယ်သည်၏အဖြစ် အစရှိ သော အပြားရှိသော ဂုဏ်ရှိသည်။ (ပ-အနက်။) ဟုတ္တာ ဘူတာ ဇာတာ၊ ဖြစ်သည် တည်း။ ဧတိ ပဘူတာ။–ဧကာ။ ဤအလို ပ ဘူတာ၊''မုဒု ဒီဃ ပုထုလတာ အစရှိသော အပြားရှိသော ဂုဏ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော လျှာတော်''ဟု အနက်မှတ်ပါ။ ဘ ကို ဟ ပြု၍ ပဟူတာ ဟု ဖြစ်၏။ ဘေဿ၊ ဤ မင်းသား၏။ ပဟူတာ၊ နူးညံ့ခြင်း ရှည်ခြင်း ပြန့် ကျယ်ခြင်းရှိသောအပြားရှိသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ဇိဝှါ၊ လျှာတော်သည်။ အတ္ထိ။ ဧတိ၊ ပဟူတဇိဝှေါ၊ ရှည်လျား နုနယ် ပြန့်ကျယ်သည် ဖြစ်၍ဖြစ်သော လျှာတော်ရှိ၏။

တော်မူ၏။ (ဖုံးအုပ်၍ ပြတော်မူ၏။) ဝေ၊ ဤသို့၊ အသာ၊ ထို လျှောတော်၏။ ["ဝေမသာ" ဟု ရှိပါစေ။] မုဒုဒီဃပုထုလဘာဝံ၊ နှုးညံ့သည်၏အဖြစ်ရှည်သည်၏ အဖြစ် ပြန့်ကျယ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ပကာသေန္တော၊ ထင်ရှားပြတော်မူလျက်။ တေသံ၊ ထို ပုဏ္ဏားတို့၏။ ကခံ၊ ယုံမှားခြင်းကို။ ဝိနောဒေတိ၊ ပယ်ဖျောက်တော်မူ၏။ ဝေ၊ သို့။ တိလက္ခဏ သမ္ဘန္ဓံ၊ သုံးပါးသော လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသော။ (မုဒုတာ ဒီဃတာ ပုထုလတာ သုံးပါးသော လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသော။)ဇိဝှံ၊ ကို။သန္ဓာယ၊ ၍။ ပဟူတဇိဝှေါတိ၊ ဟူ၍။ (ဘဂဝတာ။) ဝုတ္တံ။["ဗြာဟ္မဏေဟိ၊ လက္ခဏာကို ကြည့်သော်ပုဏ္ဏားတို့သည်။" -ဟူ၍လည်း ကတ္တားထည့်နိုင်၏။]

ဗြဟ္မာယသရောတိ၊ ကား။ အညေ၊ ဘုရားအလောင်းမှတပါး အခြားပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဆိန္နသရောပိ၊ ပြတ်သောအသံ ရှိကုန်သည်လည်းကောင်း။ ဘိန္နသရောပိ၊ ကွဲသော အသံရှိကုန်သည်လည်းကောင်း။ ကာကသရောပိ၊ ကျီးဏ၏ အသံနှင့်တူသော အသံရှိကုန်သည်လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန၊ ကား။ အယံ၊ ဤ ဘုရားအလောင်းသည်။ မဟာဗြဟ္မုနော၊ မဟာဗြဟ္မာ၏။ သရသဒ္ဒေန၊ အသံနှင့်တူသော။ သရေန၊ အသံနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ပါလတ္တံ့။ ဟိ၊ ခဲ့။ ဗြဟ္မုနော၊ ၏။ ပိတ္တေ မေဃိ၊ သလိပ် သည်းခြေတို့သည်။ အပလိဗုဒ္ဓတ္တာ၊ မမြေးယှက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သရော၊ အသံသည်။ ဝိသဒေါ၊ သန့်ရှင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မဟာပုရိသေနာပိ၊ သည်လည်း။ ကတကမ္မံ၊ ပြုအပ်သောကံသည်။ ဟသ၊ထိုအသံ၏။ဝတ္ထုံ၊ အကျွန်ုရာတို့၏တည်ရာအရပ်ကို။ (လည်ချောင်းစသော အရပ်ကို။)သောဓေတိ၊ စင်ကြယ်စေ၏။ [ဝတ္ထူတိ, စ အကျွန်ုပ္ပတ္တိဋ္ဌာနံ ဝေဒိတဗ္ဗံ။-ဋီကာ။] ဝတ္ထုနော၊ အကျွန်ုရာတို့၏တည်ရာအရပ်၏။ (လည်ချောင်းစသောအရင်း၏။) သုဒ္ဓတ္တာ၊ စင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နာဘိတော၊ ချက်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ သမုဋ္ဌဟန္တော၊ ကောင်းစွာ ထွက်ပေါ်လာသော။ သရော၊ သည်။ ဝိသဒေါ၊ သည်။ အဋ္ဌင်္ဂသမန္နာဂတော၊ ရှစ်ပါးသော

ဆိန္နသရောပိ။ ။ဝိန္ဓိန္ဒိတ္ထာ ဝိန္ဓိန္ဒိတ္ထာ ပဝတ္တသရတာယ၊ ဖြတ်၍ဖြတ်၍ ဖြစ်သော အသံရှိကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဆိန္နသရောပိ၊ (စကား ပြောသောအခါ ပြတ်တောက်ပြတ်တောက် ဖြစ်နေသည် ဟူလို။)အနေကာ ကာရတာယ (များသော အခြင်းအရာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။) ဘိန္နသရောပိ။ (ဟောန္တိ။) "လုံးလုံး စည်းစည်းမရှိပဲ အသံတွေ့ဖြာနေသည်ကို" ဆိုလိုပါန်တူသည်။ ကာကသ စိယ အမနုဿ သရတာယ၊ ကျီးဏ၏အသံသည် ကြားရသူတို့၏ စိတ်နှလုံးကို မနှစ်သက်စေနိုင်သကဲ့သို့ နှားဝင်မချိုသောကြောင့်။ ကာကသ့ရောပိ (ဟောန္တိ။)-ဋီကာ။

အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသည်သာ။ (ဟုတ်ပ။) သမုဒ္ဒာတိ၊ ကောင်းစွာထွက်ပေါ်လာ၏။ [အဋ္ဌဂ်သမန္နာဂတ၌ "အင်္ဂါရှစ်ပါး" ဟူသည် အဘိဓာန် (၁၂၉)ဂါထာ၌ လာသော အင်္ဂါရှစ်ပါးပင်တည်း။ ဤ အဋ္ဌကထာ၌လည်း လက္ခဏသုတ်ဖွင့်၌ လာလတ္တံ့။] ကရဝီကော ဝိယ၊ ကရဝိက်ငှက်သည်ကဲ့သို့။ ဘဏတိ၊ မြွက်ဆိုတတ်၏။ ဣတိ၊ ထိုသို့ ကရဝိက်ငှက်ကဲ့သို့ မြွက်ဆိုတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကရဝီကဘာဝတ္ထာ၊ မည်၏။ မတ္တကရဝိက်ရှာမည့်ပုဏ္ဏားသော၊ ယစ်မူးသော ကရဝိက်ငှက်၏ ကျူးရင့်သံကဲ့သို့ သာယာစွာမြွက်ဆိုတတ်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ နက်။

အာဘိနီလနေတ္တောတိ၊ ကား။ သကလနီလနေတ္တော၊ အလုံးစုံညိုသော မျက်လုံးရှိသည်။ နေ၊ မဟုတ်။ ပန၊ အဟုတ်ကား။ အယ၊ ထို မင်းသား၏။ နီလယုတ္တဋ္ဌာနေ၊ ညိုသင့်သောအရပ်၌။ ဥမာပုပ္ဖသဒိသေန၊ နှမ်းချပ်ပွင့်နှင့်တူသော။ ("အောက်မဲညိုပွင့်နှင့်တူသော" ဟုလည်း ရှေးကရှိ၏။) အတိသုဒ္ဓေန၊ အလွန်စင်ကြယ်သော။ နီလဝဏ္ဏေန၊ ညိုသောအဆင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတာနိ၊ ပြည့်စုံကုန်သော။ နေတ္တာနိ၊ မျက်လုံးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပီတယုတ္တဋ္ဌာနေ၊ ရွှေသင့်သောအရပ်၌။ ကဏိကာရပုပ္ဖသဒိသေန၊ မဟာလှေခါးပန်းနှင့်တူသော။ ပီတဝဏ္ဏေန၊ ရွှေသောအဆင်းနှင့်။ (သမန္နာဂတာနိ နေတ္တာနိ ဟောန္တိ။) လောဟိတယုတ္တဋ္ဌာနေ၊ နီသင့်သောအရပ်၌။ ပန္နုဇီဝကပုပ္ဖသဒိသေန၊ လယ်ခေါင်းရမ်းပန်းနှင့် တူသော။ ၊ လောဟိတ ဝဏ္ဏေန၊ နီသောအဆင်းနှင့်။ (သမန္နာဂတာနိ နေတ္တာနိ ဟောန္တိ။) သေတယုတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဖြူသင့်သောအရပ်၌။ သြသဓိတာရကသဒိသေန၊ သောက်ရှားကြယ်နှင့်တူသော။ (သောကြာကြယ်နှင့်တူသော။) သေတဝဏ္ဏေန၊ ဖြူသောအဆင်းနှင့်။ (သမန္နာဂတာနိ နေတ္တာနိ ဟောန္တိ။) ကာဠယုတ္တဋ္ဌာနေ၊ မည်းနက်သင့်သောအရပ်၌။ အဒ္ဒါရိဋ္ဌကသဒိသေန၊ ပုတီးနက်စေ့နှင့်တူသော။ ("ကင်မွန်းတောင်စေ့နှင့်တူသော" ဟုလည်း ဆရာတော်၏ နိဿယ၌ ပေးသည်။) ကာဠဝဏ္ဏေန၊ မည်းနက်သောအဆင်းနှင့်။ သမန္နာဂတာနိ (နေတ္တာနိ ဟောန္တိ။) သုဝဏ္ဏဝိမာနေ၊ ရွှေဗိမာန်၌။ ဥဋ္ဌိတမဏိသီဟပဋိရသဒိသာနိ၊ ဖွင့်လှစ်အပ်သော ပတ္တမြားလုံးတပ်သော ခြင်္သေ့ရုပ်ခံသော လေသာတံခါးနှင့်တူကုန်သည်။ (ဟုတ်ပ။) ခါယန္တိ၊ ထင်ရကုန်၏။

ဂေါပခုဒမာတိတ္ထေ၊ ၌။ သကလစက္ခုဘဏ္ဍံ၊ အလုံးစုံသောမျက်လုံးကို။ ပခုမန္တိ၊ ဟူ၍။ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ တံ၊ ထိုမျက်လုံးသည်။ ကာဠ

သကလစက္ခုဘဏ္ဍံ။ ။ပခုမသဒ္ဒါသည် "ပမ္မံ ပခုမ မက္ခိကံ" ဟူသောအဘိဓာန် (၂၅၉) ဂါထာနှင့်အညီ "မျက်တောင်မွေး" ဟူသောအနက်ကို ဟော၏။ ဤနေရာ၌ကား မျက်တောင်မွေးဖြင့် မှတ်သားအပ်သော မျက်လုံးတနုလုံးကို အလိုရှိအပ်သော

ဝစ္ဆကား၊ မည်းနက်သောနွားငယ်၏။(ဂေါအဖွင့်။) ဗဟလဓာတုကံ၊ ပျစ်ခဲ့သော ဓာတ်သဘောရှိသည်။ (အလွန်နက်သည်။) ဟောတိ၊ ၏။ ရုတ္တ ဝစ္ဆကား၊ နီသောနွားငယ်၏။ ဝိပ္ပသန္နံ၊ အထူးသဖြင့် ကြည်လင်သည်။ (ဟောတိ။) တံ မုဟုတ္တဇာတတရုဏရုတ္တဝစ္ဆကသဒိသစက္ခုဘာရေ္ဟာ၊ မေ့ဖွားပြီး၍ ထိုခဏမျှသာရှိသေးသော နွားနီငယ်၏ နုသောမျက်လုံးနှင့် တူသော မျက်လုံးရှိ၏။ ဣတိ အတ္ထော။ ဟိ၊ မှန်။ (တနည်း) ဟိ၊ ခဲ့။ အညေသံ၊ တို့၏။ စက္ခုဘာရေ္ဟာ၊ မျက်လုံးတို့သည်။ အပရိပုဏ္ဏာ၊ မပြည့်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ဟတ္ထိမုသိကာဒီနံ၊ ဆင် ကြွက်အစရှိသည်တို့၏။ အက္ခိသဒိသေဟိ၊ မျက်လုံးနှင့်တူကုန်သော။ ဝိနိဂ္ဂတေဟိ ပိ၊ အထက်သို့တက်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ပြူးသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဂမ္ဘီရေဟိ ပိ၊ အတွင်းသို့နက်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ အက္ခိဟိ၊ မျက်လုံးတို့နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ပန၊ အနဿ ကား။ မဟာပုရိသဿ၊ ၏။ ဓောဝိတ္ဝာ၊ ဆေးရေ။ မဇ္ဇိတ္ဝာ၊ ပွတ်တိုက်ရေ။ ထပိတမဏိဂုဠိကာ ဝိယ၊ ထားအပ်သော ပတ္တမြားလုံးကဲ့သို့။ မဒုသိနိဒ္ဓနိလသုခုမပခုမာစိတာနိ၊ နူးညံ့ကုန် ပြေပြစ်ကုန် ညိုကုန် သိမ်မွေ့ကုန်သော မျက်တောင်မွေးတို့ဖြင့် စိအပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ စိအပ်သော နူးညံ့ကုန် ပြေပြစ်ကုန် ညိုကုန် သိမ်မွေ့ကုန်သော မျက်တောင်မွေးရှိကုန်သော။ အက္ခီနိ၊တို့သည်။ (ဟောန္တိ။)

ဥဏ္ဏာတိ၊ ကား။ ဥဏ္ဏလောမံ၊ ဥဏ္ဏလုံ မွေးရှင်တော်သည်။ ("ဇာတံ"ဌ္ဌ စပ်။) ဘမုကန္တရေတိ၊ ကား။ ဒ္ဒိန္ဒံ၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော။ ဘမုကာနံ၊ မျက်ခုံးတို့၏။ ဝေမဇ္ဈေ၊ အလယ်ဌ။ နာသိကမတ္ထကေယေဝ၊ နှာခေါင်း၏အထက်ဌသာလျှင်။ ဇာတာ၊ ပေါက်သော။ ("ဥဏ္ဏာ" ဌ စပ်။) ပန၊ ထိုသို့ပင် မျက်ခုံးနှစ်ခုတို့၏အလယ် နှာခေါင်းထက်ဝယ် ပေါက်ပါသော်လည်း။ ဥဂ္ဂန္ဒာ၊ မျက်ခုံးတို့၏အလယ်မှ အထက်သို့တက်၍၊ နလာဋဝေမဇ္ဈေ၊ နဖူးပြင်၏အလယ်ဌ။ ဇာတာ၊ ပေါက်သော။ ("ဥဏ္ဏာ" ဌ စပ်။) ဩဒါတာတိ၊ ကား။ ပရိသုဒ္ဓါ၊ စင်ကြယ်သော။ ဩသာဓိတာရကသမာနဝဏ္ဏာ၊ သောက်ရှူးကြယ်

ကြောင့် "သကလစက္ခုဘာဏ္ဍံ အဓိပ္ပေတံ"ဟု မိန့်သည်၊ အစိတ်ဖြစ်သော မျက်တောင်မွေးဖြင့် အပေါင်းဖြစ်သော မျက်လုံးတခုလုံးကို မှတ်သားချယူအပ်သောကေဒေသူပစာရနည်းတည်း။ ["အဓိပ္ပေတ" ဆိုရာမှာ အယမေတ္ထ အဓိပ္ပါယော ကေဒေသေန သမုဒါယုပလက္ခဏာဘာယေန (အစိတ်ဖြင့်အပေါင်းကို မှတ်သားကြောင်းနည်းအာ)ဖြင့် ဖြစ်၏။ ဣတိ ဒဿေတိ။ ယသ္မာ ပခုမ–သဒ္ဒေါ လောကေ အက္ခိဒလလောမေသု (မျက်တောင်မွေးတို့ဌ။) နိရုဠ္ဠော၊ ထင်ရှားရ၏။–ဋီကာ။]

နှင့်တူသော၊ အဆင်းရှိလော။ (သောကြာကြယ်နှင့် တူသောအဆင်းရှိသော။) မုဒုတိ၊ ကား။ သပ္ပိမဏ္ဍေ၊ ထောပတ်ကြည်၌၊ သြသာရေတွာ၊ နှစ်၍။ ထပ်တသတ္တဝါရဝိဟာတကပ္ပါသပဌလသဒိသာ၊ ထားအပ်သော အကြိမ်တရာဖတ် အပ်သော ဝါဂွမ်းလွှာနှင့်တူသော။ တူလသန္ဓိဘာတိ၊ ကား။ သိမ္မလိတူလ လတာတူလသမာနာ၊လက်ပ်လဲ နွယ်လဲနှင့်တူသော။ ("ဥဏ္ဏာ" ၌ စပ်။)အယံ၊ ဤသည်ကား။ အသာ (ဥဏ္ဏာလောမသာ)၊ထို ဥဏ္ဏလုံမွေးရှင်တော်၏၊ သြဒါတ တာယ၊ ဖြူသည်၏အဖြစ်၌။ ဥပမာ၊ ဥပမာတည်း။ [ရှေ့၌ "ဥဏ္ဏာ ဇာတာ" ကိုထောက်၍လည်းကောင်း နောက်၌ "သာပနေသာ" ကိုထောက်၍လည်း ကောင်း "အယ-မသာ" ဟု ဤတို့လိုင်ရှိလျှင်ကောင်း၏။] ပန၊' ဆက်။ သာ ဇသ်ာ၊ ထို မွေးရှင်တော်သည်။ ကောင်ကိယ်၊ အဖျားဌ။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ အာကစ္ခိယမာနာ၊ ဆွဲငင်အပ်သော်။ ဥပနုဗာဟုပ္ပမာဏာ၊ လက်မောင်း ထက်ဝက် ပမာဏရှိသည်။ (ဝါ၊ "တစ်ထောင် ပမာဏရှိသည်"ဟု ဆရာတို့ ပေးကြသည်။)ဟောတိ၊ ၏။ ဝိသဒ္ဒ၊ ဆွဲငင်ရာမှလွှတ်အပ်သည်။(သမာနာ၊ သော်။) ဒက္ခိဏာဝဋ္ဋဝသေန၊ လက်ယာရစ် လည်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အာဝဋ္ဋိတွာ၊ လည်၍။ ဥဒ္ဓဂ္ဂါ၊ အထက်၌ အဖျားရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ သန္ဌိတ္ဌတိ၊ ကောင်းစွာတည်၏။ [ဤသို့ဆွဲငင်ရာမှ လွှတ်လိုက်သောအခါ လက်ယာရစ်လည်၍ တည်သောကြောင့် "မွေးရှင်-အမွေးအရှင်"ဟု ခေါ် စမတ်ပြုကြလေသည်။] သုဝဏ္ဏဖလကမဏ္ဍေ၊ ရွှေပျဉ်ချပ်၏အလယ်၌၊ ထပိတ ရဇတပုဗ္ဗဠုကံ ဝိယ၊ ထားအပ်သောဝင်ရေပွက်ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ သုဝဏ္ဏ ဃဋေ၊ ရွှေအိုးမှ။ နိက္ခမမာနာ၊ ထွက်သော။ ခီရဓာရာ ဝိယ၊ နို့ရည် အဲလျှဉ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ အရဏပဘာရဇ္ဇိတေ၊ အရှဏ်ရောင်သည် တပ်စွဲ အပ်သော်။ ဂဂနပဿဒေသေ၊ ကောင်းကင်အရပ်၌။ သြသဓိတာရကာ ဝိယ စ၊ သောက်ရှားကြယ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း။(သောကြာကြယ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း။) အတိမနောဟရာယ၊ လွန်စွာ စိတ်ကိုဆွဲဆောင်နိုင်သော။ သိရိယာ၊ အသရေ ဖြင့်။ ဝိရောစတိ၊ တင့်တယ်၏။

ဥဏ္ဏိသသီသောတိ ဤဒံ၊ ဟူသောစကားကို။ ပရိပုဏ္ဏနလာဋတ္ဌေ၊ ပြည့်သော နဖူးရှိသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ (ဤတိ-၌စပ်။) ပရိပုဏ္ဏသီသတ္ဌေ၊ ပြည့် သော ဦးခေါင်းရှိသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဤတိ၊ ဤသို့။ ဒေ့၊ နှစ်ပါး ကုန်ယော။ အတ္ထဝသေ၊ အနက်အထူးတို့ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ (ဘဂဝတာ။) ဝုတ္တံ။ဟိ၊ ခဲ့၏။ မဟာပုရိသသ၊ ၏။ ဒက္ခိဏကဏ္ဏစူဠိကတော၊ လက်ယာ နားပန်စွန်းမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ မံသပဋ္ဌလံ၊ အသားလွှာသည်။ ဥဋ္ဌဟိတ္တာ၊ တက်၍။ သကလနုလာဋံ၊ အလုံးစုံသောနဖူးပြင်ကို။ ဆာဒယမာနံ၊ ဖုံးအုပ်

လျက်။ဟူရယမာနှံ၊ ပြည့်စေလျက်။ဂန္ဓာ၊သွားချ။ ဝါမကဏ္ဍစူဠဋီကာယံ၊လက်ဝဲနားပန်စွန်းခ်။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်၏။ တံ၊ထို အသားလွှာသည်။ ရညော၊ မင်း၏(နဖူးခ်)။ဗဒ္ဓဥဏ္ဍိသပဒ္ဓော ဝိယ၊ ဖွဲ့အပ်သော သင်းကျစ်ပြားသည်ကဲ့သို့။ ဝိရောစတိ၊ တင့်တယ်၏။မဟာပုရိသဿ၊ ၏။ ဣမံ လက္ခဏံ၊ ဤ ဥဏ္ဍိသသီသတာ လက္ခဏာကို။ဒီဿ၊မြင်ရ၍။ဝါ၊မြင်ရခြင်းကြောင့်။ ရာဇာနုံ၊မင်းတို့၏(နဖူးခ်။) ဥဏ္ဍိသပဒ္ဓံ၊သင်းကျစ်ပြားကို။အဂ်သု ကိရ၊ပြုကြကုန်သတတ်။အယံ၊ဤ အနက်အဓိပ္ပါယ်သည်၊ တာဝ၊ ဒုတိယအနက်မှ ရှေးဦးစွာ။ (နိဒ္ဒိဋ္ဌော၊ သော။) ဧကော၊ တခုသော။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ပန၊ ကား။ အညေ၊ ကုန်သော။ ဇနာ၊ လူတို့သည်။ အပရိပုဏ္ဏသီသာ၊ မပြည့်သောဦးခေါင်းရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ။

[အပရိပုဏ္ဏသီသ ဖြစ်ပုံကိုပြလို၍ "ကေစိ" စသည်ကိုမိန့်သည်။] ကေစိ၊ အချို့လူတို့သည်။ ကပိသီသာ၊ မျောက်ဦးခေါင်းနှင့်တူသော ဦးခေါင်းရှိကုန်သည်။ ဝါ၊ ဣမျောက်ဦးခေါင်းပမာ နှစ်ဖြာကဲ့သော ဦးခေါင်းရှိကုန်သည်။ (ဟောန္တိ။) ကေစိ၊ တို့သည်။ ဖလသီသာ၊ သစ်သီးလုံးနှင့်တူသော ဦးခေါင်း ရှိကုန်သည်။ (ဟောန္တိ။) ကေစိ၊ တို့သည်။ အဋ္ဌသီသာ၊ အသားမဖက် အရိုးသက်သက်သာ ဦးခေါင်းရှိကုန်သည်။ (ဟောန္တိ။) ကေစိ၊ တို့သည်။ ဟတ္ထိသီသာ၊ ဆင်ဦးခေါင်းနှင့်တူသော ဦးခေါင်းရှိကုန်သည်။ (ဟောန္တိ။) ကေစိ၊ တို့သည်။ တုမ္ဗသီသာ၊ ဗူးသီးနှင့်တူသော ဦးခေါင်းရှိကုန်သည်။ (ဟောန္တိ။) ကေစိ၊ တို့သည်။ ပဇ္ဇာရသီသာ၊ နှောက်သို့ကိုင်းသော ဦးခေါင်းရှိကုန်သည်။ ဝါ၊ နှောက်ချိုင့်သော ဦးခေါင်းရှိကုန်သည်။ (ဟောန္တိ။) ပန၊ ကား။ မဟာပုရိသဿ၊ ၏။ အာရဂ္ဂေန၊ပွတ်ဆောက်ဖျားဖြင့်။ ဝဇ္ဇေတ္ဝာ၊လုံး၍။ထပိတံ ဝိယ၊ ထားအပ်သကဲ့သို့။ သုပရိပုဏ္ဏံ၊ ကောင်းစွာပြည့်သော။ ဥဒကပုဗ္ဗုဠဿဒီသံ၊ ရေပွက်လုံးနှင့်တူသော။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းသည်။ ဟောတိ။

တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသောနည်းတို့တွင်။ ပုရိမနယေန၊ ပရိပုဏ္ဏနလာဋတာ-ဟူသောရှေးနည်းဖြင့်။ဥဏ္ဍိသဝေဋ္ဌိတသီသောဝိယ၊သင်းကျစ်ပြားဖြင့် ရစ်ပတ်အပ်သော ဦးခေါင်းရှိသူကဲ့သို့။(ဟောတိ။)ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ဥဏ္ဍိသသီသော၊ မည်၏။[ဤအလို"ဥဏ္ဍိသသီသော၊ သင်းကျစ်ပြားဖြင့်ရစ်ပတ်ထားအပ်သော ဦးခေါင်းရှိသူကဲ့သို့ဖြစ်၏။"ဟု ပေးပါ။] ဒုတိယနယေန၊ ပရိပုဏ္ဏသီသတာ ဟူသော ဒုတိယနည်းဖြင့်။ ဥဏ္ဍိသံ ဝိယ၊ သင်းကျစ်ပြားကဲ့သို့။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော ဦးခေါင်းအရပ်၌။ ပရိမဏ္ဍလသီသော၊ ထက်ဝန်းကျင်ဝန်းဝိုင်းသောဦးခေါင်းရှိတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ဥဏ္ဍိသသီသော၊မည်တော်

မှု၏။[ဤအလို"ဥဏ္ဏိသသိသော၊ သင်းကျစ်ပြားကဲ့သို့ ထက်ဝန်းကျင် ဝန်းဝိုင်းသော ဦးခေါင်းရှိတော်မူ၏"ဟု ပေးပါ။ "ပုရိမနယေနာတိပရိပုဏ္ဏနလာဋ္ဌ တာပကွေန"ဟု ဋီကာရှိသောကြောင့်"ပုရိမနဒယန ဒုတိယနယေန"ဟု ဒုတိယန္တရှိပါစေ။]

ဒုတ္တိ·သမဟာပုရိသလက္ခဏအဖွင့်ပြီး၏။

ဝိပဿီသမညာအဖွင့်

၃၇။ သုဗ္ဗကာမေဟိတိ ဣဒံ၊ ဟူသော ဤစကားကို။ လက္ခဏာနှိ၊ တို့ကို။ ပရိဂ္ဂဏှာပေတွာ၊ သိမ်းဆည်းစေပြီး၍။ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌။ ဝါ၊ မှ။ ကတံ ဝိယ၊ ပြုအပ်သကဲ့သို့။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ ပန၊ ထိုသို့ပင်နောက်မှပြုအပ်သကဲ့သို့ ဆိုအပ်ပါသော်လည်း။ ဧတံ၊ ဤ ဆိုအပ်သည့်အတိုင်း။ နု ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မမှတ်ထိုက်။ ဟိ၊ မှန်၊ ပဌမံ၊ စွာ။ တေ နေမိတ္တကေ၊ ထို နိမိတ်ကျမ်းတတ် ပုဏ္ဏားတို့ကို။ သန္ဓပ္ပေတွာ၊ တင်းတိမ်ရောင့်ရဲစေပြီး၍။ ပစ္ဆာ၊ ၌။ ဝါ၊ မှ။ လက္ခဏပရိဂ္ဂဏှန်၊ လက္ခဏာသိမ်းဆည်းခြင်းကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိ တဗ္ဗံ၊ ၏။ တဿ၊ ထို နေမိတ္တကတို့ကို တင်းတိမ်ရောင့်ရဲစေခြင်း၏။ ဝိဇ္ဇာရော၊ အကျယ်စကားကို။ ဂဇ္ဗောဂ္ဂန္ဓိယံ၊ မယ်တော်ဝမ်းဗိုက်ရောက်ရာအခန်း၌။ ဝုတ္တောယေव၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာ။

ပါယေန္တိတိ၊ ကား။ ထည့်၊ နှိုရည်ကို။ ပါယေန္တိ၊ သောက်စေကြကုန်၏။ ဝါ၊ တိုက်ကြကုန်၏။ ကိရ၊ ခဲ့။ တဿ၊ ထိုမင်းသားအား။ နိဒ္ဒေါ သေန၊ အပြစ်မရှိသော။ မဓုရေန၊ ချိုသော။ ခီရေန၊ နှိုရည်နှင့်။ သမန္တာ ဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော။ သဒ္ဒါ ခြောက်ကျိပ်သော။ ဝေတိယော၊ အထိန်း

တဿ။ပ။ဝုတ္တောယေဝ။ ။တဿ ဝိဇ္ဇာရောတိ တဿ လက္ခဏာ ပရိဂ္ဂဏှနေ နေမိတ္တကာနံ သန္ဓပ္ပနသ (နိမိတ်ကျမ်းတတ် ပုဏ္ဏားတို့ကို တင်းတိမ်ရောင့်ရဲစေခြင်း၏။) ဝိဇ္ဇာရော ဝိဇ္ဇာရကထာ။ ဂဇ္ဗောဂ္ဂန္ဓိယံ နိမိတ္တဘူတသုပိနပဋိဂ္ဂါဟကသန္ဓ ပ္ပနေ (မယ်တော်ဝမ်းဗိုက် သက်ရောက်ရာဝယ် အိပ်မက်တို့ကို နိမိတ်ဖတ်စေရာအခန်း၌။) ဝုတ္တောယေဝ။ ("တတ္ထ နိသိန္နာနံ ပြာဟ္မဏာနံ။ပ။ဂါ၀ိဒါနာဒိဟိ နေသံ သန္ဓပ္ပေသိ" ဟု ဆိုအပ်ခဲ့ပြီ။) —ဋီကာ။

နိဒ္ဒေါ သေနစသည်။ ။နိဒ္ဒေါ သေနာတိ ခါရိတလောဏိတာဒိဒေါသရဟိတေန (ခါးသောနို့ရည် ရှိသည်၏အပြစ် ငန်သောနို့ရည် ရှိသည်၏အပြစ် အစရှိသောအပြစ် တို့မှကင်းသော။ "မဓုရေန ခီရေန"၌စပ်။) ဓာတိယောတိ ထည့်ပါယိကာ ဓာတိ ယော။ တာတိ ဓာပေန္တိ ထည့် ပ·ယေန္တိတိ ဓာတိယော။ (နို့ကို သောက်စေ

တော်တို့ကို။ ဥပဋ္ဌာပေသိ၊ ပြုစုလုပ်ကျေးစေပြီ။ တထာ၊ ထို့တူ။ သေသာ ပိ။ နှိုးထိန်းမှကြင်းသော နှာပိကာ ဓာရိကာ ပရိဟာရိကာတို့သည်လည်း။ တေသုတေသု ကမ္မေသု၊ ထိုထို ရေချိုးပေးခြင်းစသော အမှုတို့၌။ ကုသလာ၊ ကျွမ်းကျင်ကုန်သော။ သင်္ဘိသင်္ဘိယော၀၊ ခြောက်ကျိပ် ခြောက်ကျိပ်စီသာလျှင် ဖြစ်သော။ (ဓာတိယော၊ တို့ကို။ ဥပဋ္ဌာပေသိ-၌စပ်။) တာသံ၊ ထိုအထိန်း တော်တို့ကို။ ပေသနကာရကော၊ စေခိုင်းမှုကို ပြုတတ်ကုန်သော။ သင်္ဘိ၊ သော။ ပုရိသေ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ တဿ တဿ၊ ထိုထိုအမှု၏။ ကတာ ကတာဘာ၀ံ၊ ပြုအပ်သည်၏အဖြစ် မပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ သလ္လက္ခဏော၊ မှတ်သားတတ်ကုန်သော။ သင်္ဘိ၊ သော။ အမစ္စေ၊ အမတ်တို့ကို။ ဥပဋ္ဌာ ပေသိ၊ ပြီ။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ဣတ္ထန်၊ တို့၏။ စတ္တာရိ သင်္ဘိယော၊ ခြောက်ကျိပ် လေးလီတို့လည်းကောင်း။ ပုရိသာနံ၊ တို့၏။ ဒ္ဝေ သင်္ဘိယော၊ ခြောက်ကျိပ် နှစ်လီတို့လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဥပဋ္ဌကာနံ ယေ၀၊ အလုပ်အကျွေး တို့၏ပင်။ ဆ သင်္ဘိယော၊ ခြောက်ကျိပ် ခြောက်လီတို့သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။

သေတစ္ဆတ္တန္တိ၊ ကား။ ဒိဗ္ဗသေတစ္ဆတ္တံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော ထီးဖြူကို။ (ဓာရ ယိတ္ထ''၌စပ်။)ပန၊ ဆက်။ ကုလဒတ္တိယံ၊ အမျိုးသည် ပေးအပ်သော ထီးဖြူ

တတ် ''တိုက်တတ်''သောကြောင့် နှိုးထိန်းဟုခေါ်သည်။) ''တထာ''တို ဤမိန်း "သင်္ဘိ''နှင့် ပဒံ ဥပသံဟရတိ။ (ဓာတိယောက ဒုတိယနှင့် ဖြစ်သောကြောင့် "သင်္ဘိ''ဟု ဆိုထားသည်။ တထာ၏ အနက်တို့ကို သင်္ဘိကို ဆောင်ယူသော ဥပသံဟရအနက်ဟု ဆိုလိုသည်။) –ဋီကာ။

သေသာပိ။ ။သေသာပိတိ နှာပိကာ (ရေချိုးပေးတတ်သော အထိန်းတို့။) ဓာရိကာ (မိမိအပေါ်၌ ဆောင်ရွက်ချိပ္ပေ့ထားတတ်သော အထိန်းတို့။) ပရိဟာရိ ကာ (သူတပါး၏ ရင်ခွင်စသည်မှ မိမိ၏ ရင်ခွင်စသည်သို့ ဆောင်ယူ တတ်သော အထိန်းတို့။) ဣတိ ဣမာ တိ၀ိဓာ။ တာပိ ဒဟန္တိ ၀ိဒဟန္တိ နှာနံ ဒဟန္တိ ဓာရေန္တိတိ ''ဓာတိယော''တွေ၀ ၀ုစ္စန္တိ။ ဤအဖွင့်တို့၌ကား ''ဓ''ဓာတ်သည် ၀ိဒဟနအနက် ဓာရဏအနက်ကို ဟောရ၏။ နှာနံ၊ ချိုးရေကို။ ဒဟန္တိ ၀ိဒဟန္တိ၊ စိမ်တတ်ကုန်၏။ ဣတိ ဓာတိယော (ရေချိုးပေးတတ်သော အထိန်းတို့။) ဒဟန္တိ ဓာရေန္တိတိ ဓာတိ ယော (မိမိ၏ရင်ခွင် ပေါင် လက် အစရှိသည်တို့ဖြင့် အကောက်ကြာကြာ ဆောင်ရွက် ချိပ္ပေ့ထားသောအထိန်း သူတပါး၏ ရင်ခွင်စသည်မှ မိမိ၏ရင်ခွင်စသည်သို့ ဆောင် ယူတတ်သော အထိန်းတို့။) [တတ္ထ ဓာရဏံ ဥရသာ ဥဒ်ရုနာ ဟတ္ထေဟိ ဝါ သုစိရံ ဝေလံ သန္ဓာရဏံ။ ပရိဟာရဏံ အညသ အက်တော အတ္တနော အက်ံ အညသ ဗာဟုတော အတ္တနော ဗာဟုံ ဥပသံဟရန္တေဟိ ဟရဏံ သမ္ဘာပနံ။ –ဋီကာ။]

သည်။ သိရိဂဠေယေ၀၊ အသရေရှိသော တိုက်ခန်းဌာသာ။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ မာ နံ သိတံ၀ါတိအာဒီသု၊ အစရှိသောပါဠိတို့ဌာ။ မာ အာဘာ၀ိ၊ မလွှမ်းမိုးပါစေလင့်။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ သ္ဝဿုဒန္တိ (ပဒဿ)၊ဟူသော ပုဒ်၏။ သော–အဿုဒံတိ(ပဒစ္ဆေဒေ)၊ "သော+အဿုဒံ" ဟု ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို။ (ကာတဗ္ဗော၊ ထိုက်၏။) အကော်နေ၀ အက်ဆ်ကား။ အညဿ၊ အခြားသူ၏။ ဗာဟုနာ၀၊ လက်မောင်းဖြင့်သာလျှင်။ အညဿ၊ ၏။ ဗာဟုံ၊ လက်မောင်းသို့။ (ပရိဟရန္တိ–ဌာစပ်။) ဈ၊ ဆက်။ အညဿ၊၏။ အံသကူဋ္ဌေနေ၀၊ ပခုံးစွန်းဖြင့်ပင်။ အညဿ၊ ၏။ အံသကူဋံ၊ စွန်းသို့။ (ပရိဟရိယတိ–ဌာစပ်။) ပရိဟရိယတီတိ၊ ကား။ နီယတိ၊ ဆောင်၏။ သမ္ဘာ'ပိယတိ၊ ကောင်းစွာရောက်စေအပ်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ နက်။ ["ဗဟုနော ဇနဿ' ပိယော" အဟောသိ မနာပေါ ဟု လာသောကြောင့် ပိယ မနာပ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ရကား တွေ့ကြုံမြင်ကြသော ယောကျ်းတို့ကလည်း လက်မောင်းတခုဖြင့် လက်မောင်းတခုသို့ ပွေ့လျက်လည်းကောင်း၊ ပခုံးစွန်းတခုဖြင့်ပခုံးစွန်းတခုသို့ ပြောင်းရွှေ့၍ ထမ်းလျက်လည်းကောင်း ဆောင်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် "အညဿ"ဟူသော ပုလ္လိင်ဖြင့် ထားသည်။]

ဃ၀။ ॥မဠုဿရောတိ၊ ကား။ အခရဿရော၊ မကြမ်းသော အသံရှိသည်။ ၀ဂ္ဂုဿရောတိ၊ ကား။ ဆေကနိပုဏဿရော၊ ကောင်းသော သိမ်မွေ့သော အသံရှိသည်။ မဓုရဿရောတိ၊ ကား။ သာတဿရော၊ သာယာအပ်သော အသံရှိသည်။ ၀ါ၊ ချိုသာသောအသံရှိသည်။ ပေမနိယဿရောတိ၊ ကား။ ပေမဇနကဿရော၊ ချစ်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော အသံရှိသည်။(အ

မဠုဿရော စသည်။ ॥မဠုဿရောတိ သဏ္ဌာဿရော (သိမ်မွေ့သောအသံရှိ၏။) ယော ဟိ သဏ္ဌာ၊သော ခရော နဟောတိတိ အာဟ "အခရဿရော"တိ။ ၀ဂ္ဂုဿရောတိ မနောရမ္မဿရော (စိတ်နှလုံးကိုမွေ့လျော်စေတတ်သော အသံရှိ၏။) မနောရမ္မတာစဿ စာတုရိယေ (တင့်တယ်သည်၏အဖြစ်ဌာ။) ပုဏ္ဏာယော ဂတော (သိမ်မွေ့သည်၏အဖြစ်နှင့် ယှဉ်ခြင်းကြောင့်တည်း။) ဣတိအာဟ"ဆေကနိပုဏ္ဏဿရော"တိ။ မဓုရဿရောတိ သောတသုခဿရော (နားတို့ကိုချမ်းသာစေနိုင်သော အသံရှိ၏။ ၀ါ၊ နားဝင်ချိုသောအသံရှိ၏။ သောတသုခတာ စဿ အတိဝိယ ဣဋ္ဌ ဘာ၀ေန (အလွန်အလိုရှိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။) ဣတိ အာဟ"သာတဿ ရော"တိ။

ပေမနိယဿရောစသည်။ ॥ပေမနိယဿရောတိ ပိယာယိတမ္ဘဿရော (ချစ်ခြင်းကိုဖြစ်စေတိုက်သော အသံရှိ၏။) ပိယာယိတဗ္ဘတာ စဿ သုဏန္တာနံ (နားထောင်သူတို့ကို။) အတ္တနိ ဘတ္တိသမ္ပဋိဒဒနေန (မိမိ၌ ဆည်းကပ်ခြင်းကို ဖြစ်စေနိုင်ခြင်းကြောင့်

ဟောသိ–ဥ်စပ်။)တတြ၊ ထိုသေယျထာပိ ဘိက္ခဝေ ဟိမဝန္တေ ပဗ္ဗတေ–အစ ရှိသော စကားရပ်ဥ်။ ဣဒံ၊ ဤ ဆိုအပ်လတ္တံ့ကား။ ကရဝိကာနံ၊ ကရဝိက် ငှက်တို့၏။ မဓုရဿရတာယ၊ ချိုသာသော်အသံရှိသည်၏ အဖြစ်ဥ်။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုတည်း။ ဝတ္ထုကား ထည့်ပါ၎ဉ်။ (တနည်း) ဝိတ္ထာရဝစနံ၊ အကျယ် စကားတည်း။ ကိရ၊ ခဲ့။ ကရဝိကသကုဏော၊ ကရဝိက်ငှက်သည်။ (ဝိကူဇမ ၁ နေ–ဥ်လက္ခဏဝန္ဓစပ်။) မဓုရရသံ၊ ချိုမြိန်သော အရသာရှိသော။ အမ္ဘပက္ခံ၊ သရက်သီးမှည့်ကို။ မုခတုဏ္ဍကေန၊ နှုတ်သီးဖြင့်။ ပဟရိတ္မာ၊ ပေါက်ရှိ။ ပဋ္ဌရိတရသံ၊ ယိုကျသောအရည်ကို။ ပိဝိတ္မာ၊ သောက်ရှိ။ပကွေန၊ အတောင် ဖြင့်။ တာလံ၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းကို။ ဒတ္မာ၊ ပေးရှိ (အတောင်ခတ်ရှိ)။ဝိကူဇ မာနေ၊ ကျူးရင့်လတ်သော်။ စတုပ္ပဒါ၊ အခြေလေးချောင်းရှိသောသတ္တဝါ တို့သည်။ မတ္တာဝိယ၊ ယစ်မူးကုန်သကဲ့သို့။ လဋ္ဌိတုံ၊ မြူးပျော်ခြင်းငှါ။အာရ ဘန္တိ၊ အားထုတ်ကုန်၏။ ဂေ ဒေ ဒရပသုတာ၊ စားကျက်ဥ် စားနေကြကုန် သော။ စတုပ္ပဒါ၊ အခြေလေးချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့သည်။ မုခဂတာနိ၊ ခံတွင်းသို့ရောက်ကုန်သော။ တိဏာနိ၊ မြက်တို့ကို။ ဆဒ္ဒေတ္မာ၊ စွန့်ရှိ။တံသဒ္ဒံ၊ ထိုကရဝိက်ငှက်သံကို။ သုဏန္တိ၊ နားစိုက်ကြကုန်၏။

ဝါဠမိဂါ၊ရဲရင့်သောခြင်္သေ့သစ် ကျား သားကောင်တို့သည်။ခုဒ္ဒကမိဂေ၊ ငယ်သောသားကောင်တို့ကို။ အနုဗန္ဓမာနာ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်စဉ်။ ဥက္ခိတ္တံ၊ မြှောက်အပ်ပြီးသော။ ပါဒံ၊ ခြေကို။ အနိက္ခိပိတ္မာဝ၊ မချမိမူရှိသာ။ ဟိဋ္ဌန္တိ၊ ရပ်တည်ကုန်၏။ အနုဗဒ္ဓမိဂါစ၊ ခြင်္သေ့ သစ် ကျားတို့သည် လိုက် အပ်သော သားကောင်တို့သည်လည်း။ မရဏာဘယံ၊ သေဘေးကို။ ဇဟိတ္မာ၊ စွန့်ရှိ။ တိဋ္ဌန္တိ၊ ကုန်၏။ အာကာသေ၊ ဥ်။ ပက္ခန္ဒိတ္မာ၊ ပျံသွားကုန်သော။ ပက္ခိနောပိ၊ ငှက်တို့သည်လည်း။ ပကွေ၊ အတောင်တို့ကို။ ပသာရေတ္မာ၊ ဆန့်တန်းမြဲဆန့်တန်း၍၊ တံသဒ္ဒံ၊ ထိုကရဝိက်ငှက်သံကို။ သုဏမာနာ၁၀၊ နား ထောင်ကုန်လျက်သာ။ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ မစ္ဆာပိ၊ ငါး

တည်း) ဣတိအာဟ''ပေမဇနကသရော''တိ။ [ပေမနိယဥ် ဇနေတိအနက်ဝယ် ဣယပစ္စည်း''နေ''အာဂုံ။] ကရဝိကသရောတိ ကရဝိကသဒ္ဒေါ။ ယေသံ သတ္တာနံ သောတပထမုပဂ္ဂတိ (အကြင်သတ္တဝါတို့၏ သောတပသာဒ၏လမ်းသို့ အသံသည် ကပ်ရောက်၏။) တေ အတ္တနော သရသမ္ပတ္တိယာ ပကတိ ဇဟာပေတ္မာ(ပင်ကို သဘောကို စွန့်စေ၍။)အဝသေ ကရောန္တော အတ္တနော ဝသေ ဝတ္တေတိ(သူတို့၏ အလိုဥ် မဖြစ်အောင်ပြုလျက် မိမိအသံ၏ အလိုသို့လိုက်စေနိုင်၏။) ဧဝံ မဓုရော(သို့ ကလောက်ချိုသာ၏။)ဣတိ ဒယေန္တော''တတြိဒ''န္တိ အာဒိ မာဟ။–ဋီကာ။

တို့သည်လည်း။ ကဏ္ဍပဠုလံ၊ နားရွက်ကို။ ပပ္ပေါ၊ ဥ္ဍေတွာ၊ ခါ၍။ (ရေလူးနေ သည့်အတွက် ခါ၍။) တံ သဒ္ဒံ၊ ကို။ သုဏမာနာဝ၊ သာ။ တိဋ္ဌန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝါ၊ သို့ကလောက်။ ကရဝီကာ၊ ကရုဝိက်ငှက်တို့သည်။ မဓုရ ဿရာ၊ ချိုသာသောအသံ ရှိကုန်၏။

အသန္ဓိမိတ္တာ၊ အသန္ဓိမိတ္တာမည်သော။ဓမ္မာသောကဿ၊ မင်း၏။ ဒေဝီ ပိ၊ မိဖုရားသည်လည်း။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ဗုဒ္ဓဿရေန၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အသံတော်နှင့်။ သဒိသော၊ တူသော။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်၏။ သရော၊ အသံသည်။ အတ္ထိ နုခေါ၊ ရှိပါသလော။ ဣတိ၊ သို့။ သံဃံ၊ သံဃာတော်ကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်ပြီ။ (ဗုဒ္ဓဿရေန၊ တော်နှင့်။ သဒိသော၊ သော။) ကရဝီကသကုဏာဿ၊ကရဝိက်ငှက်၏(သရော၊ သည်။)အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူကြကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ကုဟိं၊ အဘယ်အရပ်၌။ တေ သကုဏာ၊ ထို ကရဝိက်ငှက်တို့သည်။(အတ္ထိ၊ ရှိပါကုန်သနည်း။)ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်ပြီ။ (ဟေ သကုဏာ၊ တို့သည်။ ဟိမဝန္တေ၊ ဟိမဝန္တာ၌။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။)ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူကြကုန်ပြီ။ သာ၊ ထိုမိဖုရားသည်။ရာဇာနံ၊ ကို။ အာဟ၊ သံတော်ဦးတင်ပြီ။(ကိं၊ နည်း။) ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။ အဟံ၊ နှမတော်သည်။ ကရဝီကသကုဏံ၊ ကရဝိက်ငှက်ကို။ ပဿိတုကာမာ၊ ကြည့်လိုသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သံတော်ဦးတင်ပြီ။ ရာဇာ၊ သည်။ ဣမသ္မိံ ပဠုရေ၊ ဤ ရွှေချိုင့်၌။ နိသီဒိတ္တာ၊ နေ၍။ ကရဝီကော၊ ကရဝိက်ငှက်သည်။ အာဂစ္ဆတု၊ လာစေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့အမိန့်ပေး၍။ သုဝဏ္ဏပဠုရံ၊ ရွှေချိုင့်ကို။ ဝိသဇ္ဇေသိ၊ လွှတ်လိုက်ပြီ။ ပဠုရော၊ ရွှေချိုင့်သည်။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ ကေသ၊ တကောင်သော။ ကရဝီကဿ၊ ၏။ ပုရတော၊ ၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ပြီ။ သော၊ ထို ကရဝိက်ငှက်သည်။("နိသီဒ"၌စပ်။)ပဠုရော၊ ရွှေချိုင့်သည်။ ရာဇာဏာယ၊ မင်း၏အာဏာဖြင့်။ အာဂတော၊ လာပြီ။ နု ဂန္တုံ၊ မလိုက်ပဲနေခြင်းငှါ။ နု သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍။ တတ္ထ၊ ထိုရွှေချိုင့်၌။ နိသီဒိ၊ နေပြီ။ ပဠုရော၊ သည်။အာဂန္ဓာ၊ ပြန်လာ၍။ရညော၊ ၏။ ပုရတော၊ ၌။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်ပြီ။[သုဝဏ္ဏပဠုရံ ဝိသဇ္ဇေသိ ယောဇနပ္ပမာဏေ အာကာသေ အတ္ထနော အာဏာယ ပဝတ္တနတော။ တေနာဟ "သော ရာဇာဏာယာ"တိ။ အထက်ဘယူဇနာ အောက်တယူဇနာ အာဏာနှံ့သောကြောင့် ရွှေချိုင့်ကိုလွှတ်နိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် နောက်၌ "ရာဇာဏာယ အာဂတော"ဟု ဆိုသည်။]

ကရဝီကသဒ္ဒံ၊ ကရဝိက်ငှက်၏အသံကို။ ကာရာပေတုံ၊ ပြုစေခြင်းငှါ။ နု သက္ကောန္တိ၊မစွမ်းနိုင်ကြကုန်။ အထ၊ မစွမ်းနိုင်ကြရာ ထိုအခါ၌။ ရာဇာ၊သည်။

ဘဏေ၊ အချင်းတို့။ ကထံ၊အာဘယ်ကြောင့်။ ဣဒမ၊ ဤ ကရဝိက်ဌက်တို့သည်။ [အားလုံးသော ကရဝိက်ဌက်တို့ကိုရည်ရွယ်၍ "ဣမေ"ဟု ဆိုသည်။] သဒ္ဒံ။ ကို။ နုကရောန္တိ၊ မပြုကြကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ မိန့်ပြီ။ ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။ ဥတဝေ၊ ဆေးမျိုးတို့ကို။ အ ဒိသ္မာ၊ မမြင်ရ၍။ ဝါ၊ကြောင့်။ (သဒ္ဒံ နုကရောန္တိ)။ ဣတိ၊ ဤသို့သံတောင်ဦးတင်ကြကုန်ပြီ။ အထ၊ သံတောင်ဦးတင်ကြရာ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထို ကရဝိက်ဌက်ကို။ ရာဇာ၊ သည်။ အာဒါ သေဟိ၊ မှန်တို့ဖြင့်။ ပရိက္ခိပါပေသိ၊ ပတ်ဝန်းကျင်ကာရံစေပြီ။ သော၊ ထို ကရဝိက်ဌက်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဆာယံ၊ အရိပ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ မေ၊ ၏။ ဥတဝတာ၊ တို့သည်။ အာဂတာ၊ လာကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။မည မာနော၊ မုတ်ထင်သည်။(ဟုတ္တာ။) ပက္ခေန၊ အတောင်ဖြင့်။ တာလံ၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းကို။ ဒတ္တာ၊ ပေး၍။(အတောင်ခတ်၍။)မဓုဿရေန၊ ချိုသာသော အသံဖြင့်။ မဏိဝံသံ၊ ပတ္တမြားပလွေကို။ ဓမမာနော ဝိယ၊မှုတ်လိုက်သကဲ့သို့။ ရဝိ၊ကျူးရင့်ပြီ။[မှန်တို့ကိုလေးဘက်ကကာသောအခါ အရိပ်၌လေးကောင်ဖြစ်သောကြောင့် "ဥတဝတာ"ဟု ဆိုသည်။] သကလနဂရေ၊ အလုံးစုံသောမြို့၌။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ မတ္တာဝိယ၊ ယစ်မူးကုန်သကဲ့သို့။ လင်္ဂီ သု၊ မြူးပျော်ကြကုန်ပြီ။

အသန္ဓိမိတ္တာ၊ အသန္ဓိမိတ္တာမိဖုရားသည်။ စိန္တေသိ၊ကြံပြီ။(ကိံ၊ နည်း။) တာဝ၊ မြတ်စွာဘုရားမှရှေးဦးစွာ။ (နိဒ္ဒိဋ္ဌဿ၊ ညွှန်ပြအပ်သော။) တိရစ္ဆာန ဂတဿ၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်သော။ ဣမဿ၊ ဤ ကရဝိက်ဌက်၏။ သဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝါ၊ သို့ကလောက်။ မဓုရော၊ ချိုသာသည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်သေး၏။) သမ္ဘည္ဘတဘာဏသိရိပ္ပတ္တဿ၊ သမ္ဘည္ဘတဘာဏ်တော်ဟူသော အသရေသို့ရောက်တော်မူသော။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သဒ္ဒေါ၊ တော်သည်။ ကိဒိ သော၊အာဘယ်ကဲ့သို့ရှိအပ်သည်။(အာဘယ်မျှလောက်ချိုသာသည်။)အဟောသိ နုခေါ၊ ဖြစ်လေမည်နည်း။ဣတိ၊ သို့။(စိန္တေသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံပြီး၍။) ပိတိ ံ၊ပိတိကို။ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။(ထပ်ကာထပ်ကာဖြစ်စေ၍။)တံ ပိတိ ံ၊ ထို ဘုရားအသံတော်ဟူသော အာရုံရှိသောပိတိကို။ အဝိဇဟိတွာ၊ မစွန့်မူ၍။

တံပိတိ ံ။ပ။ပတိဋ္ဌာသိ။ ။တံပိတိန္တိ တံ ဇုဒ္ဓဂုဏာရမ္မဏံ ပိတိ ံ။ တေနေဝ နိဟာ ရေန (ထိုနည်းဖြင့်ပင်။) ပုနပ္ပုနံ ပဝတ္တံ ပိတိ ံ အဝိဇဟိတွာ ဝိက္ခမ္ဘိတကိလေသာ (ခွါအပ်ပြီးသော ကိလေသာရှိသည်။) လဒ္ဓမ္မေ သ ဝနသပ္ပါယာ (ရအပ်ပြီးသော တရားနာရခြင်းဟူသော လျောက်ပတ်သော အကြောင်းရှိသည်။) ဥပနိဿယသမ္ပတ္တိ ယာ ပရိပဏ္ဏဉာဏတာယ (မဂ်ဖိုလ်ရလောက်သော အားကြီးသောမှီရာအကြောင်း

သတ္တဟိဇင်္ဂသဒေတဟိ၊ ခြေလျင်သွားကြသော ခုနစ်ရာသောမောင်းမတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊တက္ခ။သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်ပြီ။ ကရုဝိကသဒ္ဒါ၊ကရုဝိက်ငှက်၏အသံသည်။ ဝေ၊သို့။ ဝါ၊သို့ကလောက်။မဓုရော ကိရ၊ ချိုသာသတတ်။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤ ဆိုအပ်ပြီးကား။ ကရုဝိကာနံ၊တို့၏။ မဓုရသရတာယ၊ ၌။ ဝတ္ထု၊ တည်း။ [ဤသို့ရှေးပြန်၍လှည့်ရသည်။] ပန၊ ဆက်။ တတော၊ ထို ကရုဝိက်ငှက်၏အသံထက်။ သတဘာဝေန၊တရာသော အဖို့အားဖြင့်လည်းကောင်း။ သဟဿဘာဝေနစ၊ တထောင်သော အဖို့အားဖြင့်လည်းကောင်း။ မဓုရတရော၊ သာ၍ချိုသာသော။ ဝိပဿီသ၊ မည်သော။ ကုမာရသ၊ ၏။ သဒ္ဒေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

၃၉။ ကမ္မဝိပါကဇန္တိ၊ ကား။ နု ဘာဝနာမယံ၊ ဘာဝနာကြောင့် ဖြစ်သည်မဟုတ်သော။ ("ဒိဗ္ဗစက္ခုပါတုရဟောသိ"၌ စပ်။) ပန၊ ဆက်။ ကမ္မ

နှင့် ပြည့်စုံသော ရင့်ကျက်သော ပညာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။) သတ္တဟိ ။ပ။ ပတိဋ္ဌာသိ။–ဋီကာ။

သတဘာဝေန။ပ။ဝေဒိတဗ္ဗော။ ။အနေကကပ္ပကောဋိသတသဟဿ။တပ္ပညသဟဿာရ သမုဒါဂတဝတ္ထုသမ္ပတ္တိဘာဝတော (ကမ္ဘာကုဋေအရာမက များစွာသောကာလတို့၌ ကောင်းစွာဖြစ်ခဲ့သော ကောင်းမှု အဆောက်အဦကြောင့် ကောင်းစွာအထက်အထက်၌ ဖြစ်ပေါ်လာသောအသံဖြစ်ရာ ဌာန်ကရိယာ်းဝတ္ထုတို့၏ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။) "သတဘာဝေန သဟဿဘာဝေနစ။ပ။ဝေဒိတဗ္ဗော"ဟု ဖြေဆိုသည်။ ဤသို့ ဋီကာဝယ် ကရုဝိက်ငှက်၏အသံထက် အရာအထောင်ဝက သာလွန်အောင် အသံကောင်းခြင်းကို အကြောင်းထည့်၍ ဖွင့်ပြထားသည်။

(ဆိုလိုရင်းကား အသံ၏ဖြစ်ရာ လည်းချောင်း စသောအရပ်၌ ကမ္မဇပထဝီဓာတ်တွေ များစွာရှိ၏။ ထို ကမ္မဇပထဝီဓာတ်တွေသည် ကမ္ဘာကုဋေ မရေမတွက်နိုင်လောက်သော ကာလက ဆည်းပူးအပ်ခဲ့သော ကောင်းမှုပါရမီတော်ကြောင့် ဖြစ်ရကား ထို ကမ္မဇပထဝီဓာတ်ကို ရှုတ်ဆိုလိုသော စိတ္တဇပထဝီဓာတ်နှင့် ထိခတ်သော အခါ အလွန်သာယာသောအသံ ထွက်ပေါ်လာသည်"ဟူလို။

နု ဘာဝနာမယံ။ ။ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်သည် ဘာဝနာပွားခြင်းကြောင့် ဈာန်ကို ရပြီးမှ တဆင့်တိုးတက်၍ ရအပ်ရကား ဘာဝနာမယ ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြစ်သကဲ့သို့ ဤ ဝိပဿီမင်းသား၏ ဒိဗ္ဗစက္ခုသည် ထိုကဲ့သို့ ဘာဝနာကြောင့်ဖြစ်သော စက္ခုမဟုတ် "ကံ၏ အကျိုးနှင့်တကွ ဖြစ်သော စက္ခုတည်း"ဟု သိစေလိုသောကြောင့် "နု ဘာဝနာမယံ"ဟု မိန့်သည်။

ကမ္မဝိပါကဇ်။ ။ကမ္မဝိပါကဇန္တိ သာတိသယသုစရိတကမ္မနိဗ္ဗတ္တံ (အလွန်အကဲနှင့် တကွဖြစ်သော သုစရိုက်ကံကြောင့်ဖြစ်သော။) ဝိတ္ထာသေမှရှတိရာဒီဟိ အပလိဗုဒ္ဓံ

ဝိပါကဝသေန၊ ကံ၏အကျိုး၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဒေဝတာနံ၊ တို့၏။ စက္ခုသဒ္ဒိသ မေဝ၊ စက္ခုနှင့် တူသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ မံသစက္ခု၊ မံသစက္ခုသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ယေန၊ ယင်း မံသစက္ခုဖြင့်။ နိမိတ္တံ၊ နှမ်းဌ် အမှတ်အသား ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ တိလဝါဟေ၊ နှမ်းလှည်းဌ်။ (နှမ်းတို့ကို ဆောင်ယူရာ ဖြစ်သောလှည်းဌ်။) ပက္ခိတ္တံ၊ တည်အပ်သော။ ကေတိလမ္ပိ၊ ဟစ္ခေသောနှမ်း ကိုလည်း။ ("ဥဒ္ဓရိတ္တာ"ဌ်စပ်။)သော၊ ထို ထည့်အပ်သော နှမ်းသည်။အယံ၊ ဤနှမ်းပင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဥဒ္ဓရိတ္တာ၊ ထုတ်၍။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှါ။ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။

၄၀။ ဝိပဿီတိတ္ထေ၊ ဤပါဌ်ဌ်။ အယံ၊ ကား။ ဝစနတ္ထော၊ ဝစနတ္ထ တည်း။ ဝါ၊ သဒ္ဒါနက်တည်း။ (ယော ကုမာရော၊ သည်။) အန္တရန္တရာ၊

(သည်းခြေ သလိပ် သွေး အစရှိသည်တို့သည် မမြေးယှက် မဖုံးလွှမ်းအပ်သော။) ဒုရေဝိ အာရမ္မဏသမ္ဘိန္ဓနသမတ္ထံ (အဝေးဌ်သော်မှလည်း အာရုံကို ခံယူခြင်းဌ် စွမ်းနိုင်သော။) ကမ္မဝိပါကေန သဟဇာတံ (ကံ၏အကျိုးဖြစ်သော ကမ္မဇရုပ်နှင့် တကွဖြစ်သော စက္ခုတည်း။) တနည်း—ကမ္မဿဝါ ဝိပါကဘာဝေန ဇာတံ (ကံ၏ အကျိုးအဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်သော။) ပသာဒစက္ခု။ (ပသာဒစက္ခုတည်း။)

ပထမနည်းအလို "ကမ္မဝိပါကေန+သဟဇာတံ ကမ္မဝိပါကံ" ဟု ပြုပါ။ "သဟ" ပုဒ် အကျော်ကြီ။ ဒုတိယနည်းအလို "ကမ္မဝိပါကဘာဝေန+ဇာတံ ကမ္မဝိပါကံ"ဟု ပြုပါ။ "ဘာဝ" ပုဒ် အကျော်ကြီ။ ဒုဝိဓဿ ဒိဗ္ဗစက္ခု ကမ္မမယံ ဘာဝနာမယန္တိ (မှန်၏၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုသည် "ကံကြောင့်ဖြစ်သော စက္ခု" ဘာဝနာပွားခြင်းကြောင့်ဖြစ် သော စက္ခု ဟု နှစ်မျိုးရှိ၏။) တတြိဒံကမ္မမယန္တိ အာဟ "နဘာဝနာမယ"န္တိ (ထိုနှစ်မျိုးတွင် ဤ ဝိပဿီမင်းသား၏စက္ခုသည် ကံကြောင့်ဖြစ်သော "ဒိဗ္ဗစက္ခု" တည်း။ဘာဝနာပွားခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော အဘိညာဉ် ဒိဗ္ဗစက္ခုမဟုတ်။ ထို့ကြောင့် "နဘာဝနာမယံ"ဟု ဖွင့်သည်။) ဘာဝနာမယံ ပန ဗောဓိမူလေ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ။ —ဋီကာ။

အယံ သောတိ။ ။အယံ "သော"တိ သလ္လက္ခဏံ (ဤနှမ်းသည် ထိုနှမ်းပင် တည်းဟု မှတ်သားနိုင်ခြင်းသည်။) ကာမံ မနောဝိညာဏေန ဟောတိ၊ (မနော ဝိညာဏဝိထိဖြင့် ဖြစ်ရသည်ကား မှန်၏။) စက္ခုဝိညာဏေန ပန တဿ တထာ ဝိဘာဝိတတ္တာ (သို့သော် စက္ခုဝိညာဏဝိထိဖြင့် ထိုမှတ်သားအပ်သော နှမ်းကို ထို အခြင်းအရာအားဖြင့် ထင်စွာဖြစ်စေအပ်ပြီး၏ အဖြစ်ကြောင့်။) မနောဝိညာဏဿ တတ္ထ တထာပဝတ္တိ (တဒနုဝတ္တိက မနောဝိညာဏဝိထိ၏ ထို နှမ်းဌ် "သည့်အပ် သောနှမ်းသည် ဤနှမ်းပဲ"ဟု ထို အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းသည်။) (ဟောတိ။) ဣတိ အာဟ "ယေန နိမိတ္တံ။ပ။ သက္ကောတိ"တိ။—ဋီကာ။

အကြားအကြား၌။ နိမိလဇနိတန္ဟကာရဝိရဟေန၊ မှိတ်ခြင်းသည် ဖြစ်စေ အပ်သော အမိုက်မှောင်မှ ကင်းခြင်းကြောင့်။ ဝိသုဒ္ဓံ၊ အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်စွာ။ ပဿတိ၊ မြင်တတ်၏။ ဤတိ စ၊ ဤအကြောင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ ["စ"နောက်ထိုင်။] ဝိဝဋ္ဋေဟိ၊ ဖွင့်အပ်ကုန်သော။ အကွဲဟိုးမျက်လုံးတို့ဖြင့်။ ပဿတိ၊ ၏။ ဤတိ စ၊ ဤအကြောင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ (သောကုမာရော၊ သည်။) ဝိပဿီ၊ မည်၏။ ဒုတိယဝါရေ၊ ၌။ (ယောကုမာရော၊ သည်။) ဝိစေယျ ဝိစေယျ၊ စိစစ်၍ စိစစ်၍။ ပဿတိ၊ ကြည့်တတ်၏။ ဤတိ၊ ကြောင့်။ ဝိပဿီ၊ မည်၏။ ဝိစိနိတ္တာ ဝိစိနိတ္တာ၊ စိစစ်၍ စိစစ်၍။ ပဿတိ၊ ၏။ ဤတိအတ္ထော၊ နက်။ [ဤနည်း၌ "ဝိ"သဒ္ဒါသည် "ဝိစေယျ ဝိဇေယျ" အနက်ဟောတည်း။]

အတ္ထေပနာယတိတိ၊ ကား။ အတ္ထေ၊ အစီးအပွားတို့ကို။ ဇာနနံ တိ၊ သိတတ်၏။ ပဿတိ၊ မြင်တတ်၏။ ဝါ၊ တနည်း။ (အတ္ထေ၊ တို့ကို။)နာယတိ ပဝတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏။ ဤတိ အတ္ထော။ ကိရ၊ ခဲ့။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ဝိနိစ္ဆယဋ္ဌာနေ၊ တရားဆုံးဖြတ်ရာ လွှတ်ရုံး၌။ နိသိဒိတ္တာ၊ ဇနၑ်။

အန္တရန္တရာနိမိဃနေ။ပ။ဝိရဟေန။ ။ထုံးစံအားဖြင့် မျက်စိတို့သည် အကြားအကြား၌ မှိတ်၍မှိတ်၍ ကြည့်တတ်၏။ ထို မှိတ်ချိန်ခဏာ၌ မှောင်၏။ ဝိပဿီမင်းသားကား ထိုကဲ့သို့ မှိတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော အမှောင်မှကင်းသည့်အတွက် မြင်ရပုံသည် အထူးသန့်ရှင်း၏။ ထို့ကြောင့် "ဝိ"ကို ဝိသုဒ္ဓအနက်ယူ၍ "ဝိသုဒ္ဓံ ပဿတိတိ ဝိပဿီ" ဟု ပထမဖွင့်၏။ ထို့ပြင် တဘက်တည်းဖွင့်၍ မထားပဲ အကြားအကြား၌ မှိတ်၍မှိတ်၍ ကြည့်ခြင်း၏ မသန့်ရှင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် "ဝိ"ကို"ဝိဝဋ"အနက်ဟောဟုကြံ၍ "ဝိဝဋ္ဋေဟိ၊ ဖွင့်အပ်သောမျက်လုံးတို့ဖြင့်။ ပဿတိ၊ ကြည့်တတ်၏။ ဤတိ ဝိပဿီ" ဟု ဒုတိယနည်းဖွင့်သည်။ [နိမိလနန္တိ နိမိလနဒဿနံ နဝိသုဒ္ဓံ (မှိတ်ခြင်းရှိသော ကြည့်ခြင်းသည် မစင်ကြယ်။) တထာစ အကွဲနိ အဝိဝဋာနိ (မဖွင့်အပ်သောမျက်လုံးတို့သည်လည်း အမြင်မစင်ကြယ်ကုန်။) (ကသ္မာ) နိမိလဒဿနဿ နဝိသုဒ္ဓိဘာဝတော၊ တဒ္ဓိပရိယာယတော ပန ဒဿနံ ဝိသုဒ္ဓံ, ဝိဝဋ္ဋာကိ အာဟ "အန္တရန္တရာ"တိ အာဒိ။—ဋီကာ။]

ပနယတိ။ ။ပဋ္ဌမနိဓာတ်၊ ဤကို ဧဝုဒ္ဓ၊ ဧကို အယပြိလျှင် "ပနယတိ"ဟု ဖြစ်၏။ ထို နိဓာတ်၏ ဘာဝနအနက်ကို ယူ၍ ပနယတိကို "ဘာနာတိ" ဟု ဖွင့်သည်။ [နိဗ္ဗတိ ဘာနုဏ္ဍံ ဓာတုံ ဂဟေတ္တာ အာဟ "ပနယတိ ဘာနာတိ"တိ။ ယတော (ယင်းသို့ နိဓာတ်၏ ဘာနုအနက်ရှိခြင်းကြောင့်။) "အနိမိတ္တာ နုနာယရေတိ"စ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ "ဝိဒူဘိနေယျ နရဝဝရသာ"တိစ၊ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။—ဋီကာ။] နု နာယရေကား ဆန်းကြောင့်"နာဟု ဖြစ်ဟန်တူသည်။ သို့မဟုတ် "တေ အာဝါယာ"ဟူသော ယောဂဝိဘာဂဖြင့် အာယပြီ။ [အနိမိတ္တာ၊ အပ္ပတ်အသား

အတွေ့၊ အစီးအပ္ပားတို့ကို။ အနုသာသန္တိယ၊ သွန်သင်ဆုံးမလော။ ရညော၊ ၏။ အလက်တပင်ဋ္ဌယတို့၊ စီရင်အပ်သော တန်ဆာဆင်ခြင်းရှိသော။ ဝါ၊ ဆင်မြန်းပြုစီမံအပ်သော တန်ဆာရှိသော။ ["တန်ဆာဆင်ခြင်းနှင့် စီရင်အပ်သော"ဟုလည်း ပေးကြ၏။] မဟာပုရိသံ၊ ကို။ အာနေတ္တာ၊ ဆောင်၍။ ဟတ္ထေ၊ ၌။ ထပယိ"သု၊ ထားကြကုန်ပြီ။ တဿ၊ ထို မင်းသည်။ တံ၊ ထို မင်းသားကို။ အကေ၊ ရင်ခွင်၌။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဝါ၊ ထား၍။ ဥပလာဋ္ဌ ယမာနုသော၀၊ တင့်တယ်စံပယ်စေစဉ်ပင်။ အမစ္စာ၊ အမတ်တို့သည်။ သာမိ ကံ၊ ဥစ္စာရှင်ကို။ အဿာမိကံ၊ ဥစ္စာရှင်မဟုတ်သည်ကို။ အကံသု၊ ပြုကြကုန်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ အနတ္တမနသဒ္ဒီ၊ မနှစ်သက်သူ၏ အသံကို။ နိစ္ဆာရေသိ၊ မြှက်ဆိုပြီ။ ရာဇာ၊ သည်။ ဧတံ၊ ဤ မနှစ်သက်သူ၏အသံကိုမြှက်ဆိုခြင်းသည်။ ကိ"၊အဘယ်နည်း။ ဥပဓာရေထ၊ စူးစမ်းကြကုန်၎လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်ပြီ။

ဥပဓာရယမာနာ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်ကုန်လတ်သော်။ အညံ၊ အခြားသော အကြောင်းကို။ အဒိသ္ဝာ၊ မမြင်မူ၍။ အဋ္ဌဿ၊ တရား၏။ ဝါ၊ ကို။ဒုဗ္ဗိနိစ္ဆိ တတ္တာ၊ မကောင်းသဖြင့် ဆုံးဖြတ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊ မှားမှား ယွင်းယွင်း ဆုံးဖြတ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ မနှစ်သက်သံသည်။ ဝါ၊ ကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ပုန၊ တဖန်။ သာမိကံယေ၀၊ ဥစ္စာရှင်ကိုသာ။ သာမိကံ၊ ဥစ္စာရှင်ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ကုမာရော၊ မင်းသားသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ (ဥစ္စာရှင် မဟုတ်သူကို ဥစ္စာရှင် ဖြစ်အောင် ဆုံးဖြတ်မှုကို။) ဥ တ္တာ၊ သိ၍။ ကရောတိ နုခေါ၊ပြုလေသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိမံ"သန္တော၊ စူးစမ်းလိုကုန်သည်။ (ဟုတ္တာ။) ပုန၊ တဖန်။ သာမိကံ၊ ကို။ အဿာမိကံ၊ ကို။ အကံသု၊ ကုန်ပြီ။ ပုနပိ၊ တဖန်လည်း။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ တထေ၀၊ ထို့အတူသာလျှင်။ သဒ္ဒီ၊ မနှစ်သက်သံကို။

မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ နနာယရေ၊ မသိအပ် မသိနိုင်ကုန်။ ´နရ၀ရဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝိဒူတိ၊ ပညာရှိတို့သည်။ နေယျံ၊ သိအပ်သောတရား။]

တနည်း။ ။"ဓာတူနံ အနေကတ္ထတ္တာ"နှင့်အညီ နိဓာတ်သည် ပ၀တ္တနှ အနက်ကို လည်း ဟောနိုင်၏။ ထို ပ၀တ္တနအနက်ကို ရည်ရွယ်၍ "နာယတိ"ဝါ ပ၀တ္တေတိ အ၀ေတ္တာ"ဟု တနည်း ဖွင့်သည်။ ဤနည်းဌကား နာယတိ၌ ကာရိတ်ကျေစေရမည်။ [နိ ဋ္ဌတိ ပန ပ၀တ္တနတ္ထံ ဓာတုံ ဂဟေတ္တာ "နာယတိ ပ၀တ္တေတိ"တိ။--ဋီကာ။] ပ၀တ္တေ တိ၌ ကာရိတ်ပါသောကြောင့် နိဓာတ်၌လည်း ကာရိက်ပါရမည်။ ဤနည်းဌကား "နာယတိ"ဟု ပါ၌မှန်ရှိပါ၏။

နိစ္စာရေသိ၊ ပြီ။ အထ၊ မနုစ်သက်သံကို မြှက်ဆိုရာ ထိုအခါ၌။ ရာဇာ၊ ဂဟည်။ မဟာပုရိသော၊ သည်။ ဗာနှာတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံ၍။ ဟတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ အပ္ပမတ္တော၊ ထိုထိုကိစ္စတို့၌ မမေ့မလျော့သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣဒံ၊ ဤ စိစစ်၍ ကြည့်တတ်ခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝိစေယ္ယ ဝိစေယျ ကုမာရော အတ္ထေ ပနာယတိတိ၊ ဟူ၍။(ဘဂဝတာ။)ဒုတ္ထံ။

၄၂။ ဝယိကန္တိအာဒီသု၊ အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌။ (သာဓိပွါယော၊ အဓိပွါယ်နှင့် ;တကွဖြစ်သော။ အတ္ထော ဧဝံ ဝေဒိတမ္ဘော။)ယတ္ထ၊ အကြင်ပြာသာဒ်၌။ ဝယကာလေ၊ မိုးအခါ၌။ ဝသိတုံ၊ နေခြင်းငှါ။ သုခံ၊ ချမ်းသာသည်၊ ဟောတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤမိုးအခါဝယ်နေခြင်းငှါ ချမ်းသာဆုဖြစ်သောပြာသာဒ်သည်။ ဝယိကော၊ မည်၏။ ဣတရေသုပိ၊ ဝယိကပုဒ်မှ တပါးသော ဟေမန္တိကပုဒ် ဂိမှိကပုဒ်တို့၌လည်း။ သေသံ၊ ပေါ်။ နယော၊ တည်း။ ပန၊ အဓိပွါယတ္ထမှတပါး ဝစနတ္ထကား။ ဣတ္ထ၊ ဤဝယိကအစရှိသောပုဒ်တို့၌။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ကား။ ဝစနတ္ထော၊ တည်း။ ဝါ၊ တည်း။ ဝယော ဝါသော၊ မိုးအခါ၌နေခြင်းသည်။ ဝါ၊ မိုးလပတ်လုံးနေခြင်းသည်။ ဝယံ၊ ဝယမည်၏။(ယော၊ အကြင်ပြာသာဒ်သည်။)ဝယံ၊ မိုးအခါ၌နေခြင်းကို။ ဝါ၊ မိုးလပတ်လုံးနေခြင်းကို။ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ (သော၊သည်။)ဝယိကော၊မည်၏။ဣတရေသုပိ၊ ဝယိကပုဒ်မှတပါး ;ဟေမန္တိကပုဒ် ဂိမှိကပုဒ်တို့၌လည်း။ သေသေ နယော။

ဣတ္ထ၊ ထိုပြာသာဒ်တို့တွင်။ ဝယိကော၊ မိုးအခါ၌နေခြင်းကိုထိုက်သော။ ဝါ၊ မိုးလပတ်လုံးနေခြင်းကိုထိုက်သော။ ပါသာဒေါ၊ ပြာသာဒ်သည်။နှာတိဥစ္စော၊ အလွန်မမြင့်သည်။ နှာတိနီစော၊ အလွန်မနိမ့်သည်။ ဒဟာတိ၊ ၏။

ဝယိကော။ ။ဝယော ဝါသောကိုထောက်၍"ဝယံ"၌ "အာဝါသ"ဟူသော နောက်ပုဒ်ကျသော တပ္ပုရိသ်သမာသ်ဟု မှတ်ပါ။ ဝယော၊ မိုးအခါ၌။ အာဝါသော၊ နေခြင်းတည်း။ ဝယံ၊ မိုးအခါ၌နေခြင်း။ဝယံ၊ မိုးပေအခါ၌နေခြင်းကို။ အရဟတိ၊ထိုက်၏။ ဣတိ ဝယိကော။(တနည်း) ဝယော၊ မိုးအခါ၌။ သန္ဓိဝါသဖာသုတာယ၊ ဦးမ်သက်စွာနေခြင်း၌ ချမ်းသာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။ ဣတိ ဝယိကော။ [ဝယော ဝါသော ဝယံ ဥတ္တရပဒလောပေန၊ တသ္မာ ဝယံ ဝယော ဝါ သန္ဓိဝါသဖာသုတာယအရဟတိတိ ဝယိကော၊ ပါသာဒေါ။–ဋီကာ။]

နှာတိဥစ္စော။ပ။နှာတိနီစော။ ။နှာတိဥစ္စော ဟောတိ နှာတိနီစောတိ ဂိမှိကော ဝိယ ဥစ္စော ဟေမန္တိကော ဝိယ နီစော နဟောတိ။ အထခေါ တဒုဘယဝေမဇ္ဈလက္ခဏတာယ (ထိုနှစ်ပါးစုံသောပြာသာဒ်တို့၏ အလယ်၌ဖြစ်သော မနိမ့်မမြင့်လက္ခဏာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။) နှာတိဥစ္စော ဟောဟိ နှာတိနီစော။–ဋီကာ။

၁ ၄ ၇

၁၆၈ သုတ်မဟာဝါအဋ္ဌကထာ [မဟာပဒါနသုတ်

အဃ၊ ထိုပြာသာဒ်၏။ ဒွါရဝါတပါနာနိ ပိ၊ တံခါးမ လေသာပြတင်းတို့သည်လည်း။ နာတိဗဟူနိ၊ အလွန်မများကုန်သည်။ နာတိတနူနိ၊အလွန်မနည်းကုန်သည်။(ဟောန္တိ။)တွေ့၊ ဤပြာသာဒ်၌။ ဘူမဋ္ဌရဏပစ္စတ္ထရဏခေ့ဘောဇ္ဇာနိပိ၊ မြေအခင်း၊ အပေါ်အခင်း ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်တို့သည်လည်း။ မိဿကာနေဝ၊အပူအအေးရောကုန်သည်သာလျှင်။(ဟုတ္တာ။)ဝန္ဒန္တိ၊ သင့်ကုန်၏။

ဟေမန္တိကေ၊ ဟေမန္တိကပြာသာဒ်၌။ (ဆောင်းအခါဝယ် နေခြင်းကို ထိုက်သော ပြာသာဒ်၌။) ထမ္ဘာပိ၊ တိုင်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဘိတ္တိယောပိ၊ နံရံတို့သည်လည်းကောင်း။ နီစာ၊ နိမ့်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ ဒွါရဝါတပါနာနိ၊ တံခါးမ လေသောက်ပြတင်းတို့သည်။ တနုကာနိ၊ ငယ်ကုန်သည်။ သုခုမစ္ဆိဒ္ဒါနိ၊ သေးငယ်သောအပေါက်ရှိကုန်သည်။ (ဟောန္တိ။) ဥဏှပ္ပဝေသနတ္ထာယ၊ နေပူ၏ ဝင်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဘိတ္တိနိယူဟာနိ၊ တောင်ဘက်နံရံ၏ခါး တံခါးအပေါက်တို့ကို။ နိဟရိယန္တိ၊ ထုတ်ဆောင်အပ်ကုန်၏။ [နေပူချိန်၌ တိုအပေါက်ငယ်များကို ဖွင့်၍ နေအေးသောအခါ ပိတ်ထားရသည်။ ရှေးကနံရံတို့၌ ယခုပြူတင်းပေါက်မျိုးမရှိပဲ အထက်ကျကျနေရာဝယ် လေဝင်ဖို့ရာ အပေါက်ကလေးများသာ ရှိသည်။] ပန၊ ဆက်။ ဇွတ်၊ ဤ ဟေမန္တိက ပြာသာဒ်၌။ ဘူမဋ္ဌရဏပစ္စတ္ထရဏနိဝါသန ပါရုပနာနိ၊ မြေအခင်း အပေါ်အခင်း ကိုယ်ဝတ် ကိုယ်ရုံတို့သည်။ ဥဏှနိယာနိ၊ အပူ၏ အစီးအပွါးဖြစ်ကုန်သော။ ကမ္မလာဒီနိ၊ ကမ္မလာအစရှိသည်တို့သည်။ ဝန္ဒန္တိ၊ သင့်ကုန်၏။ [ဋီကာ၌ "ဥဏှနိယာနိ"ဟု ရှိ၏။ ဥဏှဿ ဟိတာနိ ဥဏှနိယာနိ။ ဣယပစ္စည်း နအာဂုံ။] ခဇ္ဇဘောဇ္ဇ၊ ခဲဘွယ်ဘောဇဉ်သည်။ သိနိဒ္ဓ၊ အစေးရှိသည်။ ကဋ္ဌကဆန္ဒိယိတံ၊စပ်သောအရသာကို မှီသည်လည်းကောင်း။ နိရုဒ္ဒက သန္ဓိယိတဋ္ဌ၊ရေမရှိသည်၏အဖြစ်ကိုမှီသည်လည်းကောင်း။(ဟောတိ။)

ဂိမှိကေ၊ဂိမှိကပြာသာဒ်၌။ (နွေအခါဝယ် နေခြင်းကိုထိုက်သော ပြာသာဒ်၌။) ထမ္ဘာပိ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဘိတ္တိယောပိ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဥစ္စာ၊ မြင့်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ပန၊ ဆက်။ ဇွတ်၊ ဤ ဂိမှိက ပြာသာဒ်၌။ ဒွါရဝါတပါနာနိ၊ တို့သည်။ ဗဟူနိ၊ များကုန်သည်။ ဝိပုလ

မိဿကာနေဝ။ ။ဟေမန္တိက ပြာသာဒ်ကဲ့သို့ သက်သက်အပူနှင့်သာစပ်ကုန်သည်မဟုတ်။ ဂိမှိကပြာသာဒ်ကဲ့သို့ သက်သက်အအေးနှင့်သာ စပ်ကုန်သည်လည်းမဟုတ်။ အပူအအေးနှစ်ပါးစုံ ရောကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ [မိဿကာနေဝါတိ ဟေမန္တိကေ ဝိယ နဥဏှနိယာနေဝ, ဂိမှိကေ ဝိယ စ နသီတနိယာနေဝ။ အတဓေါ ဥဘယ မိဿကာနေဝ (ဟုတ္တာဝန္ဒန္တိ။)–ဋီကာ။]

ဇာတာနှိ၊ ဖြစ်သောပြန့်ကျယ်ခြင်းရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဘူမတ္ထရဏာဒီနှိ၊ မြေအခင်းအစရှိသည်တို့သည်။ ဒုက္ခလမယာနှိ၊ ဘွဲ့ဖြူပုဆိုးဖြင့် ပြီးကုန်သည်။ (သမာနာနှိ၊ ကုန်လတ်သော်။) ဝန္ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ခဇ္ဇဘောဇ္ဇာနှိ၊ တို့သည်။ မဓုရသသန္ဓိသိတဘာရိတာနှိ၊ ချိုသောအရသာကို မှီသောအာဟာရတို့ဖြင့် ပြည့်ကုန်သည်။ (ဟောန္တိ။) စ၊ ဆက်။ ဇွေ၊ ဤ ဂိမှိကပြာသာဒ်၌။ ဝါတ ပါနသမိပေသု၊ လေသောက်ပြတင်း၏ အနီးတို့၌။ နဝစာဋ္ဌိယော၊ နှိအသစ်ဖြစ်သော အိုးစရည်းတို့ကို။ ထပေတွာ၊ ထား၍ ဥဒကဿ၊ ရေဖြင့်။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ နိလုပ္ပလာဒီဟိ၊ ကြာညိုပန်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်။ သဗ္ဗဒေန္တိ၊ ကောင်းစွာ ဖုံးထားကြကုန်၏။ တေသု တေသု ပဒေသေသု၊ ထိုထို အရပ်တို့၌။ ဥဒကယန္တာနှိ၊ ရေယန္တရားစက်တို့ကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကြကုန်၏။ ယေဟိ၊ ယင်း ရေယန္တရားစက်တို့မှ။ ဒေဝေ၊ မိုးသည်။ ဝဿန္တေ ဝိယ၊ ရွာနေသကဲ့သို့။ ဥဒကဓာရာ၊ ရေအလျဉ်တို့သည်။ နိက္ခမန္တိ၊ ထွက်ကုန်၏။

နိပ္ပုရိသေဟိတိ၊ ကား။ ပုရိသဝိရဟိတေဟိ၊ ယောကျ်ားတို့မှ ကင်းကုန်သော၊ ("တူရိယေဟိ"ဟုစပ်။) စ၊ ဆက်။ ဇွေ၊ ဤ ဝဿိက ပြာသာဒ်၌၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ တူရိယာနေव၊ တူရိယာတို့သည်သာ၊ နိပ္ပုရိသာနှိ၊ ယောကျ်ား မရှိကုန်သည်၊ နဟောန္တိ)၊ မဟုတ်ကုန်သေး။ သမ္ဘဋ္ဌာနာနိပိ၊ အလုံးစုံသော ဌာနတို့သည်လည်း။ နိပ္ပုရိသာနေဝ၊ ယောကျ်ားမရှိကုန်သည်သာ လျှင်။ (ဟောန္တိ။) ဒေါဝါရိကာပိ၊ တံခါးစောင့်တို့သည်လည်း။ ဣတ္ထိယောဝ၊ မိန်းမတို့ချည်းသာ။ (ဟောန္တိ။) နဟာပနာဒိ ပရိကမ္မကရာပိ၊ ရေချိုးခြင်းအစရှိသော အဖန်ဖန်ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုသူတို့ သည်လည်း။ ဣတ္ထိယောဝ၊ မိန်းမတို့သာည်သာ။ (ဟောန္တိ။) ကိရ၊ ခဲ့။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တထာ ရူပံ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော။ ဣဿရိယသုခသမ္ပတ္တိ၊ အစိုးရသူ၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ ချမ်းသာ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ အနုဘဝမာနဿ၊ ခံစားစဉ်။ ပုရိသံ၊ ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ပုရိသာသက်၊ ယောကျ်ားဟု ဖြစ်သော ယုံမှားခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ [ထိုယောကျ်ားနှင့် မိမိ၏မောင်းမ

သမ္ဘဋ္ဌာနာနိ။ ။သမ္ဘဋ္ဌာနာနိပိတိ သမ္ဘာနိ ပဋ္ဌိကိရိယာနှာနဘောဇနကိဋ္ဌာသဠ္ဠ ရဏာဒိဋ္ဌာနာနိပိ၊ အသီးအသီးပြုဖွယ်ကိစ္စ ရေချိုးခြင်း ထမင်းစားခြင်း ကစားခြင်း ထိုထို ဤဤ လှည့်လည်သွားလာခြင်း အစရှိသည်တို့၏ တည်ရာအရပ်တို့သည်လည်း။ ("နိပ္ပုရိသာနေဝ"ဟုစပ်။) နနိဝါသဋ္ဌာနာနိယေဝ (နေရာအရပ်တို့သာမကသေး ဒရုဝမ်စသည်တို့လည်း "နိပ္ပုရိသ"ချည်းသာဖြစ်သည်။) တေနာဟ "ဒေါဝါရိကာပိ"တိ အာဒိ၊ တတ္ထကာရဏာ မာဟ "ရာဇာကိရာ"တိအာဒိ။—ဋီကာ။

မျှားအာတွက် ယုံမှားသံသယ ဖြစ်တတ်သည်။] သာ၊ ထိုယုံမှားခြင်းသည်။ မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တာ၊ သားမ၏ (စိတ်၌)။ မာ အဟောသိ၊ မဖြစ်ပါစေလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍။ သမ္ဘကိစ္စေသု၊ အလုံးစုံသောကိစ္စတို့၌။ ဣတ္ထိယောဝ၊ တို့ကိုသာ။ ထပေသိ၊ ထားပြီး၊ ဣတိ၊ အပြီးတည်း။

ပဌမဘာဏဝါရဝဏ္ဏနာ၊ ပထမဘာဏဝါရ၏ အဖွင့်သည်။

နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

ပဌမဘာဏဝါရပြီး၏။

ဒိဋ္ဌာပုရိသအဖွင့်

၄၃-၄။ ဒုတိယဘာဏဝါရေ၊ ဒုတိယဘာဏဝါရ၌။ ဂေါပါနသိဝက်ဆိ၊ ကား။ ဂေါပါနသီ ဝိယ၊ အခြင်ရနှယ်ကဲ့သို့၊ ဝက်ံ၊ ကောက်သော၊ အာ ဘောဂ္ဂန္တိ၊ ကား။ ခန္ဓေ၊ ပခုံးလည်းကောင်း။ ကဋိကံ၊ ခါးလည်းကောင်း။ ဇာဏုသု၊ ပဆစ်ဒူးဝဲန်းတို့လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဘီသု၊ ကုန်သော။ ဌာနေသု၊ အရပ်တို့၌။ အာဘောဂ္ဂဝက်ံ၊ အထက်သို့တက်လျက် ကောက်သော ကိုယ်ရှိသော။ ဒဏ္ဍပရာယဏန္တိ၊ ကား။ ဒဏ္ဍဂတိကံ၊ တုတ်ဟူသော မှီခိုရာရှိသော။ ဝါ၊ တုတ်ဟူသော သွားကြောင်းရှိသော၊ ဒဏ္ဍပဋိသရဏံ၊ တုတ်ဟူသော လည်းလျှောင်းရာရှိသော။ အာတုရန္တိ၊ ကား။ ဇရာတုရံ၊ ဇရာဖြင့်ကျင်နာသော။ ဂတယောဗ္ဗနန္တိ၊ ကား။ အတိက္ကန္တဗ္ဗယောဗ္ဗနံ၊ ကောင်းသောအရွယ်ကို လွန်သော။ ပစ္ဆိမဝယေ၊ နောက်ဆုံးအရွယ်၌။ ဌိတံ၊ တည်သော။ (ပုရိသံ အဒ္ဒ သ-၌စပ်။)

ဒီသ္မာတိ၊ ကား၊ အာခုယောဇနပ္ပမာဏေန၊ ယူဇနာဝက် အတိုင်းအရှည်ရှိ သော။ ပလကာဃယေန၊ စစ်သည်ဗိုလ်ပါ အပေါင်းလည်။ ပရိဝုတော၊ ပတ်

အာဘောဂ္ဂန္တိ။ ။အာဘောဂ္ဂန္တိ အာဒိတော ပဋ္ဌာယ (အစမှ စ၍။) အန္တ္ဂုဋ္ဌ တာယ ကုဋ္ဌိလသရီရတာယ (အထက်သို့ တက်သော ကောက်သောကိုယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်အားဖြင့်။) ဝက်ံ (ကောက်သော။) တေနာဟ "ခန္ဓေ"တိ အာဒိ။ ဤသို့ ဋီကာ၌ ဖွင့်ထား၏။ ထိုအဖွင့်ဝယ် "အာဒိတော ပဋ္ဌာယ"သည် ရသင့်၍ ထည့် အပ်သော သံဝဏ္ဏနာတည်း။ "အန္တ္ဂုဋ္ဌတာယ"ကား "အာဘောဂ"၏ အဖွင့်တည်း။ မှန်၏—အာဘောဂ္ဂကို "အဘိ+ဥပ"ဟု ပုဒ်ခွဲသောအခါ အန္တ္ဂုဋ္ဌတနှင့် အနက်တူ၏။ အဘိဥဋ္ဌဿ ဘာဝေ အာဘုဂ္ဂံ (ကုဋ္ဌိလသရီရံ)။ အာဘုဂ္ဂံယေဝ (သွေးထွ ၌ "ဏ" ပစ္စည်း သက်၍) အာဘောဂ္ဂံ၊ အဘိ၌ "အ"ကို "အာ"ပြု၊ ဘိ၌ ဗ ကိုချေ၊ နောက် "ဥ"ကို သြပြု။ ဤအဖွင့်ကို ထောက်၍ ပါဠိတော် အဋ္ဌကထာတို့၌ "အာဘောဂ္ဂံ"ဟု ရှိရမည်။

ဝန်းကျင် ခြံရံအပ်သည်။ သုသံဝိဟိတာရကွေ့၊ ကောင်းစွာ စီရင်အပ်သော အစောင့်အရှောက်ရှိသည်။ (ဟုတ်ပ)။) ဂစ္ဆန္တော ပိ၊ သွားပါသော်လည်း။ ယဒါ၊ အကြင် အခါ၌။ ရထော၊ ရထားသည်။ ပုရတော၊ ရှေ့၌။ ဟောတိ၊ ၏။ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌။ ဗလကာယော၊ စစ်သည်ဗိုလ်ပါ အပေါင်းသည်။ (ဟောတိ။ တဒါ၊ထိုအခါ၌။) တာဒိသေ၊ ထိုကဲ့သို့ရှုအပ်သော။ သြကာသေ အရပ်၌။ သုဒ္ဓါဝါသခီဏာသဝပြုဟေမ္ဟိ၊သုဒ္ဓါဝါသတုံ၌ဖြစ်ကြသော ရဟန္တာ ပြဟ္မာတို့သည်။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော်ဖြင့်။ ရထသာ၊ ၏။ ပုရတောဝ၊ ရှေ့၌ပင်။ ဒဿိတံ၊ ပြအပ်သော။ တံ ပုရိသံ၊ ထိုသူအိုယောကျ်ားကို။ ပဿိတ္မာ၊ မြင်၍။ ("အာမန္တေသိ၊ မေးပြီ"၌စပ်။) ကိရ၊ ခဲ့။ သုဒ္ဓါဝါသာ၊ သုဒ္ဓါဝါသပြဟ္မာတို့သည်။ မဟာပုရိသော၊ သည်။ ပကေ်၊ ညွှန်၌။ ဂဇော၊ ဆင်ပြောင်ကြီးသည်။ (လဂ္ဂေါ)ဝိယ၊ ငြိနေသကဲ့သို့။ (တထာ။) ပဠုသု၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဏေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌။ လဂ္ဂေါ၊ ငြိကပ်နေပြီ။ အဿ၊ ထို မင်းသား၏။ သတိ ၊ သတိကို။ ဥပ္ပါဒေသောမ၊ ဖြစ်စေကြကုန်စို့။ ဣတိ၊ ဤသို့ တိုင်ပင်၍။ တံ၊ ထို သူအိုယောကျ်ားကို။ ဒဿေသုံ၊ ပြကြကုန်ပြီ။

စ၊ ဆက်၊ ဝေ၊သို့။ ဒဿိတံ၊ ပြအပ်သော။ တံ၊ ထို သူအိုယောကျ်ားကို။ ဗောဓိသတ္တော ဧဝ၊ သည်လည်းကောင်း။ သာရထိ၌စ၊ ရထားထိန်းသည်လည်းကောင်း။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ ပြဟ္မာနော၊ သုဒ္ဓါဝါသ ပြဟ္မာတို့သည်။ ဗောဓိသတ္တသ၊ ၏။ အပ္ပမာဒတ္ထံ၊ မမေ့မလျော့ခြင်းအကျိုး ၄ ပါလည်းကောင်း။ သာရထိသ၊ ရထားထိန်း၏။ ကထာသလ္လံ၊ ပတ္ထံ စ၊ စကားပြောဆိုခြင်းအကျိုး ၄ ပါလည်းကောင်း။ တံ၊ ထို သူအိုယောကျ်ားကို။ ဒဿေ

တာဒိသေ သြကာသေ။ ။လမ်းနှစ်ခွသို့ ရောက်သောအခါ စစ်သည်အလေါင်းသည် ရှေ့က သွားရာဝယ် ထို လမ်းနှစ်ခွတွင် တခုသောလမ်းသို့ တက်သွား၏။ အလယ်က သွားသည့် ဘုရားအလောင်းစီးအပ်သော ရထားသည် အခြား လမ်းတခုသို့ သွားလတ်သော် ရှေ့ရောက်နေ၏။ အခြားစစ်သားတို့ကား နောက်အဝေးက နေရစ်၏။ ထိုကဲ့သို့သော အရပ်မျိုး၌ ဘုရားအလောင်း မြင်လောက်အောင် သုဒ္ဓါဝါသပြဟ္မာတို့က သူအိုယောကျ်ားကို ပြကြသည်။ [ယဒါ ရထော ပုရတော ဟောတိ ဒွေဝေါပထေ သမ္ပတ္တေ ပုရတော ဂစ္ဆန္တေ ဗလကာယေ တတ္တ ကေ သဏ္ဌာနံ အာရုဠ္ဠော မဇ္ဈေ ဂစ္ဆန္တော ဗောဓိသတ္တေန အာရုဠ္ဠော ရထော ဇုတရံ သဏ္ဌာနံ ဂစ္ဆန္တော ယဒါ ပုရတော ဟောတိ၊ ပစ္ဆာ ဗလကာယောတိ၊ တဒါ ပစ္ဆာ ဟောတိ သမ္ဘော ဗလကာယော။ တာဒိသေ သြကာသေတိ ကာဒိသေ ဝုတ္တပ္ပကာရေ မဂ္ဂပ္ပဒေသေ။—ဋီ၊ ၁။]

သုံး ပြုကြကုန်ပြီ။ ကိုံပနေသောဇိဏ္ဏောနာမာတိ(ဇော)၊ ဟူသော ဤဝါကျ၌။ ကိုံ၊ အာဘယ်အနက်သည်။ ဝါ၊ ကို။ ဝုတ္တံ။ဟောတိ။ ဘော၊ အမောင်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣဒေါ၊ ဤနေ့မှ။ ပဋ္ဌေ၊ ရှေး၌။ ဝေရှပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသောဇိဏ္ဏကို။ နု အဒ္ဒသံ၊ မမြင်ခဲ့ဘူး။ (ဇသော ဇိဏ္ဏောနာမ၊ ဤ ဇိဏ္ဏမည်သူသည်။ ကိုံပန၊ အာဘယ်နည်း။)ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြီ။ ဣတိ၊သည်။ ဝါ၊ ကို။(ဝုတ္တံ ဟောတိ။) ["ပုစ္ဆိတိ"ဟု ဣတိ ပါလျှင်ကောင်း၏။]

(ရှေ့) တေနဟိတိ၊ ကား။ မယှမ္ပိ၊ ငါ၏လည်း။ ဧဝရူပေဟိ၊ ဤသို့ ဖွေးဖွေးဖြူသော သဘောရှိကုန်သော။ ကေသေဟိ၊ ဆံတို့သည်လည်းကောင်း။ ဧဝရူပေန၊ ဤသို့ သုံးဌာနတို့၌ ကုန်းကွကွသဘောရှိသော။ ကာယေန စ၊ ကိုယ်

ကိုံပနေသောတိ။ ။စာအုပ်တို့၌"ကိုံပနေသောတိ၊ ဇော ဇိဏ္ဏောတိ"ဟု ရှိ၏။ ဤစာရှိအတိုင်းဆိုလျှင်"ကိုံပနေသောတိ"သည် ပုံစံဌာဝါကျ။"သောဇိဏ္ဏောတိ"သည် ဝိသဇ္ဇနာဝါကျ ဟုထင်ရ၏။ သို့သော် ပါဠိတော်၌"ဇော ခေါ ဒေဝ ဇိဏ္ဏောနာမာတိ"ဟု သာရထိက သံတော်ဦးတင်သောအခါ"ဇိဏ္ဏ"ဟူသော စကားလုံးကိုမကြားဘူးသောကြောင့် "ကိုံပနေသော သမ္မသာရထိ ဇိဏ္ဏောနာမ" ဟု မေးသောစကားဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ပါဠိတော်၌ သမ္မသာရထိကို ဖြုတ်၍ "ကိုံပနေသော ဇိဏ္ဏော နာမာတိ" ဟု အဋ္ဌကထာပါ၌ရှိသင့်ပါသည်။

ဋီကာ။ ။ကိုံပနေသော ဇိဏ္ဏောနာမာတိ(ဟူသည်ကား။) ဇော တယာ ဝုစ္စမာနော ကိုံ အတ္ထတော၊ အသင်ပြောဆိုအပ် (သံတော်ဦးတင်အပ်)သော ဤ ဇိဏ္ဏမည်သော အရာဝတ္ထုသည် သရုပ်သကောင်အနက်အားဖြင့် ဘယ်ဟာနည်း၊ တံ ဓမ္မနိဒ္ဓါရေတ္ဝာ ကထေဟိတိ ဒသေတိ၊ ထိုဇိဏ္ဏမည်သော အရာဝတ္ထုကို ငါနားလည်အောင် ထုတ်ဖော်၍ ပြောပါလော့။ ဤအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို"ကိုံပနေသော ဇိဏ္ဏောနာမ"ဟူသောပါဠိဖြင့်ပြသည်။ [ဤဋီကာအဖွင့်ကိုထောက်၍ "ကိုံပနေသော ဇိဏ္ဏောနာမ"ဟူသော ပါဠိသာ ပါဠိတော် ဋီကာနှင့်ညီသည်ဟု ယူဆပါသည်]။

ကိ'ဟုနပုလ္လိင်ဖြင့်ဆိုပုံ။ ။မင်းသား၏စိတ်၌"ဇိဏ္ဏဟူသောအရာသည်ဘယ်လိုဟာ" ဟုမဆုံးဖြတ်နိုင်သေး။ထိုသို့မဆုံးဖြတ်အပ်သေးသော အနက်ကိုဆိုရာ၌ နပုလ္လိင်ဖြင့်လည်းသုံးစွဲနိုင် ပုလ္လိင်ဖြင့်လည်းသုံးစွဲနိုင်၏။ထိုကြောင့်"ကိုံပနေသော"ဟုဤနေရာ၌နပုဋ္ဌလိင်ဖြင့်သုံးစွဲထားသည်။ [အနိဗ္ဗါရိတသရူပတ္ထာ ဟိ တဿအတ္ထနော၊ ထိုဇိဏ္ဏမည်သောအရာ၏ မည်သည့်အရာဟု မိမိစိတ်၌ သရုပ်သကောင်ကို မထုတ်ဆောင်နိုင်သေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဟောဒိသတ္ထော လိင်သမ္ဘနာမေန တံ ဝဒန္တော "ကိ"တိအာဟ—

ဘုရားအလောင်း ဝိပဿီမင်းသားသည် လိင်အားလုံးနှင့်ဆိုင်သော သမ္ဘနာမ်ဖြင့် "ကိ"ဟု ဆိုသည်။ ဥပမာ "ကိ ဇော ဇာတံ၊ သင့်မှာဘာကလေး မွေးဖွားသလဲ" ဟုရာ၌ မိန်းမ ယောကျ်ားနှစ်မျိုးနှင့်ခိုင်သော အနက်ကိုပင် "ကိ ဇာတံ" ဟု နပုလ္လိင်ဖြင့် သုံးစွဲသကဲ့သို့တည်း။—ဋီကာ။]

သည်လည်းကောင်း။ ယခု ဘဝိတမ္ပံ၊ အကယ်၍ဖြစ်ရာသည် ဖြစ်အံ့။ (ဧဝံ သတိ၊ သော်။) သမ္မ သာရထိ၊ အချင်းရထားထိန်း။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ် ထိုက်လျှင်။ ဝါ၊ ထိုသို့ ဖြစ်ထိုက်ခြင်းကြောင့်။ အလံ ဒါနဇ္ဈာယျာနဘူမိ ယာတိ၊ ဟူသောဤစကားကို။ ("အာဟ"ဒ္ဒ စပ်။) အဇ္ဈ၊ ယနေ့။ ဥယျာန ဘူမိ၊ ဥယျာဉ်မြေကို။ ပဿိဿာမ၊ ကြည့်ကြကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားနေကြကုန်၏။ (ယခုသွားနေကြကုန်၏။) တာယ ဥယျာန ဘူမိယာ၊ ထို ဥယျာဉ်မြေအရပ်ဖြင့်။ အလံ၊ အကျိုးမရှိ။ ဝါ၊ တော်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောရ။ သံဝိဂ္ဂဟဒယော၊ ထိတ်လန့်သောစိတ်နှလုံးရှိသည်။ (ဟုတ္တာ။) သံဝေဂါနုရူပံ၊ ထိတ်လန့်သည့် အားလျော်စွာ။ အာဟ၊ ပြော ပြီ။ အန္တေပုရံ ဂတောတိ၊ ကား။ ဣတ္ထိဇန်၊ မောင်းမ အပေါင်းကို။ ဝိသဇ္ဇေတ္တာ၊ စွန့်၍။ သိရိဂဗ္ဘေ၊ အသရေရှိသော တိုက်ခန်းဌ။ ကေကောဝ၊ တယောက်တည်းသာ။ နိသိန္နော၊ ထိုင်ပြီ။ ယတ္တ ဟိ နာမတိ၊ ကား။ ယာယ ဇာတိယာ၊ အကြင်ဇာတိသည်။ သတိ၊ ရှိလတ်သော်။ ဇရာ၊ ဇရာ သည်။ ပညာယတိ၊ ထင်ရှား၏။ သာ ဇာတိ၊ ထို ဇာတိသည်။ ဓီ၊ ကို့ဝို့ ထွေးထိုက်သည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်လေစတကား။ ဓိက္ကတာ၊ ဓိဓိဟုပြုအပ်သည်း ဝါ၊ ထို့ထို့ဟုပြုအပ်သည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်လေစတကား။ (အဟံ၊ ငါသည်။) တေ ဇာတိ၊ ဤ ဇာတိကို။ ဓိဂုစ္ဆာမိ၊ စက်ဆုပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့တွေး၍။ ဇာတိယာ၊ ဇာတိ၏။ မူလံ၊ အရင်းအမြစ်ကို။ ခဏန္တော၊ တူးဆွလျက်။ ပဌမေန၊ ရှေးဦးစွာသော။ သလ္လေန၊ ဇာတိဟူသောမြှားသည်။ ဟဒယေ၊ နှလုံးဌ။ ဝိဒ္ဓေါ ဝိယ၊ ထိုးဖောက်အပ်သကဲ့သို့။ နိသိဒိ၊ ထိုင်ပြီ။

၄၅-၆။ သာရထိ အာမန္တေသိ၊ ကား။ ရာဇာ၊ သည်၊ နေမိတ္တ ကေတိ၊ နိမိတ်ကျမ်းတတ် (နိမိတ်ကျမ်းကို ရွတ်ဝတ်ကုန်သော) ပုဏ္ဏားတို့ သည်။ ကထိတကာလတော၊ သံတော်ဦးတင်ရာ ဗေဒါမှ၊ ပဌာယ၊ စ၍။ ဩဟိတသောတော၊ ရှေးရှုထားအပ်သော နှားရှိသည်။ ထောင်အပ်သော နှားရှိသည်။(ဟုတ္တာ။)ဝိစရတိ ကိရ၊ လှည့်လည်သတတ်ဟု သော။ထိုမင်းသည်။ ("သုတ္တာ"ဒ္ဒ စပ်။) ကုမာရော၊ သည်။ ဥယျာနံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ လတ်

သာရထိ။ ။ရထားကိုသွားစေတတ် (မောင်းနှင်တတ်) သောကြောင့် ရထား မောင်းသူကို (ရထားထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်သူကို) "သာရထိ"ဟုခေါ်၏။ [ပုဒ် ပြီးပုံနှင့် ဝိဂ္ဂဟကို ပါရာဇိကဏ်ဘာသာဋီကာ ဝေရဉ္ဇကဏ္ဍအဖွင့်ဌာပြခဲ့ပြီ။]

ဥယျာနံ။ ။ကိဠာဝိဟာရတွင်၊ မြူးပျော်ရှိနေခြင်းအကျိုးကို။ဥယျုတ္တာ၊ အားထုတ် သူတို့သည်။ ယန္တိ ဥပဂစ္ဆန္တိ ဟေ၊ ဤအရပ်သို့ ကပ်ရောက်ကြကုန်၏။ ဣတိ၊ ထိုသို့

သော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ လမ်းခရီး၏ အကြား၌။ နိဝတ္ထော၊ ပြန်နစ်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတ္တာ၊ ကြားရ၍။ သာရထိ၊ ကို။ အာမန္တာပေသိ၊ ခေါ်စေပြီ။

မာဟောဝခေါတိ အာဒိသု၊ အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌။ ရတ္ဇုံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ကာရေတု၊ပြုစေလော့။ မာ ပဗ္ဗဇတု၊ ရဟန်းမပြုပါစေလင့်။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ ဝစနံ၊ စကားသည်။ သစ္စံ၊ မှန်သည်။ မာ ဟောတု၊ မဖြစ်ပါစေလင့်။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့ စိန္တေသိ၊ ကြံပြီ။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အဓိပ္ပါယတည်း။

ဇိဏ္ဏပုရိသအဖွင့်ပြီး၏။

ဗျာဓိပုရိသအဖွင့်

၄၃။ အဒ္ဒသ ခေါ တိ၊ ကား။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဖြစ်သောဘဝတိဝဏ္ဏနာ၌၊ ဝုတ္တ နယေနေ ဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ သုဒ္ဓါဝါသေဟိ၊ သုဒ္ဓါဝါ သဗြဟ္မာတို့သည်။ ဒဿိတံ၊ ပြအပ်သောသူနာကို၊ အဒ္ဒသ၊ ပြီ။ အာဗာဓိ ကန္တိ၊ ကား။ ဣရိယာပထဘဏ္ဍနကေန၊ ဣရိယာပုထ်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော။ ဝိသဘာဂါဗာဓေန၊ သဘောမတူသော အနာဖြင့်။(အာဗာဓိကံ–၌ဝိသေသ နစပ်) အာဗာဓိကံ၊ လွန်စွာနှိပ်စက်တတ်သော အနာရှိသော၊ [အာဗာဓိကန္တိ အာဗာဓဝန္တံ။] ဒုက္ခိတန္တိ၊ကား။ရောဂဒုက္ခေန၊ ရောဂါဟူသော ဆင်းရဲဖြင့်။ ဒုက္ခိတံ၊ လွန်စွာဖြစ်သော ဆင်းရဲခြင်းရှိသော၊ [ဒုက္ခိတန္တိ သဗ္ဗာတဒုက္ခံ။– ဋ္ဌကာ။] ဗာဠှဂိလာနန္တိ၊ ကား။ အဓိမတ္တဂိလာနံ၊ လွန်ကဲသော အတိုင်း အရှည်ရှိအောင် မကျန်းမမာသော။ ပလိပန္နန္တိ၊ ကား။ နိမုဂ္ဂံ၊ နစ်မြုပ်လျက် (“သယမာနံ၊ အိပ်နေသော။ ပုရိသံ အဒ္ဒသ”ဟူစပ်။) [“ပရိ၊ ထက်ဝန်း ကျင်။ ပန္န၊ ဖြစ်နေသူ”ဟူသည် ကျင်ကြီးကျင်ငယ်၌ နစ်မြုပ်နေသူတည်း။] ဇရာပညာယိသတိ ဗျာဓိပညာယိသတိတိ ဣဓာပိ၊ ဤပါဠိရပ်၌လည်း။ယဒ ယ ဇာတိယာ၊ အကြင်ဇာတိသည်။ သတိ၊ ရှိလတ်သော်။ ဣဒံ ဒုယံ၊ ဤ ဇရ ဗျာဓိ နှစ်ပါးအပေါင်းသည်။ ပညာယတိ၊ ထင်ရှား၏။ သာ ဇာတိ၊ ကို။

ရှေးယော်ခြင်းအကျိုးကို အားထုတ်သူတို့ ကပ်ရောက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တံ၊ ထိုအရပ်သည်။ ဥယျာနံ၊ မည်၏။ [ဥပုမ္ဗ+ယာဓာတ် ယုပစ္စည်း၊ “ဥ”ကို“ဥယျ၊ ဗ္ဗ”ဟု ဖွင့်သည်။ အဝုတ္တကမ္မသာဓန၊ ဥနောက် ဒွေဘော်ရောက်၍ “ဥယျာ”ဟု ဖြစ်သည်။

ဓိက္ကဲတာ၊ ဓိဓိဟု ပြုအပ်သည်။ ဝါတိုဏ်ဟု ပြုအပ်သည်။ (ဟောတိ။) အဇာတံ၊ ဖြစ်ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ ခေမံ၊ ဘေးခပ်သိမ်းတို့၏ ကုန်ငြိမ်းရာ ကုန်ငြိမ်းကြောင်းတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာတိယာ၊ ၏။ မူလံ၊ ကို။ ခဏန္တော၊ တူးလျက်၊ ဒုတိယေန၊ နှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော၊ သလ္လေန၊ ဖြင့်။ ဝိဒ္ဓေါ ဝိယ၊ ပစ်ခွင်းအပ်သကဲ့သို့။ နိသိဒိ၊ ထိုင်ပြီ။

ဗျာဓိပုရိသအဖွင့်ပြီး၏။

ကာလက်တပုရိသအဖွင့်

၅၀။ ဝိလာတန္တိ၊ ကား။ သိဝိကံ၊ အလောင်းတင် ထမ်းစင်ကို။ ("ကယိရ မာနံ၊ ပြုနေသည်ကို" ဋ္ဌစပ်။) ပေတန္တိ၊ ကား။ ဣတောဝ၊ ဤ ဘဝမှ။ ပဋ္ဌိဂတံ၊ ကင်းသော။ ကာလက်တန္တိ၊ ကား။ ကတကာလံ၊ ပြုအပ် ပြီးဆုံးစေ အပ်ပြီးသော အသက်ရှင်ရာ ကာလရှိ၏သော။ ယတ္တကံ၊ အကြင်မျှ အတိုင်း

အဇာတံ။ ။အဇာတန္တိ အဇာတဘာဝေါ နိဗ္ဗာနံ ဝါ၊ဤသို့ဋီကာဖွင့်၏။ ထိုတွင် "အဇာတဘာဝေါ" ဟူသော ပထမအဖွင့်ဌ နဇာယတီတိ အဇာတံ (မဖြစ်သော အရာဝတ္ထု၊) "အဇာတဘာဝေါ"ဟု ဆိုလိုလျက် ဘာဝဝုဒ်ကိုချေ။ (တနည်း) ဘာဝေါပဓာနကြီ၊ မဖြစ်သောအရာဝတ္ထု၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာဟူသည် "မဖြစ်ခြင်း ပင်တည်း။" ထိုမဖြစ်ခြင်းသဘောကိုပင် "နိဗ္ဗာနံဝါ"ဟု ဋီကာ တနည်းဖွင့်သည်။ သို့သော် ထိုအချိန်က ဘုရားအလောင်းမင်းသားဟာ "နိဗ္ဗာန်"ဟူ၍ သိနိုင်သေးမည် မဟုတ်ပါ။

ဝိလာတော။ ။ဘန္တနေတ္တ ကုဝ္ဝလာဒိ ဝိဝိဓံ ကတ္တာ လာတမ္ဘတော ဝိလာတော၊ "ဝိဝိဓံ ကတ္တာ"သည် ဝိ၏အဖွင့် "လာတမ္ဘတော"သည် လာတောဌ္ဌ လာမာတ်+တပစ္စည်း၏အဖွင့်။ "ဝိဝိဓံ ကတ္တာ လာတမ္ဘောတိ ဝိလာတော" ဟု ဝစနတ္ထပြုပါ။ ဘန္တ နေတ္တ ကုဝ္ဝလာဒိသည် ဝိဝိဓံ၏အဖွင့်၊ ပါဠိဗျက်နေဟန်တူသည်။ ထို သူသေတင်ထမ်းစင်ကို ယူသူတို့သည်-ဘန္တနေတ္တ၊တုန်လှုပ်သော မျက်လုံးစသည်ကို ပြု၍ ယူထိုက်သောကြောင့်။ ဝယ္ဟ၊ လှည်းပေါင်းချုပ်ကိုလည်းကောင်း။ သိဝိကာ၊ အလောင်းတင်ရာ ထမ်းစင်ကိုလည်းကောင်း။ "ဝိလာတ"ဟု ခေါ်၏။ ဤနေရာ၌ ထမ်းစင်ကို ယူစေလိုသောကြောင့် "ဝိလာတန္တိ သိဝိကံ"ဟု ဖွင့်သည်။

ပေတံ။ ။"ပ+ဣတ"ဟုခွဲ။ ပ ကို "ပဋ္ဌိအနက်ဟော"ဟု ယူစေလို၍ "ဣတော ပဋ္ဌိဂတံ" ဟု အဋ္ဌကထာဖွင့်၏။ ပဋ္ဌိဂတံ အရ တဖန် ပြန်၍ ရောက်ခြင်းအနက်ကိုယူမည် စိုးသောကြောင့် "ဣတော ဘဝတော အပဂတံ" ဟု ဋီကာဖွင့်သည်။ ဣတောကား အပိုထည့်အပ်သော ပုဒ်တည်း။"ပေတံ၊ဤဘဝပှကင်းကွာပြီးသော။"ဟု အနက်ပေးပါ။

ကာလကတံ။ ။"ကတကာလံ"ဟု ဆိုလိုလျက် ရှေ့နောက်ပြန်၍"ကာလက်တ" ဟု ဖြစ်နေကြောင်းကို ပြလိုသောကြောင့် "ကတကာလံ" ဟု အဋ္ဌကထာ ဖွင့်သည်။

အရှည်ရှိသော။ ကာလံ၊ ကာလပတ်လုံး။ တေန၊ ထို ယောက်ျားသည်။ ဇီဝိတဗ္ဗံ၊ အသက်ရှင်ထိုက်၏။ တံ သမ္ဘံ၊ ထို အလုံးစုံသောအသက်ရှင်ထိုက်ရာ ကာလကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြုပြီး၍။ နိဋ္ဌာပေတ္ဝာ၊ ပြီးဆုံးစေပြီး၍။ မတံ၊ သေ သော။ ("ပုရိသံ အဒ္ဓသ"ဠ်စပ်။) ဣတိ အတ္ထော။ ဣမမ္ပိ၊ ဤ သူသေ ကိုလည်း။ အဃ၊ ထို ဘုရားအလောင်အား။ ပုရိမနယေနေဝ၊ ရှေးနည်း ဖြင့်သာလျှင်။ ("သုဒ္ဓါဝါသာ,ကိရ-မှစ၍ တံ ဒယော်တုံ" တိုင်အောင်သော နည်းဖြင့်သာလျှင်။) ဗြဟ္မာနော၊ တို့သည်။ ဒယော်သုံ၊ ကုန်ပြီ။ ယတြဟိ နာမာတိဣဓာပိ၊ ဤပါဠိ၌လည်း။ ယာယ ဇ,ာတိယာ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဣဒံ တယံ၊ ဤ အိုခြင်း နာခြင်း သေခြင်း သုံးပါးအပေါင်းသည်။ ပညာ ယတိ၊ ၏။ သာ ဇာတိ၊ ကို။ ဓိက္ကတာ၊ ၏။ ဝါ၊ ၏။ အ ဇာတံ၊ ဖြစ် ခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ ခေမံ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာတိယာ၊ ၏။ မူလံ၊ ကို။ ;ဧဏ္ဍေ,ာ၊ လျက်။ ;တတိဟေန၊ သော။ သလ္လေန၊ ဖြင့်။ ဝိဒ္ဓေါ ဝိယ၊ သို့။ နိသိဒိ၊ ပြီ။

ကာလက်ံတပုရိသအဖွင့် ပြီး၏။

ပဒ္ဓဇိတဇာအဖွင့်

(ရှေ့) ၅၂။ ဘဏ္ဍုန္တိ၊ ကား။ မုဏ္ဍံ၊ ဦးပြည်းဖြစ်သော။ ဝါ၊ ခေါင်းတုံး ဖြစ်သော ("ပဗ္ဗဇိတံ ပုရိသံ"ဠ် စပ်။) ဣမမ္ပိ၊ဤရဟန်းကိုလည်း။ ["ပိ"ဖြင့် သူအို သူနာ သူသေတို့ကို ပေါင်းသည်။] အဃ၊ ထို ဘုရားလောင်းအား။ ပုရိမနယေနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်။("သုဒ္ဓါဝါသာ ကိရ" မှ စ၍ "တံ ဒယော်တုံ"တိုင်အောင်သော နည်းဖြင့်သာလျှင်။)ဗြဟ္မာနော၊ တို့သည်။ဒယော်သုံ၊ကုန်ပြီ။သာဓု ဓမ္မစရိယာတိအာဒီသု၊ အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌။ ဒေဝ၊အရှင် မင်းသား။ အယံ ဓမ္မစရဏာ,ာ ဝေါ၊ဤတရားကို ကျင့်သူ၏အဖြစ်သည်။သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတ္ဝာ၊ ၍။ ပဗ္ဗဇိတော,၊ ရသော့ ရဟန်း အဖြစ် သို့ ကပ်ရောက်သူပါတည်း။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ဧကမေကဿ၊ တပါးတပါး

ကတ အရ "ပြုအပ်ပြီး"ဟူသည် ပြီးဆုံးစေအပ်ပြီးတည်း။ ကာလ အရ အသက်ရှင်ထိုက်ရာ ကာလတည်း။ ဤအနက်ကို သိစေလိုရ၍ "ပရိယောသာပိတဇီဝနကာလံ"ဟု ဋီကာ ဖွင့်သည်။ ကရိယိတ္ထာတိ ကတော၊ ကာလော+ကတော+ယေနာတိ ကာလက်တော" ဟု ပြု။ ကာလက်တံ၊ပြုအပ်ပြီးသော အသက်ရှင်ထိုက်ရာကာလရှိသော-ဟု ပေးပါ။

ဧကမေကဿ ပဒဿ။ ။ဝေ ဧကေကဿ ပဒဿာတိ ယထာ "သာဓုဓမ္မစရိ ယာတိ ပဗ္ဗဇိတော"တိ ယောဇနာ။ ဝေ "သာဓုသမ္မစရိယာတိ ပဗ္ဗဇိတော" တိ အာဒိနာ ဧကေကဿ ပဒဿ ယောဇနာ ဝေဒိတဗ္ဗာ။–ဋီကာ။

သော။ ပဒဿ၊ ပုဒ်၏။ ယောဇနာ၊ အနက်ကို ယှဉ်စေခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ စ၊ ဆက်။ သဗ္ဗာနိ၊ ကုန်သော။ ကောနိ၊ ဤ ဝိမ္မစရိယာ အစရှိသော ပုဒ်တို့သည်။ ဒသကုသလကမ္မပထဝေဝစနာနေ၀၊ ဆယ်ပါးသော ကုသလကမ္မ ပထ၏ ဝေဝုစ်ပရိယာယ် စကားလှယ်တို့သာတည်း။

ပန၊ ဆက်။ အ၀သာနေ၊ အဆုံး၌။ အ၀ိဟိ'သာတိ၊ ကား။ ကရုဏာယ၊ အပ္ပနာကရုဏာစျာန်၏။ ပုဗ္ဗဘာဂေ၊ ရှေးအဖို့၌ဖြစ်သော ကာမာ၀စရ ကရုဏာတည်း။ အနုကမ္ပာတိ၊ ကား၊ မေတ္တာယ၊ အပ္ပနာမေတ္တာစျာန်၏။ ပုဗ္ဗဘာဂေ၊ ရှေးအဖို့၌ဖြစ်သော ကာမာ၀စရမေတ္တာတည်း။ တေနဟိတိ၊ တေနဟိ ဟူသောသဒ္ဒါသည်။ ဥယျောဇနတ္ထေ၊ တိုက်တွန်းခြင်း အနက်၌။ (ပ၀တ္တော၊ သော။) နိပါတော၊ တည်း။ ဟိ၊ မှန်။ အဿ၊ ထို ဝိပဿီ ဘုရားအလောင်းသည်။ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရဟန်းကို။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ ဝါ၊ ကြောင့်။ စိတ္တံ၊ သည်။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရဟန်းအဖြစ်၌။ နိန္နံ၊ ညွတ်သည်။ ဘဝတိ၊ ဖြစ်ပြီ။ အဝ၊ စိတ်ညွတ်ရာ ထိုအခါ၌။ တေန၊ ထိုရဟန်းနှင့်။ သဒ္ဓိ'၊ တကွ။ကဿ တုကာမော၊ စကားပြောခြင်းငှာ အလိုရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ သာရဏိ'၊ ကို။ ဥယျောဇေန္တော၊ တိုက်တွန်းလိုသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တေနဟိတိ အာဒိ'၊ အစရှိသောစကားကို။ အာဟ၊ ပြောပြီ။

ပဗ္ဗဇိတအဖွင့်ပြီး၏။

ဗောဓိသတ္တပဗ္ဗဇ္ဇာအဖွင့်

၅၄။ အ၀ဝေါ ဘိက္ခ၀ေတိ၊ ကား။ ပဗ္ဗဇိတဿ၊ ရဟန်း၏။ (ဓမ္မိ'ကထံ ၌စပ်။) သာဓုဓမ္မစရိယာတိအာဒိနိစ၊ အစရှိသည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ အညံ၊ အခြားသော။ ပဟုံ၊ များစွာသော။ (ဓမ္မိ'ကထံ) စ၊ တရားစကားကိုလည်း ကောင်း။မဟာဇနကာယေန၊ များစွာသောလူအပေါင်းသည်။ရက္ခိယမာနဿ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ပုတ္တဒါရသမ္ပာ၀ေ၊ သားမယားတို့ဖြင့် ကျဉ်း မြောင်းသော။ဃရေ၊ အိမ်၌။ ဝသတော၊ နေရသူ၏။အာဒီနဝပဋိသံယုတ္တဥ္စ ဝေ၀၊ အပြစ်နှင့်စပ်ယှဉ်သည်လည်းဖြစ်သော။ဓိဂဘူ၀တန၊သားသမင်သဖွယ်ဖြစ်၍ဖြစ် သော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ ယထာသုခံ၊ ချမ်းသာသည်အားလျော်စွာ။ ဝိနေ၊ တောင်၌။ ဝသတော၊ နေရသော။ ပဗ္ဗဇိတဿ၊ ရဟန်း၏။ ဝိ၀ေကာနိသံသ ပဋိသံယုတ္တဥ္စ၊ ဝိ၀ေက၏ အာနိသံသနှင့်စပ်ယှဉ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဓမ္မိ'၊ တရားရှိသော၊ ကထံ၊ ကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြားရ၍။ ပဗ္ဗဇိတုကာမော၊ ရဟန်း

ပြုခြင်းငှာ အလိုရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ အထ၊ ရဟန်းပြုလိုရာ ထိုအခါ၌။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝိပဿီ၊ သော။ ကုမာရော၊ သည်။ သာရထိ၊ ကို။အာမန္တေသိ၊ ပြောပြီ။

စတ္တာရိ၊ သူအို သူနာ သူသေ ရဟန်းအားဖြင့် လေးပါးကုန်သော။ ဣမာနိ၊ ဤနိမိတ်တို့ကို။ (ရဟန်းပြုခြင်း၏ မှတ်သားကြောင်းဖြစ်သောနိမိတ်တို့ကို။) ဒိသ္မာ၊ ၍။ ပဗ္ဗဇိတံနာမ၊ ရဟန်းပြုခြင်းမည်သည်။ သပ္ဗဟောဓိ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ ဝံသော ဝ၊ အနွယ်သည်သာ။ တန္တိယေဝ၊ အစဉ်သည်သာ။ ပဝေဏိယေဝ၊ အဆက်သည်သာ။ (ဟောတိ။) စ၊ ဆက်၊ အညေပိ၊ ဝိပဿီ ဘုရားအံ့လောင်းမှအခြားလည်းဖြစ်ကုန်သော။ဗောဓိသတ္တာ၊ တို့သည်။ဝိပဿီ၊ သော။ အယံ ကုမာရော၊ သည်။ စိရသံ စိရသံ၊ ကြာမြင့်မှ ကြာမြင့်မှ။(ပဿတိ)ယထာ၊ မြင်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ စိရသံ စိရသံ၊ မှ။ ပဿန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန်၊ ကား။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ စတ္တာရိ ပိ၊ကုန်သော။ (ဣမာနိ၊ ဤ နိမိတ်တို့ကို။) ကေဒိဝသည်ဝ၊ တနေ့တည်း၌သာ။ ဒိသ္မာ၊ ၍။မဟာဘိနိက္ခမနံ၊ မြတ်သော တောသို့ ရှေးရှုထွက်တော်မူခြင်းကို။ နိက္ခမိ တ္တာ၊ ထွက်တော်မူ၍။ 'အနောမနဒီတီရေ၊ အနောမမြစ်ကမ်း၌။ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်တော်မူပြီ။

ဟေနေ၀၊ ထို့ကြောင့်ပင်။(ထိုသို့ နိမိတ်ကြီးလေးပါးကို ကြာမြင့်မှကြာ မြင့်မှ မြင်ရသည်မဟုတ်ပဲ တရက်ထည်း၌သာ မြင်ရခြင်းကြောင့်ပင်။)ရာဇဂဟံ၊ သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၍။ တတ္ထ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်မြို့၌ ဗိမ္ဗိသာရေန၊ မည်သော။ ရညာ၊ သည်။ ပဏ္ဍိတ၊ သုခမိန်။ ကိမတ္ထံ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ပဗ္ဗ ဇိတော၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ကပ်ရောက်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ 'ပုဋ္ဌော၊ သည်။(သမာနော၊ သော်။)ဇိဏ္ဏာဒိသ္မာ။ပ။ရာဇာတိ၊ ဟု၍။အာဟ၊ ဖြေဆိုပြီ။

ပုဋ္ဌောအာဟ။ ။ထိုဗိမ္ဗိသာရမင်းက မေးအပ်သည်ရှိသော် နိမိတ်ကြီးလေးပါးကို သက်ကာဆက်ကာ မြင်ရကြောင်းကိုပြလိုမှ''ဇိဏ္ဏာဒိသ္မာ''စသည်ဖြင့် ဖြေဆိုပြီ။ဥပမာ- ''ရေချိုးပြီး၍၊ အဝတ်ဝတ်ပြီး၍၊ နံ့သာလိမ်းပြီး၍၊ ပန်းပန်ပြီး၍၊ ထမင်းစားသည်''ဟူ ရာ၌ ထိုအလုပ်များကို ဆက်ကာဆက်ကာ လုပ်ပြီးမှ ထမင်းစားသကဲ့သို့တည်း။ဤသို့ ဒီဃဘာဏက ဆရာတို့၏ အလိုအားဖြင့် နိမိတ်ကြီးလေးပါးလုံးကို တနေ့တည်းမြင် ရသည်ဟု ဆိုထားသော်လည်း ဗုဒ္ဓဝံသ အဋ္ဌကထာ၌ကား လေးလတကြိမ် လေးလ တကြိမ် ဥယျာဉ်သို့ ထွက်သွားသောအခါ ဇိဏ္ဏာစသူတို့ကို ၎င်းကြိမ်မြင်ရသည်ဟု ဆိုသည်။

ရာဇ၊ မင်းမြတ်။ အဟံ၊ ကျွန်ုပ်သည်။ ဇိဏ္ဏံ၊ သူအိုကို။ ဒိသွာ စ၊ မြင်ရ၍လည်းကောင်း။ ဒုက္ခိတံ၊ လွန်စွာဖြစ်သော ဆင်းရဲခြင်းရှိသော။ ဗျာဓိတံ၊ လွန်စွာဖြစ်သော အနာရှိသူကို။ ဒိသွာ စ၊ မြင်ရ၍လည်းကောင်း။ အာယုသင်္ခယံ၊ အသက်၏ကုန်ခြင်းသို့။ ဂတံ၊ရောက်သော။ မတံ၊ သူသေကို။ ဒိသွာ စ၊ လည်းကောင်း။ ကာသာယဝတ္ထံ၊ ဖန်ရည်ဖြင့်ဆိုးအပ်သော အဝတ်ရှိသော။ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရဟန်းကို။ ဒိသွာ စ၊ လည်းကောင်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ပဗ္ဗဇိတော၊ သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်ပါ၏။

ဗောဓိသတ္တပဒ္ဒေါအဖွင့်ပြီး၏။

မဟာဇနကာယ အနုပဒ္ဒေါအဖွင့်

၅၅။ သုတ္တာနု တောသန္တိ၊ကား။ တောသံ စတုဏ္ဏံ ဝိတိယာ ပါဏသဟဿာနံ၊ ထို ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော သတ္တဝါတို့၏(စကားကို)။ သုတ္တာ၊ ကြားရ၍။ ဇေတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ပြီ။ သြရုကောတိ၊ ကား။ ဥဒိနကော၊ ယုတ်လျော့သည်။ လာမကော၊ညံ့သည်။(နဟိနုန၊ မဖြစ်တန်ရာ။)အနုပဒ္ဒေါ သူတိ၊ ကား။ အနုပဒ္ဒေါတာနိ၊ အတုလိုက်၍ ရဟန်းပြုကြကုန်ပြီ။ ပန၊ ပရိ ဟာရပဋ္ဌမ္ဘတပါး စောဒကပဋ္ဌကို ဆိုဦးအုံ့။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဒ္ဓေ၊ ဤ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော ယောကျ်ားတို့ရဟန်းပြုရာ၌။ ပရတော၊နောက်၌။ ခဏ္ဍာတိသောနံ၊ ခဏ္ဍာတိသေတို့၏။ အနုပဒ္ဒေါယ၊ အတုလိုက်၍ရဟန်းပြု ခန်း၌။ "ဗန္ဓုမတိယာ ရာဇဓာနိယာ နိက္ခမိတ္တာ"တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ ယထာ၊ ဟောတော်မူအပ်သကဲ့သို့။ ဝေ၊ တူ။ "ဗန္ဓုမတ္တိယာ ရာဇဓာနိယာ နိက္ခမိတ္တာ" တိ၊ ၍။ နဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မမူအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤကား အမေးတည်း။ နိက္ခမိတ္တာ၊ မင်းနေပြည်မှ ထွက်ပြီး၍။ သုတတ္တာ၊ ကြားအပ်သည်၏အဖြစ် ကြောင့်။ "ဗန္ဓုမတိယာ ရာဇဓာနိယာ နိက္ခမိတ္တာ"တိ၊ ဟူ၍။ နဝုတ္တံ၊ မမူ အပ်။ ဣတိ၊ ဤကားအဖြေတည်း။

ကိရ၊ ခဲ့၊ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေ၊ ဤရှစ်သောင်း လေးထောင်သော ယောကျ်ားတို့သည်။ ဝိပဿိဿ၊ သော။ ကုမာရဿ၊၏။ ဥပဋ္ဌာကပုရိသာဝ၊ အလုပ်အကျွေး ယောကျ်ားတို့သာတည်း။ တေ၊ ထို ယောကျ်ားတို့သည်။ ပါတောဝ၊ နံနက်စောစော၌ပင်။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဆည်း ကပ်ရာအရပ်သို့။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ ကုမာရံ၊ ကို။ အဒိသွာ၊ ၍။ ပါတရာ

သတ္ထာယ၊ နံနက်စာစားခြင်းအကျိုးငှာ။ ဂန္ဓာ၊ ပြန်သွား၍။ ဘုတ္တပါတ ရာသာ၊ စားအပ်ပြီးသော နံနက်စာရှိကုန်သည်။ (ဟုတ္တာ။) အာဂမ္မ၊ ပြန် လာ၍။ ကုမာရော၊ သည်။ ကုဟိं၊ အဘယ်အရပ်ဌာနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ ၍။ ဥယျာနတ္ထမိं၊ သို့။ ဂတောဝ၊ သွားပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတ္တာ၊ ကြားရ၍။ တတ္ထေव၊ ထို ဥယျာဉ်မြေအရပ်ဌာပင်။ နံ၊ ထိုမင်းသားကို၊ ဒက္ခိ ဏာမ၊ တွေ့ကုန်အုံ့။ ဣတိ၊ သို့ကြံ၍၊ နိက္ခမန္တာ၊ ထွက်ကုန်လတ်သော်။ နိဝတ္တမာနံ၊ ပြန်နစ်လာသော။ သာရထိं၊ ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်ရ၍လည်း ကောင်း။ ကုမာရော၊ သည်။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ အဿ၊ ထို ရထားထိန်း၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သုတ္တာ စ၊ ကြားရ၍လည်းကောင်း။ သု တဋ္ဌာနေယေव၊ ကြားအပ်ရာအရပ်ဌာပင်။ သဗ္ဗာဘာရဏာနိ၊ အလုံးစုံသော တန်ဆာတို့ကို။ ဩမုဉ္စိတ္တာ၊ ချတ်၍။ အန္တရာပဏတော၊ အိမ်တွင်းစျေးမှ။ ကာသာဝပီတာနိ၊ ဝေါက်အပ်သော ဖန်ရည်ရှိကုန်သော။ ဝါ၊ ဖန်ရည် ဆိုးအပ်ကုန်လော။ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်တို့ကို၊ အာဟရာပေတ္တာ၊ ဆောင်စေ၍။ ကေသမဿုံ၊ဆံ မုတ်ဆိတ် ကျင်စွယ်ကို၊ ဩဟာရေတ္တာ၊ ပယ်ရှား၍၊ ပဗ္ဗဇိ သု၊ ရဟန်းပြုကြကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ နဂရတော၊ မှ။ နိက္ခမိတ္တာ၊ ၍။ ဗဟိ နဂရေ၊ မြို့ပြင်ဘက်၌။ သုတတ္တာ၊ ကြားအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဣဒေ၊ ဤ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော ယောကျ်းတို့ ရဟန်းပြုဆုံး၌။ "ဗန္ဓု မတိယာ ဆုဇဓာနိယာ နိက္ခမိတ္တာ"တိ၊ ၍။ နဂ ဝုတ္တံ၊ မမှုအပ်။

စာရိကံစရတိတိ၊ ကား။ ဂတဂတဋ္ဌာနေ၊ ရောက်အပ် ရောက်အပ်သော အရပ်၌၊ မဟာမဏ္ဍပ်၊ ကြီးစွာသော မဏ္ဍပ်ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဒါနံ၊ ကို။ သဇ္ဇေတ္တာ၊ စီရင်၍။ အာဂမ္မ၊ လာ၍။ သ္မာတနာယ၊ နက်ဖန်ဖြစ်လတ္တံ.

နိက္ခမိတ္တာ သုတတ္တာ။ ။မြို့မှထွက်ပြီး၍ ကြားရသောအခါ အိမ်သို့ပြန်ကာ ဆွေ မျိုးဥာတိတို့ကို အသိပေးသင့်သော်သည် မဟုတ်ပါလော ဟု စောဒနာဖွယ်ရှိ၏။ ထို့ ကြောင့် ဋီကာ၌၊ "ကသ္မာ ပနေတ္ထာ"တိ အာဒိနာ တေသံ စတုရာသီတိယာ ပါဏ သဟဿာနံ မဟာသတ္တေ သံဝေဂုပ္ပတ္တိ (ကောင်းစွာဆည်းကပ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။) သံဝေဂမဟုလတာ (များသောသံဝေဂရှိကုန်သည်၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။) ဒဿေတိ။ ယတော (ယင်းသို့ သံဝေဂ, သံဝေဂမဟုလဖြစ်ခြင်း ကြောင့်။) သုတဋ္ဌာနေယေဝ ဌတ္တာ ဥာတိမိတ္တာဒီသု ကိဉ္စိ အနာမန္တေတ္တာ' မတ္တဝရ ဝါရဏော ဝိယ အယောမယမန္ဒနံ ဃနမန္ဒနံ ဆိန္ဒိတ္တာ (အမှန်ယစ်သော မြတ် သောဆင်သည် သံကြိုးအနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြတ်သကဲ့သို့ တခဲနက်သော ဥာတိမိတ္တ အနှောင်အဖွဲ့ကိုဖြတ်၍။) ပဗ္ဗဇ်ံ ဥပဂစ္ဆိ"သု"ဟု ဖွင့်သည်။

သော ' ကုသိုလ်ကောင်းမှုအကျိုးငှာ၊ နိမန္တိတော၊ ပင့်လျှောက်အပ်သည်။ (ဟုတ္တာ။) ဇနသ၊ လူအပေါင်းသည်။ အာယာစိတာဘိက္ခမေ၀၊ ရှေးရှု တောင်းပန်အပ်သောဆွမ်းကိုသာ။ ပဋိဂ္ဂဏှန္တာ၊ ခံယူကော်မူလျှက်၊ စတ္တာ ရောမာဇသ၊ 'လေးလတ္တိပတ်လုံး။ စာရိကံ ဒေသစာရိကို။ စရိ၊ လှည့်လည် တော်မူပြီ။

၅၆။ အာကိဏ္ဏောတိ၊ ကား။ ဣမိနာ ဂဏေန၊ ဤရဟန်း အပေါင်း သည်။ ပရိ၀ုဒတာ၊ ထက်ဝန်းကျင် စောင့်ရှောက်အပ်သည်။ ၀၊ ခြံရံ အပ်သည်။(ဟုတ္တာ ဝိဟာရာမိ-ဌ္ဌစပ်။) ပန၊ ပရိဟာရပဋ္ဌမ္ဘူတပါး စောဒက ပဋ္ဌကို ဆိုဦးအုံ့။ အယံဝိတက္ကော၊ ဤအကြံသည်။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရား အလောင်း၏စိတ်ဌ။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါဌ။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤကားအမေးတည်း။ သေ့၊ နက်ဖန်ဌ။ ဝိသာခပုဏ္ဏမာ၊ ကဆုန်လပြည့်နေ့ သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုထိုက်ရာဖြစ်သော။ စာတုဒ္ဒသီ ဒိ၀သေ၊ တဆယ့်လေးရက်မြောက်နေ့ဌ။ (အယံ ဝိတက္ကော၊ သည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြို့။ ဣတိ၊ ဤကားအဖြေတည်း။) ကိရ၊ ခဲ့။ တဒါ၊ အကြံဖြစ်ရာ ထို အခါ ဌ။ သော၊ ထိုဘုရား အလောင်းသည်။ ဣမေ၊ ဤရဟန်းတို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဌ။ ဂိဟိဘူတံ၊ လူဖြစ်ရှိဖြစ်သော။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပရိ၀ါရေတ္တာ၊ ဘေး ရန်ကို ထက်ဝန်းကျင် တားမြစ်ရှိ။ ၀၊ ခြံရံရှိ။ စရန္တိ ယထေ၀၊ လှည့်လည် ကုန်သကဲ့သို့။ တထေ၀၊ ထိုတူပင်။ ဣဒါနိပိ၊ ယခုအခါဌလည်း။ (မံ ပရိ ၀ါရေတ္တာ။) စရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣမိနာ ဂဏေန၊ ဤရဟန်းအပေါင်းဖြင့်။ ကိं၊ အဘယ်အကျိုးရှိအုံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂဏသင်္ဂဏိကာယ၊ ရဟန်းအပေါင်း ၀ယ် ပေါင်းဆုံခြင်းဌ။ ဥက္ကဏ္ဌိတ္တာ၊ ငြီးငွေ့ရှိ။ [သင်္ဂဏံ (သမောဓာနံ) သင်္ဂဏိကာ။ ဂဏေသင်္ဂဏိကာ ဂဏသင်္ဂဏိကာ။] အဇ္ဇေ၀၊ ယနေ့ဌပင်။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားအုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတ္တာ၊ ကြံရှိ။ ပုန၊ တဖန်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ အ၀ေလာ၊ အခါမဟုတ်တော့။ ဣဒါနိ၊ ဌ။ သစေဂမိဿာမိ၊ အကယ်ရှိသွားအုံ့။(ဧ၀ं သတိ။) သမ္ဘေ၀၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ၊ဤရဟန်းတို့သည်။ဇာနိဿန္တိ၊ သိကြကုန်လတ္တံ့။သေ့၀၊ နက်ဖန်ဌသာ။ ဂမိဿာမိ၊ အုံ့။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ပြီ။

၈၊ ဆက်။ တံဒိ၀သံ၊ ထိုနေ့ဌ။ ဥရုဝေလဂါမသဒိသော၊ ဥရုဝေလရွာနှင့် တူသော။ (ငါတို့ ဘုရားအလောင်းဆွမ်းခံရာ ဥရုဝေလရွာနှင့် တူသော။) ဂါမေ၊ ရွာဌ။' ဂါမ၀ါသိနော၊ ရွာဌနေသူတို့သည်။ သုဘဒ္ဒနာယ၊ နက် ဖန်ဌ ဖြစ်လတ္တံ့သော ပိတိပါမောဇ္ဇ အကျိုးငှာ။ နိမန္တယိ'သု၊ ပင့်ဖိတ်ကြ

ကုန်ပြီ။ တေ၊ ရှာ၌နေသူ ထိုလူတို့သည်။ စတုရာသီတိသဟဿာနမ္ပိ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင် အတိုင်းအရှည်ရှိသည့်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေသံ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ထိုရဟန်းတို့ ၏လည်းကောင်း။ မဟာပုရိသဿ၊ စ၊ ၏လည်းကောင်း။ ပါယာသမေဝ၊ နှီးဖြင့်ဖြစ်စေအပ်သော ထမင်းကိုသာ။ ဝါ၊ နှီးထမင်းကိုသာ။ ပဋ္ဌိယာဒယိ သု၊ စီရင်ကြကုန်ပြီ။ [ပါယာသပုဒ်၏ အဖွင့်ကို သီလက္ခန်ဘာသာဋ္ဌီကာ ဗြဟ္မဇာလသုတ်အဖွင့်၌ ပြခဲ့ပြီ။] အထ၊ ထိုမှနောက်၌။ မဟာပုရိသော၊ သည်။ ပုနဒိဝသေ၊ နောက်တနေ့၌။ တသ္မိ ယေဝ ဂါမေ၊ ထိုရှာ၌ပင်။ တေဟိ ပဗ္ဗဇိတေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊ ကု။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းကိစ္စကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဝသနဋ္ဌာနမေဝ၊ နေရာအရပ်သို့သာ။ အဂမာသိ၊ ကြွသွားပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုနေရာအရပ်၌။ ဧတ ပဗ္ဗဇိတာ၊ တို့သည်။ မဟာပုရိသဿ၊ ၏။ ဝတ္တံ၊ ဝတ်ကို။ ဒဿေတွာ၊ ပြီး၍။ အတ္တနော အတ္တနော၊ ၏။ ရတ္တိဋ္ဌာနဒိဝါဋ္ဌာနာနိ၊ ညဉ့်နေရာ နေ့နေရာအရပ်တို့သို့။ ပဝိဋ္ဌာ၊ ဝင်ကြကုန်ပြီ။ ဗောဓိသတ္တောပိ၊ သည်လည်း။ ပဏ္ဏသာလံ၊ သစ်ရွက်ကျောင်းသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေပြီ။

ဌိတေ၊ မွန်းမတ်မတ်တည့်သော။ မဇ္ဈန္ဒိကေ၊ နေ့၏ အလယ်အဖို့ ဖြစ်သော။ကာလေ၊ အခါ၌။ ပဏ္ဍိသု၊ ဌက်တို့သည်။ သန္ဓိသိဝေသု၊ ငြိမ်သက်စွာ နေကုန်လတ်သော်။ ဗြဟာရညံ၊ ကြီးစွာသော တောသည်။ သဏတေဝ၊အသံပြုသကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ဝါ၊ တောသံ ပေးသကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုသို့တောသံပေးသကဲ့သို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။ မံ၊ ငါ၏ အတွက်။ ဘယံ၊ ကြောက်ဖွယ်သည်။ ပဋ္ဌိဘာတိ၊ ထင်လာ၏။

ဣတိ၊ သို့။ ဧဝရူပေ၊ သော။ အဝိဝေကာရာမာနံ၊ဝိဝေကဋ္ဌ မေ့လျော့ခြင်းမရှိသူတို့၏။ ဘယကာလေ၊ ကြောက်ရာအခါ၌။ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ တို့၏။ သဒရထကာလေယေဝ၊ အပူနှင့်တကွ ဖြစ်ရာအခါ၌ပင်။ (ကဆုန်လပြည့်

ဌိတေ။ပ။ပဋ္ဌိဘာတိ မံ။ ။မွန်းမတ်မတ်တည့်ချိန်ဝယ် ဌက်တို့လည်း ငြိမ်ငြိမ်သက်သက် နေကြစဉ် တတောလုံးတိတ်၍နေသောအခါ ဝိဝေကကို မလိုလားသော တောကျောင်းဘုန်းကြီးများအတွက် ထိုတောကြီးက တောသံပေးနေသကဲ့သို့ ထင်ရ၏။ထို့ကြောင့် ထိုတောကျောင်းဘုန်းကြီးမှာ ထိုအချိန်သည် ကြောက်ဖွယ်ကဲ့သို့ထင်နေသည်။ ဝိဝေကကို လိုလားသော တောကျောင်း ဘုန်းကြီးများအတွက်မှာမူ ထိုအချိန်သည် အလွန်မွေ့လျော်ဖွယ် ကောင်းသကဲ့သို့ ထင်နေ၏။ ထို့ကြောင့် "သာ ရတိ ပဋ္ဌိဘာတိ မံ" ဟု စတုတ္ထပါဒရှိရသည်။ "သာ၊ ထိုသို့တောသံပေးသကဲ့သို့ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ မံ၊ ငါ၏အတွက်။ ရတိ၊ မွေ့လျော်ဖွယ်သည်။ ပဋ္ဌိဘာတိ၊ ထင်လာ၏" ဟု အနက်ပေး။

ခါနီးရှိ ပူအိုက်ရာနေ့လည်အခါ၌ပင်။) အယံ၊ ဤအခါသည်။ ကာလော၊ ထွက်သွားချိန်အခါတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍။ နိက္ခမိတွာ၊ ၍။ ပဏ္ဏသာလာယ၊ သစ်ရွက်ကျောင်း၏။ ဒ္ဒါရံ၊ တံခါးကို။ ပိဒဟိတွာ၊ ပိတ်၍။ ဗောဓိမဏ္ဍာဘိမုခေ၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်သို့ ရှေးရှုသော မျက်နှာရှိသည်။ (ဟုတွာ။) ပါယာသိ၊ ကြွသွားပြီ။

စ၊ ဆက်၊ အညဒါပိ၊ အခြားအခါ၌လည်း။ တသ္မိံ ဌာနေ၊ ထိုအရပ်၌။ ဝိစရန္တော၊ လှည့်လည်လတ်သော်။ ဗောဓိမဏ္ဍံ၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်ကို။ ပဿတိ၊ မြင်ရ၏။ ပန၊ ထိုသို့ပင် ဗောဓိမဏ္ဍိုင်ကို မြင်ရပါသော်လည်း။ အဿ၊ ထို ဘုရားအလောင်း၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ နိသီဒိတုံ၊ ထိုင်ခြင်းငှာ။ နနုမိတပုဗ္ဗံ၊ ရှေးဘဝမည်တမ်းအပ်။ ဝါ၊ မည်တမ်းအပ်စသူး၊ ပုန၊ အနွယကား။ တံ ဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌။ အဿ၊ ထို ဘုရားအလောင်း၏။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်သည်။ ပရိပါဟဂတံ၊ ရှင့်ကျက်ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝါ၊ ထိုသို့ ဉာဏ်၏ ရှင့်ကျက်ခြင်းသို့ရောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အလက်တံ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော။ ဗောဓိမဏ္ဍံ၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်ရ၍။ အာရောဟနတ္ထာယ၊ တက်ရောက်ခြင်းအကျိုးငှာ။ [ကုန်းမြင့်ဖြစ်သောကြောင့် "အာရောဟနတ္ထာယ"ဟု ဆိုသည်။] စိတ္တံ၊ သည်။ ဥပဋ္ဌိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သော၊ ထိုဘုရားအလောင်းသည်။ ဒက္ခိဏဒိသာဘာဂေန၊ တောင်အရပ် အဖို့ဖြင့်။ ဥပဂမ္မ၊ ကပ်ရောက်၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ယာရစ်ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ပုရတ္ထိမဒိသာဘာဂေ၊ အရှေ့အရပ်အဖို့၌။ စုဒ္ဒသဟတ္ထံ၊ တဆယ့်လေးတောင် ရှိသော။ ပလ္လင်ကံ၊ ပလ္လင်ကို။ ပညပေတွာ၊ ခင်း၍။ စတုရင်္ဂိဏိယံ၊ လေးပါးသော အင်္ဂါ

ပလ္လင်ံ ပညပေတ္တာ။ ။ ပညပေတ္တာ၏ ကတ္တားသည် သော (ဗောဓိသတ္တော)၊ တည်း။ ထို့ကြောင့် ပလ္လင်ကို ဘုရားအလောင်းကိုယ်တိုင် ခင်းထားသကဲ့သို့ ဆိုထား၏။ အမှန်ကား--ပါရမိတော်၏ တန်ခိုးကြောင့်မြေမှအလိုလို ပေါ်ထွက်လာသောပလ္လင်တည်း၊ထိုပလ္လင်ပေါ်၌နတ်ဘုန်းဖြစ်သောအဝတ်တို့ကို ခင်းထားသည်။သို့သော် ပလ္လင်သည် ဘုရားအလောင်း၏ ကောင်းမှုတန်ခိုးကြောင့်ပြီးစီးရကား ဘုရားအလောင်း ခင်းထားအပ်သကဲ့သို့ ဆိုထားသည်။ [ပါရမိတာနုဘာဝေန ဥဒ္ဓိတံ (ပေါ်ထွက်လာသော။) ဥပရိ ဒေဝတာဟိ ဒိမ္ဗပစ္စတ္ထရဏောဟိ သုပညတ္တာ ဗိ မဟာသတ္တသ ပုညာနုဘာဝေန သိဒ္ဓတ္တာ တေနပညတ္တာ ဝိယ ဟောတိ။ ဝုတ္တံ "ပလ္လင်ံ ပညပေတ္တာ"။—ဋီကာ။]

စတုရင်္ဂိဏိယံ၊ ။ကာမံ တစောစ နှာရုစ၊ အဋ္ဌိစ အဝသိသတု။
ဥပသုသတု နိသ္သေသံ၊ သရီရေ မံသလောဟိတံ။

(မမ၊ ၈၂၏။) တစောစ၊ အရေသည်လည်းကောင်း။ နှာရုစ၊ အကြောသည်လည်းကောင်း။ အဋ္ဌိစ၊အရိုးသည်လည်းကောင်း။ ကာမံအဝသိသတု၊အကယ်၍ကြွင်း

ရှိသောဝိရိယကို။ အဓိဋ္ဌဟိတ္တာ၊ ဆောက်တည်၍။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ နု ဟောမိ၊ မဖြစ်သေး။ တာဝ၊ ထို ဘုရားမဖြစ်သမျှကာလ ပတ်လုံး။ ဣတောဝ၊ ဤပလ္လင်မှ။ နု ဝုဋ္ဌဟာမိ၊ မထတော့အုံ၊ ဣတိ၊ သို့။ ပဋ္ဌိညံ၊ ပဋ္ဌိညာဉ်ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ နိသီဒိ၊ ထိုင်တော်မူပြီ။ အယံ၊ ထို ဘုရားအလောင်း၏။ ဣဒံ ဝုပကာသံ၊ ဤအပေါင်းအဖော်မှခွဲခွါ၍နေခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဧကော ဝ။ ပ။ ဝိဟာသိတိ၊ ဟူ၍။ (ဘဂဝတာ။) ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

အညေနေ ဝတာနိတိ (ဧတ္ထ)၊ ဟူသော ဤပါဠိ၌။ (ဣဒ္ဓတ္ထံ၊ လျှို့ဝှက်တိမ်မြုပ်ဝှပ်နေသောအနက်ကို။) ကိရ (ဥဒ္ဒရိတ္တာ ဒသ္သေမိ၊ ထုတ်၍ပြဦးအုံ။) တော၊ ထို ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော ရဟန်းတို့သည်။ သာယံ၊ ညနေချမ်းအခါ၌။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ အား။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဆည်းကပ်ရာအရပ်သို့။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ ပဏ္ဏသာလံ၊ ကို။ ပရိဝါရေတ္တာ၊ ခြံရံ၍။ နိသိန္နာ၊ နေကြကုန်သည်။ (သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လတ်သော်။) အတိကာလေ၊ အလွန်မိုးချုပ်သည်။ ဇာတေ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဥပဓာရေထ၊ စူးစမ်းကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆို။ ပဏ္ဏသာလံ၊ ကို။ ဝိဝရိတ္တာ၊ ဖွင့်၍။ တံ၊ ထို ဘုရားအလောင်းကို။ အပဿန္တာပိ၊ မမြင်ကုန်သော်လည်း။ ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂတော၊ ' သွားလေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံ၍။ နာနုဗန္ဓိံ သု၊ အစဉ်မလိုက်ကြကုန်။ မဟာပုရိသော၊ သည်။ ဂဏဝါသေ၊ ရဟန်းအပေါင်းဝယ်နေခြင်း၌။ နိဗ္ဗိန္ဒေ၊ ငြီးငွေ့သည်။ (ဟုတ္တာ။) ဧကော၊ တပါးတည်း။ ဝိဟရိတုကာမော၊ နေလိုသည်။ (ဟောတိ) မဲ့ညှား ဖြစ်လေယောင်တကား။ ဗုဒ္ဓဘူတံ ယေဝ၊ ဘုရားဖြစ်၍ ဖြစ်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ [ဗုဒ္ဓေါ+ဟုတ္တာ+ဘူတော ဗုဒ္ဓဘူတော။] ဝါ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့ရောက်သည်သာ လျှင်ဖြစ်သော။ [''ဘူ-ပတ္တိယံ'' ဟူသော ဓာတ်နက်။] နံ၊ ထို ဘုရားအလောင်းကို။ ပဿိဿာမ၊ ဖူးမြင်ကြကုန်စို့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ အန္ဓော ဇမ္ဗုဒီပါဘိမုခေါ၊ ဇမ္ဗူဒီပ်အတွင်းသို့ ရှေးရှုသော မျက်နှာရှိကုန်သည်။ (ဟုတ္တာ။) စာရိကံ၊ ကို။ ပက္ကန္တာ၊ ဖဲကြကြကုန်ပြီ။ [အန္ဓောဇမ္ဗုဒီပါဘိ မုခေါ၊ နု ဟိမဝန္တာဒိပဗ္ဗတာဘိမုခါတိ (ဇမ္ဗူဒီပ်၏ပြင်ဘက် ဟိမဝန္တစသို့ ရှေရှုမဟုတ်၍ပဲ။) အတ္ထော။–ဋီကာ။]

မဟာဇနကာယအနုပမ္ဘဇ္ဇာအဖွင့်ပြီး၏။

ကျွန်ပစေတော့။ သနီရေ၊ ကိုယ်၌။ မံသလောဟိတံ၊ အသားအသွေးသည်။ နိဿေသံ၊ အကြွင်းအကျန်မရှိအောင်။ ဥပသုဿတု၊ ခြောက်ခန်းပစေတော့။ ဤသို့ အုဂ်ါလေးပါးရှိသော ဝိရိယကို မိန့်ခွန်းခြင်းကို ''စတုရင်္ဂဝီရိယံ အဓိဋ္ဌဟိတ္တာ'' ဟု ဆိုသည်။

ဗောဓိသတ္တ္ဝ အဘိနိဓေသအဖွင့်

၅၇။ ဝါသူပဂတသောတိ၊ ကား။ ဗောဓိမဏ္ဍေ၊ ၌။ ကေရတ္ထိဝါသံ၊ တည္ဥ့်မျှနေခြင်းသို့။ ဥပဂတသ၊ ကပ်ရောက်သော။ ရဟောဂတသောတိ၊ ကား။ ရဟသိ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌။ ဂတသ၊ ရောက်သော။ ပဋိသလ္လီနသောတိ၊ ကား။ ကေဝိဘာဝဝိဝေသေန၊ တပါးတည်းအဖြစ်၏ အစွမ်းဖြင့်။ နိလီနသ၊ ကိန်းအောင်းသော။ ("ဗောဓိသတ္တသ ပရိဝိတက္ကော ဥဒပါဒိ"၌စပ်။) ကိစ္ဆန္တိ၊ ကား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့။ ("အာပန္နောဝတ၊ ရောက်ရလေစွ ဩ"၌စပ်။) စဝတိ စ ဥပပဇ္ဇတိ စာတိ ဣဒံ ဒွယံ၊ ဟူသော ဤပုဒ်နှစ်ပါး အပေါင်းကို။ ပုန၊ တဖန်။ (ယေပြီးနောက်။) အပရာပရံ၊ အဆက်ဆက်။ စုတိ ပဋိသန္ဓိံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ [ရှေ့၌ "ဇာယတိ မိယတိ"ဟု ပါပြီးဖြစ်ရသောကြောင့် "ပုန"ဟု ဆိုသည်။]

ဇရာမရဏသောတိ ဣဒေ၊ ဤ ပါ၌၌။ (အတ္ထော ဇေ ဝေဒိတဗ္ဗော။) [စပ်ပုဒ်မရှိ၍ထည့်ရသည်။] ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပမ္ဘဇန္တော၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်လတ်သော်။ ဇိဏ္ဏဗ္ယာဓိမတေယေဝ၊ သူအို သူနာ သူသေတို့ကိုသာ။ ဒိသ္မာ၊ မြင်ရ၍။ ပမ္ဘဇိတော၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်ပြီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ (ထိုသို့ သူအို သူနာ သူသေတို့ကိုမြင်ရ၍ ရဟန်းပြုသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။) အယ၊ ထို ဘုရားအလောင်းအား။ ဇရာမရဏမေव၊ ဇရာမရဏသည်သာ။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်နေ၏။ တေနေဝ၊ ထို့ကြောင့်ပင်။ (ထိုသို့ ဘုရားအလောင်းအား ဇရာမရဏသည်သာ ထင်နေသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ပင်။) ဇရာမရဏသောတိ၊ ဟူ၍။ (ဗောဓိသတ္တောဝ၊ သည်။) အာဟ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဇရာမရဏံ၊ ကို။ မူလံ၊ အမြစ်အရင်းကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ အဘိနိဝိဋ္ဌသ၊ စွဲမြဲစွာ နှလုံးသွင်းသော။ ဘဝဂ္ဂတော၊ ဘဝတို့၏ အဆုံးဖြစ်သော နေဝသညာနာသညာယဘနဘုံမှ။ ဩတရန္တသ ဝိယ၊ သက်ဆင်းသကဲ့သို့။ ဘိက္ခေ၊ တို့။ အထခေါ၊ ထင်နေရာ ထိုအခါ၌။ ဝိပဿိသ၊ သော။ ဗောဓိသတ္တသ၊ ၏။ တေ၊ ဤ အကြံသည်။ ("ကိစ္ဆံ ဝတာယံ လောကော"အစရှိသော ဤ အကြံသည်။)အဟောသိ၊ ပြီ။

ယောနိသော မနသိကာရတိ၊ ကား။ ဥပါယမနသိကာရ၊ မှန်သော အကြောင်းအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့်။ ပထမနသိကာရ၊ လမ်းမှန်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့်။ ("ပညာယ အဘိသမယော အဟု"၌စပ်။) ဟိ၊ ၌။ အနိစ္စာဒီနိ၊ အနိစ္စအစရှိသော တရားတို့ကို။ [အနိစ္စာဒီနိတိ အာဒိသဒ္ဒေန ဒုက္ခာ–နတ္တအသုဘာဒီနံ ဂဟဏံ။–ဋီကာ။] အနိစ္စာဒိဝသေန၊ အနိစ္စ

အစရှိသောအားဖြင့်သာ။ မနသိကာရောတော၊ နှလုံးသွင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ (မနသိကာရော၊ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်။) ယောနိသောမနသိကာရောနာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ ဆက်။ အယံ၊ ဤ ဘုရားလောင်း၏ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်။ (ကိမ္မိ နုခေါ သတိ အစရှိသောနည်းဖြင့် ဤ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်။) ကိသ္မိံ၊ အဘယ်တရားသည်။ သတိ၊ ရှိလတ်သော်။ ဇာတိအာဒီနိ၊ ဇာတိ အစရှိသော' တရားတို့သည်။ ဟောန္တိ နုခေါ၊ ဖြစ်ပါကုန်လိမ့်မည်နည်း။ ကိသ္မိံ၊ သည်။ အသတိ၊ မရှိလတ်သော်။ (ဇာတိအာဒီနိ၊ တို့သည်။) နု ဟောန္တိ နုခေါ၊ မဖြစ်ပါကုန်လိမ့်မည်နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဥဒယဗ္ဗယာနုပဿနာဝသေန၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကို အဖန်ဖန်ရှုခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပဝတ္တတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တေသံ၊ ထို အနိစ္စ အစရှိသည်တို့ကို အနိစ္စအစရှိသည်တို့ဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းတို့တွင်။ အညတရော၊ တပါးအပါအဝင်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အယ၊ ထိုဘုရားအလောင်း၏။ ဣဒါနိ ယောနိသော မနသိကာရ၊ ဤသင့်သော အကြောင်းအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့်။ ဣမိနာ ဥပါယမနသိကာရေန၊ ဤမှန်သောအကြောင်းအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့်။ ပညာယ၊ ၏။ အဘိသမယော၊ ပေါင်းဆုံခြင်းသည်။ (ပညာနှင့်တကွ ဘုရားအလောင်း၏ ပေါင်းဆုံခြင်းသည်။) အဟု၊ ဖြစ်ပြီ။ ဗောဓိ သတ္တဿ၊ ၏။ ပညာယ၊ ၏။ ဒုံ("သမာဂမော"ဌ် စပ်။)ယသ္မိံ၊ အကြင်တရား သည်။ သတိ၊ သော်။ ဇရာမရဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေနဇရာမရဏ ကာရဏေန၊ ထိုဇရာမရဏ၏ အကြောင်းနှင့်။ သမ္ဘိ'၊ တကွ၊ သမာဂမော၊ ပေါင်းဆုံခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ["ပေါင်းဆုံ"ဟူသည် သိခြင်းပင်တည်း။ သမာဂမော-အဟောသိတိ ယာထာဝတော ပဋိဝိဇ္ဈနဝသေန သဂ်မော အဟောသိ။-ဋီကာ။ အာဘိသမယကို "သမာဂမ"ဟု ဖွင့်သည်။]

ပန၊ ပရိဟာရပက္ခမှတပါး စောဒကပက္ခကို ဆိုဦးအုံ့။ တံ၊ ထိုဇရာမရဏ ၏ အကြောင်းဟူသည်။ ကိံ၊ အာဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤကား အမေးတည်း။ (တံ၊ ထို ဇရာမရဏ၏ အကြောင်းဟူသည်။) ဇာတိ၊ ဇာတိတည်း။(ဣတိ၊ ဤကား အဖြေတည်း)။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ (ဇရာမရဏ၏အကြောင်း၏ ဇာတိ၏ အဖြစ်ကြောင့်။) ဇာတိယာခေါ။ပ။ဟောတိတိ၊ ဟူ၍။ (ဗောဓိ သတ္တော၊ သည်။) အာဟ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ စ၊ သည်သာမကသေး။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဇရာမရဏဿ၊ ၏။ ကာရဏပရိဂ္ဂါဟိကာ၊ အကြောင်းကို ပိုင်းခြား၍ ယူတတ်သော။ ဝါ၊ အကြောင်းကို သိမ်းဆည်းတတ်သော။ ယာ အယံ ပညာ၊ အကြင်ပညာသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)တာယ၊ ထိုပညာနှင့်။

သဒ္ဒိ။ ကွ။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ၏။ သမာဂမော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးကား။ ဒွေ၊ ဤ "အဟု ပညာယ အတိသမယော" ဟူသော ပါဠိ၌။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဟေတုပါယေန၊ ဤနည်းဖြင့်။သမ္ဘပဒါ နိ။ တို့ကို။ ဝေဒိတမ္ဘာနိ၊ ကုန်၏။

ပန၊ ကား။ နာမရူပေ ခေါ သတိ ဝိညာဏန္တိတ္ထေ၊ ဤပါဠိ၌။ သခ်ါ ရေသု၊ သခ်ါရတို့သည်၊ သတိ၊ရှိကုန်လတ်သော်။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ အဝိဇ္ဇာယ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ သခ်ါရာ၊ တို့သည်။ (ဟောန္တိ။) ဣတိ စ၊ လည်းကောင်း။ ဝတ္ထုမ္ဘိ၊ ဟောတော်မူထိုက်သည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တဒုဘယမ္ပိ၊ ဤ အဝိဇ္ဇာ သခ်ါရ နှစ်ပါးစုံကိုလည်း။ (ဗောဓိသတ္တောန၊ သည်။) နု ဂဟိတံ၊ ယူတော် မမူအပ်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ (နု ဂဟိတံ၊ နည်း။) ဟိ(ယသ္မာ)၊ ကြောင့်။ အဝိဇ္ဇာသခ်ါရာ၊ တို့သည် ။တတိယော၊ သော။ (တနည်း) အတီတော၊ အတိတ်ဖြစ်သော။ ဘဝေါ၊ ဘဝတည်း။ တေဟိ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာသခ်ါရတို့နှင့်။ သဒ္ဒိ။ ကွ။ အယံ ဝိပဿနာ၊ သည်။ နု ဃဋ္ဋယတိ၊ မဆက်စပ်။ (ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဒိ။ ကွ ။အယံ ဝိပဿနာ၊ သည်၊ နု ဃဋ္ဋယတိ၊ သနည်း။) ဟိ (ယသ္မာ)၊ ကြောင့်။မဟာပုရိသော၊ သည်။ ပစ္စုပ္ပန္နဝေသေန၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၏အစွမ်းဖြင့်။ အဘိနိဝိဋ္ဌော၊ နှလုံးသွင်းတော်မူပြီ။ ဣတိ၊ ထို့ ကြောင့်။ (တေဟိ၊ တို့နှင့်။သဒ္ဒိ။ ကွ။ အယံ ဝိပဿနာ၊ သည်။ နု ဃဋ္ဋယတိ၊ စပ်။)ဣတိ၊ ကြောင့်။ (တဒုဘယမ္ပိ၊ကိုလည်း။ဗောဓိသတ္တောန၊သည်။နဂဟိတံ၊ အပ်။)

စ၊ စောဒနာပါဠိးအုံ့။ကိ၊ နည်း။အ ဒိဋ္ဌေဟိ၊မမြင်အပ်ကုန်သော။ အဝိဇ္ဇာ သခ်ါရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဗုဒ္ဓေန၊ ဘုရားသည်။ ဘဝိတုံ၊ ၄ာ။ နသက္ကာနုန၊ မတတ် ကောင်းသည် မဟုတ်ပါလော။ ဣတိ၊ ဤကားစောဒနာဟည်း။ (အဒိဋ္ဌေဟိ၊ ကုန်သော။ အဝိဇ္ဇာသခ်ါရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဗုဒ္ဓေန၊ သည်။ ဘဝိတုံ၊ ၄ာ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ခကောင်းသည်ကား။ သစ္စံ၊ မှန်၏။ ပန၊ ထိုသို့မှန်ပါသော်

မှတ်ချက်။ ။အတီတော ဘဝေါ နေရာ၌ "တတိယော ဘဝေါ" ဟု မူကွဲရှိ၏။ ပစ္စက္ခဘူတ်ပစ္စုပ္ပန္နဘဝ ပဌမ ဂဟေတွာ တဒနန္တရံ အနာဂတ်"ဒုတိယ"ဟု ဂဟဏော အတီတော (အတိတ်ဘဝသည်။) တတိယောဟောတိ (တတိယဖြစ်နေ၏။) ဣတိ အာဟ "အဝိဇ္ဇာသခ်ါရာ ဟိ အတီတော (တတိယော) ဘဝေါ" တိ။—ဋီကာ။ "အတီတော (တတိယော ဟောတိ" ဟူသော စကားကိုထောက်လျှင် အတီတော နေရာဝယ် "တတိယော"ဟုရှိမှ ဋီကာအလိုကျသည်။

လည်း။ ဣမိနာ၊ ဤဘုရားအလောင်းသည်။ တေ၊ ထို အဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရတို့ကို။ ဘဝ ဥပါဒါန် တဏှာဝသေနေဝ။ ဘဝ ဥပါဒါန် တဏှာတို့နှင့် စပ်သဖြင့် သာလျှင်။ ဒီဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤကား အဖြေတည်း။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ နာမရူပေ ခေါ သတိ ဝိညာဏံ ဟောတိ– အစရှိသော ဤပါဠိ ရပ်၌။ ဝိတ္ထာရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒကထာ၊ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ ကထာကို။ (မယာ၊ သည်။)ကထေတမ္ဘာ၊ ဆိုထိုက်၏။ ပန၊ ထိုသို့ဆိုထိုက် ပါသော်လည်း။ သာ ဧသာ၊ ထို ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒကထာကို။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ၌။ ကထိတာဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာ။

၅၀။ ပစ္စဒါဝတ္ထုတိတိ၊ ကား။ ပဋ္ဌိနိဝတ္ထုတိ၊ ပြန်လည်၏။ ပန၊ ပရိ ဟာရမှတပါး ။ပ။ အံ့။ ဣဒေ၊ ဤ "ပစ္စဒါဝတ္ထုတိ ဝိညာဏံ" အစရှိသော ပါဠိရပ်၌။ ကတမံ ဝိညာဏံ၊ အဘယ်ဝိညာဉ်သည်။ ပစ္စဒါဝတ္ထုတိ၊ ပြန် လည်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤကား အမေးတည်း။ ပဋ္ဌိသန္ဓေ ဝိညာဏမ္ပိ၊ ပဋ္ဌိသန္ဓေ ဝိညာဉ်သည်လည်းကောင်း။ ဝိပဿနာဉာဏမ္ပိ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ဟူသော ဝိညာဉ် သည်လည်းကောင်း။ (ပစ္စဒါဝတ္ထုတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤကား အဖြေတည်း။) တတ္ထ၊ ထို ပဋ္ဌိသန္ဓေဝိညာဉ် ဝိပဿနာဉာဏ်တို့တွင်။ ပဋ္ဌိသန္ဓိဝိညာဏံ၊ သည်။ ပစ္စယတော၊ အကြောင်း၏အဖြစ်မှ။ ပဋ္ဌိနိဝတ္ထုတိ၊ ၏။ [ဤ၀ါကျ၌ အကြောင်း မဟုတ်တော့ပဲ အကျိုးဖြစ်နေသည်ကို "အကြောင်းမှပြန်နစ်သည်" ဟု ဆိုသည်။ ပစ္စယတောတိ ဟေတုတော၊ သင်္ခါရတောတိ အတ္ထော။–ဋီကာ။ ဝိပဿနာ ဉာဏံ၊ သည်။ အာရမ္မဏတော၊ "အဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရ" ဟု ဆိုအပ်သော အာရုံ၏အဖြစ်မှ။ (ပဋ္ဌိနိဝတ္ထုတိ၊ ၏။) [အာရမ္မဏတောတိ အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရ သင်္ခါတ အာရမ္မဏတော၊ အတိတဘဝသင်္ခါတ အာရမ္မဏတော ဝါ။–ဋီကာ။] ဉာဏယ်မ္ပိ၊ ပဋ္ဌိသန္ဓေဝိညာဉ် ဝိပဿနာဉာဏ်၊ နှစ်ပါးစုံသည်လည်း။ နာမရူပံ၊ နာမ်ရူပ်ကို။ နာတိက္ကမတိ၊ မလွန်နိုင်။ [နာမရူပံ နာတိက္ကမတိတိ ပစ္စယဘူတံ, အာရမ္မဏဘူတဉ္စ နာမရူပံ နာတိက္ကမတိ တေန ဝိနာ အဝတ္ထ နတော။ တေနာဟ "နာမရူပတော ပရံ နဂစ္ဆတီ"တိ။–ဋီကာ။] နာမရူပ တော၊ နာမ်ရူပ်မှ။ ပရံ၊ အလွန်။ နဂစ္ဆတိ၊ မသွားတော့။ [နာမဟူသော ပါဠိရပ်၌ ပဋ္ဌိသန္ဓေဝိညာဉ်ဟူသော နာမ်သည်လည်းကောင်း ဝိပဿနာဉာဏ် ဟူသော နာမ်သည်လည်းကောင်း ပါဝင်နေရကား နာမရူပံအရမှ မလွတ် ကြတော့–ဟူလို။]

တြောဝတာ ဇာယေထဝါတိအာဒီသု၊ အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌။(အတ္ထော ဧဝံ ဝေဒိတမ္ဘော။) ဝိညာဏေ၊ ဝိညာဉ်သည်၊ နာမရူပဿ၊ ၏။ ပစ္စယေ၊

အကြောင်းသည်။ ဟောန္တေ၊ ဖြစ်သော်လည်းကောင်း။ နာမရူပေ၊ သည်၊ ဝိညာဏသ၊ ၏။ ပစ္စယေ၊ သည်။ ဟောန္တေ စ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ ဒ္ဝိသုပိ၊ နှစ်ပါးစုံသောဝိညာဉ် နာမ်ရုပ်တို့သည်လည်း။ အညမညပစ္စယေသု၊ အချင်းချင်းအကြောင်းတို့သည်။ ဟောန္တေသု၊ ဖြစ်ကုန်သော်လည်းကောင်း။ တေ ကေန၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော ဝိညာဉ်နာမ်ရုပ်တို့၏ အချင်းချင်းထောက်ပံ့သောအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းဖြင့်။ ဇာယေသ ဝါ၊ ဖြစ်မူ၍လည်းဖြစ်ရာ၏။ ဇီယေ ထ ဝါ၊ အိုမူလည်းအိုရာ၏။ မိယျတ ဝါ၊ သေမူလည်းသေရာ၏။ စဝေထ ဝါ၊ အဆက်ဆက်မူလည်း စုတေရာ၏။ ဥပပဇ္ဇေထ ဝါ၊ အဆက်ဆက်မူလည်းပဋိသန္ဓေနေရာ၏။ [ဇာတကေနာတိ ဝေ ဝိညာဏနာမရူပါနံ အညမ်ညဥပတ္ထမ္ဘန ဝသေန ပဝတ္တိယာ။-ဋီကာ။]ဟိ၊ မှန်။ ဣတရာ၊ ဤဝိညာဉ်နာမ်ရုပ်မှ။ပရံ၊ တပါးသော။ အညံ၊ အခြားသော်။ ကိံ၊ အဘယ်တရားသည်။ ဇာယေယျ ဝါ၊ ဖြစ်မူလည်းဖြစ်ရာအံ့နည်း။ပ။ဥပပဇ္ဇေယျ ဝါ၊ အဆက်ဆက်မူလည်းပဋိသန္ဓေနေရာအံ့နည်း။ တေဒေ ဝ၊ ဤဝိညာဉ်နာမ်ရုပ်သည်သာ။ ဇာယတိစ နနု၊ ဖြစ်မူလည်းဖြစ်သည် မဟုတ်လော။ပ။ဥပပဇ္ဇတိစ (နနု)၊ အဆက်ဆက်ပဋိသန္ဓေနေမူလည်းနေ**လ**သည်မဟုတ်လော။ ဣတိ(အတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော)။

ဝေ၊ ဤသို့။ အပရာပရစုတိပဋိသန္ဓိဟိ၊ အဆက်ဆက်စုတိပဋိသန္ဓေတို့နှင့်။ သဒ္ဒိ၊ ကွ၊ ပဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ ပဒါနိ၊ တို့ကို။ ဒယေတ္ဝာ၊ ပြတော်မူပြီး၍။ ပုန၊ တဖန်။ ဇေ္ဇာဝတာတိ၊ ဟူ၍။ စုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော။ တံ အတ္ထံ၊ ထိုအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို။ နိယျာတေန္တော၊ နိဂုံးအုပ်လိုသည်။(ဟုတ္ဝာ။) ယဒိဒံ။ပ။ နာမရူပန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္ဝာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍။ တတော၊ ထို ယဒိဒံ နာမရူပ ပစ္စယာဝိညာဏံ ဝိညာဏပစ္စယာနာမရူပံ ဟူသောပုဒ်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌၊ အနုလောမပစ္စယာကာရဝသေန၊ အနုလုံဖြစ်သော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဝိညာဏပစ္စယာ၊ ဝိညာဉ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ နာမရူပမ္ပိ၊ နာမ်ရူပ်ဟူသောအရင်းခံရှိသော။ အာယတိမ္ပိ၊ နောင်အခါ၌လည်း။ ဇာတိဇရာမရဏံ၊ ကို။ ဒယေတုံ၊ ဌာ။ နာမရူပပစ္စယာ သဠာယတနန္တိအာဒိ၊ ကို။အာဟ၊ ဟော တော်မူအပ်ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုနာမရူပပစ္စယာ သဠာယတနံ အစရှိသောပါဠိ။ ကေ ဝလသ ဒုက္ခက္ခန္ဓသ သမုဒယော, ဟောတိတိ၊ ကား။ သကလသ၊ အလုံးစုံသော။ ဇာတိ ဇရာမရဏ သောက ပရိဒေ ဝ ဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသာဒိဘေ ဒဿ၊ ဇာတိ ဇရာမရဏ သောက ပရိဒေ ဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ ဥပါယာသ အစရှိသော အပြားရှိသော။ ဒုက္ခရာသိဿ၊ ဒုက္ခအစု၏။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ထင်ရှား၏။ (ပါ**ဠ**ာသာဒိ၌ "အာဒိ" ပိုဟန်တူသည်။) ဣတိ၊ သို့။

မဟာပုရိသောသည်။ သကလဿ၊ သော။ ဝဋ္ဌဒုက္ခဿ၊ ၏။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းကို၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်တော်မူပြီ။

(ရှေ) ၅၉။ သမုဒယော သမုဒယောတိ ခေါ တိ၊ကား။ နိဗ္ဗတ္တိ နိဗ္ဗတ္တိတိ၊ ဟူ၍။ ၀ါ၊ ဖြစ်ခြင်းဖြစ်ခြင်းဟူ၍။ ("ဥဒပါဒိ၊ ပြီ" ၌စပ်၊)ပုဗ္ဗေ အနုဿုတေသု၊ တိ၊ ကား။ နု အနုဿုတေသု၊ မကြားအပ်ကုန်သော။ အဿုတပုဗ္ဗေသု၊ ရှေးဘ၌ မကြားအပ်ကုန်သော။ ("ဓမ္မေသု" ၌စပ်။) စက္ခုံ ဥဒပါဒိတိ အာဒီသု၊ တို့၌။ (အတ္ထော ဝေ ဝေဒိတဗ္ဗော။) သောဥဒယဒဿနပညာ၀၊ ဤဖြစ်ခြင်းကိုမြင်တတ်သောပညာကိုပင်။ ("ဝုတ္တာ" ၌စပ်။) ဒဿနဋ္ဌေန၊ မြင်တတ်သည်၏အဖြစ်ဟူသောအနက်ကြောင့်။ စက္ခုံ၊ တိစ၊ စက္ခုဟူ၍လည်း။ ၀ါ၊ မျက်လုံးကဲ့သို့ မြင်တတ်သောဉာဏ်ဟူ၍လည်း၊ (ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။) သမုဒယဿ ပစ္စက္ခတောဒဿနဘာ၀ေန စက္ခုဝိယာတိ စက္ခု။—ဋီကာ။] ဉာတကရဏဋ္ဌေန၊ သိမှုကိုပြုတတ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသောအနက်ကြောင့်။ ဉာဏံ (ဣတိ စ)၊ ဟူ၍လည်း။ ၀ါ၊ သိတတ်သောတရားဟူ၍လည်း။ (ဝုတ္တာ၊ ပြီ။) ပဇာနနဋ္ဌေန၊ အပြားအားဖြင့်သိတတ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသောအနက်ကြောင့်။ ပညာ (ဣတိ စ)၊ ဟူ၍လည်း။ ၀ါ၊ အပြားအားဖြင့်သိတတ်သောတရားဟူ၍လည်း၊(ဝုတ္တာ၊ ပြီ။)နိဗ္ဗိဒ္ဓါတ္မာ၊ပဋိပက္ခတရားတို့ကိုဖောက်ထွင်း၍။ ပဋိဝိဒ္ဓါတ္မာ၊ သရုပ်အားဖြင့်ထိုးထွင်း၍။ ဥပ္ပန္နဋ္ဌေန၊ ဖြစ်တတ်သည်၏အဖြစ်ဟူသောအနက်ကြောင့်။ ဝိဇ္ဇာ(ဣတိ စ)၊ဟူ၍လည်း။ (ဝုတ္တာ။) သြဘာသဋ္ဌေန၊ အရောင်အလင်း၏ အဖြစ်ဟူသောအနက်ကြောင့်။ အာလောကော (ဣတိ စ)၊ ဟူ၍လည်း။ ၀ါ၊ အရောင်အလင်းဟူ၍လည်း၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ["ဝိဇ္ဇာ တိ ပဋိဝိဒ္ဓါတိတိ ဝိဇ္ဇာ" ဟု ဆရာတော်၏နိဿယ၌ပြု၏။]

ယထာ(ယေနကာရဏေန)၊အကြင်အကြောင်းကြောင့်။(ဒေသာဥဒယဒဿနပညာ၀၊ကိုပင်။ဒဿနဋ္ဌေန၊ ကြောင့်။စက္ခုံ၊တိစ၊ဟူ၍လည်း။ဝုတ္တာ၊ ပြီ။ ဉာတကရဏဋ္ဌေန၊ ကြောင့်။ ဉာဏံ ဣတိစ၊ လည်း။ ဝုတ္တာ။ ပဇာနနဋ္ဌေန၊ ကြောင့်။ ပညာဣတိစ၊ လည်း။ ဝုတ္တာ၊နိဗ္ဗိဒ္ဓါတ္မာ၊ ၍။ပဋိဝိဒ္ဓါတ္မာ၊၍။ဥပ္ပန္နဋ္ဌေန၊ကြောင့်။ ဝိဇ္ဇာ ဣတိစ၊ လည်း။ ဝုတ္တာ၊သြဘာသဋ္ဌေန၊ ကြောင့်။ အာလောကောဣတိစ၊ လည်း။ ဝုတ္တာ၊ ပြီ။တထာ တေနကာရဏေန၊ ကြောင့်။)စက္ခုံ ဥဒပါဒိတိ။ပ။

သမုဒယော သမုဒယောတိ။ ။ဒုက္ခဒုက္ခန္ဓသ အနေကဝါရံ သမုဒယဒဿနဝသေန ဝိညာဏဿ ပ၀တ္တတ္တာ(ဒုက္ခအစုတို့၏ အကြောင်းများစွာ ဖြစ်ခြင်းကိုမြင်သည်၏အစွမ်းဖြင့် ဝိညာဉ်၏ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ "သမုဒယော သမုဒယော" တိ, အာမေဋိတ၀စန်(သမုဒယော သမုဒယော ဟူသောအာမေဋိတ်စကားကို။)အ၀ေါစ။—ဋီကာ။

သြဘာသင်္ခေါအတ္ထောတိ၊ဟူ၍။(ဓမ္မသေနာပတိ)အာဟ၊ ပြီ။[စက္ခုံ ဥဒပါဒီတိ၊ ကား။ဒဿနဋ္ဌေန၊ ကြောင့်။(စက္ခု၊ ပကတိမျက်လုံးကဲ့သို့မြင်တတ်သောသဘော တရားသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။) ဉာဏံ ဥဒပါဒီတိ၊ ကား။ ဉာတဋ္ဌေန၊ ကြောင့်။ (ဉာဏ်၊ သိတတ်သော သဘောတရားသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။) ပညာဥဒပါဒီတိ၊ ကား။ ပဇာနနဋ္ဌေန၊ ကြောင့်။ (ပညာ၊ အပြားအားဖြင့်သိတတ်သော သဘောတရားသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။) ဝိဇ္ဇာဥဒပါဒီတိ၊ ကား။ ပဋိဝေဓဋ္ဌေန၊ ထိုးထွင်း၍သိတတ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသောအနက်ကြောင့်။ (ဝိဇ္ဇာ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတတ်သောသဘောတရားသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။) အာလောကောဥဒပါဒီတိ၊ ကား။ သြဘာသဋ္ဌေန၊ ကြောင့်။ (အာလောကော၊ အရောင်အလင်းဖြစ်သော သဘောတရားသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။) စက္ခု၊ စက္ခုဟူသော သဒ္ဒါသည်။ဓမ္မော၊ ပါဠိဓမ္မတည်း။ ဒဿနဋ္ဌော၊ မြင်ခြင်းဟူသော သဘောသည်။ (အတ္ထသဒ္ဒါ သဘောအနက်ဟော။) အတ္ထော၊ စက္ခုသဒ္ဒါဖြင့် ပြအပ်သော အနက်တည်း။ ဉာဏံ၊ ဉာဏဟူသောသဒ္ဒါသည်။ ဓမ္မော၊ ပါဠိဓမ္မတည်း။ ဉာတဋ္ဌော၊ သိတတ်သောသဘောသည်။ အတ္ထော၊ ဉာဏသဒ္ဒါဖြင့် ပြအပ်သော အနက်တည်း။ ပညာ၊ ပညာဟူသောသဒ္ဒါသည်။ ဓမ္မော၊ တည်း။ ပဇာနနဋ္ဌော၊ အပြားအားဖြင့် သိတတ်သော သဘောသည်။ အတ္ထော၊ ပညာသဒ္ဒါဖြင့် ပြအပ်သောအနက်တည်း။ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာဟူသော သဒ္ဒါသည်။ ဓမ္မော၊ တည်း။ ပဋိဝေဓဋ္ဌော၊ ထိုးထွင်း၍သိတတ်သော သဘောသည်။ အတ္ထော၊ဝိဇ္ဇာသဒ္ဒါဖြင့် ပြအပ်သော အနက်တည်း။ အာလောကော၊ အာလောကော ဟူသောသဒ္ဒါ သည်။ ဓမ္မော၊ တည်း။ သြဘာသဋ္ဌော၊ အရောင်အလင်းဟူသော သဘော သည်။ အတ္ထော၊ အာလောကသဒ္ဒါဖြင့် ပြအပ်သောအနက်တည်း။]

တ္တေကေဟိ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ပဒေဟိ၊ စက္ခုံ ဥဒပါဒိ အစရှိသော ဝေါဟာရ်တို့ဖြင့်။ ကိံ၊ အာဘယ်ပိဏ္ဍတ္ထကို။ ကထိတံ၊ ဟောကြော် မူအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤကားအမေးတည်း။ ဣမသ္မိံ၊ ဤဝိညာဉ်ဟူသော အကြောင်းတရားသည်။ သတိ၊ ရှိလတ်သော်။ ဣဒံ၊ ဤနာမ်ရူပ်ဟူသော အကျိုးတရားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပစ္စယသဒ္ဒါနုမတ္တံ၊ နာမ် ရူပ်စသည်တို့၏ အကြောင်းကို သိတတ်သောဉာဏ်မျှကို။ ကထိတံ၊ ဟော တော်မူအပ်ပြီ။ အထ ဝါ၊ ထို့ပြင်တနည်းကား။ ဝိထိပဋ္ဌိပန္နာ၊ အကြောင်း

စက္ခု ဓမ္မော။ ။စက္ခု ဓမ္မောတိ စက္ခုတိ ပါဠိဓမ္မော၊ ဒဿနဋ္ဌော အတ္ထောတိ ဒဿနသဘာဝေါ တေန ပကာသေတဗ္ဗော အတ္ထော။ သေသေသုပိ သေသဝုယောဟေ-ဋ္ဌိကာ။

အကျိုးတည်းဟူသောလမ်းကို သွားတတ်သော။ တရုဏဝိပဿနာ၊ နုသော ဝိပဿနာကို။ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤကားအဖြေတည်း။

ဓေ၁။ အဓိဂတော ခေါ မျှာယန္တိ၊ ကား။ မေ၊ ငါသည်။ အယံ (မဂ္ဂေါ)၊ ဤဝိပဿနာမဂ်ကို။ အဓိဂတော၊ သိအပ် ရအပ်ပြီ။ မဂ္ဂေါတိ၊ ကား။ ဝိပဿနာမဂ္ဂေါ။ အရိယာမဂ် အစရှိသည်ကို ရှာမှီးတတ်သော ဝိပဿနာ တည်းဟူသောမဂ်ကို။ ("အဓိဂတော"ဌ် စပ်။) [အရိယမဂ္ဂါဒီနံ မဂ္ဂနဋ္ဌေန (ရှာမှီးတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။) မဂ္ဂေါတိ။–ဋီကာ။] ဗောဓယာတိ၊ ကား။ စတုသစ္စပဋ္ဌာနတ္ထာယ၊ လေးပါးသောသစ္စာကို သိခြင်းအကျိုးငှာ။ ဝါ၊ တနည်း။ နိဗ္ဗာနပဋ္ဌာနတ္ထာယဝေ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုသိခြင်း အကျိုးငှာသာ။ ("အဓိဂဟော"ဌ် စပ်။ ဝေဖြင့် အခြားသစ္စာသုံးပါးကို ကန့်။)အပိစ၊တနည်း ကား။ ဗုဒ္ဓတိ၊ သိတတ်၏။ ဣတိ၊ ထိုသို့သိတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဗောဓော၊ ဗောဓမည်၏။ တေ၊ ဤ "ဗောဓ"ဟူသော အမည်သည်၊ အရိယ မဂ္ဂသ၊ ၏။ နာမ်၊ တည်း။ တဒတ္ထာယ၊ ထိုသိတတ်သော အရိယာမဂ် အကျိုးငှာ။ (အဓိဂတော၊ ပြီ။) ဣတိပိ၊ ဤအနက်သည်လည်း။ ဝါ၊ ကိုလည်း။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဝါ၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။)

ဟိ၊ မှန်။ (တနည်း) ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဒတ္ထာယ၊ ထိုသိတတ်သော အရိယာမဂ်အကျိုးငှာ။ (အဓိဂတော၊ ပြီ။) ဣတိပိ၊ သည်လည်း။ ဝါ၊ ကိုလည်း။ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိညာယတိ၊ သိအပ်သနည်း။ ဟိ (ယသ္မာ)၊ကြောင့်။ အရိယမဂ္ဂေါ၊အရိယာမဂ်သည်။ ဝိပဿနာမဂ္ဂမူလကော၊ ဝိပဿနာမဂ်ဟူသော အရင်းခံရှိ၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ (ထိုသို့ အရိယာမဂ်၏ ဝိပဿနာမဂ်ဟူသော အရင်းခံရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။) တဒတ္ထာယ၊ ငှာ။ (အဓိဂတော၊ ပြီ။) ဣတိပိ၊ ဤအနက်သည်လည်း။ ဝါ၊ကိုလည်း။ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ (ဣတိ၊ သို့။ ဝိညာယတိ၊ သိအပ်၏။) ဣဒါနိ၊ ဌ်။ တံ မဂ္ဂံ၊ ထို ဝိပဿနာမဂ်ကို။ နိယျာတေန္တော၊ အပ်နှင်းလိုသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။(နိဂုံး အုပ်လိုသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။) ယဒိဒံ နာမရူပနိဏ္ဍောဝတိအာဒီ၊ အစရှိ

အပိ ဝေ ဗောဓော။ ။အဋ္ဌကထာ စာအုပ်တို့ဌ် "ဗောဓိ" ဟု ရှိ၏။ ပါဠိတော်ဌ်ကား ဗောဓဃ ဝယ် "ဗောဓ" ဟုသာရှိ၏။ဗုဒ္ဓတိတိ စတ္တာရိ အရိယသစ္စာနိ ကေပဠိဝေဓေန (တပ်ဖြင့်နက် ထိုးလွင်းနှဲ့သိခြင်းအားဖြင့်။) ပဋိဝိဇ္ဈတိ၊ တေန ဗောဓသဒ္ဒဿ ကတ္တာ၊ သာဓနတ္ထမာဟ (ထို့ကြောင့် ဗောဓသဒ္ဒါ၏ ကတ္တာ၊သာဓနတ်၏အဖြစ်ကိုဆိုပြီ။) ဤဋီကာ ဖွင့်ဆိုလည်း "ဗောဓ" ဟုပင် ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် "ဒဋ္ဌတိတိ ဗောဓော" ဟု ရှိမှ ပါဠိတော်ဋီကာတို့နှင့်လျော်သည်။

သောပါဠိရပ်ကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ။ စ၊ဆက်။ တွေ့၊ ဤ ယဒိဒံ နာမရူပနိရောဓာ အစရှိသောပါဠိ၌။ ဝိညာဏနိရောဓောတိအာဒီဟိ၊ အစရှိကုန်သော။ ပစ္စတ္တပဒေဟိ၊ ပထမာဝိဘတ်၏အနက်ကို ပြုသော ပုဒ်တို့ဖြင့်၊ နိဗ္ဗာန မေဝ၊ ကိုသာ။ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ မဟာပုရိသော၊ သည်။ သကလဿ၊ အလုံးစုံသော။ ဝဋ္ဋဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ အနိဗ္ဗတ္တိ နိရောဓံ၊ မဖြစ်ခြင်းဟူသော ချုပ်ရာကို။ ဝါ၊မဖြစ်ခြင်းဟူသောချုပ်ကြောင်းကို။ အဒ္ဒသ၊ မြင်တော်မူပြီ။

၆၂။ နိရောဓော နိရောဓောတိ ခေါတိ၊ကား။အနိဗ္ဗတ္တိ အနိဗ္ဗတ္တိတိ၊ဟူ၍။ ဝါ၊မဖြစ်ခြင်း မဖြစ်ခြင်းဟူ၍။ (စက္ခု၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။ စသည်၌စပ်။) စက္ခုန္ဒြေအာဒီနိ၊ စက္ခုံအစရှိသော ပုဒ်တို့သည်။ ဝုတ္တတ္ထာနေव၊ ဖွင့်ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ရှိကုန်သည်သာ။ ပန၊ ဆက်။ ဣဓ၊ ဤ နိရောဓဝါရ၌၊ သဗ္ဗေ ဟေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ဧတေဟိ ပဒေဟိ၊ ဤစက္ခုံအစရှိသော ငါးပုဒ်တို့ဖြင့်။ ဣဓ သို့၊ ဤ ဝိညာဉ်ဟူသော အကြောင်းတရားသည်၊ အသတိ၊ မရှိလတ်သော်၊ ဣဒံ၊ ဤ နာမ်ရူပ်ဟူသော အကျိုးတရားသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်တော့။ ဣတိ၊ သို့။ နိရောဓသဒ္ဒေနနမတ္တမေဝ၊ နာမ်ရူပ်စသည်တို့၏ချုပ်ခြင်းကို သိတတ်သောဥာဏ်မျှကိုသာ။ ကထိတံ၊ ပြီ။ အထ ဝါ၊ ကား။ ဝုဋ္ဌာနဂါမိနီ၊ သင်္ခါရနိမိတ္တဝဋ္ဋပဝတ္တမှ ထမြောက်သောမဂ်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဗလဝဝိပဿနာ၊ အားရှိသောဝိပဿနာကို။ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှတ်အပ်၏။ [ဝုဋ္ဌာနဂါမိနီ၏ အဓိပ္ပါယ်ကို သင်္ဂြိဟ်ဘာသာဋီကာ "ဝုဋ္ဌာနဂါမိနီဝိပဿနာအခန်း၌ ဂါထာ နှင့်တကွ ပြထားပြီ။]

၆၃။ အပရေန သမယေနာတိ၊ ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပစ္စယဟူ၊ အကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ ပစ္စယနိရောဓဟူ၊ အကြောင်း၏ ချုပ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဝိဒိတ္ဝာ၊ သိပြီး၍။ တတော၊ ထို သိရာအခါမှ၊ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသူတိ၊ ကား။ ဥပါဒါနဿ၊ ဥပါဒါန်၏။ ပစ္စယဘူတေသု၊

ပစ္စတ္တပဒေဟိ။ပ။ကထိတံ။ ။ပစ္စတ္တပဒေဟိဘိ ပဌမာဝိဘတ္တိဒီပကေတိ ပဒေဟိ နိဗ္ဗာနမေဝ ကထိတံ, ဝိညာဏာဒိ နိရုဒ္ဓတိ ဇွောတိ ကတ္ဝာ။ ဇွောကိုကြည့်၍ "ချုပ်ရာ"ဟု အဓိကရုဏာ အနက်ပေးကြ၏။သို့သော် သီလတွန်ကေဝဋ္ဋသုတ် အဆုံး၌ "ဇွော"ကို "နှမိတ္တေ ဘုမ္မံ ဒဿေတိ"ဟု ဋီကာသင်္ဂဟ၌သည်။ အနိဗ္ဗတ္တိနိရောဓန္တိ သမ္ဘသော ပစ္စယနိရောဓေန (အကြောင်းတို့၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။) အနုပ္ပါဒနိရောဓံ (တဖန်ဖြစ်ခြင်းမရှိသော ချုပ်ခြင်းကို။) အစ္ဆန္တိနိရောဓံ။—ဋီကာ။

အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ ခန္ဓေသု၊ ခန္ဓာတို့၌။ ဥဒယဗ္ဗယာနုပဿီတိ၊ ကား။ ပဌမံ၊ စ္စာ။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်ပြီးသော။ တမေဝ ဥဒယဗ္ဗယံ၊ ထိုဖြစ်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ တမေဝ ဝယဗ္ဗယံ၊ ထိုပျက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အနုပဿ မာနော၊ အဖန်ဖန်ရှုသည်။ (ဟုတ္စာ၊ ၍။) ဝိဟာသိတိ၊ ကား။ သိခါပတ္တံ၊ အထွတ်အထိပ်သို့ရောက်သော။ ဝုဋ္ဌာနဂါမိနိဝိပဿနံ၊ ကို။ ဝဟန္တော၊ ဆောင် လျက်။ (ဖြစ်စေလျက်။) ဝိဟရိ၊ နေတော်မူပြီ။ ဣဒံ၊ ဤ အပရေနာ သမယေန အစရှိသောစကားကို၊ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်သနည်း။ ဟိ(ယသ္မာ)၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗေယေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊ ပူရိတ ပါရမိနော၊ ဖြည့်အပ်ပြီးသော ပါရမီရှိတော်မူကြကုန်သော။ ဗောဓိသတ္တာ၊ တို့သည်။ ပစ္ဆိမဘဝေ၊ နောက်ဆုံး၌ဘဝ၌။ ပုတ္တာ သ၊ သားတော်၏။ ဇာတဒိဝသေ၊ ဖွားမြင်ရာနေ့၌။ မဟာဘိနိက္ခမနံ၊ မြတ်သော တောသို့ ရှေးရှုထွက်တော်မူခြင်း ကို။ နိက္ခမိတ္စာ၊ ၍။ ပဗ္ဗဇိတ္စာ၊ ၍။ ပဓာနံ၊ အားထုတ်ကြောင်း လုံ့လဝီရိယ ကို။ ဝါ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ အနုယုဉ္ဇိတ္စာ၊ အားထုတ်၍။ ဗောဓိပလ္လင်္ကံ၊ ဗောဓိ ပလ္လင်သို့။ အာရုယ္ဟ၊ တက်တော်မူ၍။ မာရဗလံ၊ မာရ်မင်း၏စစ်တပ်ကို။ ဝိဓမိတ္စာ၊ ပယ်ဖျောက်တော်မူ၍။ ပဌမယာမေ၊ ပထမယံ၌၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေး၌ နေအပ် ဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို။ အနုဿရန္တိ၊ အောက်မေ့တော်မူနိုင်ကုန်၏။

ဒုတိယယာမေ၊ ၌။ ဝါ၊ သန်းခေါင်ယံ၌။ ဒိဗ္ဗစက္ခုံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ အဘိညာဉ် ကို။ ဝိသောဓေန္တိ၊ သုတ်သင်တော်မူကြကုန်၏။ တတိယယာမေ၊ ၌။ ဝါ၊ မိုးသောက်ယံ၌။ ပစ္စယာကာရံ၊ ပဋ္ဌာန်စသမုပ္ပါဒ်ကို။ သမ္မသိတ္စာ၊ သုံးသပ်တော် မူ၍။ အာနာပါနစတုတ္ထဇ္ဈာနတော၊ အာနာပါနစတုတ္ထစျာန်မှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ၍။ ပဌမသု၊ ကုန်သော။ ခန္ဓေသု၊ လောကီခန္ဓာတို့၌။ အဘိနိဝိသိတ္စာ၊ နှလုံးသွင်း ၍။ ဥဒယဗ္ဗယဝသေန၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်း အစွမ်းဖြင့်။ သမပညာသလက္ခဏာနိ၊ အတိအကျ ငါးဆယ်သော လက္ခဏာတို့ကို။ ဒိသ္စာ၊ ၍။ ယာဝဝေါ ဝြတ္ထာ ဘုညာဏာ၊ ဝေါ ဝြတ္ထာ ဘုညာဏ်တိုင်အောင်။ ဝိပဿနံ၊ ကို။ ဝဓေတ္စာ၊ တိုးပွားစေ၍။ အရိယ မဂ္ဂေန၊ အရိယမဂ်ဖြင့်။ သကလေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဗုဒ္ဓဂုဏေ၊ ဘုရား ဂုဏ်တော်တို့ကို။ ပဋိဝိဇ္ဈန္တိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူကြကုန်၏။ အယမ္ပိ မဟာ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားမြတ်ဖြစ်သော ဤ ဝိပဿီဘုရားအလောင်းသည်လည်း။ ပူရိတပါရမီ၊ ဖြည့်ကျင့်အပ်ပြီးသော ပါရမီရှိသူဘည်း။ သော၊ ထို ဝိပဿီ ဘုရားအလောင်းသည်။ ယထာဝုတ္တံ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော။ သဗ္ဗံ၊ သော။ အနုက္ကမံ၊ အစဉ်ကို။ ကတ္စာ၊ ၍။ ပစ္ဆိမယာမေ၊ ၌။ အာနာပါန စတုတ္ထဇ္ဈာနတော၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ၍၊ ပဌမသု၊ ကုန်သော။ ခန္ဓေသု၊ တို့၌။ အဘိ နိဝိသိတ္စာ၊ ၍။ ဝုတ္တပ္ပကာရံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော။ ဥဒယဗ္ဗယ

ဝိပဿနုံ၊ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းကို အထူးအားဖြင့် ရှုတတ်သော ဝိပဿနာဉာဏ်ကို။ အာရဘီ၊ အားထုတ်တော်မူပြီ။ တံ၊ ထို ဝိပဿနာဉာဏ်ကို။ ဒဿေတုံ၊ ဌာ။ ဣဒံ၊ ဤ အပရေန သမယေန အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

တတ္ထ၊ ထို အပရေန သမယေန အစရှိသောပါဠိ၌။ ဣတိ ရူပန္တိ၊ ကား။ ဣဒံ၊ ဤ ရူပနလက္ခဏာရှိသော သဘောတရားသည်။ ရူပံ၊ ရူပ်တည်း။ ရူပံ၊ ရူပ်သည်။ တေဟိ၊ ဤဘူတရူပ် ဥပါဒါရူပ်အတိုင်းအရှည်ရှိ၏။ ဣဒေတာ၊ ဤ ဘူတရူပ်ဥပါဒါရူပ်ထက်။ ဥဒ္ဓံ၊ အလွန်။ ရူပံ၊ရူပ်သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ဣတိ၊ဤသို့။ ရူပနသဘာဝဠေ၀၊ ဖောက်ပြန်ခြင်း သဘောကိုလည်းကောင်း။ ဘူတုပါ ဒါယဘေဒဠေ၊ ဘူတရူပ် ဥပါဒါရူပ်အပြားကိုလည်းကောင်း။ အာဒိ ကတ္ဝာ၊ အစပြု၍။ လက္ခဏရသပစ္စုပဋ္ဌာနပဒဋ္ဌာနဝသေန၊ လက္ခဏ ရသ ပစ္စုပဋ္ဌာန် ပဒဋ္ဌာန်တို့၏ အပြားအားဖြင့်။ အနဝဇ္ဇသသရူပပရိဂ္ဂဟော၊ အကြွင်းမရှိသော ရူပ်ကို သိမ်းဆည်းကြောင်းဉာဏ်ကို။ ဝုတ္တော၊ ပြီ။ ဣတိ ရူပဿ သမုဒယော တိ ဣမိနာ၊ ဤပါဠိဖြင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပရိဂ္ဂဟိတဿ၊ သိမ်းဆည်းအပ်ပြီး သော။ ရူပဿ၊ ရူပ်၏။ သမုဒယဒဿနံ၊ ဖြစ်ခြင်းကို ရှုမြင်ပုံကို။ ဝါ၊ဖြစ်ခြင်းကိုရှာတတ်သော ဉာဏ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ တတ္ထ၊ ထို ဣတိ ရူပဿ သမုဒယော ဟူသောပါဠိ၌။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သမုဒယော၊သည်။ ဝါ၊ကြွင်းသောအကြောင်း နှင့် ပေါင်းမိလတ်သော် ဖြစ်ကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ နက်။

တဿ၊ ထိုသမုဒယ၏။ ဝိတ္ထာရော၊ အကျယ်ကို။ (ဝေဒိတဗ္ဗော-ဌ်စပ်။) အဝိဇ္ဇာသမုဒယာ၊ အဝိဇ္ဇာဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ရူပသမုဒယော၊ ရူပ်၏ ဖြစ်ခြင်း သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) တဏှာသမုဒယာ၊ ကြောင့်။ ရူပသမုဒယော၊ သည်။ (ဟောတိ။) ကမ္မသမုဒယာ၊ ကြောင့်။ ရူပသမုဒယော၊သည်။(ဟော တိ။) အာဟာရသမုဒယာ၊ ကြောင့်။ ရူပသမုဒယော၊ သည်။ (ဟောတိ။) ဣတိ၊ ဤသို့။ နိဗ္ဗတ္တိလက္ခဏံ၊ ဖြစ်ခြင်းလက္ခဏာကို။ ပဿန္တော၊ မြင်သော်လည်း။ ရူပက္ခန္ဓဿ၊ ရူပ်အစုတို့၏။ ဥဒယံ ဖြစ်ခြင်းကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ အတ္ထက်မေပါ၊ ချုပ်ခြင်းဌ်လည်း။ အဝိဇ္ဇာနိရောဓာ၊ အဝိဇ္ဇာချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ရူပနိရောဓော၊ ရူပ်၏ချုပ်ခြင်း သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) တဏှာနိရောဓာ၊ ကြောင့်။ ရူပနိရောဓော၊ သည်။ (ဟောတိ။) ကမ္မနိရောဓာ၊ ကြောင့်။ ရူပနိရောဓော၊ သည်။ (ဟောတိ။) အာဟာရနိရောဓာ၊ ကြောင့်။ ရူပနိရောဓော၊ သည်။ (ဟောတိ။) ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိပရိဏာမလက္ခဏံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းလက္ခဏာကို။ ပဿန္တော၊သော်

လည်း။ ရူပကွန္ဓာ၊ ၏။ နိရောဓံ၊ ချုပ်ခြင်းကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အသ၊ တို့ချုပ်ခြင်း၏။ ဝိတ္ထာရော၊ အကျယ်တည်း။

ဣတိ ဝေဒနာတိ အာဒိသု ပိ၊ အစရှိသော ပါဠိတို့၌လည်း။ (အတ္ထော ဝေ ဒဝဒီတမ္ပေါ။) အယံ၊ ဤ ဝေဒယိတလက္ခဏာရှိသော သဘောတရားသည်။ ဝေဒနာ၊ တည်း။ ဝေဒနာ၊ သည်။ တ္တေကာ၊ ဤ သုခ ဒုက္ခ ဥပေက္ခာ ဝေဒနာအတိုင်းအရှည်ရှိ၏။ ဣတော၊ ဤ သုခ ဒုက္ခ ဥပေက္ခာဝေဒနာထက်။ ဥဒ္ဓံ၊ အလွန်။ ဝေဒနာ၊ သည်။ နတ္ထိ။ အယံ၊ ဤ သညာနုလက္ခဏာရှိသော သဘောတရားသည်။သညာ၊တည်း။သညာ၊သည်။တ္တေကာ၊ ဤ ရူပသညာအစ ရှိသောအားဖြင့် ခြောက်ပါးအတိုင်းအရှည်ရှိ၏။ဣတော၊ ဤ ရူပသညာအစရှိ သောခြောက်ပါးထက်။ ဥဒ္ဓံ၊ သညာ သည်။နတ္ထိ။ ဣမေ၊ ဤအာဘိသင်္ခရဏလက္ခ ဏာရှိသောသဘောတရားတို့သည်။ သင်္ခါရာ၊ တို့တည်း။ သင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ တ္တေကာ၊ ဤဖဿအစရှိသော ငါးဆယ်အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်၏။ ဣတော၊ ဤ ဖဿအစရှိသောငါးဆယ်ထက်။ ဥဒ္ဓံ၊ သင်္ခါရာတို့သည်။နတ္ထိ၊ကုန်။ ဣဒံ၊ဤ ဝိ ဇာနနလက္ခဏာရှိသောသဘောတရားသည်။ ဝိညာဏံ၊တည်း။ ဝိညာဏံ၊သည်။ တ္တေကံ၊ ဤ၁ကွဲ့ဝိညာဉ် အစရှိသော ၆–ပါးသော လောကီဝိညာဉ် အတိုင်း အရှည်ရှိ၏။ ဣတော၊ ဤစက္ခုဝိညာဉ် အစရှိသော ၆–ပါးသော လောကီ ဝိညာဉ်ထက်။ ဥဒ္ဓံ၊ ဝိညာဏံ၊ သည်။ နတ္ထိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒယိတ သဏ္ဌာနန အာဘိသင်္ခရဏ ဝိဇာနနသဘာဝဠေဝ၊ ဝေဒယိတ သဘော သဏ္ဌာနန သဘော အာဘိသင်္ခရဏသဘော ဝိဇာနနသဘောကိုလည်းကောင်း။ သုခါဒိ ရူပသညာဒိဖဿာဒိစက္ခုဝိညာဏာဒိဘေဒဠု၊ သုခအစရှိသောအပြား ရူပ သညာ အစရှိသောအပြား ဖဿအစရှိသော အပြား စက္ခုဝိညာဉ် အစရှိ သော အပြားကိုလည်းကောင်း။ အာဒိ ကတ္တာ၊ အစပြု၍။လက္ခဏ ရသ ပစ္စု ပဋ္ဌာနပဒဋ္ဌာနဝသေန၊ တို့၏အပြားအားဖြင့်။ အနဝသေသဝေဒနာ သညာ သင်္ခါရ ဝိညာဏပရိဂ္ဂဟော၊ အကြွင်းမရှိသော ဝေဒနာ သညာ သင်္ခါရ ဝိညာဉ်တို့ကို သိမ်းဆည်းကြောင်းဟုဏ်ကို။ ဝုတ္တော၊ ပြီ။

ပန၊ ကား။ ဣတိ ဝေဒနာယ သမုဒယောတိ အာဒိဟိ၊ အစ်ရှိသောပုဒ်တို့ဖြင့်။ ဝေ၊ ဤသို့။ ပရိဂ္ဂဟိတာနံ၊ သိမ်းဆည်းအပ်ပြီးကုန်သော။ ဝေဒနာ

စက္ခုဝိညာဏာဒိဘေဒံ။ ။အာဒိဖြင့် သော်တဝိညာဉ်အစ မနောဝိညာဉ် တိုင်အောင် ငါးပါးကိုယူပါ။ ထိုဝိညာဉ်များလည်း ဝိပဿနာဉာဏ်၏ အာရုံဖြစ်သော ကြောင့် လောကီဝိညာဉ်ကိုသာ ယူရသည်။ ဝေဒနာစသည်၌လည်း လောကီဝေဒနာ စသည်ပင်တည်း။ [စက္ခုဝိညာဏာဒိနဏ္ဍ အာဒိသဒ္ဒေန သမ္ဖဿံ လောကိယဝိညာ ဏာနံ သင်္ဂဟော၊ ယထာစဝိညာဏော၊ သေနယော ဝေဒနာဒိသုပိ။-ဋီကာ။]

သညာသင်္ခါရဝိညာဏာနံ၊ တို့၏။ သမုဒယဒဿနံ၊ ဖြစ်ခြင်းကို ရှုမြင်ပုံကို။ ဝါ၊ ဖြစ်ခြင်းကို ရှုမြင်တတ်သောဉာဏ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ တတြာပိ၊ ထိုဣတိ ဝေဒနာယ သမုဒယော အစရှိသောပါဠိ၌လည်း။ ဣတိတိ၊ ဣတိဟူသော ပါဠိ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သမုဒယော၊ ကြွင်းသောအကြောင်းနှင့် ပေါင်းမိလတ်သော် ဖြစ်ကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ (ဒဠ္ဌမ္ဘော၊ ၏။) တေသမ္မိ၊ ထိုဣတိ ဝေဒနာယ သမုဒယော အစရှိသော ပါဠိတို့၏လည်း။ ဝိတ္ထာရော၊ ကို။ အဝိဇ္ဇာသမုဒယာ ဝေဒနာသမုဒယောတိ၊ ဟူ၍။ ရူပေ၊ ရှုပ်၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာ။ ဝေဒိတမ္ဗော၊ ၏။

ပန၊ အထူးကား။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ကား။ ဝိသေသော၊ အထူးတည်း။ တိသု၊ ကုန်သော။ ခန္ဓေသု၊ စေတသိက်ခန္ဓာတို့၌။ အာဟာရသမုဒယာတိ၊ ဟူ၍။ အဝတ္ထာ၊ မဆိုမူ၍။ ဖဿ သမုဒယာတိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္တမ္ဘံ၊ ဆိုရာ၏။ ဝိညာဏက္ခန္ဓေ၊ ၌။ နာမရူပသမုဒယာတိ၊ ဟူ၍။ (ဝတ္တမ္ဘံ၊ ၏။) အတ္ထက်မပဒမ္ပိ၊ အတ္ထက်မပုဒ်ကိုလည်း။ တေသံယေဝ၊ ထိုဖဿအစရှိသော ပုဒ်တို့၏သာလျှင်။ ဝဏ္ဏေန၊ စပ်သဖြင့်။ ယောဇေတမ္ဘံ၊ ယှဉ်စေရာ၏။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးကား။ ဣတ္ထေ၊ ဤသုမင်္ဂလ ဝိလာသိနီမည်သော ဒီဃနိကာယ်အဋ္ဌကထာ၌။ သခ်ေပေါ၊ အကျဉ်းတည်း။ ဝိတ္ထာရော ပန၊ မာကျယ်ကိုကား။ သမ္ဘာကာရပရိပ္ဖုရောအလုံးစုံသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ပြည့်သော။ ဥဒယဗ္ဗယ ဝိနိစ္ဆယော၊ ဥဒယဗ္ဗယ အဆုံးအဖြတ်ကို။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ၌။ (မယာ၊ သည်။) ဝုတ္တော၊ ပြီ။

တဿ ပဠသု ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု ဥဒယဗ္ဗယာနုပဿီနော ဝိဟရတောတိ၊ ကား။ ဝိပဿီသု၊ မည်သော။ တဿ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ၏။ (စိတ္တံ-၌စပ်။) (ဟနည်း) တဿ ဗောဓိသတ္တဿ၊ သည်။ (ဝိဟရတော-၌စပ်။) ရူပါဒီသု၊ ရှုပကွန္ဓာအစရှိကုန်သော။ ပဠသု၊ ကုန်သော။ ဣမေသု ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု၊ တို့၌။ သမ ပညာသလက္ခဏဝသေန၊ အတိကျပေါ်ပေါ်ထင်သော လက္ခဏာတို့၏အပြားအားဖြင့်။ ဥဒယဗ္ဗယာနုပဿီနော၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကို အဖန်ဖန်ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ နေ့လတ်သော်။ ယထာနုက္ကမေန၊ အကြင်အကြင်အစဉ်အားဖြင့်။ ဝိပဿနာဉာဏော၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ကို၊ ဝဍ္ဎိတော၊ တိုးပွါးစေအပ်ပြီ၊သော်။ အနုပ္ပါဒနိရောဓေန၊ နောင်ဝေးဖန်ဖြစ်ခြင်းမရှိသော ချုပ်ခြင်းအားဖြင့်။ နိရုဇ္ဈမာနေဟိ၊ ချုပ်ကုန်သော၊ အာသဝေသင်္ခါတေဟိ၊ အာသဝေါဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ ကိလေသေဟိ၊ တို့မှ။ အနုပါဒါယ၊ မယူမူ၍။ အဂ္ဂဟေတ္တာဝ၊ ထိုကိလေသာတို့ကို အနည်းငယ်မျှမယူမူ၍။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဝိမုစ္စတိ၊ လွတ်

၏။[အဂ္ဂဟေတ္ဝာတိ တေသံ ကိလေသာနံ ဃသမတ္တမ္ပိ အဂ္ဂဟေတ္ဝာ။ စိတ်မယူမူ၍ ၂တဒေတံ(တံ ဧတံ)၊ ထို စိတ်သည်။ မဂ္ဂက္ခဏေ၊ မဂ်ခဏာ၌။ ဝိမုစ္စတိ နာမ၊ လွတ်ဆဲမည်၏။ ဖလက္ခဏေ၊ ဖိုလ်ခဏာ၌။ ဝိမုတ္တံ နာမ၊ လွတ်ပြီးမည်၏။ ဝါ၊ တနည်း။ မဂ္ဂက္ခဏေ၊ ၌။ ဝိမုတ္တဿေဝ၊ အောက်မဂ်တို့ဖြင့် ပယ်သောကိလေသာတို့မှ လွတ်ပြီးလည်းဟုတ်၏။ ဝိမုစ္စတိ စ၊ မိမိမဂ်ဖြင့် ပယ်အပ်သော ကိလေသာတို့မှ လွတ်ဆဲလည်းဟုတ်၏။ ဖလက္ခဏေ၊ ၌၊ ဝိမုတ္တမေဝ၊ လွတ်ပြီးသာတည်း။

စ၊ ဆက်။ တြောဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော စကားအစဉ်ဖြင့်။ မဟာပုရိသော၊ သည်။ သဗ္ဗဗန္ဓနာ၊ အလုံးစုံသောသြဝရမ္ဘာဂိယသံယောဇဉ်, ဥဒ္ဓံဘာဂိယသံယောဇဉ်ဟူသော အနှောင်အဖွဲ့မှ။ ဝိပ္ပမုတ္တော၊ အထူးအားဖြင့် လွတ်တော်မူပြီးသည်။ (ဟုတ္ဝာ။) သူရိယရသ္မိသမ္ဗုဒ္ဓ၊ နေရောင်ခြည်ဖြင့် ကောင်းစွာ တွေ့ထိအပ်သော။ ပဒုမံ ဝါ။ ပဒုမ္မာကြာပန်းသည် ကဲ့သို့။ သုဝိကသိတစိတ္တသန္တာနော၊ ကောင်းစွာ ပွင့်လင်းသော စိတ်အစဉ်ရှိတော်မူသည်။ (ဟုတ္ဝာ။) စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ မဂ္ဂဉာဏာနိ၊ မဂ်ဉာဏ်တို့ကိုလည်း ကောင်း။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော၊ ဖလဉာဏာနိ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ စတသော၊ ကုန်သော။ ပဋိသမ္ဘိဒါ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ စတုယောနိပရိစ္ဆေဒကဉာဏံ၊ လေးပါးသော ယောနိတို့ကို ပိုင်းဖြတ်တတ်သော ဉာဏ်ကိုလည်းကောင်း။ ပဉ္စဂတိပရိစ္ဆေဒကဉာဏံ၊ ငါးပါးသော ဂတိတို့ကို ပိုင်းဖြတ်တတ်သော ဉာဏ်ကိုလည်းကောင်း။ ဆ၊ ကုန်သော၊ အသာဓာရဏဉာဏာနိ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ သာဝကတို့နှင့် ဆက်ဆံခြင်းမရှိသော ဉာဏ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဃကလေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဗုဒ္ဓဂုဏေစ၊ဘုရားဂုဏ်တော်တို့ကိုလည်းကောင်း။ (အတီတံသေ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော အပ္ပဋိဟတဉာဏံ အစရှိသော ဟဆယ်ရှစ်ပါးသော အာဝေဏိက ဂုဏ်တော်တို့ကိုလည်းကောင်း။) ဟတ္ထဂတေ၊ လက်ဦးရောက်သည်တို့ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ပရိပုဏ္ဏသက်ပေါ်ပြည့်သော အကြံရှိတော်မူသည်။(ဟုတ္ဝာ။)ဗောဓိပလ္လင်္ကေ၊ ၌။ နိသိဒိတ္ဝာဝ၊ တိုင်တော်မူလျက်သာ။ (ဝိဒေဟစိတ္တ-ဦးစပ်။)

မဂ္ဂက္ခဏေ ဝါ။ ။သောတာပတ္တိမဂ်သည် ဝိမုစ္စတိတမျိုးသာရ၏။ သကဒါဂါမိမဂ်ခဏာ၌ သောတာပတ္တိမဂ်ပယ်အပ်သော ကိလေသာတို့မှ လွတ်ပြီးဖြစ်၍ ဝိမုတ္တလည်းဟုတ်၏။ မိမိပယ်တိုက်သော ကိုလေသာတို့မှ ကာမရာဂ ဗျာပါဒတို့ကို နည်းပါးအောင်ပယ်သောအားဖြင့် လွတ်ဆဲဝိမုစ္စတိလည်း ဟုတ်၏။ အနာဂါမိမဂ် အရဟတ္တမဂ်ကိုခွဲလည်း ဝိမုတ္တ ဝိမုစ္စတိ နှစ်မျိုးလုံးရသည်။ [မဂ္ဂက္ခဏေဝါ ဥပရိမဂ္ဂက္ခဏေ ဟောင်္ဂမမဂ္ဂဝန္ဓေဟိ ဝိမုတ္တဿေဝ ယထာသကံ ပဟာတမ္ဗေဟိ ဝိမုစ္စတိစ။–ဋီကာ။]

[ဂါထာနက်။] (ယသ္မာ၊ အကြင့်ကြောင့်။) ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေ တည်နေရခြင်းသည်။ဇရာဗျာဓိမရဏမိသဟတာယ၊ အိုနာ သေရေး ဒုက္ခ ဘေးတို့နှင့် ရောထွေးရှိနေသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။)ပုနပ္ပုနံ၊ ထပ်ကာ ထပ်ကာ။ (ဥပဂန္တုံ၊ ကပ်ရောက်ရခြင်းငုပ။) ဒုက္ခ၊ ခေါင်းရဲလှချေ၏။ (တသ္မာ စ၊ ထို့ကြောင့်လည်းကောင်း။ တသ္မိံ၊ ထိုတဏှာ၊ယောက်ျား လက်သမား၊ကို။ အဒိဋ္ဌေ၊ ဉာဏ်ဖြင့်ထင်တင် မတွေ့မြင်အပ်သေးသည် ရှိသော်။သာဇာတိ၊ ထိုဇာတိသည်။ နနိဝတ္တတိ၊ ဆုတ်နစ်မည်မဟုတ်။ တသ္မာ စ၊ကြောင့်လည်းကောင်း။)ဂဟကာရံ၊ခန္ဓာအိမ်ကို အကြိမ်ကြိမ် အဖန်ဖန် စိမ်တတ်သော တဏှာယောက်ျား လက်သမား၊ကို။ ဂဝေ သန္ဓော၊ မရမနေ ရှာခဖွယော။ (အဟံ၊ သည်။) အနိဗ္ဗိသံ၊တဏှာ မြင်ရန် သဗ္ဗညာဏ်ကို ကေန်ပိုင်ပိုင် မရနိုင်သေးသည်။ (ဟုတ္ဝာ၊၍။ ဝါ၊ ဇကြောင့်။ တွေ့ကံ ကာလ၊ ဤမျှလောက်သော လေ.အသင်္ချေ နှင့် ကမ္ဘာတသိန်းကာလပတ်လုံး။) အနေကဇာတိသံသာရံ၊အသိန်း မက ဘဝမျိုးစုံ သံသရာစက်ဝိုင်း၊ကို။ သန္ဓာဝိဿံ၊ ဆုံဝယ်ကပ်နွား ရဟတ်ချားသို့ ပြေးလွှားကျင်လည်ခဲ့ရလေပြီ။

ဂဟကာရက၊ ခန္ဓာအိမ်ကို အကြိမ်ကြိမ်အဖန်ဖန် စိမ်တတ်သော ကဏှာယောက်ျား ဟဲ့....လက်သမား။ (ဒါနိ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ရပြီးရာ ယခုအခါ၌။ တုံ၊ သင်သည်။ ဝါ၊ ကို။) ဒိဋ္ဌော၊ ဉာဏ် ဖြင့်ထင်ထင် တွေ့မြင်အပ်ပြီးသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ပုန၊ တဖန်။ ဂေဟံ၊ ခန္ဓာအိမ်ကို။ နကာဟသိ၊ ပြုလုပ်ရတော့မည် မဟုတ်။ ဂေ၊၏။ သဗ္ဗာ၊ ကြွင်းမဲ့ညီသို့ အလုံးစုံကုန်သော။ ဖာသုကာ၊ ကိလေ သာအခြင်ရနယ်တို့ကို။ ဘဂ္ဂါ၊ မှုန့်မှုန့်ညက်ညက် ချိုးဖျက်အပ်ကုန်ပြီ။ ဂဟကူဋံ၊ ခန္ဓာအိမ်၏ အဝိဇ္ဇာအတွင်းကို။ ဝိသင်္ခတံ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ပြီ။ စိတ္တံ၊ ငါ၏စိတ် သည်။ ဝိသင်္ခါရဂတံ၊ သင်္ခါရကင်းမြဲ နိဗ္ဗာန်ဘုံသို့ အာရုံပြုသော အားဖြင့် ရောက်ပြီ။(အဟဟု၊ ငါသည်လည်း။)တဏှာနံ၊ သင်ဘဏှာတို့၏။ ခယံ၊ ကုန်ကြောင်းဖြစ်သော အရဟတ္တမဂ် အရဟတ္တ ဖိုလ်ကို။ အဇ္ဈဂါ၊ ရပြီ။(တနည်း)ဝိသင်္ခါရဂတံ၊ သင်္ခါရကင်းမြဲနိဗ္ဗာန် ဘုံသို့အာရုံပြုသောအားဖြင့်ရောက်သော။စိတ္တံ၊ သည်။ တဏှာနံ၊တို့၏။ ခယံ၊ ကို။ အဇ္ဈဂါ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့လည်းကောင်။ (မနသိကရောနေ့ဘော ဥ်စပ်။)[ဤဂါထာ၏အဓိပ္ပါယ် ပါရာဇိကဏ် ဘာသာဋီက ၌ပြခဲ့ပြီ။]

အယောဃနဟတသ၊ ပန်းပဲသမားတို့၏ သံတူ သံတင်းပုတ်ဖြင့် ထုရိုက်အပ်သော မီးရဲရဲညိုနေသော သံကိုရိယာ၏။ [၉၀ သဒ္ဒါ စေတ္ထ နိပါတမတ္တံ။] ဇလတော၊ တောက်ပသော။ ဇာတဝေဒသော၊ မီး၏။ ဝါ၊ သည်။ [သက္ကတဘာ "ဇာတဝေဒသိ"ဟု မနောဂိုဏ်း ဆန်ဆန် ရှိသောကြောင့် သဝိဘတ်ကို ဩပ္ပ သ အက္ခရာလာ၍ "ဇာတ ဝေဒသော"ဟု ရှိသည်။] အနုပုဗ္ဗူပသန္ဓသ၊ အစဉ်အတိုင်း ငြိမ်း လတ်သော်။ ဂတိ၊ သွားရာအရပ်ကို။ နဉာယတေ ယထာ၊ မသိအပ် သကဲ့သို့။ [သွားရာအရပ်ပင်မရှိ။]

ဧဝံ၊ ဤအတူ။ သမ္မာ၊ သမထ ဝိပဿနာ ဘာဝနာကို ကောင်း စွာ ကြိုးစား သင့်သောအကြောင်းအားဖြင့်။ ဝိမုတ္တာနံ၊ တဒင်္ဂဝိက္ခမ္ဘန ရှေသွားရှိသော သမုစ္ဆေဒဝိမုတ္တိဖြင့် လေးပါးသော ဥပါဒါန်တို့မှ လွတ်ပြီးကုန်သော။ ဝါ၊ လေးပါးသော အာသဝေါတို့မှ လွတ်ပြီး ကုန်သော။ ကာမဗန္ဓနသတာရိုန်၊ ကာမအနှောင်အဖွဲ့ဟူသော ကာ မောဃ ဘဝေါဃနှင့်တကွ ကြွင်းသော်သြဃတို့မှ လွန်မြောက်တော် မူပြီးကုန်သော။ အစလံ၊ ကိလေသာဘိသင်္ခါရတို့ကြောင့် တုန်လှုပ် ခြင်းမရှိသော။ သုခံ၊ နိုဗ္ဗာနခေါတ် ချမ်းသာမြတ်သို့။ ပတ္တာနံ၊ ရကုန်ရောက်ကုန်သော ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့၏။ ဂတိ၊ ရောက်အပ် သော ဘဝကို။ ပညာပေတုံ၊ မည်သည့်ဘဝဟု နာမည်တပ်၍ ပညတ် ခြင်းငှာ။ "နတ္ထိ (နု ဥပလဗ္ဘတိ၊) မရှိအပ်မရနိုင်တော့ချေ။ ဣတိ၊ သို့လည်းကောင်း။

အယောဃနဟတသ။ပ။ဂတိ။ ။ပန်းပဲသမားတို့သည် သံကိုရိယာတခုကို မီးထဲ၌ ထည့်ပြီး နောက် သံကိုရိယာတခုလုံး မီးရဲလာသောခဏ၊ ထိုမီးမှ ဆယ်ယူ၍ သံတူစသည်ဖြင့် ထုရိုက်သည်ရှိသော် ထို သံကိုရိယာမှ မီးတောက်သည် ထွက်သွား၏။ ထိုသို့ထွက်သွား ပြီးနောက် တဖြေးဖြေး မီးငြိမ်းသည်ရှိသော် မီးသည် မည်သည့်အရပ်သို့ ရောက်သွား လေ၏ဟု ရောက်ရာအရပ်ကို နာမည်တပ်၍မရ ထိုနေရာ၌ပင် ချုပ်ငြိမ်းသကဲ့သို့။

ဒီကာ။ ။ဣဒံ ဝုတ္တံဟောတိ၊ အယမဋ္ဌိကူဠာဒိနာ ဟတတ္တာ အယောဃနေန ဟတသ ပဟတသ အယောဂတသ၊ (ထို သံကိုရိယာ၌တည်သော။) ကံသဘာဇနာ ဒိဂတသ၊ ဝါ (တနည်း–မီးရဲနေသော သံခွက်အစရှိသည်၌တည်သော လွင့်ထွက်မသွား ဲ့ ထို သံကိုရိယာ၌တည်သော။) အဂ္ဂိသ အနုက္ကမေန ဥပသန္တသ (ချက်ချင်းမငြိမ်း သေးဲ့ တဖြည်းဖြည်းငြိမ်းလတ်သော်။) ဒသသု ဒိသာသု နကတ္ထစိ ဂတိ ပညာယတိ။]

ဧဝံ။ပ။သုခံ။ ။ဤအတူ သမထ ဝိပဿနာဘာဝနာ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ကြိုးစားခြင်းဟူ သောသင့်သောအကြောင်းဖြင့် ကမ္မဋ္ဌာန်းစ၍ အားထုတ်လျှင်ပင် တဒင်္ဂဝိမုတ္တိဖြင့် ကိလေ

ဧဝံ၊ ဤသို့။ မနသိ၊ စိတ်၌။ ကရောန္တော၊ ပြုတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ (တနည်း) မနသိ ကရောန္တော၊ နှလုံးသွင်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ သရဒေ၊ သရဒဥတုအခါ၌။ သူရိယောဝိယ၊ နေမင်းသည် ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ပုဏ္ဏစန္ဒော ဝိယ စ၊ လပြည့်ဝန်းသည် ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဝိရောစိတ္ထ၊ လွန်စွာသပ္ပါယ် တင့်တယ်တော် မူပေသည်တကား။ ဣတိ၊ အပြီးတည်း။

ဒုတိယဘာဏဝါရကထာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဖြဟ္ဓယာစနကထာအဖွင့်

(ဒုတိယ) ၆၄။ တတိယဘာဏဝါရေ၊ ၌။ ယံနူနာဟံ ဓမ္မံ ဒေသေယ္ယန္တိ၊ ကား။ အဟံ၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ယဒိ ပန ဒေသေယ္ယံ၊ အကယ်၍ဟောရမူကား ကောင်းလေစု။ [ယံနူနပုဒ်၏အဖွင့်ကို ပါဠိတော်ကထာတာသာဋ္ဌိကာ ဗာဟိရနိဒါန်း၌ ပြခဲ့ပြီ။] ပန၊ ပရိဟာရပက္ခမ္ပ တပါး စောဒကပက္ခကို ဆိုဦးအုံ့။ အယံ ဝိတက္ကော၊ ဤအကြံတော်သည်။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်တော်မူသနည်း။ ဣတိ၊ ဤကား အမေးတည်း။ ဗုဒ္ဓဘူတဿ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်ပြီးသည် ဖြစ်၍။ အဌမေ၊ ရှစ်ကြိမ်မြောက်ဖြစ်သော။ သတ္တာဟေ၊ သတ္တာဟာ၌။ (ဥပ္ပန္နော၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤကား အဖြေ။) ကိရ၊ ခဲ့။ သော၊ ထို ဝိပဿီဘုရားအလောင်းသည်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်ပြီး၍။ သတ္တာဟံ၊ ခုနှစ်ရက်ပတ်လုံး။ ဗောဓိပလ္လင်္ကေ၊ ၌။ နိသိဒိ၊ ထိုင်တော်မူပြီ။ သတ္တာဟံ၊ လုံး။ ဗောဓိပလ္လင်္ကံ၊ ကို။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူ

သာတို့မှ လွတ်၏။ ဈာန်ရသောအခါ ဝိက္ခမ္ဘနဝိမုတ္တိဖြင့် ကိလေသာတို့မှလွတ်၏။ ထို ဝိမုတ္တိနှစ်ပါး ရှေ့လွန်၍သော မဂ်ရသောအခါ သမုစ္ဆေဒ ဝိမုတ္တိဖြင့် ကိလေသာဥပါဒါန်တို့မှ လွတ်၏။ ထိုသို့လွတ်သည်ဖြစ်၍ ကာမအနှောင်အဖွဲ့ တည်းဟူသော ကာမောဃ ဘဝေါဃကိုလည်းကောင်း၊ ကြွင်းသော ဒိဋ္ဌောဃ အဝိဇ္ဇောဃကိုလည်းကောင်း ဤသို့ဩဃလေးဖြာ သံသရာရေအလျှဉ်ကို ကူးမြောက်ပြီးဖြစ်၍ အစလဖြစ်သော နိမ္မာနသုခသို့ ရောက်ကြကုန်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ပရိနိမ္မာန်စံသောအခါ "မည်သည့်ဝတ်သို့ ရောက်ကြလေ၏" ဟု နာမည်တပ်၍ပညတ်ဖွဲ့ရန် မရနိုင်တော့။ ဆိုလိုရင်းကား "ဘဝအသစ်ဖြစ်ဖွဲ့ရန် ဂတိမရှိတော့ပြီ" ဟူလို။ ဤသို့ ပြိမ်းသွားသော်လည်း အရိယာဖြစ်စဉ်က သိအင် ရအင်ခဲ့သော နိရောဓသစ္စာ အသင်္ခတမဂ်တ် နိမ္မာန်တရားမြတ်ကား ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ အဆက်အသွယ် အဖြစ်ဖြင့် မပြတ်မစဲ အမြဲတည်ရစ်ပါသတည်း။

လျှက်။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တော်မူပြီ။ သတ္တာဟံ၊ လုံး။ ရတနစက်မေ၊ ရတနာ စကြီ၌။ စက်မိ၊ စကြီကြီးတော်မူပြီ။ သတ္တာဟံ၊ လုံး။ ရတနဂဗ္ဗေ၊ ရတနာ တိုက်ခန်း၌။ ဓမ္မံ၊ အဘိဓမ္မာတရားတော်ကို။ ဝိစိနန္တော၊ စဉ်းစားဆင်ခြင် တော်မူလျှက်။ နိသိဒိ၊ ပြီ။ သတ္တာဟံ၊ လုံး။ အဇပါလနိဂြောဓေ၊အဇပါလ ပညောင်ပင်၏ အနီးအောက်၌။နိသိဒိ၊ ပြီ။ [ယခုဘုရားလက်ထက်တော်၌''အဇ ပါလနိဂြောဓ''ဟု ခေါ်၏။ ဝိပဿီဘုရားလက်ထက်တော်၌ကား ထိုအတိုင်း ဟုတ်မဟုတ် မသေချာ။ ထိုကြောင့်''အဇပါလပညောင်ပင်နှင့် တူသောသစ်ပင် ၌''ဟု ဆရာတို့ပေးတော်မူကြသည်။နောက်၌လည်း နည်းတူ။]

သတ္တာဟံ၊ လုံး။ မုစလိဒန္ဓ၊ ကျည်းပင်၏ အနီးအောက်၌။ နိသိဒိ၊ ပြီ။ သတ္တာဟံ၊ လုံး။ ရာဇာယတနေ၊ လင်းလွန်းပင်၏အနီးအောက်၌။ နိသိဒိ၊ ပြီ။ တတော၊ ထို ရာဇာယတနသတ္တာဟမ္မ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထတော်မူ၍။ အဋ္ဌမေ၊ သော။ သတ္တာဟေ၊ ၌။ ပုန၊ တဖန်။ အာဂန္တွာ၊ ကြွလာတော် မူ၍။ အဇပါလနိဂြောဓေ၊ ၌။ နိသိန္နမတ္တဿေဝ၊ ထိုင်ပြီးကာမျှသာလျှင်ဖြစ် သော။(ဝိပဿီဿ၊ သော။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝိတဇ္ဇကော–၌စပ်။)သမ္ဘမ္ဘဒ္ဒါနုံ၊ အလုံးစုံသောဘုရားရှင်တို့၏။ အာစိဏ္ဏသမာစိဏ္ဏော၊ လေ့ကျင့်အပ် ကောင်းစွာ လေ့ကျင့်အပ်သော။အယဉ္ဓော ဝိတက္ကော၊ဤတရားဟောရန် အကြံတော်သည် လည်းကောင်း။ ဣတောအကြံမှ။ အနန္တရော၊အခြားမဲ့ဖြစ်သော။ ဝိတက္ကော စ၊ တရားဟောတော်မမူဖို့ရန် အကြံတော်သည်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ် ပြီ။ ဣတိ၊ ဤကားအကျယ်အဖြေတည်း။

တတ္ထ၊ ထို အဓိဂတော ခေါ် မျာယံ ဓမ္မော အစရှိသော်ပါ၏။အဓိဂတော တိ၊ကား။ ပဋ္ဌိဝိဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍လိအပ်သော။(အယံ ဓမ္မော–၌စပ်။)ဓမ္မောတိ၊ ကား။ စတုသစ္စဓမ္မော၊ သစ္စာလေးပါးတရားသည်။(ဂမ္ဘီရော–စသည်၌စပ်။) ဂမ္ဘီရောတိတော်၊ ဂမ္ဘီရောဟူသောဤသဒ္ဒါသည်။ ဥတ္တာနဘာဝပဋိက္ခေပဝစနံ၊ ပေါ်လွင်သည်၏အဖြစ်ကို ပယ်ကြောင်းသဒ္ဒါတည်း။ ဒုဒ္ဒသောတိ၊ ကား။ ဂမ္ဘီရတ္တာဝ၊ နက်နဲသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ပင်။ ဒုဒ္ဒသော၊ ခဲယဉ်းသဖြင့်မြင် ထိုက်၏။ ဒုက္ခေန၊ ခဲယဉ်းသဖြင့်။ ဒဿနဿ၊ မြင်ထိုက်၏။ သုခေန၊ လွယ်ကူ သဖြင့်။ ဒဿနံ၊ မြင်ခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဒုဒ္ဒသတ္တာဝ၊ ခဲယဉ်း သဖြင့်မြင်ထိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်ပင်။ ဒုရနုဗောဓော၊ ခဲယဉ်းသဖြင့် ထိုး ထွင်း၍သိထိုက်၏။ ဒုက္ခေန၊ ဖြင့်။ အာဝဋ္ဋိတမ္ပေါ၊ ထိုးထွင်း၍သိထိုက်၏။ သုခေန၊ ဖြင့်။ အာဝဋ္ဋိတုံ၊ ထိုးထွင်း၍သိခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ ကောင်း။ ယဒေတေ၊ ကား။ နိဗ္ဗုကော၊ ငြိမ်းအေး၏။ ပဏီတောတိ၊ ကား။အာတပ္ပ

ကော၊ မတင်းတိမ် မရောင့်ရဲစေတတ်။ ဣဒံ ဒုယံ၊ ဤ သန္တ ပဏီတပုဒ်နှစ်ပါး အပေါင်းကို။ လောကုတ္တရမေဝ၊ လောကုတ္တရာသစ္စာကိုသာ။ သန္ဓာယ၊၍။ (ဘဂဝတာ၊ သည်။) ဝုတ္တံ၊ ပြီ။[လောကီဖြစ်သော ဒုက္ခသစ္စာ သမุဒယသစ္စာ တို့ကား သန္တ ပဏီတ်မဟုတ်ကြ။]

အတက္ကာဝစရောတိ၊ ကား။ တက္ကေန၊ ကြံစည်တတ်သောဝိတက်ဖြင့်။ (စိတ်ကူးဉာဏ်ဖြင့်။) အဝစရိတမ္ပေါ သြဂါဟိတမ္ပေါ၊ သက်ဝင်အပ် သက်ဝင်နိုင်သည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဉာဏေနေဝ၊ ဉာဏ်ဖြင့်သာ။ အဝစရိတမ္ပေါ၊ သက်ဝင်အပ် သက်ဝင်နိုင်၏။ နိပုဏောတိ၊ ကား။ သဏှော၊ သိမ်မွေ့၏။ ပဏ္ဍိတဝေဒနီယောတိ၊ ကား။ သမ္မာပဋိပဒံ၊ မဖောက်မပြန် မှန်သောအကျင့်ကို။ (မှန်ကန်သောဝိပဿနာအကျင့်ကို။) ပဋိပန္နေဟိ၊ ကျင့်ကြံကြိုးကုတ် အားထုတ်ကုန်သော။ ပဏ္ဍိတေဟိ၊ ပညာရှိလတ် ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့သည်သာ။ ဝေဒိတမ္ပေါ၊ သိအပ် သိနိုင်၏။

အာလယရာမာတိ၊ ကား။ ပဠု၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဏာ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ အာလီယန္တိ(ဆလ္လီယန္တိ)၊ မွေ့လျော်ငြိုကပ် မှီဝဲအပ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ (ထိုသို့ မွေ့လျော်ငြိုကပ် မှီဝဲအပ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။) ဟေ၊ ထို ငါးဖြာ အာရုံ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ အာလယာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ အဠသတ တဏှာဝိစရိတာနိ၊ တရာ့ရှစ်ပါးသော တဏှာဝိစရိတ်တို့ကို။ ("ဝုစ္စန္တိ"ဌ္ဌစပ်။) ဝါ၊ တို့သည်။ ("အာလယန္တိ"ဌ္ဌ စပ်။) (ပဠု၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဏေ၊

အာလယရာမာ။ ။ပါဠိတော်ဌ"အာလယရာမာ ခေါ ပနာယံပဇာ"ဟု တိုက်ရိုက်ရှိသောကြောင့် အဋ္ဌကထာ စာအုပ်တို့ဌ"သတ္တာ"ဟု ရှိသောပါဌသည် ပါဠိတော်ကို မကြည့်မိပဲ အလ္လီယန္တိကို ကတ္တားဟောထင်သော နောက်ဆရာတို့ ထည့်ပါဌတည်း။ ထို့နောက်"ပဠုသု ကာမဂုဏေသု အလ္လီယန္တိ"ဟု တွေ့ရ၏။ ဋီကာဌ"အာလီယန္တိ အဘိရမိတမ္ဘဋ္ဌေန သေဝိယန္တိတိ အာလယာ"ဟု ကမ္မရုပ်ဖွင့်သောကြောင့် "ပဠုသု ကာမဂုဏေသု"လည်း ပါဌပျက်တည်း။"ပဠုကာမဂုဏာ" ဝုတ္တကံ ရှိရမည်။ "အလ္လီယန္တိ"ဌ္ဌ အာ+လီ ဓာတ်+ကံဟောယပစ္စည်း။ထို့ကြောင့် "အာလီယန္တိ"ဟု လည်းကောင်း"လ" ဌေဘော်လာ အာကို ရဿပြု၍"အလ္လီယန္တိ"ဟုလည်းကောင်း ကမ္မရုပ်ရှိပါစေ။ ဤသို့ရှိမှ "အဘိရမိတမ္ဘဋ္ဌေန သေဝိယန္တိ"ဟူသော ဋီကာနှင့် ညီမည်။ ရာမပုဒ်နှင့်ကား နောက်မှတွေ့ပါ။

အဠသတ။ပ။ဝုစ္စန္တိ။ ။တဏှာ တရာ့ရှစ်ပါးကို အခြေပြုသင့်ရာ သမုစ္စည်းဝိုင်း "ဒုက္ခံ တောဘုမကံ"စသော ဂါထာအဖွင့်ဌ ပြခဲ့ပြီ။ အထူးတူးအပြားပြားဖြစ်တတ်သောကြောင့် ထို တရာ့ရှစ်ပါးသော တဏှာကိုပင်"ဝိစရိတ"ဟု ဆိုသည်။ ဝိ=အထူးတူး အပြားပြား+စရိတ=ဖြစ်သောတရား။ ဤတရာ့ရှစ်ပါးသောတဏှာကို အရကောက်ရာ ဌ်ကား"အာလယန္တိ"ဟု ကတ္တုရူပ်ရှိ၏။ ဋီကာဌ်လည်း"အာလယန္တိ အဘိရမဏာ

တို့ကို။)အာလယန္တိ၊ မ္ဂေလျော်ငြိုကပ် မှီဝဲတတ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ (ထိုသို့ ငါးဖြာအာရုံ ကာမဂုဏ်တို့ကို မ္ဂေလျော်ငြိုကပ် မှီဝဲတတ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။) အာလယာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ။(ယာ ပဇာ၊ အကြင်သတ္တဝါ အပေါင်းသည်။) တေဟိ အာလယေဟိ၊ ထို မ္ဂေလျော်ငြိုကပ် မှီဝဲအပ်သော ငါးဖြာအာရုံကာမဂုဏ် မ္ဂေလျော်ငြိုကပ် မှီဝဲတတ်သော တရာ့ရှစ်ပါးသော တဏှာဝိစရိတ်တို့ဖြင့်။ ရမတိ၊ မ္ဂေလျော်တတ်၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။(သာပဇာ၊ သည်။) အာလယရာမာ၊ မည်၏။(ယာပဇာ၊ သည်။)အာလယေသု၊ မ္ဂေလျော်ငြိုကပ် မှီဝဲအပ်သော ငါးဖြာအာရုံ ကာမဂုဏ် မ္ဂေလျော်ငြိုကပ် မှီဝဲတတ်သော တရာ့ရှစ်ပါးသော တဏှာဝိစရိတ်တို့၌၊ ရတာ၊ အမြဲမ္ဂေလျော်တတ်၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ (သာ ပဇာ၊ သည်။) အာလယရတာ၊ မည်၏။ (ယာ ပဇာ၊သည်။) အာလယေသု၊ တို့၌။ သုဋ္ဌု၊ လွန်စွာ။ မုဒိတာ၊ ဝမ်းမြောက်တတ်၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ (သာ ပဇာ၊ သည်။)အာလယသမ္မုဒိတာ၊ မည်၏။

ဟိ၊ ဥပမာဆောင် ထင်ရှားပြဦးအုံ့။သုသဇ္ဇိတံ၊ကောင်းစွာပြင်ဆင်အပ်သော။ ပုပ္ပဖလဘာရိတရုက္ခာဒီသမ္ပန္နံ၊ အပွင့်အသီးတို့ဖြင့် ပြည့်သော သစ်ပင် အစရှိသည်တို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်သော ယောကျ်ားသည်။တာယ တာယ သမ္ပတ္တိယာ၊ ထိုထိုပြည့်စုံခြင်းဖြင့်။ ရမတိ ယထေဝ၊ မ္ဂ္ဂ,လျော်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ပမုဒိတော၊ အပြားအားဖြင့် ဝမ်းမြောက်သည်။ အာမောဒိတော၊ လွန်စွာဝမ်းမြောက်သည်။ ဟောတိ ယထေဝ၊ သို့လည်းကောင်း။ နဉ္ဇကဏ္ဍကေ ယထေဝ၊ မပျင်းရိသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ သာယံ ပိ၊ ညနေချမ်းအခါ၌သော်မှလည်း။ နိက္ခမိတုံ၊ ဥယျာဉ်မှ ထွက်ခြင်းငှာ။ နဏ္ဍကဏ္ဍတော် ယထေဝ၊ အလိုမရှိသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဧवं၊ ဤအတူ။ ဣမေဟိပိ ကာမာလယတဏှာလယေဟိ၊ ဤငြိုကပ်အပ်သော ငါး

ဝသေန သေဝန္တိတိ အာလယာ''ဟု ဖွင့်သည်။ အာ+လိ ဓာတ်၏ သဒ္ဒတ္ထမှာ ငြိကပ်ခြင်းဖြစ်နက်ပင်တည်း။ ထို ငြိကပ်ခြင်းတူသည်လည်း ကာမဂုဏ်တို့ကို မ္ဂေလျော်သောအားဖြင့် မှီဝဲခြင်းတည်း။ ထို့ကြောင့် ''အတိရမဏာဝသေန သေဝန္တိ''ဟု အဓိပ္ပါယ်ထွက်ဖွင့်သည်။ [အလ္လိယန္တိ အဖွင့်တုန်းကလည်း နည်းတူ။]

တေဟိ။ပ။ရမတိ။ ။အာလယ အရ မ္ဂေလျော်ငြိကပ် မှီဝဲအပ်သော ကာမဂုဏ် ငါးပါး ငြိကပ်မှီဝဲတတ်သော တရာ့ရှစ်ပါးသော တဏှာဝိစရိတ်တို့ကို ရသောကြောင့် ''တေဟိ အာလယေဟိ''ဟု ဆိုသည်။ ထို့နောက် ''ရမန္တိ''ဟု ဗဟုဝုစ်ရှိသည်ကား ''အာလယရာမာ ခေါ ပနာယံ ပဇာ''ဟူသော ပါဠိတော်နှင့်မညီ။ ''ရမတိ''ဟု ကေဝုစ်ပြင်ပါ။ဤစကားအရ ''ရမတိတိ ရာမာ အာလယေဟိ+ရာမာ အာလယရာမာ'' ဟု တွဲပါ။

ဖြာအာရုံ ကာမဂုဏ် ငြိကပ်တတ်သော တရားရှစ်ပါးသော တဏှာဝိစရိတ် တို့ဖြင့်။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ရမန္တိ၊ မွေ့လျော်နေတတ်ကုန်၏။ သံသာရ ဝန္ဓေ၌။ ပမုဒိတာ၊ အပြားအားဖြင့် ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်။ အနုက္ကဏ္ဌိတာ၊ မပျင်းရိကုန်သည်။ (ဟုတ္တာ။) ဝသန္တိ၊ ကုန်၏။ တေန၊ထို့ကြောင့်။ နေသံ၊ ထို သတ္တဝါတို့အား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဒုဝိဓမ္မိ၊ နှစ်ပါးအပြား ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ အာလယံ၊ ငါးဖြာအာရုံ ကာမဂုဏ်တည်းဟူသော အာလယ တရားရှစ်ပါးသော တဏှာဝိစရိတ်ဟူသော အာလယကို။ ဥယျာနဘူမိ ဝိယ၊ ဥယျာဉ်မြေ အရပ်သည်ကဲ့သို့။ ဒဿေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်။ (ဟုတ္တာ။) အာလယရာမာတိအာဒိ၊ အစရှိသော စကားရပ်ကို။ အာဟ၊ ဟောတော် မူပြီ။

ယဒိဒန္တိ၊ ဟူသောသဒ္ဒါသည်။ နိပါတော၊ နိပါတ်တည်း။ တဿ၊ ထို ယဒိဒံဟူသော နိပါတ်၏။ ဌာနံ၊ ဌာနသဒ္ဒါကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ယံ ဣဒန္တိ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒံ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒသဒ္ဒါကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ယော အယန္တိ၊ ယော အယံ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဧတံ၊ သို့။ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ဣဒပ္ပစ္စယတာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါတိ၊ ကား။ ဣမေသံ၊ ဤသင်္ခါရ အစရှိသော အကျိုးတရားတို့၏။ ပစ္စယာ၊ အကြောင်းဖြစ်သော အဝိဇ္ဇာ အစရှိသော တရားတို့တည်း။ ဣဒပ္ပစ္စယာ၊ ဤ သင်္ခါရအစရှိသော အကျိုး တရားတို့၏ အကြောင်းဖြစ်သော အဝိဇ္ဇာ အစရှိသော တရားတို့။ ဣဒပ္ပစ္စယာ ဧဝ၊ ဤသင်္ခါရ အစရှိသော အကျိုးတရားတို့၏ အကြောင်းဖြစ်သော အဝိဇ္ဇာ အစရှိသော တရားတို့သည်ပင်။ ဣဒပ္ပစ္စယတာ၊ မည်၏။ ဣဒပ္ပစ္စယတာ စ၊ ဣဒပ္ပစ္စယတာလည်းဟုတ်၏။ သာ၊ထိုဣဒပ္ပစ္စယတာဟူသည်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ စ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်လည်း ဟုတ်၏။ ဣတိ၊ ဤနှစ်ပါးသော သတ္တိကြောင့်။ ဣဒပ္ပစ္စယ တာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ၊ဣဒပ္ပစ္စယတာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒမည်၏။ ဧတေ၊ ဤဣဒပ္ပစ္စယ တာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါဟူသောသဒ္ဒါသည်။ သင်္ခါရာဒိပစ္စယာနံ၊သင်္ခါရအစရှိသော အကျိုးတရားတို့၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ အဝိဇ္ဇာဒီနံ၊ အဝိဇ္ဇာအစရှိသော တရားတို့၏။ အဓိဝစနံ၊အထက်ဌာ်ဖြစ်သောသဒ္ဒါတည်း။ [အဓိပ္ပါယ်ကို ဝိနည်း မဟာဝဂ္ဂဘာသာဋ္ဌိကာ၌ပြခဲ့ပြီ။]

သမ္ဘသင်္ခါရသမဝေတာတိအာဒိ၊ သမ္ဘသင်္ခါရသမဝေတော အစရှိသော သဒ္ဒါ သည် ဟောအပ်သော။ သမ္ဘံ၊ အလုံးစုံသောအနက်သည်။ နိဗ္ဗာန မေဝ၊ နိဗ္ဗာန်သာတည်း။[သမ္ဘသင်္ခါရသမဝေတာတိအာဒိ သမ္ဘံ တိ သမ္ဘသင်္ခါရသမဝေါ ဒေါ ဘိမေယ်ံ။ (သမ္ဘသင်္ခါရ သမဝေတော အစရှိသော ပုဒ်သည် ဟောအပ်

သော။) သဗ္ဗံ (အလုံးစုံသော အနက်သည်။) အတ္ထတော နိဗ္ဗာနမေဝ။—ဋီကာ။] ဟိ၊ မှန်၏။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့။ အာဂမ္မ၊ ရောက်၍။ ဝါ၊ ရောက်ခြင်းကြောင့်။ သဗ္ဗသခ်ါရဝိပ္ပန္နိတာနိ၊ အထူးထူး အပြားပြား လှုပ်ရှားတတ်သော အလုံးစုံသော သင်္ခါရတို့သည်။ သမ္မန္တိ၊ ငြိမ်သက်ကုန်၏။ ဝူပသမ္မန္တိ၊ အထူးသဖြင့် ငြိမ်သက်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝါ၊ ထိုသို့ အလုံးစုံသော သင်္ခါရတို့၏ ငြိမ်သက်ရာ ငြိမ်သက်ကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သဗ္ဗသခ်ါရသမထောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။ စ၊ ကား။ (သဗ္ဗသခ်ါရ သမထောအနက်မှတပါး သဗ္ဗူပဓိပဋိနိဿဂ္ဂေါ၏ အနက်ကား။) ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို။ အာဂမ္မ၊ ၍။ ဝါ၊ ခြင်းကြောင့်။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဥပဓယော၊ ဥပဓိတို့သည်။ ဝါ၊ တို့ကို။ (ဒုက္ခကို ကပ်၍ထားအပ်ရာ ဖြစ်သော ခန္ဓာအစရှိသော တရားတို့သည်။) ပဋိနိဿဋ္ဌာ၊ တဖန်စွန့်အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ [တဒင်္ဂဝိက္ခम္ဘနအားဖြင့် စွန့်ပြီး၍ တဖန် သမုစ္ဆေဒအားဖြင့် စွန့်အပ်ကုန်၏။] (တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝါ၊ ထိုသို့ အလုံးစုံသော ဥပဓိတို့ကို စွန့်အပ်ရာ စွန့်အပ်ကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်။) သဗ္ဗူပဓိပဋိနိဿဂ္ဂေါတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။ [ဥပဓိယတိ ဇာတေ ဒုက္ခံ တိ ဥပဓိ၊ ဒုက္ခကိုကပ်၍ ထားအပ်ရာ၏အဖြစ်ကြောင့် ခန္ဓာစသောတရားတို့ ဥပဓိမည်၏။] (ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို။ အာဂမ္မ၊ ၍။ ဝါ၊ ခြင်းကြောင့်။) သဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ တဏှာ၊ တဏှာတို့သည်။ ခီယန္တိ၊ ကုန်ကုန်၏။ (တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝါ၊ ထိုသို့အလုံးစုံသော တဏှာတို့၏ ကုန်ရာ ကုန်ကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်။) တဏှာက္ခယောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။ (ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ ကို။ အာဂမ္မ။) သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ကိလေသ ရာဂါ၊ တပ်မက်တတ်သော ကိလေသာတို့သည်။ ဝိရဇ္ဇန္တိ၊ မတပ်မက်ကုန်။ (တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝါ၊ ထိုသို့ အလုံးစုံသောကိလေသာတို့၏ မတပ်မက်ရာ မတပ်မက်ကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်။) ဝိရာဂေါတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ (ယသ္မာ။ တံ၊ ကို။ အာဂမ္မ။) သဗ္ဗံ၊ သော။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။ (တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝါ၊ ထိုသို့ အလုံးစုံသောဒုက္ခ၏ ချုပ်ရာချုပ်ကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်။) နိရောဓောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။ ပန၊ ကား။ သာ သော တဏှာ၊ ထိုတဏှာကို၊(ဝုစ္စတိ-ဌာ်စပ်။)ဝါ၊ သည်။ (သံသိဗ္ဗတိ-ဌာ်စပ်။) ဘဝေန၊ ဘဝတခုဖြင့်။ ဘဝံ၊ ဘဝတခုကို။ ဝါ၊ တနည်း။ ဖလေန၊အကျိုးနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ကမ္မံ၊ ကံကို၊ ဝိနတိ သံသိဗ္ဗတိ၊ ချုပ်စပ်တတ်၏။ ဣတိ ကတ္တာ၊ ဤအကြောင်းကြောင့်။ ဝါနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။ တတော စ ဝါနတော၊ ထို ဘဝတခုနှင့် ဘဝတခု, အကျိုးနှင့်တကွ ကံကိုချုပ်စေတတ်သော ဝါနမှ။

နိုက္ခန္တံ၊ ထုတ်မြောက်ပြီ။ ဣတိ၊ ထိုသို့ ဝါနမ္ပ ထုတ်မြောက်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်မည်၏။

သော မမဿ ကိလမထောတိ၊ ကား။ အဗာနန္ဓောနံ၊ မသိနိုင်သောသတ္တဝါတို့အား။ ဝါ၊ နားမလည်နိုင်သော သတ္တဝါတို့အား။ ယာ ဒေသနာ နာမ၊ အကြောင်တရားဟော်ရခြင်းမည်သည်။ (အတ္ထိ။) ဟော။ ထို မသိနိုင်သောသတ္တဝါတို့အား တရားဟောရခြင်းသည်။ မမ၊ ဝါ၏။ ကိလမထော၊ ကိုယ်တော်၏ပင်ပန်းကြောင်းသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။သာ၊ ထိုမသိနိုင်သော သတ္တဝါတို့အား တရားဟောရခြင်းသည်။, မမ၊ ၏။ ဝိဟေသာ၊ ကိုယ်တော်ကို ညှဉ်းဆဲကြောင်းသည်။ ဝါ၊ ကိုယ်တော်ကို ညှဉ်းဆဲရာ ရောက်သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ ဣတိအတ္ထော။ကာယကိလမထောစေ၀၊ ကိုယ်တော်၏ပင်ပန်းကြောင်းသည်လည်းကောင်း။ ကာယဝိဟေသာ စ၊ ကိုယ်တော်ကို ညှဉ်းဆဲကြောင်းသည်လည်းကောင်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ ပန၊ ဆက်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ စိတ္တေ၊ စိတ်၌။ တေ ဥဘယမ္ပိ၊ ဤ နှစ်ပါးစုံသော ပင်ပန်းခြင်းသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

၆၅။ အပိသ္စတိ၊ ဟူသောသဒ္ဒါသည်။ အနုပြုဟနတ္ထေ၊ တဖန်တိုးပွားစေခြင်းအနက်၌။ ဝါ၊ တဖန်တိုးပွားစေခြင်း ဟူသော သမ္ပိဏ္ဍနအနက်၌။ (ပ၀တ္ထေ၊ သော။) နိုပါတော၊ တည်း။ သော၊ ထိုအနုပြုဟနတ္ထနိပါတ်သည်။ (ဒီပေတိ-၌စပ်။) ကေ၀လံ၊ ဉာဏ်အားထင်ခြင်းမဖက် သက်သက်။ တေ၊ အကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်သည်ကား။ နု၊ မဟုတ်သေး။ ဣမာ၀ိ ဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့သည်လည်း။ ပဋ္ဌိဘံသု၊ ဉာဏ်အား ထင်လာကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤအနက်ကို။ ဒီပေတိ၊ ပြ၏။ ဝိပဿိန္ဓိအာဒီသု၊ အစရှိသော ပါဠိတို့၌၌လည်း။ အရဟာတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သော။ဝိပဿိဿ၊ သော။ဘဂ၀တော၊မြတ်စွာဘုရား၏။ (ပဋ္ဌိဘံသုဝယ် ဉာဏ်ဟူသောအနက်၌ စပ်။) ဣတိ အတ္ထော။ အနစ္ဆရိယာတိ၊ ကား၊ အနုအစ္ဆရိယာ၊ အဖန်ဖန် အံ့ဩြဖွယ်ကုန်သော။ (ဣမာ ဂါထာယော-၌စပ်။) ပဋ္ဌိဘံသူတိ၊ ကား။ ပဋ္ဌိဘာနသင်္ခါတာ၊ ရှေးရှုထင်လာသည်ဟု ဆိုအပ်သော။ ဉာဏာ၊ ဉာဏ်၏။ ဂေါစရာ၊ ကျက်စားရာ အာရုံတို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ပရိဝိတက္ကယိတမ္ဘတံ၊ အဖန်ဖန်ကြံစည်ထိုက်သည်၏အဖြစ်သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်ပြီ။ [“အာရုံဖြစ်လာ” ဟူသည် ထင်လာခြင်းပင်တည်း။ ဂေါစရာ အဟေသုန္တိ ဥပဇ္ဇဟိံသု၊ ဥပဇ္ဇံဘနဋ္ဌ ဝိတက္ကေတမ္ဘတာ၀ါတိ အာဟ “ပရိဝိတက္ကယိတမ္ဘတံ” ပါပုဏိံသူတိ။—ဋီကာ။]

ကိုယ်ဆွေနှာတို၊ ကား။ ဒုက္ခနှ၊ ဆင်းရဲသဖြင့်။ (အဓိဂတံ၊ သိအပ်ရအပ်သော။) ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲသော။ ပဋိပဒါယ၊ မဂ်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဖြင့်။ နှ(အဓိဂတံ)၊ သိအပ် ရအပ်သည်မဟုတ်သော။ (ဣမံခမ္မံ–ဌ်စပ်။) ဟိ၊ မှန်၏။ (တနည်း) ဟိ၊ ခဲ့ဦးအုံ့။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏။ စတ္တာရောပိ၊ လေးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ မဂ္ဂါ၊ တို့သည်။ သုခပဋိပဒါ၀၊ လွယ်ကူသော အကျင့်ရှိကုန်သည်သာ။ဟောန္တိ။ [ဤစကားဖြင့် "နှ ဒုက္ခာယ ပဋိပဒါယ" ၏၊ မှန်ကန်ကြောင်းကိုပြသည်။] ပန၊ ထိုသို့ သုခပဋိပဒါဖြစ်ပါကုန်သော်လည်း။ ပါရမီပူရဏကာလေ၊ ပါရမီဖြည့်တော်မူရာအခါ၌။ သရဝသဒေါသသမောဟ ဩ၀၊ ရာဂနှင့်တကွ ဒေါသနှင့်တကွ မောဟနှင့်တကွ ဖြစ်၍ဖြစ်သည်သာ လျှင်။ သတော၊ ဖြစ်စဉ်။ အာဂတာဂတာနံ၊ ရောက်လာကုန်ရောက်လာကုန်သော။ယာစကာနံ၊တောင်းရမ်းသူတို့အား။အလက်တပဋိယတ္တံ၊ စီရင်အပ်သော တန်ဆာဆင်ခြင်းရှိသော။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဆိန္ဒိတ္ဝာ၊ ဖြတ်၍လည်းကောင်း။ ဂလလောဟိတံ၊ လည်ချောင်းသွေးကို။ နီဟရိတ္ဝာ၊ ထုတ်ဆောင်၍လည်းကောင်း။ သုအဋ္ဌိတာနိ၊ ကောင်းစွာမျက်ရေးကွင်းအပ်ကုန်သော။ အက္ခီနိ၊ မျက်လုံးတို့ကို။ ဥပ္ပါ၌ဒေတ္ဝာ၊ ထုတ်၍လည်းကောင်း။ ကုလဝံသ ပဒီပကံ၊ အမျိုးအနွယ်ကို ထင်ရှားပြတတ်သော။ ပုတ္တံ၊ သားကိုလည်းကောင်း။ မနာပစာရိနိံ၊ မြတ်နိုးဖွယ်ကိုပြုကျင့်လေ့ရှိသော။ ဘရိယံ၊ မိဖုရားကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ ဧ၀မာဒီနိ၊ ဤသို့အစရှိသော စွန့်နိုင်ခဲသော၀တ္ထုတို့ကို။ ဒဒန္တဿ၊ ပေးလှူသော၁ုရားအလောင်း၏လည်းကောင်း။ အညာနိ၊ အခြားဖြစ်ကုန်သော။ ခန္ဓိ၀ါဒိသဒိသေသု၊ ခန္ဓိ၀ါဒီရသေ့၏ အတ္တဘောနှင့်တူကုန်သော။အတ္တဘာ၀ေသု၊ အတ္တဘောတို့၌။ ဆေဒ္ဒဘေဒ္ဒာဒီနိ၊ ဖြတ်ခြင်းခွဲခြင်းအစရှိသည်တို့ကို။ ပါပုဏန္တဿ စ၊ ရောက်သော၁ုရားအလောင်း၏လည်းကောင်း။ အာဂမနီယပဋိပဒံ၊ မဂ်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော**အ**ကျင့်ကို။ သန္ဓာယ၊ရည်ရွယ်တော်မူ၍။တေ၊ဤကိုယ်ဆွေနှာသော စကားကို။ (ဘဂ၀တာ။) ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

ဟလန္တိဇော၊ ဟူသော၊ ဤပါဋ်၌။ ဟကာရော၊ ဟအက္ခရာသည်။ နိပါတမတ္တော၊ အနက်မရနိပါတ်မျှတည်း။ အလံ၊ အကျိုးမရှိတော့။ ဣတိအတ္ထော၊ နက်။ [ဤပုဒ်၏အဓိပ္ပါယ်ကို ဝိနည်းမဟာ၀ဂ္ဂဘာသားဋီကာ၌ ပြခဲ့ပြီ။] ပကာသိ ဟုန္တိ၊ ကား။ ဒေသိတုံ၊ ဟောပြခြင်းငှာ။ ဝေ၊ ဤသို့၊ ကိုယ်ဆွေနှ၊ ပါရမီဖြည့်တော်မူစဉ်ပြုခြင်ဆင်းရဲသဖြင့်။ အဓိဂတဿ၊ သိအပ် ရအပ်သော။ ဓမ္မဿ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို။ ဒေသေတုံ၊ ဟောပြခြင်းငှာ။အလံ၊အကျိုးမရှိတော့။ ဒေသိတေန၊ ဟောပြခြင်းအားဖြင့်။ အတ္ထော၊ အကျိုးသည်။ ကော၊ အဘယ်

နည်း။ (တနည်း) ကော အတ္ထော၊ အာဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ ရာဂဒေါသုပရေတေဟိတိ၊ ကားဃ ရာဂဒေါသုပဒ္ဒေဟိ၊ ရာဂ ဒေါသတို့သည် ဗြေထိအပ်သောသတ္တဝါတို့သည်။ ဝါ၊ တနည်း။ ရာဂဒေါ သာနုဂတေဟိ၊ ရာဂဒေါသတို့သည် အစဉ်လိုက်အပ်သော သတ္တဝါတို့သည်။ (နသုသမ္ဘုဧော-ဌ်စပ်။) [အဓိပ္ပါယ်ကိုဝိနည်းမဟာဝဂ္ဂဘာသာဋ္ဌိကာ၌ ပြခဲ့ပြီ။]

ပဋ္ဌိသောတဂါမိန္တိ၊ ကား။ နိစ္စာဒီနံ၊ နိစ္စဂါဟ သုခဂါဟ အတ္တဂါဟ သုဘဂါဟတို့၏။ ပဋ္ဌိသောတံ၊ ရေညာအသွင် ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သော။ အနိစ္စံ၊ အနိစ္စ။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခ။ အနတ္တာ၊ အနတ္တ။ အသုဘံ၊ အသုဘ။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဂတံ၊ ဖြစ်ခဲ့သော။ [ဂါမိ ၏အဖွင့်။] စတုသစ္စခမ္ဘံ၊ သစ္စာလေး ပါးတရားကို။ (နဒဂ္ဓန္တိ-ဌ်စပ်။)ရာဂရတ္တာတိ၊ ကား။ ကာမရာဂေန၊လောကီ အာရုံကိုတပ်မက်သော ရာဂဖြင့်လည်းကောင်း။ ဘဝရာဂေန၊ ဘဝကို တပ် မက်သောရာဂဖြင့်လည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌိရာဂေန စ၊ မိမိ မိစ္ဆာအယူနှင့် တကွ ဖြစ်သောရာဂဖြင့်လည်းကောင်း။ ရတ္တာ၊ တပ်မက်သော သတ္တဝါတို့သည်။ နဒဂ္ဓန္တိတိ၊ ကား။ အနိစ္စံ၊ အနိစ္စ။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခ။ အနတ္တာ၊ အနတ္တ။ အသု ဘံ၊ အသုဘ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမိနာ သဘာဝေန၊ ဤ သဘောအားဖြင့်။ ၊ နပသီသန္တိ၊ မမြင်နိုင်ကုန်လတ္တံ့။ အပသဒ္ဒေ၊ မမြင်နိုင်ကုန်သော။ တေ၊ထို သတ္တဝါတို့ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ အသုဘဟူ၍။ ဂါဟာပေ တုံ၊ ယူစေခြင်းငှာ။ ကော၊ အာဘယ်သူသည်။ သက္ခိဿတိ၊ စွမ်းနိုင်လတ္တံ့ နည်း။ တမောခန္ဓေန အာဝုဋ္ဌာတိ၊ ကား။ အဝိဇ္ဇာရာသိနာ၊ အဝိဇ္ဇာအစုသည်။ အဗ္ဘောတ္ထဋ္ဌာ၊ လွှမ်းဖုံးအပ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်။ (နဒဂ္ဓန္တိ-ဌ်စပ်။) [တမောကို "အဝိဇ္ဇာ"ဟု လည်းကောင်း။ ခန္ဓေနကို "ရာသိနာ"ဟု လည်း ကောင်း သဒ္ဒတ္ထဖွင့်၏။ အာဝုဋ္ဌာဌ် အာပုဗ္ဗ ဝု သံဝရဏေ ဟူသောဓာတ် တပစ္စည်း၊တ ကို ဌပြု။ "အာဝုဋ္ဌာ၊ ပိတ်းဖုံအပ်ကုန်သည်"ဟု သဒ္ဒတ္ထဖြစ်၏။ အဗ္ဘောတ္ထဋ္ဌာကား အဓိပ္ပါယတ္ထတည်း။ အဓိအဝပုဗ္ဗ+ထရ+ဓာတ်,တ ပစ္စည်း တကိုဌပြု၊ အသဒ္ဒေဘော်လာ။]

အပ္ပေါဿုက္ကတာယာတိ၊ ကား။ နိရဿုက္ကာ၊ ဟာဝေန၊ အားထုတ်ခြင်း မရှိ သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ အဒေသေတုကာမတာယ၊ တရားဟောတော်မမူလိုသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ("နမိ၊ ညွှတ်တော်မူပြီ"ဌ်စပ်။) ဣတိ အတ္ထော။ [ဤပုဒ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကို ဝိနည်းမဟာဝဂ္ဂဘာသာဋ္ဌိကာ၌ ပြခဲ့ပြီ။] ပန၊ ပရိဟာရ။ပ။ ဆိုဦးအုံ့။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ အသ၊ ထိုဖြတ်စွာတုရားတို့၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ တရား မဟောလိုသူ၏ အဖြစ်ဖြင့်။ စိတ္တံ၊ သည်။ နမိ၊ ညွှတ်တော်မူသနည်း။သေ

(ဧသော)၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်။မုတ္တောဝ၊ မိမိကိုယ်တိုင် သံသရာဝဋ္ဋမှလွတ်ပြီးသည်။(သမာနော၊လတ်သော်။)မောစေဿာမိ၊သတ္တဝါတို့ကို သံသရာဝဋ္ဋမှ လွတ်စေအံ့။တိဏ္ဏော၊မိမိကိုယ်တိုင် သံသရာရေအလျဉ်ကို လွန်မြောက်ပြီးသည်။(သမာနော၊သော်။)တာရေဿာမိ၊သတ္တဝါတို့ကို သံသရာရေအလျဉ်ကို လွန်မြောက်စေအံ့။

[ဝါထာနက်။] မေ၊ ငါ့အား။ ဝါ၊ ၏။ အညာတာဝေသေန၊ သူတပါးတို့မသိအပ်သော သာဝကတို့၏ အသင်ဖြင့်။ဝါ၊ မထင်ရှားသော သာဝကတို့၏အသင်ဖြင့်။ ဣဒ၊ ဤရှင်တော်ဘုရား ထံတော်ပါး၌။ ဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါး မြတ်တရားကို။ သစ္ဆိကတေန၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ သမ္ဗညုတံ၊ ကြွင်းမဲ့ဥဿုံ အလုံးစုံကို အကုန်သိသူ ဘုရားတဆူ၏ အဖြစ်သို့။ ဝါ၊ သမ္ဗညုတညာဏ်တော်သို့။ ပါပုဏိတ္မာ၊ ဘုရားအဆူဆူ ကျင့်နည်းယူလျက် ထပ်တူဆင့်ဆင့် ရောက်အောင် ကျင့်ပြီး၍။ သဒေဝကံ၊ နတ်နှင့်တကွ ဝေနေယျဟု မျှားလှဘိတောင်း သတ္တဝါအပေါင်းကို။ သန္ဓာရေသိ၊ သမုဒ်နက်ကျယ် သံသာနယ်မှ ထုတ်ဆယ်အတူ ကယ်တင်တော်မူပေအံ့။ —

ဣတိ၊ သို့။ပတ္ထနံ၊ တောင့်တကြောင်းဆန္ဒတော်ကို။ (ဆုတောင်းခြင်းကို။) ကတ္မာ၊ ပြု၍။ ပါရမိယော၊ ပါရမီတို့ကို။ ပူရေတ္မာ၊ ပြည့်စေပြီး၍။ ဝါ၊ ဖြည့်ကျင့်ပြီး၍။ သမ္ဗညုတံ၊ သမ္ဗညု၏အဖြစ်သို့။ ပတ္တော နဒု၊ ရောက်တော်မူသည် မဟုတ်ပါလော။ ဣတိ၊ ဤကား စောဒနာတည်း။

ဝေါ၊ဤသို့ ဆုတောင်းပြီး၍ သမ္ဗညုအဖြစ်သို့ရောက်တော်မူသည်ကား။သစ္စံ၊ မှန်၏။ပန၊ ထိုသို့မှန်ပါသော်လည်း။ အဿ၊ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ ပစ္စေကဗောဓိ ဘာဝေန၊ တရားတော်ကို ဆင်ခြင်ခြင်း၏ အာနုဘော်ကြောင့်။ ဝေါ၊ ဤသို့ တရားမဟောလိုသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ စိတ္တံ၊ သည်။နမိ၊ ညွှတ်တော်မူပြီ။ ဟိ၊ ခဲ့။ တဿ၊ ထို ဘုရားရှင်၏ စိတ်တော်၌။ (ပါဂဋ္ဌာ–၌စပ်။) ဝါ၊ ထိုဘုရားရှင် သည်။ (ပစ္စေကဗုဒ္ဓသာ–၌စပ်။) သမ္ဗညုတံ၊ သမ္ဗညု၏ အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်ပြီး၍။သတ္တာနံ၊ တို့၏။ ကိလေသဂဟနတံ၊ ကိလေသာ တည်းဟူသော တောရှုပ်ရှိကုန်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဓမ္မဿ၊ ၏။ ဂမ္ဘီရတံ စ၊နက်နဲ သည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓသာ၊ ဆင်ခြင်တော်မူလတ်သော်။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ ကိလေသဂဟနတာ စ၊ ကိလေသာ တည်းဟူသော တောရှုပ် ရှိကုန်သည်၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ဓမ္မဿ၊ ၏။ ဂမ္ဘီရတာ စ၊ နက်နဲ

သည်၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ သမ္ဘာကာရေန၊အလုံးစုံသော အခြင်းအရာ အားဖြင့်။ ပါကဋ္ဌာ၊ ထင်ရှားသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ပြီ။

အထ၊ထင်ရှားရာ ထိုအခါ၌။ အသ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ (စိတ္တံ–၌စပ်။) ဝါ၊ သည်။ (စိန္တယတော–၌စပ်။) ဣမေ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကဠိကပုဏ္ဏလာဗု၊ ပအုံးရည်ဖြင့်ပြည့်သော ဗူးသည်။(အတိသံကိလိဋ္ဌံ)ဝိယ၊ အလွန်ညစ်ပေသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ တက္ကာဘရိတစာဋ္ဌိ၊ ရက်တက်ရည်ဖြင့် ပြည့်သော အိုးစရည်း သည်။ (အတိ သံကိလိဋ္ဌာ)ဝိယ၊ သို့လည်းကောင်း။ ဝသာတေလပိတပိလော တိကာ၊သောက်အပ်သော သားဆီရှိသော ပုဆိုးနွမ်းသည်။ (အတိသံကိလိဋ္ဌာ) ဝိယ၊ သို့လည်းကောင်း။အဠုနမက္ခိတဟတ္ထာ၊ မျက်စဉ်းညှိတို့ဖြင့် လူးလဲနေသော လက်တို့သည်။ (အတိသံကိလိဋ္ဌာ)ဝိယ၊ အလွန် ညစ်ပေကုန်သကဲ့သို့လည်း ကောင်း။ ကိလေသာဘရိတာ၊ ကိလေသာတို့ဖြင့် ပြည့်နေကုန်သည်။ အတိ သံကိလိဋ္ဌာ၊ အလွန်ညစ်ပေကုန်သည်။ရာဂရတ္တာ၊ ရာဂဖြင့် တပ်မက်ကုန်သည်။ ဒေါသဒုဋ္ဌာ၊ ဒေါသသည်ဖျက်ဆီးတတ်ကုန်သည်။ ဝါ၊ ဒေါသဖြင့်ပျက်စီး ကုန်သည်။ မောဟမူဠှာ၊ မောဟဖြင့်တွေဝေကုန်သည်။ (ဟောန္တိ။) တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ ကိံ နာမ၊ အဘယ်မည်သောတရားကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊သန္တိ၊ ထိုးထွင်းရှာသိနိုင်ကုန်လတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တယတော၊ ကြံတော်မူလတ် သော်။ ကိလေသဂဟနပစ္စဝေက္ခဏာနုဘာဝေနာပိ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော တောရှုပ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို ဆင်ခြင်သောဉာဏ်၏ အာနုဘော်ကြောင့်လည်း။ ဧတံ၊ ဣသို့ တရားမဟောလိုသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ စိတ္တံ၊ သည်။ နမိ၊ ပြီ။

စ၊ ကား။(ကိလေသဂဟနတံအကျဉ်း၏အကျယ်မှတပါး၊ ဓမ္မသ စဂမ္ဘီရတံ–အကျဉ်း၏အကျယ်ကား။)အယံဓမ္မော၊ဣသစ္စာလေးပါးတရားကို။(ဒုဒ္ဒသော–၌စပ်။)ဝါ၊သည်။(ဂမ္ဘီရော–စသည်၌စပ်။)ပထဝီသန္ဓာရကဥဒကဋ္ဌနော ဝိယ၊

တသ ဟီ။ပ။ စိတ္တံနမိ ။ ။ တရားဟောဖို့ရန် ကြောင့်ကြမဲ့ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်း သည် သုံးပါးရှိ၏၊ ၁-သတ္တဝါတို့သန္တာန်ဝယ် တရား၏ဆန့်ကျင်ဘက် ရာဂအစရှိ သောကိလေသာတို့က သမ္ဘာပဋိပတ် အကျင့်မြတ်ကို အန္တရာယ်ပြုနိုင်လောက်အောင် အားကြီးရှိနေခြင်း၊ ၂-တရားတော်၏ နားလည်ဖို့ရန် အလွန်သိမ်မွေ့နက်နဲခက်ခဲခြင်း၊ ၃-ထိုတရားတော်ကို မြတ်စွာဘုရား၏ အလွန်လေးစားတော်မူခြင်း၊ ဤအကြောင်းသုံးပါး တည်း။ ထိုအကြောင်းသုံးပါးကို ပြုခြင်းငှာ တသဟိ-အစရှိသောပါဌ်ကို မိန့်သည်။ [တိဝိဓံ ကာရဏံ အပေါ်ဃသုံ့ကွတာပတ္တိယာ ပဋိပက္ခဿ ဗလဝါဘာဝေါ, ဓမ္မဿ ပရမဂမ္ဘီရတာ, တတ္ထစ ဘဂဝတော သာတိသယံ ဂါရဝန္တိ၊ တံ ဒဿေတုံ"တသ ဟိ"တိအာဒိ အာရဒ္ဓံ။–ဋီကာ။]

မြေကိုကောင်းစွာဆောင်တတ်သော ရေအစုသည်ကဲ့သို့။(မြေကိုခံသောရေအစု သည်ကဲ့သို့။) ဂမ္ဘီရော၊ နက်၏။ ပဗ္ဗတေန၊ တောင်သည်။ ပဋ္ဌိစ္ဆာဒေတွာ၊ ဖုံးအုပ်၍။ ထပိတောဝ၊ ထားအပ်သော့။ သာသုပေါ ဝိယ၊ မုန်ညင်းစေ့ကို ကဲ့သို့။ ဒုဒ္ဒသော၊မမြင်အပ် မမြင်နိုင်။ သတဓာ၊ အစိတ်တရာအပြားအားဖြင့်။ ဘိန္နဿ၊ ခွဲအပ်သော။ (စိတ်ဖြာအပ်သော။) ဝါလဿ၊ သားမြီး၏။ 'ကောဋ္ဌိယာ၊ တခုသော'အစွန်းအဖျားဖြင့်။ ကောဋ္ဌိ'၊ တခုသော အစွန်းအဖျားကို။ ပဋ္ဌိပါဒနုံဝိယ၊ထိစေရခြင်းသည်ကဲ့သို့။ဝါ၊ထိုးရခြင်းသည်ကဲ့သို့။ဒုရနုဗောဓော၊ ခဲယဉ်းစွာထိုးထွင်းရှိသိအပ်၏။ ဝါ၊ သိနိုင်ခဲ၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ မယာ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မံ၊ ဤ သစ္စာလေးပါးတရားကို။ ပဋ္ဌိဝိဇ္ဈိတုံ၊ ထိုးထွင်းရှိသိခြင်းငှာ။ ဝါယမန္တေန၊ အားထုတ်လတ်သော်။ (တနည်း) ဝါယမန္တေန၊ အားထုတ်သော။ မယာ၊ သည်။ အဒိန္နံ၊ မပေးလူအပ်သော။ ဒါနံနာမ၊ ဒါနမည်သည်။ နတ္ထိနန္နု၊မရှိသည်မဟုတ်လော။ အရက္ခိတံ၊မစောင့်ရှောက်အပ်သော။သီလံနာမ၊ မည်သည်။ နတ္ထိနန္နု၊ လော။ အပရိပူရိတာ၊ မဖြည့်ကျင့်အပ်သော။ ကာစိ၊ တစုံ တခုသော။ ပါရမီနာမ၊မည်သည်။ နတ္ထိနန္နု၊ လော။ တဿ မေ၊ ထိုဝါသည်။ နိရုဿာဟံ ဝိယ၊ အားထုတ်ရခြင်း မရှိသကဲ့သို့။ မာရုဗလံ၊ မာရ်မင်း၏ စစ်တပ်ကို။ ဝိဓမန္တဿာပိ၊ ပယ်ဖျောက်သော်လည်း။ (ပယ်ဖျောက်တုန်းက လည်း။) ပထဝိ၊မြေကြီးသည်။ နု ကမ္ပိတ္ထ၊ မတုန်လှုပ်ခဲ့။

ပဌမယာမေ၊ ပထမယံ၌။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေးဘ၌ နေအပ်ဘူးသော ခန္ဓာ အစဉ်ကို။ အနုဿရန္တဿာပိ၊ အမှတ်ရတော်မူသော်လည်း။(အမှတ်ရစဉ်တုန်း ကလည်း။) နု ကမ္ပိတ္ထ၊ ခဲ့။ မဇ္ဈိမယာမေ၊ ၌။ ဒိဗ္ဗစက္ခုံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအာဘိ ညာဉ်ကို။ ဝိသောဓေန္တဿာပိ၊ သုတ်သင်သော်လည်း။ (သုတ်သင်တုန်း ကလည်း။) နု ကမ္ပိတ္ထ။ ပန၊ အနန္တယကား။ ပစ္ဆိမယာမေ၊ ၌။ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒံ၊ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို။ မေ၊ သည်။ ပဋိဝိဇ္ဈန္တဿေဝ၊ ထိုးထွင်းရှိသိသော်သာ လျှင်။ (ထိုးထွင်းရှိ သိမှသာလျှင်။) ဒသသဟဿိလောကဓာတု၊ တသောင်း အတိုင်းအရှည်ရှိသော လောကဓာတ်သည်။ ကမ္ပိတ္ထ၊ တုန်လှုပ်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ မာဒိသေန၊ ငါကဲ့သို့ ရှုအပ်သော။ တိက္ခဉာဏေန ပိ၊ ထက်မြက်သော ဉာဏ်ရှိသူသော်မှလည်း။ ကိဿ ဟေတု၊ ဆင်းရဲပြိုပြင်သဖြင့်သာ။အယံ ဓမ္မော၊ ဤသစ္စာလေးပါးတရားကို။ ပဋိဝိဒ္ဓော၊ ထိုးထွင်းရှိ သိအပ်ပြီ။ တံ၊ ထို သစ္စာ လေးပါးတရားကို။ လောကိယမဟာဇနာ၊လောကီ၌ဖြစ်သော များစွာသော လူအပေါင်းတို့သည်။ ကထံ၊အဘယ်နည်းဖြင့်။ ပဋိဝိဇ္ဈိဿန္တိ၊ ထိုးထွင်းရှိသိနိုင် ကုန်လတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဓမ္မဂမ္ဘီရတာပစ္စဝေက္ခဏာနုဘာဝေနပိ၊

ဓမ္မဂမ္ဘီရတာကို ဆင်ခြင်သောဉာဏ်၏ အာနုဘော်တော်ကြောင့်လည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့ တရားမဟောလိုသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ စိတ္တံ၊ လည်း။ နမိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ထိုက်၏။

☰ အပိ စ၊ သည်သာမကသေး။ ("တရား မဟောဖို့ရန် စိတ်ညွှတ်ခြင်း၏ အကြောင်းကား ဆိုအပ်ပြီးသော အကြောင်းသာမကသေး အခြားအကြောင်း လည်း ရှိသေး၏"ဟူလို။) ပြဟ္မုနာ၊ ပြဟ္မာသည်။ ယာစိတေ၊ တရားဟော ဖို့ရန် တောင်းပန်အပ်သော်။ (တောင်းပန်ရာအခါမှ။) ဒေသေတုကာမတာ ယ ပိ၊ တရားဟောခြင်းငှာ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ အသ၊ ထို မြတ်စွာဘုရား၏။ ဧဝံ၊ အဖြစ်ဖြင့်။ စိတ္တံ၊ သည်။ နမိ၊ ပြီ။ ဟိ၊ ခဲ့။ ဘဂ ဝါ၊ သည်။ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏။ (ကိံ၊ နည်း။) မမ၊ သည်။ အပ္ပေါ ဿုက္ကတာယ၊ တရားဟောဖို့ရာ အားထုတ်ခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ စိတ္တေ၊ သည်။ နမမာနေ၊ ညွှတ်လတ်သော်။ မံ၊ ငါ့ကို။ မဟာပြဟ္မာ၊ သည်။ ဓမ္မ ဒေသနံ၊ တရားဟောတော်မူခြင်းကို။ ယာစိဿတိ၊ တောင်းပန်လတ္တံ့။ စ၊ ဆက်။ ဣမေ သတ္တာ၊ ဤ သတ္တဝါတို့သည်။ ပြဟ္မဂရုကာ၊ ပြဟ္မာ၌အလေးပြု ကြကုန်၏။ တေ၊ ထို သတ္တဝါတို့သည်။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေ တုကာမော၊ ဟောခြင်းငှာ အလိုရှိသည်။ နု အဟောသိ၊ မဖြစ်။ အထ၊ တရားဟောခြင်းငှာ အလိုရှိတော်မမူရာ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထို မြတ်စွာဘုရားကို။ မဟာပြဟ္မာ၊ သည်။ ယာစိတ္မာ၊ တောင်းပန်၍။ ဒေသာပေသိ ကိရ၊ ဟော စေတော်မူရသတတ်။ ဘော၊ လူအပေါင်းတို့။ ဓမ္မော၊ သည်။ သန္ဓော ဝတ၊ ငြိမ်သက်ပေစ့တကား။ ဘော၊တို့။ဓမ္မော၊သည်။ပဏီတော ဝတ၊ မွန်မြတ်ပေစ့ တကား။ ဣတိ၊ သို့။ မညမာနာ၊ မှတ်ထင်ကုန်သည်။ (ဟုတ္မာ။) သုဿူ သိဿန္တိ၊ ရှိသေစွာနာယူကြကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ (ဇာနာတိ၊ ၏။)အသ၊ထို မြတ်စွာဘုရား၏။ ဣမမ္ဟိ ကာရဏေ၊ ဤအကြောင်းကိုလည်း။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ စွဲ၍။ အပ္ပေါဿုက္ကတာယ၊ တရားဟောခြင်းငှာ အားထုတ်ခြင်းမရှိသူ၏ အဖြစ် ဖြင့်။ စိတ္တံ။ နမိ။ ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရားဟောတော်မူလိုခြင်းဖြင့်။ (တရား ဟောတော်မူလိုခြင်းငှာ ဟုလည်း ပေးကြ၏။) (စိတ္တံ၊ သည်။)နော(နမိ)၊ မမူ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊၏။

၆၆။ အညတရဿာတိ ဣဒေ၊ ဟူသော ဤပါဠိ၌။ အညတရောတိ၊ အည တရောဟူ၍။ (အမျိုးအမည်အနွယ်အားဖြင့် မထင်ရှားသူဟူ၍။) သဂ္ဂိတိ ကာရေတိ၊ တို့သည်။) ကိဉ္စာပိ ဂုတ္တံ၊ အကယ်၍ဆိုအပ်ပါပေ၏။ အထခေါ၊

ထိုသို့ဆိုအပ်ပါသော်လည်း။ ဧသော၊ ဤပြဟ္မာသည်။ ဣမသ္မိं စက္ကဝါဠေ၊ ဤစကြဝဠာ၌။ ဧဇဋ္ဌကမဟာပြဟ္မာ၊ အကြီးဆုံး မဟာပြဟ္မာတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ နသ္သတိ ဝတ ဘော လောကောတိ၊ ကား။သော၊ ထို မဟာပြဟ္မာသည်။ ဣမံ သဒ္ဒံ၊ ဤအသံကို။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာ အားဖြင့် မြွက်ဆိုလတ်သော်။ဒသသဟဿီလောကဓာတုပြဟ္မာနော၊ တသောင်း အတိုင်းအရှည်ရှိသော လောကဓာတ်၌ ပြဟ္မာတို့သည်။ သုတ္မာ၊ ကြားရ၍။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော ပြဟ္မာတို့သည်။ သန္နိပတိ သု၊ စည်းဝေးကြကုန်ပြီ။ တထာ၊ ထို တသောင်းအတိုင်းအရှည်ရှိသော လောကဓာတ်၌ ပြဟ္မာတို့ စည်းဝေးနိုင်လောက်အောင်သော အခြင်းအရာ အားဖြင့်။ ဣမံ သဒ္ဒံ၊ ကို။ နိစ္ဆာရေသိ ကိရ၊ မြွက်ဆိုသတတ်။ ‘ယတြဟိ နာမာတိ၊ ကား။ ယသ္မိं လောကေ၊ အကြင်လောကဌာန်။ (စိတ္တံ၊ သည်။ နမတိ)နာမ၊ ညွတ်တော်မူတုံ ရသေး၏။ (သော လောကော ဝိနသ္သတိ–ဌာနပ်။) ပုရတော ပါတုရဟောသိ တိ၊ ကား။ တေဟိ ဒသဟိ ပြဟ္မသဟဿေဟိ၊ထို တသောင်းသောပြဟ္မာ တို့နှင့်။ သဒ္ဒိံ၊ ကွ။ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။

အပ္ပရဇက္ခဇာတိကာတိ၊ ကား။ ဧတေသံ၊ ဤသတ္တဝါတို့၏။ ပညာမယော၊ ပညာအတိပြီးသော။ အက္ခိမှိ၊ မျက်စိ၌။ အပ္ပံ ပရိတ္တံ၊ နည်းသော။ ရာဂ ဒေါသ မောဟရဇံ၊ ရာဂ ဒေါသ မောဟဖူသော မြူသည်။ (အတ္ထိ။) ဧဝံ သဘာဝါ၊ ဤ သို့ပညာမျက်စိ၌ နည်းသော ရာဂ ဒေါသ မောဟ ဖူသော မြူရှိသည်၏ အဖြစ်ဖူသော သဘော ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ အပ္ပရဇက္ခဇာတိကာ၊ တို့ မည်၏။ အဿဝနတာတိ၊ ကား။ အဿဝနတာယ၊ နာရခြင်း မရှိကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။[တာ ပစ္စည်း အနက်ရှိ။] ဝါ၊ မနာရခြင်းကြောင့်။ [တာ ပစ္စည်းအနက်မရှိ။] ဘဝိဿ န္တိတိ၊ နှိုးဖူသောပါဌ်ဖြင့်။ (“ဒဿေတိ”ဌာနပ်)။ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးဘုရား ရှင်တို့၌။ ဒဿပညကိရိယဝတ္ထုဝသေန၊ ဆယ်ပါးသော ပုညကိရိယဝတ္ထု၏

အပ္ပရဇက္ခဇာတိကာ။ ။အပ္ပံ+ရဇံ ဧတဿာတိ အပ္ပရဇံ၊ (နည်းသော “ရာဂ ဒေါသ မောဟ” ဟူသော၎င်းမြွှားရှိသော ပညာမျက်စိ။) အပ္ပရဇံ+အက္ခိ ယေသံတိ အပ္ပရဇက္ခာ (“နည်းသော ရာဂ ဒေါသ မောဟ”ဟူသောမြွှားရှိသောပညာမျက်စိရှိသော သတ္တဝါတို့။) အပ္ပရဇက္ခာ+ဇာတိ ဧတေသံတိ အပ္ပရဇက္ခဇာတိကာ (နည်းသော ရာဂ ဒေါသ မောဟဖူသောမြွှားရှိသောပညာမျက်စိရှိကုန်သည်၏အဖြစ်ဖူသော သဘော ရှိသော သတ္တဝါတို့။ ဘာဝေါ ပဓာန ဘာဝလောပကြောင့်။) ဤကား တိပဒမဟုဒ္ဓီဟိကို ဧလိုလားသောဌီကာ ဝိဂ္ဂဟတည်း။အဋ္ဌကထာအလို ဝိဂ္ဂဟပြုပုံ ပုဒ်ကြီးပုံနှင့် အဓိပ္ပါယ်ကို “မဟာဝါဘာသာဌီကာ မြဟ္မယာစနကထာ”၌ ပြထားပြီ။

အစွမ်းဖြင့်။ ကတာမိကာရာ၊ ပြုအပ်ပြီးသော လွန်လွန်ကဲကဲ ပြုအပ်သော ကောင်းမှုရှိကုန်သော။ ပါကဝတာ၊ ရင့်ကျက်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော။ ("သတ္တာ"၌ စပ်။) ပဒုမာနိ၊ ပဒုမ္မာကြာတို့သည်။ သုရိယရသ္မိသမ္ဘဝေ၊ နေရောင်ခြည်၏ အတွေ့ကို။ (အာဂတခ်မာနာ)ဝိယ၊ လိုလားကုန်သကဲ့သို့။ ဓမ္မဒေသနံယေဝ၊ တရားဟောတော်မူခြင်းကိုသာ။ အာဂတခ်မာနာ၊ လိုလားကုန်သည်။ (ဟုတ္တာ။) စတုပ္ပဒိကဂါထာဝသာနေ၊ ဧလးပါဒရှိသော ဂါထာ၏ အဆုံး၌။ အရိယတ္ထမိ'၊ အရိယာတို့၏နယ်မြေသို့။ (အရိယာအဖြစ်သို့။) သြက္ကမနာ ရဟာ၊ သက်ရောက်ခြင်းကိုထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဧကော၊ တယောက်သည်။ နိ၊ မဟုတ်ပါ။ ဒွေ၊ နှစ်ယောက်တို့သည်။ နိ၊ မဟုတ်ကုန်ပါ။ အနေကသတသဟဿာ၊ အသိန်းမက မျှားစွာကုန်သော။ ဝါ၊ သိန်းပေါင်း မျှားစွာကုန်သော။ ဓမ္မသာ၊ သစ္စာလေးပါး တရားတော်ကို။ အညာတာရော၊ သိလွယ်နိုင်သူတို့သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ရှိပါကုန်လိမ့်မည်။ ဣတိ၊ သို့။ (မဟာပြဟ္မာ၊ သည်။) ဒသေတိ၊ ၏။

၆၉။ အဇ္ဈေသနန္တိ၊ ကား။ ဧဝံ၊ သို့။ (ပါဠိတော်၌ ပြုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်။) ယာစနံ၊ တောင်းပန်ခြင်းကို။ ("ဝိဒိတ္တာ ဧဝါလောကေသိ"၌ စပ်။) [အဇ္ဈေသနံ ပုဒ်၏ အဖွင့်ကို မဟာဝဂ္ဂ ဘာသာဋ္ဌီကာ ပြဟ္မယာစနကထာ၌ ပြထားပြီ။] ဗုဒ္ဓစက္ခုနာတိ၊ ကား။ ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တညာဏေန စ၊ ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တညာဏ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ အာသယာနုသယညာဏေန စ၊ အာသယာနုသယညာဏ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ("ဝေါလောကေသိ"၌စပ်။) [ဤညာဏ်တော်နှစ်ပါး၏ ဗုဒ္ဓစက္ခုမည်ပုံကိုလည်း မဟာဝဂ္ဂ ဘာသာဋ္ဌီကာ ပြဟ္မယာစနကထာ၌ပင် ပြခဲ့၍, အာသယာနုသယ၏ အဓိပ္ပါယ်ကိုကား ပါရာဇိကဏ် ဘာသာဋ္ဌီကာ ဗာဟိရနိဒါန်း ဝတ္ထုမသံဂါယနာခန်း၌ ပြခဲ့ပြီ။] ဟိ၊ မှန်။ ဒ္ဝိန္နံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ဉာဏာနံ၊ တို့၏။ ဗုဒ္ဓစက္ခူတိ၊ ဗုဒ္ဓစက္ခု ဟူသော။ နာမံ၊ အမည်သည်။ (ဟောတိ။) သမ္ဘညုတဉာဏာယ၊ ၏။ သမန္တစက္ခူတိ၊ ဟူသော။ (နာမံ၊ သည်။ ဟောတိ၊) တိဏ္ဏံ၊ ကုန်သော။ မဂ္ဂဉာဏာနံ၊ အောက်မဂ်ဉာဏ်တို့၏။ ဓမ္မစက္ခူတိ၊ ဟူသော။ (နာမံ၊ သည်။) ဟောတိ၊ ၏။

ကတာဓိကာရာ။ ။ကရိယိတ္ထောတိ ကာရော၊ **အဓိက**+ကာရော အဓိကာရော (လွန်လွန်ကဲကဲ ပြုအပ်ပြီးသောကောင်းမှု။) ကရိယိတ္ထောတိ ကတော၊ ကတော+ အဓိကာရော ယေသံတိ ကတာဓိကာရာ (ပြုအပ်ပြီးသော လွန်လွန်ကဲကဲ ပြုအပ်သော ကောင်းမှုရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့။)

အပ္ပရုဇဝကွေတိအာဒီသု၊ အစရှိသောပါဠိရပ်တို့။ (အဝယဝတ္ထော၊ အဲစိတ်ဖြစ်သော အနက်ကို။ ဇော်၊ ဤဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။) ယေသံ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့၏။ဝုတ္တာနယေနေ၀၊ သာလျှင်။(ပညာမယေ အကွဲမှ-အစရှိသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။) ပညာစက္ခုမှု၊ ၌။ အပ္ပံ၊ နည်းသော။ ရာဂါဒိရဇံ၊ ရာဂအစရှိသောမြူသည်။ (အတ္ထိ။) တေ၊ထို ပညာစက္ခုဌ် နည်းသော ရာဂအစရှိသော မြူရှိသောသတ္တ၀ါတို့သည်။ အပ္ပရဇက္ခာ၊ တို့မည်၏။ ယေသံ၊ တို့၏။ မဟန္တံ၊ များသော။ တံ၊ ထိုရာဂအစရှိသော မြူသည်။ (အတ္ထိ။)တေ၊ ထိုပညာမျက်စိ၌ များသောရာဂအစရှိသောမြူရှိသော သတ္တ၀ါတို့သည်။ မဟာရဇက္ခာ၊ တို့မည်၏။ ယေသံ၊ တို့၏။ တိက္ခာနိ၊ ထက်မြက်ကုန်သော။ သဒ္ဓါဒီနိ၊ အစုရှိကုန်သော။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြေတို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တေ၊ ထို ထက်မြက်သော သဒ္ဓါအစရှိသော ဣန္ဒြေရှိကုန်သော သတ္တ၀ါတို့သည်။ တိက္ခိန္ဒြိယာနိ၊ တို့မည်၏။ ယေသံ၊ တို့၏။ မုဒူနိ၊ နုံ့ကုန်ညံ့ကုန်သော။ တာနိ၊ ထို သဒ္ဓါအစရှိသော ဣန္ဒြေတို့သည်။(သန္တိ။) တေ၊ ထိုနုံ့ကုန် ညံ့ကုန်သော သဒ္ဓါအစရှိသော ဣန္ဒြေရှိသောသတ္တ၀ါတို့သည်။ မုဒိန္ဒြိယာနိ၊ တို့မည်၏။ ပုဗ္ဗိပက္ခ ဝိဓမနသမတ္ထတာယ (ဆန့်ကျင်ဘက် ကိလေသာတို့ကိုမှုတ်လင်းခြင်း၌ စွမ်းနိုင်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။) တိက္ခာနိ ဃရာနိ ဝ၀ိသဒါနိ(သန့်ရှင်းကုန်၏။)ဝုတ္တဝိပရိယာယေန မုဒူနိ။—ဋီကာ။)

ယေသံ၊ တို့၏။ သုန္ဒရာ၊ ကောင်းကုန်သော။ သဒ္ဓါဒယော၊ ရှိကုန်သော။ တေယေ၀ အာကာရာ၊ ထို အခြင်းအရာတို့သည်ပင်။(သန္တိ။)တေ၊ထိုကောင်းကုန်သော။ သဒ္ဓါအစရှိကုန်သော အခြင်းအရာရှိကုန်သော သတ္တ၀ါတို့သည်။ သွာကာရာ၊ တို့မည်၏။ ယေ၊ အကြင်သတ္တ၀ါတို့သည်။ ကထိတကာရဏာ၊ ဟောတော်မူအပ်သောအကြောင်းကို။ သလ္လက္ခေန္တိ၊ ကောင်းစွာမှတ်သားနိုင်ကုန်၏။ သုခေန၊ လွယ်ကူသဖြင့်။ ဝိညာပေတုံ၊ သိစေခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊တတ်ကောင်းကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထို လွယ်ကူသဖြင့် သိစေထိုက်သော သတ္တ၀ါတို့သည်။ သုဝိညာပယာ၊ တို့မည်၏။ ယေ၊ တို့သည်။ ပရလောကဠော၊ 'တမလွန်လောကကိုလည်းကောင်း။ ဝဋ္ဋဠ၊ အကုသိုလ်အပြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဘယတော၊ ဘေးအားဖြင့်။ ပဿန္တိ၊ ရှုတတ်ကုန်၏။တေ၊ ထို တမလွန်လောက အကုသိုလ်အပြစ်ကို ဘေးအားဖြင့် ရှုတတ်ကုန်သော သတ္တ၀ါတို့သည်။ ပရလောကဝဋ္ဋဘယဒဿာ၀ိနော နာမ၊ ဝိတို့မည်၏။

(ပန၊ ဆက်။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ကား။ ဣဒေ၊ ဤအပ္ပရဇက္ခာအစရှိသောပါဠိ၌။ ပါဠိ၊ ပါဠိတော်တည်း။ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါရှိသော။ ပုဂ္ဂလော။

သည်။ အပ္ပရဇဏ္ဍော၊ ပညာမျက်စိ၌ နည်းသောရာဂအစရှိသော မြဲရှိသူမည်၏။ အသဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါမရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ မဟာရဇဏ္ဍော၊ ပညာမျက်စိ၌ များသောရာဂအစရှိသော မြဲရှိသူမည်၏။ အာရဒ္ဓဝီရိယော၊ အားထုတ်အပ်သော ဝီရိယရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အပ္ပရဇဏ္ဍော၊ မည်၏။ ကုသီတော၊ ပျင်းရိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ မဟာရဇဏ္ဍော၊ မည်၏။ [နောက်၌လည်း ဤသို့ ပုဂ္ဂလောစသော ပေယျာလတို့ကို လျော်သလိုဖော်၍ အနက်ပေးပါ။]ဥပဋ္ဌိတသတိ၊ကပ်၍တည်သော သတိရှိသော။ပ။မုဋ္ဌသတိ၊ ပျောက်ကင်းသော သတိရှိသော။ပ။သမာဟိတော၊ ကောင်းစွာအာရုံ၌ထား အပ်သော စိတ်ရှိသော။ပ။အသမာဟိတော၊ကောင်းစွာအာရုံ၌ထား အပ်သော စိတ်မရှိသော။ပ။ပညဝါ၊ ပညာရှိသော။ပ။ ဒုပ္ပညော၊ ပညာမရှိသော။ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ မဟာရဇဏ္ဍော၊ မည်၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ သဒ္ဓေါ၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ တိက္ခိန္ဒြိယော၊ ထက်မြက်သော ဣန္ဒြေရှိသူမည်၏။ပ။ ပညဝါ၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ပရလောကဝဇ္ဇဘယဒဿာဝီ၊ မည်၏။ ဒုပ္ပညော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ,နပရလောကဝဇ္ဇဘယဒဿာဝီ၊ မမည်။

လောကောတိ၊ ကား။ ,ခန္ဓလောကော၊ ခန္ဓာဟူသော လောကလည်း ကောင်း။ ဓာတုလောကော၊ လည်းကောင်း။ အာယတနလောကော၊ လည်းကောင်း။ သမ္မတ္တိဘဝလောကော၊ လည်းကောင်း။ ဝိပတ္တိဘဝလောကော၊ လည်းကောင်း။ သမ္မတ္တိသမ္ဘဝလောကော၊ လည်းကောင်း။ ဝိပတ္တိသမ္ဘဝ လောကော၊လည်းကောင်းတည်း။ ဧကော၊တပါးသော။ လောကော၊လောက တည်း။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ အာဟာရဋ္ဌိတိကာ၊ အာဟာရ ဟူသော တည်ကြောင်းရှိကုန်၏။ (တနည်း)သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ အာဟာရဋ္ဌိတိ ကာ၊ရှိကုန်သော။သတ္တာ၊တို့သည်။ဧကော၊သော။လောကော၊လောကမည်၏။ ဒွေ၊ကုန်သော။ဧလောကာ၊ တို့တည်း။ နာမဉ္စ၊ နာမ် လည်းကောင်း။ ရူပဉ္စ၊ရူပ် လည်းကောင်းတည်း။ (တနည်း)နာမဉ္စ၊သည်လည်းကောင်း။ရူပဉ္စ၊သည်လည်း ကောင်း။' ဒွေ၊ကုန်သော။ လောကာ၊ တို့မည်၏။ [နောက်၌ ဤသို့ အလို ရှိရာပေးပါ။] တယော၊ကုန်သော။ လောကာ၊ တို့သည်။ တိဏော၊ ကုန် သော။ ဝေဒနာ၊ တို့တည်း။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ လောကာ၊' တို့ သည်။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ အာဟာရာ၊ တို့တည်း။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ လောကာ၊ တို့သည်။ ,ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဥပါဒါန်အာရုံဖြစ် သော လောကီခန္ဓာတို့တည်း။ ဆ၊ ကုန်သော။ လောကာ၊ တို့သည်။ ဆ၊ ကုန်သော။ အဇ္ဈတ္တိကာ၊ အဇ္ဈတ္တိကဖြစ်ကုန်သော။ အာယတနာနိ၊ တို့တည်း။

သတ္တ၊ ကုန်သော။ လောကာ၊ တို့သည်။ ဿတ္တ၊ ကုန်သော။ ဝိညာဏဋ္ဌိတိ ယော၊ ဝိညာဏဋ္ဌိတိတို့တည်း။ အဋ္ဌ၊ကုန်သော။ လောကာ၊ တို့သည်။ အဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ လောကဓမ္မာ၊ လောကခံ တို့တည်း။ နဝ၊ ကုန်သော။ လောကာ၊ တို့သည်။ နဝ၊ ကုန်သော။ သတ္တဝါသာ၊ တို့တည်း။ ဒသ၊ ကုန်သော။ လောကာ၊ တို့သည်။ ဒသ၊ ကုန်သော။ အာယတနာနိ၊ တို့ တည်း။ ဒ္ဝါဒသ၊ ကုန်သော။ လောကာ၊ တို့သည်။ ဒ္ဝါဒသ၊ ကုန်သော။ အာယနာနိ၊ တို့တည်း။ အဋ္ဌာရသ၊ ကုန်သော။ လောကာ၊ တို့သည်။ အဋ္ဌာရသ၊ ကုန်သော။ ဓာတုယော၊ တို့တည်း။

ဝဇ္ဇန္တိ၊ ကား။ သမ္ဘေ၊ ကုန်သော။ ကိလေသာ၊ တို့သည်။ ဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်တည်း။ သမ္ဘေ၊ ကုန်သော။ ဒုစ္စရိတာ၊ ဒုစရိတ်တို့သည်။ ဝဇ္ဇံ၊ တည်း။ သမ္ဘေ၊ ကုန်သော။ အဘိသင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ ဝဇ္ဇံ၊ တည်း။ သမ္ဘေ၊ ကုန်သော။ ဘဝဂါမိကမ္မာ၊ ဘဝသို့ရောက်ကြောင်းကံတို့သည်။ ဝဇ္ဇံ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမသ္မိံ စ လောကေ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော လောကဌ်လည်းကောင်း။ ဣမသ္မိံ စ ဝဇ္ဇေ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောအပြစ်ဌ်လည်းကောင်း။ တိဗ္ဗာ၊ ထက်မြက်သော။ ဘယသညာ၊ ကြောက်ဖွယ်ဟူသော အမှတ်သညာသည်။ ပစ္စုပဋ္ဌိတာ၊ ရှေးရှုကပ်၍တည်သည်။ ဝါ၊ စဲ့စဲ့မြဲမြဲတည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သေယျထာ ပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ဥက္ခိတ္တာသိကေ၊ မြှောက်အပ်သော သန်လျက်ရှိသော။ (မိုးနေသော သန်လျက်ရှိသော။) ဝဓေ၊ သူသတ် ယောကျား၌။ တိဗ္ဗာ၊ သော။ ဘယသညာ၊ သည်။ ပစ္စုပဋ္ဌိတာ၊ သည်။ ဝါ၊ သည်။ ဟောတိ သေယျထာပိ၊ သို့တည်း။ ပဏ္ဍိတာ သာယ၊ ဝါးဆယ် သော။ ဣမေဟိ အာဃာတေဟိ၊ ဤအခြင်းအရာတို့ဖြင့်။ ပဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ ဣမာနိ ဣန္ဒြိယာနိ၊ တို့ကို။ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏။ ပဿတိ၊ မြင်တော်မူ ၏။ အညာသိ၊ သိတော်မူ၏။ ပဋိဝိဇ္ဈတိ၊ ထိုးထွင်း၍သိတော်မူ၏။ ဣဒံ၊ ဤဥာဏ်တော်သည်။ တထာဂတဿ၊ ၏။ ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တေ၊ သတ္တဝါ တို့၏ဣန္ဒြေအနုအရင့်ကို သိခြင်းဌ်။ (ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော။) ဉာဏံ၊ ဉာဏ်တော် တည်း။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤဆိုအပ်ပြီးကား။ (ဇ္ဈာ၊ ဤအပွဲရဇ်ကွေ့အစရှိသော ပါဠိဌ်။ ပါဠိ၊ ပါဠိတော်တည်း။)

ဥပ္ပလိနိယန္တိ၊ ကား။ ဥပ္ပလဝဏေ၊ ကြာတော်ဌ်။ (ပဿတိ သေယျထာပိ ဌ်စပ်။) ဣတရေသု ပိ၊ ဥပ္ပလိနိယံပုဒ်မှတပါးသော ပဒုမိနိယံ ပုဏ္ဍရီကိနိယံပုဒ် တို့ဌ်သည်း။ ဧသေव၊ ပင်။ နယော၊ တည်း။ အန္တောနိမုဂ္ဂပေါသီနိတိ၊ ကား။ ယာနိ ဥပ္ပလာနိ၊ အကြင်ကြာညှိုကြာဖြူကြာနိတို့သည်လည်းကောင်း။

အညာနိ၊ ဥပ္ပလကြာမှ အခြားကုန်သော။ (ယာနိ) ပဒုမာဒီနိ၊ အကြင်ပဒုမ္မာ အစရှိသည့်ကြာတို့သည်လည်းကောင်း။ အန္တောဝ၊ ရေ၏အတွင်း၌။ နိမုဂ္ဂါနေဝ၊ နစ်မြုပ်ကုန်လျက်သာ။ ပေါသယန္တိ၊ ကြီးပွားကုန်၏။ (တာနိ၊ ထိုကြာတို့သည်။ အန္တောနိမုဂ္ဂပေါသီနိ၊ မည်၏။)ဥဒကံ အစ္စုဂ္ဂမ္မ ဋ္ဌိတာနိတိ၊ကား။ ဥဒကံ၊ ကို။ အတိက္ကမိတ္မာ၊ လွန်၍။ဋ္ဌိတာနိ၊တည်ကုန်သော။ (အပ္ပေကစ္စာနိ ဥပ္ပလာနိ–စသည်၌စပ်။) တတ္ထ၊ ထို သုံးမျိုးသောကြာတို့တွင်။ ယာနိ၊ အကြင်ကြာတို့သည်။ အစ္စုဂ္ဂမ္မ၊ ရေကိုလွန်တက်၍။ ဋ္ဌိတာနိ၊ တည်ကုန်၏။ တာနိ၊ ထိုကြာတို့သည်။ သူရိယရသ္မိသမ္ဘဿံ၊ နေရောင်၏ အတွေ့ကို။ အာဂမယမာနာနိ၊ မျှော်လင့်ကုန်သည်။ (ဟုတ္မာ၊၍။) ဋ္ဌိတာနိ၊ ကုန်သော။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ပုပ္ဖနကာနိ၊ ပွင့်လတ္တံ့သော ကြာတို့တည်း။

ယာနိ၊ အကြင်ကြာတို့သည်။ သမောဒကံ၊ ရေနှင့်အညီအမျှ။ ဋ္ဌိတာနိ၊ တည်ကုန်၏။ တာနိ၊ ထိုကြာတို့သည်။ သ္မေ၊ နက်ဖန်၌။ ပုပ္ဖနကာနိ၊ ပွင့်လတ္တံ့သောကြာတို့တည်း။ ယာနိ၊ တို့သည်။ ဥဒကာ၊ ရေမှ။ အနုဂ္ဂတာနိ၊ မပေါ်ထွက်သေးကုန်သည်။ (ဟုတ္မာ။) အန္တောဥဒကပေါသီနိ၊ ရေ၏ အတွင်း၌ ကြီးပွားနေကုန်၏။ တာနိ၊ တို့သည်။ တတိယဒိဝသေ၊ တတိယနေ့၌။ ပုပ္ဖနကာနိ၊ တည်း။ ပန၊ ကား။ ဥဒကာ၊ မှ။ အနုဂ္ဂတာနိ၊ မတက်ကုန်သော။ အညာနိ ပိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော ကြာသုံးမျိုးမှတပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သရောဇဥပ္ပလာဒီနိနာမ၊ ရေ၌ဖြစ်သော ဥပ္ပလအစရှိသော ကြာတို့မည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်သေး၏။ (တနည်း)သ ဏောဂါနိ၊ ရောဂါနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော။ ဥပ္ပလာဒီနိနာမ၊ တို့မည်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ယာနိ၊ ယင်းကြာတို့သည်။ နေဝပုပ္ဖိဿန္တိ၊ မပွင့်ကုန်လတ္တံ့။ ဝါ၊ ပွင့်တော့မည် မဟုတ်ကုန်။ မစ္ဆကစ္ဆပဘက္ခာနေဝ၊ ငါး လိပ်တို့၏ အစာတို့သည်သာ။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်တော့လတ္တံ့။ တာနိ၊ ထိုကြာတို့သည်။ ပါဠိ၊ ပါဠိတော်သို့။ နာရုဠ္ဆာနိ၊ မတက်ရောက်ကုန်။ ပန၊ထိုသို့ပင် ပါဠိတော်သို့မတက်ရောက်ပါကုန်သော်လည်း။ ဒီပေတမ္ဘာနိ၊ ပြထိုက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ .နှလုံးသွင်း၍။ ဒီပိတာနိ၊ ရှေးအဋ္ဌကထာ ပြအပ်ကုန်ပြီ။

အန္တောနိမုဂ္ဂပေါသီနိ။ ။စာအုပ်တို့၌ "ယာနိ အညာနိပိ ပဒုမာနိ"ဟု တွေ့ရ၏။ "အညာနိပိ"ဟု "ပိ"ဖြင့် ပေါင်းဖို့ရာ ရှေ့၌ "ဥပ္ပလာနိ"ဟု ရှိသင့်သေးသည်။ ပဒုမာနိနှောင့်လည်း ပုဏ္ဏရိကကြာတို့ကိုပါ ယူရမည်ဖြစ်သောကြောင့် "ပဒုမာဒီနိ" ဟု အာဒိဖြင့် ရှိသင့်ပါသည်။

ဟိ၊ ခ့ဲ။ တာနိပ္ပဖွါနိ၊ ထိုကြာပန်းတို့သည်။စတုဒ္ဒိဝေါနိ၊ လေးပါးအပြား ရှိကုန်သည်။ (ဟောန္တိ)ယထေဝ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ သာလျှင်။ ဥဋ္ဌဒ္ဓိတည္ဟု၊ ဥဋ္ဌဒ္ဓိတည္ဟုပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း။ ဝိပဋ္ဌိတည္ဟု၊ လည်းကောင်း။ နေယျော၊ လည်းကောင်း။ ပဒပရမော၊ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ စတ္တာရော၊ကုန်သော။ ပုဂ္ဂလာ၊ တို့သည်။ (ဟောန္တိ။) တတ္ထ၊ ထိုလေးမျိုးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ ယသ္သ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ ဥဒါဟဋ္ဌဧေလာယ၊ တရားကိုထုတ်ဆောင်အပ်ရာ အခါနှင့်။သဟ၊ တပြိုင်နက်။ဓမ္မာဘိသမယော၊သစ္စာလေးပါးတရား၏မဂ်ဉာဏ်နှင့် ပေါင်းဆုံခြင်းသည်။ ဝါ၊ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်းမြင်သိခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။[ဓမ္မာဘိသမယောတိ စတုသစ္စဓမ္မဿ ဉာဏေန သဒ္ဓိံ အဘိသမယော။–ဋီကာ။]အယံပုဂ္ဂလော၊ ကို။ ဥဋ္ဌဒ္ဓိတည္ဟု၊ ဥဋ္ဌဒ္ဓိတည္ဟုပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ယသ္သ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။(“ဓမ္မာဘိသမယော”ဌ္ဌစပ်။)သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဘာသိတဿ၊ ဟောအပ်သောတရား၏။ဝိတ္ထာရေန၊အကျယ်အားဖြင့်။ အတ္ထေ၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝိဘဇိယမာနေ၊ ဝေဖန်အပ်သော်။ ဓမ္မာဘိသမယော၊ သည်။ ဝါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အယံ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ ဝိပဋ္ဌိတည္ဟု၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ဥဋ္ဌဒ္ဓိတည္ဟု။ ။ဥ ပုဗ္ဗ+ဌဓာတ်သည်“ဥဋ္ဌဟေတိ ဒ္ဌါရဲ”ကဲ့သို့ ဖွင့်လှစ်ခြင်းအနက်ကို ဟောဏ်။ ဘုရားစသည်တို့က တရားဟောတော်မူအပ်သော် တရားနှာသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ထိုတရားကို သိဖွယ်ရန် ဉာဏ်ကိုဖွင့်လှစ်ရာ၏။ ထိုသို့ဉာဏ်ကို ဖွင့်လှစ်အပ်သော် (ဖွင့်လှစ်အပ်ကာမျှဖြင့်) ချက်ချင်း တရားပေါက်သူ (မဂ်ဖိုလ်ရသူ) ကို“ဥဋ္ဌဒ္ဓိတည္ဟု”ဟု ခေါ်၏။ “ဥဋ္ဌါဒ္ဓိတေ (ဓမ္မံ) ဇာနာတိတိ ဥဋ္ဌဒ္ဓိတည္ဟု”ဟု ပြုပါ။ ထို ပုဂ္ဂိုလ်သည် အကျဉ်းမျှကို ဟောလိုက်လျှင်ပင် အသိမြန်သော ဉာဏ်ထက်သောပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ (ဥဋ္ဌဒ္ဓိတည္ဟုတိ ဥဋ္ဌတနံနာမ , ဉာဏုဋ္ဌဒ္ဓနံ ; ဉာဏေ ဥဋ္ဌဒ္ဓိတမဿေဝေ ဇာနာတိတိ အတ္ထော။–ဋီကာ။

[ဆောင်] သစ္စာလေးဝ၊ မြတ်ဓမ္မကို၊ စ၍ဟောလင့်၊ ဉာဏ်ကိုဖွင့်က၊
လွယ်လင့်ထုတ်ချောက်၊တရားပေါက်မှု၊ထိုသည့်သူ၊တည္ဟုဥဋ္ဌဒ္ဓိမှတ်။

ဝိပဋ္ဌိတည္ဟု။ ။“ပစိ–ဝိတ္ထာရေ”ဟူသောဓာတ်၊ တရားဟောတော်မူသောအခါ ဥဒ္ဒေသ နိဒ္ဒေသ (အကျဉ်းအကျယ်) အားဖြင့်ဟောရာဝယ် အကျဉ်းဟောတုန်းကအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို မသိသေး (တရားမရသေး) အကျယ်ဟောအပ်မှသာ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို သိသူ (တရားရသူ) ကို“ဝိပဋ္ဌိတည္ဟု”ဟု ခေါ်သည်။[ဝိပဋ္ဌိတံ ဝိတ္ထာရိတမေဝ အတ္ထံ ဇာနာတိတိ ဝိပဋ္ဌိတည္ဟု။–ဋီကာ။]

[ဆောင်] အကျဉ်းတရား၊ ဟောတုံ့ပြားကား၊ တရားထင်ထင်၊ မသိမြင်ပဲ၊ ချဲ့ထွင်
ထပ်လျှောက်၊ အကျယ်ရောက်မှ၊ ထွင်းဖောက်သိမှ၊ ထိုသည့်သူ၊
တည္ဟု ဝိပဋ္ဌိမှတ်။

ယသ ပုဂ္ဂလသ၊ ၏။(“ဓမ္မာဘိသမယော”၌ စပ်။)ဝါ၊ သည်။(ဥဒ္ဒေသ တော”စသည်တို့၌စပ်။) ဥဒ္ဒေသတော၊ ပါဠိတော်ကို ရွတ်ပြခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း။ (တနည်း) ဥဒ္ဒေသတော၊ ပါဠိတော်ကို ရွတ်ပြသော်လည်း ကောင်း။ ၀ါ၊ ရွတ်ပြစေသော်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ရွတ်ပြမှုလည်းကောင်း။ ပရိပုစ္ဆတော၊ အနက် အဓိပ္ပါယ်ကို အဖန်ဖန် မေးမြန်းသော်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို အဖန်ဖန် မေးမြန်းမှုလည်းကောင်း။ ယောနိသော၊ တရားထူးကိုရခြင်း၏ အကြောင်းအားဖြင့်။ မနသိကာရတော၊ နှလုံးသွင်း သော်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ မှုလည်းကောင်း။ ကလျာဏမိတ္တေ၊ မိတ်ကောင်း ဆွေကောင်း ဆရာကောင်း သမားကောင်းတို့ကို။ သေဝတော၊ မှီဝဲသော် လည်းကောင်း။ ဝါ၊ မှုလည်းကောင်း။ ဘဇတော၊ ဆည်းကပ်သော် လည်းကောင်း။ ဝါ၊ မှုလည်းကောင်း။ ပယိရုပါသတော၊ အနီးသို့ ရောက်အောင် ချဉ်းကပ်သော်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ မှုလ်ည်းကောင်း။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ ဓမ္မာဘိသမယော၊ သည်။ ဝါ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ အယံပုဂ္ဂလော၊ကို။ နေယ္ယော၊ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ယသပုဂ္ဂလသ၊ ၏။ ဝါ၊ သည်။ ဗဟုံ၊မျှားစွာ။ သုဏတော ပိ၊ နာယူပါသော်လည်းကောင်း။ (ခုနှစ်တ်တရားနာသကဲ့သို့နာယူသော်လည်းကောင်း။)ဗဟုံ၊စွာ။ဘဏတောပိ၊ ဟောပြောပါသော်လည်းကောင်း။ (ခုနှစ်တ်တရားဟောသကဲ့သို့ ဟောပြော သော်လည်းကောင်း။) ဗဟုံ၊စွာ။ ဂဏှတောပိ၊ သင်ယူသော်လည်းကောင်း။ ဗဟုံ၊ စွာ။ဓာရယတောပိ၊ဆောင်ရွက်မှတ်သားသော်လည်းကောင်း။ဗဟုံ၊ စွာ။

နေယျပုဂ္ဂိုလ်။ ။ဗုဒ္ဓ ဗုဒ္ဓသာဝကတို့က ဒေကျဉ်းအကျယ် ဟောပြရုံမျှဖြင့် တရား မရသေးပဲ ဆရာက ပါဠိတော်ကိုရွတ်ပြခြင်း၊ သို့မဟုတ် ဓိမိကပါဠိတော်ကို ရွတ်ပြ ဖို့ရန် ခေတာင်းပန်သောအားဖြင့် ရွတ်ပြစေခြင်းဟူသော“ဥဒ္ဒေသ”၊အနက် အဓိပ္ပါယ်ကို အဖန်ဖန်မေးခြင်း (အဋ္ဌကထာကို သင်ယူခြင်း)ဟူသော “ပရိပုစ္ဆာ”၊ထိုသို့ မေးမြန်း ပြီးနောက်ထိုတရားကိုစဉ်းစားဆင်ခြင်ကာ စိတ်ဓ္ဓသွင်းထားခြင်း ဟူသော“ယောနိသော မနသိကာရ”၊ တဖန် ကမ္မဋ္ဌာန်းနှလုံးသွင်းနည်းကို သင်ပြနိုင်သော မိတ်ကောင်း ဆွေ ကောင်း ဆရာကောင်း သမားကောင်းတို့ကို မှီဝဲဆည်းကပ်ခြင်းဟူသော “ကလျာဏ မိတ္တသေဝန”၊ ဤသို့မှီဝဲ ဆည်းကပ်၍ တရားကို အသပ်ထပ် ကြိုးစားသော အားဖြင့် ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်မှ တရားရသောပုဂ္ဂိုလ်ကို ဥဒ္ဒေသစသည်တို့ဖြင့် ဆောင်ပြ ထိုက် သောကြောင့် “နေယျပုဂ္ဂိုလ်”ဟု ခေါ်၏။ [ဥဒ္ဒေသဒီပဓိ နေတမ္ဘောတိ နေယျော။-ဋီကာ။]

[ဆောင်] ဘုရားဟောဖော်၊ တရားတော်ကို၊ သင်သော်မယွင်း၊ နာယူခြင်းနှင့်၊ ရှင်း လင်းအောင်မေး၊ မြဲဆွေးနွေးလျက်၊ ကြိုတွေးစဉ်းစား၊ ဘာဝနာပွားမှ၊ တရားရမူ၊ ထိုသည်သူ၊ ခေါ်ယူနေယျမှတ်။

ဝါစယတောပိ၊ ဆိုစေသော်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ပို့ချသော်လည်းကောင်း။ တာယ ဇာတိယာ၊ ထိုဘဝဖြင့်။ ဝါ၏။ ဧမ္မာဘိသမယော၊ သည်။ ဝါ၊ သည်။ နိ ဟောတိ၊မဖြစ်။ အယံ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ ပဒပရမော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ဥဒ္ဒေသတော။ ။[ဥဒ္ဒေသဟေတု။–ဋီကာ၊] ဤအလို ဟိတ်အနက်ဟာ တောပစ္စည်းတည်း။ ထို့ကြောင့် "ဥဒ္ဒေသတော၊ ဆရာအဖြစ်ဖြင့် ပါဠိတော်ကို ရွတ်ပြခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ တပည့်အဖြစ်ဖြင့် ပါဠိတော်ကို ရွတ်ပြစေခြင်း ("ရွတ်ပြတော်မူပါဘုရား"ဟု တောင်းပန်ခြင်း) ကြောင့်လည်းကောင်း။ (တနည်း) ဥဒ္ဒိ-သန္တသ၊ ဥဒ္ဒိသာပေန္တသ ဝါ–တိ အတ္ထော၊ ဤအဲလို သဝိဘတ်၏ ကာရိယ ဖြစ်သော "တော"တည်း။ ယသ သုဂ္ဂလသဿနှင့် အနက်တူ၊ ရှေးနည်းအတိုင်း အနက်နှစ်မျိုးပေးပါ။

ပရိပုစ္ဆတော။ ။[အတ္ထံ ပရိပုစ္ဆန္တသ။–ဋီကာ။] ဤ၌လည်း သဝိဘတ်၏ ကာရိယ "တော"တည်း။ အနက်ကို အဖန်ဖန်မေးမြန်းဟူသည် ဆရာ၏ အလုပ်မဟုတ် တပည့်၏ အလုပ်တည်း။ ထို့ကြောင့် "ပရိပုစ္ဆန္တသ၊ ပရိပုစ္ဆာပေန္တသ"ဟု ၂-မျိုး မပြတော့။ "ပရိပုစ္ဆာဟေတု"ဟူသော အနက်ကား ရနိုင်ပါသေး၏။ ယောနိသော မနသိကရောတော စသည်တို့၌လည်း သဝိဘတ်၏ ကာရိယ "တော"ချည်းတည်း။

ပဒပရမပုဂ္ဂိုလ်။ ။[တေန အတ္ထဘာဝေန မဂ္ဂံဝါ ဖလံဝါ အန္တမသော ဈာနံဝါ ဝိပဿနံဝါ နိဗ္ဗတ္တေတုံ (ဖြစ်စေခြင်းငှာ။) နသက္ကောတိ။ပ။ အယံပုဂ္ဂလော ဗျဉ္ဇနပဒမေဝ ပရမံ အဿာတိ ပဒပရမောတိ ဝုစ္စတိ။–ဋီကာ။] အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဗျဉ္ဇနပဒမေဝ၊ သင်ယူလေ့ကျက် ဆောင်ရွက်ပို့ချ တတ်သိရသော ပုဒ်ဗျည်းသည်သာ။ ပရမံ၊ အလွန်ဆုံး အတိုင်းအရှည်သည်။ (အတ္ထို။)ဧတိ ပဒပရမော။ သို့သော် ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤဘဝ၌ တရားမရစေကာမူ နောက်နောင်အခါ သာသနာ၌ တရားရလွယ်ဖို့ရာ အထုံဝါသနာကား ဖြစ်ပါသေး၏။ ထိုသို့ဖြစ်သေးသောကြောင့် "တတ္ထ တိဏ္ဏံ ပုဂ္ဂလာနံ ဧကမသ္မိံယေဝ အတ္တဘာဝေ ဘဝဝတော ဧမ္မဒေဝနာ အတ္ထံ သာ ဝေတိ၊ ပဒပရမာနံ အနာဂတေ ဝါသနတ္ထာယ ဟောတိ"ဟု အဋ္ဌကထာ၌ မိန့်လတ္တံ့။

[ဆောင်] ဘုရားဟောဖော်၊ တရားတော်ကို၊ သင်သော်မယွင်း၊ နာယူခြင်းနှင့်၊ ရှင်းလင်းအောင်မေး၊ မြဲဆွေးနွေးလျက်၊ ကြံတွေးပို့ချ၊ တရားပြ၍၊ သီလသိက္ခာ၊ စင်ကြယ်စွာဖြင့်၊ ဘာဝနာကမ္မဋ္ဌာန်း၊ လွန်ကြီး ပမ်းလည်း၊ ဉာဏ်စွမ်းမပြ၊ တရားမရပဲ၊ ဘဝနောင်ခါ၊ အထုံပါ၍၊ ကျမ်းစာပုန်ပါ၍၊ တတ်ရုံသာသိ၊ အကျိုးရှိ၊ ခေါ်ဘိ ပဒပရမမှတ်။

နတာယ။ပ။ဧမ္မာဘိသမယော။ ။"မဂ္ဂံဝါ ဖလံဝါ ။ပ။ နိဗ္ဗတ္တေတုံ နသက္ကောတိ" ဟူသော ဋီကာအမှာင့်ကိုထောက်၍ ပဒပရမပုဂ္ဂိုလ်သည် ဈာန် မဂ် ဖိုလ်ရအောင် တရားအားထုတ်သေးကြောင်း သိနိုင်၏။ ထိုသို့အားထုတ်ပါသော်လည်း တရားမရနိုင်

တတ္ထ၊ ထိုလေးမျိုးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာဒိ သဒိသံ၊ ကြာညို ကြာဖြူ ကြာနီတော အစရှိသည်နှင့်တူသော။ ဒသသဟဿီ လောကဓာတုံ၊ တဆောင်းအတိုင်းအရှည်ရှိသော လောကဓာတ်ကို။ သြလော ကေန္ဓော၊ ဉာဏ်စက္ခုဖြင့် ရှုတော်မူလတ်သော်။ အဇ္ဈ၊ ယနေ့။ ပုဗ္ဗနကာနိ ဝိယ၊ ပွင့်လတ္တံ့သော ကြာပန်းတို့ကဲ့သို့။ ဥဋ္ဌဟိတ္ဝာ၊ ဥဋ္ဌဟိတ္ဝာပုဂ္ဂိုလ်လည်း ကောင်း။သေ့၊ နက်ဖန်။ ပုဗ္ဗနကာနိ ဝိယ၊ သို့။ ဝိပဋ္ဌိတ္ဝာ၊ လည်းကောင်း။ တတိယဒိဝသေ၊ တတိယနေ့၌။ ပုဗ္ဗနကာနိ ဝိယ၊ သို့။ နေယျော၊ လည်း ကောင်း။ မစ္ဆကစ္ဆပဘက္ခာနိ ဝိယ၊ ငါးလိပ်တို့၏ အစာဖြစ်သော ပန်းတို့ ကဲ့သို့။ ပဒပရမော၊ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ပုဂ္ဂလေ၊ တို့ကို။) အဒ္ဒသ၊ မြင်တော်မူရပြီ။ စ၊ ဆက်။ ပဿန္တော၊ မြင် တော်မူလတ်သော်။ တေ္တကာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အပ္ပရဇက္ခာ၊ အပ္ပရဇက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့တည်း။ တေ္တကာ၊ တို့သည်။ မဟာရဇက္ခာ၊ တို့တည်း။ တတြာပိ၊ ထို အပ္ပရဇက္ခ,မဟာရဇက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်လည်း။ တေ္တကာ၊ တို့သည်။ ဥဋ္ဌဟိတ္ဝာ၊ ဥဋ္ဌဟိတ္ဝာပုဂ္ဂိုလ်တို့တည်း။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ သဗ္ဗာကာ ရတော၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အဒ္ဒသ၊ ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုလေး မျိုးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ တိဏ္ဏံ၊ ကုန်သော။ ပုဂ္ဂလာနံ၊ တို့၏။ ဣမသ္မိံ ယေဝ အတ္တဘာဝေ၊ ဤအတ္တဘောဘ၌ပင်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဒေသနာတော်သည်။ အတ္ထံ၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို။ သာဓေတိ၊ ပြီးစေ နိုင်၏။ ပဒပရမာနံ၊ တို့၏။ အနာဂတော၊ ၌။ ဝါသနတ္ထာယ၊ အထုံပါ ခြင်း အကျိုးငှာ။ ဟောတိ၊ ၏။

အထ၊ မြင်တော်မူရာ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ပုဂ္ဂလာနံ၊ တို့၏။ အတ္ထာဝဟံ၊ စီးပွားကို ဆောင်နိုင်သော။ ဓမ္မ ဒေသနံ၊ တရားဒေသနာတော်ကို။ ဝိဒိတ္ဝာ၊ သိတော်မူ၍။ ဒေသေတုကမ္မတံ၊ ဟောခြင်းငှာ အလိုရှိတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥပ္ပါဒေတ္ဝာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ပုန၊ တဖန်။ သမ္ဗေသုပိ၊ ကုန်သော။ တီသု၊ ကုန်သော။ ဘဝေသု၊ တို့၌။ သမ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဘေသတ္ထေ၊ တို့ကို။ ဘဗ္ဗာ ဘဗ္ဗဝသေန၊ သစ္စာလေးပါး တရားကို သိခြင်းငှာ ဖြစ်ထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ် မဖြစ်ထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏

ရှာသောကြောင့် ''ပဒပရမ''အမည်ရသည်။ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် ယခုကာလ ဗျာန် မင် ဖိုလ်ရအောင် တရားအားမထုတ်ပဲ စာသင်ရုံ စာချရုံမျှဖြင့် ကိစ္စပြီးနေသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည် ပဒပရမ အဖြစ်သို့မျှ မရောက်ပါတကား။ ထိုသို့မရောက်လျှင် ''အနာဂတေ ဝါသနတ္ထာယ'' ဖြစ်နိုင်ပါတော့မည်လော။

အပြားအားဖြင့်။ [ဘဝန္တိုတိ ဘဗ္ဗာ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိခြင်းငှာ ဖြစ်နိုင်သူတို့။] ဒေ၊ ကုန်သော။ ကောဌာသေ၊ အဖွဲ့အစုတို့ကို။ **အကာသိ**၊ မူပြု။ ယေ၊ ယင်းဘဗ္ဗ အဘဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ သန္ဓာယ၊ မူ၍။ ယေ တေ သတ္တာ။ပ။ ဣမေ တေ သတ္တာ ဘဗ္ဗာတိ၊ ဟူ၍။ (ဘုဂဝတာ၊ သည်။) ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ (ဉာဏဝိဘင်း ဒသက နိဒ္ဒေသ၌ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။)

[ယေ တေ သတ္တာ၊ အကြင်သို့သော ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ ကမ္မာဝရဏေန၊ သုဂတိနိဗ္ဗာန် မဂ်ဖိုလ်စျာန်ကို တားမြစ်တတ်သော အာနန္တရိယကံနှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ ဝိပါကာဝရဏေန၊ စျာန်မဂ်ဖိုလ်ကို တားမြစ်တတ်သော အဟိတ်ပဋိသန္ဓေ ဒွိဟိတ်ပဋိသန္ဓေဟူသော ဝိပါက်နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်၏။ ကိလေသာဝရဏေန၊ နတ်ရှာနိဗ္ဗာန် မဂ်ဖိုလ်စျာန်ကို တားမြစ်တတ်သော နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဟူသော၊ ဒိဋ္ဌိကိလေသာနှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်၏။ အသဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါမရှိကုန်။ အစ္ဆန္ဒိကာ၊ တရားထူးကို ရလိုသောဆန္ဒမရှိကြကုန်။ ဒုပ္ပညာ၊ တိဟိတ်ပဋိသန္ဓေ မနေရသဖြင့် ဘဝင်ပညာမရှိကြကုန်။ [ဒုပ္ပညာတိ ဘဝင်ပညာယ ပရိဟီနာ၊ ဘဝင်ပညာယ ပန ပရိပုဏ္ဏာယ ပိ ယသ္မာ ဘဝင်ံ လောကုတ္တရသ္မာ ပစ္စယော နာ ဟောတိ၊ သောပိ ဒုပ္ပညော ဝေနာမ။-ဋီကာ။] ကုသလေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့တွင်။ သမ္မတ္တံ၊ မဖောက်မပြန် မှန်သောသဘောရှိသော။ နိယာမံ၊ မိမိ၏အခြားမဲ့၌ အကျိုးပေးသောအားဖြင့် မြဲသော အရိယာမဂ်သို့။ သြက္ကမိတုံ၊ သက်ရောက်ခြင်းငှာ။ အဘဗ္ဗာ၊ မထိုက်ကုန်။ ဣမေ တေ သတ္တာ၊ ဤသို့သော ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ အဘဗ္ဗာ၊ အဘဗ္ဗတို့တည်း။ ကတမေ သတ္တာ၊ အဘယ်သတ္တဝါတို့သည်။ ဘဗ္ဗာ၊ ဘဗ္ဗတို့နည်း။ ယေတေ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကမ္မာဝရဏေန၊ နှင့်။ နဋ္ဌသမန္နာဂတာ၊ မပြည့်စုံကြကုန်။ ဝိပါကာဝရဏေန၊ နှင့်။ နာ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်။ ကိလေသာဝရဏေန၊ နှင့်။ နာ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါရှိကုန်၏။ ဆန္ဒိကာ၊ တရားထူးကိုရလိုသော ကုသလစ္ဆန္ဒရှိကုန်၏။ ပညဝန္တော၊ တိဟိတ်ပဋိသန္ဓေ တည်နေရသဖြင့် ဘဝင်ပညာရှိကြကုန်၏။ [တရားရဖို့အရေးဌ ဇောရှေ့ပြေး ဖြစ်သော ဘဝင်ပညာသည် အရေးကြီး၏။] ကုသလေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့တွင်။ သမ္မတ္တံ၊ သော။ နိယာမံ၊ သို့။ သြက္ကမိတုံ၊ ငှာ။ ဘဗ္ဗာ၊ ထိုက်ကုန်၏။ ဣမေ တေ သတ္တာ၊ ဤသို့သော ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ ဘဗ္ဗာ၊ ဘဗ္ဗတို့တည်း။]

တတ္ထ၊ ထိုဘဗ္ဗာဘဗ္ဗ ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အဘဗ္ဗပုဂ္ဂလေ၊ အဘဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ ဘဗ္ဗပုဂ္ဂလေယေဝ

ဘဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုသာ။ ဥာဏေန၊ ဥာဏ်ဖြင့်။ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ ပိုင်းခြားကာယူ၍။ ဝါ၊ သိမ်းဆည်း၍။ ("အကာသိ" ၌စပ်။) တွေ့ကာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည် ရှိသော သတ္တဝါတို့သည်။ ရာဂစရိတာ၊ ရာဂစရိုက်ရှိကုန်၏။ တွေ့ကာ-တို့သည်။ ဒေါသစရိတာ၊ ဒေါသစရိုက်ရှိကုန်၏။ (တွေ့ကာ၊ တို့သည်။) မောဟစရိတာ၊ မောဟစရိုက်ရှိကုန်၏။ (တွေ့ကာ၊ တို့သည်။) ဝိတက္ကစရိတာ၊ ကုန်၏။ (တွေ့ကာ။) သဒ္ဓါစရိတာ၊ ကုန်၏။ (တွေ့ကာ။) ဗုဒ္ဓိစရိတာ၊ ပညာစရိုက်ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဆ၊ ကုန်သော။ ကောဋ္ဌာသေ၊ အဖို့အစုတို့ကို။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူပြီ။ ဝေါ၊ ဤသို့ ခြောက်ပါးသော အဖို့အစုတို့ကို။ ကတ္တာ၊ ပြုတော်မူပြီး၍ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံတော်မူပြီ။ ဗြဟ္မာ၊ သည်။ တံ၊ ထိုအကြံတော်ကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ သောမနဿစိတ္တော၊ ဖြစ်သောဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ။) ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အဗ္ဘဘာသိ၊ မိမိအလိုရှိအပ်သောအနက်ကို မြတ်စွာဘုရားကို သိစေခြင်းကိုစဲ၍ လျှောက်ပြီ။ ဣဒံ၊ ဤလျှောက်ထားခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ အထ။ပ။ မဟာဗြဟ္မာတိအာဒိ၊ အစရှိသောစကားကို။ (သင်္ဂီတိကာ ရေဟီ၊ တို့သည်။) ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

၇၀။ တတ္ထ၊ ထို အထခေါ သော ဘိက္ခဝေ အစရှိသော စကားရပ်၌။ အဗ္ဘဘာသိတိ၊ ကား။ အမိ အဘာသိ၊ မိမိအလိုရှိသော အနက်ကို မြတ်စွာဘုရားကို သိစေခြင်းကို ရည်စူး၍လျှောက်ပြီ။ အမိကိစ္စ၊ မိမိအလိုရှိသော အနက်ကို။ အာရုဗ္ဘ၊ အာဂုံပြု၍။ အဘာသိ၊ လျှောက်ပြီ။ ဣတိ အတ္ထော။

သေလေ ယထာ ပဗ္ဗတမုဒ္ဓနိ ဋ္ဌိတောတိ၊ ကား။ သေလမယေ၊ ကျောက်အတိပြီးသော။ ဧကဃနေ၊ တခဲနက်သော။ ပဗ္ဗတမုဒ္ဓနိ၊ တောင်ထိပ်၌။ ယထာ ဋ္ဌိတော၀၊ တည်မြဲတိုင်းသာလျှင်။ ("ပသေ ယထာ အပိ" ၌စပ်။) ဟိ၊ မှန်။ တတ္ထ၊ ထို တောင်ထိပ်၌။ ဋ္ဌိတဿ၊ တည်သော ယောကျ်ား၏။ ဒဿနတ္ထံ၊ ကြည့်ရှုခြင်းအကျိုးငှာ။ ဂိဝုက္ခိပနုပသာရဏာဒိကိစ္စံ၊ လည်ပင်းကို မော့ရခြင်း ဆန့်ရခြင်း အစရှိသော ကိစ္စသည်။ နု အတ္ထိ၊ မရှိ။ တထူပမန္တိ၊ ကား။ တပ္ပဋိဘာဂံ၊ ထိုကျောက်တောင်နှင့်တူသော အဖို့ရှိသော။ သေလ ပဗ္ဗတူပမံ၊ ကျောက်တောင်ဟူသော ဥပမာရှိသော။ (ဓမ္မမယပါသာဒံ-၌

အဗ္ဘဘာသိ။ ။"အမိ+အဘာသိ"ဟု ပုဒ်ဖြတ်၍ အမိကို "အမိကိစ္စ"ဟု ဖွင့်၏။ အမိကိစ္စကိုပင် "အာရဗ္ဘ"ဟု အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်သည်။ [အာရဗ္ဘာတိ အတ္ထနော အဓိပ္ပေတဿ အတ္ထဿ (မိမိအလိုရှိအပ်သောအနက်ကို။) ဘဂဝတော ဇာနနာ ပနံ ဉဒ္ဒိဿ (မြတ်စွာဘုရားကို သိစေခြင်းကို ရည်စူး၍။) ဣတိ အတ္ထော။-ဋီကာ]။

စပ်။) ပန ထင်ရှားအောင်ပြဦးအုံ့။ တွေ့ ဤ သေလေ ယထာ ပဗ္ဗတမုဒ္ဓနိ ဌိတော အစရှိသောပါဠိ၌။ အဲယံ၊ ဤ ဆိုအပ်လတ္တံ့ကား။ သခေါ်ပတ္တော၊ အကျဉ်းအနက်တည်း။ သေလပဗ္ဗတမုဒ္ဓနိ၊ ကျောက်တောင်ထိပ်၌။ ယထာ ဌိတောဝ၊ တည်မြဲတိုင်းသာလျှင်။ စက္ခုမာ၊ ပသာဒစက္ခုရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ သမုန္တာတော၊ ပတ်ဝန်းကျင်၌။ ဇနတံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို။ ပသဿ ယျ ယထာ၊ မြင်နိုင်ရာသကဲ့သို့။ တထာ၊ တူ။ သုမေဓသုဒ္ဓရပညာ၊ ကောင်းသော ပညာရှိတော်မူသော။ သဗ္ဗညုတညာဏေန၊ ဖြင့်။ သမန္တာစက္ခု၊ ကြင်မဲ့ညဿုံ အလုံးစုံကို အကုန်အစင် မြင်တော်မူသော။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တွမ်ပြီ၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်လည်း။ ဓမ္မမယံ၊ လောကုတ္တရာတရားအတိုင်းသော။ ပညာမယံ၊ ပညာအတိုင်းသော။ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်ထက်သို့။ အာရုယှ၊ တက်တော်မူ၍။ သယံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်။ အပေတသောကော၊ ကင်းသော သောကရှိသည်။ (ဟုတ္တာ။) သောကာဝတိဏ္ဏံ၊ သောကသည် သက်ရောက်အပ်သော။ ဇာတိဇရာ ဘိဘူတာ၊ ဇာတိဇရာသည် လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်အပ်သော။ ဇနတံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို။ အပေက္ခဿု၊ ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ ဥပဓာရယ၊ စူးစမ်းတော်မူပါ။ ဥပပရိက္ခ၊ ချင့်ချိန်တော်မူပါ။

ဇတ္တေ၊ ဤ သေလေယထာ ပဗ္ဗတမုဒ္ဓနိဌိတော အစရှိသောပါဠိရပ်၌။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ကား။ အဓိပ္ပါယော၊ ဗြဟ္မာမင်း၏အလိုတည်း။ ဟိ၊ ခဲ့။ ပဗ္ဗတ ပါဒေ၊ တောင်ခြေ၌။ သမန္တာ၊ ပတ်ဝန်းကျင်၌။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ ဓေတ္တံ၊ လယ်ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ တတ္ထ၊ ထိုလယ်၌။ ကေဒါရပါဠိဿု၊ လယ်ကန်သင်းအစဉ်တို့၌။ ဝါ၊ လယ်ကန်သင်းရိုးတို့၌။ ကုဋ္ဌိကာယော၊ တဲငယ်တို့ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ရတ္တိ၊ ညဉ့်၌။ အဂ္ဂိ၊ မီးကို။ ဇာလေယျုံ၊ တောက်စေကုန်ရာ၏။ ဝါ၊ ညှိထွန်းကုန်ရာ၏။ စတုရင်္ဂသမန္တာဂတံ၊ လေးပါးသော အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော။ အန္ဓကာရံ စ၊ အမှိုက်မှောင်သည်လည်း။ အယ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အယ၊ မှိုက်မှောင်ကျရာ ထိုအခါ၌။ အယ ပဗ္ဗတယ၊ ထိုတောင်၏။ မတ္ထကေ၊ ထိပ်၌။ ဌတ္တာ၊ ရပ်၍။ စက္ခုမတော၊ ပသာဒစက္ခုရှိသော။ ပုရိသယ၊ ယောကျ်ား၏ မျက်စိ၌။ (ပညာယေယျုံ-၌စပ်)။ ဝါ၊ သည်။ ဘူမိ၊ မြေကို။ ဩလောကယတော၊ ကြည့်လတ်သော်။ ဓေတ္တံ၊ လယ်သည်။ နေဝ (ပညာယေယျ)ယထာ၊ မထင်ရှားရာသကဲ့သို့။ ကေဒါရပါဠိယော၊ လယ်ကန်သင်းရိုးတို့သည်။ နေ(ပညာယေယျုံ)ယထာ၊ ကုန်ရာသကဲ့သို့။ ကုဋ္ဌိ ယော၊ တဲငယ်တို့သည်။ နေ (ပညာယေယျုံ)ယထာ၊ သို့။ တတ္ထ၊ ထိုတဲငယ် တို့၌။ သယိတမနုဿာ၊ အိပ်သောလူတို့သည်။ နေ ပညာယေယျုံ ယထာ၊

ကုန်ရာသကဲ့သို့။ ပန၊ အနုယကား။ ကုဋ္ဌိကာသု၊ တို့ဌ်။ အဂ္ဂိဗာလမဿ္ဘာမေဝ၊ မီးတောက်မျှသည်သာ။ ပညာယေယျ ယထာ၊ သို့။

ဝေါ၊ တူ။ မေမ္ပါသာဒံ၊ လောကုတ္တရာ တရားတည်းဟူသော ပြာသာဒ်ထက်သို့။ အာရုယှ၊ တက်တော်မူ၍။ သတ္တာနိကာယံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို။ သြလောကယတော၊ ကြည့်တော်မူသော။ တထာဂတသ၊ ၏။(ဗုဒ္ဓစက္ခုဿ ဌ္ဌစပ်။) ဝါ၊ သည်။ အကတကလျာဏာ၊ ပညာရောင်မီး ထိန်ထိန်ငြိုးအောင်ပြု အပ်ပြီးသော ကောင်းမှုမရှိကုန်သော။ ယေ တေ သတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့ သည်။(သန္ဓိ။) [အကတကလျာဏာသတ္တာ ဉာဏဂ္ဂိနာ အနုဇ္ဇလဘာဝတော၊ ဉာဏ်တည်းဟူသောမီးဖြင့် မတောက်ပကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။-ဋီကာ။] တေ၊ ထို အကတကလျာဏာသတ္တဝါတို့သည်။ ကေဝိဟာရေ၊ ဂန္ဓကုဋီကျောင်း တော် တဆောင်တည်း၌။ ဒက္ခိဏဒ္ဓ ဏုပသော၊ လက်ယာ ပဆစ်ဒူးဝန်း၏ အနီး၌။ နိသိန္နာ၊နေကုန်သည်။(သမာနာ) ပိ၊ လည်း။ ဗုဒ္ဓစက္ခုဿ၊ ဗုဒ္ဓစက္ခုအား။ အာပါတံ၊ ရှေးရှုကျခြင်းသို့။ နာဂစ္ဆန္တိ၊ မရောက်ကုန်။ ရတ္တိ ံ၊ ၌။ ခ်ိတ္ထသာရ ဝိယ၊ ပစ်လွှတ်အပ်သော မြားတို့သည်ကဲ့သို့။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန၊အနုယ ကား။ကတကလျာဏာ၊ ပညာရောင်မီး ထိန်ထိန်ငြိုးအောင် ပြုအပ်ပြီးသော ကောင်းမှု ရှိကုန်သော။ ယေ ဝိနေယျပုဂ္ဂလာ၊ အကြင် ဆုံးမထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ (သန္ဓိ။) တေ၊ ထို ကတကလျာဏ ဝိနေယျပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ တဿ၊ ထို မြတ်စွာဘုရား၏။ ဒူရေ၊ အဝေး၌။ ဋ္ဌိတာ၊ တည်ကုန်သည်။ (သမာနာ)ပိ၊ ကုန်သော်လည်း။ (ဗုဒ္ဓစက္ခုဿ၊ အား။) အာပါတံ၊ သို့။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ သော အဂ္ဂိ ဝိယ၊ထို မီးကဲ့သို့လည်းကောင်း။[ရှေ့၌ ပါပြီး ဖြစ်၍ "သော"ဟု ဆိုသည်။] ဟိမဝန္တ ပဗ္ဗတော ဝိယ စ၊ ဟိမဝန္တာတောင် ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ (ဟောန္တိ။) စ၊ သာဓကကား။ ဒူရေ သန္တော ပကာ သေန္တိ။ ပ။ရတ္တိ ံ ခ်ိတ္တာ ယထာ သရာတိ၊ ဟူသော။ တေ၊ ဤ ဤဝါဒ စကားကို။ (ဘဂဝတာ)ပိ၊ သည်လည်း။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ (ဓမ္မပဒ ပဂိဏ္ဏကဝဂ် စူဠသုဘဒ္ဒါဝတ္ထုဌ်ဒ် ဟောတော်မူအပ်ပြီ။)

ဟိမဝန္တော၊ဆောင်းခါတိုင်ဘိ ဆီးနှင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဟိမဝန္တ မည်သော။ (ဤအလို "ဝန္တ" ပစ္စည်းတည်း။) ဝါ၊ နွေခါတိုင်ပြန် ဆီးနှင်းကို အန်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဟိမဝန္တ မည်သော။ (ဤအလိုကား "ဝမု"ဓာတ် "တ"ပစ္စည်းတည်း။) ပဗ္ဗတော+တောင်သည်။ ဒူရေ၊ အဝေး၌။ (ဋ္ဌိတော၊ တည်သည်။ သမာနော ပိ၊ လည်း။ ပကာသေတိ)ဟု၊ ထင်ရှားသကဲ့သို့။

(တထာ၊ တူ။) သန္တေ၊ ကတကလျာဏ ဖြစ်ကုန်ကြသည့် မျိုးလှစ္စာတောင်း သူတော်ကောင်းတို့သည်။ (ခူရေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဝေးဌ်။ ဌ်တာ၊ ကုန်သည်။ သမာနာ ပိ၊ ကုန်သော်လည်း။ ဗုဒ္ဓစက္ခုဿ၊ တော်အား။) ပကာသေန္တိ၊ ထင်ရှားပေါ်လာကုန်၏။ ရတ္တိ၊ ညဉ့်အခါ၌။ ခိတ္တာ၊ ပစ်လွှတ်အပ်ကုန်သော။ ဆရာ၊ မြားတို့ကို။ ဝါ၊ တို့သည်။ (နဒီသန္တိ)ဣဝ၊ မမြင်အပ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဝါ၊ မထင်ရှားကုန်သကဲ့သို့။ (တထာ၊ တူ။) အသန္တေ၊ ကတကလျာဏ မဟုတ်ကြသည့် မျိုးလှစ္စာတောင်း မသူတော်အပေါင်းတို့သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤမြတ်စွာဘုရား၏ အနီးအပါးဌ်။ (နိသိန္နာ၊ ကုန်သည်။ သမာနာ ပိ၊ ကုန်သော်လည်း။ ဗုဒ္ဓစက္ခုဿ၊ **အား**။) နဒီသန္တိ၊ မထင်ရှားကုန်။ [ဣတိ၊ ဤကား အလိုရှိအပ်သော အနက်အဓိပ္ပါယ်တည်း။]

ဥဒ္ဒေယိတိ၊ ဟိ အစရှိသောစကားကို။ ("ဘဏတိ"ဌ် စပ်။) ဘဂဝတော၏။ ဓမ္မဒေသနတ္ထံ၊ တရားဟောတော်မူခြင်းအကျိုးငှာ။ စာရိကစရဏံ၊ ဒေသစာရီ လှည့်လည်တော်မူခြင်းကို။ ယာစန္တော၊ တောင်းပန်တော်မူလိုသည်။ (ဟုတ္တာ။)ဘဏတိ၊ ရှုတ်ဆိုလျှောက်ထား၏။ ဝိရာတိ အာဒီသု၊ အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့ဌ်။ (အတ္ထော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော။) ဘဂဝါ၊ ကို။ (ဝေဒိတဗ္ဗောဌ်စပ်။) ဝိရိယဝန္တတာယ၊ ကြီးမားသော သမ္မပ္ပဓာန် လုံ့လဝီရိယ ရှိတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိရောတိ၊ သမ္မပ္ပဓာန် လုံ့လဝီရိယရှိတော်မူ၏ဟူ၍။ (ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။) ဒေဝပုတ္တမစ္စုကိလေသမဇရာနံ၊ ဒေဝပုတ္တမာရ် မစ္စုမာရ် ကိလေသမာရ်တို့၏။ ဝါ၊ တို့ကို။ ဝိဇိတတ္တာ၊ အောင်တော်မူအပ်ကုန်ပြီး၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိဇိတဝတ်ါမော(တိ)၊ အောင်အပ်ပြီးသော မာရ်စစ်မြေပြင်ရှိတော်မူ၏ဟူ၍။ ဝါ၊ မာရ်စစ်မြေပြင်ကိုအောင်တော်မူပြီးဟူ၍။ (ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။) ဇာတိကန္တာရာဒီနိတ္ထရဏတ္ထာယ၊ ဇာတိအစရှိသော ခရီးခဲမှ ထုတ်ဆောင်ကယ်တင်ခြင်း အကျိုးငှာ။ ဝိနေယျသတ္တဝါဟုနသမ်တ္ထတာယ၊ ဝေနေယျသတ္တဝါတည်းဟူသော ကုန်သည် အပေါင်းကိုဆောင်ခြင်းဌ် စွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သတ္ထဝါဟော(တိ)၊ ကုန်သည်ကြီးကြီးနှင့် တူတော်မူ၏ဟူ၍။ (ဝေဒိတဗ္ဗော။) ကာမစ္ဆန္ဒဣဏာဒီ၊ ကာမစ္ဆန္ဒတည်းဟူသော ကြွေးမြီ၏။ အဘာဝတော၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ **အဏဏော**တိ၊ ကာမစ္ဆန္ဒနိဝရဏတည်းဟူသော ကြွေးမြီရှိတော်မမူဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

၇၁။ အပါဝုတာတိ၊ ကား။ ဝိဝဋာ၊ ဖွင့်အပ်ပြီ။ (အပါဝုတာ-ဟု ရှိသင့်ကြောင်းကို ဝိနည်းမဟာဝဂ္ဂ ဘာသာဋီကာ ဗြဟ္မယ်ဝစနကထာ၌ ပြခဲ့ပြီ။)

အမတသဒ္ဓါရာတိ၊ ကား။ အရိယမဂ္ဂေါ၊ အရိယာမဂ်ကို။ (အပါဝုတောဖွင့်တော်မူအပ်ပြီ။) ဟိ၊မှန်။ သော၊ ထို အရိယာမဂ်သည်။အမတာသင်္ခါတာ၊ အမြိုက်ဟုဆိုအပ်သော။ နိုဗ္ဗာနသ၊နိုဗ္ဗာန်၏။ ဒ္ဒါရံ၊ တံခါးတည်း။ သော၊ ထို အရိယာမဂ်တည်းဟူသော တံခါးကို။ မယာ၊ သည်။ ဝိဝရိတ္တာ၊ဖွင့်၍။ ထပိတောဝ၊ထားတော်မူအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤအနက်ကို။ ဒသ္သေတိ၊ ၏။ ပမုဉ္စန္တု သဒ္ဓန္တိ၊ ကား။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သဒ္ဓံ၊ ဘုရားတရားခို့ ယုံကြည်ခြင်းသဒ္ဓါကို။ ပမုဉ္စန္တု–ဝိဿဇ္ဇန္တု၊ လွှတ်ကြကုန်လော့။ ပစ္ဆိမပဒဒ္ဒယ၊ နောက်ဖြစ်သော ပုဒ်နှစ်ပါး အပေါင်းခို့။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်သတ္တံ့ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဟိ၊ ခဲ့။ အဟုံ၊ သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ပဂုဏံ၊ အဝါးဝစ္စာ လေ့လာအပ်ပြီးသော။ သုပ္ပဝတ္တိတမ်ဖြင့်၊ ကောင်းစွာ စိတ်ဌာဖြစ်ခြင်းရှိသည်လည်းဖြစ်သော။။ ပဏီတံ၊ ပြခဲန်းသည်၏ အဖြစ်သို့ ဆောင်အပ်သော။ ဥတ္တမံ၊ မွန်မြတ်သော။ ဣမံ ဓမ္မံ၊ ဤသစ္စာလေးပါး တရားတော်ကို။ ဝါ၊ ဤအရိယာမဂ်တရားတော်ကို။ ကာယဝါစာကိလမထသည်၊ ကိုယ်နှုတ်တို့၏ ပင်ပန်းရှုံသာဟု အမှတ်ရှိတော်မူသည်။ ဟုတ္ဘာ၊ ၍။ နု ဘာသိ၊ ဟောတော်မမူခဲ့။ ဝါ၊ မဟောအံ့ဟု ကြံတော်မူခဲ့ပြီ။ ဣဒါနိ ပန၊ ယခုအခါ၌ကား။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဇနာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သဒ္ဓါဘာဇနံ၊ သဒ္ဓါတည်းဟူသော ခွက်ကို။ ဥပနေန္တု၊ ကပ်ဆောင်ကြကုန်လော့။ တေသံ၊ ထို သတ္တဝါတို့၏။ သက်ပ်ံ၊ ကောင်းသောအကြံကို။ ပူရေယာမိ၊ ပြည့်စေတော်မူအံ့။ ဣတိ။ (အတ္ထော။)

အဂ္ဂသာဝကယုဂအဖွင့်

၃၄။ ဗောဓိရုက္ခမူလေတိ၊ ဟူသောပါဠိ၏။ (အတ္ထော–ဌ်စပ်။) ဗောဓိရုက္ခယ၊ ၏။ အဝိဒူရေ၊ အနီး၌။ ဝါ၊ အနီးဖြစ်သော။ အဇပါလနိုဂြောဓေ၊ အဇပါလပညောင်ပင်၌။ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်တော်မူခဲ့သည်။ (ဟုတ္ဘာ ပါတုရဟောသိ–ဌ်စပ်။) ဣတိ အတ္ထော။ ခေမေမိဂဒါယေတိ၊ ကား။ ဣသိပတနံ၊ ဣသိပတန ဟောသည်။ တေန သမယေန၊ ဝိပဿီဘုရားပွင့်တော်မူရာ ထိုအခါ၌။ ခေမံ နာမ၊ မည်သော။ ဥယျာနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ ဆက်။ မိဂါနံ၊ သားကောင်တို့အား။ အဘယဝါသတ္ထာယ၊ ဘေးမဲ့နေခြင်းအကျိုးငှာ။ ဒိန္နတ္တာ၊ ပေးအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ မိဂဒါယောတိ၊ ဟူ၍။ ဝါ၊ သားကောင်တို့၏တောဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တံ၊ ထို မိဂဒါယံတောကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ခေမေ မိဂဒါယေတိ၊ ဟူ၍။ (ဘဂဝတာ။) ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

စ၊ ဆက်။ ဝိပဿီ၊ သော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (ပဌမ်၊ စ္ဓာ။ ဓမ္မဒေသနတ္ထာ ယ၊ တရားဟောတော်မူခြင်းအကျိုးငှာ။ ဂစ္ဆန္တော၊ ကြွတော်မူလတ်သော်။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်။ ဂန္ဓာ၊ ကြွတော်မူ၍။ တတ္ထေव၊ ထိုမိဂဒါယုံတောဠ်သာ။)သြတရတိ ယထာ၊ သက်ဆင်းတော်မူသကဲ့သို့။ ဝေါ၊ တူ။ အညေ ပိ၊ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားမှ အခြားလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ တို့သည်။ ပဌမ်၊ စ္ဓာ။ ဓမ္မဒေသနတ္ထာယ၊ ငှာ။ ဂစ္ဆန္တာ၊ ကုန်လတ်သော်။ အာကာသေန၊ ဖြင့်။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ တတ္ထေဝ၊ သာ။ သြတရန္တိ၊ ကုန်၏။

ပန၊ ကား။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဥပကဿ၊ မည်သော။ အာဇီဝကဿ၊ တက္ကတ္ဂန်း၏။ ဥပနိဿယံ၊ အားကြီးသော မိုရာအကြောင်းကို။ ဒိသွာ၊ မြင်တော်မူ၍။ ဥပကော၊ သည်။ ဣမံ အဒ္ဓါနံ၊ ဤ အဓွန့်ရှည်သောခရီးကို။ ပဋိပန္နော၊ သွားပြီးသော ထို ဥပက တက္ကတ္ဂန်းသည်။ မံ၊ ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ သလ္လပိတ္တာ၊ စကားပြော၍၊ ဂမိဿတိ၊လတ္တံ့။[စကားပြောပုံကို ဝိနည်းမဟာဝဂ္ဂပဋ္ဌဝဂ္ဂိယကထာ၌ ရှုပါ။]အထ၊ ထိုမှနောက်၌။ ပုန၊ တဖန်။ နိဗ္ဗိန္ဒန္တော၊ ငြီးငွေ့သည်။ (ဟုတ္တာ။)အာဂမ္မ၊ ပြန်လာ၍။ အရဟတ္တံ၊ ကို။ သစ္ဆိကရိဿတိ၊ မျက်မှောက်ပြုလတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဥ တ္တာ၊ ယ်တော်မူ၍။ အဌာရသယောဇနမဂ္ဂံ၊ တဆယ့်ရှစ်ယူဇနာရှိသောခရီးကို။ ပဒသာ ဝ၊ ခြေဖြင့် သာလျှင်။ ဝါ၊ ခြေကျင်သာလျှင်။ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူပြီ။ ဒါယပါလံ အာမန္တေသိတိ၊ ကား။ ဒိသွာဝ၊မြင်၍သာလျှင်။ ဝါ၊ မြင်လျှင်မြင်ချင်းပင်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန် အထပ်ထပ်။ သြလောကေတ္တာ၊ ကြည့်၍။ ဘဒ္ဒေ၊ အရှင်ဘုရား။နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ အယျော၊ အရှင်သည်။ အာဂတော၊ ကြွလာပါသလော။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ လျှောက်၍။ ဥပဂတံ၊ အနီးသို့ ကပ်လာလော။ (ဒါယပါလံ၊ တောစောင့်ကို။) အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၍သိစေတော်မူပြီ။

၇၅။ အာနုဘုဗ္ဘိ ကထန္တိ၊ ကား။ ဒါနကထံ၊ ဒါန၏ဂုဏ်နှင့်စပ်သော တရားစကားလည်းကောင်း။ ("ဣတိ"၌စပ်၊)["အာနုဘုဗ္ဘိ" ဟုရှိသင့်ကြောင်းကို သီလက္ခန်ဘာသာဋီကာ အမ္မဋ္ဌသုတ် ပေါ်ကွဲရသာတိ ဗုဒ္ဓဃောသက်မန အဖွင့်၌ ပြခဲ့ပြီ။နောက်၌"အနုပဋ္ဌိပါဋိကထံ"ကိုထောက်၍"အာနုဘုဗ္ဘိကထံ"ဟု သမာသ်လည်းရှိသင့်သည်။] ဒါနာနုန္တရံ၊ ဒါနကထာ၏အခြားမဲ့၌။ သီလံ၊ သီလ၏ဂုဏ်နှင့် စပ်သော တရားစကားလည်းကောင်း။ ("ကထာ"ပုဒ်ကိုချုံးထားသည်။)သီလာနန္တရံ၊ သီလကထာ၏ အခြားမဲ့၌။ သဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်၏ဂုဏ်နှင့်စပ်သော တရားစကားလည်းကောင်း။ သဂ္ဂါနန္တရံ၊ သဂ္ဂကထာ၏အခြားမဲ့၌။ မဂ္ဂံ၊ မဂ်၏ဂုဏ်နှင့်စပ်သော တရားစကားလည်းကောင်း။ ဣတိ ဝေါ၊ ဤသို့

အစရှိသည်ဖြင့်။ အနုပဋ္ဌိပါဠိကထံ၊ အစဉ်အဘိုင်းဖြစ်သော တရားစကားကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူပြီ။ [ပါဠိတော်၌ "မဂ္ဂကထာ" တိုက်ရိုက်မပါ၊ ဟော ထိုက်သောကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ထည့်ထားသည်။ သမ္ဘဒါ အနုပက္ကိလိဋ္ဌော အရိယမဂ္ဂေါတိ ဒဿနတ္ထံ သဂ္ဂါနန္တရံ မဂ္ဂကထာ ကထေတပ္မာ။—ဋ္ဌိကာ။]

တက္ကေ၊ ထို ဒါနကထံ သီလကထံ အစရှိသောပါဌ်၌။ ဒါနကထန္တိ၊ကား။ ဣဒံ ဒါနံ နာမ၊ ဤဒါနမည်သည်။ သုခါနံ၊ မျက်မှောက်တမလွန် နိဗ္ဗာန်တိုင် အောင်သော သုခတို့၏။ နိဒါနံ၊ အကြောင်းတည်း။ (ဣဒံ ဒါနံ နာမ၊သည်။) သမ္ပတ္တိနံ၊ လူနတ်စည်းစိမ် အကြိမ်ကြိမ်တို့၏။ မူလံ၊ အရင်းမူလ အစတည်း။ (ဣဒံ ဒါနံ နာမ၊ သည်။) ဘောဂါနံ၊ သုံးဆောင် ခံစား စံစားဖွယ်ရာ ဝါးဖြာအာရုံ ကာမဂုဏ်တို့၏။ ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ရာအကြောင်းတည်း။ (ဣဒံ ဒါနံ နာမ၊သည်။) ဂိသမဂတဿ၊ မည်မမျှ ဥာတိဗျသန အစရှိသော ဗျသနသို့ ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဝါ၊ ကို။ တာဏံ၊ စောင့်ရှောက် တတ်သော တရားတည်း။ ဃလဏံ၊ ပုန်းအောင်းရာတည်း။ ဂတိ၊ ရောက်ထိုက်သော အရပ်တည်း။ ပရာယဏံ၊ အလွန်ရောက်အပ်သော အရပ်တည်း။ ဝါ၊လည်း ဃလျောင်းရာတည်း။ ဣဓလောကပရလောကေသု၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောက နောက် တမလွန် လောကတို့၌။ ဒါနသဒိသော၊ ဒါနနှင့်တူသော။ အဝဿယော၊ မှီရာသည်လည်းကောင်း။ ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ရာသည်လည်းကောင်း။ အာလမ္ဗဏံ၊ ဆဲကိုင်ရာသည်လည်းကောင်း။ တာဏံ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဃလဏံ၊သည် လည်းကောင်း။ ဂတိ၊ သည်လည်းကောင်း၊ ပရာယဏံ၊ သည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ။

ဟိ၊ မှန်။ ဣဒံ၊ ဤ ဒါနသည်။ အဝဿယဘာဝေန၊ မှီရာ၏အဖြစ်ကြောင့်။ ရတနမယသီဟာသနသဒိသံ၊ ရတနာအတိပြီးသော ခြေသော့ရုပ်ရှိသော နေရာ နှင့်တူ၏။ ဝါ၊ ရတနာအတိပြီးသော သီဟာသနပလ္လင်နှင့်တူ၏။ ပတိဋ္ဌာန ဘာဝေန၊ တည်ရာ၏အဖြစ်ကြောင့်။ မဟာပဌဝီ သဒိသံ၊ မြေကြီးနှင့်တူ၏။ အာလမ္ဗနဘာဝေန၊ ဆဲကိုင်ရာ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အာလမ္ဗနရဇ္ဇုယဒိသံ၊ ခဲကိုင် အပ်သောကြိုးနှင့် တူ၏။ ဟိ၊ မှန်။ ဣဒံ၊ ဤ ဒါနသည်။ ဒုက္ခနိဿ

ဝါနဋ္ဌိ။ ။ဣဒါနိ ဒါနံ ဝဏ္ဏဂတာ၊ ဝဏ္ဏ၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဥက္ကံသပ္ပတ္တာ၊ သမ္ပတ္တိ ယော ဝိယ၊ လွန်ကဲခြင်းသို့ရောက်ကုန်သော စည်းစိမ်တို့ကို ပေးနိုင်သကဲ့သို့။ ဝိဝဋ္ဋ ဂတာပိ၊ ဝိဝဋ်ဟူသောနိဗ္ဗာန်၌ ဖြစ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဘာ၊ ထိုသမ္ပတ္တိတို့ကို။ သမ္ပဿဒေတိ၊ ပြီးစေနိုင်၏။ ဣတိ ဗောဓိစရိယဘာဝေန ပါ၊ ဗောဓိသုံးတန် ရဖို့ရန် အကျင့်၏ အဖြစ်ဖြင့်လည်း။ ဒါနဂုဏော ဒဿေတုံ "ဒါနဋ္ဌိ" တိအာဒိ ဝုတ္တံ။—ဋ္ဌိကာ။

ရဏဇ္ဇေန၊ ဒုဂ္ဂတိဆင်းရဲမှ ထုတ်ဆောင်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နာဝါ၊ လှေနှင့်တူ၏။ သမဿာသနဇ္ဇေန၊ လောဘရန် မစ္ဆရိယရန်တို့မှ လွန်စွာ သက်သာစေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သင်္ဂါမသူရော၊ စစ်မြေပြင်၌ သူရဲကောင်းနှင့်တူ၏။ [ဒါနမရှိလျှင် လောဘကြီး၏။ သူတပါးကိုလည်း ဝန်တိုတတ်၏။ ဒါနရှိသူကား မိမိမှာ အရာရာပြည့်စုံနေသောကြောင့် လောဘကြီးစရာလည်းမလို။ ဝန်တိုစရာလည်းမလို။ ထိုရန်သူတို့မှ သက်သာရာရသည်။ ထို့ကြောင့် စစ်မြေပြင် သူရဲကောင်းသည် ·စစ်သားတို့ကို သက်သာရာ ရစေသကဲ့သို့တည်း။] ဘယပရိတ္တာဏဇ္ဇေန၊ လှိုင်း လှုမ့် လှုဆင်းရဲ အဖြစ်ဟူသော ဘေးမှ ထက်ဝန်းကျင်စောင့်ရှောက်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သုသင်္ခတနဂရံ၊ ကောင်းစွာပြုပြင်အပ်သော မြို့နှင့်တူ၏။ မစ္ဆေရမလာဒီဟိ၊ မပေးရက်လို ဝန်တိုခြင်းဟူသော အညစ်အကြေးအစရှိသည်တို့သည်။ အနုပလိတ္တဇ္ဇေန၊ မလိမ်းကျံအပ်သည် အဖြစ်ကြောင့်။ ;ပဒုမံ၊ ပဒုမ္မာကြာနှင့်တူ၏။ တေသံ၊ ထို မစ္ဆေရအညစ်အကြေး အစရှိသည်တို့ကို။ နိဒဟနဇ္ဇေန၊ လောင်မြိုက်တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အဂ္ဂိ၊ မီးနှင့်တူ၏။ ဒုရသဒဇ္ဇေန၊ မစ္ဆေရမလ အစရှိသည်တို့သည်မကပ်ရောက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။အာသီဝိသော၊လျှင်သော အဆိပ်ရှိသော မြွေနှင့်တူ၏။ အသန္ဓာသနဇ္ဇေန၊ မထိတ်လန့်စေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သီဟော၊ ခြင်္သေ့နှင့်တူ၏။ [ဒါနသည် ခြင်္သေ့နှင့်တူ၏။ဒါနရှင်ကို မထိတ်စေတတ် ရဲစေတတ်၏။] ဗလဝန္ဇဇ္ဇေန၊ အခြေအရံ အားကောင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဟတ္ထိ၊ ဆင်ပြောင်ကြီးနှင့်တူ၏။ အဘိမဂ်လသမ္မတဇ္ဇေန၊ အလွန်ကောင်းမြတ်သော မဂ်လာဟူ သမုတ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သေတဥ္ဆတ္တော၊ ဖြူဖွေးသော နွားလားဥသဘနှင့် တူ၏။ ခေမန္တဘူမိသမ္ဘာဝနဇ္ဇေန၊ ဝိပတ္တိဘဝမှ သမ္ပတ္တိဘဝဟူသော ဟေးကုန်ရာမြေအရပ်သို့ ရောက်စေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝလာဟကအာသရာဇာ၊ ကောင်းကင်လွှားလွှား ပျံသွားနိုင်သော မြင်းမင်းနှင့်တူ၏။ ဟိ၊ မှန်။ ဒါနံ၊သည်။ လောကေ၊ ၌။ သက္ကသမ္ဘတ္တိ၊ သိကြ၏ စည်းစိမ်ကို လည်းကောင်း။ မာရသမ္ဘတ္တိ၊ မာရ်နတ်၏ စည်းစိမ်ကိုလည်းကောင်း။ ဗြဟ္မသမ္ဘတ္တိ၊ဗြဟ္မာ၏ စည်းစိမ်ကိုလည်းကောင်း။ စက္ကဝတ္တိသမ္ဘတ္တိ၊ စကြဝဠာမင်း၏ စည်းစိမ်ကိုလည်းကောင်း။ သာဝကပါရမိဉာဏံ၊ သာဝကပါရမီ ဉာဏ်ကိုလည်းကောင်း။ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အဘိသမ္ဗောဓိဉာဏံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ သမ္ဗညုတဉာဏ်ကိုလည်းကောင်း။ ဒေတိ၊ ပေးနိုင်၏။ ဣတိ ဧဝမာဒိ ဒါနဂုဏပဋိသံယုတ္တံ၊ ဤသို့အစရှိသော ဒါန၏ဂုဏ်နှင့် စပ်ယှဉ်သော။ ကထံ၊ တရားစကားကို။ (ကထေသိ။)

ပန္၊ ကား။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒဒန္တော၊ ပေးလှူသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သီလံ၊ ကို။ သမာဒါတုံ၊ ကောင်းစွာယူခြင်းငှာ။ ဝါ၊ ဆောက်တည်ခြင်းငှာ။ သဏ္ဌောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဒနုန္တရံ၊ ထို ဒါနကထာ၏ အခြားမဲ့၌။ သီလကထံ၊ ကို။ ကထေသိ၊ ပြီ၊ သီလကထန္တိ၊ ကား။ တေ သီလံ နာမ၊ ဤသီလမည်သည်။ အဝဿယော၊ မိုးရာတည်း။ ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ရာတည်း။ အာလမ္ဗဏံ၊ ဆွဲကိုင်ရာတည်း။ တာဏံ၊ စောင့်ရှောက်တတ်၏။ လေဏံ၊ ပုန်းအောင်းရာတည်း။ ဂတိ၊ ရောက်ထိုက်သော အရပ်တည်း။ ပရာယဏံ၊ လည်းလျှောင်းရာတည်း။ ဟိ၊ မှန်။ ဣဓလောက ပရလောကသမ္ပတ္တိနံ၊ ဤ ပစ္စုပ္ပန်လောကစည်းစိမ် နှင့်နောင်တမလွန်လောက စည်းစိမ်တို့၏။ သီလသဒိသော၊ သီလနှင့်တူသော။ အဝဿယော၊ သည်။ ပတိဋ္ဌာ၊ အာလမ္ဗဏံ၊ တာဏံ၊ လေဏံ၊ ဂတိ၊ ပရာယဏံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သီလသဒိသော၊ သော။ အလင်္ကာရော၊ တန်ဆာသည်။ နတ္ထိ။ သီလပုပ္ဖ သဒိသော၊ သီလတည်းဟူသော ပန်းနှင့်တူသော။ ပုပ္ဖံ၊ ပန်းသည်။ နတ္ထိ။ သီလဂန္ဓသဒိသော၊ သီလတည်းဟူးသော အနံ့နှင့်တူသော။ ဂန္ဓော၊ အနံ့သည်။ နတ္ထိ။ ဟိ၊ မှန်။ သီလာလင်္ကာရေန၊ သီလတည်းဟူသောတန်ဆာဖြင့်။ အလင်္ကတံ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော။ သီလကုသုမပိဠန္ဓနံ၊ ပန်ဆင်အပ်သော သီလတည်းဟူသော ပန်းရှိသော။ သီလဂန္ဓာနုလိတ္တံ၊ သီလတည်းဟူသော

ဒါနံ။ပ။သဏ္ဌောတိ။ ။ဒါနဟူ နာမ ဒကျိုးကောဟူသော ဟိတဇ္ဈာသယေန ဝါ။ စီးပွားကို လိုလားခြင်းကြောင့် သော်လည်းကောင်း။ ပူဇနဇ္ဈာသယေန ဝါ။ ပူဇော်လိုခြင်းကြောင့်သော်လည်းကောင်း။ အတ္တနော သန္တကဿ ပရေသံ ပရိစ္စဇနံ၊ တသ္မာ ဒါယကော၊ အလှူရှင်ဖြစ်သူသည်။ သတ္တေသု ကေနဟိတဇ္ဈာသယော၊ ကေန် စီးပွားကို လိုလားသော။ ပုရိသပုဂ္ဂလော၊ ယောကျ်ားပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ သော ပရေသံ ဟိ'သတိ၊ သူတပါးတို့ကိုညှဉ်းဆဲ၏။ ပရေသံ ဝါ သန္တကံ ဟရတိ။ သူတပါးတို့၏ ဥစ္စာကိုသော်လည်း ခိုးဆောင်၏။ ဣတိ အဋ္ဌာနမေတံ၊ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည် သင့်သောအကြောင်းမဟုတ်။ ဣတိ အာဟ "ဒါနံ ဒဒန္တော သီလံ သမာဒါတုံ သဏ္ဌောတိ"တိ။—ဋ္ဌိကာ။

အလင်္ကာရော နတ္ထိ။ ။ပုံတိုး နားတောင်းစသော တန်ဆာတို့သည် ပြိုလုပ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ရကား "ကုဏ္ဍလ"တန်ဆာတို့တည်း။ သီလတန်ဆာသည်ကား ထိုကဲ့သို့ ပြိုလုပ်အပ်သော တန်ဆာမဟုတ်။ အမြဲကာလပတ်လုံး သီလရှိသူ၏ တင့်တယ်ခြင်းအထူးကို ဆောင်နိုင်သောကြောင့် တန်ဆာအစစ်တည်း။ ထို့ကြောင့် "သီလနှင့်တူသော တန်ဆာသည် မရှိ"ဟု ဆိုသည်။ [သီလသဒိသော အလင်္ကာရော နတ္ထိတိ အကုတ္တိမံ ဟုတ္တာ သဗ္ဗကာလံ သောဘာဖိသေသာဝဟတ္တာ။—ဋ္ဌိကာ။ "ကရဏံ ကုတ္တိ၊ ကုဏ္ဍလိယာ နိမ္မတ္တံ ကုတ္တိမံ၊ နာ ကုတ္တိမံ အကုတ္တိမံ"ဟုပြု။]

အနုံပြင့်လိမ်းကျံ အပ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သဒေဝကော ပိ၊ နတ်နှင့်တကွ ဖြစ်သည်လည်းဖြစ်သော။ လောကော၊ သတ္တဝါအပေါင်းသည်။ သြဠောကေ ဘဿေ၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ တိတ္ထိ၊ တင်းတိမ်အားရခြင်းသို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ဣတိ ဝေမာဒီသီလဂုဏပဋိသံယုတ္တံ၊ ဤသို့အစရှိသော သီလ၏ဂုဏ်နှင့် စပ်ယှဉ်သော။ ကထံ၊ ကို။ (ကထေသိ။)

ပန၊ ကား။ ဣဒံ သီလံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ အယံ သဂ္ဂေါ၊ ဤနတ်ပြည်ကို။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ အဲနက်ကို။ ဒဿေတုံ၊ ငှာ။ သီလာနိသံသေ၊ ၌။ သဂ္ဂကထံ၊ နတ်ပြည်၏ဂုဏ်နှင့် စပ်ယှဉ်သော တရားစကားကို။ ကထေသိ၊ ပြီ။ သဂ္ဂကထန္တိ၊ ကား။ အယံ သဂ္ဂေါနာမ၊ မည်သည်။ ဝါ၊ ကို။ ဣဒ္ဓေ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ကန္တေ၊ နှစ်သက်အပ်၏။ မနာပေ၊ စိတ်ကိုတိုးပွားစေတတ်၏။ ဝါ၊ မြတ်နိုးအပ်၏။ ဣဋ္ဌေ၊ ဤနတ်ပြည်၌။ ကိဉ္စာ၊ မြူးပျော်ခြင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ သမ္ပတ္တိယော၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ လဗ္ဘန္တိ၊ ကုန်၏။ စာတုမဟာရာဇိကာ၊ စတုမဟာရာဇ်ဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ နဝုတိ ဝဿသတသဟဿာနိ၊ အနှစ်ကိုးသန်းတို့ပတ်လုံး။ ဒိဗ္ဗသုခံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော ကာယိကသုခ စေတသိကသုခကို။ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ၊ နတ်၌ဖြစ်သော စည်းစိမ်ကို။ ပဋိလဘန္တိ၊ ကုန်၏။ တာဝတိံသာ၊ တာဝတိံသာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ (ဒေဝါ၊ တို့သည်။) တိသော ဝဿကောဋိယော စ၊ နှစ်သုံးကုဋေတို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း။ သဋ္ဌိ ဝဿသဟဿာနိ စ၊ အနှစ်ခြောက်သန်းတို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း။ (ဒိဗ္ဗသုခံ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ ပဋိလဘန္တိ။) ဣတိ ဝေမာဒီ သဂ္ဂဂုဏပဋိသံယုတ္တံ၊ ဤသို့အစရှိသော နတ်ပြည်၏ဂုဏ်နှင့် စပ်ယှဉ်သော။ ကထံ၊ ကို။ (ကထေသိ၊ ပြီ။) ဟိ၊ မှန်။ သဂ္ဂသမ္ပတ္တိံ၊ ကို။ ကထယန္တာနံ၊ ဟောတော်မူကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ မုခံ၊ ခံတွင်းတော်သည်။ နပ္ပဟောတိ၊ မလောက်။ ဝါ၊ မဆန့်။ စ၊ သာဓုကကား။ အနေကပရိယာယေန။ပ။ ကဒထယ္ယန္တိ အာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော။ ဧတေ၊ ဤစကားဟောင်းကို။ (ဘဂဝတာ)ပိ၊ သည်လည်း။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ [ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ အနေကပရိယာယေန၊ တပါးမကများစွာသော အကြောင်းဖြင့်။ ဝါ၊ ပရိယာယ် အမျိုးမျိုးဖြင့်။ သဂ္ဂကထံ၊ ကို။ ကထေယ်မျိ၊ ဟောတော်မူနိုင်၏။]

ဧဝံ၊ သို့။ သဂ္ဂကထာယ၊ ဖြင့်။ ပလောဘေတ္ဝာ၊ ဖြားယောင်းတော်မူပြီး၍။ ပုန၊ တဖန်။ ဟတ္ထိ၊ ကို။ အလင်္ကရိတ္ဝာ၊ တန်ဆာဆင်ပြီး၍။ ဝတ္ထ၊ ထိုဆင်၏။ သောဏ္ဍံ၊ နှာမောင်းကို။ ဆိန္နန္တော ဝိယ၊ ဖြတ်သကဲ့သို့။

(ဧဝံ၊ တူ။)အယမ္ပိ သင္ဂေါ၊ ဤ နတ်ပြည်သည်လည်း။ အနိစ္စော၊ မမြဲ။ အဒ္ဓုဝေါ၊ မခိုင်ခံ့။ ဣတ္ထ၊ ဤနတ်ပြည်၌။ ဆန္ဒရာဂေါ၊ လိုလားတပ်မက်တတ်သော လောဘကို။ နိ ကာတမ္ဘော၊ ထိုက်။ ဣတိ၊ ဤ အနက်ကို။ ဒဿနတ္ထံ၊ ဌာ။အပ္ပဿာဒါ။ပ။ဘိယ္ယောတိအာဒီနာ၊အစရှိသော။နယေန၊ဖြင့်။ ကာမာနံ၊တို့၏။ အာဒီနဝံ၊ အပြစ်ကိုလည်းကောင်း။ သြကာရံ၊ ယုတ်ညံ့ပုံကိုလည်းကောင်း။သံကိလေသံ၊ ညစ်ညမ်းပုံကိုလည်းကောင်း။ ကထေသိ၊ ပြီ။ [ကာမာ၊ ဝတ္ထု ကိလေသာ နှစ်ဖြာသော ကာမတို့သည်။ အပ္ပဿာဒါ၊ အနည်းငယ်သာယာဖွယ်ရှိကုန်၏။ ဗဟုဒုက္ခာ၊ များသောဒုက္ခရှိကုန်၏။ ဗဟုပါယာသာ၊ များသောပင်ပန်းခြင်းရှိကုန်၏။ ဣတ္ထ၊ ဤ ဝတ္ထု ကိလေသာ နှစ်ဖြာသောကာမတို့၌။ အာဒီနဝေါ၊ အပြစ်သည်။ ဘိယ္ယော၊ များလုံ၏။ "မဟာသာဒါ သုခါ ကာမာ၊ နတ္ထိ ကာမာ ပရံသုခံ" ဟု ကောဒသနိပါတ်ပါနီယဇာတ်တော်ရှိ၏။ထိုဇာတ်တော်၌"မဟာသာဒါ"၏ ပြောင်းပြန်ဖြစ်သော ကြောင့်"အပ္ပ၊ အနည်းငယ်"ဟု အနက်ပေးလိုက်သည်။]

ဤ တတ္ထ၊ ထို အာဒီနဝ သြကာရ သံကိလေသ တို့တွင်။[တတ္ထအစ္စ၊စိတ်မရဲမူ၊ နောက်လဲ့အစု၊ အစိတ်ရှ၊ ရောယှ,ပေါင်း၍စ္ဆဲ။] အာဒီနဝေါတိ၊ ကား။ ဒေါသော၊ အပြစ်တည်း။ သြကာရောတိ၊ ကား။ အဝကာရော၊ယုတ်ညံ့သော အမှုအရာတည်း။ လာမကဘာဝေါ၊ ယုတ်ညံ့သည်၏အပြစ်တည်း။ သံကိလေသောတိ၊ ကား။ ဟေဟိ၊ ထို ဝတ္ထု ကိလေသာ နှစ်ဖြာသော ကာမတို့ဖြင့်။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ သံသာရေ၊ ၌။ သံကိလိဿနံ၊ နှိပ်စက်ခံရခြင်းတည်း။ ဝါ၊ပူပန်ရခြင်းတည်း။ [သံကိလိဿနန္တိ ဝိဗာဝေတမ္ဘတာ၊ နှိပ်စက်ထိုက်သည်၏အပြစ်။(နှိပ်စက်ခံရခြင်း။)ဥပတာပေတမ္ဘတာ၊ပူလောင်စေထိုက်သည်၏အပြစ်။(ပူလောင်ခြင်း။)–ဋီကာ။] ယထာဟ၊ အာဘယ်သို့မိန့်သနည်း။"ကိလိဿန္တိ ဝတ ဘော သတ္တာ"တိ၊ သတ္တာဟူ၏။(အာယသ္မာ အဂ္ဂိလိမာလော၊သည်။) အာဟ၊ ပြီ။(မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသပါဠိတော် ရာဇဝဂ် အဂ္ဂိလိမာလသုတ်။)[သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကိလိဿန္တိ ဝတ ဘော၊ ညစ်နွမ်းကြရလေစ့ ချေ။ ဝါ၊ အနှိပ်စက်ခံကြရလေစ့ ချေ။ ဝါ၊ ပူလောင်ကြရခလေစ့ ချေ။] ဧဝံ၊ သို့။ကာမာ ဒီနဝေန၊ ကာမတို့၏ အပြစ်ဖြင့်။ တဇ္ဇေတ္မာ၊ ခြိမ်းခြောက်တော်မူပြီး၍။ နေကွမ္မေ၊ ကာမမှတ္တက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော ရဟန်းအဖြစ်၌။ အာနိသံသံ၊ အာနိသင်္သကို။ ဝါ၊ အကျိုးဂုဏ်ကို။ ပကာသေသိ၊ မူပြီ။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ရဟန်းအဖြစ်၌။ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကို။ ပကာသေသိ၊ ပြီ။ ဣတိ အတ္ထော၊ နက်။ သေသံ။ ကြွင်းသော်ပုဒ်အပေါင်းသည်။ အမ္ဘဇ္ဇသုတ္တဝဏ္ဏနာယံ၊ အမ္ဘဇ္ဇသုတ်၏အဖွင့်၌။

ဝုတ္တာနုယဉ္ဇေဝ၊ ဖွင့်ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်လည်းကောင်း။ ဥတ္တာနတ္ထဥ္ဇ ပေါ်လွင်ထင်ရှားသော အနက်ရှိသည်လည်းကောင်း။ (ဟောတိ။)

၂၇။ အလတ္ထုန္တိ၊ ကား။ ကထံ၊ အဘယ်နည်းဖြင့်။ အလတ္ထုံ၊ ရကုန်သနည်း။ ဟေဘိက္ခုဘာဝေန၊ ဟေဘိက္ခုတို့၏အဖြစ်ဖြင့်။ (အလတ္ထုံ၊ ရကုန်ပြီ။) ကိရ၊ ခဲ့။ ဘဂဝါ၊သည်။ တေသံ၊ ထိုခဏ္ဍ တိသ တို့၏။ ဣဒ္ဓိမယပတ္တစီဝရဿ၊ တန်ခိုးကြောင့်ဖြစ်သော သပိတ်သင်္ကန်း၏။ ဥပနိဿယံ၊ အားကြီးသော မှီရာအကြောင်းကို။ သြလောကေန္တော၊ ဃသ်။ အနေကာသု၊ ကုန်သော။ ဇာတိသု၊ ဘဝတို့၌။ စီဝရဒါနာဒီနိ၊ သင်္ကန်းလှူခြင်း အစရှိသည်တို့ကို။ ဒီဃော၊ ၍။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ဃ ဘိက္ခဝေါ တိ အာဒိ၊ အစရှိသောစကားတော်ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ တေ၊ ထိုခဏ္ဍ တိသတို့သည်။ တာဝဒေဝ၊ ထေ ဘိက္ခဝေါ ဟု မိန့်တော်မူရာ ထိုခဏ၌ပင်။ ဘဏ္ဍု၊ ဦးပြည်းခေါင်းတုံးတို့သည်။ ကာသာယ ဝသနာ၊ ဖန်ရည်ဖြင့်ဆိုးအပ်သော အဝတ်ရှိကုန်သည်။ (ဟုတ္တာ။) သရီရပဋ္ဌိ မုဏ္ဍေဟေဝ၊ ကိုယ်ဦးစွပ်အပ်သည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ အဋ္ဌဟိ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ပရိက္ခာရေဟိ၊ ရဟန်း၏ ပရိက္ခရာတို့ဖြင့်။ ဝဿသတိကတ္ထေရာ ဝိယ၊ ဝါတရာရပြီးသောထေရ်တို့ကဲ့သို့။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ နမဿမာနာ ဝ၊ ရှိခိုးကုန်လျက်သာ။ နိသီဒိ ံသု၊ ထိုင်နေကြကုန်ပြီ။

သန္ဓဿေသိ တိ အာဒိသု၊ အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌။ (အတ္ထော ဇဝံ ဝေဒိတမ္ဘော။) ဣမလောကတ္ထံ၊ ဤ လောကဟု ခေါ်ရစဉ်လာ ခန္ဓာငါးပါးဟူသော အကြောင်းအရာကို။ သန္ဓဿေသိ၊ ကောင်းစွာ ရှုမြင်စေတော်မူပြီ။ ဝါ၊ ပြတော်မူပြီ။ ပရလောကတ္ထံ၊ နောက်လောကဟု ခေါ်ရစဉ်လာ ခန္ဓာငါးပါးဟူသော အကြောင်းအရာကို။ သန္ဓဿေသိ၊ ပြီ။ [ဣမလောကတ္ထန္တိ ဣမလောကဘူတံ ခန္ဓပဉ္စကသင်္ခါတံ အတ္ထံ။ ပရလောကတ္ထန္တိ တ္ထောပိ ဧသေဝ နယော။-ဋီကာ။] ဣမလောကတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿေန္တော၊ ပြတော်မူလတ်သော်။ အနိစ္စန္တိ၊ အနိစ္စဟူ၍။ ဒဿေသိ၊ ပြတော်မူပြီ။ ဒုက္ခန္တိ၊ ဟူ၍။ ဒဿေသိ၊ ပြီ။ အနတ္တာတိ၊ ဟူ၍။ ဒဿေသိ၊ ပြီ။ ခန္ဓေ၊ ခန္ဓာတို့ကို။ ဒဿေသိ။ ဓာတုယော၊ တို့ကို။ ဒဿေသိ။ အာယတနာနိ၊ တို့ကို။ ဒဿေသိ။ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒံ၊ ကို။ ဒဿေသိ။ ရူပက္ခန္ဓဿ၊ ၏။ ဥဒယံ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ ဒဿေန္တော၊ လတ်သော်။ ပဠု၊ ကုန်သော။ လက္ခဏာနိ၊ တို့ကို။ ဒဿေသိ။ တထာ၊ တူ။ ဝေဒနာက္ခန္ဓာဒီနံ၊ အစရှိသည်တို့၏။ (ဥဒယံ၊ ကို။ ဒဿေန္တော၊ လတ်သော်။ ပဠု၊ ကုန်သော။ လက္ခဏာနိ၊ တို့ကို။ ဒဿေသိ။) တထာ၊ တူ။ ဝယံ၊ ပျက်ခြင်းကို။- ဒဿေန္တော ပိ၊ သော်လည်း။ ဥဒယဗ္ဗယဝသေန၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်း

အပြားအားဖြင့်။ ပညာသ၊ ငါးဆယ်သော။ လက္ခဏာနှီ၊ တို့ကို။ဒသောသိ။ ပရမလောကတ္ထံ၊ ကို။ ဒသေန္ဓော၊ လတ်သော်။ နိရုယံ၊ ကို။ ဒသောသိ။ တိရစ္ဆာနယောနိ ံ၊ တိရစ္ဆာန်တို့၏ အစုအဝေးကို။ (ဒသောသိ။)ပေတ္တိဝိသယံ၊ ပြိတ္တာတို့၏ ပေါင်းစုရာအရပ်ကို။ (ဒသောသိ။) အသုရကာယံ၊ အသုရာ အပေါင်းကို။ (ဒသောသိ။) တိဏ္ဏံ၊ ကုန်သော။ ကုသလာနံ၊ တို့၏။ စိပါက်၊ အကျိုးကို။ (ဒသောသိ။) ဆန္ဒံ၊ ခြောက်ထပ်ကုန်သော။ ဒေဝလောကာနံ၊ နတ်ပြည်တို့၏။ သမ္ဘတ္တိ ံ၊ စည်းစိမ်ကို။(ဒသောသိ။) နဝန္နံ၊ကိုးထပ်ကုန်သော။ ဗြဟ္မလောကာနံ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်တို့၏။ သမ္ဘတ္တိ ံ၊ ကို။(ဒသောသိ။) `

သမာဒါပေသိ တိ၊ ကား။ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလတေရသဓုတင်ဒသကထာ ဝတ္ထုအာဒိကေ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလ တဆယ့်သုံးပါးသောဓုတင် ဆယ်ပါး သော ကထာဝတ္ထု အစရှိကုန်သော။ ကလျာဏဓမ္မေ၊ ကောင်းသောတရား တို့ကို။ ဂဏှာပေသိ၊ ယူစေတော်မူပြီ။ [ကထာဆယ်ပါးကို ပဋ္ဌာန်တွင်ရ ဒုတိ ယ ပဏ္ဏာသက ထေရဝဂ် ဒုတိယသေခသုတ်၌ ရှုပါ။]

သမုဇ္ဇေဒေသိတိ၊ ကား။ သုဒ္ဓ၊ စ္စာ။ ဥဇ္ဇေဒေသိ၊ ထက်သန်စေတော်မူပြီ။ အဗ္ဘုဿာဟေသိ၊ အလွန် အားတက်သရော ဖြစ်စေတော်မူပြီ။ ဣဓ လော ကတ္ထဉ္ဇေ၀၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပရမလောကတ္ထဉ္ဇ၊ ကိုလည်းကောင်း။ တာသေ တ္ဌာ တာသေတ္ဌာ၊ ထိတ်လန့်စေ၍ ထိတ်လန့်စေ၍။ အဓိဂတံ ဝိယ၊ ရအပ် သကဲ့သို့။ ကတ္ဌာ၊ ၍။ ကတေသိ၊ ပြီ။ ဟိ၊ မှန်။ ဒ္ဒတ္ထိ ံသကမ္ဘကာရဏ ပဋ္ဌာဝိသတိမဟာဘယပ္ပဘေဒံ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်မှု နှစ် ဆယ့်ငါးပါးသောဘေးကြီး အပြားရှိသော။ ဣဓ လောကတ္ထံ၊ ဤလောကဘ၌ ဖြစ်သော အကြောင်းအရာကို။ ဗုဒ္ဓေ၊ အလုံးစုံသောတရားတို့ကို သိတော် မူသော။ ဘဂ၀တိ၊ သည်။ တာသေတ္ဌာ တာသေတ္ဌာ၊ ၍။ ကထယန္တေ၊ လတ်သော်။ ပစ္ဆာ ဗာဟံ၊ နောက်၌လက်မောင်းရှိအောင်။ ဝါ၊ လက်ပြန်။ ဂါ၊ ဗန္ဓနံ၊ တင်းကြပ်စွာဖွဲ့ခြီအပ်သည် မည်လောက်အောင်။ ဗန္ဓိတ္ဌာ၊ ၍။ စာတုမဟာပထေ၊ လေးခုသောလမ်းကြီးတို့၏ အဆုံး၌။ ဝါ၊ လမ်းဆုံ လမ်းမ လမ်းလေးခွ၌။ ပဟာရသတေန၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းတရာဖြင့်။ တာဠေ တ္ဌာ၊ ပုတ်ခတ်၍။ ဒက္ခိဏဒ္ဓါရေန၊ တောင်တံခါးဖြင့်။' နိယျမာနော ဝိယ၊ ထုတ်ဆောင်အပ်သူကဲ့သို့လည်းကောင်း။ အာဃာတနပန္ဓိကာယ၊ အလွန်နှိပ် စက်ရာဖြစ်သော စဉ်းနှီးတုံးပေါ်၌။ ထပိတသီသော ဝိယ၊ ထားအပ်သော ဦးခေါင်းရှိသူကဲ့သို့လည်းကောင်း။ သူလေ၊ တံကျင်၌။ ဥတ္တာသိတော ဝိယ၊ ထိတ်လန့်စေအပ်သူကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဝါ၊ လျှိုအပ်သူကဲ့သို့လည်းကောင်း။

မတ္တာဟတ္ထိနာ၊ အမုန်ယစ်သောဆင်သည်။ မဒ္ဒိယမာနော ဝိယ စ၊ နင်းချေ အပ်သူသည်ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ သံဝိဂ္ဂေါ၊ ထိတ်လန့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဗုဒ္ဓေ၊ သော။ ဘဂဝတိ၊ သည်။) ပရလောကတ္ထဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ကထယန္တေ၊ လတ်သော်။ နိရယာဒီသု၊ တို့၌။ နိဗ္ဗတ္တော ဝိယ၊ ဖြစ်ရသူ သည်ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဒေဝလောကသမ္ပတ္တိ၊ နတ်ပြည် ဗြဟ္မာ့ပြည်၏ စည်းစိမ်ကို။ အနုဘဝမာနော ဝိယ စ၊ ခံစားရသူသည်ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ [သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ကံကြမ္မာကို မူလပဏ္ဏာသပါဠိတော် သီဟနာဒဝဂ် စူဠဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ် မဟာဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ်နှင့် ဒုကဋ္ဌတ္တရ ပါဠိတော် ပဌမပဏ္ဏာသက ကမ္မကရဏဝဂ်ဝဋ္ဋသုတ်တို့၌ ရှု၍။ နှစ်ဆယ်ခြောက်ပါးသော ဘေးကြီးတို့ကိုကား စူဠနိဒ္ဒေသပါဠိတော် ခဏ္ဍဝိသဏသုတ္တနိဒ္ဒေသ၌ ရှုပါ။]

သမ္ပဟံသေသိတိ၊ ကား။ ပဠိလဒ္ဓဂုဏေန၊ ရအပ်ပြီးသောဂုဏ်ဖြင့်။ စောဒေသိ၊စောဒနာသက်သို့ဖြစ်စေပြီ။ မဟာနိသံသံ၊ မျှားသောအာနိသင်ရှိသည်ကို။ကတ္တာ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ပြီ။ ဣတိ အတ္ထော၊ နက်။

သခါရာနံ အာဒီနဝန္တိ၊ ကား။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ပဌမမဂ္ဂါဓိဂမတ္ထံ၊ ပထမဖြစ်သော သောတာပတ္တိမဂ်ကို ရခြင်းအကျိုးငှာ။ ကာမာနံ၊ တို့၏။ အာဒီနဝံ၊ ကို။ ကထေသိ၊ ပြီ။ ဣမ ပန၊ ဤအထက်မဂ်အကျိုးငှာ ဟောတော်မူရာ၌ကား။ ဥပရိမဂ္ဂါဓိဂမတ္ထံ၊ အထက်မဂ်ကို ရခြင်းအကျိုးငှာ။ ("ပကာသေသိ"၌ စပ်။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သခါရာ၊ တို့သည်။ အနိစ္စာ၊ ကုန်။ အဒ္ဓုဝါ၊ မခိုင်ခံ့ကုန်။ အနဿာသိကာ၊ သာယာဖွယ်မရှိကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယာဝ စ၊ အလွန်အကဲသာလျှင်။ ဣဒံ (ဣမေသု) သမ္ပသခါရေသု၊ ဤအလုံးစုံသော သခါရတို့၌။ နိဗ္ဗိန္ဒိတုံ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့် ငြီးငွေ့ခြင်းငှာ။ အလမေव၊ သင့်တော့သည်သာ။ ဝိရဇ္ဇိတုံ၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် မတပ်ခြင်းငှာ။ အလံ (ဧဝ)၊ သာ။ ဝိမုစ္စိတုံ၊ ဖိုလ်ဉာဏ်ဖြင့် လွတ်မြောက်ခြင်းငှာ။ အလံ (ဧဝ)၊ သာ။ ဣတိအာဒီနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ သခါရာနံ၊ တို့၏။ အာဒီနဝဠ္ဠ၊ ကိုလည်းကောင်း။ လာမကဘာဝဠ္ဠ၊ ယုတ်ညံ့သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဘပ္ပဋိဘယံ၊ ထိုသခါရဟူသော အကြောင်းရှိသော။

စောဒေသိ။ ။ပဠိလဒ္ဓဂုဏေန စောဒေသိတိ "တံတံ ဂုဏာဓိဂမေန အယမ္ပိ တုမ္ဟေဟိ ပဠိလဒ္ဓေါ အာနိသံသော။ အယမ္ပိ"တိ ပစ္စက္ခတော ဒဿေန္တော "ကိံ ဣတော ပုမ္ဗေ ဝေရုပ် အတ္ထိ"တိ (ဤအခါမှ ရှေးမ ဤသို့သတောရှိသော အကျိုးအာနိသင်ရှိခဲ့သလော ဟု။) စောဒေန္တော ဝိယ (စောဒနာသက်သို့။) ဒေဟောသိ၊ တေ နာဟ "မဟာနိသံသံ ကတ္တာ ကထေသိ"တိ။—ဋီကာ။

ကိလမထံ စ၊ ပင်ပန်းခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ပကာသေသိ၊ ပြီ။ စ၊ ဆက်။ တတ္ထ၊ ထို ပထမမဂ်အကျိုးငှာ ဟောပြတော်မူရာ၌။ နေကွမ္မေ၊ ကားမမ္မ ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော ရဟန်းအဖြစ်၌။ (အာနိသံသံ၊ ကို။ ပကာ သေသိ)ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤ အထက်မဂ် အကျိုးငှာ ဟောတော်မူရာ၌။ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်လှစွာသော။ ဣဒံ နိဗ္ဗာနံနာမ၊ ဤ နိဗ္ဗာန်မည်သည်။ ပဏီတံ၊ မွန်မြတ်၏။ တာဏံ၊ စောင့်ရှောက်တတ်၏။ လေဏံ၊ ပုန်းအောင်းရာတည်း။ ဣတိ အာဒိနာ၊ သော။ နယေန ဖြင့်။ နိဗ္ဗာနေ၊ ၌။ အာနိသံသံ၊ ကို။ ပကာသေသိ၊ ပြီ။

မဟာဇနကာယမဇ္ဈိမာဘာ

၇၈။ မဟာဇနကာယောတိ၊ ကား။ ဒ္ဝိန္နံ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ တေသံ ယေဝ ကုမာရာနံ၊ ထို မင်းသားတို့၏ပင်။ ဥပဋ္ဌာကဇနကာယော၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော လူအပေါင်းသည်။ (အယောသိ-၌စပ်။)

၇၀။ ဘဂဝန္တံ သရဏံ ဂစ္ဆာမ ဓမ္မဉ္စာတိ၊ ကား။ သံဃဿ၊ ၏။ အပရိပုဏ္ဏတ္တာ၊ မပြည့်သေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒ္ဝေဝါစိကမေဝ၊ နှစ်ခွန်းသော စကားရှိသည်သာ လျှင်ဖြစ်သော။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ အဂမံသု၊ ရောက်ကုန်ပြီ။ (တနည်း) သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ အဂမံသု၊ ဆည်းကပ်ကြကုန်ပြီ။

၇၁။ အလတ္ထန္တိ၊ ကား။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဟေဘိက္ခုဘာဝေနေဝ၊ ဟေဘိက္ခု အဖြစ်ဖြင့်သာလျှင်။ အလတ္ထံ၊ ရကုန်ပြီ။ ဣတောဝ၊ ဤ ဝါရမှ။ အနန္တရေ၊ အခြားမဲ့ဖြစ်သော။ ပမ္ဘိဒါဝါရေ ပိ၊ ရဟန်းပြုရာ ဝါရ၌လည်း။ ဧသေဝ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော အစီအရင်သည်သာလျှင်။ နယော၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ဆောင်ကြောင်း အစီအရင်တည်း။

စာရိကာအနုဇာနနအဖွင့်

၇၆။ ပရိဝိတက္ကော ဥမ္မပါဒီတိ၊ ကား။ ကဒါ၊ ၌။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်တော်မူသနည်း။ သမ္ဗောဓိတော၊ ဗုဒ္ဓစာလေးပါးကို သိတော်မူရာအခါမှ။ (ဘုရားဖြစ်တော်မူရာအခါမှ။) သတ္တ သံဝစ္ဆရာနိ၊ ခုနှစ်နှစ်တို့ကိုလည်းကောင်း။

သတ္တ မာသေ၊ ခုနစ်လတ္တိုကိုလည်းကောင်း။ သတ္တ ဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်တို့ကို လည်းကောင်း။ အတိက္ကမိတ္ဘာ၊ လွန်ပြီး၍။ ဝါ၊ လွန်ပြီးမှ။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။ ကိရ၊ ခဲ့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပိတုသင်္ဂဟံ၊ ခမည်းတော်ကို ချီးမြှောက်ခြင်းကို။ ကရောန္တော၊ ပြုတော်မူလျက်။ ဝိဟာသိ၊ ပြီ။ [ခုနစ်နှစ် ခုနစ်လ ခုနစ်ရက်အတွင်း၌ ကျွတ်ထိုက်သော ဝေနေယျများ မရှိသောကြောင့် ပိတုသင်္ဂဟ ပြုလျက် နေတော်မူပြီ။ ပိတုသင်္ဂဟံ ကရောန္တော ဝိဟာသိ သမ္မောဓိတော "သတ္တသံဝစ္ဆရာနိ သတ္တမာသေ သတ္တဒိဝသေ" တိ အာနေတ္ဘာ သမ္ဘန္ဓော၊ တဋ္ဌ ခေါ ဝေနေယျာနံ တဒါ အဘာဝတော။-ဋီကာ။]

ရာဇာ ပိ၊ သည်လည်း။ စိန္တေသိ၊ ပြီ။ (ကိံ၊ သနည်း။) မယှံ၊ ၏။ ဇေဋ္ဌပုတ္တော၊ သားတော်အကြီးသည်။ နိက္ခမိတ္ဘာ၊ ၍။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဇာတော၊ ပြီ။ မေ၊ ၏။ ဒုတိယပုတ္တော၊ ဒုတိယသားတော်သည်။ နိက္ခမိတ္ဘာ၊ ၍။ အဂ္ဂသာဝကော၊ အမြတ်ဆုံး သာဝကသည်။ ဇာတော၊ ပြီ။ ပုရောဟိတ ပုတ္တော၊ ပုရောဟိတ်၏ သားတော်သည်။ ဒုတိယအဂ္ဂသာဝကော၊ ဒုတိယအမြတ်ဆုံး သာဝကသည်။ ဇာတော၊ ပြီ။ အဝသေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော။ ဣမေ စ ဘိက္ခူ၊ ဤရဟန်းတို့သည်လည်း။ ဂိဟိကာလေပိ၊ လူဖြစ်ရာ အခါ၌လည်း။ မယှံ၊ ၏။ ပုတ္တမေဝ၊ သားကိုသာ။ ပရိဝါရေတ္ဘာ၊ ဝိုင်းရံ၍။ ဝိစာရိ သု၊ လှည့်လည်ကြကုန်ပြီ။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဣမေ၊ ဤ ဘုရားအမှူးရှိသော ရဟန်းတို့သည်။ ဣဒါနိ ပိ၊ ယခုအခါ၌လည်း။ မယှံယေဝ၊ ၏သာလျှင်။ ဘာရော၊ တာဝန်တည်း။ စ၊ တာဝန်သာမကသေး။အဟမေဝ၊ သည်သာ လျှင်။ နေ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော ထိုရဟန်းတို့ကို။ စတူဟိ၊ ကုန်သော။ ပစ္စယေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌဟိဿာမိ၊ ပြုစုလုပ်ကျွေးအံ့။ အညေသံ၊ အခြားသူတို့ အား။ သုကာသံ၊ ပြုစုလုပ်ကျွေးခွင့်ကို။ နဒဿာမိ၊ မပေးအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ဝိဟာရဒ္ဒါရကောဋ္ဌကတော၊ ကျောင်းတိုက် တံခါးမုခ်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ယာဝ ရာဇဂေဟဒ္ဒါရုမင်း၏ နန်းတော်တံခါး တိုင်အောင်။ ဥဘယတော၊ နှစ်ဘက်၌။ ခဒိရပါကာရံ၊ ရှားသားတံတိုင်းကို။ ကာရာပေတ္ဘာ၊ ပြုစေပြီး၍။ ကိလဉ္ဇေဟိ၊ ဖျာတို့ဖြင့်။ ဆာဒါပေတ္ဘာ၊ ဖုံးစေ၍။ ဝတ္ထေဟိ၊ အဝတ်တို့ဖြင့်။ ပဋိစ္ဆာဒါပေတ္ဘာ၊ ထပ်မံဖုံးလွှမ်းစေပြီး၍။ ဥပရိ စ၊ အထက်၌လည်း။ ဆာဒါပေတ္ဘာ၊ မိုးကာစေပြီး၍။ သုဝဏ္ဏတာရကဝိစိတ္တံ၊ ရွှေကြယ်တို့ဖြင့် ထူးဆန်းသော။ သမောလမ္ပိတတာလကွန္ဒမတ္တံ၊ ကောင်းစွာတွဲလျားကျသော ထန်းပင်လုံးအတိုင်း အရှည်ရှိသော။ ဝိဝိဓပုပ္ဖ ဒါမဝိတာနံ၊ အထူးထူးအပြားပြားသော ပန်းဆိုင်းဗိတန် မျက်နှာကြက်ကို။

ကာရာပေတ္တာ၏။ ဟေဋ္ဌာ၊အောက်၌။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ စိတ္တတ္ထရဏေဟိ၊ဆန်း ကြယ်သော အခင်းတို့ဖြင့်။ သန္ဌရာပေတ္တာ၊ခင်းစေပြီး၍။အနေ္ဓာ၊ အတွင်း၌။ ဥဘော့ဘာသု၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော။ ပယောသု၊ ဘေးတို့၌။ မာလာဝစ္ဆကေ၊ ပန်းပင်ငယ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပုဏ္ဏဃဋေ၊ ပြည့်သော ရေအိုးတို့ကိုလည်း ကောင်း။ သင့်လမဂ္ဂဝါသတ္ထာယ၊ အလုံးစုံသောလမ်းကို ထုံစေခြင်းအကျိုး ငှာ။ ဂန္ဓနေ၊ နံ့သာတို့၏ အကြားဌ၌။ ပုပ္ဖါနိ၊ ပန်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပုပ္ဖဏ္ဍေ၊ ပန်းတို့၏အကြား၌။ ဂန္ဓေ၊ နံ့သာတို့ကိုလည်းကောင်း။ ထပါပေ တ္တာ၊ ထားစေပြီး၍။ ဘဂဝတော၊ အား။ ကာလံ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးချိန်ကို။ အာရောစာပေသို့၊ လျှောက်စေပြီ။

ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခုသံဃပရိဝုတော၊ ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံအပ်သည်။ (ဟုတ္တာ။) အဘဏ္ဍာသာဏိယာဝ၊ ကန့်လန့်ကာ၏ အဝန်းဖြင့်သာ။ ရာဇ ဂေဟံ၊ မင်း၏နန်းတော်သို့။ ဂန္ဓာ၊ မူ၍။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ကို။ ကတ္တာ၊ မူ၍။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ပစ္စာဂစ္ဆတိ၊ ပြန်ကြွတော်မူ၏။ အညော၊ မင်းမှအခြားသော။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒဠ္ဍမ္ပိ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာသော်မှ လည်း။ နလဘတိ၊ မရ။ ပန၊ ချီးမွမ်းဖွယ်ရာ သမ္ဘာဝနာကား။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ဒါတုံဝါ၊ ပေးလှူခြင်းငှာလည်းကောင်း။ ပူဇံ၊ ပူဇော်မှုကို။ကာတုံဝါ၊ ပြုခြင်းငှာလည်းကောင်း။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သောတုံဝါ၊ နာခြင်းငှာလည်းကောင်း။ ကုတော၊ အဘယ်မှ။ ဝါ၊ အဘယ်မှာ။ လဘတိ၊ ရနိုင်ပါအံ့နည်း။ နာဂရာ၊ မြို့သူမြို့ဘားတို့သည်။ စိန္တေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ (ကိုး၊ နည်း။) အဇ္ဇ၊ယနေ့။သတ္တာ၊ သည်။ လောကော၊ ၌။ ဥပ္ပန္နဿ၊ ပွင့်တော်မူစဉ်။ သတ္တမာသာမိကာနံ၊ခုနှစ် လ်အလွန်ရှိကုန်သော။ သုတ္တသံဝစ္ဆရာနံ၊ ခုနှစ်နှစ်တို့သည်။ (ဟောန္တိ။) မယဉ္စ၊ တို့သည်လည်း။ ဒဠ္ဍမ္ပိ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာသော်မှလည်း။ ဝါ၊ ဖူးမြင် ခွင့်ကိုသော်မှလည်း။ နလဘာမ၊ မရကြကုန်။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ဒါတုံဝါ၊ လည်း ကောင်း။ ပူဇံ၊ ကို။ ကာတုံဝ့ါ၊ လည်းကောင်း။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သောတုံ ဝါ၊ လည်းကောင်း။ ပဂေဝ(လဘာမ)၊ အဘယ်မှာ ရနိုင်ကုန်အံ့နည်း။ (တနည်း) ပဂေဝ၊ ရှေးဦးမဆုံ အုစ်ကုပင်။ (နလဘာမ၊ မရကြ ကုန်။) ရာဇာ၊ သည်။ မယှမေဝ၊ ၏သာ။ ဗုဒ္ဓေ၊ တည်း။ မယှမေဝ၊ ၏သာ။ ဓမ္မော၊ တည်း။ မယှမေဝ၊၏သာ။ သံဃော၊ တည်းဖ-ကုတိ၊ သို့။ မမာယိတ္တာ၊ ငါ့ဥစ္စာဟုပြု၍။ ဝါ၊ မြတ်နိုးရ။ သယမေဝ၊ မိမိချည်းသာ။ ဥပဋ္ဌဟိ၊ ပြုစုလုပ်ကျွေးပြီ။

စ၊ ဆက်။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နမာနော၊ ပွင့်တော်မူလတ်သော်။ သဒေဝ ကဿ၊ နတ်နှင့်တကွဖြစ်သော။ လောကဿ၊ သတ္တဝ့ါအပေါင်း၏။ အတ္ထာယ၊

အကျိုးငှာ။ ဟိတာယ၊ စီးပွားအလို့ငှာ။ ဥပ္ပန္နော၊ ပွင့်တော်မူပြီ။ ဟိ၊ မှန်။ ရညောယေဝ၊ ၏သာ။ ဝါ၊ မှာသာ။ နိရယော၊ ငရဲသည်။ ဥဏ္ဏော၊ ပူသည်။ နိ အသ၊ မဖြစ်ရာ။ အညေသံ၊ မင်းမှတပါး အခြားသူတို့၏။ နိလုပ္ပလဝန သဒိသော၊ ကြာညိုဟောနှင့်တူသည်။ (နိ အသ၊ ရာ။) တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ရာဇာနံ၊ ကို။ ဝဒါမ၊ သံတော်ဦးတင်ကြကုန်စို့။ (ကိုး၊နည်း။) နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ သစေ ဒေတိ၊ အံ့။ ဣစ္ဆေတံ၊ ဤသို့ ပေးခြင်းသည်။ ကုသလံ၊ကောင်း၏။ နော စေ ဒေတိ၊မာကယ်၍ မပေးအံ့။ (ဝေ သတိ၊ သော်။) ရညာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ယုဇ္ဈိတွာ ပိ၊ စစ်တိုက်၍လည်း။ သံဃံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ပင့်၍။ ဒါနာဒီနိ၊ အစရှိကုန်သော။ ပုညာနိ၊ တို့ကို။ ကရောမ၊ ကုန်စို့။ ပန၊ ထိုသို့ပင် ပြုကြပါကုန်သော်လည်း။ သုဒ္ဓနာဂရေဟေဝ၊ ဇေတဝုရိသမဖက် သက်သက်သော မြို့သူမြို့သားတို့ချည်းသာ။ ဝေါ၊သို့။ ကာတုံ။ ဌာ။ နု သက္ကာ၊ ကောင်း။ ဧကံ၊ သော။ ဇေတဝုရိသမို့၊ အကြီးအက ယောက်ျား ကိုလည်း။ ဂဏှာမ၊ ယူကြကုန်စို့။ ဣတိ၊ သို့။ (စိန္တေသုံ၊ ကြံကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံပြီး၍။)

တေ၊ ထို မြို့သူမြို့သားတို့သည်။ သေနာပတိ၊ စစ်သူကြီးကို။ ဝါ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၍။ ဟသ၊ ထို စစ်သူကြီးအား။ တေမတ္ထံ၊ဤ အကြောင်းကို။ အာရောစေတ္တာ၊ ပြောပြ၍။ သာမိ၊ အရှင်။ အမှာကံ၊ ကျွန်ုပ်တို့၏။ ပဏ္ဍော၊ ဘက်သားသည်။ အဟောသိ ကိ၊ ဖြစ်မည်လော။ ဥဒါဟု၊ သို့မဟုတ်။ ရညော၊ ၏။ ပဏ္ဍော၊ သည်။ အဟောသိ ကိ၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ပြောကြကုန်ပြီ။ သော၊ ထို စစ်သူကြီးသည်။ အဟံ၊ သည်။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ ပဏ္ဍော၊ သည်။ ဟောမိ၊ အံ့။ အပိ စ၊ ထိုသို့ သင်တို့၏ဘက်သား ဖြစ်ပါ သော်လည်း။ ပဌမဒိဝသော၊ ပထမနေ့ကို။ မယှံ၊ အား။ ဒါတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။ တေ၊ ထို မြို့သူမြို့သားတို့သည်။ သမ္ဗဒ္ဓိစ္ဆံသု၊ လက်ခံကြ ကုန်ပြီ။ သော၊ ထို စစ်သူကြီးသည်။ ရာဇာနံ၊ ကို။ ဝါ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၍။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းမြတ်။ နာဂရာ၊ တို့သည်။ တုမှာကံ၊ အရှင်မင်းမြတ် တို့အား။ ကုပိတာ၊ စိတ်ဆိုးကြပါကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ သံတော်ဦး တင်ပြီ။ တာတ၊ အမောင် စစ်သူကြီး။ ကိမတ္ထံ၊ အဘယ်အကျိုးငှာ။ ဝါ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ (ကုပိတာ၊ ကုန်သနည်း။) ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ သတ္ထာရံ၊ကို။ တုမှေယေဝ၊ အရှင်မင်းမြတ်တို့ချည်းသာ။ ဥပဋ္ဌာယ ကိရ၊ ပြုစု လုပ်ကျွေးကြကုန်သတတ်။ အမှေ၊ငါတို့သည်။(သတ္ထာရံ၊ကို။ ဥပဋ္ဌာတုံ၊ ငှာ။) နု လဘာမ ကိရ၊ မရကြကုန်သတတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့်။

(ကုပ်ိတာ၊ ကုန်ပြီ။) ဣဒါနိ ပိ၊ ဌ္ဌလည်း။ (သတ္ထာရံ၊ ကို။ ဥပဋ္ဌာတုံ၊ ဌာ။) သစေ လဘန္တိ၊ အကယ်၍ ရကုန်သေးအုံ့။ (ဝေ်သတိ၊ သော်။) နု ကုပ္ပန္တိ၊ စိတ်မဆိုးကြပါကုန်။ ဒေဝ၊ မြတ်။ အ လဘန္တာ၊ ကုန်လတ်လော်။ တုမှေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ တကွ။ ယုဇ္ဈိတုကာမာ၊ စစ်တိုက်ခြင်းငှာ အလိုရှိကြပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ သံတော်ဦးတင်ပြီ။ တာတ၊ အမောင်။ ယုဇ္ဈာမိ၊ အုံ့။ အဟံ၊ သည်။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ကို။ နု ဒေမိ၊ အုံ့။ ဣတိ၊ သို့ ပြောပြီ။

။ဒေဝ၊ မြတ်။ တုမ္ဟာကံ၊ တို့၏။ ဒါသာ၊ ကျွန်တို့သည်။ တုမှေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ ကွ။ ယုဇ္ဈာမ၊ ကုန်အုံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ကံ၊ အဘယ်သူ့ကို။ ဂဏှိတွာ၊ ယူ၍။ ယုဇ္ဈိဿထ၊ ကုန်လတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ သံတော်ဦးတင်ပြီ။ တုံ၊ သည်။ သေနာပတိ နနု၊ စစ်သူကြီးမဟုတ်လော။ ဣတိ၊ သို့ ပြောပြီ။ ဒေဝ၊ မြတ်။ အဟံ၊ ကျွန်ဖော်မျိုးသည်။ နာဂရေဟိ၊ တို့နှင့်။ ဝိနာ၊ ၍။ (ယုဇ္ဈိတုံ၊ ဌာ။) နု သမတ္ထော၊ မစွမ်းနိုင်ပါ။ ဣတိ၊ တင်ပြီ။ တုတော၊ ထိုမှ နောက်၌။ ဝါ၊ ထိုသို့ သံတော်ဦးတင်ခြင်းကြောင့်။ ဟုတ္ဝာ၊ သည်။ နာဂရာ၊ တို့သည်။ ဗလဝန္တော၊ အားရှိကုန်၏။ သေနာပတိ ပိ၊ စစ်သူကြီး သော်မှလည်း။ တေသညေव၊ ထို မြို့သူမြို့သားတို့၏ပင်။ ပဂ္ဂော၊ ဘက်သားသည်။ (ဟော်တိ၊ ၏။) ဣတိ၊ သို့။ ဥ တွာ၊ ၍။ အညာနိ ပိ၊ အခြားလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တ မာသာဒီကာနိ၊ ကုန်သော။ သတ္တ သံဝစ္ဆရာနိ၊ ပတ်လုံး။ မယှံ၊ ဒေါ။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ကို။ ဒဒန္တု၊ ပေးကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ နာဂရာ၊ တို့တည်။ နု သမ္ဘဒ္ဒိ ံသု၊ လက်မခံကြကုန်။ ရာဇာ၊ သည်။ ဆဝဿာနိ၊ ပတ်လုံး။ (ဘိက္ခုသံဃံ၊ ကို။ ဒဒန္တု၊ ကုန်လော့။) ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ နာဂရာ၊ တို့သည်။ နု သမ္ဘဒ္ဒိ ံသု၊ ကုန်။ ပဌ (ဝဿာနိ မယှံ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ဒဒန္တု၊ ဣတိ၊ အာဟ။ နာဂရာ နု သမ္ဘဒ္ဒိ ံသု။)[ဤသို့ လိုက်၍ပေးပါ။] စတ္တာရိ(ဝဿာနိ)၊ လေးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ တီဏိ(ဝဿာနိ)၊ သုံးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဒွေ (ဝဿာနိ)၊ နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဧကဝဿံ၊ တနှစ်ပတ်လုံး။ မယှံ၊ အား။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ကို။ ဒဒန္တု၊ ကုန်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဟာပေသိ၊ လျော့စေပြီ။ ဧဝံ၊ သို့။ ဟာပေန္တေ ပိ၊ လျော့ခစပါလျှော်လည်း။ နု သမ္ဘဒ္ဒိ ံသု၊ ကုန်။ အညေ၊ ကုန်သော။ သတ္တ ဒိဝသေ၊ ခုနှစ်ရက်တို့ကို။ ယာစိ၊ ပြီ။ နာဂရာ၊ တို့သည်။ ဒါနိ၊ ယံခုအခါ၌။ အတိ ကက္ခဋံ၊ အလွန် ကြမ်းတမ်းမှုကို။ ရညာ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ကွ။ ကာတုံ၊ ဌာ။ နု ဝဋ္ဋတိ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံ၍။ အနုဇာနိ ံသု၊ ခွင့်ပြုကြကုန်ပြီ။

ရာဇာ၊ သည်။ သတ္တ မာသာဓိကာနုံ၊ ကုန်သော။ သတ္တန္နံ သံဝစ္ဆရာနုံ၊ တို့၏။ ဝါ၊ တို့အတွက်။ သင်္ဂီတံ၊ စီရင်အပ်ပြီးသော။ ဒါနမုခံ၊ လှူခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ပစ္စည်းဝတ္ထုကို။ [ဒါနမုခန္တိ ဒါနကရဏူပါယံ။ ဒါန ဝတ္ထုန္တိ အတ္ထော။—ဋီကာ။] သတ္တန္နမေဝ ဒိဝသာနုံ–ခုနစ်ရက်သာလျှင် ဖြစ်သောနေ့တို့၏ အတွက်။ စိဿဇ္ဇေတ္မာ၊ စွန့်လွှတ်၍။ ဆဒိဝသေ၊ ခြောက်ရက်တို့ပတ်လုံး။ ကေသဠ်ဠ်၊ တစုံတယောက်သော လူတို့သည်။ ,အပသ္သန္တာ နညော၊ မမြင်ကုန်စဉ်ပင်။ ဒါနုံ၊ ကို။ ဒတ္မာ၊ ၍။ သတ္တမေ ဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်နေ့၌။ နာဂရေ၊ တို့ကို။ ပက္ကောသာပေတ္မာ၊ ခေါ်စေ၍။ တာတာ၊ အမောင်တို့။ ဧဝရူပံ၊ ရှိသော။, ဒါနုံ၊ ကို။ ဒါတုံ၊ ဌာ။ သက္ခိဿထ၊ စွန်းနိုင်ကုန်လတ္တံ့လော။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ မေးပြီ။ တေပိ၊ ထိုမြို့သူမြို့သား၊ တို့သည်လည်း။ အမှေယေဝ၊ ကျွန်တော်မျိုး၊ တို့ကိုသာ။ နိဿာယ၊ ၍။ တံ၊ ထို ဒါနဝတ္ထုသည်။ ဒေဝဿ၊ အရှင်မင်း၏အတွက်။ ဥပ္ပန္နံ နနု၊ ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္မာ၊ သံတော်ဦး တင်ပြီး၍။ သက္ခိဿာမ၊ စွမ်းနိုင်ပါကုန်အုံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ ရာဇာ၊ သည်။ ပိဋ္ဌိဟတ္ထေန၊ လက်ဖမိုးဖြင့်။ အဿုနိ၊ တို့ကို။ ပုဉ္ဆမာနော၊ သုတ်လျက်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဝန္ဒိတ္မာ၊ ၍။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ အဟံ၊ သည်။ အဋ္ဌသင်္ခ်ေယ်ကမ္ဘုသတသဟဿံ၊ တသိန်းခြောက်သောင်းရှစ်ထောင်သော ရဟန်း အပေါင်းကို။ အညာသ၊ ၏။ ဝါရုံ၊ အလှည့်အကြိမ်ကို။ အကတ္မာ၊ ၍။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်အပိုင်းအခြားအတိုင်း။ ဝါ၊ အသက်ရှည်သမျှ။ စတူဟိ၊ ကုန်သော။ ပစ္စယေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌဟိဿာမိ၊ ပြုစုလုပ်ကျွေးအုံ့။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံခဲ့ပါပြီ။ ဟန၊ ထိုသို့ ကြံခဲ့ပါသော်လည်း။ ["နာဂရာ ပန" ဟု "ပန" ပါလျှင် ကောင်း၏။ မပါသောကြောင့် ထည့်သည်။] နာဂရာ၊ တို့သည်။ ဒါနိ၊ ၌။ မေ၊ ခမည်းတော်အား။ နု အနုညာတာ၊ ခွင့်မပြုကြပါကုန်။ ဟိ၊ မှန်။ နာဂရာ၊ တို့သည်။ မယံ၊ တို့သည်။ ဒါနုံ၊ ကို။ ဒါတုံ၊ ဌာ။ ဝါ၊ ပေးလှူခွင့်ကို။ နု လဘာမ၊ ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံ၍။ ကုပ္ပန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ ရှင်း။ သေ၊ ၌။ ဝါ၊ နက်ဖန်ခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ တေသံ၊ ထို မြို့သူမြို့သား၊ တို့ကို။ အနုဂ္ဂဟံ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းကို။ ကရော ထ၊ ပြုတော်မူပါကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ လျှောက်ပြီ။

အထ၊ "လျှောက်ပြီးရာ ထိုအခါ၌။ ဒုတိယဒိဝသေ၊ ၂–ရက်မြောက်နေ့၌။ သေနာပတိ၊ သည်။ မဟာဒါနုံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို။ သင်္ဂဇ္ဇေတ္မာ၊ စီရင်ပြီး၍။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့် စောင့်ရှောက်

ကုန်လတ်သော်။ အညော၊ မိမိမှတပါး အခြားသော။ ကောစိ၊တစုံတယောက်သည်။ ကောဘိက္ခမ္မိ၊ တဇ္ဇန်းသော ဆွမ်းကိုသော်မှလည်း။ နဒေတိ၊မပေးနိုင်။ ဝေ၊ ဤသို့ တဇ္ဇန်းသော ဆွမ်းကိုသော်မှ မပေးနိုင်လေ့ကျက်အောင်သော အခြင်းအရာမှားဖြင့်။ ရက္ခထ၊ စောင့်ရှောက်ကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြော၍။ သမန္တာ၊ ပတ်ဝန်းကျင်၌။ ပုရိသေ၊ တို့ကို။ တာ၊ပသိ၊ ထားပြီ။ တံဒိဝသံ၊ ထိုစစ်သူကြီး ဆွမ်းမကပ်မီနေ့၌။ သေဋ္ဌိဘရိယာ၊ သင်္ဃေးကတော် သည်။ ရောဒမာနာ၊ ငိုလျက်။ ဒိတရံ၊ သမီးကို။ အာဟ၊ ပြီ။(ကိ၊နည်း။) အမ္မ၊ ချစ်သမီး။ တဝ၊ သင်၏။ ပိတာ၊ ဖခင်သည်။ သစေ ဇီဝေယျ၊ အကယ်၍ အသက်ရှင်အုံ့။(ဝေ၊ သတိ။) အဇ္ဇ၊ နေ့။ အဟံ၊ သည်။ပဌမံ၊စွာ။ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဘောဇေယ္ယံ၊ ဆွမ်းကပ်ရ ရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ (အာဟ။) သာ၊ ထို သင်္ဃေးသမီးသည်။ တံ၊ ထို မိခင်ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ (ကိ၊ နည်း။) အမ္မ၊ မိခင်။ မာ စိန္တယိ၊ တောင်တောင်ဤဤ မကြံနည်ပါလင့်။ ယထာ၊ အဲကြောင် အခြင်းအရာအားဖြင့် ပြုလတ်သော်။ ဗုဒ္ဓပွမုခေါ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်။ ပဌမံ၊ စွာ။ အမှာကံ၊ ချစ်သမီးတို့၏။ ဘိက္ခံ၊ ကို။ ပရိဘုဉ္ဇိဿတိ၊ဘုဉ်းပေးတော်မူရလတ္တံ့။ တထာ၊ ထိုသမီးတို့၏ ဆွမ်းကိုဘုဉ်းပေးရလောက်အောင်သော အခြင်းအရာ အားဖြင့်။ အဟံ၊ သည်။ ကရိဿာမိ၊ ပါအုံ့။ ဣတိ၊ သို့။(အာဟ။)

တတော၊ ထိုမှနောက်၌။ သတသဟဿဿ ဣနိကာယ၊ အဖိုး တသိန်းတိုက်သော။ သုဝဏ္ဏပါတိယာ၊ ရွှေခွက်၌။ နိရုဒကပါယာသာ၊ ရေမရှိသော နို့ဆွမ်းဖြင့်။ ပူရေတ္ဝာ၊ ပြည့်စေ၍။ သပ္ပိမဓုသက္ကရာဒီဟိ၊ ထောပတ် ပျားရည် သကာအစရှိသည်တို့ဖြင့်။ အာဘိသင်္ခရိတ္ဝာ၊ ပြုစီရင်ပြီး၍။ အညဝယ၊အခြားသော။ ပါတိယာ၊ ရွှေခွက်ဖြင့်။ ပဋိကုဋ္ဌိတ္ဝာ၊ မှောက်၍။ တံ၊ ထို ရွှေခွက်ကို။သုမနမာလာဂုဏ္ဍေဟိ၊ မြလေးပန်းကုံးတို့ဖြင့်။ ပရိက္ခိပိတ္ဝာ၊ ဝန်းရံ၍။ မာလာဂုဏ္ဍသဒိသံ၊ ပန်းကုံးနှင့်တူသည်ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဂါမံ၊ သို့။ ပဝိသနဝေလာယ၊ ဝင်တော်မူရာ အချိန်၌။ သယမေဝ၊ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ဥက္ခိပိတ္ဝာ၊ မြှောက်ချီ၍(ရွက်၍။) ဒါသိဂဏပရိဝုတာ၊ ကျွန်မ အပေါင်းသည် ခြံရံအပ်သည်။[ဓာတိဂဏပရိဝုတာ၊ အထိန်းအပေါင်းခြံရံအပ်သည်။–မူကွဲ။] (ဟုတ္ဝာ။)နဂရာ၊ မြို့မှ။ နိက္ခမိ၊ ထွက်ပြီ။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊လမ်းခရီးအကြား၌။ သေနာပတိဥပဇ္ဇာကာ၊ စစ်သူကြီး၏ အလုပ်အကျေးတို့သည်။ အမ္မ၊ အမိ။ ဣတော၊ ဤအရပ်သို့။ မာ အဂမ၊ မ သွားပါလင့်။ ဣတိ၊သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

မဟာပုညာနာမ၊ ကြီးသောဘုန်းရှိသူတို့မည်သည်။ မနာပုကထာ၊ မြတ်နိုးဖွယ်စကားရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ စ၊ ဆက်။ တေသံ၊ ထို စစ်သူကြီး၏ အလုပ်အကျွေးတို့သည်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်အာထပ်ထပ်။ ဘဏ္ဍာနံ၊ ပြောကြကုန်စဉ်။ ကထာ၊ စကားသည်။ ဝါ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂိပိတုံ၊ ပယ်မြစ်ခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ သာ၊ ထိုသဒ္ဒေးသမီးသည်။ စူဠပိတာ၊ ဘဒ္ဒေးတို့။ မဟာပိတာ၊ ဘကြီးတို့။ မာတုလာ၊ ဦးလေးတို့။ ဝါ၊ ဦးကြီးတို့။ ဂိယာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ တုမှေ၊ အရှင်တို့သည်။ ဂန္တုံ၊ သွားခြင်းငှာ။ ဝါ၊ သွားခွင့်ကို။ နဒေထ၊ မပေးကြပါကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ အမ္မ၊ အမိ။ သေနာပတိနော၊ သည်။ အညာ၊ မိမိမှတပါး အခြားသော။ ကာ၊ စိ၊ တစုံတယောက်အား။ ခါဒနီယဘောဇနီယံ၊ ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို။ ဒါတုံ၊ ငှာ။ ဝါ၊ ပေးခွင့်ကို။ မ ဒေထ၊ မပေးကြကုန်လင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြော၍။ ထပိတာ၊ ထားအပ်ကုန်သည်။ အမ္မ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ (ဂန္တုံ၊ ငှာ။ ဝါ၊ ကို။ နဒမ္မ၊ မပေးကုန်။)

ကိံ ပန၊ အသို့ပါနည်း။ မေ၊ ကျွန်ုပ်၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ခါဒနီယံ၊ ခဲဖွယ်ကိုလည်းကောင်း။ ဘောဇနီယံ၊ ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း။ ပဿထ၊ မြင်ပါကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြီ။ မာလာဂုဋ္ဌံ၊ ပန်းကုံးကို။ ပဿာမ၊ မြင်ပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောကြကုန်ပြီ။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ သေနာပတိ၊ သည်။ မာလာဂုဋ္ဌပူဇမ္မိ၊ ပန်းကုံးဖြင့် ပူဇော်မှုကိုလည်း။ ကာတုံ၊ ငှာ။ ဝါ၊ ပြုခွင့်ကို။ နဒေတိ ကိံ၊ မပေးပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ အမ္မ၊ အမိ။ ဒေတိ၊ ပေးပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ အပေထ၊ ဖယ်ကြပါကုန်။ အပေထ၊ ဖယ်ကြပါကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြော၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဝါ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၍။ ဘဂဝါ၊ ရှား။ မာလာဂုဋ္ဌံ၊ ကို။ ဂဏှာပေသိ၊ ယူစေတော်မူပါကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ လျှောက်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဧကံ၊ တယောက်သော၊ သေနာပတိယာ၊ ၏။ ဥပဋ္ဌာကံ၊ ကို။ သြလောကေတွာ၊ ကြည့်တော်မူ၍။ မာလာဂုဋ္ဌံ၊ ကို။ ဂဏှာပေသိ၊ ယူစေတော်မူပြီ။ သာ၊ ထို သဒ္ဒေးသမီးသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ၍။ ဘဂဝါ၊ ရှား။ ဘဝါဘဝေ၊ ဘဝဝယ်ကြီး အသီးသီး၌။ နိဗ္ဗတ္တိယံ၊ ဖြစ်ရခြင်းသည်။ သတိ၊ ရှိလတ်သော်။ မေ၊ တပည့်တော်မ၏။ ပရိတသုနဝိဝိတံ နာမ၊ ကြောက်ကြောက်လန့်လန့် အသက်မွေးရခြင်း မည်သည်။ ဝါ၊ ဆင်းဆင်းရဲရဲ အသက်မွေးရခြင်းမည်သည်။ [ပရိတသုနဝိဝိတန္တိ ဒုက္ခဝိဝိကာ၊

ဒါလိဒ္ဓိယန္တိ အတ္ထော။-ဋီကာ။] မာ ဟောတု၊ လင့်။ အယံ သုမနုမာ့လာ ဝိယ၊ ဤ မြတ်လေးပန်းကဲ့သို့။ နိမ္ဗတ္တနိမ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဖြစ်ရာ ဖြစ်ရာအရုပ်ဌ။ ပိယာဝ၊ ချစ်အပ်သူသည်သာ။ ဟောမိ၊ ဖြစ်ရပါလို၏။ စ၊ သည်သာမက လေး။ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်။ သုမနာယေဝ၊ သုမနာမည်သည်သာ။ (ဟောမိ၊ ဖြစ်ရပါလို၏။) ဣတိ၊ သို့။ ပတ္ထနံ၊ ဆုတောင်းမှုကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ သတ္ထာရာ၊ သည်။ သုခိနီ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသည်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တာ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်။ (ဟုတ္တာ။) ဝန္ဒိတ္တာ၊ ၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ အရိုအသေကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ပက္ကမိ၊ ပြီ။

ဘဂဝါ၊ သည်။ သေနာပတိဿ၊ ၏။ ဧဟိ၊ သို့။ ဂန္ဓာ၊ ကြွဟော်မူ၍။ ပညတ္တာသနေ၊ ခင်းထားအပ်ပြီးသော နေရာ၌။ နိသီဒ၊ ပြီ။ ဧဝံ၊ သေနာပတိ၊ သည်။ ယာဝ၊ ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ၍။ ဥပဂဠ္ဠ၊ ချဉ်းကပ်ပြီး။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဘေတ္တံ၊ ကို။ ပိဒဟိ၊ ပိတ်တော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဘိက္ခုသံဃော၊ သည်။ နိသိဒန္တာ၊ ထိုင်မိပါပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဧလျောက်ပြီ။ ဧနာ၊ ငါတို့၏။ ဝါ၊ ငါတို့မှာ။ ဘန္တေ၊ ရှင်း၊ အကြားဌ။ လဒ္ဓေ၊ ရအပ်ပြီးသော။ ဧကော၊ တမျိုးသော။ ပိဏ္ဍပါတော၊ ဆွမ်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့ မိန့်တော်မူပြီ။ သော၊ ထို စစ်သူကြီးသည်။ မာလံ၊ ကို။ အပနေတ္တာ။ ဖယ်၍။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ကို။ ဘဒ္ဒသ၊ မြင်ရပြီ။ စူဠပဒ္ဓာဂေါ၊ အလုပ်အကျွေးငယ်သည်။ အာဟ၊ ဖြို့။ (ကိုယ်နည်း။) သာမိ၊ အရှင်။ မာလုတိ၊ ပန်းဟူ၍။ မုံ၊ ကျွန်တော်မျိုးကို။ ဝတ္တာ၊ ၍။ မာတုဂါမော၊ မိန်းမတယောက်သည်။ ဝဠ္ဇေသိ၊ လှည့်ပတ်လိုက်ပါပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ (အာဟ။) ပါယဿ၊ သော်၊ နိုဆွမ်းသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အာဒိ၊ ကတ္တာ၊ အစပြု၍။ ဟရေ့ဗျသံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့အား။ ပဟောတိ၊ လောက်၏။ သေနာပတိ ပိ၊ သည်လည်း။ အတ္တနော၊ ၏။ ဒေယျဓမ္မံ၊ ပေးလှူထိုက်သော သဘောရှိသော ပစ္စည်းဝတ္ထုကို။ အဒါသိ၊ ပြီ။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းကိစ္စကို။ ကတ္တာ၊ မူပြီး၍။ မဂ်လိ၊ မဂ်လာကို။ ဝတ္တာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ ပက္ကမိ၊ ပြီ။ သေနာပတိ၊ သည်။ (ယာ)၊ အကြင်သူမသည်။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ကို။

သမ္ဗေသံ ဘိက္ခူနံ ပဟောတိ။ ။သမ္ဗေသံ ဘိက္ခူနံ ပဟောတိတိ ဘဂဝတောဝ မြတ်စွာဘုရားအားလည်းကောင်း။ အဌ္ဌသဋ္ဌိ ဘိက္ခုသတာ သုဟသဿာနံ စ၊ တသိန်းခြောက်သောင်းရှစ်ထောင်သော ရဟန်းတို့အားလည်းကောင်း။ တာဝတော၊ တဖို့စီ တဖို့စီအားဖြင့်။ (တဆုပ်စီ တဆုပ်စီအားဖြင့်။) ဒါတုံ ပဟောတိ၊ ဝေဒခြင်းငှာလောက်၏။ နု သမ္ဗေသံ ပရိယတ္တိဘာဝေန (ပြည့်စုံလုံလောက်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့် လောက်သည် မဟုတ်။) တေနာဟ သေနာပတိ ပိ အတ္တနော ဒေယျဓမ္မံ အဒါသိတိ။-ဋီကာ။

အဒါသိ၊ ပြီ။ သာ၊ ထို သူမသည်။ ကာနာမ၊ အာဘယ် မည်သူနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။ ဘာမိ၊ အရှင်။ ဆေဋ္ဌီဓီတာ၊ သဗ္ဗေးသမီးပါတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။ သာ ဣတ္ထီ၊ ထို မိန်းမသည်။ သပ္ပညာ၊ ပညာရှိပါပေစ့။ ဧဝ ရူပါယ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော မိန်းမသည်။ ဃရေ၊ အိမ်၌။ ဝသန္တိယာ၊ နေလတ်သော်။ ပုရိသဿ၊ အိမ်ရှင်ယောကျ်ား၏။ ဝါ၊ သည်။ သဏ္ဌသမ္ဘတ္တိ နာမ၊ နတ်ပြည် စည်းစိမ်မည်သည်ကို။ နု ဒုလ္လဘာ၊ ခဲယဉ်းသဖြင့် ရအပ်မည် မဟုတ်။ ဧ၊ ရဖို့မခဲယဉ်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံ၍။ တံ၊ ထို သဗ္ဗေးသမီးကို။ အာနေတ္ဝာ၊ဆောင်၍။ ဇေဋ္ဌိကဋ္ဌာနေ၊အကြီးဆုံးဇနီး၏အရာ၌။ ထပေသိ၊ ပြီ။

ပုနဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်မြောက်နေ့၌။ နာဂရာ၊ တို့သည်။ ဒါနံ၊ ကို။ အဒံသု၊ ပေးလှူကြကုန်ပြီ။ ပုနဒိဝသေ၊ ၌။ ဆာဇာ၊ သည်။ (ဒါနံ၊ ကို။ အဒါသိ၊ ပြီ။) ဣတိ၊ သို့။ ကေန္ဒရိကာယ၊ တရက်ခြားဖြင့်။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒါတုံ၊ ငှာ။ အာရတိ သု၊ အားထုတ်ကြကုန်ပြီ။ ဆာဇာပိ၊ သည်လည်း။ စရပုရိသေ၊ ထိုထို ဤဤ လှည်လည် မြေနှောက် စုံထောက် ယောကျ်ားတို့ကို။ တပေတ္ဝာ၊ ၍။ နာဂရေဟိ၊ တို့သည်။ ဒိန္နဒါနတော၊ ပေးအပ်သော အလှူထက်။ အတိရေက တရံ၊ သာလွန်သော အလှူကို။ ဒေတိ၊ ပေးလှူ၏။ နာဂရာ ပိ၊ တို့သည်လည်း။ တထေဝ၊ ထို့အတူသာလျှင်။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ (စုံထောက်ထား၍။) ရညာ၊ သည်။ ဒိန္နဒါနတော၊ ထက်။ အတိရေကတရံ၊ ကို။ (ဒေန္တိ၊ ကုန်၏။) ဆာဇ ဂဂေဟေ၊ မင်း၏နန်းတော်၌။နာဋ္ဌကိတ္ထိယော၊ ကချေသည် မောင်းမတို့သည်။ ဒဟရသာမဏေရေ၊ ရဟန်းငယ် သာမဏေတို့ကို။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ (ကိုး၊ နည်း။) တာတာ၊ ချစ်သားတို့။ ဂဏှထ၊ယူကြကုန်။ ဂဟပတိကာနံ၊ အိမ်ရှင် သူကြွယ်တို့သည်။ ဂတ္ဘဝတ္ထာဒီနံ၊ကိုယ်အဝတ်အစရှိသည်တို့ကို။ ပဋိဋ္ဌတ္ဝာ၊ သုတ်၍။ ဗာလဒါရကာနံ မလိမ်တမာ ကလေးတို့၏။ ခေဋ္ဌသယ်ကိကာဒိဓောဝန ဟတ္ထေဟိ၊ တံတွေး နှပ် အစရှိသည်တို့ကို ဆေးကြောင်းလက်တို့ဖြင့်၊ နု ကတံ၊ ပြုအပ်သည်မဟုတ်။ သုစိ၊ စင်စင်ကြယ်ကြယ်။ ပဏီတံ၊ မွန်မွန်မြတ်မြတ်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော ဆွမ်းပါတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ (ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။)

ပုနဒိဝသေ၊ ၌။ နာဂရာပိ၊ တို့သည်လည်း။ ဒဒမာနာ၊ ကုန်လတ်သော်။ (ဒဟရသာမဏေရေ၊ တို့ကို။) ဝဒန္တိ၊ ပြောကြကုန်၏။ (ကိုး၊ နည်း။) တာတာ၊ ချစ်သားတို့။ ဂဏှထ၊ ယူကြပါကုန်။ နာဂရဂါမနိဂမဘဒ္ဒီသု၊ မြို့ ရွာ နိုင်ငံ အစရှိသည်တို့၌။ သက်စိုတတဏ္ဍုလခီရဒဓိသပ္ပိအာဒီဟိ၊ စုရုံး အပ်သော ဆန် နွားရည် နွားခမ်း ထောပတ် အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ နု(ကတံ)၊ ပြုအပ်သည် မဟုတ်ပါ။ အညေသံ၊ တို့၏။ ဇယ်သိသပိဋ္ဌိအာဒီနိ၊ သလုံး

မြင်းခေါင်း ဦးခေါင်း ကျောက်ကုန်း အစရှိသော အရပ်တို့ကို။ ဘဉ္ဇိတ္ထာ၊ ဖျက်ဆီး၍(နှိပ်နင်း၍။) အာဟရုပိတေဟိ၊ ဆောင်ယူစေအပ်ကုန်သော ဆန် အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ နိ ကတံ၊မဟုတ်ပါ။ ဇာတိသပ္ပိခီရုဟိယေဝ၊ အိမ်ခြံ၌ဖြစ်သော ထောပတ် နွားရည် အစရှိသည်တို့ဖြင့်သာ။(အစစ်ဖြစ်သော ထောပတ် နွားရည်ဖစ်ရှိသည်တို့ဖြင့်သာ။)ကတံ၊ ပါပြီ။ ဣတိ၊ သို့။(ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။) ဧवं၊ သို့။ ဝါ၊ ဤနည်းအားဖြင့်။ သတ္တသု သံဝစ္ဆရေသု၊ ခုနစ်နှစ်တို့သည်လည်းကောင်း။ သတ္တသု မာသေသု၊ ခုနစ်လတို့သည်လည်းကောင်း။ သတ္တသု ဒိဝသေသု စ၊ ခုနစ်ရက်တို့သည်လည်းကောင်း။ အတိက္ကန္တေသု၊ လွန်ကုန်လတ်သော်။ အထ၊ ထိုမှနောက်၌။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အယံ ဝိဟာရော၊ သည်(စာရိကာနုဇာနန အကြံတော်သည်။) ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။ ဟေန၊ ကြောင့်။ သမ္ဘောဓိတောဒေ၊ ပ။ဥဒပါဒီတိ၊ ဥဒပါဒိ–ဟူ၍။ သံဂီတိကာရေဟိ၊ တို့သည်။) ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ (ပရိဝိတက္ကော ဥဒပါဒိ–အဖွင့်ဦးဆိုအပ်ပြီ။)[သမ္ဘောဓိတော၊ မှ။ သတ္တသံဝစ္ဆရာနိ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ သတ္တမာသာနိ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ သတ္တ ဒိဝသာနိ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ အတိက္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။]

☰ ၈၇။ အညတရော မဟာပြဟ္မာတိ၊ ကား။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဟောတော်မူခြင်းကို။ အာယာစိတပြဟ္မာဝ၊ တောင်းပန်သောပြဟ္မာပင်တည်း။

၈၉။ စတုရာသီတိ အာဝါသသဟဿာနိတိ၊ ကား။ စတုရာသီတိ ဝိဟာရသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော ကျောင်းတိုက်တို့သည်။(ဟောန္တိ။)သမ္ဘေပ၊ ကုန်သော။ တေ၊ ထိုရှစ်သောင်းလေးထောင်သော ကျောင်းတိုက်တို့သည်။ ဒ္ဝါဒသသဟဿတိက္ခုဂဏုနကာ၊ တသောင်းနှစ်ထောင်သော ရဟန်းတို့ကို ယူနိုင်ကုန်သော။ (ရဟန်း တသောင်းနှစ်ထောင် ဆန့်ကုန်သော။) မဟာဝိဟာရာ၊ ကျောင်းတိုက်ကြီးတို့သည်။(ဟုတ္ဝာ။)အာဘယဂိရိ စေတိယပဗ္ဗတ စိတ္တလပဗ္ဗတ မဟာဝိဟာရသဒ္ဒီသာဝ၊ အာဘယဂိရိကျောင်းတိုက် စေတိယပဗ္ဗတကျောင်းတိုက် စိတ္တလပဗ္ဗတကျောင်းတိုက် မဟာဝိဟာရကျောင်းတိုက်ကြီးတို့နှင့် တူကုန်သည်သာလျှင်။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၉၀။ ခန္ဓာ ပရမံ တပေါတိ၊ ကား။ အဓိဝါသနခန္ဓာ နာမ၊ မိမိအထက်၌ သက်ဝင် တည်နေစေတတ်သော သည်းခံခြင်းမည်သည်။ ပရမံ၊ အမြတ်

အဓိဝါသန ခန္ဓာ။ ။ပရာပဝါဒ်၊ သူတပါးတို့၏ စွပ်စွဲကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ပါပကာရံ၊ သူတပါးတို့၏ ကျေးဇူးမဲ့ပြုမှုကိုလည်းကောင်း။ သီတုဏှာဒိဘေဒံ။ အအေး အပူ အစရှိသော အပြားရှိသော။ ဂုဏာပရာဓံ၊ ကောင်းသောဂုဏ်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ခမတိ သဟတိ၊ သည်းခံတတ်၏။ အဓိဝါသေတိ၊ မိမိအထက်

ဆုံးဖြစ်သော။ တပေါ၊ အကျင့်တည်း။ ဝါ၊ သီလအစုရှိသည်တို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက်တရားတို့ကို လောင်မြိုက်တတ်သော တရားတည်း။ တိတိက္ခာတိ၊ တိတိက္ခာ–ဟူသောသဒ္ဒါသည်။ ခန္တိယာ ဧဝ၊ အဓိဝါသနခန္တိ ၏သဘောလျှင်။ ဧဝံစနံ၊ တည်း။ တိတိက္ခာ သခါ၊ တိတိက္ခာ ဟုဆိုအပ်သော။ အဓိဝါသနခန္တိ၊ မိမိအထက်၌ သက်ဝင် တည်နေစေတတ်သောသည်းခံခြင်းသည်။ ဥတ္တမံ၊ ဖြတ်သော။ တပေါ၊ အကျင့်တည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ နိဗ္ဗာနံ ပရမန္တိ၊ ကား။ သဗ္ဗာကာရေန ပန၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာ အားဖြင့်ကား။ ဗုဒ္ဓါ၊ တို့သည်။ နိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ ပရမန္တိ၊အမြတ်ဆုံးဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ဟောတော်မူကြကုန်၏။

န ဟိ ပဗ္ဗဇိတော ပရူပဃာတီ တိ၊ ကား။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဓိဝါသနခန္တိ ဝိရဟိတတ္တာ၊ အဓိဝါသနခန္တိမှ ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပရံ၊ တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဥပဃာတေတိ၊ နှိပ်စက်တတ်၏။ ဗာဓေတိ၊ နှိပ်စက်တတ်၏။ ဟိံသတိ၊ ညှဉ်းဆဲတတ်၏။ သော၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပဗ္ဗဇိတော နာမ၊ ပဗ္ဗဇိတမည်သည်။ နဟောတိ၊ မဟုတ်။ စတုတ္ထဖါဒေါ ပန၊ နသမဏော ဟောတိ ပရံ ဝိဟေဌယန္တော–ဟူသော စတုတ္ထပါဒသည်ကား။ တဒေသေ၊ ထို နဟိ ပဗ္ဗဇိတော ပရူပဃာတီ ဟူဒသော တတိယပါဒ၏ပင်။ ဧဝံစနံ၊ တည်း။ ဟိ၊ မှန်။ နဟိ ပဗ္ဗဇိတော တိ ဧတေသု၊ ဟူသော

၌ သက်ဝင်တည်နေစေတတ်၏။ ဣတိ ခန္တိ။ [သူတပါးက မိမိကိုအပြစ်ပြောလျှင် ပြန်၍မပြော မပုတ်ခတ်ပဲ ထိုပြောသမျှအပြစ်ကို မိမိအပေါ်၌ တည်နေစေခြင်း ပြန်၍ လွန်မကျူးပဲ ထားခြင်းကို ''အဓိဝါသနခန္တိ''ဟု ခေါ်သည်။ အဓိ၊ မိမိအထက်၌။ ဝါသန၊ နေစေကြောင်းဖြစ်သော။ ခန္တိ၊ သည်းခံခြင်း။] အဆေးအပွန့်ကို တွေ့ပြန်လျှင် လည်း သည်းမခံတတ်သူမှာ ဒေါသဖြစ်နေတတ်၏။ သည်းခံတတ်သူကား–ဒေါသ မဖြစ်ပဲ ဆောင်းတွင်းပဲ အေးမှာပေါ့၊ ဆွေအခါပဲပူမှာပေါ့''စသည်ဖြင့် သည်းခံနိုင်သည်။

ပရမံ တပေါ။ ။သာ ပန ယသ္မာ သီလာဒီနံ ပဋိပက္ခဘေ သဝိသေသံ (အထူးနှင့်တကွ။) တပတိ၊ လောင်မြိုက်တတ်၏။ သန္တပတိ၊ ပြင်းစွာလောင်မြိုက်တတ်၏။ ဝိဓေတိ၊ မှုတ်သွတ်တတ်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ပရမံ ဥတ္တမံ တပေါ၊ အမြတ်ဆုံး အကျင့်တည်း။ တေနာဟ ''အဓိဝါသနခန္တိနာမ ပရမံ တပေါ''တိ၊ [''ခန္တိ''ဟူသော အမည်ဖြင့် အဓိဝါသနခန္တိ အပြင် ဓမ္မနိဗ္ဗာနကွန်ကြီးလည်း ရှိသေး၏။ ဓမ္မ၊ တရားတို့ကို။ နိဗ္ဗာန၊ အကြွင်းမဲ့ရှဆင်ခြင်တတ်သော။ ခန္တိ၊ နှစ်သက်ခြင်းဉာဏ်။ ''အဓိဝါသနံ'' ဟူသောပါဠိဖြင့် ထို ဓမ္မနိဗ္ဗာနကွန်ကြီး မှ ထုံးစံသည်။ အဓိဝါသနခန္တိတို့ ဧကမိနာ ဓမ္မနိဗ္ဗာနကွန်ကြီးတော (တရားတို့ကို စူးရှုစိုက်စိုက် ရှုတတ် နှစ်သက်တတ်သော ဉာဏ်မှ။) ပိသေသေတိ၊ အထူးပြု၏။ ဧဒိကာ။]

ဤပုဒ်အပေါင်း၏။ နှ သမဏော ဟောတိ တိ၊ဟူသော ပုဒ်အပေါင်းသည်။ ၉၀၀စနုံ၊ တည်း။ ပရူပဃာတိ တိ.ဧတဿ၊ ဟူသော ဤပုဒ်အပေါင်း၏။ ပရံ ဝိဟေ ဌယန္တော တိ၊ ဟူသော ဤပုဒ်အပေါင်းသည်။ ၉၀၀စနုံ၊တည်း။

အတ၀ါ၊ ထို့ပြင် ၊တနည်းကား။ ပရူပဃာတိ တိ၊ ကား။ သီလူပဃာ တိ၊ သီလကို ဖျက်ဆီးတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ (ပဗ္ဗဇိတောသည်။ နှ ဟော တိ၊ မဟုတ်။) ဟိ၊ မှန်။ သီလံ၊ ကို။ဥတ္တမဌေန၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်ဟူသော အနက်ကြောင့်။ ပရန္တိ၊ ပရံ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ယော စ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ် သည်ကား။ သမဏော၊ သမဏအမည်ရှိသည်။ (ဟုတ္တာ၊ ၍။ ဝါ၊ ဖြစ်ပါ လျက်။) ပရံ၊ မိမိမှတပါးသော၊ယံ ကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိ တစုံတယောက်သော။ သတ္တံ၊ သတ္တ၀ါကို။ ဝိဟေဌယန္တော၊ ညှဉ်းဆဲလျက်။ ပရူပဃာတိ၊ မြတ်သော သီလကို ဖျက်ဆီးတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အတ္တနော၊ ၏။ 'သီလံ၊ ကို။ ဝိနာသကော၊ ဖျက်ဆီးတတ်သော။ သော၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပဗ္ဗဇိတော နာမ၊ ပဗ္ဗဇိတ မည်သည်။ နှ ဟောတိ၊ မဟုတ်။ ဣတိ အတ္ထော။ [ဤနည်းခ္ခ် "နှ" တလုံးအနက်မရှိ။]

အထ၀ါ၊ ကား။ ယော၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဓိ၀ါသနခန္တိယာ၊ ၏။ အ ဘာ၀ဇတာ၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ ပရူပဃာတိ၊ သူတပါးကို သတ် ဖြတ်တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ 'အန္တမသော၊ အောက် ထစ်ဆုံးအားဖြင့်။ ဌံသ မကသမ္မိ၊ မှက် ခြင် ကိုသော်လည်း။ ယဉ္စိစ၊သတ္တ၀ါ ဟူသောသညာနှင့်တကွ ဧစတနာဖြင့်စေ့ဆော်၍။ ဇီ၀ိတာ၊ ဇီ၀ိတိန္ဒြေမှ။ ၀ေါရောပေတိ၊ ခွဲ၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နှ ဟိ ပဗ္ဗဇိတော၊ ပဗ္ဗ ဇိတ အစစ်မဟုတ်။ ကိं ၊ကာရဏာ၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့်နည်း။ မလသာ၊ ဒေါသဟူသော အညစ်အကြေး၏။ ဝါ၊ ကို။ အ ပဗ္ဗာဇိတတ္တာ၊ မနှင်ထုတ်အပ်သေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဟိ၊ မှန်။ ပဗ္ဗာဇယ။ပ။ ဝုစ္စတိတိ၊ ဟူသော။ ဣဒံ၊ ဤ လက္ခဏာသည်။ ပဗ္ဗဇိတ လက္ခဏံ၊ ပဗ္ဗဇိတ၏ အမှတ်အသားတည်း။ [ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မလံ၊ အညစ် အကြေးကို။ ပဗ္ဗာဇယံ၊ နှင်ထုတ်နိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဗ္ဗဇိတော တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ... ဓမ္မပဒ—ပြာဟ္မဏ၀ဂ်၊ အညတရ ပြာဟ္မဏပဗ္ဗဇိတ၀တ္ထု။]

ယောပိ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ နှ ဟော၀ ခေါ၊ ဥပဓာတေတိ နှ မာရေတိ၊ သတ်ကုံ့း မသုတ်တတ်။ အပိ စ၊ ထိုသို့ မသတ်တတ်ပါ

သော်လည်း။ ဒုဏ္ဍာဒီဟိ၊ တုတ် အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ဝိဟေဋ္ဌေတိ၊ ညှဉ်းဆဲတတ်၏။ ပရံ၊ ကို။ ဝိဟေဋယန္တော၊ ညှဉ်းဆဲတတ်သော။ သော၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သမဏော၊ သမဏအစစ်သည်။ နဟော်ဘတိ၊ မဟုတ်။ ကိံ ကာရဏာ၊ နည်း။ ဝိဟိံသာယ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်း၏။ ဝါ၊ ကို။ အသမိတတ္တာ၊ မငြိမ်းစေအပ်သော် သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဟိ၊ မှန်။ ပါပါနံ၊ မဲကောင်းမှုတို့၏။ ဝါ၊ တို့ကို။ သမိတတ္တာ၊ ငြိမ်းစေအပ်ကုန်ပြီး၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သမဏောဘတိ၊ ဟူ၏။ ဖဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣတိ ဣဒံ၊ ဤ လက္ခဏာသည်။ သမဏလက္ခဏံ၊ သမဏ၏ လက္ခဏာတည်း။

ဒုတိယဂါထာယ၊ ၌။ သမ္ဘပါပသာတိ၊ ကား။ သမ္ဘာ၃ကုသလဿ၊ အလုံးစုံသော အကုသိုလ်ကို။ အ ကရဏ္ဏ ၌၊ ကား။ အနုပ္ပါဒနံ၊ မဖြစ်စေခြင်းလည်းကောင်း။ ကုသလဿ ၊ တိ၊ ကား။ စတုဘူမိက ကုသလဿ၊ လေးပါးသော ဘုံ၌ဖြစ်သော ကုသိုလ်ကို။ ဥပသမ္ပဒါ ၊ တိ၊ ကား။ ပဋ္ဌိလာဘော၊ ရခြင်းလည်းကောင်း။ သစိတ္တပရိယောဒပနံ ၌ ၊ ကား။ အတ္တနော၊ ၏။ စိတ္တဧောတနံ၊ စိတ်ကို ထွန်းလင်းတောက်ပ စေခြင်းလည်းကောင်း။ ပန၊ ဆက်။ တံ၊ ထို မိမိစိတ်ကို ထွန်းလင်းတောက်ပစေခြင်းသည်။ အရဟတ္တေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သီလသံဝရေန၊ သီလကို စောင့်စည်းခြင်းဖြင့်။ ဝါ၊ စောင့်စည်းကြောင်းသီလဖြင့်။ သမ္ဘပါပံ၊ အလုံးစုံသော မကောင်းမှုကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ သမထဝိပဿနာဟိ၊ သမထဝိပဿနာတို့ဖြင့်။ ကုသလံ၊ ကို။ သမ္ဘာ၃ဒေတ္တာ၊ ပြီးစီးစေ၍။ အရဟတ္တဖလေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဖြင့်။ စိတ္တံ၊ မိမိစိတ်ကို။ ပရိယောဒပေတဗ္ဗံ၊ ထက်ဝန်းကျင်ဖြူစင်စေထိုက်၏။ ဣတိ ဧတံ၊ ဤ အဆုံးအမတော်သည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်တည်း။ ဩဝါဒေါ၊ တည်း။ အနုသိဋ္ဌိ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဇဝဒိတ်ဗျံ့၏။)

☰ တတိယဂါထာယ၊ ၌။ အနုပဝါဒေါတိ၊ ကား။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်။ ကာယိကေ၊ တစုံတယောက်ကို။ အနုပဝဒနံ၊ မစွပ်စွဲခြင်းလည်းကောင်း။ အနုပ ဃာတောတိ၊ ကား။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ဥပယောဇနံ၊ ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်မှုကို။ အ ကရဏံ၊ မပြုခြင်းလည်းကောင်း။ ပါတိမောက္ခေ တိ၊ ကား။ ပဒေ အတိ မောက္ခံ၊ အပြားအားဖြင့် အလွန်မြတ်သော။ အတိ ပ မောက္ခံ၊ အလွန် အပြားအားဖြင့် မြတ်သော။ ယံ တံ ဥတ္တမသီလံ၊ အကြင် မြတ်သောသီလ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တသ္မိံ ပါတိမောက္ခေ၊ ထို မြတ်သောသီလ၌။ သံ ဝရော စ၊ စောင့်စည်းခြင်းလည်းကောင်း။ ဝါ၊ တည်း။ အဂတိ ဝိသေသော

ဟိ၊ အဂတိ အထူးတို့မှ။ ၊ ပါတိ၊ စောင့်ရှောက်တုတ်၏။ ဒုဂ္ဂတိဘယေဟိ၊ ဒုဂ္ဂတိဘေးတို့မှ။ မောက္ခေတိ၊ လွတ်စေတတ်၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ ပါတိ မောက္ခန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တသ္မိံ ပါတိမောက္ခေ၊ ထို အဂတိအထူးတို့မှ စောင့်ရှောက်တတ် ဒုဂ္ဂတိဘေးတို့မှ လွတ်စေတတ်သော သီလ၌။ သံဝရော စ၊ ခြင်းလည်းကောင်း။ ဝါ၊ တနည်း။ ,ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နံ၊ ထို သီလကို။ ,ပါတိ၊ ၏။ တံ၊ ထို သီလကို စောင့်ရှောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ မောက္ခေတိ၊ ,ဒုဂ္ဂတိဘေးတို့မှ လွတ်မြောက်စေတတ်၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ ပါတိမောက္ခန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တသ္မိံ ,ပါတိမောက္ခေ၊ထို ,စောင့်ရှောက်သူကို ဒုဂ္ဂတိဘေးတို့မှ, လွတ်မြောက်စေတတ်သော သီလ၌။ သံဝရော စ၊ စောင့်စည်းခြင်းလည်းကောင်း။

မတ္တညုတာတိ၊ ကား။ ပဋိဂ္ဂဟဏပရိဘောဂဝသေန၊ ခံယူခြင်း သုံးစွဲခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပမာဏညုတာ၊ ,အတိုင်းအရှည်ကို သိသူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ ပန္တဉ္စ ,သယနာသနန္တိ၊ ကား။ သယနာသနဉ္စ၊ ,အိပ်ရာ နေရာ ကျောင်းသည်လည်း။ ,သဿ်ဠနဝိရဟိတံ၊ ,လူအများ၏ ,ထိခိုက်သွားလာခြင်းမှ ကင်းသောကျောင်းတည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ နက်။ တတ္ထ၊ထို တတိယဂါထာ၌။ ဒ္ဒိဟိ ယောဝ၊နှစ်ပါးသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ ပစ္စယေဟိ၊ ,ဆွမ်း,ကျောင်း ဟူသော ပစ္စည်းတို့ဖြင့်။ စတုပစ္စယသန္တောသော၊ လေးပါးသော ပစ္စည်း၌

မတ္တညုတာ။ ,မတ္တညုတာတိ ,ဘောဇနေ မတ္တညုတာ (ခံယူခြင်း စားသုံးခြင်း၌ အတိုင်းအရှည်ကို သိသူ၏အဖြစ်။) ,ခံယူသောအခါ မိမိတယောက်စာ လောက်ရုံ သာခံယူ၍ အပိုမခံယူခြင်းသည် ''ပဋိဂ္ဂဟဏေ မတ္တညုတာ'' တည်း။ စားသောအခါ မိမိကျန်းမာရေးနှင့်ညီမျှအောင် စားခြင်းသည် ''ပရိဘောဂေ မတ္တညုတာ'' တည်း။ ထို့ကြောင့် ''ပဋိဂ္ဂဟဏပရိဘောဂဝသေန် ,မတ္တညုတာ'' ဟု ဆိုသည်။ ဤ၌ ,ဘော်ဇဉ်ကို မှတ်၍ ''ဘောဇနေ မတ္တညုတာ'' ဟု ဆိုသော်လည်း ပစ္စည်းလေးပါးလုံး၌ ထိုမတ္တညုကို ရနိုင်သည်။ [သုဘ ပန ဝိသေသတော ,ပစ္စယသန္ဓိဿိတသီလဝသေန (ပစ္စည်းလေးပါး၌မှီသော သီလ၏အစွမ်းအားဖြင့်။) ဂဟေတဗ္ဗာ၊ ဣတိအာဟ ''ပဋိဂ္ဂဟဏပရိဘောဂဝသေန မတ္တညုတာ'' တိ။—ဋီကာ။]

သဿ်ဠနဝိရဟိတံ။ ,,သဿ်ဠနံ, (လူအများ၏ သွားလာခြင်းကြောင့် ,ရှုပ်ရှုပ်ယှက်ယှက် ထိခိုက်ခြင်းတည်း။ ထိုထိခိုက်ခြင်းမှ ကင်းသောကျောင်းသည်။) ပန္တ ပရိယန္တ (အစွန်အဖျား ကျောင်းသာဖြစ်၏။) ထို့ကြောင့် ''ပန္တ'' ကို ''သဿ်ဠနဝိရဟိတ'' ဟု အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်သည်။ [သဿ်ဠနဝိရဟိတန္တိ ,ဇနသံသဠနဝိရဟိတံ ,နိဗ္ဗနသမ္ဘာဝံ ဝိဝိတ္တန္တိ အတ္ထော။—ဋီကာ။]

ဒ္ဒိဟိယောဝ။ပေ။သန္တောသော။ ,,ဂါထာ၌ '',မတ္တညုတာ စ ဘာတ္တသ္မိ'' ''ဟူသောပါဠိဖြင့် ,ဆွမ်းပစ္စည်း၌ ရောင့်ရဲပုံကိုပြ၏။ ''ပန္တဉ္စ သယနာသနံ'' ''ဟူသောပါဠိဖြင့် ,ကျောင်း

တင်းတိမ် ရောင့်ရဲခြင်းသည်။ ဝါ၊ ကို။ ဒီပိတော၊ ပြုတော်မူအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတမ္ဘော၊ ၏။ ဧတံ ဗုဒ္ဓါနု သာသနံ ဣဒံ၊ ကား။ ပရသာ၊ သူတပါးကို။ ဧတံ အနုပဝဒနံ၊ ဤ မစွပ်စွဲခြင်းသည်လည်း ကောင်း။ (ဧတံ) အနုပဃာတနံ၊ ဤ မညှဉ်းဆဲ မနှိပ်စက်ခြင်းသည်လည်း ကောင်း။ (ဧသော)ပါတိမောက္ခသံဝရော၊ ဤ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလသည် လည်းကောင်း။ ပဋိဂ္ဂဟဏပရိဘောဂေသု၊ ခံယူခြင်း သုံးဆောင်ခြင်းတို့၌။ (သော)မတ္တညုတာ၊ ဤအတိုင်းအရှည်ကို သိသူ၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ အဋ္ဌသမာပတ္တိဝသိဘာဝါယ၊ရှစ်ပါးသော စျာန်သမာပတ်၌ ဝသီဘော်အကျိုး ငှာ။ (ဆိတ်ငြိမ်သောကျောင်း၌ ရှစ်ပါးသော စျာန်သမာပတ်ကို အထပ်ထပ် ဝင်စား၍ စျာန်သမာပတ်၏ အစွမ်းသတ္တိရှိသည်၏အဖြစ်အကျိုးငှာ။) ဧတံ ဝိဝိတ္တသေနာသနသေဝနဉ္စ၊ ဤလူတို့မှကင်းဆိတ်သော အိပ်ရာ နေရာကျောင်း ကို မှီဝဲခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော် တည်း။ ဩဝါဒေါ၊ ဩဝါဒတော်တည်း။ အနုသိဋ္ဌိ၊ သွန်သင်တော်မူခြင်း တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ (ဝေဒိတမ္ဘော၊ ၏။) ပန၊ ဆက်။ ဣမာ၊ ဤ ဂါထာတို့ သည်။သမ္ဘဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသဂါထာ၊ ပါတိမောက်ကိုရွတ်ရာ ရွတ်ကြောင်းဖြစ်သောဂါထာတို့သည်။ဟောန္တိ။ဣတိ၊သို့။ဝေဒိတမ္ဘာ၊ကုန်၏။

ဒေဝတာရောစနအမှင့်

ဧဝ။ စ၊ ဆက်။ ဘဂ္ဂါဝတာ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော သုတ်အစိတ် အပိုင်းဖြင့်။ ဝိပဿိဿ၊ သော။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အပဒါနာနုသာရေန၊ အပဒါန်ကို အစဉ်လိုက်သော။ ဣမိနာ ဝိတ္ထာရကထနေန၊ ဤ အကျယ်ကို ဟောကြောင်းစကားဖြင့်။ တထာဂတသေဝေသ၊ပ။သပ္ပဒ္ဓိဝိဒ္ဓါတိ၊ ဟူ၍။

ပစ္စည်း၌ ရောင့်ရဲပုံကိုပြ၏။ ဤ နှစ်ပါးကို တိုက်ရိုက်ပြလိုက်သဖြင့် သက်နှံးပစ္စည်း ဆေးပစ္စည်းနှစ်ပါးကိုလည်း တင်းတိမ်ရောင့်ရဲပုံချင်း တူသောကြောင့် လက္ခဏာဟာရ နေတွေ့နည်းဖြင့် ပြပြီးဖြစ်တော့သည်။ ထို့ကြောင့် ''စတုပစ္စယသန္တောသော ဒီပိတော'' ဟု ဖွင့်သည်။ [ပစ္စယသန္တောသတာသာမညေန (ပစ္စည်း၌ တင်းတိမ်ရောင့်ရဲသည်၏ အဖြစ်အားဖြင့် တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။) ဣတရဋ္ဌယဿ ပိ လက္ခဏာဟာရနယေန (လက္ခဏာဟာရ နေတွေ့ကျမ်း၌လာသောနည်းဖြင့်။) ဧကတိတဘာဝတော (ထွန်းပြအပ် သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။) –ဋီကာ။]

အပဒါနာနုသာရေန။ ။ဒါ ဓာတ်သည် အဝခဏ္ဍန (ပိုင်းဖြတ်ခြင်း) အနက်ကို ဟော၏။ ဒါနတော+အပဂတံ အပဒါနံ။ ဒါနတော+ပိုင်းဖြတ်ခြင်းမှ။ အပဂတံ၊ ကင်းဝေးသောစကားအစဉ်တည်း။ အပဒါနံ၊ ပိုင်းဖြတ်ခြင်းမှ ကင်းသောစကားအစဉ်။

ဝေ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တာယ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီးသော။ ဓမ္မဓာတုယာ၊ သစ္စာလေးရပ်ဓမ္မဓာတ်၏။ ဝါ၊ ကို။ သုပ္ပဋိဝိဒ္ဓဘာဝံ၊ ကောင်းစွာထိုးထွင်း၍ သိအပ်ပြီး၏အဖြစ်ကို။ ပကာသေတွာ၊ ထင်ရှားပြတော်မူပြီး၍။ ဣဒါနိ၊ ဒ္ဒု။ ဒေဝတာ ပိ၊ ဗြဟ္မာတို့သည်လည်း။ တထာဂတဿ၊ အာ။ တေမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေသုံ၊ လျှောက်ကြကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော။ ဒေဝတာရောစနံ၊ ဗြဟ္မာတို့၏လျှောက်ပုံကို။ ပကာသေတုံ၊ ဌာ။ ကေမိဒါဟန္တိ အာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ [ဓမ္မဓာတု သုပ္ပဋိဝိဒ္ဓါ၏ အကျယ်ကို ပါရာဇိကဏ်ဘာသာဋီကာ အဏ္ဍတ္ထိကနိဒါန်း ဝေရဉ္ဇကဏ္ဍ-၌ ပြထားပြီ။]

တတ္ထ၊ ထိုကေမိဒါဟံ အစရှိသော်ပါ၌။ သုဘဂဝနေတိ၊ ကား။ ဧဝံ နာမကေ၊ ဤသို့ သုဘဂဟူသော အမည်ရှိသော။ ဝနေ၊ တော၌။ [ဋီကာ၌ သုဘဂ အမည်ရခြင်း၏အကြောင်းကို ပြထားသည်။] သာလရာဇမူလေတိ၊ ကား။ ဝနပ္ပတိဇေဋ္ဌကဿ၊ တော၏အရှင်၏ အကြီးအကဲဖြစ်သော သစ်ပင်၏။ ဝါ၊ ဇော်စိုးသစ်ပင်၏။ မူလေ၊ အနီးအောက်၌။ ကာမစ္ဆန္ဒဝိရာဇေတွာ၊ ကား။ အနာဂါမိမဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ မူလသမုဋ္ဌာဟတဝသေန၊ အမြစ်အရင်းကို အကြွင်းမဲ့ပယ်သတ်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝိရာဇေတွာ၊ မတပ်မဲက်မူ၍။ ("ဣဓ ဥပပန္နော"၌စပ်။) စ၊ ဆက်။ ဝိပဿိယော၊ ၏။ (သာသနေ၊ ၌။ ဝုတ္ထဗြဟ္မစရိယာ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီးသော မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယ ရှိကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ သုဒ္ဓါဝါသ ဗြဟ္မာတို့သည်။ အာရောစယိ သု) ယထာ၊ လျှောက်ကြကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ သေသဗုဒ္ဓါနမ္ပိ၊ ဝိပဿီဘုရားမှကြွင်းသော သိခီ

ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏ အကြောင်းအရာကို ပြရာ၌ အကြားအကြားဝယ် ဝိုင်းဖြတ်ခြင်းမရှိပဲ အစက အဆုံးတိုင်အောင် ပြကြောင်းစကားသည် "ဝိပဿီအပဒါန (ဝိပဿီအပဒါန်) မည်၏။ ထို၊ အပဒါန်ကိုပင် "ယခုခေတ်၌ အတ္ထုပ္ပတ္တိ ဟု နာမည်တပ်နေကြသည်။ အနုသုရတိတိ အနုသာရောဃအပဒါနံ+အနုသာရော အပဒါန အနုသာရော၊ ,အပဒါန်သို့ အစဉ်လိုက်သော အကျယ်စကား။

ဧဝံ သေသဗုဒ္ဓါနမ္ပိ။ ။ဤသို့ ဝိပဿီအစရှိသော ဘုရားခုနစ်ဆူတို့၏ ဖြစ်ပုံအစဉ်ကို အပိုင်း၊ အပြတ်မရှိပဲ အပြည့်အစုံ ဟောရာဖြစ်သောကြောင့် ဤသုတ်ကို "မဟာပဒါနသုတ်"ဟု ခေါ်ရသည်။ ဝိပဿီဘုရား၏ သာဝကတို့သည် ဤဘုရား လက်ထက်တော်တိုင်အောင် သုဒ္ဓါဝါသ ဗြဟ္မာ့ပြည်၌ ရှိကြသောကြောင့် အာဠာနာဠိယသုတ်ကို ဟောဝတ်မူသော်အခါ ထို သာဝကများလည်း နှစ်သက်အောင် "ဝိပဿီသ စ နမတ္ထု၊ စက္ခုမန္တဿ သိရီမတော"စသည်ဖြင့် ဘုရားခုနစ်ဆူ တို့အား' ရှိခိုးပုံကို စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းများ ပြကြသည်။

အစရှိသော ဘုရားရှင်တို့၏လည်း။ သာသနေ၊ ၌။ ဝုတ္ထပြဟ္မစရိယာ၊ ရှိကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ အာရောစယိ သု၊ လျှောက်ကြကုန်ပြီ။ ပန၊ ထိုသို့ အခြားသော မြတ်စွာဘုရားတို့၏ သာဝက သုဒ္ဓါဝါသ ပြဟ္မာတို့ လျှောက်ကြပါကုန်သော်လည်း။ ပါဒြိ၊ ပါဒြိတော်သည်။ ဝိပဿီသု၊ သော။ (ဘဂဝတော)စေဝ၊ ၏လည်းကောင်း။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ဘဂဝတော စ၊ ၏လည်းကောင်း။ ဝသေန၊ စပ်သဖြင့်။ အာဂတာ၊ လာပြီ။

တတ္ထ၊ ထို ပါဒြိရပ်၌။ (ဟနည်း) ထို အဝိဟာအစရှိသော ပုဒ်တို့၌။ (အတ္ထော ဝေ ဝေဒိတဗ္ဗော။) (ယေ၊ အကြင် ပြဟ္မာတို့သည်။)အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ သမ္ဘတ္တိယာ၊ စည်းစိမ်မှ။ နု ဟာယန္တိ–နု ဝိဟာယန္တိ၊ မယုတ်လျော့ကုန်။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ (တေ၊ ထို ပြဟ္မာတို့သည်။) အဝိဟာ၊ အဝိဟာ တို့မည်၏။ (ယေ၊ တို့သည်။) ကဠိ၊ တစုံတယောက်သော။ သတ္တံ၊ သတ္တဝါကို။ နု တပန္တိ၊ မလောင်မြိုက်တတ်ကုန်။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ (တေ၊ တို့သည်။) အတပ္ပါ၊ တို့မည်၏။ [တပ ဓာတ်+ ဏျ ပစ္စည်းကြုံ။] (ယေ၊ တို့သည်။) သုန္ဒရဒဿနာ၊ ကောင်းသော မြင်ရခြင်းရှိကုန်၏။ အဘိရူပါ၊ လှနက်သော အဆင်းရှိကုန်၏။ ပါသာဒိကာ၊ စိတ်၏ ကြည်လင်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ (တေ၊ တို့သည်။) သုဒဿာ၊ တို့မည်၏။ (ယေ၊ တို့သည်။) သုဒ္ဓေ၊ ကောင်းစွာ။ ပဿန္တိ၊ ကြည့်ရှုတတ်ကုန်၏။ ဝါ၊ တနည်း။ ဇေတေသံ၊ ဤ ပြဟ္မာတို့၏။ သုန္ဒရံ၊ ကောင်းသော။ ဒဿနံ၊ မြင်ရခြင်းသည်။ (အတ္ထိ။) ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ (တေ၊ တို့သည်။) သုဒဿီ၊ တို့မည်၏။ (ယေ၊ တို့သည်။) သဗ္ဗဟေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ သဂုဏေဟိ စ၊ မိမိဂုဏ်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ ဘဝသမ္ပတ္တိယာ စ၊ ဘဝ၏ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဇေဋ္ဌာ၊ ကြီးကုန်၏။ တတ္ထ၊ ဤ ပြဟ္မာတို့၌။ ကနိဋ္ဌာ၊ အသေး အငယ်တို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ (တေ၊ တို့သည်။)အကနိဋ္ဌာ၊ တို့မည်၏။

ဣဒ၊ ဤနေရာ၌။ ဌတ္ဝာ၊ တန်ရပ်၍။ ဘာဂဝါရာ၊ တကြိမ် ရပ်နား၍ ရှတ်ဆိုအပ်သော ပါဒြိတော် အကြိမ်တို့ကို။ သမောဓာနေတဗ္ဗာ၊ ပေါင်းထိုက်ကုန်၏။ ဟိ၊ ခဲ့။ ဣမသ္မိံ သုတ္တေ၊ ၌။ ဝိပဿီသု၊ သော။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အပဒါနဝသေန၊ အပဒါန်နှင့် စပ်သဖြင့်။ ဝါ၊ ပိုင်းဖြတ်ခြင်းမှ ကင်းသော ဖြစ်တော်စဉ်နှင့် စပ်သဖြင့်။ တယော၊ ကုန်သော။ ဘာဂဝါရာ၊ တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်ပြီ။ စ၊ ဆက်။ ဝိပဿီသု၊ ၏။ အပဒါနဝသေန၊ ဖြင့်။ (တယော ဘာဂဝါရာ။)ဝုတ္တာ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဝေါ၊ တူ။ သိခီအာဒီနမ္ပိ၊ သိခီ–အစရှိသော ခြောက်ဆူသော ဘုရားရှင်တို့၏လည်း။ အပဒါနဝသေန၊

ဖြင့်။ (တယော ဘာဏဝါရာ။) ဝုတ္တာ ဝ၊ ကုန်သည်သာ။ ပန၊ ထိုသို့ သိခ-
အစရှိသော ဘုရားခြောက်ဆူတို့၏လည်း အပဒါန်နှင့်စပ်သဖြင့် သုံးပါးကုန်
သော ဘာဏဝါရတို့ကို ဟောတော်မူအပ်ပါကုန်သော်လည်း။ပါဠိ၊ ပါဠိတော်
ကို။ သခ်ီတ္ထာ၊ ချုံးအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္တန်း၊ ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါနံ၊
တို့၏။ ဝသေန၊ စပ်သဖြင့်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ဘဂ်ဝတာ၊ သည်။ ဧက
ဝီသတိ၊ နှစ်ဆယ့်တပါးသော။ ဘာဏဝါရာ၊ တို့ကို။ ကထိတာ၊ ကုန်ပြီ။
တထာ၊ တူ။ အဝိဟေဌိ၊ အဝိဟာ ဗြဟ္မာတို့သည်။ (ဧကဝီသတိ ဘာဏဝါရာ
ကထိတာ၊ လျှောက်အပ်ကုန်ပြီ။) တထာ၊ တူ။ အတပ္ပေဌိ၊ တို့သည်။ (ဧက
ဝီသတိ ဘာဏဝါရာ ကထိတာ။) တထာ၊ တူ။ သုဒဿေဌိ၊ တို့သည်။ (ဧက
ဝီသတိ ဘာဏဝါရာ ကထိတာ။) တထာ၊ တူ။ သုဒဿီဌိ၊ တို့သည်။ (ဧက
ဝီသတိ ဘာဏဝါရာ ကထိတာ။) တထာ၊ တူ။ အကနိဋ္ဌေဌိ၊ တို့သည်။ (ဧက
ဝီသတိ ဘာဏဝါရာ ကထိတာ။) ဣတိ၊ သို့။ သမ္ဘိမ္ဟိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော
ပါဠိရပ်သည်။ ဆဗ္ဗီသတိ ဘာဏဝါရသတံ၊ တရာ့နှစ်ဆယ့်ခြောက် ဘာဏဝါရ
ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေပိဋ္ဌကေ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံ ဟူသော။ ဗုဒ္ဓဝစနေ၊
ဘုရာ့စကားတော်၌။ အည်း၊ ဤသုတ်မှ အခြားသော။ ဆဗ္ဗီသတိ ဘာဏဝါရ
ပရိမာဏံ နာမ၊ တရာ့နှစ်ဆယ့်ခြောက် ဘာဏဝါရ အတိုင်းအရှည် ရှိသည်မည်
သော။ သုတ္တံ၊ သုတ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အယံ သုတ္တန္တော၊ ဤ သုတ်သည်။
သုတ္တန္တရာဇာ နာမ၊ သုတ်တို့၏ မင်းမည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ဣတော၊ ဤပါဠိရပ်မှ။ ပရံ၊နောက်၌။ အနုသန္ဓိ ဒ္ဒယမ္ပိ၊ အနုသန္ဓေနှစ်ပါး အ
ပေါင်းကိုလည်း။နိယျာတေန္တော၊နိဂုံးအုပ်လိုသည်။(ဟူတော။)[နိယျာတေန္တောတိ
နိဂမေန္တော။–ဋီကာ။]ဣတိ ခေါ ဘိက္ခဝေတိ အာဒိ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ တံ သမ္ဘံ
ထိုအလုံးစုံသောစကားရပ်သည်။ဥတ္တာနမေဝ၊ပေါ်လွင်ထင်ရှားသည်သာ။ ဣတိ၊
အပြီးတည်း။…ဣတိ၊ဤဆိုအပ်ပြီးသောစကားအစဉ်ဖြင့်။သုမင်္ဂလဝိလာသိနီယာ၊
သုမင်္ဂလဝိလာသိနီ မည်သော။ ဒီဃနိကာယဋ္ဌကထာယံ၊ ဒီဃနိကာယ် အဋ္ဌကထာ
၌။မဟာပဒါနသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊မဟာပဒါနသုတ်၏အဖွင့်သည်။နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးပြီ။

မဟာပဒါနသုတ် အဋ္ဌကထာအဖွင့်ပြီး၏။

အနုသန္ဓိဒ္ဒယံ။ ။စကားအဆက်တရပ်ကို၊"အနုသန္ဓိ"ဟု ခေါ်၏။ ထိုအနုသန္ဓေ
သည် ဤသုတ္တန်၌"ဓမ္မဓာတုပဒါနုသန္ဓေ ဒေဝတာရောစနပဒါနုသန္ဓေ"ဟု နှစ်မျိုး ရှိ၏။
ထိုတွင်"ဣတော သော ဘိက္ခဝေ ကေနဝုတိကပ္ပေ"မှစ၍ "အမိစ္ဆေ စ အာယောဝေါ
ဘော် ဗုဒ္ဓါနု သာသနန္တိ"တိုင်အောင်သော စကားရပ်သည် ဓမ္မဓာတုပုဒ် အနုသန္ဓေ
ရှိသော စကားရပ်တည်း။ "ကေမိဒါဟံ ဘိက္ခဝေ" အစရှိသော စကားရပ်သည်
ဒေဝတာရောစနပုဒ် အနုသန္ဓေရှိသော စကားရပ်တည်း။ [အနုသန္ဓိဒ္ဒယမ္ပိတိ ဓမ္မဓာတု
ပဒါနုသန္ဓိ ဒေဝတာရောစနပဒါနုသန္ဓိတိ ဒုဝိဓံ အနုသန္ဓိ"။–ဋီကာ။]

မဟာနိဒါနသုတ် အဋ္ဌကထာ

နိဒါန အဖွင့်

(၁) ဧवံ မေ သုတံ။ပ။ ကုရုသု တိ၊ ဟူသော ဤသုတ်သည်။ ဝါ၊ သည်။ မဟာနိဒါနသုတ္တံ၊ မဟာနိဒါနသုတ်တည်း။ [အမျိုးမျိုးအနက်ပေးပုံကို မဟာပဒါနဋ္ဌကထာ၌ပြခဲ့ပြီ။] တတြ၊ ထို မဟာနိဒါနသုတ်၌။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ကား။ အနုတ္တာနုပဒဝဏ္ဏနာ၊ မပေါ်လွင်သော ပုဒ်တို့၏ အဖွင့်တည်း။ ဝါ၊ မပေါ်လွင်သောပုဒ်တို့၏ ဖွင့်ကြောင်းဖွင့်ရာ အဋ္ဌကထာတည်း။ ကုရုသု ဝိဟရတိ တိ(ဇ္ဈော)၊ ဟူသော ဤပါဋ္ဌ၌။ (ကုရုတိ ဝုစ္စတိ–၌ စပ်။) ဇနပဒီနော၊ ဇနပုဒ်ရှိကုန်သော။ ဝါ၊ ဇနပုဒ်ပိုင်ရှင် ဖြစ်ကုန်သော။ [ဇနပဒီနောတိ ဇနပဒဝန္ဓော၊ ဇနပဒဿ ဝါ ဣဿရသာမိနော။–ဋီကာ။] ရာဇကုမာရာ၊ မင်းသားတို့သည်။ ကုရုနာမ၊ ကုရုတို့မည်၏။ ["ဇနပဒီနော"၏ အဓိပ္ပါယ်ကို သီလက္ခန်ဘာသာဋီကာ အမ္ဗဋ္ဌသုတ် အဒ္ဓါနဂမန–အဖွင့်၌ ပြခဲ့ပြီ။] တေသံ၊ ထို ကုရုမင်းသားတို့၏။ နိဝါသော၊ နေရာဖြစ်သော။ ဧကော ပိ ဇနပဒေါ၊ ဇနပုဒ် တခုတည်းကိုလည်း။ [(တနည်း) ဧကော၊ တခုတည်းသည်။ (သမာနော)ပို၊ ဖြစ်ပါသော်လည်း။ ဝါ၊ ဖြစ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဇနပဒေါ၊ ဇနပုဒ်ကို။] ရဋ္ဌိသဒ္ဒေန၊ ရဋ္ဌိသဒ္ဒါအားဖြင့်။ ဝါ၊ ရဋ္ဌိသဒ္ဒါ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကုရုတိ၊ ကုရုတို့ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ [ဤ ဝါကျ၏ အဓိပ္ပါယ်ကိုလည်း သီလက္ခန်ဘာသာဋီကာ အဖွင့်၌ပင် ပြခဲ့ပြီ။ ကောသလာနှင့်။ ကုရု–သာ ကွဲသည်။] ကုရုသု၊ ကုရုဟု ဗဟုဝုစ်အမည်ရှိသော။ တသ္မိံ ဇနပဒေ၊ ထို ဇနပုဒ်၌။ (ဝိဟရတိ–၌ စပ်။)

ပန၊ ဝါဒန္တရ ဝိသေသ ကား။ အဋ္ဌကထာစရိယာ၊ ရှေး အဋ္ဌကထာဆရာတို့သည်။ အာဟု၊ မိန့်တော်မူကြကုန်ပြီ။ [အဋ္ဌကထာစရိယာ ပနာတိ ပနသဒ္ဒေါ ဝိသေသတ္ထဇောတနော။–ဋီကာ။] (ကိုး နည်း။)မန္ဒာတ္ထုကာလေ၊ မန္ဒာတ် စကြာမင်းဖြစ်ရာအခါ၌။ တီသု၊ သုံးကျန်းကုန်သော။ ဒီပေသု၊

အနုတ္တာနုပဒဝဏ္ဏနာ။ ။ဥတ္တာန ပုဒ်၏ အနက်ကို သီလက္ခန်ဘာသာဋီကာ သာမညဖလသုတ် ဥပါသကာတ္ထပဒ္ဓိဝေဒနာကထာ အဖွင့်၌ပြခဲ့ပြီ။ နု+ဥတ္တာနာနိ အနုတ္တာနာနိ၊ အနုတ္တာနာနိ စ+တာနိ+ပဒါနိစာတိ အနုတ္တာနုပဒါနိ၊ (မပေါ် လွင်သောပုဒ်တို့။) အနုတ္တာနုပဒါနံ+ဝဏ္ဏနာ အနုတ္တာနုပဒဝဏ္ဏနာ၊ (မပေါ်လွင်သော ပုဒ်တို့၏ ဖွင့်ကြောင်းဖွင့်ရာ အဋ္ဌကထာ။)

ကျွန်းတို့၌။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဇမ္ဗုဒီပေါ နာမ၊ ဇမ္ဗူဒီပ်မည်သည်။ ဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓမဟာသာဝကစက္ကဝတ္တိပ္ပဘုတိနှံ၊ ဘုရား ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ မဟာ သာဝက စကြာမင်းအစရှိကုန်သော။ ဥတ္တမမနုဿာနှံ၊ မြတ်သောလူတို့၏။ ဥပ္ပတ္တိဘူမိ၊ ဖြစ်ရာ မြေအရပ်တည်း။ ဥတ္တမဒီပေါ၊ မြတ်သောကျွန်းတည်း။ အတိရမဏီယော၊ အလွန်မွေ့လျော်ထိုက်သော် ကျွန်းတည်း။ ဝါ၊ အလွန် မွေ့လျော်ဖွယ်ကောင်းသော ကျွန်းတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ သုတ္တာ၊ ကြား ရ၍။ မန္ဒာတုစက္ကဝတ္တိနာ၊ မန္ဒတ် စကြာမင်းမည်သော်။ စက္ကံရတနံ၊ စကြာ ရတနာကို။ ပုရက္ခတ္တာ၊ ရှေ့သွားပြု၍။ စတ္တာရော၊ လေးကျွန်းကုန်သော။ ဒီပေ၊ ကျွန်းတို့ကို။ အနု သံယာယန္တေန၊ အစဉ်လှည့်လည်သော။ ရညာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ ၊ ကု။ အာဂမံသု၊ လိုက်လာကြကုန်ပြီ။ တတော၊ ထိုမှနောက် ၌။ ရာဇာ၊ သည်။ ပရိဏာယကရတနံ၊ သားတော်ကြီးရတနာကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြီ။ (ကိုး။) မနုဿလောကတော၊ လူ့ပြည်လောကထက်။ ရမဏီယတရံ၊ သာ၍မွေ့လျော်ဖွယ်ကောင်းသော။ ဌာနံ၊ အရပ်သည်။ အတ္ထိ နုခေါ၊ ရှိသေး သလော။ ဣတိ၊ သို့။ (ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။) ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဘာသတိ၊ ပြောပါသနည်း။ ဝါ၊ မေးပါသနည်း။ စန္ဒိမသူရိယာနံ၊ လ နေတို့၏။ အာနုဘာဝံ၊ အာနုဘော်ကို။ နပ ပဿသိ ကိုး ၊ မြင်တော်မမူ ပါသလော။ ဧတေသံ၊ ဤ လ နေတို့၏။ ဌာနံ၊ တည်ရာအရပ်သည်။ (စတုမဟာရာဇ်နတ်ပြည်ကို ဆိုလိုသည်။) ဣတော၊ ဤ လူ့ပြည် လောက ထက်။ ရမဏီယတရံ၊ သာ၍ မွေ့လျော်ဖွယ်ကောင်းသည်။ (ဟောတိ)နည်း၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်ပါလော။

ဆုဇာ၊ သည်။ စက္ကရတနံ၊ ကို။ ပုရက္ခတ္တာ၊ ၍။ တတ္ထ၊ ထို လ နေတို့၏ တည်ရာအရပ်သို့။ (စတုမဟာရာဇ် နတ်ပြည်သို့။)အဂမာသိ၊ သွားပြီ။ စတ္တာ ရော၊ ကုန်သော။ မဟာရာဇာနော၊ နတ်မင်းကြီးတို့သည်။ မန္ဒာတုမဟာ ရာဇာ၊ မန္ဒာတု မင်းတရားကြီးသည်။ အာဂတေ၊ လာပြီတဲ့။ ဣတိ၊ သို့။ သုတ္တာဝ၊ ကြား၍သာလျှင်။ ဝါ၊ ကြားလျှင်ကြားချင်းပင်။ ရာဇာ၊ သည်။ မဟိဒ္ဓိကော၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိ၏။ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသော အာနုဘော် ရှိ၏။ ယုဇ္ဇေန၊ စစ်တိုက်ခြင်းဖြင့်။ ပဋိပဟိတုံ၊ တားမြစ်ခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍။ သံကံ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ဝါ၊ စတုမဟာရာဇ် နတ်ပြည်ကို။ နိယျာတေသုံ၊ အပ် နှင်းကြကုန်ပြီ။ သော၊ ထိုမန္ဒာတု မင်းတရားကြီးသည်။ တံ၊ ထို မင်းအဖြစ် ကို(စတုမဟာရာဇ်နတ်ပြည်ကို)။ဂဟေတ္တာ၊ယူ၍။ဝါ၊လက်ခံ၍။ ဂဟေတ္တာတိ

သမ္ဘဝ[ဋ]ဆ္ဆိတ္ဌာ။-ဋီကာ။] ပုန၊ တဖန်။ ပုစ္ဆိ၊မေးပြန်ပြီ။ (ကိ ။) ဣတော၊ ဤ စတုမဟာရုဇ် နတ်ပြည်ထက်။ ရမဏီယတရုံ၊ သော။ ဌာနံ၊ သည်။ အတ္ထိ နုခေါ၊ သလော။ ဣတိ၊ သို့။ (ပုစ္ဆိ၊ ပြီ။)

အထ၊ မေးရာ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထို မန္ဒာတု မင်းတရားကြီးအား။ တာဝတိံသဘဝနံ ၊တာဝတိံသာနတ်ပြည်ကို။ ကထယိံသု၊ သံတော်ဦးတင်ကြ ကုန်ပြီ။ ဒေဝ၊ မြတ်။ ဣတော၊ ဤစတုမဟာရုဇ်နတ်ပြည်ထက်။ တာဝတိံသ ဘဝနံ၊ သည်။ ရမဏီယတရုံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌။ ဒေဝရညော၊ နတ်တို့၏မင်းဖြစ်သော။ သက္ကသ၊ သိကြား၏။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဣမေ မဟာရာဇာနော၊ တို့သည်။ ပရိစာရကာ၊ အလုပ်အကျွေး တို့သည်။ (ဟုတ္ဌာ။) ဒေါဝါရိကဘူမိယံ၊ တံခါးစောင့်၏ ဖြစ်ရာ အခိုက် အတန်၌။ ဝါ၊ တံခါးစောင့် အရာ၌။ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ ဒေဝရာဇာ၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ မဟိဒ္ဓိကော၊ ၏။ မဟာနုဘာဝေါ၊ ၏။ တဿ၊ ထို သကြား၏။ ဣမာနိ၊ ဤ အရာတို့သည်။ ဥပဘောဂဋ္ဌာနာနိ၊ အသုံး အဆောင်ဖြစ်သော အရာတို့ပါတည်း။ ယောဇနသဟဿုဗ္ဗေဓော၊ ယူဇနာ တရောင် အမြင့်အစောက်ရှိသော။ ဝေဇယန္တော၊ ဝေဇယန္တမည်သော။ ပါသာဒေါ၊ ပြာသာဒ်လည်းကောင်း။ ပဉ္စ ယောဇနသတုဗ္ဗေဓာ၊ ယူဇနာ ငါးရာ အမြင့်အစောက်ရှိသော။ သုဓမ္မာ၊ သုဓမ္မာမည်သော။ ဒေဝသဘာ၊ နတ်တို့၏ စည်းဝေးရာသဘင်လည်းကောင်း။ ဒိယဋ္ဌယောဇနသတိကော၊ အခွဲ အားဖြင့် ယူဇနာနှစ်ရာရှိသော။ ဝါ၊ ယူဇနာတရာ့ဝါးဆယ်ရှိသော။ ဝေဇယန္တ ရထော၊ ဝေဇယန္တာ ရထားလည်းကောင်း။ ဟထာ၊ ထို့အတူ ယူဇနာတရာ့ ငါးဆယ်ရှိသော။ ရောဝဏော၊ ရောဝဏ်မည်သော။ ဟတ္ထိ၊ ဆင်လည်းကောင်း။ ဒိဗ္ဗရုက္ခသဟဿပဋိမဏ္ဍိတံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော တထောင်သောသစ်ပင်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော။ နန္ဒနဝနံ၊ နန္ဒန ဥယျာဉ်လည်းကောင်း။ စိတ္တလတာ ဝနံ၊ စိတ္တလတာ ဥယျာဉ်လည်းကောင်း။ ဖာရုသကဝနံ၊ ဖာရုသက ဥယျာဉ် လည်းကောင်း။ မိဿကဝနံ၊ မိဿကဥယျာဉ်လည်းကောင်း။ ယောဇနသတု ဗ္ဗေဓော၊ ယူဇနာတရာ အမြင့်အစောက်ရှိသော။ ပါရိစ္ဆတ္တကော၊ ထက်ဝန်း ကျင် ထီးနှင့်တူသော။ကောဝိဠာရော၊ပင်လယ်ကသစ်ပင်လည်းကောင်း။ တဿ၊ ထို ပင်လယ်ကသစ်ပင်၏။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ သဋ္ဌိ ယောဇနာယာမာ၊ ယူဇနာခြောက်ဆယ် အလျားရှိသော။ ပညာသ ယောဇနဝိတ္ထတာ၊ ယူဇနာ ငါးဆယ် အပြန့်အကျယ်ရှိသော။ ပဉ္စဒသယောဇနုဗ္ဗေဓာ၊ တဆယ့်ငါးယူဇနာ အမြင့်အစောက်ရှိသော။ဇယကုသုမပုပ္ဖဝဏ္ဏာ၊လယ်ခေါင်ရမ်းပန်းပွင့်၏ အဆင်း

နှင့်တူသော အဆင်းရှိသော။ ပဏ္ဏုကမ္မလသီလာ၊ ပဏ္ဏုကမ္မလ၏ ကျောက်နေရာလည်းကောင်း။ ယဿ၊ ယင်း ပဏ္ဏုကမ္မလာ ကျောက်နေရာ၏။ မုဒုတာယ၊ နူးညံ့သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သက္ကယ၊ ၏။ (ဥပစုကာယော-ဌ် စပ်။) ဝါ၊ သည်။ (နိသီဒတော-ဌ် စပ်။) နိသီဒတော၊ ထိုင်လတ်သော်။ ဥပစုကာယော၊ ထက်ဝက်ကိုယ်သည်။ အနုပဝိသတိ၊ အစဉ်အတိုင်းသက်ဝင်၏။(မြုပ်၏။)ဣတိ၊ သို့။(ဣမာနိ၊ တို့သည်။ ဥပဘောဂဋ္ဌာနာနိ၊ ကိုပါတည်း။

(ဒ) တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္တဝါ၊ ၍။ ရာဇာ၊ မန္ဒာတ်စကြာမင်းသည်။တတ္ထ၊ ထို တာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့။ ဂန္တုကာမော၊ သွားခြင်းငှာ အလိုရှိသည်။ (ဟုတ္တာ။)စက္ကရတနံ၊ ကို။ အဗ္ဘုက္ကိရိ၊ အထက်သို့မြှောက်ပြီ။ တံ၊ ထိုစကြာရတနာသည်။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ စတုရင်္ဂိနိယာ၊ လေးပါးသော ;အင်္ဂါရှိသော။ သေနာယ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကို။ ဥဋ္ဌာသိ၊ တက်ပြီ။ အထ၊ ကောင်းကင်သို့တက်ရာ ထိုအခါ၌။ ဒ္ဝိန္နံ၊ နှစ်ထပ်ကုန်သော။ ဒေဝ လောကာနံ၊ နတ်ပြည်တို့၏။ ဝေမဇ္ဈဘာဝ၊ အလယ်၌။ စက္ကရတနံ၊ ကို။ ဩတရိတ္ဝာ၊ သက်ဆင်း၍။ ပရိဏာယကရတနပမုခါယ၊ သားတော်ကြီးရတနာ အမှူးရှိသော။စတုရင်္ဂိနိယာ၊သော။သေနာယ၊နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကို။ ပဇ္ဇလိတ၊မြေ၏ အနီးဌ;ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်ပြီ။ ရာဇာ၊ သည်။ ကေကောဝ၊ တယောက်တည်း သာလျှင်။(ဟုတ္တာ။) တာဝတိံသဘဝနံ၊ သို့။ အဂမာသိ၊ သွားပြီ။ [ရာဇာ ကေကောဝ အဂမာသိ အတ္ထနော အာနုဘာဝေန၊ (စကြာရတနာ၏ အာနုဘော်မဟုတ် မိမိ၏အာနုဘော်ဖြင့် သွားပြီ။)-ဋီကာ။] ဆက္ကော၊ သည်။ မန္ဒာတာ၊ မန္ဒာတ်မင်းသည်။ အာဂတော၊ လာပြီတဲ့။ ဣတိ၊ သို့။ သုတ္ဝာဝ၊ သာလျှင်။ ဝါ၊ ချင်းပင်။ တဿ၊ ထို မန္ဒာတ်မင်း၏။ ဝါ၊ ကို။ ပစ္ဆုဋ္ဌ မနံ၊ ရှေးရှုတက်သွားခြင်းကို။ ဝါ၊ ခရီးဦး ကြိုဆိုခြင်းကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ မဟာရာဇ၊ မြတ်။ တေ၊ အရှင်မင်းမြတ်အား။ သွာဂတံ၊ ကောင်းသော လာခြင်းပါတည်း။ (တနည်း။) မဟာရာဇ၊ မြတ်။ တေ၊ ၏။ (အာဂတံ၊

ပထဝိယံပတိဋ္ဌာသိ။ ။စကြာရတနာသည် ကောင်းကင်မှ လျှောကျသောအခါ မြေကြီး၏အထက် အနီးဌ;သာတည်း၏၊ ;မြေပေါ်ရောက်အောင်မကျ။ ထိုကဲ့သို့ တည်ပြီးသော စကြာရတနာသည်၊ မကြာမီ ကွယ်ပျောက်လေ၏။ ဘာကြောင့်နည်း၊သားကြီးရတနာမှာ ထို အကျင့်ဘောဖြင့် စကြာရတနာကို အစိုးရမှု မရှိခြင်းကြောင့်တည်း။ [ပထဝိယံ ပတိဋ္ဌာသိတိ ဘာသိတ္ထာ ပထဝိယာ အာသန္နဋ္ဌာနေ အဋ္ဌာသိ၊ နှ ဟိ စက္ကရတနံ ဘူမိယံ ပတတိ၊ တထာ ဒ္ဝိဘဋ္ဌ နစိရသော အန္တရဓာယိ တေနတ္ထာဘာဝေန စက္ကဝတ္တိဗုဒ္ဓသာရိယသ အဘာဝတော။-ဋီကာ။]

လာခြင်းသည်။) သာဝတ်၊ ပါတည်း။ မဟာရာဇ၊ မြတ်။ တေ၊ ၏။သင်္ကာ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော တိုင်းပြည်ပါတည်း။ မဟာရာဇ၊ မြတ်။ အနုသာသ၊ သွန်သင်ခဲ့ ဆုံးမပါလော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ နာဌကေဟိ၊ မောင်းမတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကုန်။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ဒေ ဘာဂေ၊ နှစ်ဖို့ နှစ်စုတို့ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ကေ ဘာဂံ၊ တခုသော အဖို့ကို။ အဒါသိ၊ ပေးပြီ။ ရညော၊ ၏။ (မနုဿဘာဝေါ-၌စပ်။) ဝါ၊ သည်။ (ပတိဋ္ဌိတမတ္တဿေဝ —၌ စပ်။) တာဝတိံသဘဝနေ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌိတမတ္တဿေဝ၊ တည်ပြီးကာမျှသော်သာလျှင်။ မနုဿဘာဝေ၊ လူ့အဖြစ်သည်။ ဝိဂစ္ဆိ၊ ကင်းပြီ။ [မနုဿဘာဝေါတိ မနုဿဂန္ဓသရီရနိဿန္နာဒိမနုဿဘာဝေါ၊ (လူတို့၏အနံ့ ကိုယ်၏ အကျိုးဆက်ဖြစ်သော ကျင်ကြီးကျင်ငယ် ချေး တံတွေး နှပ် အစရှိသော အညစ်အကြေးဘည်။)-ဋီကာ။] ဒေဝဘာဝေါ၊ နတ်၏ အဖြစ်သည်။ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။

ကိရ၊ ခွဲ။ တဿ၊ ထို မန္ဒာတ်မင်း၏။ (နာဌနတ္ထံ-၌စပ်။) ဝါ၊ သည်။ (နိသိန္နဿ-၌စပ်။) သက္ကေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူ။ ပဏ္ဍုကမ္ဗလသိလာယံ၊ ၌။ နိသိန္နဿ၊ လတ်သော်။ အက္ခိနိမိသမတ္တေန၊ မျက်စိမှိတ်ခြင်းမျှဖြင့်။ နာဌနတ္ထံ၊ ထူးသည်၏အဖြစ်သည်။ ပညာယတိ၊ ထင်ရှား၏။ တံ၊ ထို ထူးသည်၏အဖြစ်ကို။ အသလ္လက္ခေန္တော၊ မမှတ်သားနိုင်ကုန်သော။ ဒေ၀ါ၊ တို့သည်။သက္ကဿ စ၊ ၏လည်းကောင်း။ တဿ စ၊ ထို မန္ဒတ်မင်း၏လည်းကောင်း။ နာနတ္တေ၊ ထူးသည်၏ အဖြစ်၌။ မုယှန္တိ၊တော့ဝေကုန်၏။ သော၊ ထို မန္ဒာတ်မင်းသည်။တတ္ထ၊ ထို တာ၀တိံသာနတ်ပြည်၌။ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော စည်းစိမ်ကို။ [ဒိဗ္ဗိ ဘ ဝါ ဒိဗ္ဗာ။]အနုဘ ဝမာနော၊ ခံစားစဉ်။ ယာ ဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ဆတ္တိံ သ၊ သုံးကျိပ်ခြောက်ယောက်သော။ သက္ကာ၊ တို့သည်။ ဥပဋ္ဌဟိတာ၊ ၍။ စုတာ၊ စုတေကုန်ပြီ။[မန္ဒာတ်စကြာမင်းတို့၏လက်ထက်၌ အသက်အသခ်ေ်ရှည်သော်ကြောင့် သိကြားသုံးဆယ့်ခြောက်ယောက် ပြောင်းလဲသည့်တိုင်အောင် တည်နေနိုင်

ပါတုရဟောသိ။ ။ပါတုရဟောသိ တိ ဒေ၀လောကေ ပ၀တ္တိ၀ိပုါကဒါယိနော အရာ၀ရိယာ၀ယ၀ေဒနီယသ ကမ္မဿ ကတောကာသတ္တာ (နတ်ပြည်၌ ပ၀တ္တိအကျိုးကို ပေးနိုင်သော အ၀ရာ၀ရိယက်က ပြိုအပ်သော အခွင့်ရှိသောကြောင့်။) သမ္ဗဒါ သော ဌသ ၀ ယုဒ္ဓေသိကတာ ဝ ဟာလာမိလယနာဒိဒိမ္ဗဘာ ဝေါ ပါတုရဟောသိ။ (အခါခပ်သိမ်း တဆယ့်ခြောက်နှစ်အရွယ် ရှိသည်၏အဖြစ် ပန်း၏ မည်းခြင်းအစရှိသော နတ်၏ အဖြစ်သည် ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။)-ဋီကာ။ [တချို့နေရာ၌ နတ်သားများသည် "အသက် (၂ ၀) အရွယ်ရှိ၏"ဟု ဆိုသေး၏။]

သည်။] တာဝ၊ထို သုံးကျိပ်ခြောက်ယောက်သော သိကြားတို့ဖြစ်ပြီး၍ စုတေကြ သည့်တိုင်အောင်။ရင့်ဂုံ၊ ကို။ကာရေတ္တာ၊၍။ ကာမေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အဲတိတ္ထောဝ၊ မတင်းတိမ်သေးသည်သာလျှင်။ (ဟုတ္တာ။) တဒေတာ၊ ထို တာဝတိံသာနတ် ပြည်မှ။ စဝိတ္တာ၊ ၍။ အတ္တနော၊ ၏။ ဥယျာနေ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည် ပြီ။ ဝါတာတပေန၊ လေပူ နေပူသည်။ ဖုဋ္ဌဂ္ဂေါ၊ တွေ့ထိအပ်သောကိုယ် ရှိသည်။ (ဟုတ္တာ။) ကာလံ၊ သေချိန်ကို။ အကာသိ၊ ပြီ။

ပန၊ ဆက်။ စက္ကရတနေ၊ သည်။ ပုန၊ ဖန်။ ပထဝိယံ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ လတ်သော်။ ပရိဏာယကရတနံ၊ သည်။ သုဝဏ္ဏပဇ္ဇော၊ ရွှေပြားခွံ။ မန္ဒာတုံ၊ မန္ဒာတ်မင်း၏။ ဥပါဟနံ၊ ဖိနပ်ပုံကို။ လိခါပေတ္တာ၊ ရေးစေပြီး၍။ ဣဒံ၊ ဤ တိုင်းပြည်သည်။ မန္ဒာတု၊ ၏။ ရဇ္ဇံ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြော၍။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ အနုသာသိ၊ သွန်သင်ဆုံးမပြီ၊ တိဟိ၊ ကုန်သော။ ဒီပေဟိ၊ တို့မှ။ တေ ပိ အာဂတမနုဿာ၊ ထို လိုက်လာသောလူတို့သည်လည်း။ ပုန၊ ဖန်။ ဂန္တုံ၊ ပြန်ခြင်းငှာ။ အ သက္ကောန္တာ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်သည်။ (ဟုတ္တာ။) ပရိ ဏာယကရတနံ၊ ကို။ (ယာစိ သု-၌ စပ်။) ဝါ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၍။ ဒေဝ၊ မြတ်။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ရညော၊ ၏။ အာနုဘာဝေန၊ ဖြင့်။ အာဂတာ၊ လာခဲ့ကြပါကုန်ပြီ။ ဣဒါနိ၊ ၌။ ဂန္တုံ၊ ပြန်ခြင်းငှာ။ နသက္ကောမ၊ ပါကုန်။ နော၊အကျွန်ုပ်တို့အား။ ဝါ၊၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ် ကို။ ဒေဟိ၊ ပေးတော်မူပါ။ ဣတိ၊ သို့။ ယာစိ သု၊ ကုန်ပြီ။ [“နော”သဒ္ဒါ သည် ရွှေနောက်ငံ့သော ကာကောလောကန နည်းတည်း။] သော၊ ထို သား တော်ကြီးရတနာသည်။ ဝေသံ၊ ထို သုံးကျွန်းသားတို့အား။ ဂေမေကံ၊တခု တခုသော။ ဇနပဒံ၊ ကို။ အဒါသိ၊ ပြီ။

တတ္ထ၊ ထို ဇနပုဒ်တို့တွင်။ ပုဗ္ဗဝိဒေဟတော၊ပုဗ္ဗဝိဒေဟကျွန်းမှ။ ဝါ၊ အရှေ့ ကျွန်းမှ။အာဂတမနုဿော၊ လိုက်လာသောလူတို့သည်။အာဝ သိတပဒေသော၊ နေအပ်သောအရပ်သည်။တာဝယော ပုရိမသညာယ၊ ထို ရှေးဦးဖြစ်သော အမည် သညာဖြင့်ပင်။ ဝိဒေဟရဋ္ဌန္တိ နာမံ၊ ဝိဒေဟတိုင်း ဟူသောအမည်ကို။ လဘိ

အဲတိတ္ထောဝ ။ပ။ **အကာသိ**။ ။“ကိုံ ဓမ ဇုမိနာ ဥပဒ္ဓရေဒ္ဓေနာ”တိ အတ္ထြိ ဓာယ အဲတိတ္ထောဝ (“ငါ့မှာ ဤတဝက်မျှမင်းပြုရခြင်းဖြင့် ဘာအကျိုးရှိအုံ့နည်း”ဟု ကြံ၍ ဟိုတဝက်ကို အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် မရောင့်ရဲနိုင်သည်သာဖြစ်၏။) ... မနုဿလောကေ ဥတုနော ကက္ခဋ္ဌတာယ (လူ့ပြည်၌ ဥတု၏ ကြမ်းတမ်းသည်၏အဖြစ် ကြောင့်။) ဝါတာတပေန ဖုဋ္ဌဂ္ဂေါ ကာလမကာသိ။–ဋီကာ။ [တိကနိပါတ် မန္ဒာတု ဇာတ်၌ကား “နောက်ရောက်လာသော သိကြားကို သတ်လိုသောစိတ်ဖြစ်သေး၏”ဟု ဆိုသည်။]

ရှုပြီ။ [အရှေ့ကျွန်းကို "ပုဗ္ဗဝိဒေဟကျွန်း" ဟု ခေါ်သောကြောင့် ဤ၌လည်း 'ဝိဒေဟရဋ္ဌ" ဟု အမည်ရသည်။] အပရဂေါ်ယာနတော၊ အပရဂေါ်ယာန ကျွန်းမှ။ ဝါ၊ အနောက်ကျွန်းမှ။ အာဂတမနုဿေဟိ၊ တို့သည်။ အာဝသိတ ပဒေသော၊ သည်။ အပရန္တဇနပဒေါ်တိ နာမံ၊ အပရန္တဇနပုဒ် ဟူသောအမည် ကို။ လဘိ၊ပြီ။ဥတ္တရကုရုတော၊ မြောက်ကျွန်းမှ။ အာဂတမနုဿေဟိ၊တို့သည်။ အာဝသိတပဒေသော၊ သည်။ ကုရုရဋ္ဌန္တိနာမံ၊ ကုရုတိုင်း ဟူသော်အမည်ကို။ လဘိ၊ ပြီ။ ပန၊ ဆက်။ ဗဟုကေ၊ မျှားစွာကုန်သော။ ဂါ ဝါမနိဂမာဒယော၊ ရွာ နိုင်း အစရှိသည်တို့ကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ ဗဟုဝစနေန၊ "ကုရု" ဟူသော ဗဟုဝုစ် ဝိဘတ်ဖြင့်။ ဝေါဟရိယတိ၊ ခေါ်,ဝေါ်အပ်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ကုရုသု ဝိဟရတိတိ၊ တိ-ဟူ၍။ (အာယသ္မတာ အာနန္ဒတ္ထေရေန၊ သည်။) ဝုတ္တံ၊ လျှောက်အပ်ပြီ။ (ဤတိ၊ သို့။ အဋ္ဌကထာစရိယာ။ တို့သည်။ အာဟု၊ ကုန်ပြီ။)

ကမ္မာသဓမ္မံ နာမ ကုရုနံ နိဂမောတိ (ဏ္ဍော)၊ ဟူသောဤပါဋ်ဌ်။ ကမ္မာ သဓမ္မန္တိ ဏ္ဍော၊ ဟူသော ဤပုဒ်၌။ ကေစိ၊ အချို့ ဆရာတို့သည်။ ဓ ကာ ရဿ၊ ဓ အောက်ချိုက် အကွာရာ၏။ ဒ ကာရေန၊ ဒ ဒွေးအကွာရာဖြင့်။အတ္ထ၊ အနက်ကို။ ဝဏ္ဏယန္တိ၊ ဖွင့်ကြကုန်၏။ ဏ္ဍော။ ဤ ကမ္မာသ နိုင်း၌။ ကမ္မာ သော၊ ,ပြောက်ကျားသောခြေရှိသော ,ပေါရိုဏာဒ ကို။ ဒမိတောဝ၊ ဆုံးမ အပ်ပြီ။ ဤတိ၊ ကြောင့်။ (ပြောက်ကျားသော ခြေရှိသော ပေါရိုဏာဒကို ဆုံးမအပ်ရာ၏ အဖြစ်ကြောင့်။)ကမ္မာသဒမ္မော၊ ကမ္မာသဒမ္မ မည်၏။ ကမ္မာသ ပါဒေါ၊ ပြောက်ကျားသော ခြေရှိသော။ ပေါရိုဏာဒေါ၊ ပေါရိုဏာဒ ကို။ ကမ္မာသောတိ၊ သ-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ["ကမ္မာသပါဒေါ" ဟု ဆို လျှက် "ပါဒ"ဟူသော နောက်ပုဒ်ချေထားသော ဥတ္တရပဒလောပ ဗဟုဗ္ဗီ ဟိသမာသ်ဟူလို။ ကမ္မာသောတိ ကမ္မာသပါဒေါ ဝုစ္စတိ ဥတ္တရပဒလောပေန ယထာ"ရူပဘဝေါ ရူပ"နှင့်။-ဋီကာ။ ပုရိသဿ ဤဒံ ပေါရိသံ (ယောကျ်ား၏ ဥစ္စာဖြစ်သော အသား။) ပေါရိသံ အ၊တိ ဘက္ခတိတိ ပေါရိသာ၊ဒေါ၊ လူသားစားသူ။] ကိရ၊ ခဲ့။ တဿ၊ ထို,ပေါရိုဏာဒ၏။ ပါဒေ၊ ခြေ၌။ ခါဏုကေန၊ သစ်ငုတ်သည်။ ဝိဒ္ဓဋ္ဌာနေ၊ ဖောက်အပ်ရာအရပ်၌။ (စူးအပ်ရာ အရပ်၌။) ဝဏော၊ အနာသည်။ ရှဟန္တော၊ အသားနုတက်လတ်သော်။ စိတ္တာဒါရှသဒိသော။ ဆန်းကြယ်သော သစ်သားနှင့်တူသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ရှဟိ၊ အသားနုတက်ပြီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကမ္မာသပါဒေါတိ၊ ဟူ၍။ ဝါ၊ ပြောက်ကျားသော ခြေရှိသူ ဟူ၍။ ပညာယိတ္တာ၊ ထင်ရှားပြီ။ [အသားနု တက်သောနေရာက အပြောက်ထင်နေ၏။]

စ၊ ဆက်။ သော၊ ထိုပေါရိုဏ်သာဒကို။ တသို့ ဩကာသေ၊ ထို ကမ္မာသ ဒမ္မ နိုဂုံးအရပ်၌။ ဒမိတော၊ ဆုံးမအပ်ပြီ။ ပေါရိုဏ်သာဒဘာဝတော၊ လူသားစားသူ၏ အဖြစ်မှ။ ပဋိသေဓိတော၊ တားမြစ်အပ်ပြီ။ ကေန၊အဘယ် သူသည်။ (ပဋိသေဓိတော၊ နည်း။) မဟာသတ္တေန၊ ဘုရားအလောင်းဖြစ် သော မင်းသည်။ (ပဋိသေဓိတော၊ ပြီ။) ကတရသ္မိံ ဇာတကေ၊ အဘယ် ဇာတ်၌။ (ပဋိသေဓိတော၊ နည်း။) ဣတိ၊ ဤကား အမေးတည်း။ မဟာ သုတသောမဇာတကေ၊ မဟာသုတသောမ ဇာတ်၌။ (ပဋိသေဓိတော၊ ပြီ။) ဣတိ၊ သို့။ ဧကော၊ အချို့ဆရာတို့သည်။ (ဝဒန္တိ၊ကုန်၏။) ပန၊ ဝါဒန္တရ ကား။ ဣမေ ထေရာ၊ ဤ အဌကထာဆရာတို့သည်။ ဝါ၊ ဒီဃဘာဏက ထေရ်တို့သည်။ (တနည်း) ဣမေ ထေရာ၊ ဤ မဇ္ဈိမဘာဏက ထေရ်တို့သည်။ [ဣမေ ပန ထေရာတိ မဇ္ဈိမဘာဏကာတိ ကေစိ၊ အပရေ ပန "အဋ္ဌကထာ စရိယာ"တိ "ဒီဃဘာဏကာ"တိ ဝဒန္တိ။-ဋီကာ။] ဇယဒ္ဒိသဇာတကေ၊ တိ သနိပါတ် ဇယဒိသဇာတ်၌။ (ပဋိသေဓိတော၊ ပြီ။) ဣတိ ဝဒန္တိ။ ဟိ၊ မှန်။ တဒါ၊ ဇယဒိသဖြစ်ရာ ထိုအခါ၌။ မဟာသတ္တေန၊ ဘုရားအလောင်း ဖြစ်သော မင်းသားသည်။ ကမ္မာသပါဒေါ၊ ပြောက်ကျားသော ခြေရှိသော ပေါရိုဏ်သာဒကို။ ဒမိတော၊ ပြီ။ ယထာဟ၊အဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်း။ ပုတ္တော ယဒါ ဟောမိ။ပ။ ပဿာဒယိန္တိ၊ ပဿာဒယိ-ဟူ၍။အာဟ၊ပြီ။

[သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ (အရှင်သာရိပုတ္တရာအား ပြန်၍ ဟောတော်မူအပ် သော ဇာတ်ဖြစ်၍ "သာရိပုတ္တ"ဟု ဆရာတို့ ထည့်ကြသည်။)ယဒါ၊အကြင် အခါ၌။ (အဟံ၊ သည်။) ပဠာလရဋ္ဌာဓိပတိဿ၊ ပဠာလတိုင်း၏အရှင်ဖြစ် သော။ ဇယဒ္ဒိသဿ၊ ဇယဒိသမင်း၏။ အတ္တြဇော၊ မိမိကို မှီ၍ဖြစ်သော။ ဝါ၊ အရင်းဖြစ်သော။ ပုတ္တော၊ သည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏။ (တဒါ၊ထိုအခါ ၌။) ပါဏံ၊ မိမိအသက်ကို။ စဇိတ္ဝာန၊ စွန့်၍။ ပိတရံ၊ ခမည်းတော်ကို။ ပဋမာစယိ၊ ဘိလူးဘားမှ လွတ်စေတော်မူခဲ့ပြီ။ စ၊ လွတ်စေရံသာ မက ဧသး။ အဟံ၊ သည်။ ကမ္မာသပါဒမ္ပိ၊ ပြောက်ကျားသော ခြေရှိသော စူဠပေါရိုဏ်သာဒ ကိုလည်း။ ပဿာဒယိ၊ ကြည်ညိုစေခဲ့ပြီ။ "ပဿာဒယိ၊ လူသားရှောင်ကြဉ် သီလယှဉ်ဆောင် ကြည်လင်စေတော်မူရပြီ"ဟု ဆရာတို့ ပေးတော်မူကြသည်။]

ပန၊ ဝါဒန္တရကား။ ကေစိ၊ အချို့ဆရာတို့သည်။ ဓ-ကာရေနေဝ၊ ဓ အောက်ခြိုက် အကွာရာဖြင့်ပင်။ အတ္ထံ၊ ကို။ ဝဏ္ဏယန္တိ၊ ကုန်၏။ ကိရ၊ ခဲ့။ (တနည်း)ကိရ(ယသ္မာ)၊ ကြောင့်။ ကုရုရဋ္ဌဝါသီနံ၊ ကုရုတိုင်းခ်ီ မနုကုန်

သော လူတို့၏။ ကုရုဝတ္တမေမ္မာ၊ ကုရုတိုင်းသားတို့၏ ကျင့်ဝတ်ဖြစ်သော ငါးပါးသီလတရားသည်။ တသို့၊ ထိုဇနပုဒ်၌။ ကမ္မာသော၊ ပြောက်ကျားသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်ပြီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ (ထိုသို့ ကုရုဝတ္တမေမ္မ၏ ပြောက်ပြောက်ကျားကျား ဖြစ်ရာ၏ အဖြစ်ကြောင့်။) တုံ ဌာနံ၊ ထိုအရပ်ကို။(ဝုစ္စတိ–ဌာနမ်။) ဇတ္ထ၊ ဤအရပ်၌။ ကမ္မာသော၊ ပြောက်ကျားသော။ ဓမ္မော၊ ငါးပါးသီလတရားသည်။ ဇာတော၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ကြောင့်။(ပြောက်ကျားသော ငါးပါးသီလဖြစ်ရာ၏ အဖြစ်ကြောင့်။) ကမ္မာသဓမ္မန္တိ၊ ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို ကမ္မာသဓမ္မ အရပ်၌။ နိဝိဋ္ဌနိဂမဿာပိ၊ တည်စေအပ်သော နိဂုံး၏လည်း။ ဇေတဝေဝ နာမံ၊ ဤ"ကမ္မာသဓမ္မ" ဟူသော အမည်သည်ပင်။(ဟောတိ၊ ၏။)ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘုမ္မဝစနေန၊ သတ္တမီ ဝိဘတ်ဖြင့်။("ကမ္မာသဓမ္မေ"ဟု သတ္တမီ ဝိဘတ်ဖြင့်။)(အာယသ္မတာ အာနန္ဒတ္ထေရေန၊ သည်။) နိ ဝုတ္တံ၊ မလျှောက်အပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤကား အဓိပ္ပာယ်တည်း။ အဝသနောကာသတော၊ နေတော်မူရာအရပ် မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။(ဘုမ္မဝစနေန၊ ဖြင့်။ နိ ဝုတ္တံ၊ အပ်။)

ကိရ၊ ခွဲ။ (တနည်း)ကိရ(ယသ္မာ)၊ ကြောင့်။ ဘဂဝတော၊ ၏။တသ္မိံ နိဂမေ၊ ထို ကမ္မာသဓမ္မ နိဂုံး၌။ ဝသနောကာသော၊ နေရာအရပ်ဟူသော။ ကောစိ၊ တစုံတရပ်သော။ ဝိဟာရော နာမ၊ ကျောင်းတော်မည်သည်။ နာဟောသိ၊ မရှိ။ ပန၊ စင်စစ်ကား။ နိဂမတော၊ မှ။ အပက္ကမ္မ၊ ဖဲ့၍။ အညတရသ္မိံ၊ အမှတ်မရှိတခုသော။ ဥဒကသမ္ဗန္ဓေ၊ ရေနှင့်ပြည့်စုံသော။ ရမဏီယေ၊ မြေလျှော်ဖယ်ကောင်းသော။ ဘူမိဘာဂေ၊ မြေအဖို့၌။ မဟာဝနသဏ္ဍော၊ ကြီးစွာသော

ကုရုဝတ္တမေမ္မာ။ ။မြောတ်ကျွန်းကို "ဥတ္တရကုရု"ဟု ခေါ်၏။ ထို ဥတ္တရကုရုကျွန်းသားတို့သည် အမြဲအားဖြင့် ငါးပါးသီလ စောင့်ကြကုန်၏။မြောက်ကျွန်းမှ လာသော လူတို့အား သားကြီးရတနာ ပေးအပ်သော အရပ်သည် ကုရုတိုင်း မည်၏။ ထို ကုရုတိုင်းဝယ် နေကြသောအခါ၌လည်း မိမိတို့ရိုးရာဖြစ်သော ငါးပါးသီလကို အတော်ကြာအောင် သားစဉ်မြေးဆက်အတုလိုက်၍ စောင့်မြဲစောင့်ကြကုန်၏။သို့ရာဝယ်အဆက်အတော်ကြာသောအခါ အရပ်ထုံးစံဖြစ်သော ထိုငါးပါးသီလ"ကုရုဓမ္မ"သည်ပြောက်ပြောက် ကျားကျား ဖြစ်လေတော့၏။ ထို့ကြောင့်–"ကုရုဝတ္တမေမ္မာ တသ္မိံ ကမ္မာသော ဇာတော"ဟု ဆိုသည်။

ဘုမ္မဝစနေန ကသ္မာ။ ။အခြား သုတ္တန်တို့၌ ဤကဲ့သို့"ကမ္မာသဓမ္မ"ပုဒ်မျိုးကို (တရားဟောရာ ဌာနမျိုးကို) သတ္တမီ ဝိဘတ်ဖြင့် အရှင်အာနန္ဒာသုံးစွဲရှိ၏။ သို့ဖြစ်လျက် ဤနေရာ၌ကား သတ္တမီ ဝိဘတ်ဖြင့် မသုံးစွဲပဲ"ကမ္မာသဓမ္မံ နာမ ကုရုနံ နိဂမော"ဟု ပထမာဝိဘတ်ဖြင့် သုံးစွဲအပ်ပါသနည်းဟု မေးသည်။

ဝေတာအုပ်သည်။အဟောသိ၊ ရှိပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုတောအုပ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တံ နိဂမံ၊ ထို ကမ္မာသဓမ္မ နိဂုံးကို။ ဂဝါစရဂါမံ၊ ဆွမ်းခံရာကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဝိဟာသိ၊ သီတင်းသုံးတော်မူပြီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်(ထိုသို့ မြတ်စွာဘုရား၏ ကြီးစွာသောတောအုပ်ဝယ် ကမ္မာသဓမ္မ နိုးဂုံကို ဆွမ်းခံရှာပြု၍ သီတင်း သုံးတော်မူရာ၏ အဖြစ်ကြောင့်။) ဝေ၊ ဤ ဆိုအပ်လတ္တံ့သော နည်းဖြင့်။ ဇတ္တေ၊ ဤ"ကမ္မာသဓမ္မံ နာမ ကုရုနံ နိဂမော"ဟူသော ပါဠိ၌။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတမ္ဗော၊ ၏။(ကိုး၊ နည်း။) ကုရုသု၊ ကုရု ဟု ဗဟုဝုစ်အမည်ရှိ သော ဇနပုဒ်၌။ ကမ္မာသဓမ္မံ နာမ၊ မည်သော။ ကုရုနံ၊ ကုရု ဟု ဗဟု ဝုစ်အမည်ရှိသော ဇနပုဒ်၏။ နိဂမော၊ သည်။ (အတ္ထော။)တံ၊ ထို နိဂုံးကို။ ဂဝါစရဂါမံ၊ ဆွမ်းခံရှာကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဝိဟာရတိ၊ မူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ (အတ္ထော၊ ဝေဒိတမ္ဗော။)

အာယသ္မာတိ ဘေ၊ ဟူသော ဤ သဒ္ဒါသည်။ ပိယဝစနံ၊ ချစ်အပ်သူကို ပြောဆိုကြောင်းသဒ္ဒါတည်း။ ဝါ၊ ချစ်ဖွယ်စကားတည်း။ ဘေ၊ ဤ အာ ယသ္မာ ဟူသောသဒ္ဒါသည်။ ဂါရဝ ဝစနံ၊ ရိုသေခြင်းအားဖြင့် ပြောဆို ကြောင်း သဒ္ဒါတည်း။ ဝါ၊ အရိုအသေ စကားတည်း။ [ဤနှစ်ပုဒ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကို ပါဠာဋ္ဌကထာ ဘာသာဋ္ဌီကာ အဋ္ဌတ္ထိကနိဒါန်း ဝေရဉ္ဇကဏ္ဍ အဖွင့်၌ ပြခဲ့ပြီ။] အာနန္ဒောတိ၊ အာနန္ဒ ဟူသောအမည်သည်။ တဿ ထေရဿ၊ ထို ထေရ်၏။ နာမံ၊ အမည်တည်း။ ဧကမန္တန္တိ၊ ဧကမန္တံ ဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်။ ဘာဝနပုံသကနိဒ္ဒေသော၊ ဘာဝနပုံသက ကို ညွှန် ပြကြောင်းသဒ္ဒါတည်း။ ဝါ၊ ကြိယာ၌ စပ်ထိုက်သော နပုလ္လိင်ရှိသော ညွှန်ပြအပ်သော သဒ္ဒါတည်း။ (ကော ဝိယ၊ အဘယ်သဒ္ဒါ ကဲ့သို့နည်း။) "ဝိသမံ စန္ဒိမသူရိယာ ပရိဝတ္တန္တိ"တိ အာဒိသု၊ အစရှိသော ပါဠိရုပ်တို့၌။ (ဝိသမံ သဒ္ဒေါ) ဝိယ၊ ဝိသမံ ဘဒ္ဒါကဲ့သို့တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ (ထိုသို့ ဧကမန္တံ သဒ္ဒါ၏ ဘာဝနပုံသက နိဒ္ဒေသ၏ အဖြစ်ကြောင့်။) ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသည်။ (သမာနော၊ သော်။) ["နိသိန္နော"မပါသော်လည်း "ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာ အားဖြင့် ထိုင်နေလတ်သော်"ဟု လက္ခဏ အနက်ပေးရမည်သာ။] ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ် တခုသောအရပ်အဖို့၌ ထိုင်နေသည်မည်လောက်အောင်။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာ၊ ထို အခြင်းအရာ အား ဖြင့်။ (ဧကမန္တံ နိသိန္နဖြစ်လောက်အောင်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။) နိသိဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။ ဣတိ ဘေ၊ သို့။ ဇတ္တေ၊ ဤ"ဧကမန္တံ နိသိဒိ"ဟူသော

ပါ၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌမ္ပေါ၊ ၏။ ဝါ၊ တနည်း။ ဧတံ၊ [ဤ] ကေမန္တံ သဒ္ဒါသည်။ ဘူမ္မတ္ထေ၊ သတ္တမီ ဝိဘတ်၏ အနုက်ဒ္ဓ။ ဥပယောဂဝစနံ၊ ဒုတိယာ ဝိဘတ်ရှိသော သဒ္ဒါတည်း။ [ဤအလို "ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ် တခုသောအရပ်အဖို့၌"ဟု ပေးပါ။] နိသီဒိ တိ၊ ကား။ ဥပါ ဝိသိ၊ ကပ်ဝင်ပြီ။ ဟိ၊ ''ခ္ဆဲ။ ပဏ္ဍိတာ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော ပညာဉာဏ် ရှိသူတို့သည်။ [သဠာဝတအဿတ္ထိ အနုက်ဒ္ဓ ဣတပစ္စည်း။] ဂရုဠာနိယံ၊ အလေးပြုအပ်သူ၏ တည်ရာအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ သွားရ။ (ဝါ၊ သွားလတ်သော်။) အာသနကုသလတာယ၊ ထိုင်နေခြင်း၌ ကျွမ်းကျင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ် တခုသောအရပ်အဖို့၌။ နိသီဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အယဉ္စ၊ ဤ အရှင်အာနန္ဒာသည်လည်း။ တေသံ၊ ထို အာသနကုသလ ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အညတရော၊ တပါး အပါအဝင်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ (ထိုသို့ အရှင်အာနန္ဒာ၏ အာသနကုသလတို့တွင် တပါးအပါအဝင်၏ အဖြစ်ကြောင့်။) ''ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ (ကေမန္တံ ၌ အန္တ သဒ္ဒါ ကောင်ဘာသာ အနုက်ဟော။ ဤပုဒ်တို့၏ အဓိပ္ပါယ်ကိုလည်း ပါဠိတော်ဘာသာဋီကာ ဝေရဉ္ဇကဏ္ဍ ၌ပင် ပြခဲ့ပြီ။)

ပန၊ ပရိဟာရပက္ခ မှတပါး စောဒကပက္ခ ကို ဆိုဦးအုံ့။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ဝါ၊ အဘယ် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ နိသိန္နော၊ ထိုင်သော်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကေမန္တံ၊ အောင်။ ဝါ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤကား အမေးတည်း။ ဆ၊ ၆-ပါးကုန်သော။ နိသဒ္ဒေါ၊ ထိုင်ခြင်း၏ အပြစ်တို့ကို။ [နိသဒ္ဒနံ နိသဒ္ဒော၊ (နိ+သဒ+ဏ။) နိသဒ္ဒေါ+ဒေါ သော နိသဒ္ဒေါ။] ဝဇ္ဇေတ္ဝာ၊ ရှောင်ကြဉ်၍။ (နိသိန္နော၊ ထိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကေမန္တံ၊ အောင်။ ဝါ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤကား၊ အဖြေတည်း။) သေယျထိဒံ၊ ထို ၆-ပါးသော အပြစ်တို့ဟူသည် အဘယ်နည်း။ (တနည်း) ဣဒံ (ဣမေ)၊ ဤ ၆-ပါးသော အပြစ်တို့သည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်တို့နည်း။ အတိဒူရံ၊ အလွန်ဝေးသော အရပ်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ အလွန်ဝေးသော အရပ်၌ ထိုင်နေခြင်းလည်းကောင်း။ (နောက်ဒ္ဓလည်းနည်းတူ။) အစ္စာသန္နံ၊ အလွန်နီးသော အရပ်လည်းကောင်း။ ဥပရိဝါတံ၊ လေညာ အရပ်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ လေတင် အရပ်လည်းကောင်း။ ဥန္နတပဒေသံ၊ မြင့်သော အရပ်လည်းကောင်း။ အတိသမ္မုခံ၊ အလွန်ရှေးရှု အရပ်လည်းကောင်း။ အတိပစ္ဆာ၊ အလွန်နောက်ကျသော အရပ်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသည် တို့တည်း။

["ကေမန္ဆံ၊ ဝေး နီး လေညာ၊ မြင့်မောက်ရာနှင့်၊ မျက်နှာရှေ့ဘက်၊ နောက်ကြောဘက်ဟု၊ ၆-ချက်မလျော်၊ သင့်မတော်သဖြင့်၊ သင့်လျော်ကောင်းမြတ်၊ တခုသောအရပ်အဖို့၌"ဟု အကျယ်ပေး။]

ဟိ၊ ခ့ဲ့။ အတိဒူရေ၊ အလွန်ဝေးသောအရပ်၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကထေတုကာမော၊ ပြောဆိုခြင်းငှာ အလိုရှိသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အုံ့။ (ဝေံ သတိ၊ သော်။) ဥစ္စာသဒ္ဒေန၊ မြင့်သော အသံဖြင့်။ ဝါ၊ ကျယ်သော အသံဖြင့်။ ကထေတဗ္ဗံ၊ ပြောထုသည်။ ဝါ၊ ပြောရသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အစ္စာသန္နေ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သည်။ သယ်ဇနံ၊ ထိုခိုက်ခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဥပရိဝါတေ၊ ၌။ ဝါ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သည်။(ဂရုံ၊အလေးပြုအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။)သရီရဂန္ဓေန၊ ကိုယ်အနံ့ဖြင့်။ဟာဒတိ၊ နှိပ်စက်၏။ဝါ၊ နှိပ်စက်ရာရောက်၏။ ဥန္ဒုတပဗ္ဗတေသေ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သည်။ အဂါရဝံ၊ မရိုဇသခြင်းကို။ ပကာသေတိ၊ ထင်ရှားပြု၏။ အတိသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သည်။ (ဂရုံ၊ ကို။) ဒဠ္ဌကာမော၊ ကြည့်ခြင်းငှာ အလိုရှိသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အုံ့။(ဝေံ သတိ။) စက္ခုနာ၊ မိမိမျက်လုံးဖြင့်။ စက္ခုံ၊ လေးစားထိုက်သူ၏ မျက်လုံးကို။(တနည်း)စက္ခုနာစက္ခုံ၊ မျက်လုံးချင်းချင်း။အာဟစ္စ၊ ထိခိုက်၍။ ဒဠ္ဌဗ္ဗံ၊ ကြည့်ရှုရာသည်။ ဝါ၊ကြည့်ရှုရသည်။ဟောတိ။ အတိပစ္ဆာ၊ ၌။နိသိန္နော၊ သည်။(ဂရုံ၊ ကို။) ဒဠ္ဌကာမော၊ သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အုံ့။(ဝေံသတိ။) ဂီဝံ၊ လည်ကို။ ပရိဝတ္တေတွာ၊ လည်စေ၍။ ဒဠ္ဌဗ္ဗံ၊ ရာသည်။ ဝါ၊ ရသည်၊ ဟောတိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။(ထိုသို့အပြစ် ၆-ပါးရှိသောကြောင့်။)အယမ္ပိ၊ ဤ အရှင်အာနန္ဒာသည်လည်း။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ပဒက္ခိဏံ၊ အရှိအသေကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ သက္ကစ္စံ၊ ကောင်းစွာပြု၍။ ဝါ၊ လေးလေးစားစား။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုးဝတ်ချ၍၊ ဆ၊ ကုန်သော။ ဘေ နိသဇ္ဇ ဒေါသေ၊တို့ကို။ ဝဇ္ဇေတ္တာ၊ ရှောင်ကြဉ်၍။ ဒက္ခိဏဘာဂေ၊ မဇ္ဈလသာ၊ လက်ယာပုခုံးစပ်ဒူးဝန်း၏။ အဘိမုခဋ္ဌာနေ၊ ရှေးရှုဖြစ်သော အရပ်၌။ ဆဗ္ဗဏ္ဏာနံ၊ ၆-ပါးဃသာအဆင်းရှိကုန်သော။ ဗုဒ္ဓရသ္မိနံ၊ ဘုရားရောင်ခြည်တော်တို့၏။[အမြဲထွက်နေသောဗျာမပ္ပဘာရောင်ခြည်တော်တို့ကို ဆိုသည်။]အန္တော၊ အတွင်းသို့။ ပဝိသိတ္တာ၊ ဝင်၍။ ပသန္နလေ:ခါရသံ၊ ကြည်လင်လော ချိုပ်ရည်သို့။ ဝိဂ'ါဟန္တော· ဝိယ၊ သက်ဝင် နစ်မြုပ်သူသည် ကဲ့သို့လည်းကောင်း။[ဂါဟူ၊ ခဝတ်။] သုဝဏ္ဏပဋ္ဌံ၊ ရွှေပုဆိုးကို။ ပါရုပန္တော ဝိယ၊ ခြုံရသူသည် ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ရတ္တုပ္ပလမာလာဝိတာနမဇ္ဈေ၊ ကြာနီပန်းတို့၏ ဗိတန်မျက်နှာကြက် အလယ်သို့။ ပဝိသန္တော ဝိယ စ၊ ဝင်သူသည် ကဲ့သို့လည်းကောင်း။

ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိကော၊ တရားရတနာ ဘဏ္ဍာတိုက်စိုး ဖြစ်တော်မူသော။ အာ
ယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ နိသိဒိ၊ ပြီ။ 'တေန၊ ကြောင့်။ ကေမန္တံ နိသီ
ဒိတိ၊ ဒိ–ဟူ၍၊ (အာယသ္မတာ အာနန္ဒတ္ထေရေန။) ဝုတ္တံ၊ လျှောက်အပ်ပြီ။

ပန၊ ပရိဟာရ။ပ။အံ့။ ကာယ ဝေလာယ၊ အာဘယ်အချိန်၌။ ကေန
ကာရဏေန၊ အာဘယ် အကြောင်းကြောင့်။ အယံ အာယသ္မာ၊ ဤ အရှင်
အာနန္ဒာသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမန္တော၊ ချဉ်းကပ်သနည်း။ဤတို၊
ဤကား အမေးတည်း။ သာယန္ဟဝေလာယံ၊ ညနေချမ်း အခါ၌။ ပစ္စယာ
ကာရပဋိပုစ္ဆနကာရဏေန၊ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ်ပြဿနာကို မေးလျှောက်လိုခြင်း
ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။(ဥပသင်္ကမန္တော၊ ချဉ်းကပ်သည်။ ဟောတိ၊
၏။ ဤတို၊ ဤကား အဖြေတည်း။)[ရှေး စာအုပ်တို့၌ "ပစ္စယာကာရပဋိ"
ဟူ၍၏၊ " ပုစ္ဆန်–၌ ယု ပစ္စည်း၏ ကံဖြစ်သောကြောင့် မကောင်းလှ။]
ကိရ၊ ခဲ့။ တံ ဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌။ အယံ အာယသ္မာ၊ ဤအရှင်အာနန္ဒာ
သည်။ ကုလသင်္ဃတ္ထာယ၊ အမျိုးတို့ကို ချီးမြှောက်ခြင်းအကျိုးငှာ။ဃံရဒ္ဒါ
ရေ ဃရဒ္ဒါရေ၊ အိမ်တံခါးပေါက် အိမ်တံခါးပေါက်တိုင်း၌။ သဟာယ
ဘဏ္ဍိကံ၊ အံ့သြဖွယ်ကောင်းရှိသော ဘဏ္ဍာထုပ်ကို။ နိက္ခိပန္တော ဝိယ၊ ချ
ထားသကဲ့သို့။[ထိုအိမ်၌ ဆွမ်းခံခြင်းသည် အိမ်သူ အိမ်သားတို့အား ကုသိုလ်
တရားတို့ကို တိုးပွားစေသောကြောင့် အသပြာထောင်ထုပ်ကို ချထားခြင်းနှင့်
တူသည်။]ကမ္မာသမ္ဘဝါမံ၊ သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှာ။ စရိတ္တာ၊လှည့်လည်ပြီး၍။
ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးရာအရပ်မှ ဖဲခွဲပြီးသည်။(ဟုတ္တာ။)သတ္ထု၊
မြတ်စွာဘုရား၏ အပေါ်၌။ ဝတ္တံ၊ ကျင့်ဝတ်ကို။ ဒသေတ္တာ၊ ပြပြီး၍။
သတ္ထာ၊ သည်။ ဂန္ဓကုဋိ၊ သို့။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်တော်မူပြီးလတ်သော်။ သတ္ထာရံ၊
ကို။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဒိဝါဋ္ဌာနံ၊ နေ့ နေရာအရပ်သို့။
ဂန္တွာ၊ ၍။ အန္တေဝါသိကေသု၊ အနီးနေတပည့်တို့သည်။ ဝတ္တံ၊ ကို။ဒသော
တ္တာ၊ ၍။ ပဋိက္ကန္တေသု၊ ဖဲသွားကုန်ပြီးလတ်သော်၊ ဒိဝါဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ပဋိ
သမ္မဇ္ဇိတ္တာ၊ တဖန်တံမြက်လှည်းပြီး၍။(အန္တေဝါသိက တို့ လှည်းအပ်ပြီးသော
အရပ်ကို သေသေသပ်သပ်ဖြစ်အောင် တဖန်ထပ်ကာ တံမြက်လှည်းပြီး၍။)
စမ္မကဋ္ဌံ၊ သားရေပိုင်းကို။ ပညပေတ္တာ၊ ခင်းပြီး၍။ ဥဒကတုမ္ဗတော၊ ရေဘူးမှ။
ဥဒကံ၊ ကို။ ဂဟေတ္တာ။ ၍။ ဥဒကေန၊ဖြင့်။ ဟတ္ထပါဒေ၊လက်ခြေတို့ကို။ သီတ
လေ၊ အေးသည်တို့ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ပလ္လင်္ကံ၊ ထက်ဝယ်တင်ပျဉ်ကို။ အာ
ဘုဇိတ္တာ၊ ဖွဲ့ခွေ၍။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသည်။ (ဟုတ္တာ။) သော်တာပတ္တိ
ဖလသမာပတ္တိ၊ သို့။ သမာပဇ္ဇိ၊ ကောင်းစွာရောက်ပြီ။ ဝါ၊ ဝင်စားပြီ။

[ဤနေရာ၌ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဖလသမာပတ် ဝင်စားပုံကို သတိပြုခဲ့ပါ။]

အထ၊ ဝင်စားပြီးရာ ထိုအခါ၌။ ပရိစ္ဆိန္နကာလဝတ္ထုသန၊ ပိုင်းခြားတ်အပ်သောကာလ၏ အစွမ်းဖြင့်။ သမာပတ္တိတော၊ သမာပတ်မှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပစ္စယာကာရေ၊ ပစ္စည်းတရားတို့၏ ကျေးဇူးပြုပုံ အခြင်းအရာ၌။ ဉာဏ်၊ ဉာဏ်ကို။ ဩတာရေသိ၊ သက်ဝင်စေပြီ။ သော၊ ထို အရှင်အာနန္ဒာသည်။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာ ,တိ၊ ဟူ၍။ အာဒိတော၊ အစမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အန္တံ၊ အဆုံးသို့လည်းကောင်း။ (ပါပေဏ္ဍော-၌ စပ်။) အန္တတော၊ အဆုံးမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ အာဒိ ,၊ အစသို့လည်းကောင်း။ ဥဘယန္တတော၊ နှစ်ဘက်သော အစအဆုံးအစွန်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ မဇ္ဈံ၊ အလယ်သို့လည်းကောင်း။ မဇ္झတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဥဘတော၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော။ အန္တေ၊ အဆုံးအစွန်တို့သို့လည်းကောင်း။ ပါပေဏ္ဍော၊ ရောက်စေလျက်။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ ဒ္ဝါဒသ ပဒံ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးသော အဖို့အစုရှိသော။ ပစ္စယာကာရံ၊ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို။ သမ္မသိ၊ သုံးသပ်ပြီ။ ဝေ၊ သို့။ တဿ၊ ထို အရှင်အာနန္ဒာ၏ (ဉာဏ်၌)။ (ဥပဋ္ဌာသိ-၌စပ်။) (တနည်း) ဝေ၊ သို့။ တဿ၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာသည်။ သမ္မသန္တဿ၊ သုံးသပ်လတ်သော်။ ပစ္စယာကာရော၊ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည်း ဝိဘူတော၊ ထင်ရှားသည်။ ဟုတ္ဝာ။ ဥတ္တာနကုတ္တာနကော ဝိယ၊ ပေါ်လွင်ထင်ရှား ပေါ်လွင်ထင်ရှားသကဲ့သို့။ ဝါ၊ အလွန် ပေါ်လွင်ထင်ရှားသကဲ့သို့။ ဥပဋ္ဌာသိ၊ ထင်လာပြီ။

တတော၊ ထိုမှ နောက်၌။ စိန္တေသိ၊ ပြီ။ (ကိ ॥) အယံ ပစ္စယာကာရော၊ ကို။ သပ္ပဗုဒ္ဓေဟိ၊ တို့သည်။ ဂမ္ဘီရော စေဝ ဂမ္ဘီရာဝဘာသော ' စာတိ၊ ဟူ၍။ ကထိတော၊ 'ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ [ဂမ္ဘီရော စေဝ၊ နက်လည်းနက်၏။ ဂမ္ဘီရာဝဘာသော စ၊ နက်သည်ဖြစ်၍လည်း ထင်ရှား၏။] ပန၊ ထိုသို့ "ဂမ္ဘီရော စေဝ ဂမ္ဘီရာဝဘာသော စ" ဟု ဟောတော်မူအပ်ပါသော်လည်း။ ပဒေသ ဉာဏော၊ အစိတ်အပိုင်းဖြစ်သော ဉာဏ်၌။ ဌိတသ၊ တည်သော။ သာဝကဿ၊

တိက္ခတ္တုံ ။ "အာဒိတော ပဋ္ဌာယ အန္တံ" စသည်ဖြင့် ပြအပ်သောနည်းကား လေးနည်းတည်း၊ ထိုလေးနည်းလုံးကိုပင် သုံးကြိမ် သုံးဖန်ထပ်၍ သုံးသပ်သောကြောင့် "တိက္ခတ္တုံ သမ္မသိ" ဟု ဆိုသည်။ ၎င်းသို့ သုံးကြိမ် လေးလိုက်ဖြစ်သောကြောင့် ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို ဆယ့်နှစ်မျိုး သုံးသပ်ကြောင်းကို ပြသည်။ [တိက္ခတ္တုန္တိ အာဒိတော ပဋ္ဌာယ အန္တန္တိ အာဒိနာ ဝုတ္တစတုရာကာရပသည်တော တယော ဝါရေ၊ တေနသဒ္ဒါဒသက္ခတ္တုံ သမ္မသိတဘာဝ မာဟ။—ဋီကာ။]

သာဝကဖြစ်၍။ သတော၊ ဖြစ်သော။ မယုံ၊ ငါ၏ဉာဏ်၌။ ဥတ္တာနော၊ ထွက်သွားသော အကျယ်ခွဲရခြင်းရှိသည်။ ဝါ၊ အကျယ်ခွဲဖွယ် မလိုသည်။ [“ဥဂ္ဂ တော+တာနော ယသ္မာတိ ဥတ္တာနော”။] ဝိတူတော၊ ပေါ်လွင်သည်။ ပါ ကဋ္ဌော၊ ထင်ရှားသည်။ ဟုတ္ဝာ။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏။ [ဥတ္တာနော စသော သုံးပုဒ်သည် ပရိယာယ်ပုဒ်များတည်း။ သို့သော်-မြန်မာအနက်အားဖြင့် ကွဲအောင်ပေးလိုက်ပါသည်။] သေ (ဧသော)၊ ဤ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည်။ မယုံ ယေဝ၊ ငါ၏ ဉာဏ်၌သာ။ ဥတ္တာနကော၊ ပေါ်လွင်ထင်ရှားသည်။ ဟုတ္ဝာ။ ဥပဋ္ဌာတိ နုခေါ၊ ထင်လေသလော။ ဥဒါဟု၊ သို့မဟုတ်။ အညေသမ္မိ၊ ငါ မှတပါး အခြားသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဉာဏ်၌လည်း။ (ဥတ္တာနကော ဟုတ္ဝာ ဥပ ဋ္ဌာတိ နုခေါ။) ဣတိ (စိန္တေသိ။) အထ၊ ကြံပြီးရာ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထို အရှင်အာနန္ဒာ၏။ တေ၊ ဤ အကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြန်ပြီ။ (ကိံ။) ဟန္ဒ၊ ယခု။ အဟံ၊ သည်။ ဣမံ [ပဋ္ဌံ၊ ဤပြဿနာကို။ ဝါ၊ သိ ခြင်းငှာ အလိုရှိအပ်သော ဤ အကြောင်းအရာကို။ ပဋ္ဌခတ်၏ ဣဒ္ဓာ အနက်ကိုယူသည်။] ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ပုစ္ဆာမိ၊ အုံ့။ အဒ္ဓါ၊မချွတ် ကေန်။ ဧမေ၊အား။ (ကထေတ္ဝာ ဒသေဿတိ-၌ စပ်။) ဝါ၊ ၏။ (ဣမံ-၌ စပ်။) ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣမံ၊ ဤ ပြဿနာကို။ အတ္ထုပ္ပတ္တိံ၊ ဖြစ်ပေါ်လာသော် အကြောင်းဝတ္ထုကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ သာလိနှံ၊ အာလိန်ငါးဆင့်နှင့် တကွ ဖြစ်သော။ သိနေရုံ၊ မြင်းမိုရ်တောင်ကို။ ဥက္ခိပန္တော ဝိယ၊ မြှောက်သကဲ့သို့။ ကော်၊ တမျိုးသော။ သုတ္တန္တကထံ၊ သုတ္တန်စကားတော်ကို။ ကထေတ္ဝာ၊ ဟောတော်မူ၍။ ဒသေဿတိ၊ ပြတော်မူလတ္တံ့။ ဟိ၊ မှန်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ ဝိနယပညတ္တံ၊ ဝိနည်းပညတ်တော်လည်းကောင်း။ ဘုမ္မန္တရံ၊ ဘုံအပိုင်းအခြား လည်းကောင်း။ ပစ္စယာကာရံ၊ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ်လည်းကောင်း။ သမယန္တရံ၊ တပါးသော အယူလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ ဣမာနိ ဌာနာနိ၊ ဤ အကြောင်းအရာတို့သို့။ ပတ္ဝာ၊ ရောက်၍။ ဝါ၊ လတ်သော်။ ဂဇ္ဇိတံ၊ ကြွေးဝါးတော်မူအပ်သော ဒေသနာတော်သည်။ မဟန္တံ၊ ကြီးကျယ်သည်။ ဟောတိ။ ဉာဏံ၊ ဒေသနာဉာဏ်သည်။ အနုပဝိသတိ၊ ဒေသေတဗ္ဗမမ္မသို့ အစဉ်ဝင်သွား၏။ ဗုဒ္ဓဉာဏဿ၊ ၏။ မဟန္တဘာဝေါ၊ ကြီးကျယ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ ပညာယတိ၊ ထင်ရှား၏။ ဒေသနာ၊ တော်သည်။ တိလက္ခဏဗ္ဘာဟတာ၊ လက္ခဏာသုံးရပ်ဖြင့် အမှတ်တံဆိပ် ခတ်နှိပ်အပ်သည်။ သညတပဋ္ဌိသံယုတ္တာ၊ သညတနှင့် စပ်ယှဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ (တေ၊ ဤအကြောင်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။) [ဗုဒ္ဓါနံ ဟိ မှ

စ၍ သုညတပဋိသံယုတ္တာ တိုင်သောပုဒ်တို့၏ အဓိပ္ပါယ်ကို သီလက္ခန်ဘာသာ ဋီကာ ပြဟ္မဇာလသုတ် ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိကကထာ အဖွင့်၌ ပြခဲ့ပြီ။]

(ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံပြီး၍။) သော၊ ထို အရှင်အာနန္ဒာသည်။ ပကတိယာ ဝ၊ ပင်ကိုအားဖြင့်ပင်။ ဝါ၊ ရိုးရိုးအဲ့ဒီသေ၊ ကေဒီဝသေ၊ တနေ့၌။ ဝါ၊ တနေ့လျှင်။ သတဝါရမ္ပိ၊ အကြိမ်တဆ ပတ်လုံးသော်လည်းကောင်း။ သဟဿဝါရမ္ပိ၊ အကြိမ်တထောင် ပတ်လုံးသော်လည်းကောင်း။ ဘဂဝန္တံ၊ သို့။ ဥပသက်မန္တော၊ ချဉ်းကပ်လတ်သော်။ အဟောတု၊ အကြောင်းမရှိပါ။ အ ကာရဏေန၊ ကိစ္စမရှိပါ။ ကိဉ္စာပိ နု ဥပသက်မတိ၊ အကယ်၍ကား မချဉ်းကပ်ပါပေ။ ပန၊ ထိုသို့ အကြောင်းမရှိပါ မချဉ်းကပ်ပါသော်လည်း။ တံ ဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌။ ဣမံ ပဋ္ဌံ၊ ဤ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ် ပြဿနာကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ၍။ ဗုဒ္ဓဂန္ဓဟတ္ထိ၊ ဘုရားတည်းဟူသော ဂန္ဓဟတ္ထိဆင်တော်သို့။ အာပဇ္ဇ၊ ရောက်၍။ ဣမံ ဉာဏကောဋ္ဌနာဒီ၊ ဤ ဉာဏ်တော်တည်းဟူသော ကြိုးကြာ သံကို။ သောဿာမိ၊ နှားထောင်ရတော့အုံ့။ [ဆင်၏အသံကို 'ကောဋ္ဌနာဒီ'ဟု ခေါ်၏။] ဗုဒ္ဓသီဟံ၊ ဘုရားတည်းဟူသော ခြင်္သေ့မင်းသို့။ အာပဇ္ဇ၊ ၍။ (ဣမံ) ဉာဏသီဟနာဒီ၊ ဤ ဉာဏ်တော်တည်းဟူသော ခြင်္သေ့ဟောက်သံကို။ သောဿာမိ၊ အုံ့။ ဗုဒ္ဓသိန္ဓဝံ၊ ဘုရားတည်းဟူသော သိန္ဓောမြင်းသို့။ အာပဇ္ဇ၊ ၍။ (ဣမံ) ဉာဏပဒဝိဂ္ဂဟံ၊ ဤ ဉာဏ်တော်တည်းဟူသော ခြေလှမ်းပုံကို။ ပဿိဿာမိ၊ ကြည့်ရတော့အုံ့။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတ္မာ၊ ၍။ ဒိဝါဋ္ဌာနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ စမ္မကွဏ္ဍံ၊ ကို။ ပပ္ဖေါဋေတ္မာ၊ ခါ၍။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ သာယန္ဟသမယေ၊ ၌။ ဘဂဝန္တံ၊ သို့။ ဥပသက်မိ၊ ပြီ။ တေန၊ ကြောင့်။ သာယန္ဟဝေလာယံ။ပ။ဥပသက်မန္တောတိ၊ ဟူ၍။(မယာ၊ ဟေဋ္ဌာ။) ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ (ဆိုခဲ့ပြီ။)

ယာဝ ဂမ္ဘီရောတိ ဣတ္ထေ၊ ဟူသော ဤပါဌ်၌။ ယာဝ သဒ္ဒေါ၊ ယာဝ သဒ္ဒါသည်။ ပမာဏာတိက္ကမေ၊ အတိုင်းအရှည်ကို လွန်ခြင်း အနက်၌။ (ဟောတိ၊ ၏။) [ပမာဏာတိက္ကဓမ၊ ၌။ ပဝတ္တော၊ သော။ နိပါတော၊ တည်း။–ဟု ဆရာတို့ အနက်ပေးကြ၏။]ပမာဏံ၊အတိုင်းအရှည်ကို။အတိက္ကမ္မ၊

ယာဝ ဂမ္ဘီရောတိ။ ။ယာဝသဒ္ဒါ၏ ပမာဏာတိက္ကမ္မ အနက်ကို ယူ၍ စကားပြောရာ ၌ "အလွန်" သုံးကြသည်။ ထို အလွန်ဟူသည် ရှိသင့်သော အတိုင်းအရှည်ထက် ဝိုလွန် ခြင်းတည်း။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ "အတိဂမ္ဘီရောတိ အတ္ထော" ဟု အဖြောင့်အနက် ကို ဖွင့်သည်။ [ပမာဏာတိက္ကမေတိ အပရိမာဏတ္ထေ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိ ဟူသော အနက်၌ဖြစ်၏။ (အဘယ်ကဲ့သို့နည်း။) "ယာဝဋ္ဌိတံ တေန ဘဂဝတာ"တိ အာဒီသု

လွန်၍။ ဂမ္ဘီရော၊ နက်နဲ၏။ အတိဂမ္ဘီရော၊ အလွန်နက်နဲ၏။ ဣတိ အတ္ထော။ ဂမ္ဘီရ ဝဘာသောတိ၊ ကား။ ဂမ္ဘီရော၀၊ နက်နဲသည်သာလျှင်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ အ၀ဘာသတိ၊ ထင်ရှား၏။ ဒိဿတိ၊ ထင်ရှား၏။ ဣတိ အတ္ထော။ ဟိ၊ ခဲ့။ ဧကံ၊ အချို့သောရေသည်။ ဥတ္တာနမေ၀၊ တိမ်သည်သာလျှင်။ (သမာနံ၊ ပါလျက်။) ဂမ္ဘီရ၀ဘာသံ၊ နက်သည်ဖြစ်၍ ထင်ရှားသည်။ ၀ါ၊ နက်သကဲ့သို့ ထင်ရသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ကိမိ၀၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း။) ပုတိပဏ္ဏာဒိ၀သေန၊ သစ်ရွက်ပုပ် အစရှိသည်တို့နှင့် စပ်သဖြင့်။ ကာဠ၀ဏ္ဏပုရာဏဒေဝကံ၊ မည်းနက်သောအဆင်းရှိသော ရေဟောင်းသည်။ (ဥတ္တာနံ၊ သည်။ သမာနံ၊ လျက်။ ဂမ္ဘီရ၀ဘာသံ၊ သည်။ ဟောတိ) ဝိယ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့တည်း။ ဟိ၊ မှန်။ တံ၊ ထို သစ်ရွက်ပုပ်တို့နှင့် စပ်သဖြင့် မည်းညစ်သောအဆင်းရှိသော ရေဟောင်းသည်။ ဇာတုပ္ပမာဏံ၊ ပုဆစ်ခွေ၀န်း ပမာဏရှိသည်။ (ခွေးဆစ်လောက်သာ နက်သည်။) (သမာနံ) ပိ၊ လျက်လည်း။ သတပေါရိသံ ဝိယ၊ အသူတရာ နက်သကဲ့သို့။ ဒိဿတိ၊ ထင်ရ၏။ [လူတရာပမာဏနက်သည်ကို "အသူတရာနက်" ဟုရှေးကသုံးစွဲသည်။]

ဧကံ၊ အချို့သော ရေသည်။ ဂမ္ဘီရံ၊ နက်သည်။ (သမာနံ၊ လျက်။) ဥတ္တာနာ၀ဘာသံ၊ တိမ်သည်ဖြစ်၍ ထင်ရှားသည်။ ၀ါ၊ တိမ်သည်ဟု ထင်ရသည်။ ဟောတိ။ (ကိမိ၀၊ နည်း။) မဏိဂဂ်ါဝ၊ ပတ္တမြားအဆင်းရှိသော

ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့တည်း။ အ၀ရိမေယျာဘာ၀ဇောတနော ဟိ အယံ ယာ၀သဒ္ဒေါ (ဤ ယာ၀သဒ္ဒါသည် အတိုင်းအရှည်မရှိ ဟူသောအနက်ကို ထွန်းပြ၏။) တေနာဟ အတိ ဂမ္ဘီရော အတ္ထောတိ။—ဋီကာ။]

အ၀ဘာသတိ။ ။"ဉာယတိ ဥပဋ္ဌာတိ" ဟု ဖွင့်၏။ ထို့ကြောင့် "ထင်ရှား၏" ဟု ပေးသည်။ "ထင်ရှား" ဟူသည် ကြည့်ရှုသူတို့၏ စိတ်အား ထင်လာခြင်းတည်း။ [ဉာဏသ ဘဏာ ဥပဋ္ဌာနဋ္ဌေ သန္ဓာယ (ဉာဏ်အား ထိုကဲ့သို့ နက်သော အခြင်းအရာ အားဖြင့် ထင်လာခြင်းကို ရည်ရွယ်၍။) ဒိဿတိ" တိ ဝုတ္တံ။]

ဧကံ ဟိ။ ။ဤ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည် ဧကန်နက်နဲသည်သာလျှင် မဟုတ်ပါလော။ ထို နက်နဲသော ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌ အဘယ့်ကြောင့် နက်နဲသည်ဖြစ်၍ ထင်လာသည်၏အဖြစ်ကို ထွန်းပြနေရပါသေးသနည်း။ (ဧကန် နက်နဲသော အရာ၀တ္ထုကို "နက်တယ်လို့ ထင်ရတယ်" ဟု ပြောဖွယ်မလိုပါ" ဟူလို။) သစ္စ မေတံ (ဒီအမေးဟာ မှန်တယ်။) သို့သော်-ဤ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ်၏ ဧကန် နက်နဲသည်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်း အကျိုးငှာပင် "ဂမ္ဘီရာ၀ဘာသ" သဒ္ဒါကို ဆိုရပါသည်။ ထို့ကြောင့်-အခြားနေရာ၌ ရထိုက်သော အစွန်း ၄—မျိုးထွက်သောအနက်ကို ပြုပြီး၍ ဤ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ်၏ ဧကန် နက်နဲသည်၏ အဖြစ်ကိုပင် ထင်ရှားစေခြင်းငှာ "ဧကံ ဟိ" အစရှိသော စကားကို မိန့်ရှုသည်။

ဂင်္ဂါမြစ်၌။ ဝိပွသန္နဥဒကံ၊ အထူးသဖြင့် ကြည်လင်သောရေသည်။ (ဂမ္ဘီရံ၊ သမာနံ၊ ဥတ္တာနာဝဘာသံ၊ သည်။ ဝါ၊ သည်း ဟောတိ) ဝိယ၊ သို့တည်း။ ဟိ၊ မှန်။ တံ၊ ထို မဏိဂင်္ဂါ၌ ကြည်လင်သောရေသည်။ သတဝေါ ရိသံ၊ အသူတရာနှင်းက်သည်။ (သမာနံ)ပိ၊ လျက်လည်း။ ဇာဏုပမာဏံ ဝိယ၊ ပုဆစ်ခူးဝန်း ပမာဏ ရှိသကဲ့သို့။ (ခူးဆစ်လောက်သာ ရှိသကဲ့သို့။) ခါယတိ၊ ထင်ရ၏။ ဧကံ၊ သည်။ ဥတ္တာနံ၊ တိမ်သည်။ (ဟုတ္တာ။)ဥတ္တာနာဝဘာသံ၊ တိမ်သည်ဖြစ်၍ ထင်ရှားသည်။ ဟောတိ။ (ကိမိဝ။) စာဋီအာဒီသု၊ အိုးစရည်း အစရှိသည်တို့၌။ ဥဒကံ၊ သည်။ (ဥတ္တာနံ ဟုတ္တာ ဥတ္တာနာဝဘာသံ ဟောတိ)ဝိယ၊ ကဲ့သို့တည်း။ ဧကံ၊ သည်။ ဂမ္ဘီရံ၊ နက်သည်။ (ဟုတ္တာ။) ဂမ္ဘီရာဝဘာသံ၊ နက်သည်ဖြစ်၍!ထင်ရှားသည်။ဟောတိ။(ကိမိဝ။) သိနေရုပါဒကမဟာသမုဒ္ဒေ၊ မြင်းမိုရ်တောင်၏ အခြေဖြစ်သော မဟာသမုဒ္ဒရာ၌။ ဥဒကံ၊ သည်။ (ဂမ္ဘီရံ ဟုတ္တာ ဂမ္ဘီရာဝဘာသံ ဟောတိ) ဝိယ၊ ကဲ့သို့တည်း။ ဧဝံ၊ သို့။ 'ဥဒကမေဝ'၊ ရေသည်သာလျှင်။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ နာမာနိ၊ တို့ကို။ လဘတိ၊ ရ၏။

ပန၊ ကား။ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒေ၊ ၌။ ဧတေ၊ ဤ အဂမ္ဘီရ အဂမ္ဘီရာဝဘာသ နှစ်မျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ [ဧတေ နတ္ထိတိ အဂမ္ဘီရော အဂမ္ဘီရာဝဘာသော စာတိ ဧတေ ဒွယံ နတ္ထိ။–ဋီကာ။] ဟိ၊ မှန်။ အယံ၊ဤ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည်။ ဂမ္ဘီရော စ၊ နက်လည်းနက်၏။ ဂမ္ဘီရာဝဘာသော စ၊ နက်သည်ဖြစ်၍ လည်း ထင်ရှား၏။ ဣတိ၊ သို့။ ကေမေဝ၊ တမျိုးတည်းသာလျှင်ဖြစ်သော။ နာမံ၊ ကို။ လဘတိ၊ ၏။ ဝေရ္ဇပေါ၊ ဤသို့ နက်သည်ဖြစ်၍ နက်ရှောင်ထင်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော သဘောရှိသည်။ သမာနော ပိ၊ဖြစ်ပါလျက်လည်း၊ အဲထဲ စ ပန၊ ထိုသို့ ဖြစ်ပါလျက်။မေ၊ ငါ၏ဉာဏ်၌။ ဥတ္တာနကုတ္တာနကော ဝိယ၊ အလွန်ပေါ်လွင်ထင်ရှားသကဲ့သို့။ ခါယတိ၊ ထင်ရှား၏။' ဘန္တေ၊ရား။ တဒိဒံ (တံ+ဣဒံ)၊ ထိုကဲ့သို့ အလွန်ပေါ်လွင်သည်ဖြစ်၍ ထင်လာခြင်းကို။ အစ္ဆရိယံ၊ လက်ဖျောက်ခတ်တီး အံ့ချီးအပ်ပါပေစ့။ ဘန္တေ၊ ရား။ အပ္ပတ်၊ မဖြစ်စဘူး ထူးဆန်းပါပေစ့။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ အတ္ထနော၊ ၏။ ဝိမှယံ၊ အံ့သြဖွယ်ကို။ ပကာသေန္တော၊ ထင်ရှားပြလျက်။ ဗဟု၊ ကို။ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ ၍။ တုဏ္ဍီဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ် ဖြစ်၍ဖြစ်သည်။ (ဟုဘူ။) နိသီဒိ၊ ပြီ။ [စာအုပ်တို့၌ "ယဒိဒံ"ဟု အနိယမ ရှိသော်လည်း "တဒိဒံ"ဟု ရှိမှ စာသွားကောင်း၏။ နိဒါနသံယုတ် ဒုကွဝဂ္ဂ၊ နိဒါနသုတ္တ အဋ္ဌကထာ၌လည်း "တဒိဒံ"ဟုပင် ရှိသည်။ ထို တသဒ္ဒါဖြင့် "ဥတ္တာနကုတ္တာနကော ဝိယ ခါယတိ"

ကို ပြန်၍ညွှန်းသည်။ သို့မဟုတ် "ယဒိဒံ၊ ယင်းကဲ့သို့ ပေါ်လွင်ထင်ရှား သည်၏ အဖြစ်ပြင့် ထင်လခြင်းသည်"ဟု အနက်ပေးပါ။]

ဘဂဝါ၊ သည်။ တဿ၊ ထို အရှင်အာနန္ဒာ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြားတော်မူ၍။ (စိန္တေတ္ဝာ အာဟ–ဌ္ဌစပ်။) အာနန္ဒေ၊ သည်။ ဘဝဂ္ဂ ဟဏာယ၊ ဘဝဂ်ကို ကိုင်ယူခြင်းငှာ။ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို။ ပသာရေန္တော ဝိယ၊ ဆန့်တန်းသူ ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ သိနေရု၊ မြင်းမိုရ်တောင်ကို။ ဆန္ဒိတ္ဝာ၊ ဖြတ်၍။ မိဠံ၊ အဆီကို။ နိဟရိတုံ၊ ထုတ်ဆောင်ခြင်းငှာ။ ဝါယမမာနော ဝိယ၊ အားထုတ်သူကဲ့သို့လည်းကောင်း။ နာဝါယ၊ လှေသင်္ဘောနှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ မဟာသမုဒ္ဒံ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာကို။ တရိတုကာမော ဝိယ၊ ကူးခြင်းငှာ အလိုရှိသူကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ပထဝိံ၊ မြေကို။ ပရိဝတ္တေတ္ဝာ၊ လည်စေ၍။ ဝါ၊လှန်၍။ ပထဝေါဇံ၊ မြေသြဇာကို။ ဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှာ။ ဝါယမမာနော ဝိယ၊ သို့လည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓဝိသယပဋ္ဌံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏ အရာဖြစ်သော ပြဿနာကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၏ ဉာဏ်၌။ ဥတ္တာနံ၊ ပေါ်လွင်၏ ဟူ၍။ ဝဒတိ၊ လျှောက်၏။ [ပြဿနာဟု ဆိုသော်လည်း အမေးမဟုတ် သိခြင်းငှာ အလိုရှိထိုက်သော အနက်အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ဆရာတော်၏ နိဿယ၌ "ဗုဒ္ဓဝိသယံ ပဋ္ဌံ"ဟု ဝါကျရှိ၏။] ဟန္ဒ၊ ယခု။ အဿ၊ ဆို ပဋ္ဌိစ္ဆသမုပ္ပါဒ်၏။ ဂမ္ဘီရဘာဝံ၊ နက်နဲသည်၏အဖြစ်ကို။ အာစိက္ခိဿာမိ၊ ပြောပြရတော့အုံ့။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတ္ဝာ၊ ၍။ မာဟေဝ်န္ဓိ အာဒီ၊ ကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ တတ္ထ၊ ထို မာဟေဝ် အစရှိသောပါဠိ၌။ မာဟေဝ်န္ဓိ(ဇတ္ထု)၊ ဟူသော ဤပါဠိ၌။ ဟ ကာရော၊ ဟ အက္ခရာသည်။ နိပါတမတ္တံ၊အနက်မရှိ နိပါတ်မျှသာတည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မာဘာဏိ၊ မပြောဆိုလင့်။ ဣတိ အတ္ထော။ စ၊ ဆက်။ မာဟေဝ်န္ဓိ၊ ဟူသော။ ဣဒံ ဝစနံ၊ ဤ စကားတော်ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ၊ အာနန္ဒံ၊ ကို။ ဥဿာဒေန္တော ပိ၊ သူ၏ဉာဏ်ပညာကို ချီးမြှောက်တော် မူလိုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ ဘဏတိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အပသာဒေန္တော ပိ၊ နှိပ်တော် မူလိုသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ ဘဏတိ၊ ၏။ [ဥဿာဒေန္တောတိ ပညာယ ဥက္ကံသေန္တော၊ ဥဋ္ဌဟန္တော တိ အတ္ထော၊ အပသာဒေန္တောတိ နိဗ္ဗစ္ဆန္တော၊ နိဋ္ဌဟန္တော တိ အတ္ထော။ ဋီကာ။]

ဥယာဒနအဖွင့်

တတ္ထ၊ ယိုဉ ဥယာဒေန္တ အပသာဒေန္တ နှစ်မျိုးတို့တွင်။ ဥယာဒေန္တော၊ မြောက်ပင့်တော်မူလိုပုံကို။ (ဝေ ဝေဒိတမ္ပေါ။ ကိ၊ နည်း။) အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ တုံ၊ သည်။ မဟာ ဟပညော၊ ကြီးသောပညာရှိ၏။ ဝိသဒဉာဏော၊ သန့်ရှင်းသော ဉာဏ်ရှိ၏။ တေန၊ ထိုသို့ မဟာပညာဝိသဒဉာဏ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (ခါယတိ-ဌာ်စပ်။) တေ၊ သင်၏ ဉာဏ်ဌာ်။ ဂမ္ဘီရော ပိ၊ နက်နဲသည်လည်းဖြစ်သော။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေ၊ သည်။ ဥတ္တာနကော ဝိယ၊ သို့။ ခါယတိ၊ ၏။ ပန၊ ထိုသို့ သင်၏ဉာဏ်ဌာ် ထင်ရှားပါသော်လည်း။ အညေသံ၊ အခြားသူတို့၏ ဉာဏ်ဌာ်။ သေ (သော)၊ ဤ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို။ ဥတ္တာနကော တိ၊ ပေါ်လွင်ထင်ရှား၏ ဟူ၍။ နု သလ္လက္ခေတပ္ပေါ၊ မမှတ်သားထိုက်။ ဂမ္ဘီရော ယေဝ စ၊ နက်နဲလည်း နက်နဲသည်သာ။ ဂမ္ဘီရဝိဘာသော (ဧဝ)စ၊ နက်နဲသည်ဖြစ်၍လည်း ထင်ရှားသည်သာ။ တတ္ထ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၏ ဉာဏ်ဝယ်ထင်ရှား၍ အခြားသူတို့၏ ဉာဏ်ဝယ် နက်နဲခက်ခဲသည်၏ အဖြစ်ဌာ်။ စတဿော၊ ကုန်သော။ ဥပမာ၊ ဥပမာတို့ကို။ ဝဒန္တိ၊ ရှေးဆရာကထာဆရာတို့ ဆိုကြကုန်၏။

ကိရ၊ ခဲ့။ ဆ မာ့သေ၊ ခြောက်လတို့ပတ်လုံး။ သုဘောဇနဲ့ရသပုဋ္ဌဿ၊ ကောင်းသော ဘောဇဉ်အရသာဖြင့် မွေးမြူအပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍။ [သုန္ဒရေန ဘောဇနရသေန ပေါသိတဿ။–ဋီကာ။] ကတပယောဂဿ၊ အမြဲမပြတ်ပြုအပ်ပြီးသော အားထုတ်မှု အလေ့အကျင့်ရှိသော။ [နိစ္စဒ္ဓပယောဂေန ကတပရိစယဿ။–ဋီကာ။] မဟာမလ္လဿ၊ လက်ဝှေ့သမားကျော်ကြီးအား။ (ဒသေ သုံ–ဌာ်စပ်။) ဝါ၊ သည်။ (ဂစ္ဆန္တဿ–ဌာ်စပ်။) သိမဇ္ဈသမယေ၊ လက်ဝှေ့သဘင် ဆင်ယင်ကျင်းပနိုးရာ အခါ၌။ ကတမလ္လပါသာဏပရိစယဿ၊ လက်ဝှေ့သမားတို့သာ ကြွမြောက်နိုင်သော ကျောက်ခဲဖြင့် ပြုအပ်ပြီးသော အလေ့

တတ္ထ ဥယာဒေန္တော။ ။ဆရာတော်၏ နိဿယတို့ "မ ဟေ ဝ ဒ် စ ဒုဒ် ဝစန်။ပ။အပသာဒေန္တော ဝိ တိ၊ ဟု၍ ဝါ၊ ဟုသော။ ယံ သခ်ေပဝစန်၊ အကြင် အကျဉ်းဖြစ်သောစကားကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ တတ္ထ တသ္မိ သခ်ေပဝစနေ၊ ၌။ ဝိတ္ထာရော၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတမ္ပေါ၊ ၏။ ဥယာဒေန္တော၊ သော။ ဘဝေါ၊ သည်။" ဟု ပေးတော်မူ၏။ မိမိကား ကျဉ်းကျဉ်းနှင့်ပြီးသောနည်းကို ကြံ၍ ပေးလိုက်ပါသည်။ [နိဒါနဝဏ္ဏ ဒုကွဝဏ္ဏနိဒါနသုတ်အဋ္ဌကထာ ၌ကား "တတ္ထ ဥယာဒေန္တော ဝိ တိ" ဟု ရှိ၏။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ ဥယာဒေန္တော ဝိတိ၊ ဟုသောပါဌ်၌ အဓိပ္ပါယော ဧဝံ ဝေဒိတမ္ပေါ" ဟု ထည့်၍စပ်ပါ။]

အကျင့်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ယုတ္တာဘူမိ၊ လက်ဝှေ့ထိုးရာ မြေအရပ်သို့။ ဂ၁ဆ္ဆန္ဒသ၊ သ္ဌားစဉ်။ အန္ဓရာ၊ အကြားဌ်။ မလ္လပါသာဏ်၊ လက်ဝှေ့သမားတို့သာ ကြွမြောက်နိုင်သော ကျောက်တုံးကို။ [မလ္လေဟိ မဟဗ္ဗလေဟေ ဥက္ခိပိတဗ္ဗ ပါသာဏံ။–ဋီကာ။] ဒသေသုံ၊ ပြကြကုန်ပြီ။ သော၊ ထို လက်ဝှေ့ကျော်ကြီးသည်။ ဧတံ၊ ဤ ကျောက်ခဲသည်။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ မေးပြီ။ မလ္လပါသာဏော၊ လက်ဝှေ့သမားတို့သာ ကြွမြောက်နိုင်သော ကျောက်ခဲပါတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောကြကုန်ပြီ။ နံ၊ ထို ကျောက်ခဲကို။ အာဟရထ၊ ဆောင်ခဲ့ကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။ ဥက္ခိပိတုံ၊ ကြွမြောက်ခြင်းငှာ။ နု သက္ကောမ၊ မစွမ်းနိုင်ပါကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ အပ်သော်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဂန္ဓွာ၊ ၍။ ကုဟိံ၊ အဘယ် နံပါး၌။ ဣမသ္မာ၊ ဤ ကျောက်ခဲ၏။ ဘာရိယဋ္ဌာနံ၊ ဝန်လေးသော အရပ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိသနည်း။) ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ဝာ၊ ၍။ [ကသ္မိံ ပသေ ဣမသ္မာ ပါသာဏသ္မာ ဂရုတရပ္ပဒေသော တိ တသ္မာ သလ္လဟုကဘာဝံ ဒီပေန္တော ဝဒတိ။–ဋီကာ။] ဒ္ဝိဟိ၊ ကုန်သော။ ဟတ္ထေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဒ္ဝေ၊ ကုန်သော။ ပါသာဏေ၊ တို့ကို။ ဥက္ခိပိတ္ဝာ၊ ၍။ ကိဉ္စာဝုဏ္ဏေ ဝိယ၊ ကစားဖွယ် ဂေါလီလုံးတို့ကဲ့သို့။ ခိပိတ္ဝာ၊ ပစ်ချ၍။ အဂမာသိ၊ ပြီ။

တတ္ထ၊ ထို ဥပမာစကားရပ်ဌ်။ မလ္လသ၊ ၏။ မလ္လပါသာဏော၊ သည်။ လဟုကော၊ ပေါ့သည်။ (သမာနော) ပိ၊ သော်လည်း။ အညေသံ၊ အခြားသူတို့၏ အတွက်။ လဟုကောတိ၊ အပေါ့ကလေးဟူ၍။ နု ဝတ္တဗ္ဗော၊ မပြောဆိုထိုက်။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဆ မာသေ၊ လုံး။ သုဘောဇနရသပုဋ္ဌော၊ ကောင်းသောဘောဇဉ်အရသာ ဖြင့် မွေးမြူအပ်ပြီးသော။ မလ္လော၊ ကို။ (ဒဋ္ဌဗ္ဗော) ဝိယ၊ သို့။ ကပ္ပယတသယာသံ၊ ကမ္ဘာတသိန်းပတ်လုံး။ အဘိနိဟာရသမ္ဘဋ္ဌော၊ မိမိစိတ်ကို ရှေးရှုဆောင်ကြောင်းဆုတောင်းမှန့်ပြည့်စုံသော။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ ကို။ (ဒဋ္ဌဗ္ဗော။) မလ္လသ၊ ၏။ မဟာဗလတာယ၊ ကြီးသောခွန်အားရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မလ္လပါသာဏော၊ ကို။ လဟုကော၊ အပေါ့ ကလေး ဟူ၍။ (ဝတ္တဗ္ဗော) ယထာ၊ ပြောဆိုထိုက်သကဲ့သို့။ ဧवံ၊ တူ။ ထေရသ္မာ အရှင်အာနန္ဒာထေရ်၏။ မဟာပညတာယ၊ ကြီးသောပညာ ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေ၊ ကို။ ဥတ္တာနော၊ ပေါ်လွင်၏ဟူ၍။ (ဝတ္တဗ္ဗော၊ ၏။) သော၊ ထို ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို။ အညေသံ၊ အရှင်အာနန္ဒာမှတပါး အခြားသူတို့၏အတွက်။ ဥတ္တာနော တိ၊ ဟူ၍။ နု ဝတ္တဗ္ဗော၊ ထိုက်။ [ဤကား ဥပမာ တရပ်။]

စး သည်သာ မကသေး။ မဟာသမုဒ္ဒေ၊ ဌ်။ ဟိမိ နာမ၊ မည်သော။ မစ္ဆော၊ ငါးသည်၊ ဒ္ဒိ ယောဇနသတိကော၊ ယူဇနာ နှစ်ရာရှိ၏၊ တိမိင်

လော၊ တိမိငါးကို မျိုနိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် တိမိဂ်လမည်သော။(မစ္ဆော၊ သည်။) တိယောဇနသတိကော၊ ယူဇနာ သုံးရာရှိ၏။ တိမိပိဂ်လော၊ မည်သော။(မစ္ဆော။) စတုယောဇနသတိကော၊ ယူဇနာ လေးရာရှိ၏။ တိမိရပိဂ်လော၊ သော၊(မစ္ဆော။) ပဉ္စယောဇနသတိကော၊ ယူဇနာ ငါးရာရှိ၏။ အာနန္ဒာ၊ အာနန္ဒာ ငါးလည်းကောင်း။ တိမိနန္ဒာ၊ လည်းကောင်း။အဲဒ္ဓာ ရောဟော၊ လည်းကောင်း။ မဟာတိမိ၊ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ စတ္တာ ရော၊ လေးမျိုးကုန်သော။ ဣဒမ၊ ဤ ငါးတို့သည်။ ယောဇနသဟဿိကာ၊ ယူဇနာ တထောင်ရှိကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထို ငါးတို့တွင်။ တိမိရပိဂ်လေနေ၊ တိမိရပိဂ်လ ငါးဖြင့်သာလျှင်။ ဒီပေန္တိ၊ ဥပမာကိုပြုကြကုန်၏။ ကိရ၊ ခွဲ။ တဿ၊ ထို တိမိရပိဂ်လ် ငါး၏။ ဝါ၊ သည်။ ဒက္ခိဏဂဏ္ဍိုးလက်ယာနှား ရွက်ကို။ စာလေန္တဿ၊ လှုပ်စေလတ်သော်။ ပဠုယောဇနသတေ၊ ယူဇနာ ငါးရာရှိသော။ ပဒေသေ၊ အရပ်၌။ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ စလတိ၊တုန်လှုပ်၏။တထာ၊ ထို့အတူ။ ဝါမကဏ္ဍေ၊ လက်ဝဲနှားရွက်ကို။(စာလေန္တဿ၊ သော်။ ပဠုယောဇနသတေ၊ သော။ ပဒေသေ၊ ၌။ ဥဒကံ၊ သည်။ စလတိ၊ ၏။) [နောက်၌လည်း ဤသို့လိုက်၍ပေးပါ။] တထာ၊ တူ။ နဂ်ုံ၊ အမြီးကို။ပ။ တထာ၊ တူ။သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ (စာလေန္တော ပဠုယောဇနသတေ ပဒေသေ ဥဒကံ စလတိ။).

ပန၊ ကား။ ဒ္ဝေ၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော၊ ကဏ္ဏေ၊ တို့ကို။ စာလေတ္ဝာ၊လှုပ်စေ၍။ နဂ်ုဒ္ဒေန၊ ဖြင့်။ ဥဒကံ၊ ကို။ ပဟရိတ္ဝာ၊ ပုတ်ခတ်၍။ သီသံ၊ ကို။ အပရာပရံ၊ ထိုမှ ဤမှ။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ကိဠိတုံ၊ ကစားခြင်းငှာ။ အာရဒ္ဓဿ၊ အားထုတ်လတ်သော်။ သတ္တဒ္ဒယောဇနသတေ၊ယူဇနာခုနစ်ရာ ရှစ်ရာရှိသော။ ပဒေသေ၊ အရပ်၌။ ဘာဇနေ၊ ခွက်၌။ ပတ္ခိပိတ္ဝာ၊ ထည့်၍။ ဥဒ္ဓနေ၊ ဖိုခုံ လောက်၌။ အာရောပိတံ၊ တင်အပ်သော။ ဥဒကံ ဝိယ၊ ရေသည်ကဲ့သို့။ ပဂ္ဂုဏတိ၊ ပွက်ပွက်ဆူသကဲ့သို့ ထက်ဝန်းကျင်လည်နေ၏။[ပဂ္ဂုဏန္တံ ဝိယ ပရိဝတ္တတိ ပရိဟောဝ ဝိဝတ္တတိ။—ဋီကာ။] တိယောဇနသတမတ္တော၊ ယူဇနာ သုံးရာအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ပဒေသော၊ ၌။ ဥဒကံ၊ သည်။ ပိဋ္ဌိ၊ ကျောက် ကုန်းကို။ ဆာဒေတုံ၊ ဖုံးလွှမ်းခြင်းငှာ။ နဿ သက္ကောတိ၊ နိုင်။ သော၊ ထို တိမိရပိဂ်လ ငါးကြီးသည်။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ပြောဆိုရာ၏။(ကိံ၊နည်း။) အယံ၊ မဟာသမုဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဂမ္ဘီရော၊ နက်၏။ ဂမ္ဘီရော၊ ၏။ ဣတိ၊သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံ၊ ထို မဟာသမုဒ္ဒရာ၏။ ဂမ္ဘီရတာ၊ နက်သည်၏အဖြစ် သည်။ ကုတော၊ အဘယ်မှာ ရှိအံ့နည်း။ မယံ၊ တို့သည်။ပိဋ္ဌိပဋ္ဌိစ္ဆာဒနမတ္တမ္ပိ၊

ကျောက်ကုန်းကို ဖုံးလွှမ်းရုံ အတိုင်းအရှည်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဥဒကံ၊ကို။ နလဘာမ၊ မရကြပါ ကုန်တကား။ ဣတိ၊ သို့။ (ဝဒေယျ၊ ရာ၏။)ကတ္တ၊ ထိုဥပမာ စကားရပ်၌။ ကာယုပဟန္နာ၊ ကြီးစွာသော ကိုယ်နှင့် ပြည့်စုံသော။ [ကာယုပဟန္နာတိ မဟတာ ကာယေန ဥပေတာ၊ မဟတာ ကာယာတိ အတ္ထော။–ဋီကာ။] တိမိရပိဂ်လာ၊ ၏အတွက်။ မဟာသမုဒ္ဒေ၊ သည်။ ဥတ္တာနော တိ၊ **တိမ်၏** ဟူ၍။ (ဝတ္တမ္ဘော၊ ၏။) အညေသံ၊ တိမိရပိဂ်လ ငါးမှ အခြားကုန်သော။ ခုဒ္ဒကမစ္ဆာနံ၊ ငယ်သော ငါးတို့၏ အတွက်။ ဥတ္တာနော တိ၊ ဟူ၍။ နှ ဝတ္တမ္ဘော၊ ထိုက်။ ဧဝမေဝ၊ တူသောလျှင်။ ဥဏ္ဏုပဟန္နာ၊ ဥဏ္ဏနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဃရာ၊ အရှင်အာနန္ဒာထေရ်၏ အတွက်။ ပဋိစ္ဆသမုပ္ပါဒေ၊ ကို။ ဥတ္တာနော တိ၊ ပေါ်လွင်၏ ဟူ၍။ (ဝတ္တမ္ဘော။) အညေသမ္ပိ၊ အတွက်လည်း။ ဥတ္တာနော **တိ**၊ ဟူ၍။ နှ ဝတ္တမ္ဘော၊ ထိုက်။ [ဤကား နှစ်ခုမြောက် ဥပမာတည်း။]

(ရှေ) စ၊ ဃေး။ သုပဏ္ဏရာဇာ၊ ဂဠုန်မင်းသည်။ ဒီယာခုယောဇနေ သတိကော၊ အခဲ့အားဖြင့် ယူဇနာ နှစ်ရာရှိ၏။ ဝါ၊ ယူဇနာ တရာ့ငါးဆယ်ရှိ၏။ တာ၊ ထို ဂဠုန်မင်း၏။ ဒက္ခိဏပက္ခော၊ လက်ယာအတောင်သည်။ ပညာသ ယောဇနိကော ယူဇနာ ငါးဆယ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာ၊ တူ။ ဝါမပက္ခော၊ လက်ဝဲ အတောင်သည်။ (ပညာသယောဇနိကော ဟောတိ။) ပိဏ္ဍဝဋ္ဋိ၊ အမြီးလုံးသည်။ ဝါ၊ အမြီးစည်းသည်။ သဋ္ဌိယောဇနိကာ ယူဇနာ ခြောက်ဆယ်ရှိ၏။ [ပိဏ္ဍဝဋ္ဋိ တိ ပိဏ္ဍကလာပေါ။–ဋီကာ။] ဂိဝါ၊ လည်သည်။ တိံသ ယောဇနိကာ၊ ယူဇနာ သုံးဆယ်ရှိ၏။ မုခံ၊ ခံတွင်းသည်။ နဝ ;ယောဇနံ၊ ကိုးယူဇနာရှိ၏။ ပါဒါ၊ ခြေတို့သည်။ ဒွါဒသယောဇနိကာ၊ တဆယ်နှစ်ယူဇနာ ရှိကုန်၏ တသ္မိံ ;ထို ဂဠုန်မင်းသည်။သုပဏ္ဏဝါတံ၊ဂဠုန်တို့၏ လေကို။ [သုပဏ္ဏဝါတ ဣတိ နာဂဂ္ဂဟဏာဒီသု (နာဂါးကို ဖမ်းယူခါနီး၌။) ပက္ခပပ္ပေါ ဣနဝသေန ဥပ္ပဇ္ဇနကဝါတံ။–ဋီကာ။] ဒသောတုံ၊ ဌာ။ အာရဒ္ဓေ၊ အားထုတ်လတ်သော်။ သတ္တဒ္ဒယောဇနသတံ၊ ယူဇနာခုနှစ်ရာ ရှစ်ရာရှိသော။ ဌာနံ၊ အရပ်သည်။ နပ္ပဟောတိ၊ မလောက်။ ဝါ၊ မဆန့်။

သော၊ ထို ဂဠုန်မင်းသည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။ (ကိုး။) အယံ အာကာသော၊ သည် အနန္တော၊ အဆုံး အပိုင်းအခြားမရှိ။ အနန္တော၊ မရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။အာသ၊ထို ကောင်းကင်၏။ အနန္တတာ၊အဆုံးအပိုင်း အခြား မရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ ကုတော၊အဘယ်မှာရှိအုံ့နည်း။ မယံ၊တို့သည်။

ပက္ခဝါတပ္ပသာရဏော်ဘုရားသမ္မိ၊ အတော်င်လေကို ဆန့်လောက်ရာ အရပ်ကို သော် မှလည်း။ နှ လဘ်ဘာမ၊ ကုန်တကားး။ ဣတိ၊ သို့။ (ဝဇေယျ။) တ်ထ္ထ၊ ထို ဥပမာစကားရပ်ခဲ့။ ကာယုပပန္နဿ၊ ကြီးသောကိုယ်နှင့် ပြည့်စုံသော။ သုပဏ္ဏရညော၊ ၏အတွက်။ အာကာသေ၊ သည်။ ပရိတ္တော တိ၊ ကျဉ်း ငယ်၏ ဟူ၍။ (ဝတ္တမ္ဘော။) အညေသံ၊ ဂဠုန်မင်းမှတပါး အခြားကုန်သော ခုဒ္ဒကပက္ခီနံ၊ ငယ်သောဂျက်တို့၏ အတွက်။(အာကာသေ။) ပရိတ္တောတိ၊ ဟူ၍။ နှ ဝတ္တမ္ဘော၊ ထိုက်။ ဧဝမေव၊ လျင်။ ဘုကုပပန္နဿ၊ သော။ ယေရဿ၊ အတွက်။ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒေါ၊ ကို။ ဥတ္တာနော တိ၊ ဟူ၍။ (ဝတ္တမ္ဘော။) အညေသမ္မိ ဥတ္တာနော တိ နှ ဝတ္တမ္ဘော။ [ဤကားး သုံးခု ရှေ့ကျော်ကို ဥပမာတည်း။]

ပန၊ ကားး။ ရာဟု၊ ရာဟုမည်သော်။ အသုရိန္ဒော၊ အသူရိန်သည်။ ပါဒန္တေ၊ ခြေအဆုံးမှ။ ယာဝ ကေသန္တာ၊ ဆံ အဆုံးတိုင်အောင်။ ယောဇနာနံ၊တို့၏။စတ္တာရိ သဟဿာနိ၊လေးထောင်တို့သည်လည်းကောင်း။ အဋ္ဌ စ သတာနိ၊ ရှစ်ရာတို့သည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ၏။["အသုရိန္ဒော"ကို ငဲ့၍ "ဟောတိ"ဟု ထားသည်။] တဿ၊ ထို ရာဟုအသူရိန်၏။ ဒ္ဝိန္နံ၊ နှစ်ဘက်ကုန် သော။ ဗာဟာနံ၊ လက်မောင်းတို့၏။ အန္တရံ၊ အကြားအရပ်သည်။ ဒ္ဝါဒသ ယောဇနသတိကံ၊ ယူဇနာတရာတဆယ်နှစ်ယူဇနာရှိသည်။ (ဟောတိ။)။ ဗဟ လတ္ထေန၊ အထု၏အဖြစ်ဖြင့်။ [ကျောနှင့်ရင်ဘတ်အထုကိုဆိုသည်။] ဆယောဇန သတိကံ၊ ယူဇနာခြောက်ရာရှိသည်။ (ဟောတိ။) ဟတ္ထပါဒတလာနိ၊ လက် ဖဝါးအပြင် ခြေဖဝါးအပြင်တို့သည်။ တိယောဇနသတ္တိကာနိ၊ ယူဇနာသုံးရာ ရှိကုန်သည်။ (ဟောန္တိ။) [သဂါထာဝဂ္ဂ ဒေဝပုတ္တသံယုတ်, သူရိယသုတ် အဋ္ဌကထာ၌ကား-"ဟတ္ထတလပါဒတလာနံ ပုထုလတော ဒ္ဝိယောဇနသတာနိ" ဟု ဆို၏။] တထာ၊ တူ။ မုခံ၊ ခံတွင်းသည်။ (တိယောဇနသတိကံ၊ ရှိသည်။ ဟောတိ။) [ဤ၌လည်း "မုခံ ဒ္ဝိယောဇနသတံ" ဟု ဆိုသည်။] ဇေကေကံ၊ တဆစ်တဆစ်သော။ အဂ္ဂလိပမ္ပိ၊ လက်ဆစ်သည်။ ပညာသ ယောဇနံ၊ ယူဇနာ ငါးဆယ်ရှိသည်။ (ဟောတိ။) တထာ၊ တူ။ ဘမုကန္တရံ၊ မျက်ခုံး ၂-ဘက် တို့၏အကြားအရပ်သည်။ (ပညာသယောဇနံ ဟောတိ။) နလာဋံ၊ နဖူးပြင် သည်။ တိယောဇနသတိကံ၊ သည်။ (ဟောတိ။)သီသံ၊ ဦးခေါင်းသည်။ နဝ ယောဇနသတိကံ၊ ယူဇနာ ကိုးရာရှိသည်။ (ဟောတိ။) တဿ၊ ထို ရာဟု အသူရိန်သည်။ မဟာသမုဒ္ဒံ၊ သို့။ သြတိဏ္ဏဿ၊ သက်ဆင်းလတ်သော်။ ဂမ္ဘီရံ၊ နက်သော။ ဥဒကံ၊ သည်။ ဇာဏုပ္ပမာဏံ၊ပဆုစ်ခွေးဝန်း အတိုင်းအရှည်ရှိသည်။ (ဟောတိ။)

သော၊ ထို ရဟုအသူရိန်သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။ (ကိုယ်။) အယံ သမုဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဂမ္ဘီရော၊ ၏။ ဂမ္ဘီရော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အသ၊ ဤ မဟာသမုဒ္ဒရာ၏။ ဂမ္ဘီရတာ၊သည်။ကုတော၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။ မယံ၊ တို့သည်။ ဇာဏုပ္ပဒ္ဒိစ္ဆာဒနမတ္တာမို့၊ ပုဆစ်ဒူးဝန်းကို ဖုံးလောက်ရုံ အတိုင်း အရှည် ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဥဒကံ၊ ကို။ နု လဘာမ၊ ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ (ဝဒေယျ။)တတ္ထ၊ ထို ဥပမာစကားရပ်၌။ ကာယုပပန္နဿ၊ သော။ ရဟုနော၊ ရဟုအသူရိန်၏အတွက်။ မဟာသမုဒ္ဒေါ၊ ကို။ ဥတ္တာနောတိ၊ တိမ်၏ဟူ၍။ (ဝတ္ထပ္ပေါ။) အညေသံ၊ ရဟုအသူရိန်မှတပါး အခြားပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အတွက်။ ဥတ္တာနောတိ နု ဝတ္ထပ္ပေါ။ဧဝမေव၊ လျှင်။ ဘဂဝုပပန္နဿ၊ သော။ထေရဿ၊ အတွက်။ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒေါ၊ကို။ဥတ္တာနောတိ။(ဝတ္ထပ္ပေါ။)အညေသမ္ပိ။(ပဋ္ဌိစ္စ သမုပ္ပါဒေါ ဥတ္တာနောတိ နဝတ္ထပ္ပေါ။) ဘေမတ္တံ၊ ဤ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်ရွယ်တော်မူ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မာ ဟေဝံ။ပ။အဝစာတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ [ဤကား ၄-ခုမြောက် ဥပမာတည်း။]

ဟိ၊ မှန်။ ထေရဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာထေရ်၏ဘုရား၌။ စတူဟိ၊ ကုန်သော။ ကာရဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့ကြောင့်။ ဂမ္ဘီရောပိ၊ နက်သည်လည်းဖြစ်သော။ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒေါ၊ သည်။ ဥတ္တာနောတိ၊ ဟူ၍။ ဥပဌာတိ၊ ထင်လာ၏။ စတူဟိ၊ ကုန်သော။ ကတမေဟိ (ကာရဏေဟိ၊ တို့ကြောင့်။ ဂမ္ဘီရောပိ၊ သော၊ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒေါ၊ သည်။ ဥတ္တာနောတိ၊ ဟူ၍။ ဥပဌာတိ၊ နည်း။) ပုဗ္ဗုပနိဿယသမ္ပတ္တိယာ၊ ရှေးဘ၌ဖြစ်သော အားကြီးသော မှီရာအကြောင်း၏ ပြည့်စုံခြင်းလည်းကောင်း။ (ဣတိ-ဘ၌ စပ်။) တိတ္ထဝါသေန၊ ဆိပ်ကမ်းနှင့် တူသော မြတ်စွာဘုရား၏ အထံဝယ် နေရခြင်းလည်းကောင်း။ သောတာပန္န တာယ၊ သောတာပန်၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဗဟုဿုတဘာဝေန၊ များသော သုတရှိသူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ဣတိ၊သို့။(စတူဟိ ကာရဏေဟိ၊ တို့ကြောင့်။ ဂမ္ဘီရောပိ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒေါ ဥတ္တာနောတိ ဥပဌာတိ၊ ၏။)

ပုဗ္ဗုပနိဿယသမ္ပတ္တိကထာ

ကိရ၊ ခဲ့။ ဣတော၊ ဤကမ္ဘာမှ။ သတသဟဿိမေ၊ ကမ္ဘာတသိန်းတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ ကပ္ပေ၊ ကမ္ဘာ၌။ ပဒုမုတ္တရောနာမ၊ ပဒုမုတ္တရ မည်တော်မူသော။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ လောကေ၊ ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ပြီ။ တဿ၊ ထို ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဟံသဝတီနာမ၊ မည်သော။ နဂရံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အာနန္ဒော နာမ၊ မည်သော။ ရာဇာ၊

သည်။ ပိတာ၊ ခမည်းတော်သည်။ (အဟောသိ။) သုမေဓာ နာမ၊ မည်သော။ ဒေဝီ၊ မိဖုရားသည်။ မာတာ၊ မယ်တော်သည်။ (အဟောသိ။) ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ ဥတ္တရကုမာရော နာမ၊ ဥတ္တရသတ္တိညား မည်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သော၊ ထို ဘုရားအလောင်းတော်သည်။ ပုတ္တဿ၊ ၏။ ဇာတဒိဝသေ၊ ဖွားမြင်ရာနေ့၌။ မဟာဘိနိက္ခမနံ၊ မြတ်သော တောသို့ ရှေးရှု ထွက်တော်မူခြင်းကို။ နိက္ခမ္မ၊ ထွက်တော်မူ၍။ ပမ္မဇိတ္ဝာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်တော်မူ၍။ ပဓာနံ၊ အားထုတ်အပ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ အနုယုဉ္ဇန္တော၊ အားထုတ်လျက်။ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ သမ္ဗုဇ္ဈတိ၊ သမ္ဗုဇ္ဈ၏အဖြစ်သို့။ ဝါ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့။ ပတ္ဝာ၊ ရောက်တော်မူ၍။ အနေကဇာတိ သံသာရ န္တိ၊ အစရှိသော။ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းကို။ ဥဒါနေတ္ဝာ၊ ကျူးရင့်တော်မူပြီး၍။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ကို။ ဗောဓိပလ္လင်္ကေ၊ ၌။ ဝီတိနာ မေတ္ဝာ၊ လွန်စေတော်မူပြီး၍။ ပထဝိယံ၊ မြေ၌။ ထပေဿာမိ၊ ခြေတော်ကိုထားအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်းတော်မူ၍။ ပါဒံ၊ ခြေတော်ကို။ အဘိနီဟရိ၊ ရှေးရှု ဆောင်တော်မူပြီ။ အထ၊ ခြေတော်ဆောင်ရာ ထိုအခါ၌။ ပထဝီ၊ ကို။ ဘိန္ဒိတ္ဝာ၊ ခွဲ၍။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ ပဒုမံ၊ ပဒုမ္မာ ကြာသည်။ ဥဋ္ဌာသိ၊ ပေါ်ထွက်လာပြီ။ တဿ၊ ထို ပဒုမ္မာကြာ၏။ ဓုရ ပတ္တာနိ၊ အဦးပဓာနဖြစ်သော အပြင်ကြာရွက်တို့သည်။ နဝုတိ ဟတ္ထာနိ၊ အတော်ငါ ကိုးဆယ်ရှိကုန်သည်။ (အဟေသုံ။) [ဓုရပတ္တာနိ တိ ဗာဟိရ ပတ္တာနိ၊ ယာနိ ဒီဃတမာနိ။-ဋီ။] ကေသရံ၊ ကြာဝတ်ဆံသည်။ တိံသ ဟတ္ထာ၊ အတောင် သုံးဆယ်ရှိသည်။ (အဟောသိ။) ကဏ္ဏိကာ၊ ကြာအချက် သည်။ ဒွါဒသ ဟတ္ထာ၊ တဆယ့်နှစ်တောင်ရှိသည်။ (အဟောသိ။) ရေဏု၊ ကြာဝတ်မှုန်သည်။ နဝ ဃဋ္ဋမတ္တာ၊ ရေအိုးကိုးလုံးပြည့် ပမာဏရှိသည်။ (အဟောသိ။)

ပနု၊ ဆက်။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဥမ္မေဓတော၊ အမြင့်အားဖြင့်။ အဋ္ဌပဏ္ဏာသ ဟတ္ထုမ္မေဓော၊ ငါးဆယ့်ရှစ်တောင် အမြင့်ရှိတော်မူသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တဿ၊ ထို မြတ်စွာဘုရား၏။ ဥဘိန္နံ၊ ကုန်သော။ ဗာဟာနံ၊ လက်မောင်းတော်တို့၏။ အန္တရံ၊ အကြား အရပ်သည်။ အဋ္ဌဒသ ဟတ္ထံ၊ တဆယ့် ရှစ်တောင် ရှိသည်။ (အဟောသိ။) နလာဋံ၊ သည်။ ပဿ ဟတ္ထံ၊ ငါး တောင်ရှိသည်။ (အဟောသိ။) ဟတ္ထပါဒါ၊ တို့သည်။ ကောဒသ ဟတ္ထာ၊ တဆယ် တုတောင်ရှိကုန်သည်။ (အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။) တဿ၊ ထို မြတ်စွာ ဘုရား၏။ ကောဒသ ဟတ္ထေန၊ သော။ ပါဒေန၊ ခြေတော်ဖြင့်။ ဒွါဒသ ဟတ္ထာယ၊ တဆယ့်နှစ်တောင်ရှိသော။ ကဏ္ဏိကာယ၊ ကြာခွက်ကို။ အဂ္ဂန္တ

မတ္တာယ၊ နှင်းအပ်ကာမျှဖြစ်လတ်သော်။နှဝ ဃဋ္ဌပွမာဏော၊ရေအိုးကိုးလုံးပြည့်ပမာဏရှိသော။ ရေကျ၊ကြာဝတ်မှန်သည်။ ဥဒ္ဓရယ၊ ထ၍။ အဋ္ဌပဏ္ဏာသ ဟတ္ထံ၊ ငါးဆယ့်ရှစ်တောင်ရှိသော။ ပဒေသံ၊ အရပ်သို့။ ဥဂ္ဂန္ဒာ၊ တက်၍။ သြကိဏ္ဏ မနောသိလာစုဏ္ဏံ ဝိယ၊ ရောပြွမ်းသော ဆေးဒန်း မြင်းသီလာအမှုန့်သည်ကဲ့သို့။ ပစ္စောကိဏ္ဏော၊ တဖန်ရောပြွမ်းသည်။ (အဟောသိ။) [အထက်သို့တက်ပြီးမှ အောက်သို့ပြန်ကျလာသည် ဖြစ်၍"ပတိ၊ တဖန်။သြကိဏ္ဏော၊ရောပြွမ်းသည်။" ဟု ဆိုသည်။] တံ၊ ထို ပဒုမ္မာကြာ၏ ခြေတော်ချခါနီးဝယ် ပေါ်ထွက်လာခြင်းဟူသောအကြောင်းကို။ဥပါဒါယ၊ဤဏ်ဖြင့်ကပ်ယူ၍။ ဝါ၊အကြောင်းပြု၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဒုမုတ္တရေ၊ တွေ့ဝ၊ ဟူ၍သာ။ ပညာယိတ္ထ၊ထင်ရှားပြီ။ တသ၊ ထို ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဒေဝိလော စ၊ ဒေဝိလ ရဟန်းတော်သည်လည်းကောင်း။ သုဇာတော စ၊ သုဇာတ ရဟန်းတော်သည်လည်းကောင်း။ ဒွေ၊ ကုန်သောရဟန်းတို့သည်။ အဂ္ဂသာဝကာ၊ အမြတ်ဆုံး သာဝကတို့သည်။ အဟောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ အမိတာ စ၊ အမိတာ ဘိက္ခုနီသည်လည်းကောင်း။ အသမာ စ၊ အသမာ ဘိက္ခုနီသည်လည်းကောင်း။ ဒွေ၊ ကုန်သောဘိက္ခုနီတို့သည်။ အဂ္ဂသာဝိကာ၊ အမြတ်ဆုံး သာဝိကာမတို့သည်။ (အဟောသုံ။) ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးသည်။ သုမနော နာမ၊မည်သည်။ (အဟောသိ။) ပဒုမုတ္တရော၊ သော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပိတုသင်္ဂဟံ၊ ခမည်းတော်ကို ချီးမြှောက်ခြင်းကို။ ကုရုမာနော၊ ပြုလိုတော်မူသည်။ ဘိက္ခုသတသဟဿပရိဝါရော၊ ရဟန်းတသိန်း အခြံအရံရှိသည်။ (ဟုတ္တာ။) ဟံသဝတိယာ၊ မည်သော။ ရာဇဓာနိယာ၊ မင်းနေပြည်၌။ ဝသတိ၊ သီတင်းသုံးတော်မူ၏။

ပန၊ ကား။ အယ၊ ထို ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဂုဏဒ္ဒဘာဝတာ၊ ညီယယ်သည်။[ငါတို့မြတ်စွာဘုရား၏ နန္ဒမင်းသားကဲ့သို့ မိကွဲဖတို့ ဖြစ်သော ညီယယ်။] သုမနကုမာရော နာမ၊ သုမန မင်းသားမည်၏။ တယ၊ ထို သုမန မင်းသားအား။ ရာဇာ၊ သည်။ ဟံသဝတိတော၊ ဟံသာဝတီမင်းနေပြည်မှ။ ဝိသတိယောဇနသတေ၊ ယူဇနာ တရာ့နှစ်ဆယ်ရှိသော။ ဌာနေ၊ အရပ်၌။ ဘောဂဂါမေ၊ သုံးဆောင် ခံစားအပ်သောရွာကို။ (ရွာစားကို။) အဒါသိ။ ပေးပြီ။ ဧသော၊ ထို သုမန မင်းသားသည်။ ကဒါစိ၊ တရံတခါ၌။ အာဂန္တွာ၊ ၍။ ပိတရဉ္စ၊ ခမည်းတော်ကိုလည်းကောင်း။ သတ္ထာရဉ္စ၊ နောင်တော်ဘုရားကိုလည်းကောင်း။ ပဿတိ၊ ဖူးမြင်၏။ အထ၊ ဖူးမြင်ပြီးရာ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ဂစ္ဆန္တော၊ တိုင်းပြည်၏ အစွန်အဖျားအရပ်သည်။ ကုပိတော၊ ပျက်ပြီ။ ဝါ၊ သူပုန်ထပြီ။ သုမနော၊ သည်။ ရညော၊ မင်း၏

အထံသို့။ ပေသေသိ၊ တမန် စေလွှတ်ပြီ။(ကိုး၊ အဘယ်သို့မှာ၍ စေလွှတ်သနည်း။) ပစ္စန္တေ၊ သည်။ ကုပိတော၊ ပျက်နေပါပြီ။ ဝါ၊ သူပုန်ထနေပါပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှာ၍။(ပေသေသိ၊ ပြီ။) ရာဇာ၊ သည်။ မယာ၊ငါ သည်။ တုံ၊ သင့်ကို။ တတ္ထ၊ ထို အရပ်၌။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ထပိတော၊ ထားအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှာ၍။ ပဋိပေသေသိ၊ တဖန် တမန်စေလွှတ်ပြီ။ သော၊ ထို သုမနမင်းသားသည်။ နိက္ခမ္မ၊ ထွက်၍။ စောရေ၊ သူပုန်တို့ကို။ ဥပသမေတွာ၊ ငြိမ်းစေ၍။ ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။ ဇနပဒေ၊သည်။ ဥပသန္တော၊ ငြိမ်းအေးပါပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှာ၍။ ရညော၊ မင်း၏ အထံသို့။ ပေသေသိ၊ တမန်စေလွှတ်ပြီ။' ရာဇာ၊ သည်။ တုဋ္ဌော၊နှစ်သက်သည်။ (ဟုတ္တာ။) မမ၊ ငါ၏။ ပုတ္တော၊ သားတော်သည်။ သီဃံ၊ လျင်စွာ၊အာဂစ္ဆတု၊ လာခဲ့လော့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြောပြီ။

တဿ၊ ထို သုမနမင်းသား၏။ သဟာယမတ္တာ၊ တစောင် အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ အမစ္စာ၊ အမှတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ သော၊ ထိုသုမနမင်းသားသည်။ တေဟိ၊ ထိုအမတ်တို့နှင့် ။သဒ္ဓိ၊ ကဒ။ အန္တေ၊ရာမဏ္ဍေ၊ ခရီးအကြားဌ။ မန္တေသိ၊ တိုင်ပင်ပြီ။(ကိုး၊ နည်း။) မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ပိတာ၊ ခမည်းတော်သည်။ တုဋ္ဌော၊ နှစ်သက်သည်။ (ဟုတ္တာ။)မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဝရံ၊ ဆုကို။ သစေ ဒေတိ၊ အံ့။ (ဧဝံ သတိ။) ကိုး၊ အဘယ်ဆုကို။ ဂဏှာမိ၊ ယူရမည်နည်း။ ဣတိ၊ သို့။(မန္တေသိ၊ ပြီ။) အထ၊ တိုင်ပင်ရာ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထို သုမနမင်းသားကို။ ကေစ္စေ၊ အချို့သော အမတ်တို့သည်။(အာဟံသု–ဌ စပ်။) ဟတ္ထိံ၊ ဆင်ကို။ ဂဏှထ၊ ယူပါကုန်၊(ဣတိ အာဟံသု၊ကေဝစ္ဆ။) အဿံ၊ မြင်းကို။ ဂဏှထ၊ ယူပါကုန်။(ဣတိ အာဟံသု၊ကေစ္ဆ။)[နောက်လည်း ဤသို့ထည့်ပေးပါ။] ရထံ၊ ကို။ ဂဏှထ၊ ပါကုန်။ပ။ ဇနပဒံ၊ ကို။ဂဏှထ ။ပ။ သတ္တရတနာနိ၊ ခုနှစ်ပါးသော ရတနာတို့ကို။ ဂဏှထ။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ပြောကြကုန်ပြီ။အပရေ၊ တပါးသော အမတ်တို့သည်။(အာဟံသု။) တုမှေ၊ အရှင်မင်းသားတို့သည်။ ပထဝိယာရုယာ၊ မြေကိုအစိုးရသူ၏။ ပုတ္တာ၊ သားတော်တို့ပါတည်း။ တုမှာကံ၊ အရှင်သားတော်တို့သည်။ မနုံ၊လောကီဥစ္စာကို။ နု ဒုလ္လဘံ၊ ခဲယဉ်းသဖြင့် ရအပ်သည်မဟုတ်ပါ။ ဝါ၊ ရဖို့မခဲယဉ်းပါ။ [စာအုပ်တို့၌ နု–သဒ္ဒါကျနေသည်။ သံယုတ်အဋ္ဌကထာ၌ "နု တုမှာကံ"ဟု နသဒ္ဒါရှိသည်။] စ၊ ဆက်။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်သည်။ (သမာနံ)ပိ၊ လည်း။ ဧတံ သဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံသော လောကီဥစ္စာကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ ဂမနီယံ၊ သွားထိုက်ပါ၏။ ကေ၊ တမျိုးသော။ ပုညမေဝ၊ ကောင်းမှုကိုသာ။

အာဒါယ၊ ၍။ ဂမနီယံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေ၊ အရှင်သားတော်အား။ ဒေ၀ေ၊ မင်းမြတ်သည်။ ဝ၀ံ၊ ကို။ ဒဒမာနေ၊ ပေးတော်မူလတ်သော်။ တေမာသံ၊ ၀ါတွင်းသုံးလပတ်လုံး။ ပဒုမုတ္တရံ၊ သော။ ဘဂ၀န္တံ၊ နောင်တော်ဘုရားကို။ ဥပဋ္ဌာတုံ၊ ပြုစုလုပ်ကျွေးခြင်းငှာ။ ဝ၀ံ၊ ကို။ ဂဏှဣ၊ ယူပါကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ (အာဟံသု။)

သော၊ ထို သုမနမင်းသားသည်။ တုမှေ၊အသင်တို့သည်။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ကလျာဏမိတ္တာ၊ ကောင်းသော မိတ်ဆွေတို့တည်း။ မမ၊ ၏။ တေ စိတ္တံ၊ ဤ နောင်တော်ဘုရားကို ပြုစုလိုသောစိတ်သည်။ နု အတ္ထိ၊ နဂိုက် မရှိပါ။ ပန၊ ထိုသို့ နဂိုကမရှိပါသော်လည်း။ တုမှေဟိ၊ အသင်တို့သည်။ ဥပ္ပါဒိတံ၊ ဖြစ်စေအာပ်ပေပြီ။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့ သင်တို့ပြောသည့်အတိုင်း။ ကရိဿာမိ၊ ပြုပါအုံ့။ ဣတိ၊ သို့ပြော၍။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ ပိတရံ၊ ကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ၍။ ပိတရာ ပိ၊ သည်လည်း။ အာလိင်္ဂိတ္ဝာ၊ လည်ဖက်၍။ တဿ၊ ထို သုမနမင်းသား၏။ မတ္ထကေ၊ ဦးထိပ်၌။ စုမ္ဗိတ္ဝာ၊ စုပ်၍။ ပုတ္တ၊ ချစ်သား။ တေ၊ သင်သားတော်အား။ ဝ၀ံ၊ ကို။ ဒေမိ၊ အုံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ မဟာရာဇ၊ မြတ်။ သာဓု၊ ကောင်းပါ၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်။အဟံ၊ ဘုရားသားတော်သည်။ ဘဂ၀န္တံ၊ နောင်တော်ဘုရားကို။ တေမာသံ၊ လုံး။ စတူဟိ၊ ကုန်သော်။ ပစ္စယေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌဟန္တော၊ ပြုစုလုပ်ကျွေးလျက်။ ဇီ၀ိတံ၊ အသက်ရှင်ရခြင်းကို။ အ၀ဉ္ဇေ၊ မမြဲသည်ကို။ ကာတုံ၊ ငှာ။ ဣစ္ဆာမိ၊ အလိုရှိပါ၏။ ဣမမေ၀ ဝ၀ံ၊ ဤဆုကိုသာ။ ဒေဟိ၊ မူပါ။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ တာတ၊ ချစ်သား။(ဣမံ ဝ၀ံ၊ ကို။ ဒါတုံ၊ ငှာ။)နု သက္ကာ၊ ကောင်း။ အညံ၊ အခြားသောဆုကို။ ဝ၀ရေဟိ၊ တောင်းလော့။ [ဝ၀ရ၀ာက်သည် ယာစန အနက်ကိုလည်း ဟောဏ်။] ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ အပ်သော်။ ဒေ၀၊ မြတ်။ ခတ္တိယာနံ နာမ၊ ခတ္တိယဇာတ်ရှိသူတို့၏ မည်သည်။ ဒေ့၊ နှစ်ခွန်းကုန်သော။ ကထာ၊ စကားတို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပါကုန်။ ဧတမေ၀၊ ဤဆုကိုသာ။ ဒေဟိ၊ မူပါ။ မေ၊ ဘုရားသားတော်အား အညေန၊အခြားသောဆုဖြင့်။ နု အတ္ထော၊ အလိုမရှိပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သံတောဉ်ဦးတင်ပြီ။ တာတ၊ ချစ်သား။ ဗုဒ္ဓါနံ နာမ၊ တို့၏မည်သည်။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဒုဇ္ဇာနံ၊ ခဲယဉ်းသဖြင့် သိအပ်၏။ ၀ါ၊ သိနိုင်ခဲ၏။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ သစေ နု ဣစ္ဆိ သတိ၊ အကယ်၍ အလိုတော်မရှိအုံ့။ (ဧ၀ံ သတိ။) မယာ၊သည်။ ဒိန္နေပိ၊ ပေးအပ်ပါသော်လည်း။ ကိံ ဘ၀ိဿတိ၊ အဘယ်ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။ သော၊ ထို သုမနမင်းသားသည်။ ဒေ၀၊ မြတ်၊ သာဓု၊

ကောင်းပါပြီ။ အဟာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဇာနိဿာမိ၊ သိပါအုံ့။ (သိအောင်ပြုပါအုံ့။) ဣတိ၊ ဤသို့ သံတော်ဦးတင်၍။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ဂတော၊ ပြီ။

စ၊ ဆက်။ တေန သမယေန၊ သုမနမင်းသား၏ ကျောင်းသို့လာရာ ထိုအခါ၌။ ဘဏ္ဍာဂိစ္ဆံ၊ ဆမ်းကိစ္စကို။ နိဋ္ဌာပေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေတော်မူပြီး၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဂန္ဓကုဋ္ဌိ၊ ဂန္ဓကုဋ္ဌိသို့။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်တော်မူပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထို သုမနမင်းသားသည်။ မဏ္ဍလမာဠေ၊ တန်ဆောင်းဝန်း၌။ သန္ဓိသိန္ဓာနံ၊ ကောင်းစွာ ထိုင်နေကြကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ အဂမာသိ၊ ပြီ။ တေ၊ ထို ရဟန်းတို့သည်။ တံ၊ ထို သုမနမင်းသားကို။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ ရာဇပုတ္တ၊ သား။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာဂတော၊ လာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ (အာဟံသု။) ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ငှာ။ (အာဂတော၊ သည်။ အမှိ၊ ပါ၏။) မေ၊ ဒကာတော်အား။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿေထ၊ ပြန်ကြပါကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။ ရာဇပုတ္တ၊ သား။ မယံ၊ တို့သည်။ ဣစ္ဆိတိစ္ဆိတက္ခဏေ၊ အလိုရှိအပ်ရာ အလိုရှိအပ်ရာ ခဏ၌။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ ဒဿုံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ ဝါ၊ ဖူးမြင်ခွင့်ကို။ နု လဘာမ၊ ကုန်။ ဣတိ၊ သို့ ပြောပြီ။ ဘန္တေ၊ တို့။ ကော၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ (ဣစ္ဆိတိစ္ဆိတက္ခဏေ၊ ၌။ သတ္ထာရံ ဒဿုံ။) လဘတိ၊ ရပါသနည်း။ ရာဇပုတ္တ၊ သား။ သုမနတ္ထေရော နာမ၊ သုမနထေရ်မည်သည်။ (ဣစ္ဆိတိစ္ဆိတက္ခဏေ သတ္ထာရံ ဒဿုံ လဘတိ။) ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောကြကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ တို့။ သော ထေရော၊ ထို သုမနထေရ်သည်။ ကဟိं၊ အဘယ်အရပ်၌ နေပါသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ထေရဿ၊ သုမန ထေရ်၏။ နိသိန္နဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို။ ပုစ္ဆိတ္မာ၊ ၍။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ ဝန္ဒိတ္မာ၊ ဝပ်ချ၍။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ အဟံ၊ ဒကာတော်သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ပဿိတုံ၊ ငှာ။ ဣစ္ဆာမိ၊ ပါ၏။ မေ၊ ဒကာတော်အား။ (ဘဂဝန္တံ၊ ကို။) ဒဿေထ၊ ပါကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ လျှောက်ပြီ။ ထေရော၊ သုမနထေရ်သည်။ ရာဇပုတ္တ၊ သား။ ဟေ၊ လာလော့။ ဣတိ၊ သို့ပြော၍။ တံ၊ ထို မင်းသားကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ခေါ်၍။ တံ၊ ထို မင်းသားကို။ ဂန္ဓကုဋ္ဌိ ပရိဝေဏေ၊ ဂန္ဓကုဋ္ဌိ ပရိဝုဏ်၌။ ထပေတ္မာ၊ ထား၍။ ဂန္ဓကုဋ္ဌိं၊ သို့။ အဘိရုဟိ၊ တက်သွားပြီ။

အထ၊ တက်သွားရာ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထို သုမနထေရ်ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သုမန၊ သုမန။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာဂတော၊ သည်။ အသိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ရာဇပုတ္တော၊ သည်။

ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ဌာ။ အာဂတောဝ၊ သည်။ (အသိ၊ ၏။) ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တေန-ဟိ၊ ထိုသို့ ဖြစ်လျှင်။ (ထိုသို့ မင်းသားလာလျှင်။) အာသနံ၊ နေရာကို။ ပညပေဟိ၊ ခင်းထား လိုက်လော့။ [ပ ဗုဒ္ဓ ညပ ဓာတ်ဖြစ်၍ "ညာ"ဟု ဒီဃမရှိရ။] ဣတိ၊ သို့ မိန့်တော်မူပြီ။ ထေရော၊ သည်။ အာသနံ၊ ကို။ ပညပေသိ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်ပြီးသော။ အာသနေ၊ ဌ။ နိသိဒိ၊ ပြီ။ ရာဇပုတ္တော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဝန္ဒိတ္မာ၊ ၍။ ပဋိသန္ထာရံ၊ ပဋိသန္ထာရ ကို။ ဝါ၊ အစေ့အစပ်စကားကို။ အကာသိ၊ ပြီ။ ရာဇပုတ္တ၊ သား။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌။ အာဂတောဝ၊ သည်။ အသိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး တော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ တုမှေသု၊ တို့သည်။ ဂန္ဓကုဋိ၊ သို့။ ပဝိဋ္ဌေသု၊ ဝင်ပြီးကုန်လတ်သော်။ (အာဂတောဝ၊ အမို့။) ပန၊ ထိုသို့ပင် ဖြစ်ပါသော် လည်း။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ မယံ၊ တို့သည်။ ဣဒ္ဓိတိဿိတဂ္ဂေ၊ ဌ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဋ္ဌုံ၊ ဌာ။ ဝါ၊ ကို။ န လဘာမ၊ ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြော၍။ မံ၊ ဒကာတော်ကို။ ထေရဿ၊ သုမနထေရ်၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ပါဟေသုံ၊ စေလွှတ်ကြပါကုန်ပြီ။ ထေရော ပန၊ သုမနထေရ်သည်ကား။ ကေဝစနေနေဝ၊ တခုန်းတည်းသော စကားဖြင့်ပင်။ ဒဿေသိ၊ ပြပါ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ထေရော၊ သည်။ တုမှာကံ၊ သင် နောင်တော်ဘုရားတို့၏။ သာသနေ၊ ဌ။ ဝလ္လဘော မည်သော၊ အကျွမ်းဝင်သူ ဟု ထင်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။

ရာဇကုမာရ၊ သား။ အာမ၊ အိမ်း။ ဧသဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ မယံ၊ ၏။ သာသနေ၊ ဌ။ ဝလ္လဘော၊ သူတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော် မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ သာသနေ၊ ဌ။ ကိံ၊ အဘယ်ကောင်း မှုကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဝလ္လဘော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်နိုင်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ သို့ လျှောက်ပြီ။ ကုမာရ၊ သား။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒတ္တာ၊ ၍။ သီလံ၊ ကို။ သမာဒိယိတ္တာ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်၍။ ဥပေါသထကမ္မံ၊ ဥပုသ် စောင့်မှုကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ (ဝလ္လဘော ဟောတိ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော် မူပြီ။ ဘဂဝါ၊ ရား။ အဟံ၊ တုရဉ္ညိတော်သည်။ ထေရော ဝိယ၊ သုမန ထေရ်သည် ကဲ့သို့။ ဝလ္လဘော၊ သည်။ ဟောတုကာမော၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ အလိုရှိပါ၏။ ဟေ၊ ၏။ တေမာသံ၊ လုံး။ ဝဿာဝါသံ၊ မိုးအခါ၌ သီတင်း သုံးတော်မူခြင်းကို။ ဝါ၊ ဝါကပ်တော်မူခြင်းကို။ အဓိဝါသေထ၊ လက်ခံတော် မူပါကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တတ္ထ၊ ထို သုမန မင်းသား၏ အရပ်သို့။ ဂတေန၊ လိုက်သွားခြင်းဖြင့်။ အတ္ထော၊ အကျိုး

သည်။ အတ္ထိ-နုခေါ၊ ရှိလေသလော။ ဣတိ။ သို့။ ဩလောကေတ္ဝာ၊ ကြည့်တော်မူ၍။ ဝါ၊ , လတ်သော်။ အတ္ထော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒီဃာ၊ ၍။ ဆုဇကုမာရ၊ သား။ တထာဂတာ၊ တို့သည်။ သုညာဂါရေ၊ဆိတ်ငြိမ်သောကျောင်း၌။ အဘိရမန္တိ၊ မွေ့လျော်တော်မူကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။

ကုမာရော၊ သည်။ ဘဂဝါ၊ ရား။ အညာတံ၊ သိအပ်ပါပြီ။ ဝါ၊ နှားလည်ပါပြီ။သုဂတ၊ရား။ အညာတံ၊ ပြီ။ ဝါ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ဝာ၊ လျှောက်၍။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ ပုရိမတရံ၊ ရှေးဦးစွာ။ [တရပစ္စည်းအနက် မရှိ။] ဂန္ဓာ၊ ၍။ ဝိဟာရံ၊ ကို။ ကာရေမိ၊ ပြုစေပါအံ့။ ဝါ၊ ဆောက်လုပ်စေပါအံ့။ မယာ၊ သည်။ ပေသိတော၊ တမန်စေလွှတ်အပ်သော်။ ဘိက္ခုသတသဟဿေန၊ ရဟန်းတသိန်းနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ ကို၊ အာဂစ္ဆထ၊ ကြွလာတော်မူပါကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋ္ဌည်း၊ ပဋ္ဌညာဉ်ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ပိတု၊ ၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ,ဂန္ဓာ၊၍။ ဒေဝ၊ မြတ်။မေ၊ဘုရားသား၊တော်အား။ ဘဂဝါ၊နောင်တော်ဘုရားသည်။ပဋ္ဌညာ၊ကို။ ဒိန္နာ၊ပေးအပ်ပါပြီ။ မယာ၊သည်။ပဟိတော၊ စေလွှတ်အပ်သော်။ဘဂဝန္တံ၊ကို။ ပေသေယျာထ၊ ပို့ပေးပါကုန်။ ဣတိ၊သို့။ ပိတရံ၊ကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ၍။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ၍။ ယောဇနေ ယောဇနေ၊ တယူဇနာ တယူဇနာ၌။ ဝိဟာရံ၊တည်း၊ခိုဖို့ရန် ကျောင်းတော်ကို။ ကာရေတ္ဝာ၊ ၍။, ဝိသယောဇနသတံ၊ ယူဇနာ တရာ့နှစ်ဆယ်ရှိသော။ အဒ္ဓါနံ၊ ခရီးကို။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ အတ္တနော၊ ၏။ နဂရေ၊ ၌။ ဝိဟာရဋ္ဌာနံ၊ ကျောင်းတော်နေရာကို။ ဝိစိနန္တော၊ စူးစမ်းရှာဖွေလတ်သော်။ သောဘနံ နာမ၊ သောဘနမည်သော။ ကုဋုမ္ဗိကဿ၊ သူကြွယ်၏။ ဥယျာနံ၊ ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ သတသဟဿေန၊ ,တသိန်းဖြင့်။ ကိဏိတ္ဝာ၊ ဝယ်၍။သတသဟဿံ၊ကို။ ဝိဿဇ္ဇေတ္ဝာ၊ စွန့်လွှတ်၍။ ဝိဟာရံ၊ကို။ ,ကာရေသိ၊ ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်းတိုက်၌။ ဘဂဝတော၊ ဖို့။ ဂန္ဓကုဋိ ၊ ဂန္ဓကုဋိလည်းကောင်း။ သေသဘိက္ခူနံ၊ ဘုရားမှကြွင်းသော ရဟန်းတို့ဖို့။ ရတ္တိဋ္ဌာနဒိဝါဋ္ဌာနတ္ထာယ၊ ညည်နေရာ နေ့နေရာ အကျိုးငှာ။ ကုဋိလေဏမဏ္ဍပေ စ၊ ကုဋိလိုဏ် မဏ္ဍပ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ကာရာပေတ္ဝာ၊ ဆောက်လုပ်စေ၍။ ပါကာရပရိက္ခေပေ၊ တံတိုင်း အကာအရံတို့ကို။ ဝါ၊ ကာရံ၊ကြောင်း တံတိုင်းတို့ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ဒ္ဝါရကောဋ္ဌကဉ္စ၊ တံခါးမုခ်ကိုလည်း။နိဋ္ဌာပေတ္ဝာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ ပိတု၊ ၏။, သန္တိကံ၊ သို့။ ပေသေသိ၊ ပြီ။ (ကိံ ၊ အဘယ်သို့မှာ၍ တမန်စေလွှတ်သနည်း။ မယှံ၊ ဘုရားသားတော်၏။ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စသည်၊နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပါပြီ။ သတ္ထာရံ၊ နောင်ဘော်ဘုရားကို။ ပဟိဏထ၊ ပို့တော်မူပါကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့မှာ၍။ (ပေသေသိ၊ ပြီ။)

ရုဏာ၊သည်။ ဘဂဝန်တို့၊ကို။တောဇေတ္တာ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးစေတော်မူပြီး၍။ ဝါ၊ ဆွမ်းကပ်ပြီး၍။ (အာဟ–ဌ် စပ်။) ဘဂဝါ၊ ရှား။ သုမနသား၊ ၏။ ကိစ္စ၊ ကိစ္စသည်။ နိဋ္ဌိတ်၊ ပြီးပါပြီ။ တုမ္မာက်၊ သားတော်ဘုရားတို့၏။ ဂမန်၊ ကြွတော်မူခြင်းကို။ [“အာဂမန်၊ ကြွလာခြင်းကို” ဟူရှိလျှင်ကောင်း၏။] ပစ္စာသီသတိ၊တောင့်တနေပါ၏။ဣတိ၊သို့။အာဟ၊လျှောက်ပြီ။ဘဂဝါ၊သည်။သတသဟဿာဘိက္ခုပရိဝါရော၊ တသိန်းသော ရဟန်းအခြံအရံရှိသည်။ (ဟုတ္တာ။) ယောဇနေ ယောဇနေ၊ တယူဇနာ တယူဇနာဌ်။ ဝိဟာရေသု၊ တို့ဌ်။ ဝသမာနော၊ သီတင်းသုံးတော်မူလျက်။ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူပြီ။ ကုမာရော၊ သုမနမင်းသားသည်။ သတ္ထာ၊ သည်။ အာဂတော၊ ကြွလာတော်မူပြီ၏။ ဣတိ၊ သို့။သုတ္တာ၊ကြားရ၍။ ယောဇန်၊တယူဇနာခရီးကို။ပစ္စုဂ္ဂန္ဒွာ၊ရှေးရှုတက်သွား၍။ ဝါ၊ ခရီးဦး ကြိုဆို၍။ မာလာဒီဟိ၊ ပန်းအစရှိသော ပူဇော်ဖွယ်တို့ဖြင့်။ ပူဇယမာနော၊ ပူဇော်လျက်။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ပဝေသေတ္တာ၊ ဝင်စေပြီး၍။ သတသဟဿေန မေ ကိတ်။ပ။ ပဋ္ဌိဂ္ဂဏှ မဟာမုနိ တိ၊ ဟူ၍။ (အာဟ၊ လျှောက်ပြီ။)

[မဟာမုနိ၊ မြတ်သောမုနိ ဖြစ်တော်မူသော နောင်တော်ဘုရား။ မေ၊ ဘုရာ့ညီတော်သည်။ သတသဟဿေန၊ တသိန်းသော အသပြာဖြင့်။ ကိတ်၊ ဝယ်အပ်ပြီးသော။ သတသဟဿေန၊ ဖြင့်။ မာပိတ်၊ ဖန်ဆင်းအပ်ပြီးသော။သောဘနံ နာမ၊သောဘနမည်သော။ ဥယျာနံ၊ ကို။ ပဋ္ဌိဂ္ဂဏှ၊ ခံယူတော်မူပါ။]–

(ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီး၍။) ဝိဟာရံ၊ ကို။ နိယျာတေသိ၊ အပ်နှင်းပြီ။

သော၊ ထို သုမနမင်းသားသည်။ ဝဿူပနာယိကဒိဝသေ၊ ဝါကပ်ရာနေ့ဌ်။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒတ္တာ၊ ၍။ အတ္တနော၊ ၏။ ပုတ္တဒါရေ စ၊ သားမယားတို့ကိုလည်းကောင်း။ အမစ္စေ စ၊ အမတ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဏ္ဏော သာပေတ္တာ၊ ခေါ်စေ၍။ အာဟ၊ ပြီး (ကိ၊ နည်း။) အယံ သတ္ထာ၊ ဤ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အမှာကံ၊ ဝါတို့၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဒုရတော၊ အဝေးမှ။ အာဂတော၊ ကြွလာတော်မူပြီ။ ဗုဒ္ဓါ စ နာမ၊ ဘုရားရှင်တို့မည်သည်လည်း။ ဧမွဂရုနော၊ တရားဌ်အလေးပြုခြင်း ရှိတော်မူကုန်သည်။ (ဟောန္တိ။) အာမိသဂရုကာ၊ အာမိသဌ် အလေးပြုခြင်းရှိတော်မူကုန်သည်။ နု (ဟောန္တိ)၊ ကုန်။ စာသွာ၊ ကြောင့်။ အဟံ၊ သည်။ တေမာသံ၊ သုံး

သော၊ ထို သုမနမင်းသားသည်။ ဝဿူပနာယိကဒိဝသေ၊ ဝါကပ်ရာနေ့ဌ်။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒတ္တာ၊ ၍။ အတ္တနော၊ ၏။ ပုတ္တဒါရေ စ၊ သားမယားတို့ကိုလည်းကောင်း။ အမစ္စေ စ၊ အမတ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဏ္ဏော သာပေတ္တာ၊ ခေါ်စေ၍။ အာဟ၊ ပြီ။ (ကိ၊ နည်း။) အယံ သတ္ထာ၊ ဤ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အမှာကံ၊ ဝါတို့၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဒုရတော၊ အဝေးမှ။ အာဂတော၊ ကြွလာတော်မူပြီ။ ဗုဒ္ဓါ စ နာမ၊ ဘုရားရှင်တို့မည်သည်လည်း။ ဧမွဂရုနော၊ တရားဌ်အလေးပြုခြင်း ရှိတော်မူကုန်သည်။ (ဟောန္တိ။) အာမိသဂရုကာ၊ အာမိသဌ် အလေးပြုခြင်းရှိတော်မူကုန်သည်။ နု (ဟောန္တိ)၊ ကုန်။ စာသွာ၊ ကြောင့်။ အဟံ၊ သည်။ တေမာသံ၊ သုံး

လပတ်လုံး။ ဒ္ဒေ၊ ကုန်သော။ သာဌကေ၊ အာဝတ်တို့ကို။ နိုဝါသေတ္တာ၊ ဝတ်၍။ ဒသ၊ ကုန်ဘော။ သီလာနိ၊ တို့ကို။ သမာဒိယိတ္တာ၊ ကောင်းစွာ ယူ၍။ ဝါ၊ ဆောက်တည်၍။ ဣမေဝ၊ ဤကျောင်းဌာသာ။ ဝသိဿာမိ၊ နေအံ့။ တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ ခီဏာသဝသတသဟဿာ၊ ရဟန္တာတသိန်း အား။ ဣမိနာဝ နီဟာရေန၊ ဤနည်းဖြင့်သာ။ တေမာသံ၊ ၃-လပတ်လုံး။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒဒေယျာထ၊ ပေးကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ သို့။(အာဟ၊ ပြောပြီ။)

(ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီး၍။) သော၊ ထို သုမနမင်းသားသည်။ သုမန ဣတ္ထေရဿ၊ ၏။ ဝသနဋ္ဌာနသဘာဝေယေဝ၊ နေရာအရပ်နှင့် သဘောတူ သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဌာနေ၊ အရပ်၌။ ဝသန္တော၊ နေလျက်။ (ဒီသွာ, စိန္တေတွာ-စသည်၌ စပ်။) ထေရော၊ 'သုမနထေရ်သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ယံ ဝတ္တံ၊ အကြင်ဝတ်ကို၊ ကရောတိ၊ ၏။ တံ သဗ္ဗံ၊ ထို အလုံးစုံသော ဝတ်ကို။ ဒီသွာ၊ ၍။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤအရာ၌။ သေ ထေရော၊ ဤ သုမနထေရ်သည်။ ကေန္တ၀ဿ္ဌတော၊ ကေန် အကျွမ်းဝင်၏။ မေ၊ ငါသည်။ 'တေသော်ဝ၊ ဤ သုမနထေရ်၏သာ။ ဌာနန္တရံ၊ ရာထူးကို။ ပတ္ထေတုံ၊ ဆု တောင်းခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ ပဝါ ရဏာယ၊ ပဝါရဏာနေ့သည်။ ဥပဂဋ္ဌာယ၊ နီးကပ်လတ်သော်။ ဂါမံ၊ သို့။ ပဝိသိတ္တာ၊ ဝင်၍။ သတ္ထာဟံ၊ ပတ်လုံး။ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသော အလှူကို။ ဒတ္တာ၊ ၍။ သတ္ထာမေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သော။ ဒိဝသေ၊ နေ့၌။ ဘိက္ခုသတဟဿဿ၊ ရဟန်းတသိန်း၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌။ တိစီဝရံ၊ တိစီဝရိက်ကို။ ထပေတ္တာ၊ ထား၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ဝပ်ချ၍။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ မယာ၊ ဘုရားညီတော်သည်။ မဂ္ဂေ၊ လမ်း၌။ ယောဇနန္တရိကံ၊ တယူဇနာ တယူဇနာအကြား၌ ဖြစ်သော။ ဝိဟာရံ၊ ကို။ ကာရာပယတော၊ ဆောက်လုပ်စေကြောင်း ကောင်းမှုမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ယံ တေ ပုညံ၊ အကြင် ကောင်းမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပါပြီ။ တံ၊ ထို ကောင်းမှုကို။(ကတံ-ဌ် စပ်။)သက္ကသမ္ဘတ္တိံ၊ သီကြားမ၏ စည်းစိမ်ကို။ (ပတ္ထယန္တေန၊ တောင့်တသည်။ ဟုတ္တာ။)

ဒ္ဒေ သာဌကေ ။ ။သာဌကဒ္ဒယမေဝ အတ္တဲနော ကာယပရိဟာရိကံ ကတ္တာ။ အဝတ်နှစ်ထည်ကိုသာ မိမိ၏ကိုယ်ဖြင့် ဆောင်ယူအပ်သည်ကိုပြု၍။ (အဝတ်နှစ်ထည်ကို သာဝတ်၍။) ဧကတရံ သဗ္ဗသမ္ဘာရံ အတ္တဲတော မောစေတ္တာ၊ အခြားသော အလုံးစုံ သော အဆောင်အယောင်ကို မိမိမှ လွှတ်စေ၍။--ဋီကာ။ [" နဲ့သာလိမ်းခြင်းစသော အလုံးစုံသော အဆောင်အယောင်ကို မသုံးတော့ပဲ အဝတ်နှစ်ထည်ကိုသာ ဝတ်သည်" ဟူလို။ထိုနှစ်ထည် ညစ်ပေလျှင် တခြားနှစ်ထည်ကို လဲလှယ်၍ကား ဝတ်ပေလိမ့်မည်။]

နေ၀ (ကတံ)၊ ပြုအပ်သည် မဟုတ်ပါ။ မာရသမ္ဗတ္တိ၊ မာရ်နတ်၏ စည်းစိမ်ကို။ (ပတ္ထယန္တေန ဟုတ္ဘာ။) နု(ကတံ)၊ ပါ။ ဗြဟ္မသမ္ဗတ္တိ၊ ဗြဟ္မာ၏ စည်းစိမ်ကို။ ပတ္ထယန္တေန၊ သည်။(ဟုတ္ဘာ။) နု (ကတံ)၊ ပြုအပ်သည် မဟုတ်ပါ။ ပန၊ အဟုတ်ကား။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ၏။ ဥပဌာကဘာဝံ၊ အလုပ်အကျွေး၏ အဖြစ်ကို။ ပတ္ထယန္တေန၊ သည်။ (ဟုတ္ဘာ။) ကတံ၊ ပြုအပ်ပါပြီ။ တဿ၊ ကြောင့်။ ဘဂ၀ါ၊ ရှား၊ အဟမ္မိ၊ ဘုရားညီတော်သည်လည်း။ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌။ သုမနတ္ထေရော ဝိယ၊ သုမနထေရ်သည် ကဲ့သို့။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ၏။ ဥပဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးသည်။ ဘ၀ေယ္ယံ၊ ဖြစ်ရပါလို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၍။ ပဠမတိဋ္ဌိတေန၊ လက် ခြေ နဖူး တတောင် ဒူးဟု ငါးဦးသောကိုယ်အင်္ဂါတို့၏ တည်ခြင်းဖြင့်။ နိပတိတ္ဘာ၊ ပျပ်ဝပ်၍။ ဝန္ဒိ၊ ရှိခိုးပြီ။

ဘဂ၀ါ၊ သည်။ (အာဟ–၌ စပ်။)ကုလပုတ္တသ၊ အမျိုးကောင်းသား၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ မဟန္တံ၊ မြင့်မြတ်၏။ သမိဒ္ဓိဿတိ နုခေါ၊ ပြီးစီးလတ္တံ့လော။ နော (သမိဒ္ဓိဿတိ နုခေါ)၊ မပြီးစီးလတ္တံ့လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဩလောကေန္တော၊ ဉာဏ်ဖြင့်ကြည့်တော်မူလတ်သော်။အနာဂတေ၌။ဣတော၊ ဤ ဂါထာမှာ။သတသဟဿိမေ၊ တသိန်းမြောက်ဖြစ်သော။ ကပ္ပေ၊ ၌။ ဂေါတ မော နာမ၊ ဂေါတမမည်သော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ ပဋ္ဌာန်တော်မူလတ္တံ့။ တယော၀၊ ထို ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ပင်။ ဥပဌာကော၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဥ ဘတ္ဘာ၊ ၍။ ဣဒ္ဓိတံ ပဋ္ဌိတံ တုယ္ဟံ။ပ။ စန္ဒော ပန္နရသော ယထာ တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပြီ။–

[တုယ္ဟံ၊ သင်မင်းသား၏။ ဝါ၊ သည်။ ဣဒ္ဓိတံ၊ အလိုရှိအပ်သော။ ပဋ္ဌိတံ၊ တောင့်တအပ်သော ဆုသည်။ သမ္ဗမ်ဝ၊ အလုံးစုံ သာ လျှင်။ သမိဒ္ဓတု၊ ပြီးစီးစေသတည်း။ ပန္နရသော၊ တဆဲ့ငါးရက်

ပဠေ ပတိဋ္ဌိတေန။ ။ဆောင့်ကြောင့် ထိုင်ပြီးနောက် ဒူးတုပ်၍ ဝပ်ချသောအခါ လက်နှစ်ဘက်သည်လည်းကောင်း ခြေနှစ်ဘက်သည်လည်းကောင်း ဒူးနှစ်ဘက်သည်လည်းကောင်း တတောင်နှစ်ဘက်သည်လည်းကောင်း လက်ဖမိုးနှစ်ခု၏အကြားခံ့ နဖူးသည်လည်းကောင်း ကြမ်းပြင်စသည်ဝယ် တည်လျက်ရှိ၏။ ဤသို့ လက် ခြေ နဖူး တတောင် ဒူး ဟု ငါးဦးသောကိုယ်အင်္ဂါတို့၏ တည်ခြင်းကို ''ပဠေပတိဋ္ဌိတ''ဟု ခေါ်သည်။ ပဠေနှုန်း၊ လက် ခြေ နဖူး တတောင် ဒူးဟု ငါးဦးသောကိုယ်အင်္ဂါတို့၏ ပတိဋ္ဌိတံ၊ ကြမ်းပြင်စသည်ဝယ် တည်ခြင်းတည်း၊ ပဠေပတိဋ္ဌိတံ၊ ခြင်း။ [''ကြမ်းပြင်စသည်ခံ့ တည်သော လက် ခြေ နဖူး တတောင် ဒူးဟု ငါးဦးသော ကိုယ်အင်္ဂါဖြင့်'' ဟုလည်း ပေးကြသေး၏။]

မြောက်နေ့ဌ် ပေါ်ထွက်သော။ စနွှော၊ လ သည်။ (ပူရုတိ) ယထာ၊ ပြည့်သကဲ့သို့။ (တထာ၊ တူ။) သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ သက်ပွါ၊ အပြစ် ကင်းလတ် ကောင်းမြတ်သောအကြံတို့သည်။ ပူရေန္တု၊ ပြည့်စေကုန် သတည်း။]

ကုမာရော၊ သုမန မင်းသားသည်။ တံ၊ ထိုစကားတော်ကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြားရ၍။ ဗုဒ္ဓါနာမ၊ တို့မည်သည်။ အဒ္ဓေဠ္ဠကထာ၊ နှစ်ဖြာဖြစ်သော စကား မရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံ၍။ ဒုတိယဒိဝသေ ယေဝ၊ ဒုတိယ နေ့ဌ်ပင်။ တဿ ဘဂဝတော၊ ထို ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ပိဏ္ဍာယ ပိဏ္ဍာယ၊ နောက်ဌ် နောက်ဌ်။ ဝါ၊ နောက်က နောက်က။ ဂစ္ဆန္တော ဝိယ၊ လိုက်နေရ သကဲ့သို့၊ အဟောသိ၊ ပြီ။

သော၊ ထို သုမနမင်းသားသည်။ တသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ထို ပဒုမုတ္တရဘုရား ပွင့်ရာအခါ၌။ ဝဿသတသဟဿံ၊ အနှစ်တသိန်းပတ်လုံး။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒတ္ဝာ၊ ၍။ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်ဌ်။ နိမ္မတ္တိတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ကဿပဗုဒ္ဓကာလေ ပိ၊ က ဿပဘုရားပွင့်တော်မူရာအခါ၌လည်း။ [ပိ ဖြင့် တသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ ကို ပေါင်း။] ပိဏ္ဍာယ၊ ဌ၁။ စရတော၊ လှည့်လည်သော။ ထေရဿ၊ ထေရ်အား။ ပတ္တဂ္ဂဟ ဏတ္ထံ၊ သပိတ်ကို ကိုင်ခြင်းအကျိုးငှာ။ ဥတ္တရိသာဋကံ၊ အပေါ်ခြုံ အင်္ဂတ် ကို။ ဒတ္ဝာ၊ ၍။ ပူဇံ၊ ပူဇော်မှုကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ [အနေ္တာပကိုတ္တဥ္ဇာ ဘောဇနတ္ထာ၊ သပိတ်အတွင်းဌ် ထည့်အပ်သော ပူသော စားဖွယ်ဘောဇဉ်ရှိ သည် အဖြစ်ကြောင့်။ အပရာပရံ ဟတ္ထေ ပရိဝတ္တေန္တဿ ပတ္တဂ္ဂဟဏတ္ထံ၊ ဟိုဘက်လက် လှည့်သည့်အခါ ပူသည့်အတွက် အောက်ကခံ၍ ကိုင်ယူခြင်း အကျိုးငှာ။–ဋီကာ။] ပုန၊ တဖန်။ သဂ္ဂေ၊ ဌ်။ နိမ္မတ္တိတ္ဝာ၊ ၍။ တတော၊ ထို နတ်ပြည်မှ။ စုတော၊ စုတေပြီးသည်။ (သမာနော။) ဗာရာဏသိရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ အဌန်ဿ၊ ရှစ်ဆူကုန်သော။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့အား။ (ဥပဋ္ဌာနံ–ဌ်စပ်။) ဝါ၊ တို့ဖို့။ ပဏ္ဏသာလာယေဝ၊ သစ် ရွက်ကျောင်းတို့ကို။ ကာရေတ္ဝာ၊ ဆောက်လုပ်စေ၍။ မဏိအာဓာရကော၊ ပတ္တပြားသပိတ်ခြေတို့ကို။ ဥပဋ္ဌပေတ္ဝာ၊ အနီးဌ် တည်စေ၍။ စတူဟိ၊ ကုန် သော။ ပစ္စယေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဒသဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ်တသောင်းတို့ပတ်

အဒ္ဓေဠ္ဠကထာ။ ။ဒ္ဝိဓာ+ဘဝါ ဒ္ဝေဠ္ဠာ (၂-ပါးအပြားအားဖြင့် ဖြစ်သောစကား။ စကား ၂-ခု။) [ဒ္ဝိနောင် ဘဝအနက်ဌ် ဣ ပစ္စည်း၊ ဒ္ဝိ၏ ဒု ကို ဓ ဝုဒ္ဓိပြု။] ဒ္ဝေဠ္ဠာ+ ကထာ ယေသန္တိ ဒ္ဝေဠ္ဠကထာ၊ နှ+ဒ္ဝေဠ္ဠကထာ အ ဒ္ဝေဠ္ဠကထာ။

လုံး။ ဥပဋ္ဌာန်၊ ပြုစုလုပ်ကြွေးမှုကို။ အကာသိ၊ ပြီး။ ဧတာနိ၊ ဤ ဌာနတို့သည်။ ပါကဋဌာနာနိ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ဒေသနာတော်ဖြင့် ထင်ရှားကုန်သော ကောင်းမှုပြုရာဌာနတို့တည်း။ [ဧတာနိ ယထာဝုတ္တာနိ ဘဂဝတော ဒေသနာယ ပါကဋာနိ ထေရသ ပုညကရဏဋ္ဌာနာနိ။-ဋီကာ။]

ပန၊ ကား။ ကပ္ပသတသဟဿံ၊ ကမ္ဘာတသိန်းပတ်လုံး။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒဒမာနော၀၊ ပေးလှူလျက်ပင်။ အမှာကံ၊ တို၏။ ဗောဓိသတ္တေန၊ ဘုရားအလောင်းတော်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ တုသိတပုရေ၊ တုသိတာနတ်ပြည်၌။ နိမ္မတ္တိတ္ဝာ၊ ၍။ တတော၊ ထို တုသိတာနတ်ပြည်မှ။ စုတော၊ စုတေပြီးသည်။ (သမာနော။) အ မိတောဒနသက္ကသ၊ (သုဒ္ဓေါဒနမင်းမှစ၍ ငါးယောက်မြောက်သော။) အမိတောဒနသာကိ၀င်၏။ ["သုဒ္ဓေါဒနော ဓောတောဒနော သက္ကောဒနော သုက္ကောဒနော အမိတောဒနော"ဟု ငါးဦးရှိ၏။] ဂဟေ၊ အိမ်၌။ ပဋိသန္ဓိံ၊ ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ [အမှာကံ မဟာဗောဓိသတ္တသ ပဋိသန္ဓိဂ္ဂဟဏဒိ၀သောဝေ ပဋိသန္ဓိံ ဂဟေတ္ဝာ။-ဋီကာ။ "ဖုံးဖက်တော်" ဟု အယူရှိသောကြောင့် ဤသို့ဖွင့်သည်။ "ဖုံးဖက်တော်မဟုတ်"ဟု အယူရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အလိုမူ ဘုရားအလောင်းတော်နှင့် တပြိုင်နက်ပဋိသန္ဓေမနေ။] အနုပုဗ္ဗေန။ အစဉ်အားဖြင့်။ ကတာဘိနိက္ခမနော၊ ပြုအပ်သော တောသို့ရှေးရှုထွက်တော်မူခြင်းရှိသည်။ (ဟုတ္ဝာ။) သမ္မာသမ္ဗောဓိံ၊ မဖောက်မပြန် အမှန်ကိုယ်တိုင် အလုံးစုံသောတရားတို့ကို သိတတ်သော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သမ္ဗုဇ္ဈတဉာဏ်သို့။ ပတ္ဝာ၊ရောက်၍။ ပဌမကမနေန၊ ပထမကြွတော်မူခြင်းဖြင့်။ ကပိလ၀တ္ထုံ၊ ကပိလ၀တ္ထုမြို့သို့။ အဘဂန္ဓာ၊ ကြွလာတော်မူ၍။ တတော၊ ထို ကပိလ၀တ္ထုမြို့မှ။ ဘဂ၀တိ၊ သည်။ နိက္ခမန္တေ၊ ထွက်တော်မူလတ်သော်။ ဘဂ၀တော၊ ၏။ ပရိ၀ါရတ္ထံ၊ အခြံအရံ အကျိုးငှာ။ ရာဇကုမာရေသု၊ မင်းသားတို့သည်။ ပဗ္ဗဇိတေသု၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်ကုန်လတ်သော်။ ဘဒ္ဒိယာဒီဟိ၊ ဘဒ္ဒိယ အစရှိသော သာကိ၀င်မင်းသားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ထွက်၍။ [အတ္တုတ္ထက်လာပုံကို ဓမ္မပဒဋ္ဌကထာ ယမကဝဂ္ဂ၊ ဒေ၀ဒတ္တ၀တ္ထု—၌ ရှုပါ။] ဘဂ၀တော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇိတ္ဝာ၊ ရဟန်းပြု၍။ နစိရသ္မော၀၊ မကြာမြင့်မီပင်၊ မန္တာဏိပုတ္တသ၊ မန္တာဏိပုဏ္ဏားမ၏ သားဖြစ်သော။ အာယသ္မတော ပုဏ္ဏသ၊ အရှင်ပုဏ္ဏ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ နာရ၍။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်ပြီ။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ဇသ (ဧသော) အာယသ္မာ (အာနန္ဒော)၊ ဤ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ ပုဗ္ဗုပနိဿယသမ္ပန္နော၊

ရှေးဦးဖြစ်သော မဂ်ဖိုလ်၏ အားကြီးသော မှီရာအကြောင်း ကောင်းမှုနှင့် ပြည့်စုံ၏။ တဿ၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာအား။ (ဥပဋ္ဌာသိ–၌ စပ်။) ဝါ၊ ၏။ (ဥပနိဿယသမ္ပတ္တိ–၌ စပ်။) ဣမာယ ပုဗ္ဗူပနိဿယသမ္ပတ္တိယာ၊ ဤ ရှေးဦးဖြစ်သော မဂ်ဖိုလ်၏ အားကြီးသော မှီရာအကြောင်း ကောင်းမှု၏ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်။ ဂ,မ္ဘီရော ပိ၊ နက်နဲသည်လည်း ဖြစ်သော။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ၊ သည်။ ဥတ္တာနကော ဝိယ၊ ပေါ်လွင်သကဲ့သို့။ဥပဋ္ဌာသိ၊ ထင်လာပြီ။

တိတ္ထဝါသာဒိအဖွင့်

[ပုဗ္ဗူပနိဿယသမ္ပတ္တိ၏ အကျယ်ကိုပြပြီး၍ တိတ္ထဝါသ၏ အကျယ်ကိုပြလိုသော ကြောင့် တိတ္ထဝါသောတိ စသည်ကိုမိန့်။]

ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန် အထပ်ထပ်။ ဂရုနံ၊ ကျေးဇူးတန်ခူး အလေးပြု ထိုက်သော ဆရာတို့၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ဥဂ္ဂဟကာသဝနုပရိပုစ္ဆနဓာရဏာနိ၊ ပါဠိကို သင်ယူခြင်း အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ကြားနာခြင်း နက်နဲရာဌာနတို့၌ အဖန်ဖန်မေးမြန်းခြင်း အာဂုံနှုတ်တက် ဆောင်ရွက်မှတ်သားခြင်းတို့ကို။ တိတ္ထဝါသောတိ၊ တိတ္ထဝါသ ဟူ၍။ စုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ [ပါဠိယာ ဥဂ္ဂဏှနံ အတ္ထသဝနံ ဂဏ္ဍိဋ္ဌာနေသု အတ္ထပရိပုစ္ဆနံ ပါဠိယာ ပိ ပါဠိအတ္ထသ ပိ စိတ္တေ ထပနံ၊ သဗ္ဗဿေတံ ဣဓ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒဝသေန ဝေဒိတဗ္ဗံ။–ဋီကာ။] သော၊ ထို တိတ္ထဝါသသည်။ ထေရဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာထေရ်၏။ အတိ ဝိယ၊ လွန်စွာသာလျှင်။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ ထက်ဝန်းကျင်စင်ကြယ်၏။တေန ပိ၊ ထိုသို့ တိတ္ထဝါသ၏ အလွန်စင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။[ပိ ဖြင့် ပုဗ္ဗူပနိဿယသမ္ပတ္တိ–ကို ပေါင်း။] အဿ၊ ထို အရှင်အာနန္ဒာအား။ ဝါ၊ ၏ဉာဏ်၌။ ဂ,မ္ဘီရော ပိ၊ သော။ အယံ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ၊ သည်။ ဥတ္တာနကော ဝိယ၊ သို့။ ဥပဋ္ဌာသိ၊ ပြီ။

[တိတ္ထဝါသ၏ အကျယ်ကိုပြပြီး၍ သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ်၏ အကျယ်ကိုပြ လိုသောကြောင့် သောတာပန္နာနဉ္စနာမ စသည်တို့ကိုမိန့်။]

စ၊ ကား။ သောတာပန္နာနံ နာမ၊ သောတာပန်တို့၏ မည်သည်။ပစ္စယာ ကာရော၊ အကြောင်းတရားတို့၏ ကျေးဇူးပြုပုံ အခြင်းအရာဖြစ်သော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည်။ ဥတ္တာနကော ဝ၊ သည်သာ။ ဟုတ္မာ၊ ၍။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။

အယဉ္ဇ အာယသ္မာ၊ ဤ အရှင်အာနန္ဒာသည်လည်း။ သောတာပန္နော၊သော တာပန်တည်း။

[သောတာပန်အဖြစ်၏ အကျယ်ကိုပြုပြီး၍ ဗဟုသုတရှိသည်၏အဖြစ်ကို ပြလိုသည် ၏ အဖြစ်ကြောင့် ဗဟုဿုတာနုဗ္ဗ အစရှိသည်ကိုမိန့်။]

စ၊ ကား။ ဗဟုဿုတာနံ၊ များသောသုတရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။(ပါ ကဋ္ဌော ဟောတိ–၌ စပ်။) ဝါ၊ တို့၏။ စတုဟတ္ထေ၊ လေးတောင် ရှိ သော။ သြဝရကေ၊ တိုက်ခန်း၌။ ပဒီပေ၊ ဆီမီးသည်။ ဇလမာနေ၊ တောက်ပလတ်သော်။ မဗ္ဗပိဋ္ဌေ၊ ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်သည်။(ပါကဋ္ဌော၊ ထင်ရှားသည်။ ဟောတိ) ဝိယ၊ သို့။(တထာ၊ တူ။) နာမရူပပရိစ္ဆေဒေ၊ နာမ် ရူပ်တရားတို့ကို ပိုင်းခြား၍ သိတတ်သောဉာဏ်သည်။ ပါကဋ္ဌော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။[ဿဟ ပစ္စယေန နာမရူပဿ ပရိစ္ဆိဇ္ဇ အဝေါဒေါ။–ဋီကာ။] အယဉ္ဇ အာယသ္မာ၊ ဤ အရှင်အာနန္ဒာသည်လည်း။ ဗဟုဿုတာနံ၊ တို့တွင်။ အဂ္ဂေါ၊ အမြတ်ဆုံးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဗာဟုဿစ္စာနုဘာဝေနပိ၊ များသော သုတရှိသူ၏အဖြစ်၏ အာနုဘော်ကြောင့်လည်း။အဿ၊ထို အရှင်အာနန္ဒာအား။ ဝါ၊ ၏ ဉာဏ်၌။ ဂမ္ဘီရောပိ၊ သော။ ပစ္စယာကာရော၊ သည်။ ဥတ္တာနကော ဝိယ၊ ပေါ်လွင်ထင်ရှားသကဲ့သို့။ ဥပဋ္ဌာသိ၊ ထင်လာပြီ။

ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒဂမ္ဘီရတာ

တတ္ထ၊ ထို "ဂမ္ဘီရောပိ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒေါ ဥတ္တာနကော ဝိယ ဥပဋ္ဌာတိ" ဟူဝသာ စကားရပ်၌။ (ဂမ္ဘီရောနာမ–၌ စပ်။) အတ္ထဂမ္ဘီရတာယ၊ အကျိုး၏ နက်နဲသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ (ဣတိ–၌ စပ်။) ဓမ္မဂမ္ဘီရတာယ၊ အကြောင်း၏ နက်နဲသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဒေသနာဂမ္ဘီရတာယ၊ ဟောပြောရခြင်း၏ နက်နဲသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ ပဋ္ဌိဝေဓဂမ္ဘီရတာယ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သောသဘော၏ နက်နဲသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတတ်သောဉာဏ်၏ နက်နဲသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ စတူဟိ၊ ကုန်သော။ အာကာရေဟိ၊ အခြင်းအရာ တို့ဖြင့်။ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒေါ၊ သည်။ ဂမ္ဘီရော နာမ၊ နက်နဲသည်မည်၏။

[ထို အာကာရလေးပါးကို အကျယ်ပြလို၍ တတ္ထ စသည်ကိုမိန့်။]

စတူဟိ အာကာရေဟိ။ ။အာကာရ သဒ္ဒါသည် "အကြောင်း"ဟူသောအနက် ကိုလည်း ဟောနိုင် "အခြင်းအရာ"ဟူသော အနက်ကိုလည်း ဟောနိုင်၏။ အတ္ထ-ဂမ္ဘီရတာ စသည်တို့သည် နက်နဲပုံ နက်နဲဟန် အခြင်းအရာကို ပြသောကြောင့်

တတ္ထ၊ ,ထိုအတ္ထဂမ္ဘီရတာ အစရှိသော ဧလေးမျိုးတို့တွင်။ (အတ္ထဂမ္ဘီရတာ, ဓမ္မဂမ္ဘီရတာ– စသည်တို့၌ စပ်။) ဇရာမရဏသား ဇရာမရဏ၏။ ဇာတိပစ္စယာ သမ္ဘူတသမုဒါဂတဒ္ဓော၊ ဇာတိဟူသော အကြောင်းကြောင့် ကောင်းစွာဖြစ်သည် ဖြစ်၍ အတူတကွဖြစ်သော မိမိ၏အကြောင်း အားလျော်သော ဇရာမရဏ၏ အထက်အထက်၌ ဖြစ်ပေါ်လာသည်၏ အဖြစ်ဟူသော အနုက် သဘောသည်။ (တနည်း) ဇာတိပစ္စယာ သမ္ဘူတသမုဒါဂတဒ္ဓော၊ ဇာတိဟူသော အကြောင်းကြောင့် ကောင်းစွာဖြစ်သည်၏အဖြစ် ဟူသော အနုက်သဘော တကွဖြစ်သော မိမိ၏အကြောင်း အားလျော်စွာ ဇရာမရဏ၏ အထက်အထက်၌ ဖြစ်ပေါ်လာသော အနုက် သဘောသည်။ ဂမ္ဘီရော၊ နက်နဲ၏။ ဇာတိယာ၊ ၏။ ဘဝပစ္စယာသမ္ဘူတ သမုဒါဂတဒ္ဓော၊ သည်။ ဂမ္ဘီရော၊ ၏။ ဘဝသာ ဥပါဒါနပစ္စယာ သမ္ဘူတသမုဒါဂတဒ္ဓော ဂမ္ဘီရော။ ဥပါဒါနသာ တဏှာပစ္စယာသမ္ဘူတ သမုဒါဂတဒ္ဓော ဂမ္ဘီရော။ တဏှာယ ဝေဒနာပစ္စယာ သမ္ဘူတသမုဒါဂတဒ္ဓော ဂမ္ဘီရော။ ဝေဒနာယ ဖဿပစ္စယာ သမ္ဘူတသမုဒါဂတဒ္ဓော ဂမ္ဘီရော။ ဖဿသာ သင်္ဌာယတနပစ္စယာ သမ္ဘူတ သမုဒါဂတဒ္ဓော ဂမ္ဘီရော။ သင်္ဌာယတနသာ နာမရူပပစ္စယာသမ္ဘူတ သမုဒါဂတဒ္ဓော ဂမ္ဘီရော။ နာမရူပသာ ဝိညာဏပစ္စယာ သမ္ဘူတသမုဒါဂတဒ္ဓော ဂမ္ဘီရော။ ဝိညာဏသာ သင်္ခါရပစ္စယာသမ္ဘူတသမုဒါဂတဒ္ဓော ဂမ္ဘီရော။

ဤနေရာ၌ ''လေးပါးသော အခြင်းအရာ''ဟု ပေးပါသည်။ ထို အခြင်းအရာသည် ပင် နက်နဲပုံ၏ သရုပ်သကောင်ကို ပြသောကြောင့် ''သရူပကွဲ့ဝါဝိသေသန''ဟုလည်း ယူဆပါသည်။ ဆရာတို့ကား– ''အကြောင်းကြောင့်''ဟု ကာရဏအနုက် ဟိတ် အနုက် ပေးတော်မူကြသည်။

ဇာတိ။ပ။ဂတဒ္ဓော။ ။ဇာတိပစ္စယာတော သမ္ဘူတံ ဟုတ္တာ၊ ''ဇာတိ''ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ကောင်းစွာဖြစ်သည် ဖြစ်၍။သဟိတသော၊ တကွဖြစ်သော။ (''သမု'' ၌ ''သံ'' ၏ အဖွင့်။) အတ္ထနော ပစ္စယာနုရူပသော ဇရာမရဏသော ဥဒ္ဓံ ဥဒ္ဓံ (''သမု''၌ ''ဥ''၏ အဖွင့်။) အာဂတာဘာဝေါ။ (''ဂတဒ္ဓော''၌ ''အဒ္ဓ''၏ အဖွင့်။) အနုပဝတ္တတ္ထောကား– အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်။ (လျော်စွာဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော အနုက် သဘော။) ဣတိ အတ္ထော။–ဋီကာ။ [ဤအုတိုင်း နိဿယ၌ အနုက်ပေးထားသည်။]

တနည်း။ ။အထဝါ သမ္ဘူတဒ္ဓော စ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော အနုက်သဘောလည်း။ သမုဒါဂတဒ္ဓော စ၊ တကွဖြစ်သော အကြောင်းအားလျော်စွာ ဇရာမရဏ၏ အထက်အထက်၌ ဖြစ်ပေါ်လာသည်၏ အဖြစ်ဟူသော အနုက်သဘော လည်း။ သမ္ဘူတသမုဒါဂတဒ္ဓော။–ဋီကာ။

သခ်ၤါရနံ အဝိဇ္ဇာပစ္စယသမ္ဘူတသမုဒါဂတဒ္ဓေါ ဂမ္ဘီရော။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထဂမ္ဘီရတာ၊ အကျိုး၏ နက်နဲသည်၏ အဖြစ်တည်း။

အဝိဇ္ဇာယ၊ ၏။ သခ်ၤါရနံ၊ တို့၏။ ပစ္စယဒ္ဓေါ၊ အကြောင်း၏ အဖြစ် ဟူသော အနက်သတ်တောသည်။ ဂမ္ဘီရော၊ ၏။ သခ်ၤါရနံ ဝိညာဏသ ပစ္စယဒ္ဓေါ ဂမ္ဘီရော။ ဝိညာဏသ နာမရူပသ ပစ္စယဒ္ဓေါ ဂမ္ဘီရော။ နာမ ရူပသ သဠာယတနသ ပစ္စယဒ္ဓေါ ဂမ္ဘီရော။ သဠာယတနသ ဖဿသ ပစ္စယဒ္ဓေါ ဂမ္ဘီရော။ ဖဿသ ဝေဒနာယ ပစ္စယဒ္ဓေါ ဂမ္ဘီရော။ ဝေဒနာယ တဏှာယ ပစ္စယဒ္ဓေါ ဂမ္ဘီရော။ တဏှာယ ဥပါဒါနသ ပစ္စယဒ္ဓေါ ဂမ္ဘီရော။ ဥပါဒါနသ ဘဝသ ပစ္စယဒ္ဓေါ ဂမ္ဘီရော။ ဘဝသ ဇာတိယာ ပစ္စယဒ္ဓေါ ဂမ္ဘီရော။ ဇာတိယာ ဇရာမရဏသ ပစ္စယဒ္ဓေါ ဂမ္ဘီရော။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဓမ္မဂမ္ဘီရတာ၊ အကြောင်း၏ နက်နဲသည်၏ အဖြစ်တည်း။

ကတ္ထစိ သုတ္တေ၊ အခ္ခါ.သောပါဠိရပ်၌။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေ၊ ကို။ အနုလောမတော၊အနုလုံအားဖြင့်။ ဒေသိယတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကတ္ထစိ (သုတ္တေ)၊ ၌။ ပဋိလောမတော၊ ပဋိလုံအားဖြင့်။ (ဒေသိယတိ၊ ၏။)ကတ္ထစိ(သုတ္တေ)၊ ၌။ အနုလောမပဋိလောမတော၊ အနုလုံ ပဋိလုံအားဖြင့်။ (ဒေသိယတိ။) ကတ္ထစိ (သုတ္တေ)၊ ၌။ မဇ္ဈတော၊ အလယ်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အနုလောမ တော ဝါ၊ အနုလုံအားဖြင့်သော်လည်းကောင်း။ ပဋိလောမတော ဝါ၊ပဋိ လုံအားဖြင့်သော်လည်းကောင်း။ [ဝေဒနာပစ္စယာ တဏှာ၊ တဏှာပစ္စယာ ဝေဒနာ စသည်။] အနုလောမ ပဋိလောမတော ဝါ၊ အနုလုံ ပဋိလုံအားဖြင့် သော်လည်းကောင်း။ (ဒေသိယတိ။) [ဝေဒနာ၏ အကြောင်းသည် ဖဿ၊ ဖဿ၏အကြောင်းသည် သဠာယတန စသည်။]ကတ္ထစိ (သုတ္တေ)၊၌။တိသန္နံ၊

အနုလောမပဋိလောမတော။ ။အဝိဇ္ဇာ အစရှိသော အကြောင်းတရားတို့၏ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် သခ်ၤါရအစရှိသော အကျိုးတရားတို့၏ ဖြစ်ခြင်းသည် (ဖြစ်ပုံကိုပြသော ''အဝိဇ္ဇာ ပစ္စယာ သခ်ၤါရာ သခ်ၤါရပစ္စယာ ဝိညာဏံ''ဟူသော ပါဠိရပ်သည်၊) အနုလောမမည်၏၊ အဝိဇ္ဇာ အစရှိသော အကြောင်းတရားတို့၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့် သခ်ၤါရ အစရှိသော အကျိုးတရားတို့၏ ချုပ်ခြင်းသည် (ချုပ်ပုံကိုပြသော ''အဝိဇ္ဇာယ တ္ဝေဝ အသေသဝိရာဂနိရောဓော''ဟူသောပါဠိရပ်သည် ပဋိလောမည်၏၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သခ်ၤါရာ စသည်ဖြင့် အစမှအဆုံးတိုင်အောင်သော ဒေသနာတော်သည် ''အနုလောမ''ဒေသနာတော်မည်၏၊ ''ဇရာမရဏာ''ဟူသော အဆုံးမှ ''အဝိဇ္ဇာတိုင်အောင် အစသို့သွားသော ဒေသနာတော်သည် ''ပဋိလောမ'' ဒေသနာတော်မည်၏၊ အစမှ အဆုံး အဆုံးမှအစတိုင်အောင် ဟောတော်မူအပ်သော ဒေသနာတော်သည်၊ ''အနုလောမ ပဋိလောမ''ဒေသနာတော်မည်၏။

သုံးပါးသော အစပ်ရှိသော။ စတုသခ်ေပါ၊ လေးပါးသော အဖျိုအစုရှိသော ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို။ (ဒေသိယတိ။) ကတ္ထစိ (သုတ္တေ)၊ ဌ္ဌ။ ဒ္ဒိသန္ဒီ၊ နှစ်ပါးသော အစပ်ရှိသော်။ တိသခ်ေပါ၊ သုံးပါးသော အဖျိုအစုရှိသော ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို။ (ဒေသိယတိ။) ကတ္ထစိ (သုတ္တေ)၊ ဌ္ဌ။ ဧကသန္ဒီ၊ တပါးသော အစပ်ရှိသော။ ဒ္ဒိသခ်ေပါ၊ နှစ်ပါးသော အဖျိုအစုရှိသော ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို။(ဒေသိယတိ။) ဣတိ အယံ၊ ဣဿည်ကား။ဒေသနာဂမ္ဘီရတာ၊ ဒေသနာတော်၏ နုက်နဲသည်၏အဖြစ်တည်း။

ပန၊ ကား။ (ဒေသနာဂမ္ဘီရတာမှတပါး ပဋ္ဌိဝေဓဂမ္ဘီရတာကား။) အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာ၏။ အညာဏအဒဿနသစ္စာပဋ္ဌိဝေဓဋ္ဌော၊ 'သိတတ်သော ဉာဏ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက် အနက်သဘော' မြင်တတ်သောဉာဏ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက် အနက်သဘော သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်း၍ မသိခြင်းဟူသော အနက်သဘောသည်။ ဂမ္ဘီရော၊ နုက်နဲ၏။ သခ်ါရာနံ၊ တို့၏။ အာဘိသခ်ရဏာ ယူဟနသရုဂဝိရုဂဋ္ဌော၊ ပြုစီမံခြင်း အနက်သဘော သမ္မယုတ်တရားတို့ကို

အညာဏပေ။ပဋ္ဌိဝေဓဋ္ဌော။ ။"အဝိဇ္ဇာယ ပနာ"တိ အာဒိသု ဇာနနလက္ခဏာသ (သိခြင်းလက္ခဏာရှိသော။) ဉာဏသ ပဋိပက္ခဘူတော အဝိဇ္ဇာယ အညာဏဋ္ဌော (သိတတ်သောဉာဏ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍ဖြစ်သော အနက်သဘော။) အာရမ္မဏသ ပစ္စက္ခကရဏေန (မျက်မှောက်ပြုခြင်းအားဖြင့်။) ဒဿနဘူတသ (မြင်တတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော ဉာဏ်၏။) ပဋိပက္ခဘူတော အဒဿနဋ္ဌော။ ယေနေသာ (အကြောင်းအကြောင်း ကြောင့် ၌ အဝိဇ္ဇာသည်။) အတ္တနော သဘာဝေန ဒုက္ခာဒီနံ ယာထာဝသရသံ (မဖောက်မပြန် ဟုတ်မှန်သော မိမိသဘောကို။) ပဋိဝိဇ္ဈိတုံ နဒေတိ၊ ဆာဒေတ္တာ ပရိယောနဒ္ဓိတ္တာ (မြေးယှက်၍။) တိဋ္ဌတိ။ တဿာ (ထို အဝိဇ္ဇာ၏။) သော (ထို ထိုးထွင်း၍သိခြင်းငှာ မပေးခြင်းသဘောသည်။) သစ္စာသမ္ဗုဇ္ဈိဝေဓဋ္ဌော (သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်း၍မသိခြင်း အနက်သဘောတည်း။) –ဋီကာ။

အာဘိသခ်ရဏာ ။ပ။ ဝိရာဂရာဂဋ္ဌော။ ။အာဘိသခ်ရဏံ သံဝိဓာနံ (စီမံခြင်း။) ပဂဗ္ဘနံ (ပြုခြင်း။) ဣတိအတ္ထော။ အာဟ္ဟယနံ သမ္ဘိဏ္ဍနံ၊ သမ္ဗယုတ္တမ္ဘောနံ အတ္တနော ကိစ္စာနုရူပတာယ (မိမိကိစ္စအား လျော်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။) ရာသိကရဏံ (အာယူဟနံကို "သမ္ဘိဏ္ဍနံ" ဟုဖွင့်၍ "ရာသိကရဏံ" ဟု အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်သည်။) ဣတိအတ္ထော။ အပုညာဘိသခ်ါရေ ကဒေသော သရာဂေါ (လောဘမူဟူသော အပုညာဘိသခ်ါရ တစိတ်သည် သရာဂမည်၏။) အညော ဝိရောဂေါ (လောဘမူ အပုညာဘိသခ်ါရ တစိတ်မှတပါး ဒေါသမူ မောဟမူအပုညာဘိသခ်ါရ တစိတ်နှင့်တကွ ပုညာဘိသခ်ါရ အာနဉ္ဇာဘိသခ်ါရသည်ဝိရာဂမည်။)

တနည်း။ ရာဂသ ဝါ ပဋိပက္ခာဘာဝတော ရာဂပဋိပက္ခနော (ရာဂ၏ဆန့်ကျင်ဘက် မဟုတ်သည်၏ဖြစ်ကြောင့် ရာဂကို တိုးပွားစေတတ်သော။) ရာဂုပ္ပတ္တိပစ္စယော စ သမ္ဘောဝိ အပုညာဘိသခ်ါရော သရာဂေါ (ရာဂဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းလည်းဖြစ်သော

ပေါင်းစုခြင်းအနက်သဘော ရာဂနှင့် တကွဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသောအနက်သဘော ရာဂမကင်းခြင်း အနက်သဘောသည်။ (ဂမ္ဘီရော၊ ၏။) ဝိညာဏသ၊ ပဋိသန္ဓေဝိညာဉ်၏။ သုညတအဗျာပါရအသက်နှင့်ပဋိသန္ဓိပါတုဘာဝဌေား၊ အတ္တမှ ကင်းဆိတ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော အနက်သဘော သိဖို့ရန် ဗျာပါရ မရှိသည်၏ အဖြစ်ဟူသော အနက်သဘော ကာဘဝမှတာဘဝသို့ မပြောင်းရွှေ့နိုင်ခြင်းဟူသော အနက်သဘော ပဋိသန္ဓေခဏ၌ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းဟူသော အနက်သဘောသည်။ (ဂမ္ဘီရော၊၏။) နာမရူပသ၊ နာမ်ရုပ်၏။ ကေဠာဒိဝိနိဗ္ဘောဂါဝိနိဗ္ဘောဂနမနရူပ္ပနဌေား၊ အတူတကွဖြစ်ခြင်းအနက်သဘော အသီးသီးဖြစ်ခြင်းအနက်သဘော အာရုံသို့ညွှတ်ခြင်းအနက်သဘော အသီးသီးမဖြစ်ခြင်းအနက်သဘောဖောက်ပြန်ခြင်း အနက်သဘောသည်။ (ဂမ္ဘီရော၊၏။-)

အလုံးစုံသော အပုညာဘိသင်္ခါရသည်လည်း သရာဂ မည်၏။) [ရှေးနည်းဌကားလောဘမူ အပုညာဘိသင်္ခါရ ကိုသာ"သရာဂ"ဟု ဆိုသည်။] ဇုတရော တမ္ဘဒ္ဒုရဘာဝတော ဝိရောဂေါ (အပုညာဘိသင်္ခါရမှတပါး ပုညာဘိသင်္ခါရ အာနဉ္ဇာဘိသင်္ခါရသည် ထို အပုညာဘိသင်္ခါရ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်၏အဖြစ်ကြောင့် ဝိရာဂမည်၏။) -ဋီကာ။

သုညတ ။ပ။ ပါတုဘာဝဌေား ။ ။ အတ္တာပရာမာသသ ဝိညာဏံ ဝိယောသတော ဝတ္ထု၊ ဝုတ္တံ၊ (ဝိညာဉ်ကို အတ္တဟူ၍ မှားမှားယွင်းယွင်းသုံးသပ်ခြင်း၏ အထူးအားဖြင့် တည်ရာအကြောင်းဟု ဟောတော်မူအပ်ပြီ။) ဇုတိ ဝိညာဏသ သုညတဌေား (ထို့ကြောင့် ဝိညာဉ်၏ အတ္တမှ ကင်းဆိတ်သည်၏အဖြစ်ဟူသော အနက်သဘောသည်။) ဂမ္ဘီရော။ (နက်နဲ၏။) အတ္တာ ဝိဇာနာတိ သံသရတိ (အတ္တသည် သိလည်းသိတတ်၏၊ တာဘဝမှ တာဘဝသို့ပြေးသွားခြင်းအားဖြင့် ကျင်လည်လည်း ကျင်လည်တတ်၏။) ဇုတိ သဗျာပါရတာသက်နှင့် အဘိနိဝေသမလဝတာယ (ဤသို့ ဗျာပါရရှိသည်၏ အဖြစ် တာဘဝမှ တာဘဝသို့ ပြောင်းရွှေ့ခြင်းဟု မှားယွင်းစွာ နလုံးသွင်းခြင်း၏ အားရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။) အဗျာပါရအသက်နှင့် ပဋိသန္ဓိပါတုဘာဝဌော စ (သိဖို့ရန် ဗျာပါရမရှိသည်၏အဖြစ် တာဘဝမှတာဘဝသို့ မပြောင်းရွှေ့နိုင်ခြင်း ပဋိသန္ဓေအခါ၌ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းဟူသော အနက်သဘောတို့သည်လည်း။) ဂမ္ဘီရာ၊ နက်နဲကုန်၏။–ဋီကာ။

ဧကုပ္ပါဒ။ပ။နမနရူပ္ပနဌေား။ ။နာမရူပသ ပဋိသန္ဓိက္ခဏော ဧကတောဝ ဥပ္ပါဒေါ ကေဠာဒေါ(ပဋိသန္ဓေခဏ၌ နာမ်နှင့်ကမ္မဇရုပ်တို့ တပြိုင်နက်သာလျှင် ဖြစ်ခြင်းသည် ဧကုပ္ပါဒမည်၏။) ပဝတ္တိယံ ဝိသုံဝိသုံ ယထာရဟံ ကေဠာဒေါ(ပဝတ္တိအခါ အသီးအသီး ထိုက်သည့်အားလျော်စွာ တပေါင်းတည်းဖြစ်ခြင်းသည် ဧကုပ္ပါဒမည်၏။) နာမသ ရူပေန, ရူပသ စ နာမေန အသမ္ဘယောဝတော ဝိနိဗ္ဘောဂေါ(နာမ်၏ ရုပ်နှင့် ရုပ်၏လည်း နာမ်နှင့် သမ္ဘယုတ်မဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဝိနိဗ္ဘောဂမည်၏။) နာမသ နာမေန ရူပသ စ ရူပေန ကေစ္စသ ကေစ္စေန အဝိနိဗ္ဘောဂေါ ယောဇေတမ္ဗော။ (နာမ်၏ နာမ်နှင့် ရုပ်၏လည်း ရုပ်နှင့် အချို့သောနာမ်၏အချို့သောရုပ်နှင့် ခွဲခြားမ၍ မဖြစ်ခြင်းကိုယှဉ်စေထိုက်၏။) ဋီကာ၌–နောက်တနည်းလည်းရှိသေး၏။

သင္ဌာယတနသ၊ စက္ခုစသား ၆-ပါးသော ·အာယတန၏။ အဓိပတိ လောကဒ္ဓါရကွေတ္တဝိသယိဘာဝဠော၊ ဣန္ဒြိယပစ္စယသတ္တိဖြင့် အစိုးရသည်၏ အဖြစ် စက္ခုသမ္ဘယစသည်တို့၏ လောကနှင့်တူသည်၏အဖြစ် တံခါးပေါက်နှင့်တူသည်၏အဖြစ် လယ်ယာနှင့်တူသည်၏အဖြစ် ရူပါရုံစသော ·အာရုံရှိသည်၏အဖြစ်ဟူသော အနက်သဘောသည်။ (ဂမ္ဘီရော၊ ၏။) ဖဿသ၊ ၏။ ဖုသနသင်္ခါတသင်္ခါတိသန္ဓိပါတဠော၊ အာရုံကိုတွေ့ထိခြင်းအနက်သဘော အာရုံ၌ ထိခိုက်ခြင်းအနက်သဘော အာရုံနှင့်အတူတကွ ပေါင်းဆုံခြင်းဟူသော အနက်သဘော အာရုံ၌ ကျရောက်ခြင်းဟူသော အနက်သဘောလည်း။ (ဂမ္ဘီရော။) ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာ၏။ အာရမ္မဏရသာနုဘဝနသုခဒုက္ခမဇ္ဈတ္တဘာဝနိဗ္ဗိဝေဒယိတဠော၊ အာရုံ၏အရသာကို ခံစားခြင်းအနက်သဘော သုခ၏အဖြစ် ဒုက္ခ၏အဖြစ် မဇ္ဈတ္တ၏အဖြစ်ဟူသော အနက်သဘော အတ္တ ဇီဝ မရှိသည်ဖြစ်၍ ခံစားတတ်သည်၏အဖြစ်ဟူသော အနက်သဘောသည်။(ဂမ္ဘီရော၊ ၏။)

တဏှာယ၊ ၏။ အဘိနန္ဒိတ အဇ္ဈောသာနသရိတာလတာ တဏှာနဒီတဏှာ သမုဒ္ဒဒုပ္ပူရဏဠော၊ အလွန်နှစ်သက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသောအနက် သက်

အဓိပတိ။ပ။ဘာဝဠော။ ။ဣန္ဒြိယပစ္စယဘာဝေါ အဓိပတိယဠော (အဓိပတိပစ္စည်းမတပ်သောကြောင့် ဣန္ဒြိယပစ္စယသတ္တိဖြင့် အစိုးရသည်၏အဖြစ်သည် ''အဓိပတိယဠ'' တည်း။) ''လောကောပေသော၊ ဒ္ဓါရာပေသော၊ ခေတ္တံ-ပေတ'' နှင့် ဝုတ္တလောကာဒိအတ္ထော စက္ခာဒီသု ပဠသု ယောဇေတဗ္ဗော။ (စက္ခုသမ္ဘယစသည်တို့၏ဖြစ်ရာ လောကနှင့်တူသည်၏အဖြစ် တံခါးနှင့်တူသည်၏အဖြစ် လယ်ယာနှင့်တူသည်၏အဖြစ်သည် နှက်နဲ့၏။) မနာယတနသ ပန လုဒ္ဓနတော (မနာယတန၏ယုက်စီးတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။) မနောသမ္ဘယဿာဒိနံ ဒ္ဓါရခေတ္တဘာဝတော စ (မနောသမ္ဘယ အစရှိသည်တို့၏ တံခါးနှင့်တူသည်၏အဖြစ် လယ်ယာနှင့်တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။) ဧတေ အတ္ထာ (ဤလောက ဒ္ဓါရခေတ္တအနက်တို့ကို။) ဝေဒိတဗ္ဗာ။ အာပါတဂတာနံ ရူပါဒိနံ ပကာသနယောဂ္ဂတာလက္ခဏံ ဩဘာသနံ စက္ခာဒိနံ ဝိသယိဘာဝေါ။-ဋီကာ။

ဖုသန။ပ။သန္ဓိပါတဠော။ ။[သမ်ဿဒ္ဓိနဠော ဝိသေသတော စက္ခုသမ္ဘယဿာဒိနံ ပဠန္ဓိုတရေ ဆန္ဒမ္ပိ ယောဇေတမ္ဘာ ဖုသနဠဖဿသ သဘာဝေါ။ သမ်ဿဒ္ဓိနံ ရသော၊ ဣတရေ ဥပဋ္ဌာနာကာရော။-ဋီကာ။] သင်္ဂတိအဠ-စက္ခုပသာဒ ရူပါရုံ စက္ခုဝိညာဏ်စသည်တို့၏ အတူတကွပေါင်းဆုံခြင်း အနက်သဘော၊ သန္ဓိပါတဠ-အတူတကွ ထိတရားတို့၏ ကျရောက်ခြင်းအနက်သဘော။

အဘိနန္ဒိတ။ပ။ ဒုပ္ပူရဏဠော။ ။သင်္ဂတိကဘဏ္ဍာယ၊ ဝိတိနှင့်တကွ ဖြစ်သော တဏှာ၏။ အဘိနန္ဒိတဠော၊ နှောက်နှောမက်တဏှာသည် အလွန်နှစ်သက်အပ်သည်၏

ဝင် မျိုသိပ် ပြီးဆုံးစေခြင်းဟူသောအနက် အဟုန်ပြင်းပြင်း စီးဆင်းတတ်သော မြစ်နှင့်တူသည်၏အဖြစ် ဟူသောအနက် နွယ်နှင့်တူသည်၏အဖြစ် ဟူသော အနက် မြစ်နှင့်တူသော တဏှာ၏အဖြစ် ဟူသောအနက် သမုဒ္ဒရာနှင့်တူသော တဏှာ၏ အဖြစ် ဟူသောအနက် မပြည့်စေနိုင်သည်၏ အဖြစ် ဟူသောအနက် သတောသည်။ (ဂမ္ဘီရော၊ ၏။) ဥပါဒါနသ၊ ၏။ အာဒါနဋ္ဌဟဏာ ဘိနိဝေသပရာမာသဒုရတိက္ကမဋ္ဌော၊ စွဲစွဲလမ်းလမ်းမှီ ယူခြင်းဟူသော အနက် အလွန်နှလုံးသွင်းခြင်း ဟူသောအနက် မှားမှားယွင်းယွင်းသုံးသပ်ခြင်းဟူသော အနက် လွန်မြောက် နိုင်ခဲသည်၏အဖြစ် ဟူသော အနက် သတောသည်။ (ဂမ္ဘီရော။) ဘဝသ၊ ကမ္မဘဝ၏၊ အာယူဟနာဘိသင်္ခရဏ ယောနိဂတိဌိတိ နိဝါသေသုခိပနဋ္ဌော၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို ပေါင်းစုခြင်းဟူသော အနက် ပြုပြင်စိမ်ခြင်းဟူသော အနက် ယောနိ ဂတိ ဌိတိ နိဝါသတို့၌ ပစ်ချခြင်း ဟူသော အနက်သတောသည်။ (ဂမ္ဘီရော၏။) [“နိဝါသေသု”၌ သုဝိဘတ် မကျေသော အလုတ္တ သမာသ်။]

ဇာတိယာ၊ ၏။ ဇာတိသဒ္ဒါတိသြက္ကန္တိနိဗ္ဗတ္တိပါတုဘာဝဋ္ဌော၊ ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်းဟူသောအနက် ပေါင်းဆုံခြင်းအားဖြင့် ကောင်းစွာဖြစ်ခြင်းဟူသော အနက် ဘဝသစ်၌ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်သက်ရောက်ခြင်း ဟူသောအနက် ဖြစ်ခြင်း ဟူသောအနက် ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းဟူသောအနက်ဘဝတော်သည်။ (ဂမ္ဘီရော၏။) ဇရာမရဏသ၊ ၏။ ခယ ဝယ ဘေဒ ဝိပရိဏာမဋ္ဌော၊ ကုန်ခြင်း ဟူသော

အဖြစ် ဟူသော အနက်သတော။ မလဝတရတဏှာယ၊ အလွန်အားရှိသော်တဏှာ၏။ ဂိလိတ္ဘာ၊ မျိုခြင်း ပရိနိဗ္ဗာပန်၊ ပြီးဆုံးစေခြင်းဟူသော အနက်သတောသည်။ အဋ္ဌော သာနဋ္ဌော၊ မည်၏။ [အမိ၊ အလွန်။ ဩသာန (အဝ+သာန။) အဝ၊ သက်ဝင်၍, မျိုခြင်+သာန၊ ပြီးဆုံးစေခြင်းဟူသော။ အဋ္ဌ၊ အနက်သတော။ “အမိ”ကို“မလဝတရ တဏှာယ”ဟုလည်းကောင်း၊ “အဝသာန”၌ “အဝ၏ ကာရိယ“ဩ”ကို“ဂိလိ တ္ဘာ”ဟု လည်းကောင်း၊ “သာန”၌ ကာရိတ် အကျေကြေ၍ “ပရိနိဗ္ဗာပန်”ဟု လည်းကောင်းဖွင့်သည်။ “သာ”သည် ဩသာန အနက်ဟောတည်း။]

ဇာတရေ ပန။ ။ဇေဋ္ဌဘာဝ၊ အဟုန်ပျင်းပျင်း စီးဆင်းသော မြစ်ကဲ့သို့ တဏှာ၏ အလွန်ကြီးကျယ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသောအနက်။ ဩသာရဏာ (အဝ+သာရဏာ)၊ နွယ်သည် မိမိတက်ရာသစ်ပင်ကို အောက်သို့ဆွဲချသကဲ့သို့ တဏှာသည်လည်း မိမိ ကိန်းရာ သတ္တဝါကို အပါယ်လေးရွာသို့ ရောက်အောင် ဆွဲချတတ်သည်၏ အဖြစ် ဟူသောအနက်။ သမုဒ္ဒဒုရတိက္ကမ အပါရိပူရိဝသေန၊ တဏှာတည်း ဟူသော မြစ် သမုဒ္ဒရာတို့၏ လွန်မြောက်နိုင်ခဲ့သည်၏ အဖြစ် ဟူသောအနက် မပြည့်စေနိုင်သည်၏ အဖြစ် . ဟူသောအနက်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝေဒိတမ္ဗာ။—ဋီကာ။

အနက် ပျက်ခြင်းဟူသော အနက် ခန္ဓာကိုယ်၏ ပျက်စီးခြင်းဟူသောအနက် ဖောက်ပြန်ခြင်းဟူသော အနက်သတော်သည်။ (ဂမ္ဘီရော။) ဣတိ ဝေ၊ သို့။ [ဤမှနောက်၌ "ယော အဝိဇ္ဇာဒိနံ သဘာဝေ၊ ယေန ပဋ္ဌိဝေဝေန ။ပ။ ဟောန္တိ၊ သော ဂမ္ဘီရောတိ" ဟု တွေ့ရ၏။ "ယော ယေန"ဟု အနိယမ နှစ်ခုပြစ်နေ၏၊ နှစ်ခုမရှိရ "ယော"မပါမှုကောင်းသည်။ "အဝိဇ္ဇာဒိနံ သ ဘာဝေ"ကို နောက်မှ သောနှင့်တွဲ။] ပဋ္ဌိဝေဝေန၊ ထိုးထွင်းရှာသိအပ်သော။ ယေန (သဘာဝေန)၊ အကြောင်းသတော်ဖြင့်။ အဝိဇ္ဇာဒယော၊ အဝိဇ္ဇာအစရှိ သော ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတို့သည်။ ဝါ၊ တို့ကို။ သရုသလက္ခဏတော၊ မိမိ သတော်လက္ခဏာအားဖြင့်။ ပဋ္ဌိဝိဒ္ဓါ၊ ထိုးထွင်းရှာသိအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အဝိဇ္ဇာဒိနံ၊ အဝိဇ္ဇာအစရှိသော ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရားတို့၏။ သော သဘာဝေ၊ ထို သတော်သည်။ ဂမ္ဘီရော၊ ၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤ နက်နဲ ခြင်းကို။ ပဋ္ဌိဝေဝဂမ္ဘီရတာ တိ၊ ဟူ၍။ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

သမ္ဘာ ပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ သာ၊ ထို အတ္ထ ဓမ္မ ဒေသနာ ပဋ္ဌိ ဝေဝဂမ္ဘီရတာသည်။ ထေရသာ၊ အရှင်အာနန္ဒာထေရ်၏ (ဉာဏ်၌)။ ဥတ္တာ နကောဋိယ၊ ပေါ်လွင်သကဲ့သို့။ ဥပဋ္ဌာသိ၊ ထင်လာပြီ။ တေန၊ ကြောင့်။ (ထိုသို့ အလုံးစုံသော ဂမ္ဘီရတာ၏ အရှင်အာနန္ဒာ၏ ဉာဏ်၌ ပေါ်လွင် သကဲ့သို့ ထင်လာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။) ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ ဥဿာဒေန္တော၊ မြှောက်ပင့်တော်မူလိုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ မာ ဟေဝန္တိ အာဒိ၊ အစရှိသော ပါဋိဌိရပ်ကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ စ၊ ဆက်။ ဣဒေ၊ ဤမာဟေဝံ အစရှိသော ပါဋိဌိရပ်၌။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ ကား။ အဓိပ္ပါယော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အလိုတော်တည်း။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ တုံ၊ သည်။ မဟာပညော၊ ကြီးသောပညာရှိ၏။ ဝိသဒဉာဏော၊ သန့်ရှင်း စင်ကြယ်သော ဉာဏ်ရှိ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ (ထိုသို့ ကြီးသော ပညာ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော ဉာဏ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။) တေ၊ သင်၏ (ဉာဏ်၌)။ ဂမ္ဘီရော ပိ၊ သော။ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒေ၊ သည်။ ဥတ္တာနကော ဝိယ၊ သို့။ ခါယတိ၊ ထင်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ (ထိုသို့ သင်၏ မဟာပည ဝိသဒညာဏဖြစ်သည့်အတွက် သင်၏ဉာဏ်၌ နက်နဲသည်လည်းဖြစ်သော ပဋ္ဌိစ္စ သမုပ္ပါဒ်၏ ပေါ်လွင်သကဲ့သို့ ထင်လာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။) မယှမေဝ၊ အားသာ။ ဝါ၊ ငါ၏ ဉာဏ်၌သာ။ ဣမ (ဣသော)၊ ဤ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ် သည်။ ဥတ္တာနကော၊ သည်။ ဟုတ္တာ။ ဥပဋ္ဌာတိ နုခေါ၊ ထင်လာလေ သလော။ ဥဒါဟု၊ သို့မဟုတ်။ အညေသမ္ပိ၊ အားလည်း။ ဝါ၊ ဝါမှတပါး

အခြားသူတို့၏(ဉာဏ်ဌာလည်း)။ (ဥတ္တာနကော ဟုတ္တာ ဥပဌာတိ နုံခေါ။) ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ မာ အာဝစ၊ မပြောလင့်။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤ ဆိုအုပ်ပြီးကား။ (အဓိပ္ပါယော၊ တော်တည်း။)

အပသာဒနာအဖွင့်

ပန၊ ကား။ (ဥဿာဒန ပြုပုံမှတပါး အပသာဒန ပြုပုံကား။) အပသာဒေန္တောတိ၊ ဟူ၍၊ ယံ၊ အကြင်စကားကို။ (မယာ၊ သည်။) ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ တတ္ထ၊ ထို အပသာဒေန္တော-ဟူသောစကားရပ်၌။ အယံ၊ ကား။ အဓိပ္ပါယော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အလိုတော်တည်း။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ အထ စ ပန ။ပ။ ခါယတိတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ မာ အာဝစ၊ ပါလင့်။ ဟိ၊ မပြောသင့်သည်ကား မှန်၏။တေ၊ သင်၏ ဉာဏ်၌။ ဧသ(ဧသော)၊ ဤ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည်။ဥတ္တာနကုတ္တာနကော ဝိယ၊ ပေါ်လွင်ပေါ်လွင်သကဲ့သို့။ ဝါ၊ အလွန်ပေါ်လွင်သကဲ့သို့။ယဒိ ခါယတိ၊ အကယ်၍ ထင်လာအုံ့။ (ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ အလွန်ပေါ်လွင်သကဲ့သို့ ထင်လာသည်ရှိသော်။) ကဿ၊ ကြောင့်။ တုံ၊ သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ဓမ္မတာယ၊ သဘောအားဖြင့်။ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်သည်။ နာ ဟောသိ၊ မဖြစ်သနည်း။ မယာ၊ သည်။ ဒိန္နနယေ၀၊ ပေးအပ်သောနည်း၌သာ။ ဌတ္ဝာ၊ တည်၍။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂံ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ကို။ ပဋ္ဌိဝိဇ္ဇသိ၊ ထိုးထွင်း၍သိရသနည်း။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ ဣဒံ နိဗ္ဗာနမေ၀၊ ဤ နိဗ္ဗာန်သည်သာ။ (သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့် အာရုံပြုရသော ဤနိဗ္ဗာန်သည်သာ။) ဂမ္ဘီရံ၊ နက်နဲသလော။ ပစ္စယာကာရော ပန၊ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည်ကား။ တ၀၊ သင်၏ဉာဏ်၌။ ဥတ္တာနကော၊ သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်သလော။ အထ၊ ထိုသို့ တိမ်သည်ဖြစ်၍ ထင်သည်ရှိသော်။ ကဿ၊ ကြောင့်။ ဩဘာရိကံ၊ ရှုန့်ရှင်းသော။ ကာမရာဂသံယောဇနံ၊ ကာမရာဂသံယောဇဉ်လည်းကောင်း။ (ဣတိ-ဌ စပ်။) ပဋ္ဌိဃသံယောဇနံ၊ လည်းကောင်း။ ဩဘာရိကံ၊ သော။ ကာမရာဂါနုသယံ၊ ကာမရာဂါနုသယလည်းကောင်း။ ပဋ္ဌိဃာနုသယံ၊ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊သို့။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဣမေ ကိလေသေ၊ တို့ကို။ သမုဋ္ဌါဒေတ္ဝာ၊ ခွဲ၍။ သကဒါဂါမိဖလံ၊ သကဒါဂါမိဖိုလ်ကို။ နု သစ္ဆိကရောသိ၊မျက်မှောက်မပြုဘိသနည်း။

အဏုသဟဂတေ၊ သိမ်မွေ့သောသဘောသို့ ကပ်ရောက်ကုန်သော။ [အဏုသဟဂတေတိ အဏုသဘာ၀ံ ဥပဂတေ။-ဋီကာ။] စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ တေယေ၀ ကိလေသေ၊ ထို ကိလေသာတို့ကိုပင်။ သမုဋ္ဌါဒေတ္ဝာ၊ ခွဲ၍။

အနာဂါမိဖလံ၊ ကို။ နှ သစ္ဆိကရောသိ၊ ဘိသနည်း။ ရူပရာဂါဒီနိ၊ ရူပ ရာဂ အစရှိကုန်သော။ ပဌ၊ ကုန်သော။ သံယောဇနာနိ၊ သံယောဇဉ်တို့ လည်းကောင်း။ ဘဝရာဂါနုသယံ၊ လည်းကောင်း။ မာနာနုသယံ၊ လည်း ကောင်း။ အဝိဇ္ဇာနုသယံ၊ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ အဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ကိုလေသေ၊ တို့ကို။ သမုဋ္ဌါဒေတွာ၊ ၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ် ကို။ နှ သစ္ဆိကရောသိ၊ မျက်မှောက်မပြုတိသနည်း။

စ၊ သည်သာ မက်သေး။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ သတသဟဿကပ္ပါဒိကံ၊ ကမ္ဘာတသိန်း အလွန်ရှိသော။ ဧကံ အသင်္ခေ်ယ္ယံ၊ တအသင်္ခေ်ပတ်လုံး။ ပူရိတပါရမိနော၊ ဖြည့်အပ်ပြီးသော ပါရမီရှိကုန်သော။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာ နာ ဝိယ၊ သာရိပုတ္တရာ မောဂ္ဂလ္လာန်တို့ကဲ့သို့။ သာဝကပါရမိဉာဏံ၊ သာဝက ပါရမီဉာဏ်ကို။ နပ္ပဋိဝိဇ္ဈသိ၊ ထိုးထွင်း၍ မသိဘိသနည်း။ သတသဟဿ ကပ္ပါဒိကာနိ၊ ကုန်သော။ ဒွေ အသင်္ခေ်ယျာနိ၊ နှစ်သင်္ခေ်တို့ပတ်လုံး။ ပူရိတပါရမိနော၊ ကုန်သော။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ဝိယ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ ကဲ့သို့။ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏံ၊ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်ကို။ နပ္ပဋိဝိဇ္ဈသိ၊ ထိုးထွင်း၍ မသိ ဘိသနည်း။

ဝါ၊ တနည်း။ တေ၊ သင်၏ (ဉာဏ်၌။) သဗ္ဗထာဝ၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာအားဖြင့်သာ။ ဩ (ဩသော)၊ ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည်။ ဥတ္တာန ကော၊ သည်။ ဟုတ္တာ။ ယဒိ ဥပဋ္ဌာတိ၊ အကယ်၍ ထင်လာအုံ့။ အထ၊ ထိုသို့ ထင်လာလတ်သော်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ သတသဟဿကပ္ပါဒိကာနိ၊ ကုန်သော။ စတ္တာရိ အသင်္ခေ်ယျာနိ ဝါ၊ လေးအသင်္ခေ်တို့ပတ်လုံးလည်း ကောင်း။ (ပညာဓိကဘုရားလောင်းကိုရည်ရွယ်သည်။) အဋ္ဌ အသင်္ခေ်ယျာ နိ ဝါ၊ ရှစ်အသင်္ခေ်တို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း (ဝီရိယာဓိကကိုရည်ရွယ်သည်။) သောဠသ အသင်္ခေ်ယျာနိ ဝါ၊ တဆယ့်ခြောက် အသင်္ခေ်တို့ပတ်လုံးလည်း ကောင်း (သဒ္ဓါဓိကကိုရည်ရွယ်သည်။) ပူရိတပါရမိနော၊ ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ ဝိယ၊ တို့ကဲ့သို့။ သမ္ဗညုတညာဏံ၊ သမ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကို။ နှ သစ္ဆိကရော သိ၊ နည်း။ ဧတေဟိ ဝိသေသာဓိဂမေဟိ၊ ဤ ရအပ်သော တရားထူးတို့ ဖြင့်။ အနတ္ထိကော၊ အလိုမရှိသည်။ အသိ ကိ၊ ဖြစ်သလော။ ယာဝ စ၊ အလွန်အကဲသာလျှင်။ တေ၊ သင်၏။ အပရဒ္ဓံ၊ ချွတ်ယွင်းမှုကို။ ပဿ၊ ရှု လော့။ တံ နာမ၊ သင်မည်သည်။ ပဒေသညာဏေ၊ အစိတ်အပိုင်းဖြစ်သော ဉာဏ်၌။ ဌိတော၊ တည်သော။ [သာဝကော ပဒေသညာဏေ ဌိတောတိ သာဝကော ဟုတ္တာ သေက္ခဘာဝတော တတ္ထာပိ (ထို သေက္ခ၏ အဖြစ်၌

လည်း၊) ပဒေသဉ္ဇာကေ ဌိတော (သမာနော ဝေဒသိ။)–ဋီကာ။] သာ၀ကော၊ သာ၀ကသည်။ (သမာနော၊ ဖြစ်ပါလျက်။) အတိဂမ္ဘီရံ၊ အလွန်နက်နဲသော်။ ပစ္စယာကာရံ၊ ကို။ မေ၊ အား။ ဝါ၊ ၏ ဉာဏ်၌။ ဥတ္တာနကော၊ သည်။ (ဟုတ္တာ။) ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒသိ၊ ဆိုတိ၏။ တသ္မာ တေ၊ ထို သင်၏။ ဣဒံ ဝစနံ၊ ဤ "ဥတ္တာနကော မေ ဥပဋ္ဌာတိ" ဟူသော စကားသည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ ကထာယ၊ နှင့်။ ပစ္စနီကံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။("တံ တထာဂတော အာဘိသမေတိ" အစရှိသော စကားတော်နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်နေ၏။)[ဗုဒ္ဓါနံ ကထာယ "တံ တထာဂတော အာဘိသမေတိ"တိ အာဒိကာယ ပစ္စနီကံ ဟောတိ။–ဋီကာ။] တာဒိသေန၊ သင်ကဲ့သို့ ရှုအပ်သော။ ဘိက္ခုနာ နာမ၊ ရဟန်းမည်သည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ ကထာယ၊ နှင့်။ ပစ္စနီကံ၊ ကို။ ကထေတဗ္ဗံ၊ ပြောဆိုထိုက်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧတံ၊ ဤ မှတ်ထင်ခြင်းသည်။ နု ယုတ္တံ၊ မသင့်။

အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ မယံ၊ ဝါဘုရားသည်။ ဣဒံ ပစ္စယာကာရံ၊ ကို။ ပတိ ဝိဇ္ဈိတုံ၊ ဌာ။ ဝါယမန္တသော ဝ၊ အားထုတ်တော်မူစဉ်ပင်။ သတသဟဿံ ကပ္ပါဒိကာနိ၊ ကုန်သော။ စတ္တာရိ အသင်္ခေ်ယျာနိ၊ တို့သည်။ အတိက္ကန္တာနိ နနု၊ လွန်ခဲ့ကုန်ပြီ မဟုတ်လော။ စ ပန၊ သည်သာ မက သေး။ ပစ္စယာကာရံ၊ ကို။ ပဋိဝိဇ္ဈနတ္ထာယ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူခြင်း အကျိုးငှာ။ မေ၊ ဝါဘုရားသည်။ အဒိန္နံ၊ မပေးအပ်သော။ ဒါနံ နာမ၊ ဒါနမည်သည်။ နတ္ထိ (နနု)၊ မရှိသည်မဟုတ်ပါ၊လော။ အပ္ပရိတပါရမီ နာမ၊ မဖြည့်အပ်သော ပါရမီမည်သည်။ နတ္ထိ(နနု)၊မရှိသည်မဟုတ်ပါ၊လော။ စ၊သေး။ ပစ္စယာကာရံ၊ ကို။ ပဋိဝိဇ္ဈိဿာမိ၊ ထိုးထွင်း၍သိအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ မေ၊ သည်။ နိရတ္ထကာဟံ ဝိယ၊ အားထုတ်ရခြင်းမရှိသကဲ့သို့။ မာရဗလံ၊ မာရ်နတ်၏ အစွမ်း

ဝါယမန္တသော ဝ။ ။"ဝါယမန္တသော ဝါ"တိ ဣမိနာ ဝိ၊သေသတော ဉာဏသမ္ပယုတ္တရဏံ၊ဉာဏ်၏အသော်ကအဝှဲကို ဆည်းပူးခြင်းဟူသော။ ပညာပါရမိတာ ပူရဏံ၊ ပညာပါရမီကို ဖြည့်ခြင်းကို။ ဝဒတိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဆိုလိုရင်းကား–"ဤ ပဋိစ္စသမุပ္ပါဒ်ကို ထိုးထွင်း၍ သိတတ်သောဉာဏ်အကျိုးငှာ အားထုတ်တော်မူစဉ်ပင်" ဟု မိန့်တော်မူသော ဤစကားဖြင့် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ ပါရမီတော်များကို ဖြည့်ခြင်းသည် "ပညာပါရမီ ပြည့်အောင်ဖြည့်ခြင်း ဖြစ်သည်"ဟု ပြတော်မူ၏။ တသာ စ သမ္ဘမ္ဘိ ပုညံ ဥပနိဿယော၊ "ပါရမီဆယ်ပါး"ဟူသော အလုံးစုံသော ကောင်းမှုတော်သည်လည်း ထို ပညာပါရမီပြည့်ခြင်း၏အားကြီးသော မှီရာအကြောင်းဖြစ်၏။ထို့ကြောင့်ပင် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် ဝေဿန္တရာမင်းဘ၀တုန်းက ဆင်ဖြူတော်လူရာ၀ယ် "သမ္ဘတ္တုတဉ္ဉာဏ်၏ အဝှဲတော် အ၀ုံဖြစ်ပါစေ" ဟု ဆုတောင်းတော်မူခဲ့သည်။

သတ္တိကို။ ဝိဓမန္ဓသ၊ ပယ်ဖျောက်တော်မူစဉ်။ အယံ မဟာပထဝီ၊ ဤမြေကြီးသည်။ ဒွဂုံလမတ္တာမို့၊ လက်နှစ်သစ်မျှလည်း။ နု ကမ္မို့၊ မတုန်လှုပ်ခဲ့။ တထာ၊ တူ။ ပဌမယာမေ၊ ပထမယံ၌။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်ကို လည်းကောင်း။ မဇ္ဈိမယာမေ၊ မဇ္ဈိမယံ၌။ ဒိဗ္ဗစက္ခုံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကိုလည်းကောင်း။ သမ္ပဿေန္တသ၊ ပြီးစီးတော်မူစဉ်။ (အယံ မဟာပထဝီ ဒွဂုံလမတ္တာမို့ နု ကမ္မို့။)

ပုန၊ အနုယကား။ ပစ္ဆိမယာမေ၊ ပစ္ဆိမယံ၌။ မေ၊ ၏။ (ဒိဋ္ဌမတ္တေ ဝ-၌ စပ်။) ပလ ဝ ပစ္ဆု သသမယေ၊ အားကြီးသော မိုးသောက်အခါ၌။ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်။ သခ်ါရာနံ၊ သခ်ါရတို့အား။ နဝဟိ၊ ကုန်သော။ အာကာရေဟိ၊ အခြင်းအရာတို့ဖြင့်။ ပစ္ဆယော၊ ကျေးဇူးပြုသည်။ ဟောတိ။ ဣတိ၊ သို့။ ဒိဋ္ဌမတ္တေ ဝ၊ မြင်အပ်ကာမျှ၌သာ။ ဒသသဟဿီလောကဓာတု၊ တသောင်းသော လောကဓာတ်သည်။ အယဒဏ္ဍကေန၊ သံတုတ်ငယ်ဖြင့်။ အာကောဋိတ ကံသတာလံ ဝိယ၊ တီးခေါက်အပ်သော ကြေးခွက်သည်ကဲ့သို့။ ဝါ၊ တီးခေါက်အပ်သော ကြေးနောင်သည်ကဲ့သို့။ ဝိရဝသတိ၊ မြည်သံ တရားကိုလည်းကောင်း။ ဝိရဝသဟဿံ၊ မြည်သံတထောင်ကိုလည်းကောင်း။ မဟာမောနာ၊ လွတ်လျက်။ ဝါတာဟတေ၊ လေသည်၊ တိုက်ခတ်အပ်သော။ ပဒုမိနိပဏ္ဏေ၊ ပဒုမ္မာကြာရွက်ပေါ်၌။ ဥဒကဗိန္ဒု ဝိယ၊ ရေပေါက်ကဲ့သို့။ ကမ္မိတ္ထ၊ တုန်လှုပ်ပြီ။

အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ အယံ ပဌိစ္စသမုပ္ပါဒေါ၊ သည်။ ဂမ္ဘီရော စ၊ နက်လည်း-နက်နဲ၏။ ဂမ္ဘီရာဝဘာသော စ၊ နက်နဲသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် ထင်ရှားသော အရောင်လည်း ရှိ၏။ အာနန္ဒ။ တေသု ဓမ္မေသု၊ ဤ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အကြောင်းအရပ်ရပ်ကို။ အနနုဗောဓာ၊ ဉာတပရိညာဖြင့် အဖန်ဖန် မသိခြင်းကြောင့်။ (အပဋိဝေဓာ၊ တီရဏပရိညာ ပဟာနပရိညာတို့ဖြင့် ထိုးထွင်း၍ မသိခြင်းကြောင့်။ အယံ ပဇာ၊ ဤ သတ္တဝါအပေါင်းသည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝါ သို့ကလောက်။ တန္တာကုလကဇာတာ၊ ရှုပ်ထွေးသော ချည်ကဲ့သို့ ရှုပ်ထွေးသည် ဖြစ်၍ ဖြစ်သည်။ ဝါ၊ ချည်တို့၏ရှုပ်ထွေးကုန်သည်၏ အဖြစ်ကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။ ကုလာဂဏ္ဌိကဇာတာ၊ ကစီရည် တင်အပ်သောချည်ထွေး၏ ရှုပ်ထွေးခြင်းကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။ (တနည်း) ကုလာဂဏ္ဌိကဇာတာ၊ စာမကလေး၏ ရှုပ်ထွေးသော အသိုက်ကဲ့သို့ဖြစ်သည်။ ဝါ၊ စာပေါင်းသိုက်ကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။ မုဉ္ဇပဗ္ဗဇာဘူတာ၊ ရှုပ်ထွေးသော ဖြူဆံမြက် ပြိတ်မြက်ကဲ့သို့ ရှုပ်ထွေးသည် ဖြစ်၍ ဖြစ်သည်။ (ဟုတ္တာ၊ ၍။) အပါယံ၊ ကြီးပွားခြင်းမှကင်းသော။ ဝါ၊ သုခဖြစ်ကြောင်းကောင်းမှုမှ ကင်းသော။ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုက္ခအပေါင်း၏ လည်းလျောင်းရာဖြစ်သော။

ဝိနိပါတ်၊သုခအပေါင်းမှ ဖောက်ပြန်ပျက်စီး၍ ကျရောက်ရာဖြစ်သော အပါယ် ၄–ဘုံကိုလည်းကောင်း။ သံသာရ၊ ကြွင်းသော သံသရာကိုလည်းကောင်း။ (တနည်း) အပါယ်၊ သော။ ဒုဂ္ဂတိ၊ သော။ ဝိနိပါတ်၊ သော။ သံသာရ၊ အလုံးစုံသော သံသရာကို။)နာတိဝတ္တတိ၊ မလွန်မြောက်နိုင်။ ဣတိ (အယ်) ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ (အဓိပ္ပါယော၊ မြတ်စွာဘုရား၏အလိုတော်တည်း။)

ဘေသ ဓမ္မသာတိ၊ ကား။ ဘေသ ပစ္စယဓမ္မသဲ၊ ဤ အဝိဇ္ဇာအစရှိသော အကြောင်းတရားကို။(အနုဒေါဓာ အပ္ပဋိဝေဓာ–တို့ဟု စပ်။)အနုဒေါဓာတိ၊ ကား။ ဉာတပရိညာ ဝသေန၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ဟူသော ဉာတပရိညာ၏အဖြစ်ဖြင့်။ အနုပုဗ္ဗေနာ၊ အဖန်ဖန် မသိခြင်းကြောင့်၊ အပ္ပဋိဝေဓာတိ၊ ကား။ တီရဏပဟာန ပရိညာဝသေန၊ ဝိပဿနာဉာဏ် မဂ်ဉာဏ် ဟူသော တီရဏ

ဉာတ။ပ။အနုနုပုဗ္ဗေနာ။ ။နာမရူပပရိစ္ဆေဒေါ၊နာမ်ရုပ်ကို"ဤကား နာမ်၊ ဤကား ရုပ်"ဟု ပိုင်းခြားမှု သိတတ်သော ဉာဏ်သည်လည်းကောင်း။ တသ၊ ထို နာမ်ရုပ်၏။ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟော စ၊ အကြောင်းကို ပိုင်းခြားမှုယူတတ်သော ဉာဏ်သည်လည်းကောင်း။ နု ပဋိမာဘိနိဝေသမတ္တေန ဟောတိ၊ ပထမတကြိမ် နှလုံးသွင်းကာမျှဖြင့် မဖြစ်နိုင်။ အထဇေါ တတ္ထ၊ ထို နာမ်ရုပ်-နာမ်ရုပ်၏ အကြောင်းတို့၌။ အပရာပရံ၊ တကြိမ်ပြီး တကြိမ်။ ဝါ၊ အထပ်ထပ်။ ဉာဏုပ္ပတ္တိသညိတေန၊ ဉာဏ်၏ ဖြစ်ခြင်းဟု အသိအမှတ်ပြု အပ်သော။ အနု အနု ပုဗ္ဗေနေန၊ အဖန်ဖန် အထပ်ထပ် သိခြင်းဖြင့်။ (ဟောတိ။) တဒုဘယဘာဘာပ် ပန ဒဿနေန္ဒာ၊ ထို နှစ်ပါးစုံ၏ မဖြစ်ခြင်းကို ပြလိုခြင်းကြောင့်။ "ဉာတပရိညာဝသေန အနုနုပုဗ္ဗေနာ"တိ အာဟ။–ဋီကာ။ [ဤစကားအရ "ဉာတ ပရိညာ"ဟူသည် နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်နှင့် ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်တည်း–ဟု သိပါ။ သစ္စယမဂ ပရိညာဝါရဏ်ကား မဂ်ဉာဏ်ကိုလည်း ဒုက္ခသမุဒယသစ္စာ ၂ ပါး ထင်ရှားပြ သောကြောင့် ဉာတပရိညာ၏ဟု ဆိုသေး၏။]

တီရဏ။ပ။အပ္ပဋိဝေဓေနာ။ ။နိစ္စသညာဒိနိ ပဇဟနဝသေန ဝတ္ထုမာနာ ဝိပဿနာ၊ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ ဟု ဂုဏ်တော်သော ဝိပဿနာဉာဏ်သည်။ ဧမေ စ ပဋိဝိဇ္ဇိတ္တာ ဧဝ နာမ ဟောတိ၊ နာမ်ရုပ်တရားတို့ကို ထိုးထွင်း၍ သိသည်သာလျှင် မည်၏။ (ကသ္မာ။) ပဋိပက္ခဝိက္ခမ္ဘနေန၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော နိစ္စသညာ စသည်ကို ပယ်ခွါခြင်းအား ဖြင့်။ တိက္ခဝိသဒဘာဝါပတ္တိတော၊ ထက်မြက်သည်၏အဖြစ် သင့်ရင်းသည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်းကြောင့်တည်း။ တဒဓိဋ္ဌာနဘူတာ စ တီရဏပရိညာ၊ တီရဏပရိညာ၏သည် လို ဝိပဿနာဉာဏ် ဟူသော တည်ရာရှိ၏။ အရိယမဂ္ဂေါ စ ပရိညာပဟာနာဘိသမယ ဝသေန ပဝတ္တိယာ၊ အရိယာမဂ်သည်လည်း ပိုင်းခြားမှု သိခြင်း ပယ်ခြင်း ဟူသော ထိုးထွင်းမှု သိခြင်း၏ အားမှီးဖြင့် ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ တီရဏပဟာနပရိညာသဂ်ဟော စ၊ တီရဏပရိညာ၏ ပဟာနပရိညာ၏ဖြင့် သိမ်းယူအပ်သည်လည်း။ (ဟောတိ။) ဣတိ တဒုဘယပဋိပေဓေဘာဝံ ဒဿေန္တော "တီရဏ။ပ။အပ္ပဋိဝိဇ္ဇာ"တိ အာဟ။–ဋီကာ။

ပရိညာဉ်ပဟာနပရိညာဉ်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အပွင့်ရိုဝိဇ္ဇနာ၊ ထိုးထွင်း၍ မသိခြင်းကြောင့်။(အယံ ပဇာ သံသာရံ နာတိဝတ္တတိ–၌ စပ်။)

တန္တာကုလကဇာတာတိ၊ ကား။ တန္တံ ဝိယ၊ ချည်ထွေးကဲ့သို့။အာကုလကဇာတာ၊ ရှုပ်ထွေးသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သည်။(ဟုတ္မာ နာတိဝတ္တတိ–၌ စပ်။) ယထာ နာမ၊ ဥပမာ မည်သည်ကား။ ဒုန္ဒုကိုတ္တံ၊ မကောင်းသဖြင့် ထားအပ်သော (မကောင်းသဖြင့် ထားအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။) မုသိကစ္ဆိန္နံ၊ ကြွက်သည် ကိုက်ဖြတ်အပ်သော။ ပေသကာရာနံ၊ ရက်ကန်းသည်တို့၏။ တန္တံ၊ ချည်ထွေးသည်။ တဟိ ံ တဟိ ံ၊ ထိုထို အရပ်၌။ အာကုလံ၊ ရှုပ်ထွေးသည်။ ဟောတိ ယထာ၊ သို့။ ဣဒံ၊ ဤ အရပ်သည်။အဂ္ဂံ၊ အဖျားတည်း။ ဣဒံ၊ သည်။ မူလံ၊ အရင်းတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အဂ္ဂေန၊ အဖျားဖြင့်။ အဂ္ဂံ ဝါ၊ အဖျားသည်လည်း ကောင်း။ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ မူလေန၊ အရင်းဖြင့်။ မူလံ ဝါ၊ သည်လည်း ကောင်း။ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သမာနေတုံ၊ တူအောင်ဆောင်ခြင်းငှာ။ ဒုက္ကရံ၊ခဲယဉ်းသဖြင့် ပြုအပ်သည်။ ဝါ၊ ပြုနိုင်ခဲသည်။ ဟောတိ(ယထာ)၊ သို့။ ဧဝမေဝ၊ လျှင်။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဣမသ္မိ ံ ပစ္စယာကာရေ၊ ဤ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌။ ခလိတာ၊ ချုတ်ချော်ကုန်သည်။ အာကုလာ၊ ရှုပ်ထွေးကုန်သည်။ ဗျာကုလာ၊ အထူးသဖြင့် ရှုပ်ထွေးကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ တံ ပစ္စယာကာရံ၊ ကို။ ဥဒ္ဓံ၊ ဖြောင့်မတ်အောင်။ ကာတုံ၊ ငှာ။ နိ သက္ကောန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်

[ဤစကားအရ ''တိရဏပရိညာ'' ဟူသည် အနိစ္စ စသည်ဟု ဆုံးဖြတ်သောအားဖြင့် ဖြစ်သော ဝိပဿနာဉာဏ် မဂ်ဉာဏ်တည်း။''ပဟာနပရိညာ''ဟူသည်လည်း နိစ္စသညာ စသည်ကို ပယ်သော ဝိပဿနာဉာဏ် ဂိလေသာကိုပယ်သော မဂ်ဉာဏ်ပင်တည်း ဟု သိပါ။]

တန္တာကုလကဇာတာ။ ။[သုတ္တံ တန္တံ၊ ပုမေ တန္တံ–အာဘိဓာန် (၅၂၃)။] အာကုလသဒ္ဒါသည် ရှုပ်ထွေးခြင်း အနက်ကို ဟော၏။ အာကုလနံ၊ ပေါင်းစပ်ခြင်း။ အာကုလံ၊ ခြင်း။ အာကုလမေဝ အာကုလကံ။ သဗ္ဗညူ ဘုရား ကပစ္စည်း။ (တနည်း) အာကုလန္တိ၊ ပေါင်းစပ် ရှုပ်ထွေးတတ်ကုန်၏။ ဣတိ အာကုလကာနိ။ အာကုလကာနံ ဘာဝေါ အာကုလကံ။ရှုပ်ထွေးကုန်သည်၏အဖြစ် (ရှုပ်ထွေးခြင်း) ။တန္တာနံ၊ချည်တို့၏။ အာကုလကံ တန္တာကုလကံ။ဤနည်းဖြင့် တိုတိုနေရာဝယ်ရှိသော ချည်တို့၏ ရှုပ်ထွေးခြင်းကို''တန္တာကုလက''ဟု ခေါ်၏။တန္တာကုလကမိဝ+ဇာတာ တန္တာကုလကဇာတာ၊ (ပဇာ)။ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို ဥတပရိညာ တိရဏပရိညာတို့ဖြင့် မသိသော သတ္တဝါ အပေါင်းသည် အမြတ်အဆာချည်တွေ ပေါင်းစုရှုပ်ထွေးခြင်းကဲ့သို့ဖြစ်နေရကား''အဝိဇ္ဇာကြောင့် သင်္ခါရဖြစ်မှုန်း သင်္ခါရကြောင့် ဝိညာဉ်ဖြစ်မှုန်းကို မသိနိုင်ပဲ အမျိုးမျိုးသော ဒိဋ္ဌိဘေးကို ယူမိလေသည်။

ကုန်။ [“အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရပစ္စယာ ဝိညာဏံ” စသည်ဖြင့် ဖြောင့်အောင် မပြုနိုင်ကြ။] တတ္ထ၊ ထိ ဥပမာဒ္ဒ။ တန္တံ၊ ချည်ထေးသည်။ (ဘဝေယျ–ဒ္ဒ စပ်။) ဝါ၊ ကို။ (ဥဇုံ ကာတုံ–ဒ္ဒ စပ်။) ပစ္စတ္တပုရိသကာရေ၊ အသီးအသီးသော ယောဂျားတို့၏ လုံ့လဒ္ဒ။ ဌတ္ဝာ၊ တည်၍။ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်အောင်။ ဝါ၊ ရှင်းအောင်။ ကာတုံ၊ ဌာ။ သက္ကာပိ၊ တတ်ကောင်းသည်လည်း။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်နိုင်ရာသေး၏။ ပန၊ ဗျတိရိတ်ကား။ ဒ္ဒေ၊ ကုန်သော။ ဗောဓိသတ္တော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ ဘုရားအလောင်း သမ္မာသမ्बုဒ္ဓဘုရားအလောင်းတို့ကို။ ထပေတ္ဝာ၊ ၍။ အညေ၊ ဘုရားအလောင်းတို့မှ အခြားကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ဓမ္မတာယ၊ သဘောအားဖြင့်။ ပစ္စယာကာရံ၊ ကို။ ဥဇုံ၊ အောင်။ ကာတုံ၊ ဌာ။ သမတ္ထာ နာမ၊ စွမ်းနိုင်သူတို့ မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။

ပန၊ တနည်းကား။ (ကြွက်ကိုက်အပ်သော ချည်ထေးဥပမာမှ ဇာပါးကစီရည်တို့ဖြင့် ရှုပ်ထေးနေသော ချည်းထေး ဥပမာတနည်းကား။)အာကုလံ၊ ရှုပ်ထေးသော။ တန္တံ၊ ချည်သည်။ ကဋ္ဌိယံ၊ ကစီရည်ကို။ ဝါ၊ ပအုန်းရည်ကို။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ ကောစ္ဆေန၊ ဘီးဖြင့်။ ပဟာတံ၊ ဖိုးအပ်သည်။ (သမာနံ။) တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထို အရပ်ဒ္ဒ။ ဂုဋ္ဌကဇာတံ၊ ဖြစ်သော လုံးထေးသည်၏ အဖြစ်ရှိသည်။ ဂဏ္ဌိပဒ္ဒံ၊ အထုံးအဖြစ်ဖြင့် ဖွဲ့အပ်သည်။ ဟောတိ ယထာ၊ သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ဣမေ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ပစ္စယေသု၊ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ အစရှိသော သဘောရှိသော အကြောင်းတရားတို့ဒ္ဒ။ ပက္ခလိတ္ဝာ၊ ချွတ်ချော်၍။ (နိစ္စ ဂါဟ အစရှိသည်၏ အစွမ်းဖြင့် ချွတ်ချော်၍။)[ပစ္စယေသု ပက္ခလိတ္ဝာတိ အနိစ္စ ဒုက္ခာ နတ္ထာဒိသဘာဝေသု ပစ္စယဓမ္မေသု နိစ္စာဒိဂ္ဂါဟဝသေန ပက္ခလိတ္ဝာ။–ဋီကာ။] ပစ္စယေ၊ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ အစရှိသော သဘောရှိသော အကြောင်းတရားတို့ကို။ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်အောင်။ ကာတုံ၊ ဌာ။ အသက္ကောန္တာ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်သည်။ (ဟုတ္ဝာ။) ဒ္ဒါသင်္ခဒိဋ္ဌိဂတစ်သေန၊ ၆၂–ပါးသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အာကုလကဇာတာ၊ ဖြစ်သော ရှုပ်ထေးသည်၏ အဖြစ်ရှိကုန်သည်။ ဂဏ္ဌိပဒ္ဒါ၊ အထုံးအဖြစ်ဖြင့် ဖွဲ့အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ဟိ၊ မှန်။ ယေ ကေစိ၊ အမှတ်မရှိ ကြွင်းမဲ့ဥဿုံ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့သည်။ ဒိဋ္ဌိဂတိယာ၊ မိစ္ဆာအယူကို မှီကုန်သည်။ (ဟောန္တိ။) သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ (တေ၊ ထို မိစ္ဆာအယူကို မှီကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်။) ပစ္စယာကာရံ၊ ကို။ ဥဇုံ၊ အောင်။ ကာတုံ၊ ဌာ။ အသက္ကောန္တာယေဝ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်သည်သာလျှင်။ (ဟုတ္ဝာ

ဒိဋ္ဌိဂတနိဿိတာ ဟောန္တိ။) [ယေ ဟိ ကေစိ 'သမဏာ' ဝါ ပြာဟ္မဏာ ဝါ သဿတဒိဋ္ဌိအာဒိဒိဋ္ဌိယော နိဿိတာ အလ္လီနာ။–ဋ္ဌိကာ။]

ကုလာဂဏ္ဍိကဇာတာတိ (တ္ထေ)၊ ဤပါဠိတ္ထဲ။ ပေသကာရကဋ္ဌိယသုတ္တံ၊ ယက်ကန်းသည်တို့၏ ကစီရည်တင်အပ်သော ချည်ကို။ ကုလာဂဏ္ဍိက၊ ကုလာဂဏ္ဍိက ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ သကုဏိကာ၊ ငှက်မငယ်သည်။ ကုလာ နာမ၊ ကုလာမည်၏။ တဿာ၊ ထို ငှက်မငယ်၏။ ကုလာဝကော၊ အသိုက် ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ဣတိ ပိ၊ ဤသို့လည်း။ ဧကော၊ အချို့ဆရာတို့သည်။ (ဝဒန္တိ။) ဟိ၊ ခဲ့။ တဒုဘယမ္ပိ၊ ထို နှစ်ပါးစုံသော ကစီရည်တင်အပ်သောချည်ထွေး စာပေါင်းသိုက်သည်လည်း။ [တဒုဘယမ္ပိတိ "ကုလာဂဏ္ဍိက" နှင့် ဝုံတ္တံ ကဋ္ဌိယ သုတ္တံ,ကုလာဝကဥ္စ။–ဋ္ဌိကာ။]အာကုလံ၊ ရှုပ်ထွေးသည်။ (ဟောတိ)ယထာ၊ သို့။ အဂ္ဂေန၊ အဖျားဖြင့်။ အဂ္ဂံ ဝါ၊ ကိုလည်း"ကောင်း။ မူလေန၊ အရင်း ဖြင့်။ မူလံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သမာနေတုံ၊ တူအောင်ဆောင်ခြင်းငှာ။ ဒုက္ကရံ၊ ၏။ဝါ၊၏။ဣတိ၊ ဤသို့အစရှိသော စကားရပ်ကို။ ပုရိမနယေနေ ဝ၊ရှေး နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ယောဇေတမ္ပိ၊ ယှဉ်စေထိုက်၏။ [ပုရိမနယေနေ ဝါတိ "ဧ ဧမေ ဝ သတ္တာ"တိအာဒိနာ ပုဗ္ဗေဝုတ္တနယေနေ ဝ။–ဋ္ဌိကာ။]

မုဋ္ဌပမ္ဘဇဘူတာတိ၊ ကဲ့ဒ။ မုဋ္ဌတိဏံ ဝိယ၊ ဖြူဆံမြက်သည်ကဲ့သို့လည်း ကောင်း။ ပမ္ဘဇတိဏံ ဝိယ စ၊ ပြိတ်မြက်သည်ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ဘူတာ၊

ကုလာဂဏ္ဍိကဇာတာ။ ။ကုလာဂဏ္ဍိကဇာတာတိ ကုလာဂဏ္ဍိကံ ဝုစ္စတိ ပေသ ကာရကဋ္ဌိယသုတ္တံ၊ ယက်ကန်းသည်တို့၏ ချည်ခင်းကို ကစီရည်ဆွတ်ဖြန်းမ်ု ဘီးဖြင့် ဖီးသောအခါ ချည်အထွေးတွေ ပါလာ၏၊ ထိုချည်ထွေးကို "ကုလာဂဏ္ဍိက"ဟု ခေါ်၏။ (တနည်း) ကုလာ နာမ သာကုဏိကာ၊ တဿာ ကုလာဝကောတိ ပိ ဧကော၊ တချို့က စာအသိုက်ကို "ကုလာဂဏ္ဍိက"ဟု ခေါ်ကြ၏။–နိဒါနဝဏ္ဏသံယုတ် ၆–ဝဂ် ၁၀–သုတ် အဋ္ဌကထာ ဋ္ဌိကာ၌ "သာကုဏိကာတိ ဝန္ဒိစာတက သာကု ဏိကာ"ဟု တွေ့ရ၏၊ ဝန္ဒသည် ပါဠိပျက်ဟန်တူသည်၊ "ဝန"ဟု ထင်သည်။ တောစာမကလေးတို့သည် သစ်ပင်၏ အခက်တို့၌ တွဲလျားဆွဲ၍နေသော စာပေါင်း သိုက်ကို ပြုလေ့ရှိကြ၏၊ ထိုစာသိုက်ကို "ကုလာဂဏ္ဍိက"ဟု ခေါ်သည်။ ကုလာ ဂဏ္ဍိကမိဝ+ဇာတာ ကုလာဂဏ္ဍိကဇာတာ၊ [ဤပုဒ်၌မူကဲ့အမျိုးမျိုးရှိ၏။] ဝိနနတော၊ ဖွဲ့ဆက် ချုပ်စပ်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကုလာတိ ဣတ္ထိလိင်ဝဿန လဒ္ဓနာမဿ တန္တ ဝါယဿ ဂဏ္ဍိကံ နာမ အာကုလာ ဝေန အဂ္ဂတော ဝါ မူလတော ဝါ ဒုဒ္ဒိညေယျာယေ ဝ ခလိတတန္တသုတ္တန္တိ အာဟ "ကုလာဂဏ္ဍိကံ ဝုစ္စတိ ပေသကာရ ကဋ္ဌိယသုတ္တ"နှင့်။–မဟာနိဒါနသုတ်။

မုဋ္ဌပမ္ဘဇဘူတာ။ ။ဖြူဆံမြက် ပြိတ်မြတ်တို့သည် ကြီးလတ်သော် ရှုပ်ရှုပ်ထွေးထွေး ဖြစ်လျက် ကြီးပွားတတ်ကုန်၏၊ [တဒုဘယံ ကိရ တိဏံ အာကုလံ ဇဋိလံ (ဖြစ်

ဖြစ်သည်။(ဟုတ္တာ။) ယထာ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ တာနိ တိဏာနိ၊ ထိုဖြူဆံပြက် ပြိတ်မြက်တို့ကို။ ကောဠေတ္တာ၊ ထုရိုက်၍။ ကတရဇ္ဇု၊ ပြုအပ်သောကြိုးသည်။ ဧဏ္ဍကာလေ၊ ဆွေးမြေရာအခါ၌။ ကတ္ထစိ၊ တစုံတခုသော အရပ်၌။ ပတိတံ၊ကျနေသည်ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ကောက်ယူ၍။ ဧတေသံ တိဏာနံ၊ ထိုဖြူတံမြက် ပြိတ်မြက်တို့၏။ ဣဒံ၊ ဤအရပ်သည်။ အဂ္ဂံ၊ အဖျားတည်း။ ဣဒံ၊ သည်။ မူလံ၊ အရင်းတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ အဂ္ဂံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ မူလေန၊ ဖြင့်။ မူလံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သမာနေတုံ၊ ဌာ။ ဒုက္ကရံ။ ဣတိ၊ ဤသို့ အစရှိသော စကားရပ်ကို။ (ပုရိမနယေနေဝ ယောဇေတဗ္ဗံ။) တမ္မိ၊ ထိုဖြူဆံမြက် ပြိတ်မြက်ကိုလည်း။ ပစ္စတ္တပုရိသ ကာရေ၊ အသီးအသီးသော ယောဂျားတို့၏လုံ့လ၌။ ဌတ္တာ၊ ၍။ ဥဇုံ၊ အောင်။ ကာတုံ၊ ဌာ။ သက္ကာ၊ သည်။ ဘဝေယ္ယ၊ ဖြစ်နိုင်ရာသေး၏။

ပန၊ ဗျတိရိက်ကား။ ဒေ့၊ ကုန်သော။ ဗောဓိသတ္တေ၊တို့ကို။ ထပေတ္တာ၊ ၍။ အညေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ဓမ္မတာယ၊ အားဖြင့်။ ပစ္စယာကာရံ၊ ကို။ ဥဇုံ၊ အောင်။ ကာတုံ၊ ဌာ။ သမတ္ထာ နာမ၊ တို့မည်သည်။ နတ္ထိ၊ ကုန်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝါ၊ သို့ကလောက်။ အယံ ပဇာ၊ သည်။ ပစ္စယာကာရေ၊ ၌။ ဥဇုံ ကာတုံ။ အသက္ကောန္တီ၊ မစွမ်းနိုင်သည်။(ဟုတ္တာ။)ဒီဋ္ဌဂတဝသေန၊ ၆၂-ပါးသော မိစ္ဆာအယူ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဂဏ္ဌိကဇာတာ၊ ဖြစ်သော အထုံးအဖွဲ့ရှိကုန်သည်။ ဟုတ္တာ။ အပါယံ၊ ကြီးပွားချမ်းသာခြင်းမှကင်းသော။ ဝါ၊ သုခဖြစ်ကြောင်း ကောင်းမွန်မှုကင်းသော။[ဤပုဒ်၏အဖွင့်ကို ပါရာဇိကဏ္ဍဘာသာဋ္ဌိကာ အဏ္ဏတ္ထိကနိဒါန်း ဝေရဉ္ဇကဏ္ဍ၌ ပြခဲ့ပြီ။] ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုက္ခအပေါင်း၏ လည်းလျောင်းရာဖြစ်သော။ ဝိနိပါတံ၊ သုခအပေါင်းမှ ဖောက်ပြန်ပျက်စီး၍ ကျရောက်ရာဖြစ်သောအပါယ် လေးဘုံကိုလည်းကောင်း။ သံသာရံ၊ အလုံးစုံသော သံသရာကိုလည်းကောင်း။ နာတိဝတ္တတိ၊ မလွန်မြောက်နိုင်။[တန္တိကုလကဇာတာ ကုလာဂဏ္ဌိကဇာတာ မဏ္ဍူပမ္ဘဇာတာ တို့၏အဓိပ္ပါယ်ကို "သမ္မောဟဝိနောဒနီဘာသာဋ္ဌိကာ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒဝိဘင်္ဂ သုတ္တန္တဘာဇနီယ-အဖွင့်"၌ ပြခဲ့ပြီ။]

တတ္ထ၊ ထို အပါယံ ဒုဂ္ဂတိ ဝိနိပါတံ သံသာရံ နာတိဝတ္တတိ-ဟူသော ပါဌ်၌။ အပါယောတိ၊ ကား။ နိရယ တိရစ္ဆာနယောနိ ပေတ္တိဝိသယ အသု

သော ၄ပ်တွေးခြင်းရှိသည်။) ဟုတ္တာ ဝစုတိ။-မဟာဋ္ဌိကာ။] ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို မသိသော သတ္တဝါအပေါင်းသည်လည်း ရှေးဦး ပြုအပ်ခဲ့သောနည်းအတိုင်းပင် ၄ပ်တွေး၍ နေလေသည်၊ [အပါယ် စသည်တို့၏ အဖွင့်ကို ဋီကာ၌ကြည့်ပါ။]

ရကာယာ၊ ငရဲ တိရစ္ဆာန်တို့၏ ပေါင်းဆုံရာအရပ် ပြိတ္တာတို့၏ စုဝေးနေ ထိုင်ရာအရပ် အသုရာတို့၏ အပေါင်းတို့တည်း။ ဟိ၊ မှန်။ သဗ္ဗေပိ၊ ကုန် သော။ တေ၊ ထို ငရဲ တိရစ္ဆာန် ပြိတ္တာ အသုရကာယ်တို့ကို။(အပါယော တိ ဝုစ္စန္တိ-ဌ် စပ်။)ဝစ္ဆိသခါတသ၊ ကြီးပွားခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ အယသ၊ ချမ်းသာ၏။ ဝါ၊ သုခ၏ ဖြစ်ကြောင်းကောင်းမှု၏။(အာယသ-ဟု ရှိလျှင် ကောင်း၏။ "ဖြစ်ပေါ်လာရာ ကောင်းမှုစသည်တို့၏ သုခသာဓနသတ္တိ၏" ဟု ပေးပါ။) အဘာဝတောဝ၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ အပါယောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ တထာ၊ တူ။ ဒုက္ခသ၊ ၏။ ဂတိဘာဝတောဝ၊ လည်း လေ့ကျင်းရာ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဟူ၍။ (ဝုစ္စန္တိ။) [တထာ-ဖြင့် ဝုစ္စန္တိ-ကိုညွှန်းသည်။] သုခသမုဿယတောဝ၊ သုခအပေါင်းမှ။ ဝိနိပတိတတ္တာ၊ ဖောက်ပြန်၍ ကျရောက်ရာ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိနိပါတောဝ၊ ဟူ၍။(ဝုစ္စန္တိ။) ပန၊ ကား။ ဣတရော၊ အပါယ ဒုဂ္ဂတိ ဝိနိပါတ တို့မှ တပါးသော သံ သာရကို။ (သံသာရောတိ ပဝုစ္စတိ-ဌ် စပ်။)

ခန္ဓာနဉ္စ၊ခန္ဓာတို့၏လည်းကောင်း။ ဓာတုအာယတနာနံ စ၊ ဓာတ် အာယတနတို့၏လည်းကောင်း။ အဗ္ဗောစ္ဆိန္နံ၊ မပြတ်မစဲ။ ဝတ္တမာနာ၊ ဖြစ်သော။ ပဋိပါဋိ၊ အစဉ်ကို။ သံသာရောတိ၊ သံသာရ ဟူ၍။ (သံသရာ ဟူ၍။) ပဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏။

ဣတရော ပန။ပ။ပဝုစ္စတိ။ -။နိမ္မာန်မရောက်မချင်း ခန္ဓာမပြတ် ဓာတ်မပြတ် အာ ယတနမပြတ်ပဲ အဆက်မပြတ်ဖြစ်ခြင်းကို "သံသာရ(သံသရာ)"ဟု ခေါ်သည်၊ "သံ သာရော"၌ သံ=အဆက်မပြတ် + သာရော=ဖြစ်ခြင်းတည်း။ သံသာရော၊ အဆက် မပြတ်ဖြစ်ခြင်း။ "ခန္ဓာတို့၏အဆက်မပြတ်ဖြစ်ခြင်း ဓာတ်တို့၏အဆက်မပြတ်ဖြစ်ခြင်း အာယတနတို့၏ အဆက်မပြတ်ဖြစ်ခြင်း" ဟူလို။

မှတ်ချက်။ ။ဣတရောအရလည်း "သံသာရ"၊ သံသာရောအရလည်း "သံ သာရ"၊ ဤသို့ အရတူသော်လည်း "ဣတရော"သည် ပဝုစ္စတိ၏ ကံ၊ "သံသာ ရော"ကား ပဝုစ္စတိ၏ "အာကာရ"တည်း။ ဤသို့ကွဲပြားသောကြောင့် "ဣတရော သံသာရော"ဟု နှစ်ပုဒ်ထားနိုင်သည်၊ ဥပမာ-"ဣတိဝိ သော ဘဂဝါ။ပ။ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ"ဟူရာ၌"ဘဂဝါ"နှစ်ပုဒ် ရှိသကဲ့သို့တည်း။

သံသာရော။ ။နနု"အပါယ"ဣတိ အာဒိနာ ဝုတ္တောဝိ သံသာရော ဧဝါတိ၊ သစ္စ မေတံ၊ နိရယာဒိနံ ပန အဓိမတ္တဒုက္ခဘာဝဒဿနတ္ထံ (လွန်ကဲသော အတိုင်းအရှည် ရှိသော ဒုက္ခ၏အဖြစ်ကို ပြခြင်းအကျိုးငှာ။)အပါယာဒိဂ္ဂဟဏံ၊ အပါယ အစရှိသော သုံးပုဒ်ကို ယူခြင်းကို၊ (ဝေဒိတဗ္ဗံ။) ဂေါမလိပဒ္ဒဉ္ဘယေန၊ဂေါမလိပဒ္ဒနည်းအားဖြင့်။

သမ္ဘမ္ပိ၊ သော။ တံ၊ ထိုအပါယ စသည်ကို။ နာတိဝတ္တတိ၊ လွန်ချမ်းမပြစ်နိုင်။ နာတိက္ကမတိ၊ မလွန်နိုင်။ အထခေါ၊ စင်စစ်ကား။ စုတိတော၊ စုတိမှ။ ပဋိသန္ဓိ၊ ပဋိသန္ဓေကိုလည်းကောင်း။ ပဋိသန္ဓိတော၊ မှ၊ စုတိ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ ဝေ၊ သို့။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်။ စုတိပဋိသန္ဓိယော၊ စုတိ ပဋိသန္ဓေတို့ကို။ ဂဏ္ဍန္တာ၊ ယူကုန်လျက်။ တီသု၊ ကာမ ရူပ အရူပ ဟု သုံးဝကုန်သော။ ဘဝေသု၊ ဘဝတို့၌လည်းကောင်း။ စဝူသု၊ ကုန်သော။ (သံသေဒဇ၊ ဩပပါတိက၊ ဇလာဗုဇ၊ အဏ္ဍဇ။) ယောနိသု၊ ယောနိတို့၌လည်းကောင်း။ ပဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ (ဒေဝ မနုဿ နိရယ ပေတ တိရစ္ဆာန) ဂတီသု၊ ဂတိတို့၌လည်းကောင်း။ သတ္တသု၊ ကုန်သော။ ဝိညာဏဋ္ဌိတီသု၊ ဝိညာဏဋ္ဌိတိတို့၌လည်းကောင်း။ [သတ္တ ၏ သရုပ်ကို ဤသုတ် "သတ္တ ဝိညာဏဋ္ဌိတိ" အခန်း၌ ပြလတ္တံ့။] နဝသု၊ကုန်သော။ သတ္တာဝါသေသု၊ သတ္တာဝါသတို့၌လည်းကောင်း။[သတ္တာဝါသ ကိုးဝကို နဝကဂုဏ်တွေရပါဠိတော် "သတ္တာဝါသ" သုတ်၌လည်းကောင်း။ သာရတ္ထဋ္ဌိကာ ဝေရဉ္ဇကဏ္ဍ အဖွင့်၌လည်းကောင်း ပြထားသည်။] မဟာသမုဒ္ဒေ၊ ၌။ ဝါတုက္ခိတ္တနာဝါ ဝိယ၊ လေသည် တိုက်လှတ်အပ်သော လှေသည်ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ယန္တသု၊ ယန္တရားတို့၌။ (ဆီဆုံ စသည်တို့၌။) ယုတ္တဂေါဏော ဝိယ စ၊ ကပ်ယှဉ်အပ်သော နွားသည်ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ပရိဗ္ဗမတိယေဝ၊ထက်ဝန်းကျင်လည်သည်သာ။ (ချာချာလည်သည်သာ။) ဣတိ၊ သို့။ သမ္ဘမ္ပိ၊သော။ တေ၊ ဤ "မာဟေဝုံ အာနန္ဒ" အစရှိသော စကားတော်ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ အပသာဒေန္တော၊ နှိပ်လိုသည်။ (ဟုတ္တာ။) အာဟ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊၏။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒအဖွင့်

၉၆။ ဣဒါနိ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၏ အပေါ်ဝယ် ဥဿာဒန အပသာဒန-ကို ပြုပြီးရာ ယခုအခါ၌။ (အာရုတခန္ဓာ အာဒိမဟာ-၌ စပ်။) ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဒံ သုတ္တံ၊ ဤသုတ်သည်။ ဂမ္ဘီရော စာယံ အာနန္ဒ ပဋိစ္စ-

---

အယံ အတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော။–ဋီကာ။ [''ဂေါ''ဟုဆိုလျှင် ''ဝန္ဓ-နွားငယ် ဒမ္မ-ဆုံးမ ထိုက်သောနွားသို့ မလိမဒ္ဒ-ဝန်ဆောင်လား ဒီဏ္ဍ–နွားအို''ဤ ၄ မျိုးနှင့်ဆိုင်သော်လည်း တွေ့ဖက် မလိမဒ္ဒအနုက်ကို ဆုန်၍၊ ကျန်သုံးမျိုးကိုသာ''ဂေါ''အရ ယူရသတဲ့သို့။ ထို့အတူ–ဤ၌လည်း နိရယစသော လေးမျိုးကိုဆုန်၍၊ သံသရာအရ''ကြောင်းသော လှ နှတ် ခြိုဟ္ဟာ သဗ္ဗဝါဘိန်း သံသရာကို ယူရသည်''ဟူလို။]

သမုပ္ပါဒေါတိ စ၊ ဟူသောပုဒ်နှင့်လည်းကောင်း။ တန္တာကုလကဇာတာတိ စ၊ ,ဟူသောပုဒ်နှင့်လည်းကောင်း။ ဒီဃိယေဝ၊ ကုန်သော။ ပဒေဟိ၊ ပုဒ်တို့နှင့်။ အာပဒ္ဓံ၊ စပ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တာဝ၊ အစဉ်အတိုင်း။ ["ဂမ္ဘီရော စာယံ အာနန္ဒ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒေါ"၏ အကျယ်ကို ပြသော်အားဖြင့် အစဉ်အတိုင်းပြုပြီး၍၊တန္တာကုလကဇာတာ ဟူသောပါဠိ၏အကျယ်ကို နောက်ခ္ခံပြသောအားဖြင့်အစဉ်အတိုင်း။] ဂမ္ဘီရော စာယံ အာနန္ဒ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒေါ တိ၊ ဟူသော။ ဣမိနာ အနုသန္ဓိနာ၊ ဤအနုသန္ဓေဖြင့်။ ပစ္စယာကာရဏေ၊ ၏။ ဂမ္ဘီရဘာဝဒဿနတ္ထံ၊ နက်နဲသည်၏အဖြစ်ကို ပြခြင်းအကျိုးငှာ။ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို။ အာရဘန္တော၊ အားထုတ်တော်မူလိုသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အတ္ထိ ဣဒပ္ပစ္စယာ ဇရာမရဏန္တိ အာဒိ ကို။ အာဟ၊ ပြု။

တတြ၊ ထိ အတ္ထိဣဒပ္ပစ္စယာ ဇရာမရဏံ-အစရှိသောစကားရပ်၌။ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဣမသ္မာ ဇရာမရဏသ္မာ၊ ၏။ ပစ္စယော၊ အကြောင်းတည်း။ ဣဒပ္ပစ္စယော၊ ဤ ဇရာမရဏ၏ အကြောင်း။ [ဣဒပ္ပစ္စယော-၏ ပုဒ်ပြိုးပုံကို ကစ္စည်းဘာသာဋ္ဌိကာ "ဣမသ္မိဒ မံ သိ သု နပုံသကေ"သုတ်၌ ပြထားပြီ။] တသ္မာ ဣဒပ္ပစ္စယာ၊ ထို ဤဇရာမရဏ၏ အကြောင်းကြောင့်။ ဇရာမရဏံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ယမ္မာ ပစ္စယာ၊ အကြင် အကြောင်းကြောင့်။ ဇရာမရဏံ၊ သည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဇရာမရဏသ္မာ၊ ၏။ (သော) ပစ္စယော၊ ထိုအကြောင်းသည်။ အတ္ထိ နု ခေါ၊ ရှိသလော။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပုဗ္ဗေန၊ မေးအပ်သည်ဖြစ်၍။ သတာ၊ ဖြစ်သော။ ပဏ္ဍိတေန၊ ပညာရှိသော။ ပုဂ္ဂလေန၊ သည်။ (ဝစနီယံ-ခ္ခ် စပ်။) တံ၊ ထို သရီရမည်သော သဘောသည်။ ဇီဝံ၊ ဇီဝလော။ တံ၊ ထို ဇီဝမည်သော သဘောသည်။ သရီရံ၊ သရီရလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။

ဣဒပ္ပစ္စယာ။ ။ဤ အဋ္ဌကထာ၌ ဣဒ အတွက်"ဣမသ္မာ ဇရာမရဏသ္မာ"ဟု ဆင့်ယန္တြဖြင့် ဖွင့်ခြင်းကို ပါဠိတော်ဝယ် "ကိုယ် ပစ္စယာ ဇရာမရဏံ, ဇာတိပစ္စယာ ဇရာမရဏံ"ဟူသော စာသွားဖြင့် စဉ်းစားသင့်၏။ ဘာကြောင့်နည်း-ပါဠိတော်ဝယ် ကိုယ် ပစ္စယာ ဇာတိပစ္စယာ တို့၌ ကိုယ်သဒ္ဒါ, ဇာတိသဒ္ဒါတို့နှင့် ပစ္စယသဒ္ဒါ၏ အရတူကို ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်တည်း။ထို့ကြောင့်ဋီကာ၌ အဋ္ဌကထာနည်းကို မလိုက်ပဲ "အတ္ထိ ဣဒပ္ပစ္စယာတိ ဣဒေ အယံ ပစ္စယောတိ ဣဒပ္ပစ္စယော၊ တသ္မာ ဣဒပ္ပစ္စယာ၊ ဣမသ္မာ ပစ္စယာတိ အတ္ထော။" စသည်ဖြင့် ဣဒနှင့် ပစ္စယတို့ကို အရတူ ကမ္မဓာရည်းသမာသ်ဖြင့်ဖွင့်ပြ၍ အဋ္ဌကထာ၏ အဖွင့်ကို "ဤနေရာ၌ခသင့်"ဟု အကျယ်ချဲ့သွားခဲ့လေသည်၊ အခြားနေရာ၌ကားသင့်ပါ၏။

ဝုတ္တော၊ မေးအပ်သော်။ ပဋ္ဌာယ၊ ပြဿနာ၏။ ဝါ၊ ကို။ ထပနီယတ္ထာ၊ မဖြေပဲ ထားထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တုဏှီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ထိုက်သည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဝါ၊ တနည်း။ ဧတံ၊ ဤ ပြဿနာကို။ တထာဂတေန၊ သည်။ အ ဗျာကတံ၊ ဖြေဆိုတော် မမူအပ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ပြောဆိုထိုက်သည်။ ဟောတိ (ယထာ)၊ သို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အပ္ပဋိပဇ္ဇိတ္တာ၊ မကျင့်မူ၍။ စက္ခု၊ စက္ခု ပသာဒသည်။ သဿတံ၊ သဿတလော။ ဝါ၊ မြဲသလော။ အသဿတံ၊ အသဿတလော။ ဝါ၊ မမြဲသလော။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ (စက္ခု၊ သည်။) အသဿတံ၊ အသဿတတည်း။ ဝါ၊ မမြဲ။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကံသေနေဝ၊ တခုတည်သာ အဖိုအားဖြင့်သာလျှင်။ ဝါ၊ စင်စစ်အားဖြင့်သာလျှင်။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဖြေဆိုထိုက်သည်။ ဟောတိ ယထာ၊ သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ဧကံသေနေဝ၊ သာလျှင်။ ဝါ၊ သာလျှင်။ အတ္ထိတိ၊ ဤ အကြောင်းကြောင့် ဇရာမရဏာသည် ရှိ၏ ဟူ၍။ ဝစနီယံ၊ ဖြေဆိုထိုက်သည်။ အသ၊ ဖြစ်၏။

ပုန၊ တဖန်။ ကိံ ပစ္စယာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ဇရာမရဏံ၊ သည်။ (ဟောတိ၊ နည်း။) ယတော၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ဇရာ မရဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော ပစ္စယော၊ ထို အကြောင်းသည်။ ကော နာမ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ မေးအပ်သော်။ ဇာတိ ပစ္စယာ ဇရာမရဏန္တိ၊ ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ဝစနီယံ၊ သည်။ အသ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ သည်။ ဘဝေယျ၊ ရာ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ [ဝစနီယံကို ဝတ္တဗ္ဗံဟုလည်းကောင်း၊ အသ်ကို ဘဝေယျဟုလည်းကောင်း၊ အနက် ဖွင့်သည်။] သမ္ဘပဒေသု၊ အလုံးစုံသော "အတ္ထိ ဣဒပ္ပစ္စယာ ဇာတိတိ ဣတိ ပုဗ္ဗေန သတာ" အစရှိသော ပုဒ်တို့၌။ သေ (ဧသော)၊ သည်။ နယော၊ တည်း။

ဧဝံ အပ္ပဋိပဇ္ဇိတ္တာ။ ။မဖြေပဲ ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်းကိုပင် ပြုကျင့်ခြင်းတမျိုးဖြစ်သော ကြောင့် "အပ္ပဋိပဇ္ဇိတ္တာ" ဟု ဆိုသည်။ (တနည်း) "မြတ်စွာဘုရား ဖြေဆိုတော်မမူ အပ်" ဟု ပြောဆိုခြင်းသည်ပင် ပြုကျင့်ခြင်းတမျိုးဖြစ်သောကြောင့် "အပ္ပဋိပဇ္ဇိတ္တာ" ဟု ဆိုသည်။ ဤသို့မပြုကျင့်ရဟူလို။ ဤ "အပ္ပဋိပဇ္ဇိတ္တာ" ဟူသောသဒ္ဒါသည် နိဒဿန နည်းတည်း၊ အချို့ပြဿနာ၌ မေးသောပုဂ္ဂိုလ်ကို ပြန်၍မေးပြီးမှ ဖြေဆိုရသည်။ ထိုသို့ ပြန်၍မေးပြီးမှ ဖြေဆိုခြင်းသည် အပ္ပဋိပဇ္ဇိတ္တာ-တမျိုးပင်တည်း။ အချို့ပြဿနာ၌ ခွဲခြားမ၍ဖြေဆိုအပ်သော အရာလည်းရှိ၏၊ ထိုသို့ခွဲခြား၍ ဖြေဆိုခြင်းသည်လည်း အပ္ပဋိ ပဇ္ဇိတ္တာ—တမျိုးပင်တည်း။

ပန၊ ဆက်စ နာမရူပစ္စယာ ဖဿောတိ ဣဒံ၊ ဟူသော ဤစကားတော်ကို။ (တသ္မာ ဝုတ္တန္တိ ဧဝဒိတမ္ပိ-၌ စပ်။) ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဠာယတနပစ္စယာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တေ၊ ဟောတော်မူအပ်သော်။ စက္ခုသမ္ဖဿာဒီနံ၊ စက္ခုသမ္ဖဿ- အစရှိကုန်သော။ ဆန္နံ၊ ကုန်သော။ ဝိပါကသမ္ဖဿာနံယေဝ၊ ဝိပုဂ်ိုလ်ဖြစ်သော သမ္ဖဿတို့ကိုသာ။ ဂဟဏံ၊ ယူခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣမ စ၊ ဤသုတ်၌ကား။ [ဣဒမေဝတိ ဣမသ္မိံ သုတ္တေ၊ စသဒ္ဒေါ ဗျတိရေကတ္ထောဝ-ဋီကာ။] သဠာယတနပစ္စယာတိ ဣမိနာ ပဒေန၊ ဤ ပုဒ်ဖြင့်။ ဂဟိတမ္ပိ၊ ယူအပ်သော ဝိပါကသမ္ဖဿလည်းဖြစ်သော။ အဂဟိတမ္ပိ၊ မယူအပ်သော ကုသိုလ် အကုသိုလ် ကြိယာသမ္ဖဿလည်းဖြစ်သော။ ပစ္စယုပ္ပန္နဝိသေသံ၊ ပစ္စယုပ္ပန်ဖဿ အထူးကိုလည်းကောင်း။ (ဒဿေတုံ-၌ စပ်။) [ဂဟိတမ္ပိတိ ဆဋ္ဌံ ဝိပါကဖဿမ္ပိ။ အဂ္ဂဟိတမ္ပိတိ အဝိပါကဖဿမ္ပိ ကုသလာကုသလကိရိယာဖဿမ္ပိ။ -ဋီကာ။] ဖဿဿ၊ ပစ္စယုပ္ပန်ဖဿ၏။ သဠာယတနတော၊ ၆-ပါးသောအာယတနမှ။ အတိရိတ္တံ၊ အပိုအလွန် အကြင်းအကျန်ဖြစ်သော။ အညမ္ပိ၊ အခြားလည်းဖြစ်သော်။ ဝိသေသပစ္စယံ စ၊ ထူးသော အကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ (နာမရူပပစ္စယာ-၌ ပါဝင်သောပစ္စည်းတရားကိုလည်းကောင်း။) ဒဿေတုကာမော၊ ပြခြင်းငှာ အလိုတော်ရှိသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ (နာမရူပပစ္စယာ ဖဿော" ဟူသောစကားကို ဟောတော်မူအပ်ပြီ။) ဣတိ၊ သို့။ ဧဝံ ဒိတမ္ပိ၊ ၏။ ပန၊ ဆက်။ ဣမိနာ ဝါ ရေန၊ ဤ ပါဠိတော်အလှည့်အကြိမ်ဖြင့်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ကိံ၊ အဘယ်တရားကို။ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤကား အမေးဟည်း။ ပစ္စယာနံ၊ ပစ္စည်းတရားတို့၏။ နိဒါနံ၊ အကြောင်း၏အဖြစ်ကို။ ကထိတံ၊ ပြီ။ ဟိ၊ မှန်။ ဣဒံ သုတ္တံ၊ ဤ ပါဠိတော်ကို။ ပစ္စယေ၊ ဇာတိ အစရှိသော အကြောင်းတို့ကို။ နိဒ္ဒေ၊ အရှုပ်အထွေး မရှိသည်တို့ကို။ နိဂ္ဂုဠေ၊ ချုံပိတ်

ပစ္စယာနံ နိဒါနံ။ ။ပစ္စယာနံ အရ ဇရာမရဏာ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဇာတိ၊ ဇာတိ၏အကြောင်းဖြစ်သော ဘဝ၊ ဤသို့စသော အကြောင်းတရားတို့ကို ယူပါ။ ထို အကြောင်းတရားတို့၏ အကြောင်းဖြစ်ပုံသည် နိဒါနတည်း။ ထို့ကြောင့် "နိဒါနံ" ၌ ဘာဝေါပဓာန ဘာဝလောပ-ကြီပါ။ [ပစ္စယာနန္တိ ဇာတိအာဒိနံ ပစ္စယဓမ္မာနံ။ နိဒါနံ ကထိတန္တိ ဇရာမရဏာဒိကဿ နိဒါနတ္တဲ့ ကထိတံ ဇဂေါသိဟော ပစ္စယဘာဝေါ ကထိတောဟု-ဋီကာ။] ဤ၌ "နိဒါနတ္တဲ့" ဟု ဘာဝပစ္စည်းဖြင့် ဖွင့်ပုံကို သတိပြုပါ။

နိဗ္ဗဒ္ဓေ ။ပ။ မဟာနိဒါနံ။ ။ဇဋ-သဒ္ဒါသည် "အရှုပ်အထွေး" ဟူသောအနုက်ကို ဟောတော်။ ဇာကွန်ရက်များ ရှုပ်ထွေးနေသကဲ့သို့ မရှုပ်ထွေးသည်ကို "နိဗ္ဗဒ္ဓ" ဟု

ပေါင်း မရှိသည်တို့ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ကထိတတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မဟာနိဒါနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၉၇။ ဣဒါနိ၊ ၌။ တေသံ၊ တေသံ ပစ္စယာနံ၊ ထိုထို ဇာတိအစရှိသော အကြောင်းတို့၏။ တထာ၊ မှန်သော။ အဝိတထာ၊ မပျက်ယွင်းသော။ အနညထာ၊ အကြောင်းမှတပါး အကြောင်းမဟုတ်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်မဖြစ်သော။ ပစ္စယဘာဝံ အကြောင်း၏ အဖြစ်ကို။ ဒသ္သေတုံ၊ ဟု။ ဇာတိပစ္စယာ။ပ။ ဝုတ္တန္တိ အာဒိ၊ အစရှိသော စကားတော်ကို။ (ဘဂဝါ။) အာဟ၊ ပြီ။ တတ္ထ၊ ထို ဇာတိပစ္စယာ ။ပ။ ဝုတ္တံ-အစရှိသောစကားရပ်၌။ ပရိယာယေနာ တိ၊ ကား။ ကာရဏေန၊ အကြောင်းကြောင့်။ (ဝေဒီတဗ္ဗံ-၌ စပ်။) သမ္ဘေန သမ္ဘံ သမ္ဘထာသမ္ဘန္တိ ဧတံ၊ ဟူသော ဤ ပုဒ်နှစ်ပါးအပေါင်းသည်။ နိပါတာ ဒုယံ၊ နိပါတ်နှစ်ပါး အပေါင်းတည်း။ တသ၊ ထို နိပါတ်နှစ်ပါးအပေါင်း ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ သမ္ဘဝကာရေန၊ ဧဒေဝအဖြစ်၊ အစရှိသော အလုံးစုံသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ သမ္ဘဝ၊ အလုံးစုံသော။ သမ္ဘေန၊ စာတုမဟာရာဇိက-အစရှိသော အလုံးစုံသော။ သတ္တာဝေန၊ သတ္တဝါအားဖြင့် သမ္ဘဝ၊ သော။ ဇာတိ နာမ၊ ဇာတိ-မည်သည်။ ယဒိ နု ဘဝေယျ၊အကယ်၍ မဖြစ်အုံ။ ဣတိ(အယံ)၊ ဤသည်ကား။(တသ၊ ၏။ အတ္ထော၊တည်း။) [သမ္ဘေန သမ္ဘန္တိ ဒေဝတ္တာဒိနာ သမ္ဘဘာဝေန သမ္ဘဝ ဇာတိ။ သမ္ဘထာ သမ္ဘန္တိ တတ္ထာပိ စာတုမဟာရာဇိကာဒိသမ္ဘဝကာရေန သမ္ဘဝ၊နိပါတဒ္ဒယ မေတံ-ဋီကာ။ သမ္ဘေန သမ္ဘံ ကို "တပုဒ်တည်း" ဟု ဆိုသည်၊ သမ္ဘထာ သမ္ဘံလည်း နည်းတူ။] ဘဝါဒီသု ပိ၊ ဘဝအစရှိသည်တို့၌လည်း။ ဣမိနာဝ နယေန၊ ဤနည်းဖြင့်သာလျှင်။ အတ္ထော၊ ဝေဒီတဗ္ဗော။ ကဿစိတိ ဧတံ၊ ကဿစိ ဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်။ အနိယမဝစနံ၊ မမှတ်သားအပ်သော အနက်ကို ဟော်ကြောင်းသဒ္ဒါတည်း။ ဧဒေဝါဒီသု၊ ဒေဝအစရှိကုန်သော။ ယသ ကဿစိ၊

ခေါ်သည်။ [နိဗ္ဗာနဿ နိဗ္ဗာလကေ။—ဋီကာ။] ဂုမ္ဗ-သဒ္ဒါသည် "ချုံရှုပ်" ဟူသော အနက်ကို ဟော၏၊ ချုံအရှုပ်ကဲ့သို့ အရှုပ်မရှိသည်ကို "နိဂ္ဂုမ္ဗ" ဟု ခေါ်သည်။ ဋီကာ၌—"နိဂ္ဂုမ္ဗေတိ နိက္ကေလေ" ဟု ဖွင့်၏၊ "ပါဠိပျက်" ဟုထင်သည်။ ပဒဋ္ဌယေနာပိ၊ အာကုလာဘာဝမေဝ ဒဿေတိ၊ မရှုပ်ထွေးသည်၏ အဖြစ်ကိုပင် ပြ၏။ တသ္မာ အနာကုလံ အမျှာကုလံ မဟန္တံ ပစ္စယနိဒါနံ၊ မနှောင့်ယှက်မရှုပ်ထွေးသော ကျယ်ဝန်းသော အကြောင်းပစ္စည်းဟူသော နိဒါန်းကို။ ဧတ္ထ၊ ဤ မဟာနိဒါနသုတ်၌။ ကထိတံ။ ဣတိ မဟာနိဒါနံ သုတ္တံ အညထာဘာဝဿ အဘာဝတော၊ ကျယ်ဝန်းသောအကြောင်း နိဒါန်းမှတပါး အခြားအနက်၏ မရှိခြင်းကြောင့်တည်း။ "မဟန္တံ နိဒါနံ ဧတ္ထာတိ မဟာနိဒါနံ" ဟု သတ္တမီမဟုဗ္ဗီဟိပြုပါ။

အမှတ်မရှိ တစုံတယောက်၏။(ဇာတိ-၌ စပ်။)'ကိမ္မိစိတိ'ဣဒမ္ပိ၊ ကိမ္မိစိ-ဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်လည်း။ အနိယမဝစနမေဝ၊ အနိယမသဒ္ဒါပင်တည်း။ ကာမ ဘဝါဒီသု၊ ကာမဘဝ အစရှိကုန်သော။ နဝသု၊ ကုန်သော။ ဘဝေသု၊ ဘဝတို့တွင်။ [ဓာတုကထာ၌လာသော ဘဝကြီးကိုးပါးကို ဆိုသည်။] ယတ္ထ ကတ္ထစိ၊ အမှတ်မရှိ တစုံတခုသောဘဝ၌။(ဇာတိ နှ စ အာဘဝိဿ-၌ စပ်၊)

သေယျထိဒန္တိ၊ သေယျထိဒံ ဟူသောသဒ္ဒါသည်။ အနိယမိတနိုက္ခိတ္တအတ္ထ ဝိဘဇနတ္ထေ၊ မမှတ်သားအပ်သော အကျဉ်းချုပ်ချထားအပ်သောအနက်တို့ကို ဝေဖန်ခြင်းအနက်၌။(ပဝတ္တော၊ သော။) နိပါတော၊ တည်း။ တဿ၊ ထို နိပါတ်ပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ ကဿစိ ကိမ္မိစိတိ၊ ဟူသော။ ယံ၊ အကြောင်းပုဒ်ကို။(မယာ၊ သည်။)ဝုတ္တံ၊ အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့် မိန့်တော်မူအပ်ပြီ။ တဿ၊ ထိုပုဒ်၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ တေ၊ သင့်အား။ ဝိဘဇိဿာမိ၊အကျယ် ဝေဖန်ပြအံ့။ ဣတိ (အယံ ဟုတဿ အတ္ထော။) အထ၊ မိန့်တော်မူပြီးရာ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုအနက်ကို။ ဝိဘဇန္တော၊ ဝေဖန်တော်မူလိုသည်။(ဟုတ္တာ။) "ဒေဝါနံ ဝါ ဒေဝတ္တာယာ"တိ အာဒီ၊ အစရှိသောစကားရပ်ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ တတ္ထ၊ ထို ဒေဝါနံ ဝါ ဒေဝတ္တာယ အစရှိသော စကားရပ်၌။ ဒေဝါနံ ဝါ ဒေဝဒတ္တာယာတိ၊ ကား။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ ဒေဝဘာဝါယ၊ နတ်တို့၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ နတ်အကျိုးငှာ။ ယာ အယံ ခန္ဓာတိ၊ အကြင် ခန္ဓာတို့၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ (အတ္ထိ။) ယာယ ခန္ဓာတိယာ၊ အကြင် ခန္ဓာတို့၏ ဖြစ်ခြင်း ကြောင့်။ ဒေဝါ၊ တို့ကို။ ဒေဝါ တိ၊တို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုကြ ကုန်၏။ [ခန္ဓာတိ တိ ခန္ဓပါတုဘာဝေါ၊ ယထာခန္ဓေသု ဥပ္ပန္နေသု၊ "ဒေဝါ" တိ သမညာ ဟောတိ၊ တထာ တေသံ ဥပ္ပါဒေါတိ အတ္ထော။ တေနာဟ "ယာယာ"တိ အာဟ။–ဋီကာ။] ဟိ၊ မှန်။ ဇာတိ၊ ဇာတိသည်။ သပ္ပေန၊ ဒေဝအဖြစ်အစရှိသော အလုံးစုံသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ အကုန်အစင်။ သစေ နှ အာဘဝိဿ၊ အုံ့။ဣတိ၊သို့။ ဣမိနာ နယေန၊ ဖြင့်။ သပ္ပဝေသု၊ တို့၌။ အတ္ထော ဝေဒိတမ္ဘော။

ဣဒ နိက္ခိတ္တအတ္ထဝိဘဇနတ္ထေ။ ။ဣဒမသ္မိ"ကဿစိ ကိမ္မိစိ"တိ အနိယမတော ဥဒ္ဒေသ ဝသေန ဝုတ္တတ္ထသ နိဒ္ဒိသနတ္ထေဇောတေတမ္ဘေ နိပါတော၊ တဒတ္ထဇောတနံ နိပါတ ပဒန္တိအတ္ထော။ (ရှေ့၌"ကဿစိ ကိမ္မိစိ"ဟု အနိယမအားဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်းကောင်း ဘဝစသည်ကိုလည်းကောင်း အကျဉ်းအားဖြင့် ဟောအပ်ခဲ့၏။ ထိုသို့ အကျဉ်းချထား အပ်သော အနက်ကို"နိက္ခိတ္တ အတ္ထ"ဟု ဆိုသည်။ "သေယျထိဒံ"ဟူသောနိပါတ်သည် ထိုအကျဉ်းအနက်ကို အကျယ်ပြလိုရှိ ထွန်းပြတတ်သော နိပါတ်တည်း။) ဤ ဋီကာ၌"ဣဒ"ဟု ရှိသော်လည်း အဋ္ဌကထာ၌"အနိယမိတ"ဟု ရှိသည်။

စ၊ ဆက်။ တွေ့၊ ဤ ဒေဝါနှံ ဝါ ဒေဝတ္တာယ အစရှိသောပါ၏။ ဒေဝါတိ၊ ကား။ ဥပပတ္တိဒေဝါ၊ ဥပပါတ်နှတ်တို့တည်း။ ဂန္ဓဗ္ဗာတိ၊ကား။ မူလခန္ဓာဒီသု၊ သစ်ပင်၏အမြစ် ပင်စည် အစရှိသောအရပ်တို့၌ အဓိဝတ္ထ ဒေဝတာ ဝ၊ စိုးအုပ်၍နေရသော နှတ်တို့ပင်တည်း။ ယက္ခာ တိ၊ ကား။ အမနုဿာ၊ လူနှင့်တူသော သတ္တဝါတို့တည်း။ ဘူတာ တိ၊ ကား။ ယေ ကေစိ၊ အမှတ်မရှိ ကြွင်းမဲ့ဥဿုံ အလုံးစုံကုန်သော။ နိဗ္ဗတ္တာသတ္တာ၊ ကံ ကြောင့်ဖြစ်ရသော သတ္တဝါတို့တည်း။

အဋ္ဌပက္ခာ ဝါ၊ အရိုးဟူသော အတောင်ရှိသော ပိတုန်းအစရှိသည် မူလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ စမ္မပက္ခာ ဝ၊ အရေဟူသော အတောင်ရှိသော လင်းနို့ အစရှိသည်မူလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ လောမပက္ခာ ဝါ၊ အမွေး ဟူသော အတောင်ရှိသော ဟသ်ာ ဥဒေါင်း အစရှိသည်မူလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ယေ ကေစိ၊ အမှတ်မရှိ ကြွင်းမဲ့ဥဿုံ အလုံးစုံကုန်သောဌက်တို့သည်။ (သန္ဓိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထို ဌက်တို့သည်။) ပက္ခိနောတိ၊ ပက္ခီ-တို့မည်၏။ ဝါ၊ အတောင်ရှိသော သတ္တဝါတို့မည်၏။ ယေ ကေစိ၊ အမှတ်မရှိ ကြွင်းမဲ့ဥဿုံ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့သည်။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ဝါ၊ တည်ရာ

ဒေဝါတိ ဥပပတ္တိဒေဝါ။ ။စာတုမဟာရာဇိကတော ပဋ္ဌာယ ယာဝ ဘဝဂ္ဂါ(စာတုမဟာရာဇ် နှတ်ပြည်မှ စ၍ ဘဝဂ်တိုင်အောင်သော နှတ်ဗြဟ္မာတို့သည်။) ဒိမ္ဗန္တိ ကာမဂုဏာဒီဟိ ကီဠန္တိ လဋ္ဌန္တိ ဝိဟရန္တိ ဧတေဟီတိ ကတ္တာ။ (ငါးပါးအာရုံ၊ကာမဂုဏ် စသည်တို့ဖြင့် မြူးတူးပျော်ပါး ကစားတတ် နေထိုင်တတ် ထွန်းလင်းတောက်ပတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် "ဒေဝ"ဟုခေါ်ရသည်။) ဒိဝု–ဓာတ်သည် ကီဠာ အနက်ကို ဟောရ၏။ [ဒိဝု ကီဠာ ဝိဇိဂိသာ၊ ဗျဝဟာရဇုတိ ဗ္ဗုတိ။ဓာတ္ဝတ္ထ (၁၉၂)] ဇုတိ အနက်ကိုလည်း ဟောရ၏၊ ထို့ကြောင့် "ကီဠန္တိ။ပ။ဧတေဟီတိ" ဟု ဖွင့်သည်။ ဝိဟရန္တိနေရာ၌ ဗျဝဟာရဓာတ်နက်ကို ရည်ရွယ်လျှင် "ဝေါဟရန္တိ" ဟု ရှိသင့်သည်။

ဂန္ဓဗ္ဗ စသည်။ ။ဂန္ဓံ အဗ္ဗန္တိ ပရိဘုဥ္ဇန္တိ (အနံ့ကို သုံးစားကြကုန်၏။) ဧတေ ဂန္ဓဗ္ဗာ၊ ဓတရဋ္ဌသ မဟာရာဇသ ပရိဝါရဘူတာ။ (ဓတရဋ္ဌနှတ်မင်းကြီး၏ အခြေအရံနှတ်တို့တည်း။) ယဇန္တိ ဝေသဿဏသက္ကာဒိဟေ ပူဇေန္တိ (ဝေဿဝဏ်နှတ်မင်း သိကြားမင်း အစရှိသည်တို့ကို ပူဇော်ကြကုန်၏။) ဧတေ ယက္ခာ၊ တေန တေန ဝါ ပဏိဓိကမ္မာဒိနာ ယဇိတဗ္ဗာ ပူဇေတမ္ဗာတိ ယက္ခာ၊ (ထိုထို ဆုတောင်းမှု အစရှိသည်ဖြင့် ပူဇော်ထိုက်သော နှတ်တို့တည်း။ (ဝေဿဝဏသ မဟာရာဇသ ပရိဝါရဘူတာ၊ အဋ္ဌကထာယံ ပန "အမနုဿာ"တိ အဝိသေသေန ဝုတ္တံ။) အဋ္ဌကထာ၌ကား–"အမနုဿ"ဟူသော အမည်သည် နှတ်အားလုံးနှင့်ဆိုင်သောကြောင့် "အဝိသေသေန"ဟုဆိုသည်။)

အရပ်ဌ။ သရုန္ဓာ၊ မကျေ၊်မလ္ဘား အဆက်ဆက်သွားကုန်သည်။ ဝါ၊ ရှုရှု တွားကုန်သည်။ (ဟုတ္တာ။) ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။(တေ၊ ထို မြွေ ကင်း အစရှိ သော သတ္တဝါတို့သည်။) သရီသပါတိ၊ သရီသပ–တို့မည်၏။ [သရီရေန သပ္ပန္တိတိ သရီသပါ၊ သရီရသပ္ပ ဟု ဆိုလိုလျက်ရှုနှင့် ပကိုချေ၊ ဂတိ အနက်ဟော သပ္ပမောတ်တည်း။] တေသံ တေသန္တိ၊ ကား။ တေသံ တေသံ ဒေဝဂန္ဓဗ္ဗာဒီနံ၊ ထိုထို နတ် ဂန္ဓဗ္ဗအစရှိသည်တို့၏။ တဒတ္ထောယာတိ၊ ကား။ ဒေဝဂန္ဓဗ္ဗာဒိ ဘာဝါယ၊ နတ် ဂန္ဓဗ္ဗအစရှိသည်တို့၏ အဖြစ် အကျိုးငှာ။ (ဇာတိ နှ အတ် ဝိသေ–ဌ် စပ်။) ဇာတိနိရောဓောတိ၊ ကား။ ဇာတိဝိဂမာ၊ဇာတိ၏ ကင်းခြင်း ကြောင့်။ ဇာတိ အဘာဝေါ၊ ဇာတိ၏ မရှိခြင်းကြောင့်။ (ဇာတိဟူသော သဘောတရား၏ မရှိခြင်းကြောင့်။) ဣတိ အတ္ထော။

ဟေတူတိအာဒီနိ၊ ဟေတု အစရှိကုန်သော။ သမ္ဘာနိပိ၊ အလုံးစုံသော ပုဒ်တို့သည်လည်း။ ကာရဏဝေဝစနာနိ ဧဝ၊ ကာရဏသဒ္ဒါ၏ ဝေဝုစ်ပရိ ယာယ် စကားလုယ်တို့ချည်းသာတည်း။ ဟိ၊ မှန်။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို။ (ဝုစ္စတိ–ဌ် စပ်။)ဝါ၊ အကြောင်းသည်။ (ဟိနောတိ ပဝတ္တတိ–ဌ် စပ်။) အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ ဖလတ္ထာယ၊ ဖလ၏ အကျိုးငှာ။ ဟိနောတိ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ (ထိုသို့ မိမိ၏ အကျိုးငှာ ဖြစ်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။) ဟေတူတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။

ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထို အကြောင်းကို။ (စုစ္စတိ–ဌ် စပ်။) ဝါ၊ သည်။ (နိဒေတိ–ဌ် စပ်။) ဖလံ၊ အကျိုးကို။ နိဒေတိ၊ အပ်နှင်းတတ်၏။ [ဖလကိုအပ်နှင်းပုံကို ထင်ရှားပြလိုရှိ ''ဟန္ဒ။ပ။ အပ္ပေတိ ဝိယ စသည်ကိုမိန့်။]

ဇာတိနိရောဓော။ ။ပဋိလဒ္ဓတ္တာ လာဘာသေ၊ရေအပ်ပြီးသော သဘောကို မရှိခြင်း ၏။ ဘာဝေါ၊ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ ချုပ်ခြင်း ကင်းခြင်းကို။ နိရောဓော (တိ စ)၊ နိရောဓဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝိဂမော တိ စ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝုစ္စတိ။ ဣဒ ပန အစ္စန္တာဘာဝေါ၊ ဤ ဇာတိနိရောဓော ဟူသော ပါဠိအရှင်ဌကား စင်စစ်ဖြစ် ခြင်းကို။ အမိပ္ပေတောတိ။ (ကသ္မာ။) ''သမ္ဘသော ဇာတိယာ အသတိ''တိ အဝတ္ထာ ''ဇာတိနိရောဓော''တိ ဝုတ္တတ္တာတိ အာဟ ''အဘာဝါတိ အတ္ထော''တိ။–ဋီကာ။

ဟိနောတိ ပဝတ္တတိ။ ။''ဟိ ဂတိမှိ''ဟူသောဓာတ်''ယေ ဂတျတ္ထာ တေ ဗုဒ္ဓျတ္ထာ ပဝတ္တိ ပါပုဏတ္ထကာ'' အရ ဂတိ အနက်ရှိသောဓာတ်သည် ပဝတ္တိအနက် ကိုလည်း ဟောရ၏၊ ထို့ကြောင့် ဟိနောတိ ကို ''ပဝတ္တတိ''ဟု ဖွင့်သည်။ ''ဟိ နောတိ ပဝတ္တတိ ဖလံ ဓောသ္ဓာတိဟေတု''ဟု ပြု။

ဟန္ဒ၊ ရော့။ နံ၊ ထို အကျိုးကို။ ဂဏ္ဌထ၊ ယူကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ အပ္ပေတိ ဝိယ၊ အပ်နှင်းလက်သို့ ဖြစ်တတ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ (ထိုသို့ အကျိုးကို အပ်နှင်းသကဲ့သို့ ဖြစ်စေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။) နိဒါနံ၊ နိဒါန်းဟူ၍။ (ဝုစ္စတိ။)

ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဖလံ၊ အကျိုးသည်။ တတော၊ ထို အကြောင်းမှ။ သမုဒေတိ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ တဿ၊ ထို အကြောင်းကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဧတိ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမုဒယောတိ စ၊ ဟူ၍ လည်းကောင်း။ ပစ္စယောတိ စ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ သမ္ဘတ္ထ၊ အလုံးစုံသော ဝါရတို့၌။ ဧသ (ဧသော)၊ သည်။ နယော၊ တည်း။

အပိ စ၊ စိုးစဉ်းအနည်းငယ် ဆိုဖွယ်အထူးကား။ ယဒိဒံ ဇာတိတိ ဧတ္ထ၊ ဟူသော ဤပါဌ်၌။ ယဒိဒန္တိ၊ ယဒိဒံဟူသော သဒ္ဒါသည်။ နိပါတော၊ နိပါတ်တည်း။ တဿ၊ ထို နိပါတ်၏။ သမ္ဘဝဒေသေ၊ အလုံးစုံသော ပုဒ်တို့၌။ (ဇာတိပစ္စယာ ဇရာမရဏံ ဘဝပစ္စယာ ဇာတိ-အစရှိသော အလုံးစုံသော ပုဒ်တို့၌။) လိင်္ဂါနုရူပတော၊ လိင်အားလျော်သောအားဖြင့်။ အတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော။ ပန၊ ဆက်။ ဣဒံ၊ ယဒိဒံ ဇာတိ-ဟူသော ဤပါဌ်၌။ ယာ ဧသော ဇာတိ၊ အကြင်ဇာတိသည်။ (အတ္ထိ။) ဣတိ (အယံ)၊ ဤ သည်ကား။ အယ၊ ထို ယဒိဒံ-ဟူသောပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဟိ၊ မူန်။

ဣဒံ ဂဏ္ဌထ နံ။ ။"ဣဒံ မေ ဖလံ၊ ဂဏ္ဌထ နု"ဆိုလို (ဤအရာသည် ငါ၏ အကျိုးတည်း၊ ထိုအကျိုးကို ယူကုန်လော့ ဟူ၍။) ဝေဒံ အပ္ပေတိ ဝိယ နိယျာတေတိ ဝိယ။—ဋီကာ။ အပ္ပစောတ်သည် ရောက်ခြင်းအနက်ကို ဟောဏ်။" အပ္ပေတိ၊ "ရောက်စေ"ဟူသည် အပ်နှင်းခြင်းပင်တည်း။ ထို့ကြောင့် "နိယျာတေတိ ဝိယ"ဟု ဖွင့်သည်။ ဤဋီကာ အဖွင့်၌ "ဣဒံ ဂဏ္ဌထ နံ"ဟု ရှိသော်လည်း အဋ္ဌကထာ စာအုပ်တို့၌ "ဟန္ဒ နံ ဂဏ္ဌထ"ဟု ရှိသည်။ [နိပုဗ္ဗ+ဒါဓာတ် ယု ပစ္စည်း၊ ဤ၌ ဒါဓာတ်၏ ပေးခြင်းကိုပင် အပ်နှင်းခြင်း"ဟု ဆိုသည်။]

အပိ စ။ ။"သေ နယော"တို့ အဝိသေသံ အတ္ထိဒိသိတ္တာ၊ ဤနည်းအတိုင်းတည်းဟု အထူးမရှိ ပုံကို ညွှန်ပြပြီး၍။ ဝိသေသမတ္တသ္မာ အတ္ထံ ဒဿေတုံ—အထူးမျှ ဖြစ်သော အနက်ကို ပြခြင်းအကျိုးငှာ။ "အပိစ"တို့ အာဒိ ဝုတ္တံ။—ဋီကာ။ ဤဋီကာ အဖွင့်အတိုင်း အပိစကို စဉ်းငယ်အထူးကိုပြသော်နိပါတ်ဟု မှတ်ပါ။

ယဒိဒန္တိနိပါတော။ ။"နိပါတ်"ဟု ဆိုသော်လည်း-နိပါတမတ္တံ ကဲ့သို့ အနက်မရ နိပါတ်မျှမဟုတ်၊ လင်သုံးပါး ဝိဘတ် ၇-သွယ် ဝုစ်နှစ်သွယ်တို့ဖြင့် အနက်ရနိုင်ရာသော နိပါတ်တည်း။ ထို့ကြောင့်—"တဿ။ပ။ ဝေဒိတဗ္ဗော"ဟု မိန့်သည်။ လင်

ဇာတိ၊ သည်။ ဇရာမရဏာယ၊ ၏။ ဥပနိဿယကောဋိယာ၊ ဥပနိဿယ ပစ္စည်းဟူသော အပိုင်းအခြားအားဖြင့်။ ဝါ၊ ဥပနိဿယပစ္စည်းဟူသော ဦးခေါင်းအားဖြင့်။ ပစ္စယော၊ ကျေးဇူးပြုသည်။ ဟောတိ။ [ဤ ပုဒ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကို ;သီလက္ခန် ဘာသာဋီကာ "ဒိဋ္ဌဂတိကာဓိဋ္ဌာန ဝဋ္ဋကထာ"၌ ပြခဲ့ပြီ။]

၉၉။ ဘဝပစ္စယာ၊ ဘဝပုဒ်၌။ ကိမ္မိစိတိ ဣမိနာ၊ ဟူသော ဤပုဒ်ဖြင့်။ သြကာသပရိဂ္ဂဟော၊ ဘဝ၏ ဖြစ်ရာအရပ်ကို ပိုင်းခြား၍ယူခြင်းကို။ကတော၊ ပြုတော်မူအပ်ပြီ။ တတ္ထ၊ ထို သြကာသတို့တွင်။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ အဝီစိ ပရိယန္တံ၊ အဝီစိ အဆုံးအပိုင်းအခြား၌သည်ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ဥပရိ၊အထက်၌။ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တိဒေဝေ၊ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တီ နတ်တို့ကို။ အန္တောကရိတ္ဝာ၊ အတွင်းပြု၍။ ကာမဘဝေ၊ ကာမဘဝကို။ ဝေဒိတမ္ဘော၊ ၏။ အယံ နယော၊ ဤနည်းသည်။ ဥပပတ္တိဘဝေ၊ ဥပပတ္တိဘဝ၌။ (ယူဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။) ဣဓ ပန၊ ဤနေရာ၌ကား။ ကမ္မဘဝေ၊ ကမ္မဘဝ၌။ ယုဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဟိ၊ မှန်။ သော၊ ထို ကမ္မဘဝသည်။ ဇာတိယာ၊ ဇာတိအား။ ဥပ နိဿယကောဋိယာဝ၊ ဥပနိဿယပစ္စည်းဟူသော အပိုင်းအခြားအားဖြင့်ပင်။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဥပါဒါနပဒါဒီသု ပိ၊ ဥပါဒါနပုဒ်အစရှိသည်တို့၌လည်း။ ကိမ္မိစိတိ ဣမိနာ၊ ဟူသောဤပုဒ်ဖြင့်။ သြကာသပရိဂ္ဂဟော ဝ၊ ဥပါဒါန်စသည်တို့၏ ဖြစ်ရာအရပ်ကိုပိုင်းခြား၍ ယူခြင်းကိုပင်။ ကတော၊ပြီ။ ဣတိ ဝေဒိတမ္ဘော။

ဤ ၁၀၀။ ဥပါဒါနပစ္စယာ ဘဝေါတိတ္ထေ၊ ဟူသောဤပါဠိ၌။ ကာမုပါ ဒါနံ၊ သည်။ တိဏ္ဏမ္ပိ၊ ကုန်သော။ ကမ္မဘဝါနံ၊ ကမ္မဘဝတို့အားလည်း ကောင်း။ တိဏ္ဏံ၊ ကုန်သော။ ဥပပတ္တိဘဝါနံ စ၊ ဥပပတ္တိဘဝတို့အား လည်းကောင်း။ ပစ္စယော၊ သည်။ (ဟောတိ။)သေသာနိပိ၊ ကာမုပါဒါန်

အားလျော်သောအားဖြင့် အနက်ကို သိထိုက်သည် မဟုတ်သေး၊ ဝိဘတ် ဝုစ်အား ဖြင့်လည်း လျော်အောင် အနက်ကို သိနိုင်သေး၏။ ယဒိဒံ(ယော အယံ)ဘဝေါ၊ ယဒိဒံ (ယံ ဣဒံ)စိတ္တံ၊ ယဒိဒံ (ယာ အယံ)ဇာတိ၊ ယဒိဒံ (ယော ဣမေ) သခ်ါရာ စသည်တို့တည်း။ ထို့ကြောင့်—"ယဒိဒံသာ ပုဒ်ရှိရာ သုံးဖြာလိင်နှင့်ရှေး၊ နှစ်ဖြာ ဝုစ် နှင့်တွေး။''ဟု ရှေးဆရာတို့ မိန့်ကြသည်။

တိဏ္ဏမ္ပိ ကမ္မဘဝါနံ။ ။ကာမကမ္မဘဝါဒိနံ တိဏ္ဏံ၌ ကမ္မဘဝါနံ- ကာမကမ္မဘဝ ရူပကမ္မဘဝ အရူပကမ္မဘဝတို့အား၊ တိဏ္ဏန္နဉ္စ ဥပပတ္တိဘဝါနဉ္စ ကာမုပပတ္တိဘဝါဒိနံ တိဏ္ဏန္နဉ္စ ဥပပတ္တိဘဝါနံ၊ ကာမဥပပတ္တိဘဝစသောအားဖြင့် ထိုသုံးပါးတို့အား။

မ္မ ကြောင်းသောဥပါဒါန်တို့သည်လည်း။ တထာ၊ ထို့အတူတည်း။ ဣတိ၊ ဤ သို့လျှင်။ ဝါ၊ ဤ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ [ဣတိတိ ဧဝံဝုတ္တနယေန။]ဥပါ ဒါနပစ္စယာ၊ ဥပါဒါန်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ စတုဝီသတိ၊ ၂၄-ပါးသော။ ဘဝါ၊ ' ဘဝတို့ကို။ ဝေဒီတမ္ဘာ၊ ကုန်၏။ [ဒ္ဒါဒသ ကမ္မ ဘဝါ ဒ္ဒါဒသ ဥပပတ္တိဘဝါတိ စတုဝီသတိဘဝါ ဝေဒီတမ္ဘာ (ကမ္မဘဝ ၁၂, ဥပပတ္တိဘဝ ၁၂, အားဖြင့် ၂၄ ပါးသော ဘဝဖြစ်သည်။] ဣတ္ထေ၊ ဤ ဥပါဒါနပစ္စယာဘဝေါဟူသောပါဠိ၌။ နိပ္ပရိယာယေန၊ပရိယာယ်မဟုတ် မုချ အားဖြင့်၊ ဒ္ဒါဒသ၊ ၁၂ ပါးကုန်သော။ ကမ္မဘဝါ၊ တို့ကို။ လဗ္ဘန္တိ၊ ကုန်၏။ [ဥပပတ္တိဘဝမပါသောကြောင့် "နိပ္ပရိယာယေန"ဟု ဆိုသည်။] ဣတောသံ၊ ထို ကမ္မဘဝတို့အား။ ဥပါဒါနာနိ၊ တို့သည်။ သဟဇာတ ကောဋ္ဌိယာ ပိ၊ သဟဇာတ အပိုင်းအခြားအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဥပနိဿယကောဋ္ဌိယာ ပိ၊ အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ။

၁၀၁။ ရူပတဏှာတိ၊ ကား။ ရူပါရမ္မဏေ၊ရူပါရုံ၌။(ပဝတ္တော–သော။) တဏှာ၊ လည်းကောင်း။ သဒ္ဒတဏှာဒီသု၊ သဒ္ဒတဏှာ အစရှိသည်တို့၌။ ဧသ (ဧသော)၊ သည်။ နယော၊ [တည်း။ "သဒ္ဒါရမ္မဏေ (ပဝတ္တော) တဏှာ သဒ္ဒတဏှာ"စသည်။] ပန၊ ဆက်၊ သော ဧသော တဏှာ၊ ထို တဏှာ သည်၊ ဥပါဒါနဿ၊ ဥပါဒါန်အား။ သဟဇာတကောဋ္ဌိယာ ပိ၊ ဖြင့်လည်း ကောင်း။ ဥပနိဿယကောဋ္ဌိယာ ပိ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ။

၁၀၂။ သေ ပစ္စယော တဏှာယ၊ ယဒိဒံ ဝေဒနာတိ ဣတ္ထေ၊ ဟူသော ဤပါဠိ၌။ ဝိပါကဝေဒနာ၊ ဝိပါက်ဝေဒနာသည်။ တဏှာယ၊ အား။ ဥပနိဿယကောဋ္ဌိယာ၊ အားဖြင့်။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ။ အညာ၊ ဝိ ပါက်ဝေဒနာမှ တပါးသော ကုသိုလ် အကုသိုလ် ကိရိယာဝေဒနာသည်။ အညထာပိ၊ ဥပနိဿယကောဋ္ဌိမှ တပါးသော သဟဇာတကောဋ္ဌိ အားဖြင့် လည်း။ (ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ။)ဣတိ၊ အပြီးတည်း။ [အညထာပိတိ သဟဇာတကောဋ္ဌိယာ ပိ။–ဋီကာ။]

၁၀၃။ ပန၊ ဆက်။ ဣဒါနိ ဝေဒနာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော ပါဠိတော် အစဉ်ဖြင့်။ ဘဝေါ၊ သည်။ ဝဋ္ဋမူလဘူတော်၊ ဝဋ်၏အရင်းခံဖြစ်၍ ဖြစ်သော။

တထာသေသာနိပိ။ ။ဒိဋ္ဌေ၊ပါဒါနာဒီနိ သေသုပါဒါနာနိပိ တိဏ္ဏမ္ပိ ကမ္မဘဝါနံ, တိဏ္ဏဉ္စ ဥပပတ္တိဘဝါနံ ပစ္စယောတိ အတ္ထော၊ တထာဖြင့် တိဏ္ဏမ္ပိ ကမ္မဘဝါနံတိဏ္ဏဉ္စ ဥပပတ္တိဘဝါနံကို ညွှန်းသည်။

ပုရိမတဏှာ၊ ရှေးဘဝ၌ပြီးပြီးသောတဏှာကို။ [ပုရိမတဏှာနှင့် ပုရိမဘဝသိုခ်ံ တဏှာ။–ဋီကာ။] ဒယော တဿ၊ ပြတော်မူပြီး၍။ ဣဒါနိ၊ ၌။ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို။ (အာဟ–၌စပ်)၊ ပိဋ္ဌိယံ၊ ကျောက်ကုန်း၌။ ပဟာရိတ္တာ၊ ပုတ်ခတ်၍သော်လည်းကောင်း။ ကေသေသု၊ ဆံတို့၌။ ဂဟေတ္တာဝါ၊ ကိုင်ဆွဲ၍သော်လည်းကောင်း။ ဝိရဝန္တံ ဝိရဝန္တံ၊ မြည်တမ်း၍နေသူ မြည်တမ်း၍နေသူကို။ မဂ္ဂတော၊ လမ်းမှ။ သြက္ကာမေန္တော ဝိယ၊ ဘေးသို့သွားစေသကဲ့သို့။ ဝါ၊ ဖယ်ချသကဲ့သို့။ နဝဟိ၊ ကုန်သော။ ပဒေဟိ၊ ပုဒ်တို့ဖြင့်။ ("ဝေဒနံ ပဋ္ဌိစ္စ တဏှာမှ စ၍ မစ္ဆရိယံ ပဋ္ဌိစ္စ အာရကျော" တိုင်အောင်သောပုဒ်တို့ဖြင့်။) သမုဒါစာရတဏှာ၊ ကောင်းစွာအထက်ထက်၌ ဖြစ်တတ်သောတဏှာကို။ ဝါ၊ အဆက်မပြတ်ဖြစ်သောတဏှာကို။ ဒယော ဣဿ၊ ပြတော်မူလိုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဣတိ ။ပ။ တဏှာတိအာဒိ'၊ အစရှိသောစကားတော်ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုဣတိခေါ်ပနေတဲ့ အစရှိသောစကားရပ်၌။ တဏှာတိ (ဣတ္ထေ)၊ ဟူသောဤပါဋိ၌။ (လဗ္ဘမာနာ၊ ကုန်သော။) တဏှာ၊ တို့သည်။ သေနတဏှာစ၊ ရှာမှီးကြောင်းတဏှာလည်းကောင်း။ သေတတဏှာ စ၊ ရှာမှီးအပ်ပြီးသောဝတ္ထုဒ္ဒိုဖြစ်သော တဏှာလည်းကောင်း။ (ဣတိ၊ သို့။) ဒ္ဝေ၊ နှစ်ပါးတို့တည်း။ [သေနတဏှာတိ ဘောဂါနံ ပရိယေသနဝသေန ပဝတ္တတဏှာ, သေတတဏှာတိ ပရိယိဋ္ဌေသု ဘောဂေသု ဥပ္ပဇ္ဇမာနတဏှာ။–ဋီကာ။]

ယာယ တဏှာယ၊ အကြောင်းတဏှာဖြင့်။ အဇပထသက္ခုပထာဒီနိ၊ ဆိတ်တို့၏သွားလာရာဖြစ်သော တောင်ကြိုတောင်ကြားလမ်း, သံခြောင့်တို့ကိုစိုက်၍ ဆွဲတက်ရသောလမ်း အစရှိသည်တို့သို့။ ပဋ္ဌိပဇ္ဇိတ္တာ၊ သွား၍။ ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်တို့ကို။ သေတိ ဂဝေသတိ၊ ရှာမှီး၏။ အယံ၊ ဤရှာမှီးကြောင်းတဏှာသည်။ သေနတဏှာနာမ၊ မည်၏။ [ယာယသေတိ ကိုထောက်၍ "သေတိ ယာယာတိ သေနာ" ဟူပြု။ တဏှာနှင့်ကမ္မဓာရယ်တဲ့] သေတေသု ဂဝေသိတေသု၊ ရှာမှီးအပ်ပြီးကုန်သော။ ပဋ္ဌိလဒ္ဓေသု၊ ရအပ်ပြီးကုန်သော။ တေသု၊ ထို စည်းစိမ်တို့၌။ ယာ တဏှာ၊ အကြောင်းတဏှာသည်။ (အတ္ထိ။) အယံ၊ ဤတဏှာသည်။ သေတတဏှာနာမ၊ မည်၏။ [သေယိ' သူတိ သေတာ၊ (ရှာမှီးအပ်ပြီးသော စည်းစိမ်တို့။) သေတေသု ပဝတ္တာ တဏှာ သေတတဏှာ။] တဒုဘယမ္ပိ၊ ထို နှစ်ပါးစုံသောတဏှာသည်လည်း။ သပုဒါစာရတဏှာယ ဝေ၊ ကောင်းစွာအထက်အထက်၌ဖြစ်တတ်သောတဏှာ၏ပင်။ ဝါ၊ အဆက်မပြတ်ဖြစ်တတ်သောတဏှာ၏ပင်။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒုဝိဓေပိ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ သော၊ ဤ တဏှာသည်။ ဝေဒနံ၊ ကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ စွဲ၍။ (ပဝတ္တော၊ ဖြစ်သော။) တဏှာနာမ၊ မည်၏။

ပရိယေသနာ နာမ၊ မည်သည်။ ရူပါဒိအာရမ္မဏပရိယေသနာ၊ ရူပါရုံ အစရှိသောအာရုံတို့ကိုရှာမှီးကြောင်းစိတ္တုပ္ပါဒ်တည်း။ ဟိ၊ မှန်။ သာ၊ ထို ရှာမှီးကြောင်းစိတ္တုပ္ပါဒ်သည်။ တဏှာယ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိလတ်သော်။ ဟောတိ၊ ၏။ လာဘောတိ၊ ကား။ ရူပါဒိအာရမ္မဏပဋိလာဘော၊ ရူပါရုံအစရှိသော အာရုံတို့ကို ရခြင်းတည်း။ ဟိ၊ မှန်။ သော၊ ထို ရခြင်း သည်။ ပရိယေသနာယ၊ ရှာမှီးခြင်းသည်။ သတိ၊ လတ်သော်။ ဟောတိ၊၏။

ပန၊ ကား။ ဝိနိစ္ဆယော၊ သည်။ ဉာဏတဏှာဒိဋ္ဌိဝိတက္ကစံသေန၊ ဉာဏ ဝိနိစ္ဆယ တဏှာဝိနိစ္ဆယ ဒိဋ္ဌိဝိနိစ္ဆယ ဝိတက္ကဝိနိစ္ဆယ တို့၏ အပြားအားဖြင့် စတုဗိဓေ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို ၄-ပါးတို့တွင်။ သုခဝိနိစ္ဆယံ၊ သုခကို ဆုံး ဖြတ်တတ်သော ဉာဏ်ကို။ ဗဟု၊ သိရာ၏။ သုခဝိနိစ္ဆယံ၊ ကို။ ဥ တ္ဘ၊ သိပြီး၍။ အဗ္ဘတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ သုခံ၊ ကာယိကသုခ စေတသိကသုခကို။ အနုယုဉ္ဇေယ္ယ၊ အဖန်ဖန်အားထုတ်ရာ၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤ ဝိနိစ္ဆယသည်။ ဉာဏဝိနိစ္ဆယော၊ မည်၏။ ဝါ၊ ဆုံးဖြတ်တတ်သော ဉာဏ်မည်၏။ ဝိနိစ္ဆယော တိ (ဇော)၊ ဟူသော ဤပါဌ်၌။ (လဗ္ဘမာနာ၊ ကုန်သော။) ဝိနိစ္ဆယာ၊ တို့သည်။ တဏှာဝိနိစ္ဆယော စ၊ လည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌိဝိနိစ္ဆယော စ၊ လည်း ကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒ္ဝေ၊ တို့တည်း။ ဝေါ၊ ဤသို့။ အာဂတာနိ၊ လာ ကုန်သော။ အဋ္ဌသတ တဏှာဝိစရိတာနိ၊ တရာ့ရှစ်ပါးသော အထူးထူး အပြား

ပရိယေသနာ။ ။ပရိတာသနဝသေန ပရိယေသတိ တောယာတိ ပရိယေသနာ၊ (တပ်မက်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့် ရှာမှီးကြောင်း စိတ္တုပ္ပါဒ်။) အာသယတော၊ အကြောင်း အားဖြင့်လည်းကောင်း။ ပယောဂတော စ၊ အားထုတ်ခြင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ပရိယေသနာ တထာ ပဝတ္တော စိတ္တုပ္ပါဒေါ၊ တေနာဟ "တဏှာယ သတိ ဟောတီ"တိ။—ဋီကာ။

ရူပါဒိအာရမ္မဏပဋိလာဘော။ ။သဝတ္ထုကာနံ။ ရူပါရုံစသည်တို့၏ မှီရာဝတ္ထု နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ ရူပါဒိအာရမ္မဏာနံ၊ ရူပါရုံအစရှိသော အာရုံတို့ကို။ ဂဝေ သနဝသေန၊ ရှာမှီးခြင်း၏ အစွမ်းကြောင့်။ (ပဋိလာဘော၊ ရခြင်း။) ပဝတ္တိယံ ပန၊ ပဝတ္တိအခါ၌ကား။ အပရိယိဋ္ဌံယေဝ၊ မရှာအပ်ပဲသာလျှင်။ လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်၏။ တမ်မိ၊ ထို မရှာအပ်ပဲရအပ်သော အာရုံသည်လည်း။ အတ္ထိတော၊ လိုရင်းအနက်အား ဖြင့်။ ပရိယေသနာယ၊ ကြောင့်။ လဒ္ဓမေဝ နာမ၊ရအပ်သည်မည်သည်သာ။ (ကသ္မာ။) တထာရူပသ၊ ထို ရထိုက်သောသဘောရှိသော။ ကမ္မသ၊ ကံ၏။ ပုမ္ဗေကတတ္တာ ဧဝ၊ ရှေးဘဝကပြုအပ်ပြီး၏ အဖြစ်ကြောင့်သာ။ လဗ္ဘနတော၊ ရခြင်းကြောင့်တည်း။ ဧတနာဟ "သော ဟိ ပရိယေသနာယ သတိ ဟောတီ"တိ။—ဋီကာ။

ပြား ဖြစ်သော တဏှာတို့သည်။ တဏှာဝိနိစ္ဆယော၊ မည်၏။ ဒွါသဋ္ဌိ၊ ၆၂-ပါးသော။ ဒိဋ္ဌိယော၊ တို့သည်။ ဒိဋ္ဌိဝိနိစ္ဆယော၊ မည်၏။

ပန၊ ကား။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ ဣန္ဒ၊ အရှင်ဖြစ်သောသိကြား။ ဆန္ဒော၊ ဆန္ဒသည်။ ဝိတက္ကနိဒါနော၊ ဝိတက်ဟူသော အကြောင်းရင်းရှိ၏။ ဣတိ ဣမသ္မိံ သုတ္တေ၊ ဤ သက္ကပဉ္ဍသုတ်၌။ ဣဓ၊ ဤ မဟာနိဒါန သုတ်၌။ [ဣဓာတိ ဣမသ္မိံ မဟာနိဒါနသုတ္တေ။—ဋီကာ။] ဝိနိစ္ဆယောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဝိတက္ကောယေव၊ သာ။ အာဂတော၊ လာ၏။ ဟိ၊ မှန်။ လာဘံ၊ ရအပ်သော စည်းစိမ်ကို။ လဘိတ္မာ၊ ၍။ ဣဋ္ဌာနိဋ္ဌံ၊ ဣဋ္ဌလာဘ် အနိဋ္ဌလာဘ် ကိုလည်းကောင်း။ သုန္ဒရာ သုန္ဒရဉ္စ၊ ကောင်းသောလာဘ် မကောင်းသောလာဘ်ကိုလည်းကောင်း။ ဝိတက္ကေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝိနိစ္ဆိနာတိ၊ ဆုံးဖြတ်၏။(ကိ၊ နည်း။) တွေ့ကုံ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ဝတ္ထုသည်။ မေ၊ ၏။ ရူပါရုမ္မဏတ္ထာယ၊ ရူပါရုံ၏ အကျိုးငှာ။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ တွေ့ကုံ၊ သည်။ (မေ၊ ၏။) သဒ္ဒါဒိ အာရုမ္မဏတ္ထာယ၊ သဒ္ဒါရုံအစရှိသော အာရုံ၏အကျိုးငှာ။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ တွေ့ကုံ၊ သည်။ မယှံ၊ ငါ၏(အတွက်)။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ တွေ့ကုံ၊သည်။ ပရဿ၊ သူတပါး၏(အတွက်)။(ဘဝိဿတိ။) တွေ့ကုံ၊ ကို။ ပရိဘုဉ္ဇိဿာမိ၊ သုံးဆောင်အံ့။ တွေ့ကုံ၊ ကို။ နိဒဟိဿာ ,မိ၊ သိုမှီးသိမ်းထားအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ (ဝိနိစ္ဆိနာတို့၊ ၏။)တေန၊ ကြောင့်။ လာဘံ ပဋ္ဌိစ္စ ဝိနိစ္ဆယောတိ၊ ဟူ၍။ (ဘဂဝတာ။) ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

ဆန္ဒရာဂေါတိ၊ ကား။ ဧတံ၊ ဤသို့။ ဘကုသလဝိတက္ကေန၊ အကုသိုလ်ဝိတက်ဖြင့်။ ဝိတက္ကိတဝတ္ထုသို့၊ ကြံစည်အပ်ပြီးသော ဝတ္ထု၌။ ဒုဗ္ဗလရာဂေါ စ၊ အားမရှိသော ရာဂသည်လည်းကောင်း။ ဗလဝရာဂေါ စ၊ အားရှိသော ရာဂသည်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဟိ၊ မှန်။ ဣဒံ(ဆန္ဒရာဂ ဒွယံ)၊ ဤဆန္ဒရာဂနှစ်ပါးအပေါင်းသည်။ ဣဓ၊ ဤသုတ်၌။ တဏှာ၊ တဏှာ တည်း။ ဆန္ဒော တိ၊ ဆန္ဒဟူသော အမည်သည်။ ဒုဗ္ဗလရာဂဿ၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ အဗ္ဘောသာနန္တိ၊ ကား။ အဟံ၊ ဝါတည်း။ မမံ၊ ငါ၏ဥစ္စာတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဗလဝသန္နိဿာနံ၊ အားရှိသော ဆုံးဖြတ်ခြင်း

အဗ္ဘောသာနံ။ ။တဏှာဒိဋ္ဌိဝသေန အဘိနိဝေသနံ၊ အလွန်သက်ဝင်ခြင်းတည်း။ (အဓိပ္ပါယ်မှင့်။) သဒ္ဒတ္ထအားဖြင့်ကား"အဓိ၊ လွှမ်းမိုး၍။ အဝ၊ သက်ဝင်၍။ သာနံ၊ ပြီးဆုံးခြင်း။"ဟု ဖြစ်၏။ မယှံ ဣဒန္တိ တဏှာဝါဟော၊ ဤဟာသည် ငါ၏ဥစ္စာ တည်းဟု တဏှာဖြင့် စွဲလမ်းခြင်းသည်။ ယေဘုယ္ယေန အတ္တဂ္ဂါဟသန္နိဿယော ဝ ဟောတိ၊ အတ္တဟု ယူခြင်းလျှင် မှီရာရှိသည်သာ။ တေနာဟ အဟံ မမန္တိ။—ဋီကာ။

တည်း။ ပရိဂ္ဂဟো တိ၊ကား။ တဏှာဒိဋ္ဌိဝသေန၊တို့၏အစွမ်းဖြင့်။ ပရိဂ္ဂဟဏ ကရဏံ၊ သိမ်ဆည်းမှုကို ပြုခြင်းတည်း။ မစ္ဆရိယန္တိ၊ ကား။ ပရေဟိ၊သူတပါး တို့နှင့်။သာဓာရဏဘာဝဿ၊ ဆက်ဆံသည်၏အဖြစ်ကို။ ("တူသောဆောင်ခြင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို"ဟု သဒ္ဒါအနက်ပေး။) အသဟနတာ၊သည်းခံခြင်းမရှိသူ၏ အဖြစ်တည်း။ [နတ္ထိ သဟနံ ယဿ တိ အသဟနော၊ အသဟနဿ ဘာ ဝေါ အသဟနတာ။ မစ္ဆရိယံပုဒ်၏ အဖွင့်ကို သင်္ဂြိဟ်ဘာသာဋီကာ၊စေတသိက် ပိုင်း အကုသလရာသီ-အဖွင့်၌ ပြခဲ့ပြီ။]တေနေဝ၊ ထို့ကြောင့်ပင်။ အာသ၊ ထို မစ္ဆရိယံပုဒ်၏။ (ဝစနတ္ထံ-၌စပ်။) ပေါရာဏာ၊ ရှေးဦးဖြစ်ပေါ် ဆရာတော်တို့ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝစနတ္ထံ၊ သဒ္ဒါ၏ အနက်ကို။ ဝဒန္တိ၊ ဖွင့်ဆိုကြကုန်၏။ (ကိံ။) ဣဒံ အစ္ဆရိယံ၊ ဤအံ့သြဖွယ် အရာဝတ္ထုသည်။ မယှမေဝ၊ ငါ၏ အတွက်သာ။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေ။အညေသံ၊အခြားသူတို့၏အတွက်။အစ္ဆရိယံ၊ သည်။ မာ ဟောတု၊ မဖြစ်ပါစေလင့်။ [ဤ၌ "အစ္ဆရိယံ"ပုံဟန်တူသည်။] ဣတိ၊ သို့။ ပဝတ္တတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ မစ္ဆရိယန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ဣတိ၊သို့။ (ဝဒန္တိ။) [ဤအဖွင့်ဖြင့် "မာ+အစ္ဆရိယံ"ဟု ပုဒ်ခဲ့ပုံကိုပြသည်။]

အာရကၠော တိ၊ ကား။ ဒ္ဝါရပိဒဟန မဗ္ဗုသဂေါပနာဒိဝသေန-တံခါး ကိုပိတ်ခြင်း သေတ္တာ၌ လုံခြုံစေခြင်း အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ သုဋ္ဌု၊ ကောင်းစွာ။ ရက္ခဏံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းတည်း။ အဓိကရောတိ၊ အကျိုး တဆုံးကို အလွန်ပြုတတ်၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ အဓိကရဏံ၊ မည်၏။ ဧတံ၊ ဤ အဓိကရဏံ-ဟူသောအမည်သည်။ ကာရဏဿ၊ အကြောင်း၏။ နာမံ၊ အမည်တည်း။ အာရက္ခာဓိကရဏန္တိ၊ ဟူသောသဒ္ဒါသည်။ ဘာဝနပုံသကံ၊ ဘာဝနပုံသက သဒ္ဒါတည်း။ ဝါ၊ ကြီယာ၌ စပ်ထိုက်သော နပုံလျှင်ရှိသော သဒ္ဒါတည်း။ အာရက္ခဟေတု၊ စောင့်ရှောက်ခြင်း ဟူသော အကြောင်းရှိ သည်ဖြစ်၍။(ပါပကာ အကုသလာ ဓမ္မာ သမ္ဘဝန္တိ-၌ စပ်။)ဣတိ အတ္ထော။

ဧဝံ ဝစနတ္ထံ ဝဒန္တိ။ ။နိရုတ္တိနယေန၊ နိရုတ္တိနည်းအားဖြင့်။ ဧဝံ၊ သို့။ဝစနတ္ထံ သဒ္ဒါ၏အနက်ကို။ ဝဒန္တိ၊ ဖွင့်ဆိုကြကုန်၏။ ထိုသဒ္ဒါနက်ကိုပြုရာ၌ "မာ အစ္ဆရိယံ" သည် လိုရင်းတည်း။ မိမိအတွက် "ဣဒံ မေ အစ္ဆရိယံ"ဟု ဖြစ်၍ သူတပါးတို့၏ အတွက် "မာ အညေသံ အစ္ဆရိယံ"ဟု ဖြစ်၏။ "ဣဒံ မေ အညေသံ" ပုဒ်တို့ကို ချေ၍ "မာ အစ္ဆရိယံ"ဟု ကြွင်းကျန်စေရသောကြောင့် နိရုတ္တိနည်းအားဖြင့် ပုဒ်ပြီးစေ ရသည်ဟု ဆိုသည်။

အဓိကရဏံ။ ။အတ္ထနော ဓလံ ကရောတိတိ ကရဏံ၊ (မိမိအကျိုးကို ပြုတတ် သော အကြောင်း။) ယံ ကိဉ္စိ ကာရဏံ၊ (အမှတ်မရှိ တစုံတခုသော အကြောင်း

ဒဏ္ဍာဒါနာဒီသု၊ ဒဏ္ဍာဒါန အစရှိသောပုဒ်တို့၌။ (အတ္ထော ဝေ ဝေဒိ တမ္ဘော။) ပရနိသေဓနတ္ထံ၊ သူတပါးကို တားမြစ်ခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဒဏ္ဍာယ၊ တုတ်ကို။ အာဒါနံ၊ ယူခြင်းသည်။ ဝါ၊ ကိုင်ခြင်းသည်။ ´ ဒဏ္ဍာဒါနံ၊ မည်၏။ ဧကတောဝေဒနာဒိနော၊ တဘက်၌ အသွားရှိသော ဝေးအစရှိသော။ သတ္ထဿ၊ လက်နက်ကို။ အာဒါနံ၊ သည်။ ဝါ၊ သည်။ သတ္ထာဒါနံ၊ မည်၏။ ကလဟောတိ၊ ကား။ ကာယကလဟော ပိ၊ ကိုယ်ဖြင့် ငြင်းခုံခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ဝါစာကလဟော ပိ၊ နှုတ်ဖြင့်ငြင်းခုံခြင်းသည်လည်းကောင်းတည်း။ ပုရိမော ပုရိမော၊ ရှေး၌ ရှေး၌ဖြစ်သော။ ဝိရောဓေ၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းသည်။ ဝိဂ္ဂဟော၊ မည်၏။ ပစ္ဆိမော ပစ္ဆိမော၊ နောက်၌ နောက်၌ဖြစ်သော။ (ဝိရောဓော၊ သည်။) ဝိဝါဒေါ၊ မည်၏။တုံ တုဝန်္တိ၊ ဟူသောသဒ္ဒါသည်။ အဂါရဝ ဝစနံ၊ မရိုမသေ ပြောဆိုကြောင်း သဒ္ဒါတည်း။ တုံ တုံ၊ နင်နင်။

၁၁၂။ ဣဒါနိ၊ အနုလောမနည်းကို ပြပြီးရာ ယခုအခါ၌။ ´ ပဋိလောမနယေနာပိ၊ ပဋိလောမနည်းအားဖြင့်လည်း။ တံ သမုဒါစာရတဏှံ၊ထို ကောင်းစွာ အထက်ထက်၌ ဖြစ်သော တဏှာကို။ ဝါ၊ အဆက်မပြတ်ဖြစ်သော

ရ၏။) အမိုက်+ကရဏန္တိ အမိုကရဏံ၊ (လွန်ကဲသောအကြောင်း။) ဝိသေသကာရဏံ၊ (ထူးသောအကြောင်းကိုရ၏။) ဝိသေသကာရဏန္တု၊ (ထူးသောအကြောင်း ဟူသည်လည်း။) ဘောဂါနံ အာရက္ခဒဏ္ဍာဒါနာဒိ အနတ္ထသမ္ဘဝဿ (၏ အကြောင်းတည်း။) ဣတိ ဝုတ္တံ "အာရက္ခါဝမိကရဏ"န္တိ အာဒိ။–ဋီကာ။

အဂါရဝ ဝစနံ။ ။ဂရုနော၊အလေးပြုတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ဘာဝေါ၊ ဖြစ်ကြောင်း ဖြစ်ရာ အလေးပြုခြင်းကြိယာတည်း။ ဝါရဝံ၊ယာ။ န+ဂါရဝံ အဂါရဝံ။ အဂါရဝေန၊ အလေးပြုဘတ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ အလေးပြုခြင်းကြိယာ မဟုတ်သော မလေးစားခြင်းဖြင့်+ဝစနံ၊ ပြောဆိုကြောင်း သဒ္ဒါတည်း။ အဂါရဝ ဝစနံ၊ သဒ္ဒါ။ ထို့ကြောင့်–"တုံ တုံ၊ သင် သင်" ဟု မပေးရ။ "နင် နင်"ဟု ပေးရသည်။

ဋီကာ–တုံ တုဝန်္တိ၊ အလေးမပြုသံ ပါအောင် နင်နင် ဟူ၍။ အဂါရဝ ဝစနသဟစရဏာတော၊အဂါရဝ စကားနှင့်တကွဖြစ်သောကြောင့်။ (အဂါရဝဝစနံ-၌ စပ်။) သမ္ဘေ တေ (တိုဝဏ္ဍာဒါန-အစရှိသောတရားတို့ကို။) တထာ ပဝတ္တာ၊ (ထို တုတ် ကိုင်ခြင်း အစရှိသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်ကုန်သော။) ဒေါမနဿသဟဂတ စိတ္တုပ္ပါဒါ ဝေဒိတမ္ဘော။ တေနာဟ ဘဂဝါ "အနေကေ ပါပကာ အကုသလာ မမ္ဘာ သမ္ဘဝန္တိ"တိ။

တဏှာကို။ ဒယော်တုံ၊ ဌာ။ ပုန၊ ဖန်။ အာရကွာခိကရဏန္တိ၊ ဟူ၍။ အာရ ဘန္ဓော၊ အားထုတ်တော်မူလျက်။ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို။ နိဝတ္တေသိ၊ နှစ်စေတော်မူပြီ။ တတ္ထ၊ ထို ပဋ္ဌိလောမနည်းခ်။ (တံနည်း။) တတ္ထ၊ ထို အာရကွာခိကရဏံ အစရှိသော ပါဠိရပ်ခ်။ ကာမတဏှာတိ၊ ကား။ ပဉ္စကာမ ဂုဏိကဆုဂဝသေန၊ ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်ခ်ဖြစ်သော ဆုဂ၏ အစွမ်း ဖြင့်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်သော။ ရူပါဒိတဏှာ၊ ရူပါရုံ အစရှိသည်တို့ခ် ဖြစ်သော တဏှာတည်း။ ဘဝတဏှာတိ၊ ကား။ သဿတဒိဋ္ဌိသဟဂတော၊ သဿတ ဒိဋ္ဌိနှင့် တကွဖြစ်သော။ ဆုဂေါ၊ ဆုဂတည်း။ ဝိဘဝတဏှာတိ၊ ကား။ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိသဟဂတော၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိနှင့် တကွဖြစ်သော။ ဆုဂေါ၊ တည်း။ ဣမေ ဒွေ ဓမ္မာတိ၊ ကား။ ဝဋ္ဋမူလတဏှာ စ၊ ဝဋ္ဋမူလ တဏှာလည်း ကောင်း။ သမုဒါစာရတဏှာ စ၊ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒွေ၊ ကုန်

ဒေသနံ နိဝတ္တေသိ။ ။"တဏှံ ပဋိစ္စ ပရိယေသနာ"တိအာဒိနာ အနုလောမ နယေန ပဝတ္တိတံ (ဖြစ်စေအပ်ပြီးသော။) ဒေသနံ ပဋိလောမနယေန ပုန"အာရကွာ ခိကရဏာ"နန္တိ အာရဘန္ဓော (အားထုတ်တော်မူလျက်။) နိဝတ္တေသိ။ (နှစ်စေတော် မူပြီ။)

ပဉ္စကာမဂုဏိကဆုဂဝသေန။ ။အာရမ္မဏာဘူတာ ပဉ္စကာမဂုဏာ ဘဝေယု အတ္ထိ တိ ပဉ္စကာမဂုဏိကော (အာရုံဖြစ်၍ဖြစ်သော ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်ရှိသောဆုဂ။) တတ္ထ ရဇ္ဇနဝသေန အဘိရမဏဝသေန ပဝတ္တဆုဂေါ (ထို ငါးပါးသောကာမဂုဏ် တို့၌ တပ်မက်ခြင်း၏အစွမ်း အလွန်မွေလျော်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သောဆုဂ။) တဿ ဝသေန ဥပ္ပန္နာ (ထိုဆုဂအဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်သော။) ရဇ္ဇနဝသေန တဏှာယနဝသေန ပဝတ္တာ (တဏှာကိုဖြစ်စေခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော။) ရူပါဒိတဏှာဝ ကာမေသု တဏှာ (ရူပါရုံအစရှိသည်တို့၌ဖြစ်သော တဏှာသည်သာ 'ကာမတို့၌ တပ်မက်တတ်သော တဏှာတည်း။) ဣတိ ဣတိ ကာမတဏှာ (ဤဝစနတွင်ကြောင့် ကာမတဏှာမည်၏။)

ဘဝတဏှာ။ ။ဘဝတိ အတ္ထိ (အမြဲရှိ၏။) သမ္ဘဝကာလံ တိဋ္ဌတိ (အခါခပ်သိမ်း တည်ရှိ၏။) ဣတိ ပဝတ္တာ ဘဝဒိဋ္ဌိ (ဤသို့ဖြစ်သောဘဝဒိဋ္ဌိသည်။) ဥတ္တရုပဒလောပေန (ဒိဋ္ဌိဟူသော နောက်ပုဒ်ကိုချေခြင်းအားဖြင့်။) ဘဝေါ (ဘဝမည်၏။) တံ သဟဂတာ တဏှာ (ထို ဘဝဒိဋ္ဌိနှင့်တကွဖြစ်သော တဏှာသည်။) ဘဝတဏှာ။"ဘဝေန+သဟ ဂတာ+တဏှာ ဘဝတဏှာ"ဟုဖြေပါ။ဘဝဒိဋ္ဌိနှင့်တကွဖြစ်သောတဏှာ။

ဝိဘဝတဏှာ။ ။ဝိဘဝတိ ဝိနသ္သတိ (အမြဲမတည်ပျက်၏။) ဥစ္ဆိဇ္ဇတိ (ပြတ်၏။) ဣတိ ပဝတ္တာ ဝိဘဝဒိဋ္ဌိ (အတ္တသည် အမြဲမဖြစ်ပဲပျက်၏ ပြတ်၏ဟု ယူသောဒိဋ္ဌိသည်။) ဝိဘဝေါ (မည်၏။) ဥတ္တရုပဒလောပေန၊ တံ သဟဂတာ တဏှာ (ထို ဝိဘဝဒိဋ္ဌိ နှင့်တကွဖြစ်သောတဏှာသည်။) ဝိဘဝတဏှာ (မည်၏။) ဣတိ အာဟ"သဿတ ဒိဋ္ဌိ"တိအာဒိ။

သော။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ (ကေသမောသရဏာ ဘဝန္တိ-ဌ် စပ်။) ဒ္ဒယေနာတိ၊ ကား။ တဏှာလက္ခဏဝသေန၊ တဏှာ၏ လက္ခဏာ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ကေဘာဝံ၊ တခုတည်း၏ အဖြစ်သို့။ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်သည်။ (သမာနာ)ပိ၊ ဖြစ်ကုန်သော်လည်း။ ဝဋ္ဋမူလသမုဒါစာရဝသေန၊ ဝဋ္ဋမူလ တဏှာ သမုဒါစာရတဏှာတို့၏ အပြားအားဖြင့်။ ဒ္ဒိဟိ၊ ကုန်သော။ ကောဋ္ဌာသေဟိ၊ အဖို့အစုတို့ဖြင့်။ ဝေဒနာယ၊ ဌ်။ ဧကသမောသရဏာ၊ တပေါင်းတည်း ပေါင်းဆုံရခြင်းရှိကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝေဒနာ ပစ္စယေန၊ ဝေဒနာဟူသော အကြောင်းအားဖြင့်။ ကေပစ္စယာ၊ တူသော အကြောင်းရှိကုန်သည်။ (ဘဝန္တိ။) ဣတိ အတ္ထော။

ဟိ၊ မှန်။ သမောသရဏံ၊ သည်။ သြသရဏသမောသရဏံ၊ သြသရဏသမောသရဏလည်းကောင်း။ သဟဇာတသမောသရဏံ၊ လည်းကောင်း။ ပစ္စယသမောသရဏဉ္စ၊ လည်းကောင်း။ (ဣတိ၊ သို့။) တိဝိဓံ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထို သုံးပါးတို့တွင်။ အထ ခေါ။ပ။ ဘဝန္တိ တိ၊ ဟူသော။ ဣဒံ၊ ဤ သြသရဏသည်။ သြသရဏသမောသရဏံ နာမ၊ မည်၏။ ဝါ၊ သက်ရောက်ရာဟူသော သမောသရဏမည်၏။ [အထ ခေါ၊ စင်စစ်ကား။ သဗ္ဗာနိ၊ ကုန်သော။ တာနိ၊ ထို တရားတို့သည်။ ကာမသမောသရဏာနိ၊ ကာမ ဟူသော အညီအမျှသက်ရောက်ရာ ရှိကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။] ဆန္ဒမူလ ကာ။ပ။ သမောသရဏာတိ၊ ဟူသော၊ ဣဒံ၊ သည်။ သဟဇာတသမောသရဏံ နာမ၊ မည်၏။ ဝါ၊ တကွဖြစ်ခြင်းဟူသော အညီအမျှ သက်ရောက်ခြင်းမည်၏။ [အာဝုသော၊ တို့။ ဧတေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဆန္ဒမူလကာ၊ ဆန္ဒဟူသော အကြောင်းရင်း ရှိကုန်၏။ ဖဿသမုဒယာ၊ ဖဿဟူသော ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်၏။ ဝေဒနာသမောသရဏာ၊ ဝေဒနာ ဟူသော သက်ရောက်ရာ ရှိကုန်၏။] ပန၊ ကား။ ဒ္ဒယေန ဝေဒနာယ ကေသမောသရဏာ တိ၊ ဟူသော။ ဣဒံ၊ ဤ သြသရဏကို။ ပစ္စယသမောသရဏန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ၊ အကြောင်းဖြစ်သော အညီအမျှသက်ရောက်ခဲ့ရာဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဝဋ္ဋမူလသမုဒါစာရဝသေန။ ။ဒွေ ဓမ္မာတိ "သေ ပစ္စယော ဥပါဒါနသ၊ ယဒိဒံ တဏှာ"တိ ဧဝံ ဝုတ္တာ ဝဋ္ဋမူလတဏှာ စ (သံသရာဝဋ်၏ အရင်းခံဖြစ်သော တဏှာလည်းကောင်း။) "တဏှံ ပဋိစ္စ ပရိယေသနာ"တိ ဧဝံ ဝုတ္တာ သမုဒါစာရ တဏှာ စ (ကောင်းစွာ အထက်အထက်ခ်ဖြစ်သော တဏှာလည်းကောင်း။) ဣတိ ဣမေ ဒွေ ဓမ္မာ၊ ဝဋ္ဋမူလသမုဒါစာရဝသေနာတိ ဝဋ္ဋမူလဝသေန စေဝ သမုဒါစာရ ဝသေန စ။—ဋီကာ။

[ဒုဇယေန၊ ဝဋ္ဋမူလတဏှာ သမုဒါစာရတဏှာ ဟူသော နှစ်ပါးသောအစိတ်အားဖြင့်။ ဝေဒနာယ၊ ဌ။ ကေသမောသရဏာ၊ တခုတည်းသော အညီအမျှ သက်ရောက်ရာ ရှိကုန်၏။ ဝါ၊ တခုတည်းသော ပေါင်းဆုံရာ ရှိကုန်၏။]

(၅) ၁၁၃။ စက္ခုသမ္ဖဿေါတိအာဒယော၊ အစရှိကုန်သော။ သမ္ဖေ၊ အလုံးစုံသော ဖဿတို့သည်။ ဝိပါကဖဿာယေဝ၊ ဝိပါက်ဖဿတို့သာတည်း။ တေသု၊ ထို ဝိပါက်ဖဿတို့တွင်။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ လောကုတ္တရဝိပါကဖဿော၊ လောကုတ္တရာဝိပါက် ဖဿတို့ကို။ ထပေတွာ၊ ၍။ အဝသေသာ၊ လောကုတ္တရာဝိပါက်ဖဿမှ ကြွင်းကုန်သော။ ဒွတ္တိံသ၊ ၃၂ ပါးသော။ ဖဿာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန၊ ဆက်။ ယဒိဒံ ဖဿောတိ၊ ဘွေ့ ဟူသော ပါဠိ၌။ ဖဿော၊ သည်။ ပဟုဓာ၊ များသောအပြားအားဖြင့်။ ဝေဒနာယ၊ အား။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ [ကျေးဇူးပြုသော ပစ္စည်းတို့ကို ဋီကာ၌ အကျယ်ပြထား၏။ ပဋ္ဌာန်းကျမ်းကျင်ပြီးသူတို့အတွက် အလွယ်ပင်။]

၁၁၄။ ယေဟိ အာနန္ဒ အာကာရေဟိတိ အာဒီသု၊ အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌။ ဝေဒနာဒီနံ၊ ဝေဒနာ အစရှိသော တရားတို့၏။ [အာဒိဖြင့် သညာ သင်္ခါရ ဝိညာဉ်တို့ကိုယူ။] အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ အသဒိသ ဘာဝါ၊ မတူသော အနုဘဝန စသော သဘောတို့ကို။ အာကာရာ၊ တို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ [ဋီကာ၌ "ဘာဝါ" ဟူ၍၏၊ ဘာဝအရ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာဟူသည် အနုဘဝန စသော သဘောပင်တည်း။ ထို့ကြောင့် အဓိပ္ပါယ်မှာ "သဘာဝါ" နှင့် "တူ၏" ဟု မှတ်ပါ။] တေယေဝ၊ ထို ခံစားခြင်းအစရှိသော အခြင်းအရာတို့ကိုပင်။ သာဓုကံ၊ စွာ။ ဒဿိ ယမာနာ၊ ပြအပ်ကုန်လတ်သော်။ လိနံ၊ လျှို့ဝှက် တိမ်မြုပ်သော။ တံ တံ

ကေသမောသရဏာ။ ။ဒီဟိ အဝယဝေဟိ သမောသရန္တိ နိမ္ဗတ္တဝသေန သမံ ဝတ္တန္တိ ဇုတောတိ သမောသရဏံ (ဤအကြောင်းကြောင့် "ဝဋ္ဋမူလ သမုဒါစာရ" ဟူသော နှစ်ပါးကုန်သော အစိတ်တို့ဖြင့် ပေါင်းဆုံကုန်၏၊ ဖြစ်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့် အညီအမျှ ဖြစ်ကြရကုန်၏၊ ထို့ကြောင့် သမောသရဏာမည်၏။) ပစ္စယော၊ (ဝေဒနာဟူသော အကြောင်းတည်း။) ကေ သမောသရဏံ တောသန္တိ ကေသမောသဏာ (တခုတည်းသော အညီအမျှဖြစ်ရာအကြောင်းရှိသော တဏှာတို့။) ကေန ပန ကေသမောသရဏာ (အဘယ်အားဖြင့် တခုတည်းသော ပေါင်းဆုံရာရှိကုန်သနည်း။) ဇုတိ အာဟ "ဝေဒနာယာ"တိ။ ဒေ့ဝိ ဟိ တဏှာ ဝေဒနာပစ္စယာ ဝေါတိ။ တေနာဟ "ဝေဒနာပစ္စယေန ကေပစ္စယာ"တိ။—ဋီကာ။

အတ္ထံ၊ ထိုထို အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို။ ဂမေန္တိ၊ သိစေတတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ လိင်္ဂါနိ၊ တို့ဟူ၍။ (ဝုစ္စန္တိ။) [လိင်္ဂကို "လိန ဂမ" ဟု ပုဒ်ဖြတ်၍ "လိနံ အတ္ထံ ဂမေန္တိ" ဟု ဖွင့်သည်။] (တေ ယေဝ) တဿ တဿ၊ ထိုထို အာရုံသို့ရှေးရှည်တတ်ခြင်းအစရှိသော အနက်သဘောကို။ သဠာယတနဟေတုတော၊ မှတ်သားခြင်း၏ အကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်။ နိမိတ္တာနိ၊ တို့ဟူ၍။ (ဝုစ္စန္တိ။) (တေ ယေဝ၊ တို့ကိုပင်။) တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထို အရူပ၏အဖြစ် အစရှိသောအပြားအားဖြင့်။ ဝါ၊ ထိုထို ဝေဒယိတ အစရှိသော အပြားအားဖြင့်။ ဥဒ္ဒိသိတဗ္ဗတော၊ ပြောဆို ညွှန်ပြထိုက်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဥဒ္ဒေသာ၊ တို့ဟူ၍။ (ဝုစ္စန္တိ။) တသ္မာ၊ ကြောင့်။ (ထိုသို့ ဝေဒနာအစရှိသည်တို့၏ အချင်းချင်းမတူကုန်သည်၏အဖြစ်၏ အာကာရဟု ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ် အစရှိသောအကြောင်းကြောင့်။) ဣတ္ထေ၊ ဤ ယေဟိ အာနန္ဒ အာကာရေဟိ အစရှိသော ပါဠိရပ်၌။ အယံ၊ ဤ ဆိုအပ်လတ္တံ့ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ယေဟိ အာကာရေဟိ၊ အကြင် ဝေဒနာ အစရှိသည်တို့၏ အချင်းချင်း မတူကုန်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့်။ (ပညတ္တိ ဟောတိ–၌ စပ်။) ယေဟိ လိင်္ဂေဟိ၊ အကြင် လျှို့ဝှက်တိမ်မြုပ်သော အနက်ကို သိစေတတ်သော အခြင်းအရာတို့ဖြင့်။ ယေဟိ နိမိတ္တေဟိ၊ အကြင် ထိုထိုအာရုံသို့ ရှေးရှည်တတ်ခြင်း အစရှိသော အနက်သဘောကို မှတ်သားခြင်း၏ အကြောင်း၏ အဖြစ်ဟူသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့်။ ယေဟိ ဥဒ္ဒေသေဟိ၊ အကြင် ထိုထိုအရူပ၏အဖြစ် အစရှိသော အပြားအားဖြင့် ပြောဆို ညွှန်ပြထိုက်ကုန်သည်၏အဖြစ်ဟူသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့်။ နာမကာယဿ၊ နာမ်အပေါင်းကို။ နာမသမူဟဿ၊ နာမ်အပေါင်းကို။ ပညတ္တိ၊ အပြားအားဖြင့် သိစေခြင်းသည်၊ ဟောတိ။

စ၊ ဆက်။ ဝေဒနာယ၊ ၏။ ဝေဒယိတာကာရေ၊ ခံစားခြင်းဟူသော အခြင်းအရာသည်။ ဝေဒယိတလိင်္ဂေ၊ ခံစားခြင်းဟူသော အသွင်အပြင်သည်။ ဝေဒယိတနိမိတ္တေ၊ ခံစားခြင်းဟူသော သိမှတ်ကြောင်းသည်။ ဝေဒနာတိ၊ ဟူ၍။ ဥဒ္ဒေသေ၊ ဟောပြောအပ်သော သဒ္ဒါယည်။ သတိ၊ ရှိသော်လည်း ကောင်း။ သညာယ၊ ၏။ သဠာယတနာကာရေ၊ အမှတ်ပြု၍သိခြင်းဟူသော အခြင်းအရာသည်။ သဠာယတနလိင်္ဂေ၊ အမှတ်ပြု၍သိခြင်းဟူသော အသွင်အပြင်သည်။ သဠာယတနနိမိတ္တေ၊ အမှတ်ပြု၍ သိခြင်းဟူသော သိမှတ်ကြောင်းသည်။ သညာတိ၊ ဟူ၍။ ဥဒ္ဒေသေ၊ သတိ။ သခ်ါရာနံ၊ တို့၏။ စေတနာကာရေ၊

စေ့ဆော်ခြင်းဟူသော အခြင်းအရာသည်။ စေတနာလိုင်း သည်။ စေတနာ နိမိတ္တော။ သည်။ စေတနာတို၊ ဟူ၍။ ဥဒ္ဒေသေ သတိ။ ဝိညာဏဿ၊ ၏။ ဝိဇာနနာကာရေ၊ တမျိုးတဖုံသိခြင်းဟူသော အခြင်းအရာသည်။ ဝိဇာနနလိုင်း သည်။ ဝိဇာနနနိမိတ္တော၊ သည်။ ဝိညာဏန္တိ၊ ဟူ၍။ ဥဒ္ဒေသေ သတိ။ အယံ၊ ဤ ဝေဒနာအစရှိသော တရားအပေါင်းသည်။ နာမကာယော၊ နာမကာယတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ နာမကာယဿ၊ ကို။ ယာ သော ပညတ္တိ၊ အကြင် အပြားအားဖြင့် သိစေခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နာမကာယပညတ္တိဟေတူသု၊ နာမကာယကိုပညတ်ခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဝေဒနာဒီသု၊ ကုန်သော။ ဧတသု အာကာရာဒီသု၊ တို့သည်။ အာသတိ၊ သော်။ ရူပကာယော၊ ၌။ အဓိဝစနသမ္ဘဿော၊ အဓိဝစနသမ္ဘဿသည်။ ပညာယေထ အပိ နုခေါ၊ ထင်ရှားရှုသေးသလော။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ခန္ဓေ၊ ခန္ဓာတို့ကို။ ဝတ္ထုံ၊ တည်ရာကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ မနောဒ္ဒါရေ၊ ၌။ အဓိဝစနသမ္ဘဿဝေဝစနော၊ အဓိဝစနသမ္ဘဿ၏ ဝေါဟာရပရိယာယ် စကား လုယ် ဖြစ်သော။ ယ္ဟာယံ (ယော+အယံ) မနောသမ္ဘဿော၊ အကြင် မနော သမ္ဘဿသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သော၊ ထို မနောသမ္ဘဿသည်။ ရူပကာယော၊ ရူပကာယ၌။ ပညာယေထ အပိ နုခေါ၊ သလော။ ပဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ ပသာဒေ၊ ပသာဒတို့ကို။ ဝတ္ထုံ၊ တည်ရာကို။ ကတ္တာ ကတ္တာ၊ ၍။ ဥပ္ပ ဇ္ဇေယ္ယ၊ ဖြစ်ရာအံ့လော။ ဣတိ (အယံ)၊ ဤ ဆိုအပ်ပြီးကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ [အယမေတ္ထ အတ္ထော မှ အတ္ထောကို ပြန်လှည့်သည်။]

အထ၊ မေးတော်မူရာ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ အမ္မရှက္ခေ၊ သရက်ပင်သည်။ အသတိ၊ လတ်သော်။ ဇမ္ဗုရုက္ခတော၊ သပြေ ပင်မှ။ အမ္မပက္ကဿ၊ သရက်သီးမှည့်၏။ ဥပ္ပတ္တိ ဝိယ၊ ဖြစ်ခြင်းကိုကဲ့သို့။ ရူပကာယတော၊ ရူပကာယမှ။ တဿ၊ ထို မနောသမ္ဘဿ၏။ [တဿာတိ မနောသမ္ဘဿဿ။-ဋီကာ။] ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ အသမ္ဘဋ္ဌန္တော၊ လက် မခံလိုသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နော ဟေတံ ဘန္တေတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ လျှောက်ပြီ။

ဒုတိယပဝဋ္ဋ၊ ဒုတိယပြဿနာ၌။ ရူပဿာကာရရူပဿုလိင်ရူပဿနိမိတ္တာဝသေန။ ရူပဿုဟူသောအခြင်းအရာ ရူပဿုဟူသော အသွင်အပြင် ရူပဿုဟူသော သိမှတ် ကြောင်းတို့၏ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ရူပန္တိ၊ ရူပ်ဟူ၍။ ဥဒ္ဒေသဝသေန စ၊ ဟောပြောအပ်သော သဒ္ဒါ၏အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း။ အာကာရာဒီနံ၊ အာ ကာရ အစရှိသော ပုဒ်တို့၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတမ္ဘော၊ ၏။ ပဋိသ-

သမ္ဘဝေါတိ၊ကား။သပ္ပဋိဃံ၊ ထိပါးခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော။ရူပကွန်ရှိ၊ရူပကွန်ရှာ ကို။ဝတ္ထုံ၊ တည်ရာကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဥပ္ပဇ္ဇနက သမ္ဘဝေါ၊ ဖြစ်သော သမ္ဘဝေါ ဟုသည်။ (ပညာယေထ အပိ နုခေါ-ဌ် ၉ပ်။) ဣမာပိ၊ ဤ ဒုတိယပြဿနာ ဌ်လည်း။ ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာတော်ရ်သည်။ ဇမ္ဗုရုက္ခေ၊ သပြေပင်သည်။ အသတိ၊ သော်။ အမ္ဗရုက္ခတော၊ သရက်ပင်မှ။ ဇမ္ဗုပက္ကာ၊ သပြေသီး မှည့်၏။ ဥပ္ပတ္တိ ဝိယ၊ ဖြစ်ခြင်းကိုကဲ့သို့။ နာမကာယတော၊ နာမ်အပေါင်း မှ။ တသ၊ ထို ပဋ္ဌိဃသမ္ဘဝေါ။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ အသမ္ဘဝ္ဌိစ္ဆန္ဟော၊ ကြောင့်။ နော ဟေတံ ဘန္တေတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ လျှောက်ပြီ။

(ခ) တတိယပဉ္ဇော၊ တတိယပြဿနာကို။ ဥဘယဝသေနေဝ၊ နှစ်ပါးစုံသော အဓိဝစနသမ္ဘဝေါ ပဋ္ဌိဃသမ္ဘဝေါတို့၏ အစွမ်းဖြင့်ပင်။ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တော၊ ပြီ။ တတြ၊ ထို တတိယပြဿနာ ဌ်။ ကေရော၊ သည်။ အာကာသေ၊ ဌ်။ ဇမ္ဗုဇမ္ဗုပက္ကာနံ၊ သရက်သီးမှည့် သပြေသီးမှည့်တို့၏။ ဥပ္ပတ္တိ ဝိယ၊ သို့။ နာမရူပါဘာဝေ၊ နာမ်ရုပ်တို့၏ မရှိခြင်းသည်။ (သတိ၊ သော်။) ဒ္ဒိန္ဒမ္ပိ၊ ကုန်သော။ ဖဿာနံ၊ အဓိဝစနသမ္ဘဝေါ ပဋ္ဌိဃသမ္ဘဝေါတို့၏။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ကို။ အသမ္ဘဝ္ဌိစ္ဆန္ဟော၊ ကြောင့်။ နော ဟေတံ ဘန္တေတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ပြီ။

ဇဝံ၊ သို့။ ဒ္ဒိန္ဒံ၊ ကုန်သော။ ဖဿာနံ၊ တို့၏။ ဝိသုံ ဝိသုံ၊ အသီး အသီး။ ပစ္စယံ၊ အကြောင်းကို။ ဒသ္သေတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍။ ဣဒါနိ၊ ဌ်။ ဒ္ဒိန္ဒမ္ပိ၊ ကုန်သော။ တေသံ၊ ထို အဓိဝစနသမ္ဘဝေါ ပဋ္ဌိဃသမ္ဘဝေါတို့၏။ အဝိသေသတော၊ အထူးမမ သာမညအားဖြင့်။ နာမရူပပစ္စယတံ၊ နာမ်ရုပ် ဟူသော အကြောင်းရှိကုန်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒသ္သေတုံ၊ ဌ၊ ယေဟိ အာနန္ဒ အာကာရေဟိတိ၊ ဟူ၍။ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်ဖြစ်သော။ ပဉ္ဍံ၊ ကို။ အာရဘိ၊ အားထုတ်တော်မူပြီ။

ယဒိဒံနာမရူပန္တိ၊ ကား။ ယံ ဣဒံ နာမရူပံ၊ အကြင် နာမ်ရုပ်သည်။ (အတ္ထိ။) ဆသု ပိ၊ ကုန်သော။ ဒ္ဒါရေသု၊ ဒ္ဒါရတို့ဌ်။ ယံ ဣဒံ နာမရူပံ၊ သည်။ (အတ္ထိ။)' သေဝ၊ ဤ နာမ်ရုပ်သည်သာ။ ဟေတု၊ အကျိုးကို ဖြစ်စေတတ်သောအကြောင်းတည်း။ ဧသေဝ (ဧသော+ဧဝ)၊ ဤ နာမ်ရုပ် သည်သာ။ ပစ္စယော၊ စွဲ၍ဖြစ်ရာအကြောင်းတည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ နက်။ ဟိ၊ ခ္ခေ။ စက္ခုဒ္ဒါရာဒီသု၊ စက္ခုဒ္ဒါရအစရှိသည်တို့ဌ်။ စက္ခာဒီနိ ဧဝ၊စက္ခု ပဿာဒ အစရှိသည်တို့သည်လည်းကောင်း။ ရူပါရမ္မဏာဒီနိ စ၊ ရူပါရုံအစ ရှိသည်တို့သည်လည်းကောင်း။ ရူပံ၊ ရူပ်မည်၏။ သမ္ဘယုတ္တကာ၊ ဖဿနှင့်

သမ္ဘယုတ်ဖြစ်ကုန်သော။ ခန္ဓာ၊ ဝေဒနာ အစရှိသော ခန္ဓာတို့သည်။ နာမ်၊ နာမ်မည်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ပဋ္ဌာဝိဓော ပိ၊ ဝါးပါး အပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ (စက္ခုသမ္ဘဿ စသောအားဖြင့် ဝါးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။) သော ဖဿော၊ ထို သမ္ဘဿသည်။ နာမရူပပစ္စယာ ဝ၊ နာမ်ရူပ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်သာ။ (ပဝတ္တော၊ သော။) ဖဿော၊ ဖဿတည်း။ မနောဒ္ဒါရေပိ၊ မနောဒ္ဒါရဒ္ဒါလည်း။ ဟဒယဝတ္ထု စေဝ၊ ဟဒယဝတ္ထုသည်လည်းကောင်း။ (ရူပံ—ဒ္ဒါ စပ်။) ယံ ရူပံ၊ အကြင်ရူပ်သည်။ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒံ စ၊ ဤ အာရုံဖြစ်သောရူပ်သည်လည် ကောင်း။ ရူပံ၊ ရူပ်မည်၏။ သမ္ဘယုတ္တမမ္ပာ စေဝ၊ ဖဿနှင့် သမ္ဘယုတ်ဖြစ်သော တရားတို့သည်လည်းကောင်း။ (အရူပံ—ဒ္ဒါ စပ်။) ယံ အရူပံ၊ အကြင်နာမ်သည်။ အာရမ္မဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဣဒံ စ၊ ဤ အာရုံဖြစ်သော နာမ်သည်လည်းကောင်း။ အရူပံ နာမ၊ နာမ်မည်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ မနောသမ္ဘဿော ပိ၊ မနောသမ္ဘဿကိုလည်း။ နာမရူပပစ္စယာ၊ နာမ်ရူပ် ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။(ပဝတ္တော၊ သော။ ဖဿော၊တည်း။ဣတိ ဧဝဒိတပ္ပေါ။) ပန၊ဆက်။ နာမရူပံ၊ နာမ်ရူပ်သည်။အဿ၊ ထို ဖဿအား။ ဗဟုဝါ၊ များသောအပြားအားဖြင့်။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁၁၅။ နု သြက္ကမိဿထာတိ၊ ကား။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ဝင်၍။ ပဝတ္တမာနံ ဝိယ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ပဋ္ဌိသန္ဓိဝသေန၊ ပဋ္ဌိသန္ဓေ၏ အစွမ်းဖြင့်။နု ဝတ္ထိဿထ၊ အကယ်၍ မဖြစ်ငြားအုံ့။ ဆမုစ္ဆိဿထာတိ၊ ကား။ ပဋ္ဌိသန္ဓိဝိညာဏော၊ ပဋ္ဌိသန္ဓေဝိညာဉ်သည်။ အဿတိ၊ သော်။ သုဒ္ဓံ၊ ပဋ္ဌိသန္ဓေဝိညာဉ်မဖက် သက်သက်သော။ အဝသေသံ၊ ပဋ္ဌိသန္ဓေဝိညာဉ်ဟူသော နာမ်မှကြွင်းသော။ နာမရူပံ၊ နာမ်ရူပ်သည်။ အန္တောမာတုကုစ္ဆိသ္မိံ၊ အမိ၏ ဝမ်းတွင်း၌။ ကလလာဒိဘာဝေန၊ ကလလရေကြည် အစရှိသည်တို့၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သမုစ္ဆိတံ၊ ကောင်းစွာစုမိသည်။ မိဿကဘူတံ၊ ရောမိသည် ဖြစ်၍ဖြစ်သည်။ ဟုတ္ဝာ။ ဝတ္ထိဿထအပိနုခေါ၊ ဖြစ်ရာအုံ့လော။ သြက္ကမိတ္ဝာ ဝေါက္ကမိဿထာတိ၊ ကား။ ပဋ္ဌိသန္ဓိ ဝသေန၊ဖြင့်။ သြက္ကမိတ္ဝာ၊ သက်ရောက်ပြီး၍။ စုတိဝသေန၊

ပဋ္ဌိသန္ဓိဝသေန သြတ္တမိတ္ဝာ။ ။ဋီကာ၌—သြက္ကမိတ္ဝာ နေရာဝယ် "သြက္ကန်" ဟု ရှိ၏၊ ပဋ္ဌိသန္ဓိဝသေန သြက္ကန်တဲ့ ပဋ္ဌိသန္ဓိဂုဟာဏဝသေန မာတုကုစ္ဆိ သြက္ကမန္တသ ဝါ ပဌမာ ဝယဝဘာဝေန၊ ပထမအစိတ်အပိုင်း၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သြတိဏ္ဏံ၊ သက်ရောက်ပြီးသော ပဋ္ဌိသန္ဓေ ဝိညာဉ်သည်။ (စုတိဝသေန ဝေါက္ကမိဿထ နိ ရုဇ္ဈိဿ္ယထ။)

စုတိ၏အစွမ်းဖြင့်။ (စ) ဝေါက္ကမိသဏ၊ အကယ်၍ အစဉ်ပြတ်ခြင်းဟူသော ဗျက်စီးခြင်းသို့ ကပ်ရောက်လတ္တံ့ဖြစ်အုံ့။ [(တနည်း) ပဋ္ဌိသန္ဓိဝသေန၊ ပဋ္ဌိသန္ဓေယူခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဩက္ကန္တုံ၊ သက်ရောက်ပြီးသော ပဋ္ဌိသန္ဓေဝိညာဉ်သည်။ စုတိဝသေန၊ ဖြင့်။ (စ)ဝေါက္ကမိသဏ၊အုံ့။-ဟု ဋီကာရှိ၏။] (စ)နိရုဇ္ဈိသဏ၊ အကယ်၍ ချုပ်လတ္တံ့ဖြစ်အုံ့။ ဣတိ အတ္ထော။

ပန၊ ဆက်။ အသ၊ ထို ဝိညာဉ်၏။ သော နိရောဓော၊ ထို ချုပ်ခြင်းဟူသည်။ တဿေဝ စိတ္တဿ၊ ထို ပဋ္ဌိသန္ဓေစိတ်၏ပင်။ နိရောဓေန၊ချုပ်ခြင်းအားဖြင့်လည်း။ နု(ဟောတိ)၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်။ တတော၊ ထို ပဋ္ဌိသန္ဓေစိတ်မှ။ ဒုတိယတတိယာနံ၊ ဒုတိယတတိယစိတ်တို့၏။ နိရောဓေန၊အားဖြင့်လည်း။ နု ဟောတိ၊ ဟုတ်။ [ချုပ်ခြင်းကြိယာနှင့် မဖြစ်နိုင်ခြင်းကြိယာသည် အရေမပြားသောကြောင့် "နု ဟောတိ"ဌ် အာဘိန္ဓဝိသေသနအဖြစ်ဖြင့် စပ်ဖိုရန် "နိရောဓေန၊ အားဖြင့်။"ဟု အနက်ပေးလိုက်ပါသည်။] ဟိ၊ ခ္ဍေ။ ပဋ္ဌိသန္ဓိစိတ္တေန၊ ပဋ္ဌိသန္ဓေစိတ်နှင့်။ သဒ္ဒိ၊ ကေ။ သမုဋ္ဌိတာနိ၊ ကောင်းစွာ ပေါ်ထွက်ကုန်သော၊သမတိ သ၊အညီအမျှသုံးဆယ်သော။ ကမ္မဇရူပါနိ၊ကမ္မဇရုပ်တို့သည်။ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ပန၊ ဆက်။ တေသု။ ထိုသုံးဆယ်သော ကမ္မဇရုပ်တို့သည်။ ဌိတေသုယေဝ၊ တည်ကုန်စဉ်သာလျှင်။ ဧသာဌသ၊ ၁၆ ချက်ကုန်သော။ ဘဝင်္ဂစိတ္တာနိ၊ ဘဝင်စိတ်တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိတ္ဝာ၊ ၍။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသို့ အန္တရေ၊ ဤ ၁၆ ချက်သော ဘဝင်စိတ်တို့၏ အတွင်း၌။ ဂဟိတပဋ္ဌိသန္ဓိကဿ၊ ယူအပ်ပြီးသောပဋ္ဌိသန္ဓေရှိသော။ ဒါရကဿ ဝါ၊သူငယ်၏လည်းကောင်း။ အသ၊ ထိုသူငယ်၏။ မာတုယာ ဝါ၊အမိ၏လည်းကောင်း။ အန္တရာယော' သည်။ နတ္ထိ။ ဟိ၊ မုန်။ အယံ၊ ဤ ၁၆ ချက်သော ဘဝင်စိတ်တို့၏အတွင်း အခါသည်။ အနောကာသောနာမ၊ သေခြင်း၏အခွင့်မဟုတ်သောအခါမည်၏။ [ဘဝင် ၁၆ ချက်အတွင်းမှာ သေလောက်သော အမေသည် နဂိုကပင် ပဋ္ဌိသန္ဓေ မယူနိုင်တော့၊ ထိုအချိန်၌ မရဏာသန္ဓဝိထိကျဆဲဖြစ်နေလိမ့်မည်၊ ထို့ကြောင့် အမိ၌လည်း အန္တရာယ်မရှိနိုင်။]

ပန၊ ဆက်။ ပဋ္ဌိသန္ဓိစိတ္တေန၊ နှင့်။ သဒ္ဒိ၊ ကေ။ သမုဋ္ဌိတရူပါနိ၊ ကောင်းစွာပေါ်ထွက်သော ရုပ်တို့သည်။ သတ္တရသမဿ၊ ၁၇ ချက်မြောက်

ဝေါက္ကမိသဏ။ ။ဝေါက္ကမိသဏာတိ "သန္ဓာတိရိဿေဒံ ဝိနာသံ ဥပဂမိသဏ" ဟု ဋီကာဖွင့်၏။ ထိုတွင် "သန္ဓာတိရိဿေဒံ ဝိနာသံ" သည် ဝိ၏အနက် "ဥပဂမိသဏ" သည် ဩက္ကမိသဏ၏ အနက်၊ တံ ပန မရဏံ နာမ ဟောတိတိ အာဟ "စုတိ ဝသေနာ"တိ။—ဋီကာ။

ဖြစ်သော။ ဘဝဂ်သ၊ ဘဝင်အား။ ပစ္စယံ၊ အကြောင်းကို။ ဒါတုံ၊ ဌာ။ သစေ သင်္ကြောန္တိ၊ အကယ်၍ စွမ်းနိုင်ကုန်အုံ။(ဧဝံ သတိ။) ပဝတ္တိ၊ ရုပ်နာမ်တို့၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ပဝတ္တတိ၊ ဆက်၍ဖြစ်၏။ ပဝေဏီ၊ အစဉ်အဆက်သည်။ ဃဋ္ဋယတိ၊ ဆက်စပ်၏။ ပန၊ ဆက်။ (ပဋိသန္ဓိစိတ္တေန သဒ္ဓိं သမုဋ္ဌိတရူပါနိ သတ္တရသမသု ဘဝဂ်သ ပစ္စယံ ဒါတုံ။) သစေ နာ သင်္ကောန္တိ၊ ကုန်အုံ။ (ဧဝံ သတိ။) ပဝတ္တိ၊ ရုပ်နာမ်တို့၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ နာ ပဝတ္တတိ၊ ဆက်၍မဖြစ်။ ပဝေဏီ၊ သည်။ နာ ဃဋ္ဋယတိ၊ စပ်။ ဝေါက္ကမတိ နာမ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်သည်မည်သည်။ ဟောတိ။ တံ၊ ထို ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဩက္ကမိတ္မာ ဝေါက္ကမိသဏာတိ၊ ဟူ၍။ (ဘဂဝတာ။) ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

ဣတ္ထတ္တာယာတိ၊ ကား။ ဣတ္ထဘာဝါယ၊ ဤသို့ ပြားသောခန္ဓာဝါးပါး၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ အကျိုးငှာ။ ဧဝံ ပရိပုဏ္ဏပဋိကွန္ဓဘာဝါယ၊ ဤသို့ ပြည့်စုံသောခန္ဓာဝါးပါး၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ အကျိုးငှာ။ (အဘိ နိဗ္ဗတ္တိ ဃဏ-ဌ် စပ်။)ဣတိ အတ္ထော။ ဒဟရသောဝ သတောတိ၊ ကား။ မန္ဒဿ၊ နှံ့သော။ ဗာလသော်ဝ၊ သူငယ်ဖြစ်၍သာလျှင်။ သန္တဿ၊ ဖြစ်စဉ်။ဝေါစ္ဆိဒ္ဒီဿတိ၊ ကား။ ဥပစ္ဆိဒ္ဒီဿတိ၊ အကယ်၍ပြတ်လတ္တံ့ ဖြစ်အုံ။ ဝုစ္ဆိ ဝိရုဇ္ဈိ ဝေပုလ္လန္တိ၊ ကား။ဝိညာဏဏ၊ သည်။ ဥပစ္ဆိန္နေ၊ ပြတ်စဲလတ်သော်။ သုဒ္ဓံ၊ ဝိညာဉ်မဖက်သက်သက်သော။ နာမရူပမေဝ၊ နာမ်ရုပ်သည်သာ။ ဥဋ္ဌဟိတ္မာ၊ ထ၍ (ဖြစ်၍။) ပဌမဝယဝသေန၊ ပထမအရွယ်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဝုစ္ဆိ ၊ ကြီးပွားခြင်းသို့လည်းကောင်း။ မဇ္ဈိမဝယဝသေန၊ မဇ္ဈိမအရွယ်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝိရုဇ္ဈိ ၊ စည်ပင်ခြင်းသို့လည်းကောင်း။ ပစ္ဆိမဝယဝသေန၊ ပစ္ဆိမအရွယ်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝေပုလ္လံ၊ ပြန့်ပြောသည်၏ အဖြစ်သို့လည်းကောင်း။ အာပဇ္ဇိတ္မာ အပိ နု ခေါ၊ ရောက်ရာလတ္တံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ ဒသ ဝဿ ဝိသတိဝဿ ဝဿသတ ဝဿသဟဿသဿမဘဝပနေန ဝါ၊ ဆယ်နှစ် အရွယ်သို့ရောက်စေခြင်း အနှစ်နှစ်ဆယ်အရွယ်သို့ရောက်စေခြင်း အနှစ်တရာ အရွယ်သို့ရောက်စေခြင်း အနှစ်တထောင်အရွယ်သို့ ရောက်စေခြင်းအားဖြင့် မူလည်း။ ဝစ္ဆိ ၊ သို့။ ဝိရုဇ္ဈိ ၊ သို့။ ဝေပုလ္လံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိတ္ထ အပိ နုခေါ၊ လော။ ဣတိ အတ္ထော။ [ဝါသဒ္ဒေါ အနိယမတ္ထော၊ တေန ဝဿ သဟဿဒ္ဒယာဒိနံ သင်္ဂဟော ဒဋ္ဌဗ္ဗော။–ဋီကာ။]

တသ္မာတိဟာ နန္ဒာတိ၊ ကား။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ မာတုကုစ္ဆိယံ။ အမိ၏ဝမ်းဗိုက်။ ပဋိသန္ဓိဂ္ဂဟဏေ ပိ၊ ပဋိသန္ဓေယူရာအခါ၌လည်းကောင်း။ ကုစ္ဆိ

ဝါသေ ပိ၊ အမိဝမ်ားဝယ် နေရာအခါ၌လည်းကောင်း။ ကုစ္ဆိတော၊ အမိဝမ်းမှ။ နိက္ခမနေ ပိ၊ ထွက်ရာအခါ၌လည်းကောင်း။ ပဝတ္တိယံ၊ ပဝတ္တိအခါ၌။ ဒသဝဿာဒိကာလေ ပိ၊ ဆယ်နှစ်ရှိရာအရွယ် အစရှိသောအခါ၌လည်းကောင်း။ ဝိညာဏမေဝ၊ ဝိညာဉ်သည်သာ။ အယံ၊ ထို နာမ်ရုပ် ၏။ ပစ္စယော၊ အကြောင်းတည်း။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ ယဒိဒံ ဝိညာဏံ၊အကြင် ဝိညာဉ်သည်။ (အတ္ထိ။) ဧသေဝ (ဧသော ဧဝ)၊ ဤ ဝိညာဉ်သည်သာ။ နာမရူပဿ၊ ၏။ ဟေတု၊ အကျိုးကိုဖြစ်စေတတ်သော် အကြောင်းတည်း။ ဧသ (ဧသော ဧဝ)၊ သည်သာ။ နာမရူပဿ၊၏။ ပစ္စယော၊ စွဲ၍ဖြစ်ခဲ့ရာ အကြောင်းတည်း။ ဟိ၊ ဥပမာဆောင် ထင်အောင်ပြဦးအံ့။ ရာဇာ၊ သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို။ နိဂ္ဂဏှန္တော၊ နှိပ်လိုသည်။ (ဟုတ္တာ။) ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ ယထာ၊ ပြောဆိုရာသကဲ့သို့။ (ကိံ၊နည်း။) တုံ၊သင့်ကို။ ဥပရာဇာ(တိ)၊ အိမ်ရှေ့မင်းဟူ၍။ ကေန၊ အဘယ်သူသည်။ ကတော၊ ပြုအပ်သနည်း။ တုံ၊ သင့်ကို။ သေနာပတိတိ၊ စစ်သူကြီးဟူ၍။ ကေန၊ သည်။ ကတော၊ နည်း။ မယာ၊ သည်။ ကတော နု၊ ပြုအပ်သည်မဟုတ်လော။ ဟိ၊ မှန်။မယိ၊ ဝါသည်။ အ ကရောန္တော၊မပြုလတ်သော်။ အတ္တနော၊မိမိ၏။ ဓမ္မတာယ၊ သဘောအားဖြင့်။ ဥပရာဇာ ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ သေနာပတိ ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ သစေ ဘဝေယျာသိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်နိုင်အံ့။ (ဧဝံ သတိ၊ သော်။) ဝေါ၊ သင်တို့၏။ ဗလံ၊ အားအစွမ်းကို။ ဇာနေယျာမ၊ သိနိုင်ကုန်ရာ၏။ ဝါ၊ သိလိုပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေါ ပိ၊ ဗောဓိသတ္တဝါ ကိုလည်း။ ကုစ္ဆိတော၊ အမိဝမ်းမှ။ နိက္ခမနေ ပိ၊ ထွက်ရာအခါ၌လည်းကောင်း။ ပဝတ္တိယံ၊ ပဝတ္တိအခါ၌။ ဒသဝဿာဒိကာလေ ပိ၊ ဆယ်နှစ်ရှိရာအရွယ် အစရှိသောအခါ၌လည်းကောင်း။ ဝိညာဏမေဝ၊ ဝိညာဉ်သည်သာ။ အယံ၊ ထို နာမ်ရုပ် ၏။ ပစ္စယော၊ အကြောင်းတည်း။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ ယဒိဒံ ဝိညာဏံ၊အကြင် ဝိညာဉ်သည်။ (အတ္ထိ။) ဧသေဝ (ဧသော ဧဝ)၊ ဤ ဝိညာဉ်သည်သာ။ နာမရူပဿ၊ ၏။ ဟေတု၊ အကျိုးကိုဖြစ်စေတတ်သော် အကြောင်းတည်း။ ဧသ (ဧသော ဧဝ)၊ သည်သာ။ နာမရူပဿ၊၏။ ပစ္စယော၊ စွဲ၍ဖြစ်ခဲ့ရာ အကြောင်းတည်း။ ဟိ၊ ဥပမာဆောင် ထင်အောင်ပြဦးအံ့။ ရာဇာ၊ သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို။ နိဂ္ဂဏှန္တော၊ နှိပ်လိုသည်။ (ဟုတ္တာ။) ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ ယထာ၊ ပြောဆိုရာသကဲ့သို့။ (ကိံ၊နည်း။) တုံ၊သင့်ကို။ ဥပရာဇာ(တိ)၊ အိမ်ရှေ့မင်းဟူ၍။ ကေန၊ အဘယ်သူသည်။ ကတော၊ ပြုအပ်သနည်း။ တုံ၊ သင့်ကို။ သေနာပတိတိ၊ စစ်သူကြီးဟူ၍။ ကေန၊ သည်။ ကတော၊ နည်း။ မယာ၊ သည်။ ကတော နု၊ ပြုအပ်သည်မဟုတ်လော။ ဟိ၊ မှန်။ မယိ၊ သည်။ ပုရေစာရိကေ၊ ရှေ့သွားသည်။ ဟုတ္တာ။ မာတုကုစ္ဆိသို့၊ ၌။ ပဋိသန္ဓိ၊ ကို။ အဂ္ဂဏှန္တော၊ မယူလတ်သော်။ တုံ၊ သင်သည်။ ဝါ၊ သင့်ကိုယ်တိုင်။ နာမံ ဝါ၊ နာမ်သည်သော်လည်းကောင်း။ ရူပံ ဝါ၊ သော်လည်းကောင်း။ နာမရူပံ ဝါ၊ သော်လည်းကောင်း။ သစေ ဘဝေယျာသိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်နိုင်အံ့။ (ဧဝံ သတိ၊ သော်။) ဝေါ၊ သင်တို့၏။ ဗလံ၊ အားအစွမ်းကို။ ဇာနေယျာမ၊ သိနိုင်ကုန်ရာ၏။ ဝါ၊ သိလိုပါကုန်၏။

ဣတိ၊ သို့။ (ဝဒတိ ဝိယ၊ ပြောဆိုသကဲ့သို့ ဖြစ်၏။) ပန၊ ဆက်။ တံ ဧတံ ဝိညာဏံ၊ သည်။ နာမရူပဿ၊ အား။ ဗဟုဝေ၊ များသော အပြား အားဖြင့်။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ။

၁၁၆။ ဒုက္ခသမုဒယသမ္ဘဝေါတိ၊ ကား။ ဒုက္ခရာသိသမ္ဘဝေါ၊ ဒုက္ခ အစု၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ (ပညာယေထ-၌ စပ်။) [ဣဒ သမုဒယသဒ္ဒေါ သမုဒါယသဒ္ဒေါ ဝိယ သမူဟပရိယာယောတိ အာဟ "ဒုက္ခရာသိသမ္ဘဝေါ" တိ။-ဋီကာ။] ယဒိဒံ နာမရူပန္တိ၊ ကား။ ယံ ဣဒံ နာမရူပံ၊ သည်။ (အတ္ထိ။) သေဝ၊ ဤ ရှုပ်နာမ်သည်သာ။ ဟေတု၊ တည်း။ သေ ဝေ၊ သည်သာ။ ပစ္စယော၊ တည်း။ ဟိ၊ ဥပမာဆောင် ထင်အောင်ပြဦးအုံ့။ ရာဇပုရိသာ၊ မင်းချင်းယောကျ်ားတို့သည်။ ရာဇာနံ၊ ကို။ နိဂ္ဂဏှန္တော၊ ကုန်သည်။ (ဟုတ္တာ။) ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယ္ယုံ ယထာ၊ ပြောဆိုကုန်ရာသကဲ့သို့။ (ကိံ၊ နည်း။) တံ၊ အရှင်ကို။ ကေန၊ အဘယ်သူသည်။ ရာဇာတိ၊ ဟူ၍။ ကတောဝ၊ နည်း။ မယာ၊ သည်။ ကတော နနု၊ ပြုအပ်သည် မဟုတ်လော။ [ရာဇပုရိသာ ကိုထောက်၍ "အမှေဟိ ကတော"ဟု ရှိလျှင်ကောင်း သည်။] ဟိ၊ မှန်။ မယိ၊ သည်။ ဥပရာဇဋ္ဌာနေ၊ အိမ်ရှေ့မင်း၏ အရာ၌။ အတိဋ္ဌန္တေ၊ မတည်လတ်သော်။ မယိ၊ သည်။ သေနာပတိဋ္ဌာနေ၊ စစ်သူကြီး၏အရာ၌။ အတိဋ္ဌန္တေ၊ မတည်လတ်သော်။ တံ၊ အရှင်သည်။ ဧကေကောဝ၊ တယောက်တည်းသာ။ ရာဇာ၊ သည်။ သစေ ဘဝေယျာသိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်နိုင်အုံ့၊ (ဧဝံ သတိ၊ သော်။) တေ၊ အရှင်၏။ ရာဇာဘာဝံ၊ မင်း၏အဖြစ်ကို။ ပယောဇယျာမ၊ မြင်လိုပါကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ (ဝဒေယ္ယုံ ယထာ၊ သို့။)

ဧဝမေဝ၊ သာလျှင်။ နာမရူပမ္ပိ၊ နာမ်ရှုပ်သည်လည်း။ အတ္ထိတော၊ အနက်သဘောအားဖြင့်။ (မပြောသော်လည်း ပြောသည့်သဘောအားဖြင့်။) ဧဝံ၊ သို့။ ဝိညာဏံ၊ ကို။ ဝဒတိ ဝိယ၊ ပြောဆိုသကဲ့သို့ ဖြစ်၏။(ကိံ၊ နည်း။) တံ၊ ကို။ ပဋိသန္ဓိဝိညာဏန္တိ၊ ဟူ၍။ ကေန၊ သည်။ ကတံ၊ နည်း။ အမှေဟိ၊ တို့သည်။ ကတံ နနု၊ မဟုတ်လော။ ဟိ၊ မှန်။ တံ၊ အသင်ဝိညာဉ်သည်။ တယော၊ ကုန်သော။ ခန္ဓေ၊ စေတသိက်ခန္ဓာတို့ကိုလည်း ကောင်း။ ဟဒယဝတ္ထုဥ၊ ဟဒယဝတ္ထုကိုလည်းကောင်း။ အနိဿာယ၊ မမှီမှီ၍။ ပဋိသန္ဓိဝိညာဏံ နာမ၊ ပဋိသန္ဓေဝိညာဉ် မည်သည်။ သစေ ဘဝေယျာသိ၊ အကယ်၍ဖြစ်နိုင်အုံ့။ (ဧဝံ သတိ။) တေ၊ သင်၏။ ပဋိသန္ဓိဝိညာဏဘာဝံ၊ ပဋိသန္ဓေဝိညာဉ်၏ အဖြစ်ကို။ ပယောဇယျာမ၊ မြင်လိုပါကုန်၏။

ဣတိ၊ သို့။ (ဝဒတိ ဝိယ၊ ၏။) ပန၊ ဆက်။ တဋ္ဌ ဧတံ နာမရူပံ၊ ဣဒါ နာမ်ရူပ်သည်လည်း။ ဝိညာဏဿ၊ အား။ ဗဟုဝေ၊ အားဖြင့်။ ပစ္စယောသည်။ ဟောတိ။

တေ္တာဝတာ ခေါတိ၊ ကား။ ဝိညာဏေ၊ သည်။ နာမရူပဿ၊ ၏။ ပစ္စယေ၊အကြောင်းသည်။ ဟောန္တေ၊ ဖြစ်သော်လည်းကောင်း။ နာမရူပေ၊ သည်။ ဝိညာဏဿ၊ ၏။ ပစ္စယေ၊ သည်။ ဟောန္တေ၊ ဖြစ်သော်လည်းကောင်း။ ဒ္ဒီသု၊ နာမ်ရူပ်နှင့် ဝိညာဉ်နှစ်ပါးစုံတို့သည်။ အညမညပစ္စယ ဝသေန၊ အချင်းချင်း အကြောင်း၏အဖြစ်ဖြင့်။ ပဝတ္တေသု၊ ဖြစ်ကုန်လတ်သော်။ တေ္တကေန၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ဝိညာဉ် နာမ်ရူပ်တို့၏။ အချင်းချင်း ကျေးဇူးပြုခြင်းဖြင့်သာ။ [တတ္ထ တေ္တကေနာတိ တေ္တကေနေ ဝ။] ဇာယေထ ဝါ၊ ဖြစ်မူလည်းဖြစ်ရာ၏။ ဇီယေထ ဝါ၊ အိုမူလည်းအိုရာ၏။ မီယေထ ဝါ၊ သေမူလည်းသေရာ၏။ စဝေထ ဝါ၊ ရွှေ့လျောမူလည်းရွှေ့လျောရာ၏။ ဥပပဇ္ဇေထ ဝါ၊ နောက်ဘဝ၌ ပဋိသန္ဓေတည်နေမူလည်း တည်နေရာ၏။ ဇာတိအာဒယော၊ ဇာတိ အစရှိသည်တို့သည်၊ ပညာယေယ္ယုံ၊ ထင်ရှားကုန်ရာ၏။ အပရာပရံ ဝါ၊ အဆက်ဆက်မူလည်း။ စုတိပဋိသန္ဓိယော၊ တို့သည်။ပညာယေယ္ယုံ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှတ်အပ်၏။

အဓိဝစနပထောတိ၊ ကား။ သိရိဝစုကော၊ အသရေကို တိုးပွားစေတတ်သောကျွန်။ ဓနဝစုကော၊ ဥစ္စာကိုတိုးပွားစေတတ်သော လူဆင်းရဲ။ ဣတိအာဒိကဿ၊ ဤသို့ အစရှိသော သဒ္ဒါ၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ အ ဒိသ္မာ၊ မကြည့်မူ၍။ ဝစနမတ္တမေဝ၊ သဒ္ဒါမျှကိုသာ။ အဓိကိစ္စ၊ စွဲမှီရည်စူး၍။ (နာမည်ကောင်းအောင် ရည်စူး၍။) ပဝတ္တဿ၊ ဖြစ်သော။ ဝေါဟာရဿ၊ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုခြင်း၏။ ဝါ၊ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုကြောင်း နာမည်၏။ ပထော၊ အကြောင်းသည်။(ဟောတိ။) နိရုတ္တိပထောတိ၊ ကား။ သရုတိ၊ အမှတ်ရတတ်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ သတော၊ မည်၏။ သမ္ဘဝနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိတတ်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ သမ္ဘဝနော၊ မည်၏။ ဣတိ အာဒိကဿ၊ ဤသို့ အစရှိသော သဒ္ဒါ၏။ ကာရဏာပဒေသဝသေန၊ အကြောင်းကို ညွှန်ပြခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပဝတ္တဿ၊ ဖြစ်သော။ ဝေါဟာရဿ၊၏။ ဝါ၊ ၏။ ပထော၊ သည်။ (ဟောတိ။) [ကာရဏံ နိဒ္ဒါရေတ္ဝာ ဥတ္တိ နိရုတ္တိတိ၊ အကြောင်းကို ထုတ်ဖော်၍ ပြောဆိုအပ်သောသဒ္ဒါ။]

ပညတ္တိပထောတိ၊ ကား။ ပဏ္ဍိတော၊ ကြောင်းကျိုးမြင်သည့် သဘာဝပညာရှိသူ။ ဗျတ္တော၊ ထက်မြက်သောပညာရှိသူ။ မေဓာဝီ၊ နက်နဲသော

ပညာရှိသူ(နိုပုဏ္ဏော၊ သိမ်မွေ့သော ပညာရှိသူ။ ကတပရပ္ပဝါဒေါ၊ ပြု အပ်ပြီးသော သူတပါးတို့၏ အယူဝါဒရှိသူ။ ဣတိ အာဒီကဿ၊ ဤသို့ အစရှိသော။ နာနုပ္ပဏ္ဏာရုတော၊ အထူးထူး အပြားပြားအားဖြင့်။ ဥပန ဝသေန၊ သိစေခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဝတ္တဿ၊ ဖြစ်သော။ ဝေါဟာ ရဿ၊ ၏။ ဝါ၊ ၏။ ပထော၊ သည်။ (ဟောတိ။)[ကေမေဝ အတ္ထံ ပဏ္ဍိ တောတိ အာဒီနာ ပကာရတော ဥပနတော ပညတ္တိတိ ဝဒန္တိ၊ တယောက် တည်းကိုပင် အမျိုးမျိုးသော အနက်အပြားအားဖြင့်သိစေတတ်သောကြောင့် "ပညတ္တိ"ဟု ခေါ်သည်။ "ပကာရေန ဥပေတိတိ ပညတ္တိ"ဟု ပြု။]ဣတိ၊ သို့။ တိဟိ၊ ကုန်သော။ ပဒေဟိ၊ အဓိဝစ်နပထ နိရုတ္တိပထ ပညတ္တိပထ ဟူသော ပုဒ်တို့ဖြင့်။ အဓိဝစနာဒီနံ၊ အဓိဝစန အစရှိသော သဒ္ဒါတို့၏။ ဝိတ္ထာ၊ ဘူတာ၊ တည်ရာဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော။ခန္ဓာဝ၊ ခန္ဓာတို့ကိုသာ။ ကထိတာ၊ ကုန်ပြီ။ ပညာဝစရန္တိ၊ ကား။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ အဝစရိတဗ္ဗံ၊ သက် ဝင်ထိုက်သော အနက်သည်။ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ သိထိုက်သော အနက်သည်။ (ဟောတိ။) ဝဋ္ဋံ ဝတ္တတိတိ၊ ကား။ သံသာရဝဋ္ဋံ၊ သံသရာဝဋ်သည်။ ဝတ္တ တိ၊ ဖြစ်၏။ ဝါ၊ လည်း၏။

ဣတ္ထတ္တန္တိ၊ကား။ ဣတ္ထံဘာဝေါ၊ ဤသို့ပြားသော ခန္ဓာဝါးပါး၏ ဖြစ် ကြောင်းဖြစ်ရာတည်း။ဟေ၊ ဤ ဣတ္ထတ္တံ ဟူသောအမည်သည်။ ခန္ဓပဉ္စကဿ၊ ခန္ဓာဝါးပါးအပေါင်း၏။ နာမံ၊ တည်း။ ပညာပနာယာတိ၊ ကား။ နာမ ပညတ္တတ္ထာယ၊နာမပညတ်အကျိုးငှာ။(ဟောတိ။) ဝေဒနာ၊ဝေဒနာ။သညာ၊ သညာ။ဣတိအစဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်။ နာမပညတ္တတ္ထာယ၊ငှာ။ (ဟော တိ။)ခန္ဓပဉ္စကမှိ၊ခန္ဓာပါးပါးအပေါင်းသည်လည်း။ ဇော်ဘာဝတာ၊ဤမျှအတိုင်း အရှည်ရှိသော နာမ်ရုပ်နှင့် ဝိညာဉ်တို့၏ အချင်းချင်း ကျေးဇူးပြုခြင်းအား ဖြင့်။ ပညာယတိ၊ ထင်ရှား၏။ ဣတိ အတ္ထော။ ယဒိဒံ နာမရူပံ သဟ ဝိညာဏေနာတိ၊ ကား။ ယံ ဣဒံ နာမရူပံ၊ အကြင်နာမ်ရုပ်သည်။ ဝိညာ ဏေန၊ နှင့်။ သဟ၊ တက္ခဏေ။ အညမညပစ္စယတာယ၊ အချင်းချင်းကျေးဇူးပြု ခြင်း၏ အဖြစ်ဟူသော အကျိုးငှာ။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇော်ဘာဝတာ၊ဖြင့်။ (ဝဋ္ဋံ၊ သံသရာဝဋ်သည်။ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝါ၊ လည်း၏။) ဣတိ စုတ္တံ ဟောတိ။ ဟိ၊ မူန်။ ဣဒံ၊ ဤ ဇော်ဘာဝတာ အစရှိသော စကားသည်။ ဇော်ဘ၊ ဤပညတ်တို့၏ အကြောင်းကိုပြရာ၌။ နိယျာတိတဝစနံ၊ နိဂုံးအုပ် ကြောင်း စကားတည်း။

အတ္တပညတ္တိအဖွင့်

၁၁၇။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဂမ္ဘီရောစာယံ ။ပ။ ဂမ္ဘီရ ဝဘာသောစာတိပဒဿ၊ အစရှိသော ပုဒ်ဝါကျ၏။ အနုသန္ဓိ၊ အနုသန္ဓေ ကို။ ဒသေတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တန္တာကုလက ဇာတာတိပဒဿ၊ အစရှိသော ပုဒ်ဝါကျ၏။ အနုသန္ဓိ၊ ကို။ ဒသေန္တော၊ ကြောင့်။ ကိတ္တာဝတာစာတိ အာဒိကံ၊ အစရှိသော။ ဒေသနံ၊ ကို။ အာ ရဘိ၊ တော်မူပြီ။ တတ္ထ၊ ထို ကိတ္တာဝတာ အစရှိသော ဒေသနာတော်၌။ ရူပိ ဝါ ဟိ အာနန္ဒ ပရိတ္တံ အတ္တာနန္တိ အာဒိသု၊ အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌။ (အတ္ထော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော။) ယော၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဝစိတံ၊ မတိုးပွားစေအပ်သော။ (အကျယ်မဖြန့်အပ်သော။) ကသိဏနိမိတ္တံ၊ကသိုဏ်း နိမိတ်ကို။ အတ္တာတိ၊ အတ္တဟူ၍။ ဂဏှာတိ၊ ယူ၏။ သော၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ (မတိုးပွားစေအပ်သောကသိုဏ်းနိမိတ်ကို အတ္တဟုယူသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။) (အတ္တာနံ၊ကို။)ရူပိ ၊ ရူပ်ရှိ၏ဟူ၍။ ပရိတ္တံ၊ သေးငယ်၏ဟူ၍။ပညပေတိ၊ပညတ် ၏။ ပန၊ကား။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နာနာကသိဏလာဘီ၊အမျိုးမျိုး သော ကသိုဏ်းကိုရခြင်းရှိသည်။ (အမျိုးမျိုးသောကသိုဏ်းကို အာရုံပြု၍ ဈာန်ကိုရခြင်းရှိသည်။) ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ (နာနာ ကသိဏလာဘီ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။) တံ၊ ထို အတ္တကို။ ကဒါစိ၊ တရံတခါ ၌။ နိလော (တိ)၊ နီလဟူ၍။ ပညပေတိ၊ ၏။ ကဒါစိ၊ ၌။ ပီတကောတိ၊ ဟူ၍။ ပညပေတိ၊ ၏။

ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝစိတံ၊ တိုးပွားစေအပ်သော။ (အကျယ် ဖြန့်အပ်သော။) ကသိဏနိမိတ္တံ၊ ကို။ အတ္တာတိ၊ ဟူ၍။ ဂဏှာတိ၊ ၏။ သော၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ (တိုးပွားစေအပ်သော ကသိုဏ်းနိမိတ်ကို အတ္တ ဟုယူသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။) (အတ္တာနံ၊ ကို။) ရူပိ ၊ ဟူ၍။ အနန္တ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ ဟူ၍။ ပညပေတိ၊ ၏။ ဝါ ပန၊ တနည်းကား။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဝစိတံ၊ သော။ ကသိဏနိမိတ္တံ၊ ကို။ ဥဋ္ဌါ ဒ္ဓေတွာ၊ ခွဲ၍။ နိမိတ္တဖုဋ္ဌောကာသံ ဝါ၊ ကသိုဏ်း နိမိတ်သည် တွေ့ထိ အပ်သော ကောင်းကင်အရပ်ကိုသော်သည်းကောင်း။ တတ္ထ၊ ထို နိမိတ္တ ဖုဋ္ဌောကာသ၌။ ပဝတ္တော၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ဖြစ်ကုန်သော။ စတ္တာ ရောကုန်သော။ခန္ဓေ ဝါ၊ နာမ်ခန္ဓာတို့ကိုသော်လည်းကောင်း။တေသု၊ထိုနာမ် ခန္ဓာတို့တွင်။ဝိညာဏမတ္တမေဝ ဝါ၊ဝိညာဉ်မျှကိုသာလျှင်သော်လည်းကောင်း။ အတ္တာတိ၊ ဟူ၍။ ဂဏှာတိ၊ ၏။ သော၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ (အတ္တာနံ၊ ကို။)

အရှုပ်၊ ကသိုဏ်းရှုပ်မရှိဟူ၍။ ပရိတ္တံ၊ ၍။ ပညာပေတိ၊ ၏။ ယော၊ သည်။ ဝစ္ဆိတံ၊ သော။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ဥဋ္ဌါဒ္ဓေတ္ဝာ၊ ခွါ၍။ နိမိတ္တဖုဋ္ဌောကာသံ ဝါ ,တတ္ထ ,ပဝတ္တေ စတ္တာရော ခန္ဓေ ဝါ တေသု ဝိညာဏံမတ္တမေव ဝါ အတ္ထာတိ ဂဏှာတိ၊ သော အရှုပ်၊ အနန္တံ ပညာပေတိ။

ခ၁ဂ။ တတြာနန္တာတိ ဣတ္ထေ၊ ဟူသော ဤပါဌ်ဌ်။ တတြာတိ၊ ကား။ စတူသု၊ ကုန်သော။ တေသု ဒိဋ္ဌိဂတိကေသု၊ ထို မိစ္ဆာအယူရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ (ယော သော–ဌ် စပ်။) တေရဟိ ဝါ တိ၊ ကား။ ဣဒဲ့ဒါနေ၀၊ ဤဘ၀ဌ်သာ။(ပညာပေတိ–ဌ် စပ်။) ဣဟေဝ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘ၀မှ။ ပရံ၊ နောက်ဖြစ်သော၊ အနာဂတ်ဘ၀ဌ်။ နု (ပညာပေတိ။)ပညတ်သည်မဟုတ်။ တေ၊ ဤတေရဟိ ဝါ အစရှိသောစကားကို။ဥစ္ဆေဒ၀ဒေသေန၊ ဥစ္ဆေဒ အယူ၏အစွမ်းဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ တတ္ထဘာ၀ေ ဝါ တိ၊ ကား။ တတ္ထ ပရလောကေ ဝါ၊ ထို နောက်လောကဌ်မူလည်း။ဘာ၀ေ၊ ဖြစ်မြဲ ဖြစ်လတ္တံ့သော အတ္တကို။ (ပညာပေတိ–ဌ် စပ်။) တေ၊ ဤ တတ္ထ ဘာ၀ေ ဝါ အစရှိသော စကားကို။ သဿတ ဝ၀ေန၊ သဿတအယူ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ အတ္ထတ ဝါ ပန သန္ဓာယ၊ ကား။ အတ္ထတ သဘာ၀ံ၊ မမှန်ကန်သော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍။ သမာနံ၊ ဖြစ်သောအတ္တကို။ (ဥပကပ္ပေဿာမိ–ဌ် စပ်။) တတ္ထတ္ထာယာတိ၊ ကား။ တတ္ထဘာ၀ေ ယေ၊ မှန်ကန်သည်၏အဖြစ်ဟူသော အကျိုးငှာ။ ဥပကပ္ပေဿာမိတိ၊ ကား။ သမ္ဘ၀ဒေဿာမိ၊ ပြီးစေအံ့။ ဣမိနာ၊ ဤ အတ္ထတ ဝါ ပန အစရှိသောစကားဖြင့်။ ဒိ၀ါဒိ၊ မိစ္ဆာအယူရှိသူတို့၏ ငြင်းခုံခြင်းကို။ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။

ဥစ္ဆေဒ၀ါဒိ၊ ဥစ္ဆေဒ အယူရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။(စိန္တေတိ–ဌ် စပ်။)သဿတ ဝါဒိနော၊ သဿတ အယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ အတ္ထာနံ၊ အတ္တကို။ အ စတ်၊ မမှန်သည်ဖြစ်၍။ အနုစ္ဆေဒသဘာ၀ံ၊ ဥစ္ဆေဒ သဘောမရှိသည်ဖြစ်၍။ သမာနံ ပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ စတတ္ထာယ၊ ထို ဥစ္ဆေဒ၏အဖြစ်ဟူသော အကျိုးငှာ။ ဥစ္ဆေဒဘာ၀ေ ယေ၊ ဥစ္ဆေဒ၏အဖြစ်ဟူသောအကျိုးငှာ။ ဥပကပ္ပေဿာမိ၊ ပြီးစေအံ့။ သဿတ ဝ ါ ဒဿ၊ သဿတ အယူကိုလည်း။ ဇာနာပေတ္ဝာ၊ အမှားဟု သိစေ၍။ ဥစ္ဆေဒ ဝ ါ ဒမေ ဝ ၊ ဥစ္ဆေဒ အယူကိုသာ။ နံ၊ ထိုသူကို။ ဂ ါ ဟေ ဿာမိ၊ ယူစေအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတိ၊ ကြံ၏။ သဿတ ဝ ါ ဒီ ပိ၊သဿတ အယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။(စိန္တေတိ–ဌ် စပ်။) ဥစ္ဆေဒ ဝ ါ ဒိနော၊ဥစ္ဆေဒ အယူရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ အတ္ထာနံ၊ ကို။ အတ်၊ ၍။ အ သဿတသဘာ၀ံ၊ သဿတ သဘောမရှိသည်ဖြစ်၍။ သမာနံ ပိ၊ လည်း။ တတတ္ထာယ၊ ထို သဿတ၏ အဖြစ်ဟူသောအကျိုးငှာ။ သဿတဘာ၀ေ ယေ၊ သဿတ၏အဖြစ်ဟူ

သော အကျိုးငှာ။ ဥပကပ္ပေယ္ယာမိ၊ အုံ့။ ဥစ္ဆေဒဝါဒဥ၊ ကိုလည်း။ဇာနာ ပေတ္ဝာ၊ အမှားဟုသိစေ၍။သဿတဝါဒမေဝ၊ ကိုသာ။ နုံ၊ ကို။ ဂါဟေယ္ယာ မိ၊ အုံ့။ ဣတိ စိန္တေတိ၊ ၏။

ဝေ၊ သန္တံ ဝေါတိ၊ ကား။ ဝေ၊ သို့(ဖြစ်၍။) သမာနံ၊ ဖြစ်သော။ [ဝေ၊ သမာနန္တိ ဝေ၊ ဘူတံ သမာနံ။] ရူပိ၊ ရူပစျာန်ကိုရခြင်းရှိသောကသိုဏ်း ရှိပ်ရှိသော။ [ရူပကသိဏဈာနံ ရူပံ ဥတ္တရုပဒလောပေန၊ အဓိဂမနဝသေန တံ တေဿ အတ္တာတိ ရူပီတိ အာဟ"ရူပိန္တိ ရူပကသိဏလာဘီ"န္တိ။–ဋီကာ။] ပရိတ္တံ၊ သေးငယ်သော။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ပညပေန္တံ၊ ပညတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သို့။ (အနုသေတိ–ဌ် စပ်။)ဣတိ အတ္ထော။ ရူပိန္တိ၊ ကား။ ရူပကသိဏလာဘီ၊ရူပက သိုဏ်းကိုရခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သို့။(အနုသေတိ–ဌ်စပ်။) ပရိတ္တတ္တာနုဒိဋ္ဌိအနုသေ တီတိ၊ ကား။ အတ္တာ၊ သည်။(ရှိပီ၊ ရှိ၏။)ပရိတ္တော၊ သေးငယ်၏။ ဣတိ အယံ ဒိဋ္ဌိ၊ ဣ၊ အယူသည်။ အနုသေတိ၊ အစဉ်လိုက်၍ကိန်း၏။ ပန၊ဆက်၊ သာ၊ ထို အယူသည်။ ဝလ္လိ ဝိယ စ၊ အရှက် အခက်တို့ဖြင့် ရှုပ်ထွေး၍နေ သော တိုသောနွယ်သည်ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ လတာ ဝိယ စ၊ ရှည်သောနွယ် သည်ကဲ့သို့လည်းကောင်း။အနုသေတိ၊၏။["ပတ္တပလာသဗဟုလဂစ္ဆသခ်ပေန ဃနဂဟနဇ္ဇောဝိတာနာ နာတိဒီဃသန္ဌာနာ ဝလ္လိ၊ တဗ္ဗိပရိတာ လတာ"တိ ဝဒန္တိ။–ဋီကာ။]အပ္ပဟီနဋ္ဌေန၊ မဂ်ဖြင့်မပယ်အပ်သေးသည်၏ အဖြစ်ဟူသော အနက်သဘောအားဖြင့်။ အနုသေတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗော။ ဣစ္စာလံ ဝစနာယာတိ၊ ကား။ တံ ပုဂ္ဂလံ၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်ကို။(ဝတ္တုံ–ဌ် စပ်။)ဇဝရူပါ၊ ဣသို့ သဘောရှိသော၊ ဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာအယူသည်။ အနုသေတိ၊ ၏။ ဣတိ၊သို့။ ဝတ္တုံ၊ ပြောဆိုခြင်းငှာ။ ယုတ္တံ၊ သင့်၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော ဝါရတို့ဌ်။ ဇေ(ဇော)၊ ဣ အစီအရင်သည်။ နယော၊ တည်း။

ပန၊ ကား။ အရူပိန္တိ ဏ္ဍော၊ ပါဋ္ဌ်ဌ်။ အရူပကသိဏလာဘီ၊ ရူပ်မဟုတ် သော အာကာသကသိဏစျာန်ကိုရခြင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သို့။(အနုသေတိ–ဌ်စပ်။) ဝါ–တနည်း။(အရူပကွန္ဒဂေါ စိရံ၊ နာမ်ခန္ဓာဟူသောကျက်စားရာအာရုံရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သို့။(အနုသေတိ–ဌ်စပ်။)ဣတိ ဝေ၊ သို့။ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ဏ္ဍော ဝတာ၊ ဣမိမ္ဗုအတ်ိုင်းအရှည်ရှိသော ပါဋ္ဌိတော်အစဉ်ဖြင့်။ လာတိနော၊စျာန်ကို

လာတိနော စဏ္ဍာရော။ ။ရူပကသိဏာဒိလာဘဝသေန၊ ရူပကသိဏ အစရှိ သော ဈာန်ကို ရှင်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ တံ တံ ဒိဋ္ဌိဝါဒ၊ ထိုထို ဝိစ္ဆာအယူကို။ သယ ဓေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ ပရိကပ္ပေတွာ၊ ကြံဆ၍။ တံ၊ ထို မိစ္ဆာအယူကို။ အာ ဒါယ၊ ယူ၍။ ပဂ္ဂယှ၊ ချီမြှောက်၍။ ပညာပနကာ၊ ဘုတပါးကို သိစေတတ်ကုန် သော။ စဏ္ဍာရော ဒိဋ္ဌိဂတိကာ။

ရခြင်းရှိကုန်သော်။ စတ္တာရော၊ လေးယောက်သော် မိစ္ဆာအယူရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ လည်းကောင်း။ တေသံ၊ ထို လာဘီပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ အန္ဓေ ဝါသိကာ၊ အနိုးနေ တပည့် ဖြစ်ကုန်သော။ စတ္တာရော၊ တို့လည်းကောင်း။ တက္ကိကာ၊ ကြုံဆ ခြင်းရှိကုန်သော။ စတ္တာရော၊တို့လည်းကောင်း။ တေသံ၊ ထို တက္ကိကပုဂ္ဂိုလ် တို့၏။ အန္ဓေ ဝါသိကာ၊ ကုန်သော။ စတ္တာရော၊ တို့လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ အတ္ထတော၊ အနက်သဘောအားဖြင့်။ သောဌသ၊ တကျိပ်ခြောက် ယောက်ကုန်သော။ ဒိဋ္ဌိဂတိကာ၊ မိစ္ဆာအယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဝါ၊ တို့ကို။ ဒဿိတာ၊ ပြဆပ်ပြီးကုန်သည်။ ဟောန္တိ။[ပါဠိတော်၌ ပုဂ္ဂိုလ်လေး ယောက်သာ တိုက်ရိုက်လာသော်တည်း ရထိုက်သော်အနက်သဘောအားဖြင့် ကား ၁၆-ယောက် ပြပြီးသားဖြစ်သည် ဟူလို။]

နအတ္တပညတ္တိအမှင့်

၁၁၉။ ဝေါ၊ သို့။ ဝါ၊ဖြင့်။ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အတ္တာနံ၊ အတ္တကို။ ပညပေန္တိ၊ ပညတ်ကြကုန်၏။ တေ၊ ထို အတ္တ ပညတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ဒဿေတုံ၊ ပြတော်မူပြီး၍။ (ဒဿေတုံ အာဟ-၌ စပ်။) ဣဒါနိ၊ ၌။ ယေ၊ တို့သည်။ (အတ္တာနံ၊ ကို။)နှ ပညပေန္တိ၊ မပညတ်ကြ ကုန်။ တေ၊ ထို အတ္တ မပညတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ဒဿေတုံ၊ဌာ။ ကိတ္တာ ဝတာ စ အာနန္ဒာတိ အာဒိ၊ ကို။ (ဘဂဝါ။) အာဟ၊ ပြီ။ ပန၊ ပရိ ဟာရကို ဆိုဦးအုံ့။ ကေ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ (အတ္တာနံ၊ ကို။)နှ ပည

တေသံ အန္ဓေ ဝါသိကာ။ ။တေသံ လာဘီနှံ့ ဝါဒ် ပစ္စက္ခတော, ပရမ္မရာယ စ ဥဋ္ဌဟေတ္ဝာ၊ မူလဆရာကြီးတို့၏အထံ၌ ကိုယ်တိုင် မျက်မှောက်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဆရာအဆက်ဆက် အားဖြင့်လည်းကောင်း သင်ယူ၍။ တဏှေ ဝ နံ ခမိတ္ဝာ၊ နှစ်သက်၍။ ရောစေတ္ဝာ နှစ်သက်၍။ ပညာပနကာ စတ္တာရော၊ မိစ္ဆာအယူရှိသူ လေးယောက်။

တက္ကိကာစတ္တာရော။ ။ကသိဏဇ္ဈာနသမာ အလာဘီနော (မရကုန်ပဲ။) ကေဝလံ တက္ကနဝသေနေ (သင်ယူခြင်းမဖက် သက်သက် ကြုံဆခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်သာ။) ["''အတ္တသည် ရှိရမည် ကျဉ်းငယ်ရမည်''ဟုလည်းကောင်း အတ္တသည် ရှိလည်း ရှိရမည် ''အနန္တ''ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ''ရှုပ်ဆွယ်မရှိရ''ဟူ၍လည်းကောင်း ကြုံဆခြင်း အား ဖြင့်။] ယထာဝုတ္တေ စတ္တာရော ဒိဋ္ဌိဝါဒေ သယမေဝ အဘိနိဝိသာ (စွဲမြဲစွာ နှလုံး သွင်း၍။) ဝဋ္ဋယ ဒ္ဌိတာ စတ္တာရော။ [တေသံ အန္ဓေ ဝါသိကာလည်း နည်းတူ။-ဒ္ဌိကာ။]

ပေန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ (ဣတိ၊ ဤကား အမေးတည်း။) တာဝ၊ ဗဟုသုတ အာရဒ္ဓဝိပဿက ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှ ရှေးဦးစွာ။ (နိဒ္ဒိဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။) သမ္ဗေ၊ ကုန်သော။ အရိယ ပုဂ္ဂလာ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ (အတ္တာနံ။) နပညပေန္တိ၊ ကုန်။ စ၊ ဆက်။ ယေ၊ တို့သည်။ ဗဟုသုတာ၊ များသောသုတရှိကုန်၏။ [ဗဟုသုတ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ပြလိုမှု "တိပိဋကဓရာ" စသည်တို့ကိုမိန့်။] တိပိဋကဓရာ၊ပိဋကသုံးပုံကိုဆောင်ကုန်သည်လည်းကောင်း။ ဒွိပိဋကဓရာ၊ ပိဋကနှစ်ပုံကိုဆောင်ကုန်သည်လည်းကောင်း။ ဧကပိဋကဓရာ၊ပိဋကတပုံကိုဆောင်ကုန်သည်လည်းကောင်း။ အန္တမသော၊ အောက်ထစ်ဆုံးအားဖြင့်။ ဧကနိကာယမ္ပိ၊ တခုသော နိကာယ်ကိုသော်လည်း။ သာဓုကံ၊ စွာ။ ဝိနိစ္ဆိနိတ္မာ၊ ဆုံးဖြတ်၍။ ဥဂ္ဂဟိတဓမ္မကထိကော၊ သင်ယူအပ်ပြီးသော ဓမ္မကထာရှိသော။ ဝါ၊ ဓမ္မကထာကို သင်ယူပြီးသော။ (ပုဂ္ဂလော) ပိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း။ အာရဒ္ဓဝိပဿကော၊ အားထုတ်အပ်ပြီးသော ဝိပဿနာရှိသော။ ပုဂ္ဂလော ပိ၊ သည်လည်းကောင်း။ (ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။) တေ၊ ထို ဗဟုသုတ အာရဒ္ဓဝိပဿက ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ (အတ္တာနံ။) နပညပေန္တိယေဝ၊မပညတ်ကုန်သည်သာ။ (ဣတိ၊ ဤကား အဖြေတည်း။) [ဝိပဿနာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း ရုပ်နာမ်ဟူသည်မျှကို "အနိစ္စ....ဒုက္ခ....အနတ္တ"ဟု ရှုနေသော ကြောင့် "အတ္တ"ဟု မပညတ်တော့။]ဟိ၊ မှန်။ ဧတေသံ၊ ဤ ဗဟုသုတ အာရဒ္ဓဝိပဿကပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ပဋိဘာဂ ကသိဏော၊ ပဋိဘာဂကသိုဏ်းဌ်။ ပဋိဘာဂကသိဏ မိစ္ဆေဝ၊ ပဋိဘာဂကသိုဏ်း ဟူ၍သာ။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အရှုပကွန္ဓေသု စ၊ နာမ်ခန္ဓာတို့ဌ်လည်း။ အရှုပကွန္ဓာ ဣစ္ဆေဝ၊ နာမ်ခန္ဓာတို့ဟူ၍သာ။ (ဉာဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။)

အတ္တသမနုပဿနာအဖွင့်

ဝ၂၁။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝါ၊ ဖြင့်။ ယေ၊ တို့သည်။ (အတ္တာနံ၊ ကို။) နပညပေန္တိ၊ ကုန်။ တေ၊ ထို အတ္တကို မပညတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ဒဿေတွာ၊ ၍။ ဣဒါနိ၊ ဌ်။ ယေ တေ၊ တို့သည်။ (အတ္တာနံ။) ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထို အတ္တကို ပညတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ယသ္မာ၊ ကြောင့်။

အတ္တမစ္ဆဲလမ်းသောပုဂ္ဂိုလ်များ။ ။အရိယာဝုဂ္ဂိုလ်များသည် သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ပယ်ပြီးဖြစ်၍ "အတ္တဟု အယူမရှိတော့၊ ပိဋကကို အဓိဋ္ဌါယ်နှင့်တကွ နိကာယ်တရပ်မျှဖြစ်စေ ကောင်းစွာတတ်ကျွမ်းသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း ရုပ်နာမ်ဓမ္မကို "အတ္တ"ဟု အယူမရှိတော့။ ပိဋက မတတ်ကျွမ်းသော်လည်း ဆရာများ၏နည်းလမ်းအရ "အနိစ္စ.... ဒုက္ခ....အနတ္တ" 'ဟု မှန်ကန်စွာရှုမြင်နိုင်သော ဝိပဿနာ အားထုတ်သူသည်လည်း ရုပ်နာမ်ဓမ္မကို "အတ္တ"ဟု အယူမရှိတော့။

ဒိဋ္ဌိဝသေန၊ ဒိဋ္ဌိ၏အစွမ်းဖြင့်။ သမနုပဿိတ္ဟာ၊ အဖန်ဖန်ရှု၍။ ပညာပေန္တိ။ စ၊ ဆက်။ နောသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ သာ သမနုပဿနာ၊ထို အဖန်ဖန်ရှုခြင်းသည်။ ဝိသတိဝတ္ထုကာယ၊ နှစ်ဆယ်သော တည်ရာရှိသော။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိယာ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၏။ ဝါ၊ ကို။ အပ္ပဟီနတ္တာ၊ မပယ်အပ်သေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဟောတိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ (သမနုပဿနာ၏ သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို မပယ်အပ်သေးသည့်အတွက် ,ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။) ဝိသတိဝတ္ထုကံ၊ နှစ်ဆယ်သော တည်ရာရှိသော။ တံ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ,ကို။ ဒဿေတုံ၊ ဌာ။ ပုန၊ ဖန်။ ကိတ္တာဝတာ စ အာနုန္ဒာ တိ အာဒိ မဟာ။

တတ္ထ၊ ထို ကိတ္တာဝတာ စ အာနန္ဒ အစရှိသောပါဠိရပ်၌။ ဝေဒနံ ဝါ ဟိတိ ဣမိနာ၊ ဟူသော ဤပါဠိဖြင့်။ ဝေဒနာကွန္ဓဝတ္ထုကာ၊ ဝေဒနာကွန်းဟူသော တည်ရာရှိသော။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ ကို။ ကထိတာ၊ ပြီ။ အပ္ပဋိသံဝေဒနော မေ အတ္တာတိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ ရူပကွန္ဓဝတ္ထုကာ၊ ရူပကွန်းဟူသော တည်ရာရှိသော။ (သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ကို။ ကထိတာ၊ပြီ။)အတ္တာ မေ ဝေဒိယတိ ဝေဒနာဝမ္မော ဟိ မေ အတ္တာတိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ သညာသင်္ခါရဝိညာဏကွန္ဓဝတ္ထုကာ၊ သညာကွန်းနှင့် သင်္ခါရကွန်းနှင့် ဝိညာဏ်ကွန်းနှင့် ဟူသော တည်ရာရှိသော။ (သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ကထိတာ။) ဟိ၊ မှန်။ ဣဒံ ခန္ဓတ္တယံ၊ ဤ သညာကွန်းနှင့်စသော ခန္ဓာသုံးပါးအပေါင်းသည်။ ဝေဒနာသမ္ပယုတ္တတ္တာ၊ ဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝေဒယတိ၊ ခံစားတတ်၏။ စ၊ ဆက်။ တေသု၊ ဤ သညာကွန်းနှင့် စသော ခန္ဓာသုံးပါး၏။ ဝေဒနာဝမ္မော၊ ခံစားခြင်းသဘောသည်။ အဝိပ္ပယုတ္တသဘာဝေါ၊ မုဂ္ဂေမက္ခာ ယှဉ်သော သဘောတည်း။

အပ္ပဋိသံဝေဒနော။ ။"အပ္ပဋိသံဝေဒနော မေ အတ္တာ၊ ငါ၏ အတ္တသည် ခံစားခြင်းမရှိ"ဟု အတ္တ၏ ဝေဒဂအဖြစ်ကို ပယ်လိုက်လျှင် ဝေဒနာကိုအမှီးပြု၍ အတ္တ၏ သဏ္ဌာနနက အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း အစေတနက အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း အဝိဇာနနက အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း ပယ်ပြီးဖြစ်တော့၏၊ ထို့ကြောင့် "ရူပကွန်ဓဝတ္ထုကာ (သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ကထိတာ။)" ဟု မိန့်သည်။ [အပ္ပဋိသံဝေဒနောတိ ဝေဒဂဘာဝ ပဋိက္ခေပမုခေန သဏ္ဌာနနာဒိဘာဝေါ ဝိ ပဋိက္ခိတ္တော ဟောတိ တဒဝိနာဘာဝတောတိ အာဟ "ဣမိနာ ရူပကွန္ဓဝတ္ထုကာ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ကထိတာ"တိ။—ဋီကာ။]

ဝေဒနာဝမ္မော။ ။"ဝေဒနာဝမ္မော ဟိ မေ အတ္တာ၊ ငါ၏အတ္တသည် ဝေဒနာဝမ္မ (ခံစားခြင်းသဘော) ရှိ၏"ဟု ဆိုသောကြောင့် ဝေဒနာကိုမရ၊ ဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သော "သညာ သင်္ခါရ ဝိညာဉ်" ဟူသော ခန္ဓာသုံးပါးသာ ရ၏။"ထို့ကြောင့် "သညာသင်္ခါရ ဝိညာဏကွန္ဓဝတ္ထုကာ (သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ကထိတာ။) ဟု မိန့်သည်။

၁၂၂။ ဣဒါနိ၊ ဌ။တတ္ထ၊ထိုဝါဒတို့ဌ။ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို။ ဒယော့ဘွော၊ ကြောင့်။ တတြာ နန္ဒာ တိ အာဒိ မာဟ။ တတ္ထ၊ ထိုတတြာ နန္ဒ အစ ရှိသော ပါဠိရပ်ဌ။ တတြာတိ၊ ကား။ တိသု၊ ကုန်သော။ တေသု ဒိဋ္ဌိ ဂတိကေသု၊ ထို မိစ္ဆာအယူရှိသူတို့တွင်။ ["ဝေဒနာ မေ အတ္တာ တိ၊ ဝေ ဒနာသည် ငါ၏ အတ္တ"ဟု ယူသော ပုဂ္ဂိုလ်၊ "အပ္ပဋိသံဝေဒနော မေ အတ္တာတိ၊ ငါ၏အတ္တသည်ခံစားခြင်းမရှိ"ဟု ယူသောပုဂ္ဂိုလ်၊ ဝေဒနာဝမ္မော မေ အတ္တာတိ၊ ငါ၏အတ္တသည် ခံစားခြင်းသဘောရှိ၏" ဟု ယူသောပုဂ္ဂိုလ်၊ ဤ ပုဂ္ဂိုလ်သုံးယောက်တို့တွင် "ယော သော"ဌ စပ်။] ယသ္မိံ အာနန္ဒ သမယေတိအာဒိ၊အစရှိသော ပါဠိရပ်ကို၊ (ဝုတ္တံ-ဌ စပ်။)ယောယော-အကြင် အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ယံယံဝေဒနံ—အကြင်အကြင်ဝေဒနာကို၊အတ္တာတိ၊ ဟူ၍။ သမနုပဿတိ၊၏။ တဿတဿ၊ထိုထို ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ (တဿ တဿ) အတ္တနော၊ ထိုထို အဖန်ဖန်ရှိအပ်သော ဝေဒနာဟူသော အတ္တ၏။ ကဒါစိ၊ တရံတခါ ဌ။ ဘာဝံ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းကို။ (သမနုပဿတိ၊ ၏။ ဝါ၊ အဖန်ဖန်ရှုရှု ရောက်၏။) ကဒါစိ၊ ဌ။ အဘာဝံ၊ တင်ရှားမဖြစ်ခြင်းကို။ (သမနုပဿတိ၊ ၏။ ဝါ၊ ၏။) ဣတိဝေမာဒိဒေါသဒဿနတ္ထံ၊ ဤသို့ အစရှိသောအပြစ်ကို ပြခြင်း အကျိုးငှာ။ (ဘဂဝတာ။) ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

၁၂၃။ အနိစ္စာဒီသု၊ အနိစ္စအစရှိသောပုံတို့ဌ။ (အတ္ထော ဝေ ဝေဒိ တဗ္ဗော။) ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်ပြီး၍။ အဘာဝတော၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ အနိစ္စာ၊ အနိစ္စတည်း။ ဧဟိ ဧဟိ ကာရဏေဟိ၊ ထိုထို အကြောင်းတို့သည်။ သင်္ခမ္မ၊ ကောင်းစွာရောက်၍။ သမာဂမ္မ၊ ကောင်းစွာရောက်၍။ ["ရှေးကံ ပေါင်းဆုံ၍" ဟု အနက်ပေးကြ၏။ ကံစသောအကြောင်းတို့သည် ၂-ပါး ၃-ပါးမပေါင်းကြ၊ ကိုယ်အကြောင်းက ကိုယ်အကျိုးကို ပြုကြသည်။ ထိုသို့ ပြုရာ၌ အကြောင်းတရားက ရောက်လာသကဲ့သို့ဖြစ်သောကြောင့် "သင်္ခမ္မ" ဟု ဆိုသည်။] ကတာ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ သခ်တာ၊ သခ်တတည်း။

တတ္ထဒေါသံ ဒယော့ဘွော။ ။တတ္ထကို "တေသု ဝါရေသု"ဟု ဋီကာအဖွင့် ဆိုရ၏။ ဝါရတို့၌ အပြစ်ပြသည်မဟုတ် အယူဝါဒတို့၌ အပြစ်ပြသောကြောင့် "တေသု ဝါဒေသု"ဟု ဋီကာပါဌ်ရှိသင့်မည် ထင်သည်။

ကဒါစိ ဘာဝံ, အဘာဝံ။ ။သုခဝေဒနာဖြစ်ခိုက် "အတ္တ" ဟုရှိအပ်သော သုခ ဝေဒနာကို "ကဒါစိ ဘာဝ" ဟုဆို၍ ဒုက္ခ အဒုက္ခ မသုခဝေဒနာကို "ကဒါစိ အ ဘာဝ" ဟု ဆိုသည်။ ဒုက္ခဝေဒနာကို ခံစားခိုက်၌လည်းကောင်း အဒုက္ခ မသုခ ဝေဒနာကို ခံစားခိုက်၌လည်းကောင်း ကျွန်နှစ်ပါး၏ အဘာဝဖြစ်ပုံကို သိပါ။

တံ တံ ပစ္စယံ၊ ထိုထို အကြောင်းကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ စွဲ၍။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဣတိ ဏေနေ၀၊ အကြောင်းကြောင့်သာ။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်။ ဣတိ ကြောင့်။ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပန္နာ၊ တည်း။ ခယောတိ အာဒိ၊ ခယောအစရှိသော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောပုဒ်အပေါင်းသည်။ ဘဂ်ဿ၊ ဘင်၏။ ဝေ၀စနံ၊တည်း။ ဟိ၊ မှန်။ (တနည်း) ဟိ (ယသ္မာ)၊ ကြောင့်။ ယံ၊ အကြင် တရားသဘောသည်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ပျက်၏။ တံ၊ ထို တရားသဘောသည်။ ခီယတိ ပိ၊ ကုန်လည်းကုန်၏။ ဝယတိ ပိ၊ ပျက်လည်းပျက်၏။ ဝိရဇ္ဇတိ ပိ၊ မတပ်မက်လည်း မတပ်မက်။ နိရုဇ္ဈတိ ပိ၊ ချုပ်လည်းချုပ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ခယဓမ္မာတိ အာဒိ၊ ကို။ (ဘဂ၀တာ။) ဝုတ္တံ။

ဗျဂါ မေ တိ၊ ကား။ ဝိ အဂါ၊ ကင်းပြီ။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ ဗျဂါ၊ မည်၏။ [ဝိပုဗ္ဗ ဂမု၊ အာ၀ိဘာ၀၊ ဂမကို ဂါပြု။] မေ၊ ၏။ အတ္ထာ၊ သည်။ ဝိဂတောတိ၊ ကင်းပြီ။ နိရုဒ္ဓေ၊ ချုပ်ပြီ။ ဣတိ အတ္ထော။ ပန၊ ပရိဟာရ ။ပ။ ဆိုဦးအံ့။ ကေ၊ သော ၀၊ တယောက်တည်း၏ပင်။ ကိသု ပိ၊ ကုန်သော။ ကာ၊ လေသု၊ ကာ၊ လတ္ထိ ၌။ သော၊ ဤ ခံစားခြင်းသဘောသည်။ မေ၊ ၏။ အတ္ထာ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ ဤ အယူသည်။ ဟောတိ ကိံ၊ ဖြစ်သလော။ ဣတိ၊ ဤကား အမေးတည်း။ ပန၊ အဖြေကား။ (ကေ၊ သော ၀၊ ပင်။ ကိသု ပိ၊ ကုန်သော။ ကာ၊ လေသု၊ တ္ထိ ၌။ သော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ အတ္ထာ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သည်။) ကိံ နု ဘ၀ိဿတိ၊ အဘယ်မှာ မဖြစ်ပဲ ရှိအံ့နည်း။ (ဘ၀တိယေ၀၊ ဖြစ်နိုင်သည်သာ။) ဟိ၊ မှန်။ ဒိဋ္ဌိဂတိကဿ၊ မိစ္ဆာအယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ထုသဂုသိမ္ပိ၊ ဖွဲ့အစုဌ ၌ နိက္ခိတ္တခါဏုကသော ၀၊ စိုက်ထားအပ်သော သစ်ငုတ်၏ကဲ့သို့။ နိစ္စလတာ နာမ၊ မလှုပ်ရှားသည်၏ အဖြစ်မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝနမက္ကဋ္ဌော ဝိယ၊ တော မျောက်ကဲ့သို့။ အည်း၊ အခြားသော အရာကို။ ဂဏှာတိ၊ ယူ၏။ အည်း၊ အခြားသော အရာကို။ မုဉ္စတိ၊ လွှတ်၏။

အနိစ္စသုခဒုက္ခ ၀ေါကိဏ္ဏန္တိ၊ ကား။ ဝိ ယေ သေန၊ သုခ အစရှိသည်တို့၏ အထူးအားဖြင့်။ တံ တံ ၀ေဒနံ၊ ထိုထို ၀ေဒနာကို။ အတ္ထာ တိ၊ ဟူ၍။ သမနုပဿန္တော၊ အဖန်ဖန်ရှုသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အနိစ္စ ဣ ၀၊ အနိစ္စလည်းဖြစ်သော။ သုခ ဣ၊ သုခလည်းဖြစ်သော။ ဒုက္ခ ဣ၊ ဒုက္ခလည်းဖြစ်သော။ အတ္ထာနံ၊ ကို။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ [သုခ ဣ ဒုက္ခ ဣ ဘာတိ ဘ ဣ စသဒ္ဒေန အဒုက္ခမသုခံ သင်္ဂဏှာတိ။–ဋီကာ။] အ ဝိ ယေ သေန၊ သုခ ဒုက္ခဟု အထူးမမ သာမညအားဖြင့်။ ၀ေဒနံ၊ ကို။ အတ္ထာ တိ၊ ၍။ သမနုပဿန္တော၊

သည်။ ဝေါကိုဏ္ဍံ၊ ရောပြွမ်းသော။ ဥပ္ပါဒဝယဓမ္မံ၊ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်း သဘောရှိသော။ အတ္တာနံ၊ ကို။ သမနုပဿတိ။ ဟိ၊ မှန်။ ဝေဒနာ၊သည်။ တိဝိဓာ စေဝ၊ သုံးပါးအပြားရှိသည်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပါဒဝယဓမ္မာ စ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်း သဘော ရှိသည်လည်းကောင်း။ (ဟောတိ။) သေ (သော)၊ ဤ မိစ္ဆာအယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တဿ၊ ထို သုံးပါးအပြား ရှိသော ဝေဒနာကိုလည်း။ အတ္တာတိ သမနုပဿတိ။

ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ အယံ၊ ထို မိစ္ဆာအယူရှိသော ;ပုဂ္ဂိုလ်၏ (အယူ အားဖြင့်။) အတ္တာ၊ သည်။ အနိစ္စော စေဝ၊ အနိစ္စသည်လည်းကောင်း။ ကေဝလော၊ တပြိုင်နက်သော ခဏတ္တိ။ ဗဟုနံ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာနံ၊ တို့၏။ ဥပ္ပါဒေါ စ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ ထိုသို့ ဖြစ်ပါလျက်။ သေ (သော)၊ ဤ မိစ္ဆာအယူရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တံ အတ္တာနံ၊ ကို။ အနိစ္စံ၊ ဟူ၍။ အနုဇာနာတိ၊ ခွင့်ပြု၏။ ဝါ၊ ခွင့်ပြုရာ ရောက်၏။ ;ကေဝလော၊ ၌။ ဗဟုနံ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာနံ၊ တို့၏ ။ဥပ္ပ တ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ နု အတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣမမတ္ထံ၊ ဤ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ တသ္မာတိဟာနန္တ ။ပ။ သမနုပဿိတုန္တိ၊ ဟူ၍။ (ဘဂဝ စာ။) ဝုတ္တံ။

၁၂၄။ ယတ္ထ ပနာဝုသောတိ၊ ကား။ ယတ္ထ သုဒ္ဓရူပကွန္ဓေ၊ အကြင် သက်သက်သော ရူပကွန္ဓာ၌။ သဗ္ဗသော၊ ကြွင်းမဲ့ညီသုံ့ အလုံးစုံအားဖြင့်။ ဝေဒယိတံ၊ ခံစားတတ်သော သဘောသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အပိ နု ခေါ တတ္ထာတိ၊ ကား။ ဝေဒနာဝိရဟိတေ၊ ဝေဒနာမဂင်းသော။ တသ္မိံ တာ လဝဏေ ဝါ၊ ထို ထန်းရက်ယပ်ဝန်း၌လည်းကောင်း။ တသ္မိံ ဝါတပါနေ ဝါ၊ ထို လေသောက်ပြတင်း၌လည်းကောင်း။ အသ္မိ၊ ဝါဖြစ်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ အဟံကာရော၊ ငါဟူပြုတတ်သော သဘောသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယ္ယ အပိ နု ခေါ၊ ဖြစ်နိုင်ရာအံ့လော။ ဣတိ အတ္ထော။ တသ္မာတိဟာနန္တာတိ၊ ကား။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သုဒ္ဓရူပကွန္ဓော၊ သည်။ ဥဒ္ဓာယ၊ ထ၍။ အဟံ၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ နု ဝဒတိ၊ မဆို။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ;တေန ပိ၊ ဤ ဆန့်ကျင်ဘက်၏အဖြစ်ကို ပြီးစေခြင်းကြောင့်လည်း။ တေ၊ ဤ ဝေဒနာကို အတ္တဟု အဖန်ဖန်ရှုခြင်းစသောအယူသည်။ နက္ခမတိ၊မနှစ်သက်။ ဣတိ အတ္ထော။

;တေန ပိ တေ နက္ခမတိ။ ။;တေန ဝိရုဒ္ဓတ္တာသာဓနေနာ ဝိ (ဤရှေနောက် ဆန့်ကျင်ဘက်၏အဖြစ်ကို ပြီးစေတတ်သော အကြောင်းကြောင့်လည်းကောင်း။) သမ္ဘေန သဒ္ဓိံ (အချင်းခပ်သိမ်း။) အတ္တနော အဘာဝေန ဝိ (အတ္တ၏ မရှိခြင်းကြောင့်

၁၂၅။ အပိ နု ခေါ တတ္ထ အယ မဟာ မသ္မိတိ သိယာ တိ၊ ကား။ ဝေဒနာဝမ္မေသု၊ ခ်ံစားခြင်း သဘောရှိကုန်သော။ တိသု၊ ကုန်သော။ တေသု ခန္ဓေသု၊ ထိုခန္ဓာတရားတို့တွင်။ ဧကဝမ္မော ပိ၊ တပါးသောတရား သည်လည်း။ (သိယာ–၌ စပ်။) ဝါ၊ ကိုလည်း။ (ဝတ္ထုမ္ဘော–၌ စပ်။) အယံ နာမ၊ ဤ မည်သော တရားသည်။ အဟံ၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ဝတ္ထုမ္ဘော၊ ပြောဆိုထိုက်သည်။ သိယာ အပိ နု ခေါ၊ ဖြစ်ရာအံ့လော။ အထ ဝါ၊ ကား။ ဝေဒနာနိရောဓာ၊ ဝေဒနာ၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာနှင့်။ သဟေဝ၊ တကွသာလျှင်။ နိရုဇ္ဈေသု၊ ချုပ်ကုန်သော။ တိသု၊ ကုန်သော။ တေသု ခ်ံခန္ဓေသု၊ ထိုခန္ဓာတို့တွင်။ အယံ၊ ဤ ခန္ဓာသည်။ အဟံ၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၏။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့သော်လည်းကောင်း။ အဟံ၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၏။ ဣတိ ဝါ၊ လည်းကောင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇေယ္ယ အပိ နု ခေါ၊ ဖြစ်ရာအံ့လော။ ဣတိ အတ္ထော။ အထ၊ မေးတော်မူပြီးရာ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ သသရီသာဏသ၊ ယုန်ချို၏။ တိခိဏဘာဝံ၊ ထက်သည်၏ အဖြစ်ကို။(နှ သမ္ပဋ္ဌိစ္ဆတိ) ဝိယ၊လက်မခံသကဲ့သို့။ (တထာ၊ တူ။) တံ၊ ထို ဝါဟုပြုအပ်သော အတ္တ၏ဖြစ်ခြင်းကို။ အ သမ္ပဋ္ဌိစ္ဆန္တော၊ လက်မခံလိုသည်။ (ဟုတ္မာ။) နောဟေတံ ဘန္တေ အာဟ။ [တန်ဖို“အဟ မသ္မိ”တိ အဟံကာရပ္ပတ္တိ ။–ဋီကာ။]

ဘော်ဝတာ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ဒေသနာအစဉ်ဖြင့်။ ကိံ၊ အာဘယ်တရားသည်။ ဝါ၊ ကို။ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဝဋ္ဋကထာ၊ ဝဋ်နှင့်စပ်သောတရားတော်ကို။ ကထိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ၊ ခဲ့။ ဘဂဝါ။ ဝဋ္ဋကထံ၊ကို။ ကထေန္တော၊ ဟောတော်မူလတ်သော်။ ကတ္ထစိ၊ အချို့အရာ၌။ အဝိဇ္ဇာသီသေန၊ အဝိဇ္ဇာဟူသော အဦးပဓာနဖြင့်။ ဝါ၊ အဝိဇ္ဇာကို ခေါင်းတပ်သဖြင့်။ ကထေသိ၊ ပြီ။ ကတ္ထစိ၊ ၌။ တဏှာ သီသေန၊ တဏှာဟူသော အဦးပဓာနဖြင့်။ ဝါ၊ တဏှာကို ခေါင်းတပ်သဖြင့်။(ကထေသိ။) ကတ္ထစိ၊ ၌။ ဒိဋ္ဌိသီသေန၊ ဒိဋ္ဌိဟူသော အဦးပဓာနဖြင့်။ ဝါ၊ ဒိဋ္ဌိကို ခေါင်းတပ်သဖြင့်။(ကထေသိ။) တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးသော

လည်းကောင်း။) ပဏ္ဍိတာနံ နရ္ဃတိ တေ ဒဿနံ။ [ဤ အတ္တဟူသောအယူကို ပညာရှိတို့ကား မနှစ်သက်။–ဋီကာ။]

အဝိဇ္ဇာသီသေန။ ။အဝိဇ္ဇံ ဥတ္တမင်္ဂံ ကတ္တာ၊ ဦးခေါင်းပြု၍၊ ခေါင်းတပ်၍။ အဝိဇ္ဇာမူခေန၊ အဝိဇ္ဇာကို အဦးပဓာနပြု၍။ ဣတိအတ္ထော။-ဋီကာ။ပဓာနနည်းအားဖြင့် အဝိဇ္ဇာကို ခေါင်းတပ်၍ ဟောတော်မူသည်–ဟူလို။

သီသတ္တိုတွင်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣတော၊ ဤမည်သောတုရား ဤမည်သော စကြာမင်း၏ လက်ထက်မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘ၌။ အဝိဇ္ဇာ၊ သည်။ နာဟောသိ၊ မဖြစ်သေး။ အထ ပစ္ဆာ၊ ထိုမှနောက်ဘ၌(အဝိဇ္ဇာ၊ သည်။) သမဘဝိ၊ စ၍ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ အဝိဇ္ဇာယ၊ ၏။ ပုရိမာ၊ ရှေးဖြစ်သော။ ကောဋ္ဌိ၊ အစ အပိုင်းအခြားသည်။ နပ္ပညာယတိ၊ မထင်ရှား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဠု၊ ဤသို့လည်း။ ဣဒံ၊ ဤ အဝိဇ္ဇာ၏အစ မထင်ရှားခြင်းကို။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အထ စ ပန၊ ထိုသို့ ဆိုအပ်ပါသော်လည်း။ ဣဒပ္ပစ္စယာ၊ ဤ အာသဝေါ တရားဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အဝိဇ္ဇာ၊ သည်။ ပညာယတိ၊ထင်ရှား၏။ ဣတိ ဧवं၊ သို့။ အဝိဇ္ဇာသီသေန၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ ဖြင့်။ ကထိတာ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣတော၊ မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဘဝတဏှာ၊ သည်။ နာဟောသိ၊ သေး။ အထ ပစ္ဆာ၊ ၌။(ဘဝတဏှာ၊ သည်။)သမဘဝိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဝတဏှာယ၊ ၏။ ပုရိမာ၊ သော။ ကောဋ္ဌိ၊ သည်။နပ္ပညာယတိ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဠု၊ လည်း။ ဣဒံ၊ ဤ ဘဝတဏှာ၏အစ မထင်ရှားခြင်းကို။ဝုစ္စတိ၊၏။အထ စ ပန၊ထိုသို့ ဆိုအပ်ပါသော်လည်း။ဣဒပ္ပစ္စယာ။ ဤ ဝေဒနာဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဘဝတဏှာ၊ သည်။ ပညာယတိ၊ ၏။ ဣတိ ဧवं၊ သို့။ တဏှာသီသေန၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ ဖြင့်။ ကထိတာ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣတော၊ မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဘဝဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ နာဟောသိ၊ သေး။ အထ ပစ္ဆာ၊ ၌။ (ဘဝဒိဋ္ဌိ၊ သည်။) သမဘဝိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဝဒိဋ္ဌိယာ၊ ၏။ ပုရိမာ၊ သော။ ကောဋ္ဌိ၊ သည်။ နပ္ပညာယတိ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဠု၊ လည်း။ ဣဒံ၊ ဤ ဘဝဒိဋ္ဌိ၏ အစ မထင်ရှားခြင်းကို။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အထ စ ပန၊ လည်း။ ဣဒပ္ပစ္စယာ၊ ဤ တဏှာဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဘဝဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ပညာယတိ။ ဣတိ ဧवं၊ သို့။ ဒိဋ္ဌိသီသေန၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ ဖြင့်။ ကထိတာ။ ဣဓာပိ၊ ဤသုတ်၌လည်း။ ဒိဋ္ဌိသီသေနေव၊ ဖြင့်သာ။ ဝါ၊ ဖြင့်သာ။ ကထိတာ၊ ပြီ။

ဟိ၊ မှန်။ ဒိဋ္ဌိဂတိကော၊ သည်။ သုခါဒိဝေဒနံ၊ သုခအစရှိသော ဝေဒနာကို။ အတ္တာတိ၊ ဟူ၍။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ အဟံကာရမမံကာရပရာမာသ

ကောဋ္ဌိ နပ္ပညာယတိ။ ။"အသုကဿ နာမ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ စက္ကဝတ္တိနော ဝါ ကာလေ အဝိဇ္ဇာ ဥပ္ပန္နာ၊ နု တတော ပုဗ္ဗေ အတ္ထိ"တဲ့ အဝိဇ္ဇာယ အာဒိ မရိယာဒါ(ကောဋ္ဌိ၏အဖွင့်။) အပ္ပဋိဟတဿ၊ အပိတ်အပင်မရှိသော။ မမ သမ္ဗဿ္ဌတ ညာဏဿာပိ နု ပညာယတိ၊ (ကသ္မာ၊) အဝိဇ္ဇမာနတ္တာဝေ၊ မရှိသည်၏အဖြစ် ကြောင့်တည်း။ ဣတိ အတ္ထော။–ဋီကာ။

ဝသေန၊ ငါဟု မာနကိုပြုခြင်း ငါ့ဥစ္စာဟု တဏှာကို ပြုခြင်း မှားမှား ယွင်းယွင်း သုံးသပ်ခြင်းဟူသော ဒိဋ္ဌိ၏ အစွမ်းဖြင့်။ သမ္မာဝေယျာနိုဂတိ ဝိညာဏဋ္ဌိတိ သတ္တာဝါသေသု၊အလုံးစုံသောဘဝ အလုံးစုံသောယောနိ အလုံး စုံသောဂတိ အလုံးစုံသော ဝိညာဏဋ္ဌိတိ အလုံးစုံသော သတ္တာဝါသတ္တိတွင်။ တတော တတော၊ ထိုထိုဘဝ ယောနိ ဂတိ ဝိညာဏဋ္ဌိတိ သတ္တာဝါသမှ။ စဝိတ္တာ၊ စုတေ၍။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုဘဝ ယောနိ ဂတိ ဝိညာဏဋ္ဌိတိ သတ္တာဝါသ၌။ ဥပပဇ္ဇိတ္ဝာ၊ ဖြစ်လျက်။ မဟာသမုဒ္ဒေ၊ ၌။ ဝါတုက္ခိတ္တ နာဝါ ဝိယ၊ လေသည် တိုက်လွှင့်အပ်သော လေကွဲသို့။ သတတံ၊ အမြဲ။ သမိတံ၊ မပြတ်။ ပရိဘ္ဇမတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်လည်၏။ ဝါ၊ ချာချာလည် ၏။ ဝဋ္ဋတော၊ ဝဋ်မှ။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဥက္ခိပိတုံ ယေဝ၊ မြှောက် ခြင်းငှာပင်။ ဝါ၊ ဖော်ခြင်းငှာပင်။ နု သက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။

၁၂၆။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ။ ပစ္စယာကာရမှဋ္ဌဿ၊ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဋ္ဌ ဟေဝေသော။ ဒိဋ္ဌိဂတိကဿ၊ ၏။ (ဝဋ္ဋ–ဋ္ဌ စပ်။) ဘွဲ့ကေန၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ကထာမဂ္ဂေန၊ စကားတော်အစဉ်ဖြင့်။ ဝဋ္ဋ၊ ဝဋ် တရားကို။ ကထေတွာ၊ ၍။ ဣဒါနိ၊ ဋ္ဌ။ ဝိဝဋ္ဋ၊ ဝဋ်မှလွတ်သော နိဗ္ဗာန် ကို။ ကထေန္တော၊ ကြောင့်။ ယတော ခေါ ပန အာနန္ဒ ဘိက္ခုတိအာဒိ မာဟ။

စ ပန၊ အုံ့။ တံ ဝိဝဋ္ဋကထံ၊ ထို ဝဋ်မှလွတ်သော နိဗ္ဗာန်တရားစကား ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဒေသနာသု၊ တို့၌။ ကုသလတ္တာ၊ ကျမ်းကျင်တော် မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ [“ဒေသနာသု ကုသလတ္တာ၊ ဒေသနာတို့၌ လွန် စွာ ကျမ်းကျင်တော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်” ဟုလည်း အနက်ပေးသင့် ၏။] ဝိယာဒ္ဌကမဒ္ဒဿနံ၊ စွန့်လွှတ်အပ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းရှိသော။ နဝကမ္မာဒိ-

---

ပစ္စယာကာရ။ပ။ဝိဝဋ်ဋ်။ ။ပစ္စယာကာရမှဋ္ဌသောတို့ ဘုတကထန-မေတ်၊ ပစ္စယာ ကာရမှဋ္ဌသသည် ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း ပြောဆိုကြောင်း စကားတည်း။ နု ဝိသေ သနံ၊ ပစ္စယာကာရမဟုတ်သော ဒိဋ္ဌိဂတိက ရှိသောကြောင့် ဝိသေသနပြုသည်မဟုတ်။ သမ္ဘော ဝိ ဟိ ဒိဋ္ဌိဂတိကော ပစ္စယာကာရမှဋ္ဌော ဧဝါတိ၊ ဆိုလိုရင်းကား...ဒိဋ္ဌိဂတိက မှန်သမျှသည် ပစ္စယာကာရ၌ မှဋ္ဌချည်းသာတည်း။ သဒ္ဒါကျမ်းတို့၌ကား ပစ္စယာ ကာရမှဋ္ဌသကို “ဘုတကထန ဝိသေသန”ဟုပင် နာမည်တပ်၏။ နဝိသေသနံဖြင့် “ဗျဝ ဩဒက ဝိသေသန မဟုတ်”ဟု ကန့်ပါ။ ဝိ ဝဋ်ဋ် ကထေန္တောတို့ ဝဋ္ဋတော ဝိနိမုတ္တောဟု။ (“ဝ”ကို “ဝိနိမုတ္တ”ဟု ဖွင့်သည်။) ဝိမောက္ခော၊ ဝဋ်မှလွတ်သော နိဗ္ဗာန်။–ဋီကာ။

ဝသေန၊ နဝကမ္မ အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ [အာဒိဖြင့် ဥဒ္ဒေသ ပရိ ပုစ္ဆာ စသည်ကိုယူပါ။] ဝိကွဲတွေ့ပုဂ္ဂလ၊ ပျံ့လွင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အနာမသိ တာ၊ သုံးသပ်တော်မမူပဲ။ ကာရကာ၊ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ သြဝါဒကို ပြုကျင့် လိုက်နာသော။ သတိပဋ္ဌာန ဝိဟာရိနော၊ သတိပဋ္ဌာန်ဖြင့် နေလေ့ရှိသော။ ပုဂ္ဂလသေ၊ ၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ ဝါ၊ စပ်သဖြင့်။ အာရဘန္တော၊ အားထုတ်တော်မူလိုသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နေဝ။ပ။သမနုပဿီတိ အာဒိ မာဟာ။

ဟိ၊ မှန်။ ဧဝရူပေါ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အတီတာ နာဂတ ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ [အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော။ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ၊ အဇ္ဈတ္တ မူလည်းဖြစ်သော။ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ၊ ဗဟိဒ္ဓမူလည်း ဖြစ်သော။ သြဠာရိကံ ဝါ၊ ကြမ်းသည်မူလည်း ဖြစ်သော။ သုခုမံ ဝါ၊ သိမ်မွေ့သည်မူလည်း ဖြစ် သော။ ဟီနံ ဝါ၊ ယုတ်ညံ့သည်မူလည်း ဖြစ်သော။ ပဏီတံ ဝါ၊ မွန် မြတ်သည်မူလည်း ဖြစ်သော။ ယံ ဒူရေ ဝါ၊ အကြင် အဝေးဌာန်မူလည်း ဖြစ်သော။ ယံ သန္တိကေ ဝါ၊ အကြင်အနီးဌာန်မူလည်း ဖြစ်သော။ ယံ ကိဉ္စि၊ အမှတ်မရှိ ကြွင်းမဲ့ဥဿုံ အလုံးစုံသော။ ရူပံ၊ ရူပ်သည်။ (အတ္ထိ။) သဗ္ဗံ၊ သော။ (တံ) ရူပံ၊ ကို။ အနိစ္စတော၊ အားဖြင့်။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်း ခြားမှတ်သား၏။ ဧကံ၊ တမျိုးသော။ သမ္မသနံ၊ အနိစ္စဟု သုံးသပ်ကြောင်း ဉာဏ်သည်။ (ဟောတိ။) ဒုက္ခတော၊ အားဖြင့်။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ၏။ ဧကံ၊ သော။ သမ္မသနံ၊ ဒုက္ခဟု သုံးသပ်ကြောင်း ဉာဏ်သည်။ (ဟောတိ။) အနတ္တတော၊ အားဖြင့်။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ၏။ ဧကံ၊ သော။ သမ္မသနံ၊ အတ္တဟုသုံးသပ်ကြောင်း ဉာဏ်သည်။ (ဟောတိ။) [ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ္ဂပါဠိ မဟာ ဝဂ် သမ္မသန နိဒ္ဒေသ။] ဣတိ အာဒီနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တသ၊ သော။ သမ္မသနဉာဏသ၊ ၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်။ သဗ္ဗဓမ္မေသု၊ အလုံးစုံသောတရားတို့၌။ ပဝတ္တတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝေဒနံ၊ ကို။ အတ္တာတိ၊ ဟူ၍။ နေဝ သမနုပဿတိ၊ မရှုတော့။ အညံ၊ ဝေဒနာမှ တပါးသော သညာစသည်ကို။ (အတ္တာတိ၊ ဟူ၍။) နေ (သမနုပဿတိ)၊ တော့။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝေါ၊ သို့။ အသမနုပဿန္တော၊ လတ် သော်။ လောကေ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ဟူသောလောကတွင်။ ကိဉ္စि၊ ဘာကိုမျှ၊ နေ ဥပါဒိယတိ၊ တဏှာ မာန ဒိट्ठိတို့ဖြင့် ကပ်၍ မယူတော့။ ဝါ၊ မစဲ့လမ်း တော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခန္ဓလောကာဒိတောဒေ၊ ခန္ဓလောက အစရှိသော အပြားရှိသော။ လောကေ၊ ၌။ ရူပါဒီသု၊ ရူပ်အစရှိကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့တွင်။ ကိဉ္စိ၊ သော။ ကေဓမ္မမ္မိ၊ တခုသော တရားကိုလည်း။ အတ္တာတံ ဝါ၊

အတ္တဟူ၍လည်းကောင်း။ အတ္တနိယန္တိ ဝါ၊ အတ္တ၏ ဥစ္စာဟူ၍လည်းကောင်း။ နု ဥပါဒိယတိ၊ တော့။

အနုပါဒိယံ နု ပရိတသ္သတိတိ၊ ကား။ အနုပါဒိယန္တော၊ မစ္ဆဲလမ်းလတ်သော်။ တဏှာဒိဋ္ဌိမာနပရိတဿနာယ ပိ၊ အဖန်ဖန် တောင့်တတတ်သော တဏှာ ဒိဋ္ဌိ မာနဖြင့်လည်း။ နု ပရိတဿတိ၊ မတောင့်တတော့။ အပရိတဿန္တိ၊ ကား။ အပရိတဿမာနော၊ မတောင့်တလတ်သော်။ ပစ္စတ္တညော ပရိနိဗ္ဗာယတိတိ၊ ကား။ အတ္တနာ ဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ ကိလေသပရိနိဗ္ဗာနေန၊ ကိလေသာတို့၏ငြိမ်းအေးခြင်းအားဖြင့်။ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ငြိမ်းအေး၏။ ပန၊ ဆက်။ ဝေါ၊ ဤသို့။ ပရိနိဗ္ဗုတဿ၊ ငြိမ်းအေးပြီးသော။ အဿ၊ ထို ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပစ္စဝေက္ခဏာပဝတ္တိဒဿနတ္ထံ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်၏ ဖြစ်ပုံကိုပြခြင်းအကျိုးငှာ။ ခီဏာ ဇာတီတိ အာဒိ၊ အစရှိသော ပါဠိရပ်ကို။ (ဘဂဝတာ။) ဝုတ္တံ။

ဣတိ သာ ဒိဋ္ဌိတိ၊ ကား။ တထာ၊ ထို အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဝိမုတ္တသ်၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ပြီးသော။ အရဟတော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ ယာ ဒိဋ္ဌိ၊ အကြင် မိစ္ဆာအယူသည်။ (အတ္ထိ။) သာ (ဒိဋ္ဌိ)၊ ထို မိစ္ဆာအယူသည်။ ဝေါ၊ ဤသို့ အပြားရှိသော။ ဒိဋ္ဌိ၊ ဒိဋ္ဌိတည်း။ (ဣတိ။ ယော၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝဒေယျ၊ ပြောဆိုရာ၏။ တဿ၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်၏။ တံ၊ ထို စကားသည်။ အကလ္လံ၊ မသင့်။) [ဤသို့ ပါဠိတော်ကိုယူပေးမှ အဓိပ္ပါယ်ရသည်။] "ဣတိဿ ဒိဋ္ဌိ" တိပိ၊ ဟူ၍လည်း။ ပါဌော၊ ပါဠိတော်ပါ၏သည်။ (အတ္ထိ။) တထာ၊ ဖြင့်။ ဝိမုတ္တော၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ပြီးသော။ ယော အရဟာ၊ သည်။ (အတ္ထိ။) ဝေါ၊ ဤသို့အပြားရှိသော။ အဿ၊ ထို ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာအယူတည်း။ (ဣတိ ယော ဝဒေယျ တ ဿတံ အကလ္လံ။) ဣတိ အတ္ထော။

တဒကလ္လန္တိ၊ ကား။ တံ၊ ထို စကားသည်။ နု ယုတ္တံ၊ မသင့်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။(တံ၊ ထို စကားသည်။ နု ယုတ္တံ၊ နည်း။) ဟိ (ယသ္မာ)၊ ကြောင့်။ ဝေါ ဿတိ၊ ဤသို့ ပြောတိုင်းဖြစ်လတ်သော်။ (သတ္တဝါသည် သေရာအခါမှ နောက်၌ဖြစ်သေး၏ ဟု စသည်ဖြင့် "ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်မှာ မိစ္ဆာအယူဖြစ်၏" ဟု ပြောတိုင်းဖြစ်လတ်သော်။) အရဟာ၊ သည်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုကို။ နု ဇနာတိ၊ မသိ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဝါ၊ ဆိုရာရောက်သည်။ ဘဝေယျ၊ ရာ၏။ ဝေါ၊ သို့။ ဥတ္တာ၊ ၍။ ဝိမုတ္တံ၊ သော။

အရဟန္တံ စ၊ ကိုကား။ ကိဉ္စိ၊ ကိုး နှ ဇာနာတိ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တုံ၊ ဌာ။ နှ ယုတ္တံ။ တေနေဝ၊ ထို့ကြောင့်ပင်။ စတုန္နမ္ပိ၊ ကုန်သော။ နယာနံ၊ နည်းတို့၏။ (ပါဠိတော်၌ ပြအပ်သောနည်းတို့၏။) အဝသာနေ၊ အဆုံး၌။ တံ ကိဉ္စ ဟေတုတိ အာဒိမာဟ။

ဟတ္ထ၊ ထို တံ ကိဉ္စ ,ဟေတု အစရှိသော စကားရပ်၌။ ယဝတာ အာနန္ဒ အဓိဝစနန္တိ၊ ကား။ ယတ္ထကော၊ အကြင်မျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ အဓိဝစနသဒ်ါတော၊ အဓိဝစန ဟု ဆိုအပ်သော။ ဝါ၊ သဒ္ဒါ ကိုသာ အကြီးအကဲပြု၍ ဖြစ်သောအရာဟု ဆိုအပ်သော။ ဝေါဟာရော၊ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုကြောင်း နာမည်ပညတ်သည်။ အတ္ထိ။ ယာဝတာ အဓိဝစနပထောတိ၊ ကား။ ယတ္ထကော၊ သော။ အဓိဝစနဿ၊ သဒ္ဒါကိုသာ အကြီးအကဲပြု၍ဖြစ်သော နာမည်ပညတ်၏။ ပထော၊ အကြောင်းသည်။ (အတ္ထိ။) ဝါ၊ တနည်း။ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်လည်းကောင်း။အာယတနာနိ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဓာတုယော၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ သမ္ဘတ္ထ၊ အလုံးစုံသော ပုဒ်တို့၌။(နိရုတ္တိ နိရုတ္တိပထ အစရှိသောပုဒ်တို့၌။) ဧသ (ဧသော)၊ သည်။ နယော၊ တည်း။ ပညာဝစရန္တိ၊ ကား။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ အဝစရိတမ္ပိ၊ တက်ရောက်ထိုက်သော။ ခန္ဓပဉ္စကံ၊ ခန္ဓာငါးပါး အပေါင်းသည်။(အတ္ထိ။) တဒဘိညာတိ၊ ကား။ တံ၊ ထို အဓိဝစန အဓိဝစနပထ စသည်ကို။ အဘိဇာနိတ္မာ၊သိ၍။(ဝိမုတ္တော ဘိက္ခု—၌ စပ်။)တ္တော ကေန၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော စ်ကားအစဉ်ဖြင့်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ကိံ၊ ကို။ဒဿိတံ၊ ပြတော်မူအပ်သနည်း။ တန္တာကုလပဒသော၀၊ တန္တာကုလ ပုဒ်၏သာ။ အနုသန္ဓိ၊ ကို။ ဒဿိတော၊ ပြီ။

သတ္တဝိညာဏဋ္ဌိတိအဖွင့်

၁၂၇။ ဣဒါနိ၊ အနုပဿနာကိုပြပြီးရာ ယခုအခါ၌။ယော၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ နှ ပညပေတိတိ၊ ဟူ၍ (ဘဂဝတာ။) ဝုတ္တော၊ ပြီ။ သော၊သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဂစ္ဆန္တော ဂစ္ဆန္တော၊ ဝိပဿနာဂမန မဂ္ဂါဂမနဖြင့် သွားလတ်သော် သွားလတ်သော်။ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တော နာမ၊ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တ မည်သည်။ ဟောတိ။ ယော စ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်ကိုကား။ နဿမနုပဿတိတိ၊ ဟူ၍။ (ဘဂဝတာ။) ဝုတ္တော။ သော၊ သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဂစ္ဆန္တော ဂစ္ဆန္တော၊ ဝိပဿနာဂမန မဂ္ဂါဂမနဖြင့် သွားလတ်

သော် သွားလတ်သော်။ ပညာဝိမုတ္တော နာမ၊ ပညာဝိမုတ္တ မည်သည်။ ဟောတိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဝုတ္တာနံ၊ ကုန်သော။ ဒ္ဝိန္နံ၊ ကုန်သော။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ နိဂမနဋ္ဌ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်း ကိုလည်းကောင်း။ နာမဋ္ဌ၊ အမည်ကိုလည်းကောင်း။ ဒသေတုံ၊ ဌာ။ သတ္တ ခေါ ဣမာနန္ဒ ဝိညာဏဋ္ဌိတိယော တိ အာဒိမာဟ။[နိဂမနန္တိ နိဿရဏံ။ —ဋီကာ။]

တတ္ထ၊ ထိုသတ္တ ခေါ ဣမာနန္ဒ အစရိယော စကားရပ်၌။ သတ္တာတိ၊ သတ္တဟူသောပါဠိဖြင့်။ ပဋိသန္ဓိဝသေန၊ ပဋိသန္ဓေ၏အစွမ်းဖြင့်။(သတ္တ၊ ကုန်သော။ ဝိညာဏဋ္ဌိတိယော၊ ဝိညာဏဋ္ဌိတိတို့ကို။) ဝုတ္တာ၊ ကုန်ပြီ။အာရမ္မဏဝသေန၊ အာရုံ၏အစွမ်းဖြင့်။ သဂ်ိတိသုတ္တေ၊ သဂ်ိတိသုတ်၌။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ စတယော၊ ကုန်သော။ (ဝိညာဏဋ္ဌိတိယော၊ တို့သည်။) အာဂမိ ဿန္တိ၊ လာကုန်လတ္တံ့။ ဣဒ္ဓ၊ ဤ တည်ကြောင်းဖြစ်သော ခန္ဓာ၌၊ ဝိညာဏံ၊ ပဋိသန္ဓေဝိညာဉ်သည်။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်ရ၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။(ပဋိသန္ဓေဝိညာဉ်၏ တည်ရာ၏အဖြစ်ကြောင့်။) ဝိညာဏဋ္ဌိတိ၊ မည်၏။ တေ၊ ဤ ဝိညာဏဋ္ဌိတိ ဟူသောအမည်သည်။ ဝိညာဏပတိဋ္ဌာနဿ၊ ဝိညာဉ်၏ တည်ကြောင်းဖြစ်သော ခန္ဓာ၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဒ္ဝေ စ အာယတနာနိ တိ၊ ကား။ ဒ္ဝေ၊ ကုန်သော။ နိဝါသဋ္ဌာနာနိ၊ တည်နေရာ အရပ်တို့သည်။(ဟောန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) ဟိ၊ မှန်။ နိဝါသဋ္ဌာနံ၊ တည်နေရာအရပ်ကို။ ဣဓ၊ ဤ ဒ္ဝေ စ အာယတနာနိ ဟူသောပါဠိရပ်၌။ အာယတနန္တိ၊ ဟူ၍။ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ တေနေဝ၊ ထို့ကြောင့်ပင်။(ထိုသို့ နိဝါသဋ္ဌာန၏ ဤနေရာ၌ အာယတနဟူ၍ အလိုရှိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ပင်။) အသညသတ္တာယတနံ။ပ။ဒုတိယန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝက္ခတိ၊ ဟောတော်မူလတ္တံ့။

ဝိညာဏပတိဋ္ဌာနဿ။ ။ပဋိသန္ဓိဝိညာဏဿ တေရဟိ ပတိဋ္ဌာနကာရဏဿ။—ဋီကာ။ ဝိညာဏကို"ပဋိသန္ဓိဝိညာဏဿ"ဟုလည်းကောင်း ပတိဋ္ဌာနကို "ပတိဋ္ဌာတိ တေနာတိ ပတိဋ္ဌာနံ"ဟု ကရဏသာဓိ ပြုစေလိုသောကြောင့် "တေရဟိ ပတိဋ္ဌာန ကာရဏဿ"ဟုလည်းကောင်း ဖွင့်သည်။ "ဝိညာဏဿ+ပတိဋ္ဌာနံ ဝိညာဏပတိဋ္ဌာနံ"ဟု တွဲပါ။ အတ္ထိတော ဥတ္တရိသေသ ဝိသိဋ္ဌာ (ဟောတော်မူအပ်သော ကေတ္တ ကာယနာနတ္တသညီဝိသေသဖြင့်အထူးပြုအပ်ကုန်သော။) ပဋ္ဌဝေါကာရေ ရူပဝေဒနာ သညာသင်္ခါရကွန္ဓာ စတုဝေါကာရေ ဝေဒနာဒယော တယော ခန္ဓာ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ —ဋီကာ။ ထို ပဋိသန္ဓေဝိညာဉ်၏ တည်ကြောင်းဟူသည် ပဋ္ဌဝေါကာရ၌ ဝိညာဏကွန်ရှာမှတပါး ရှေးပါး၊ စတုဝေါကာရ၌ သုံးပါးတည်း။

ပန၊ ပရိဟာရကို ဆိုဦးအုံ့။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတေ သမ္ဘံ၊ ဤ အလုံးစုံသော ဝိညာဏဋ္ဌိတိ ခုနစ်ပါး အာယတန နှစ်ပါးကို။ ဂဟိတံ၊ ယူတော်မူအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤကား အမေးတည်း။ ဝဋ္ဋပရိယာဒါနတ္ထံ၊ ဝဋ်ကို ထက်ဝန်းကျင် ယူခြင်းအကျိုးငှာ။ ဝါ၊ ဝဋ်ကို အကုန်ယူခြင်းအကျိုးငှာ။ (ဧတေ သမ္ဘံ၊ကို။ ဂဟိတံ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤကား အဖြေတည်း။) ဟိ၊ ခဲ့။ (တနည်း)ဟိ (ယသ္မာ)၊ ကြောင့်။ ဝဋ္ဋံ၊ ဝဋ်သည်။သုဒ္ဓဝိညာဏဋ္ဌိတိဝသေန၊ အာယတနမဖက် သက်သက်သော ဝိညာဏဋ္ဌိတိ၏ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း။ သုဒ္ဓါယတနဝသေန ဝါ၊ ဝိညာဉ်မဖက် သက်သက်သော အာယတန၏ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ပရိယာဒါနံ၊ ထက်ဝန်းကျင် ယူအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ ဝါ၊ ကုန်အောင်သိမ်းယူအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ န ဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ပန၊ အနဉ်ယ ကား။ ဘဝယောနိဂတိသတ္တာဝါသဝသေန၊ ဘဝယောနိ ဂတိ သတ္တာဝါသတို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ (ပရိယာဒါနံ၊ သို့။)ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတေ သမ္ဘံ၊ ဤ အလုံးစုံသော ဝိညာဏဋ္ဌိတိ ခုနစ်ပါး အာယတန နှစ်ပါးကို။ ဂဟိတံ၊ ပြီ။

ဣဒါနိ၊ အကျဉ်းပြပြီးရာ ယခုအခါ၌။ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ တမတ္ထံ၊ ထို အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝိဘဇ်ဆွေ၊ ဝေဖန်တော် မူလိုသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကတမာ သတ္တာတိ အာဒိမာဟ။ တတ္ထ၊ ထို ကတမာ သတ္တ အစရှိသော စကားရပ်၌။ သေယျထာပိ တိ၊သေယျထာ ပိ ဟူသော သဒ္ဒါသည်။ နိဒဿနတ္ထေ၊ ညွှန်ပြကြောင်းဥပမာအနက်၌။(ပဝတ္တောသော။) နိပါတော၊ နိပါတ်တည်း။ မနုဿာ ယထာ၊ လူတို့ကဲ့သို့။ ဣတိ အတ္ထော။ ဟိ၊ ခဲ့။ အပရိမာဏာသု၊ အတိုင်းအရှည် မရှိကုန်သော။ စက္ကဝါဠေသု၊ စကြဝဠာတို့၌။ အပရိမ်ာဏာနံ၊ ကုန်သော။ မနုဿာနံ၊ တို့၏။ ဝဏ္ဏ သဏ္ဌာနာဒိဝသေန၊ အဆင်းပုံသဏ္ဌာန် အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်။ ကေသဒီသာ၊ တထပ်တည်းတူကုန်သော။ ဒွေ ပိ၊ နှစ်ယောက်တို့သည်သော်မှလည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ ဟိ၊ မှန်။ ကတ္တစိ၊ အချို့အရပ်၌။ ယေပိယမကဘာဘရော၊ အကြင် အစုံဖြစ်သော ညီနောင်တို့သည်။ ဝါ၊ အကြင် အမ္မာညီနောင်တို့သည်။ ဝဏ္ဏေန ဝါ၊ အဆင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ သဏ္ဌာနေန ဝါ၊ ပုံသဏ္ဌာန်အားဖြင့်လည်းကောင်း။ ကေသဒီသာ၊ တထပ်တည်းတူကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ တေသမ္ပိ၊ ထို အမ္မာညီနောင်တို့၏ သော်မှလည်း။ အာလောကိတ ဝိလောကိတ ကထိတဟသိတဂမနဋ္ဌာနာဒီဟိ၊ ရှေ့သို့ကြည့်ခြင်း အထောင့် အရပ်သို့ ကြည့်ခြင်း စကားပြောခြင်း ပြုံးရယ်ခြင်း သွားခြင်း ရပ်ခြင်း

အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ဝိသေသော၊ အထူးသည်။ ဟောတိယော၀၊ ရှိသည်သာ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နာနတ္တကာယာတိ၊ နာနတ္တကာယတို့ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်ပြီ။ ပန၊ ကား။ နေသံ၊ ထိုလူတို့၏။ ပဋ္ဌိသန္ဓိသညာ၊ ပဋ္ဌိသန္ဓေ သညာသည်။ တိဟေတုကာ ပိ၊ သုံးပါးသော ဟိတ် ရှိကုန်သည် လည်း ကောင်း။ ဒ္ဝိဟေတုကာ ပိ၊ နှစ်ပါးသော ဟိတ်ရှိကုန်သည်လည်းကောင်း။ အဟေတုကာ ပိ၊ ဟိတ်မရှိကုန် သည်လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နာနတ္တသညိနော တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်ပြီ။

ကေစ္စေ စ ဒေ၀ါတိ၊ ကား။ ဆ၊ ခြောက်မျိုးကုန်သော (နတ်ပြည် ၆-ထပ်၌ နေကုန်သော။) ကာမာ၀စရဒေ၀၊ ကာမာ၀စရနတ်တို့တည်း။ ဟိ၊ ခဲ့။ တေသု၊ ထို ကာမာ၀စရနတ်တို့တွင်။ ကေသဉ္စိ၊ အချို့နတ် တို့၏။ ကာယော၊ ကိုယ်သည်။ နီလော၊ ညိုသည်။ ဟောတိ။ ကေသဉ္စိ၊ တို့၏။ (ကာယော၊ သည်။) ပီတကာဒိ၀ဏ္ဏော၊ အရှေ့အစရှိသော အဆင်း ရှိသည်။ (ဟောတိ။) ပန၊ ကား။ နေသံ၊ ထို ကာမာ၀စရနတ်တို့၏။ သညာ၊ ပဋ္ဌိသန္ဓေသညာသည်။ ဒ္ဝိဟေတုကာ ပိ၊ ၂-ပါးသော ဟိတ်ရှိ ကုန်သည်လည်းကောင်း။ တိဟေတုကာ ပိ၊ ၃-ပါးသော ဟိတ်ရှိကုန်သည် လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ။ အဟေတုကာ၊ ဟိတ်မရှိသော သညာတို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ ကေစ္စေ စ ဝိနိ၀ါတိကာ တိ၊ ကား။ စတုအ၀ါယ ဝိမုတ္တာ၊ လေးပါးသောအ၀ါယ်တို့မှ လွတ်ကုန်သော။ ဥတ္တရမာတာ၊ ဥတ္တရ၏ အမိ ဖြစ်သော။ ယက္ခိနီ၊ ဘီလူးမလည်းကောင်း။ (နတ်ဘီလူးမလည်းကောင်း။) ပိယက်ရမာတာ၊ ပိယက်ရ၏ အမိဖြစ်သော။ (ယက္ခိနီ၊ လည်းကောင်း။) ဖုဿမိတ္တာ၊ ဖုဿမိတ္တမည်သော။ (ယက္ခိနီ။) ဓမ္မဂုတ္တာ၊ ဓမ္မဂုတ္တမည်သော။ (ယက္ခိနီ။)ဣတိ ဧ၀မာဒိကာ၊ ဤသို့ အစရှိသော နတ်ဘီလူးမတို့သည် လည်း ကောင်း။အညေ၊ဆိုအပ်ပြီးသောနတ်ဘီလူးတို့မှအခြားကုန်သော။ဧ၀မာနိကာ၊ ဧ၀မာနိက မည်ကုန်သော။ ပေတာ စ၊ ပြိတ္တာတို့သည်လည်းကောင်းတည်း။

နာနတ္တကာယာ။ ။နာနတ္တံ ကာယေ ဧတေသံ, နာနတ္တော ၀ါ ကာယော ဧတေသန္တိ နာနတ္တကာယာ၊ ဤသို့ဋီကာ၌ ဝိဂြိဟ်ပြု၏၊ ပထမနည်းအလို ''ကိုယ်၌ မတူထူးခြား ကွဲပြားသော သဘောရှိသော သတ္တ၀ါတို့။ ဒုတိယနည်းအလို မတူ ထူးခြား ကွဲပြားသော သဘောရှိသော ကိုယ်ခန္ဓာရှိသူတို့။ (လူ နတ် ဝိနိပါတိက အသုရာများတည်း။)

နာနတ္တသညိနော။ ။နာနတ္တာ သညာ ဧတေသံ အတ္ထိတိ နာနတ္တသညိနော၊ မတူထူးခြား ကွဲပြားသော သဘောရှိသော ပဋ္ဌိသန္ဓေသညာရှိသော သတ္တ၀ါတို့။

[ဝိမာနံ ယေသံ အတ္ထိ”ဟူသော ဝစနတ္ထနှင့်အညီတုံဗိမာန်ရှိကြသောနတ်များကို “ဝေမာနိက”ဟု ခေါ်သည်။ “ပေတာ”ဟု ဆိုသော်လည်း အပါယ် ၄-ဘုံက မဟုတ် သင်္ဂြိဟ်ကျမ်းဌ “ဝိနိပါတိက အသုရာ နတ်အယ်စားတို့”ဟု သုံးစွဲထားသည်။]

ဟိ၊ ခ္ဆဲ။ ဧတေသံ၊ ဤ ဝေမာနိကပေတတို့၏။ (ကာယော-ဌ် စပ်။) ပိတသြေဒါတကာဌ မဂ္ဂံရစ္ဆဝိသာမဝဏ္ဏာဒိဝသေန စေဝ၊ ရှေသော အဆင်းဖြူသောအဆင်း မည်းနက်သောအဆင်း ငါးခု၏ အရေကဲ့သို့ ညိုသောအဆင်း အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ကိသထူလရဿဒီဃဝသေန စ၊ ကြီးလိုသောကိုယ် ဝဖြိုးသောကိုယ် ပုတိုသောကိုယ် ရှည်သောကိုယ်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ကာယော၊ကိုယ်သည်။ နာနာ၊ မတူထူးခြားကဲ့ပြားသည်။ ဟောတိ။မနုဿာနံ ဝိယ၊ လူတို့၏ကဲ့သို့။ ဒ္ဒိဟေတုက တိဟေတုက အဟေတုက ဝသေန၊ ဒ္ဒိဟိတ်ပဋ္ဌိသန္ဓေ တိဟိတ်ပဋ္ဌိသန္ဓေ သုဂတိအဟိတ်ပဋ္ဌိသန္ဓေတို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ သညာ ပိ၊ သည်လည်း။ (နာနာ၊ သည်။ ဟောတိ။) ပန၊ ဆက်။ တေ၊ ထို ဝေမာနိက ပေတတို့သည်။ ဒေဝါ ဝိယ၊ နတ်တို့ကဲ့သို့။ ဝါ၊ နတ်တို့လောက်။ မဟေသက္ခာ၊ ကြီးကျယ်သော အစိုးရသူဟူ၍ ပြောဆိုအပ်သူတို့သည်။ ဝါ၊ ကြီးကျယ်သောတန်ခိုးရှိသူတို့သည်။ နု(ဟောန္တိ။) ကပဏမနုဿာ ဝိယ၊ အထီးကျန်မဲ့ လူဆင်းရဲတို့ကဲ့သို့။ အပ္ပေသက္ခာ၊ နည်းသော အစိုးရသူဟူ၍ ပြောဆိုအပ်သူတို့သည်။ ဝါ၊ နည်းသောတန်ခိုးရှိသူတို့သည်။ (ဟောန္တိ။) ဒုလ္လဘဿာသစ္ဆာဒနာ၊ ခဲယဉ်းသဖြင့် ရအပ်သော အစားအဝတ်ရှိကုန်သည်။ ဒုက္ခပိဋ္ဌိတာ၊ ဒုက္ခသည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်။ (ဟုတ္စာ။) ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ကေစ္စေ၊ အချို့သော ဝေမာနိကပေတတို့သည်။ ကာဠပက္ခေ၊ လဆုတ်ပက္ခ၌။ ဒုက္ခိတာ၊ လွန်စွာဖြစ်သောဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်သည်။ (ဟောန္တိ။) ဇုဏှပက္ခေ၊ လဆန်းပက္ခ၌။ သုခိတာ၊ လွန်စွာဖြစ်သော ချမ်းသာခြင်း ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သုခ သမုဿယတော၊ သုခအပေါင်းမှ။ ဝိနိပတိတတ္တာ၊ ဖောက်ဖောက်ပြန်ပြန်

ဝိနိပါတိကာ။ ။သုခသမုဿယတော ဝိနိပါတော ဧတေသံ အတ္ထိတိ ဝိနိပါတိကာ၊ သုခအပေါင်းမှ ဖောက်ဖောက်ပြန်ပြန် ကျရောက်ခြင်းရှိသော နတ်အင်ယ်စားတို့။ သတိ ဝိ ဒေဝတာဝေ ဒီဃသမ္ဘတ္တိယာ အဘာဝတော၊ နတ်ဟုဆိုသော်လည်း နတ်စည်းစိမ်မရှိကြသောကြောင့် “သုခအပေါင်းမှ ဖောက်ဖောက်ပြန်ပြန် ကျရောက်ခြင်းရှိသည်”ဟု ဆိုသည်။ အပါယေသု ဝါ ဂတော နတ္ထိ နိပါတော ဧတေသန္တိ ဝိနိပါတိကာ၊ အပါယ်တို့၌ ကျရောက်ပါဝင်ခြင်းမရှိသော နတ်အင်ယ်စားတို့။ ဤနည်းဌ် “ဝိ”သဒ္ဒါသည် ပဋိသေဓအနက်ဟောတည်း။—ဋီကာ။

ကျရောက်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိနိုပါတိကာ တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်ပြီ။ [မဟောသဂ္ဂ အပေါ်သဂ္ဂတို့၏ ပုဒ်ပြီးပုံကို သီလဂ္ဂန် ဘာသာဋ္ဌကာ ပုဗ္ဗဇ္ဇကပ်ပ်က ဧကစ္စသဿတဝါဒ အဖွင့်ဌာပြခဲ့ပြီ။]

ပန၊ ဆက်။ ဇတ္ထ၊ ဤ ဝိနိုပါတိကပေတတို့တွင်။ ယေ၊ အကြင် ဝိနိုပါတိကပေတတို့သည်။ တိဟေတုကာ၊ တိဟိတ်ပဋိသန္ဓေရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထို ဝိနိုပါတိကပေတတို့၏။ ဓမ္မာဘိသမယော ပိ၊ သစ္စာလေးပါး ထိုးထွင်း၍သိခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်နိုင်၏။ ဟိ၊ မှန်။ ပိယက်ရမာတာ၊ သော။ ယက္ခိနီ၊ သည်။ ပစ္စုဿသမယေ၊ မိုးသောက်အခါ၌။ အနုရုဒ္ဓ ထွေရသ၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သဒ္ဓါယတော၊ သရဒ္ဓါယ်စည်း၊ သုတ္တာ၊ ကြား ရ၍။ (သောတာပတ္တိဖလံ ပတ္တာ-၌ စပ်။)

[ပိယက်ရုံ၊ချစ်သား ပိယက်ရ။ သဒ္ဒံ၊ ဆူဆူညံညံစကားသံကို။ မာကရိ၊ မပြုပါလင့်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတော်သည်။ ဓမ္မပဒါနိ၊ တရားအစုတို့ကို။ ဘာသတိ၊ ရွတ်ဆိုနေ၏။ ဓမ္မပဒံ၊ သတိုပဋ္ဌာန်စသောတရားအစုကို။ ဝိဇာ နိယ၊ သုတမယဉာဏ်ဖြင့်ရှေးဦးစွာသိပြီး၍။ ပဋိပဇ္ဇေမ အပိ၊ ယောနိသော မနသိကာရ သီလစသည် အလိလိအဆက်ဆက် တိုးတက်၍ကျင့်နိုင် ကုန်တန်ရာ၏။ သာ၊ ထိုကျင့်ခြင်းသည်။ နော၊ ငါတို့၏။ ဟိတာယ၊ အစီးအပွား အလို့ငှာ။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ပါဏေသု စ၊ တို့၌လည်း။ သံယမာမသေ အပိ၊ စောင့်စည်းနိုင်ကုန် တန်ရာ၏။ သမ္ဘဇာန၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိလျက်။ မုသာ၊ ချုတ်ယွင်း ဖောက်ပြန် မမှန်ကန်သောစကားကို။ [သမ္ဘဇာနံဟု ဆိုလိုလျက် နိဂ္ဂဟိတ် ချေ ထားသည်။] နု ဘဏာမသေ အပိ၊ မပြောဆိုပဲ နေနိုင်ကုန် တန် ရာ၏။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ ဣ သုသီလ၊ ကောင်းသောသီလ ရှိသူ၏ အဖြစ်ကို။ သိက္ခေမ အပိ၊ ကျင့်နိုင်ကုန်တန်ရာ၏။ ပိသာစ ယော နိယာ၊ မြေဘုတ်ဘီလူးတို့၏ ပေါင်းဆုံရာ ပြိတ္တာမျိုးမှ။ မုစ္စေမ အပိ၊ လွတ်နိုင်ကုန်တန်ရာ၏။

အပိဓမ္မပဒံ။ပ။ပါဏေသု စ။ ။ဓမ္မပဒန္တိ သတိပट္ဌာနာဒိ ဓမ္မကောဋ္ဌာသံ။ ဝိဇာနိ ယာတိ သုတမယေန တာဝ ဉာဏေန ဝိဇာနိတ္မာ။ တဒနုသာရေန ‘ယောနိသော မနသိကာရံ ပရိပြူဟန္တော သီလဝိသုဒ္ဓိအာဒိကံ သမ္ဘာဝဋ္ဌပတ္တိံ အပိ ပဋိပဇ္ဇေမ။ သာ စ ပဋိပတ္တိ ဟိတာယ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာဒိ သကလဟိတာယ အမ္မာကံ သိယာ။ ဣဒါနိ တတ္ထ သီလပဋိပတ္တိံ တာဝ ဝိဘာဝေန (အကျယ်ဝေဖန်ခြင်း အားဖြင့်။) ဒဿေန္တော “ပါဏေသု စာ”တိ ဂါထမာဟ။—ဋီကာ။

ဤတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပုတ္တက်၊ သားငယ်ကို။ သညာပေတွာ၊ နားလည်စေ၍။ တံ ဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ပြီ။ ပန၊ ကား။ ဥတ္တရမာတာ၊ ဥတ္တရာ၏ မိခင်ဖြစ်သော ဝေမာနိကပြိတ္တာမသည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သုတ္ဝာဝ၊ ကြားနာရ၍ပင်။ သောတာပန္နာ၊ သည်။ ဘိဇာတာ၊ ဖြစ်ပြီ။ [သုတ္ဝာဝ ၌ ဧဝ ဖြင့် အထူးမကျင့်ရပဲ သောတာပန်ဖြစ်သည်ဟု ပြသည်။]

ဗြဟ္မကာယိကာတိ၊ ကား။ ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇ ဗြဟ္မပုရောဟိတမဟာဗြဟ္မာနော၊ ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇဗြဟ္မာ ဗြဟ္မပုရောဟိတဗြဟ္မာ မဟာဗြဟ္မာတို့တည်း၊ ပဌမဘာဝိနိဗ္ဗတ္တာတိ၊ ကား။ သဗ္ဗေ ပိ၊ ကုန်သော။ တေ၊ ထို ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇ ဗြဟ္မပုရောဟိတ မဟာဗြဟ္မာတို့သည်။ ပဌမေန ဈာနေန၊ ပထမဈာန်ကြောင့်။ အာဘိ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သော ဗြဟ္မာတို့တည်း။ ပန၊ ဆက်။ တေသု၊ ထို ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇ ဗြဟ္မပုရောဟိတ မဟာဗြဟ္မာတို့တွင်။ ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇာ၊ ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇ ဗြဟ္မာတို့သည်။ ပရိတ္တေန၊ ညံ့သောဈာန်ကြောင့်။ အာဘိ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်သော ဗြဟ္မာတို့တည်း။ တေသံ၊ ထို ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇ ဗြဟ္မာတို့၏။ ကပ္ပဿ၊ အသင်္ချေယျ ကပ်၏။ တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော။ ဘာဂေါ၊ အဖို့သည်။ (တနည်း) တတိယော ဘာဂေါ၊ သုံးဖို့ဟဖို့သည်။ အာယုပ္ပမာဏံ၊ အသက်အတိုင်းအရှည်သည်။ (ဟောတိ။) ဗြဟ္မပုရောဟိတာ၊ ဗြဟ္မပုရောဟိတ ဗြဟ္မာတို့သည်။ မဇ္ဈိမေန၊ ဟိန ပဏီတတို့၏ အလယ်၌ဖြစ်သော ဈာန်

ဗြဟ္မကာယိကာ။ ။ဗြဟ္မကာယေ၊ ပထမဈာန်ကြောင့်ဖြစ်သော ဗြဟ္မာအပေါင်း၌။ ဘဝါ၊ ဖြစ်သော။ (ပါဝင်သော) ဗြဟ္မာတို့တည်း။ ဗြဟ္မကာယိကာ၊ ပထမဈာန်ကြောင့်ဖြစ်သော ဗြဟ္မာအပေါင်း၌ ပါဝင်သောဗြဟ္မာတို့။ ဤနည်းအလို ကာယသဒ္ဒါသည် သမူဟအနက်ဟောတည်း။ တနည်း—ဗြဟ္မနိကာယေ၊ ဗြဟ္မာတို့၏နေရာ ပထမဈာန်ဗြဟ္မာဘုံ၌။ ဘဝါ၊ ဖြစ်သော (ပါဝင်သော) ဗြဟ္မာတို့တည်း။ ဗြဟ္မနိကာယာ၊ တို့။ ဤသို့ ဋီကာ၌နှစ်နည်းဖွင့်၏၊ ဤဒုတိယနည်းအလို ကာယသဒ္ဒါသည် နိကာယ အနက်ဟော၊ နိကာယ—သဒ္ဒါသည် နိဝါသ အနက်ဟောတည်း။

ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇာ။ ။မဟာဗြဟ္မာနော၊ မဟာဗြဟ္မာ၏။ ပရိသာယ၊ ၌။ ဘဝါ၊ တို့။ ဤတိ ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇာ။ တသ္မာ ပရိစာရကဋ္ဌာနေ ဋ္ဌိတတ္တာ၊ ထို မဟာဗြဟ္မာ၏ အလုပ်အကျွေးအရာ၌ တည်သောကြောင့် "ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇ" ဟု ခေါ်သည်။ [ထို ဗြဟ္မကာယိက ဗြဟ္မာတို့သည် "ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇာ ဗြဟ္မပုရောဟိတာ မဟာဗြဟ္မာ" ဟု သုံးမျိုးရှိ၏၊ ထိုတွင် မဟာဗြဟ္မာတို့၏ အလုပ်အကျွေးအရာ၌ တည်သည့်အတွက် "ပရိသတိ+ဘဝါ ပါ၊ဿဇ္ဇာ" ဟု ရှေးဦးစွာ ဖြတ်ပြီးမှ "ဗြဟ္မုနော+ပါရိသဇ္ဇာ ဗြဟ္မ ပါရိသဇ္ဇာ" ဟုပြုပါ။

ကြောင့်၊ (အဘိ နိဗ္ဗတ္တာ၊ တည်း။) တေသံ ထိုပြဟ္မာပုရောဟိတ ပြဟ္မာ တို့၏။ (ကပ္ပဿ၊ ၏။) ဥပခုကပ္ပေါ၊ ထက်ဝက်သောကပ်သည်။ အာယုပ္ပမာဏံ၊ သည်။ (ဟောတိ။) စ၊ ဆက်။ တေသံ၊ ထိုပြဟ္မာပုရောဟိတ ပြဟ္မာ တို့၏။ ကာယော၊ သည်။ ဝိပ္ပါရိကတရော၊ ပြဟ်မ္ဘပါရိသဇ္ဇ ပြဟ္မာတို့ထက် သာ၍ ပျံ့နှံ့ကြီးကျယ်ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ။ မဟာပြဟ္မာနော၊ မဟာ ပြဟ္မာတို့သည်။ ပဏီတေန၊ မှန်မြတ်သောစျာန်ကြောင့်။ (အဘိ နိဗ္ဗတ္တာ၊ တည်း။)တေသံ၊ ထိုမဟာပြဟ္မာတို့၏။ ကပ္ပေါ၊ အသင်္ချေယျကပ် တကပ်သည်။ အာယုပ္ပမာဏံ၊ သည်။ (ဟောတိ။) ပန၊ ဆက်။ တေသံ၊ ထိုမဟာပြဟ္မာ တို့၏။ ကာယော၊ သည်။ အတိ ဝိပ္ပါရိကော၊ပြဟ္မပုရောဟိတပြဟ္မာတို့ထက် အလွန်ပျံ့နှံ့ကြီးကျယ်ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ တေ၊ ထို ပြဟ္မာတို့ကို။ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။ နာနတ္တာ၊ မတူထူးခြား ကွဲပြား သောသဘော ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ပဌမဈာနဝသေန၊ ပထမစျာန်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သညာယ၊ ပဋိသန္ဓေသညာ၏။ ကေတ္တာ၊ တူ သောသဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ နာနတ္တကာယာ ကေတ္တသညိနော တိ၊ တို့ဟူ၏။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။

စ၊ ဆက်။ တေ၊ ထို ပထဝီစျာန် ပြဟ္မာအပေါင်းခဲ့ဖြစ်သော ပြဟ္မာတို့ သည်။ (နာနတ္တကာယာ၊ ကိုယ်၌ မတူ ထူးခြား ကွဲပြားသော သဘောရှိကုန် သည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ မတူထူးခြား ကွဲပြားသော သဘောရှိသော ကိုယ်ရှိကုန်သည်လည်းကောင်း။ ကေတ္တသညိနော၊ တူသောသဘောရှိသော ပဋိ သန္ဓေသညာ ရှိကုန်သည်လည်းကောင်း။ (ဟောန္တိ) ယထာ၊ သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ စတူသုဿ ကုန်သော။ အပါယေသု၊ တို့၌။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ (နာနတ္တကာ ယာ (ကေတ္တသညိနော ဟောန္တိ။) ဟိ၊ မှန်။ နိရယေသု၊ တို့၌။ ကေသဉ္စိ၊

ပြဟ္မပုရောဟိတာ။ ။မဟာပြဟ္မာနော ပုရောဟိတဌာနေ ဌိတာ၊ မဟာပြဟ္မာ ၏ ပုရောဟိတ်အရာ၌ တည်ကုန်၏။ ဣတိ ပြဟ္မပုရောဟိတာ။ ပြဟ္မာနော ပုရော ဟိတာ ပြဟ္မပုရောဟိတာ” ဟု ပြုပါ။

မဟာပြဟ္မာ။ ။အာယုဝဏ္ဏ စသည်တို့ဖြင့် ကြီးကျယ်သောပြဟ္မာတို့ကို “မဟာ ဣနော ပြဟ္မာနော”အရ “မဟာပြဟ္မာ” ဟု ခေါ်ရသည်။ [မဟာဣနော၊ အာယုဝဏ္ဏ စသည်တို့ဖြင့် ကြီးကျယ်ကုန်သော+ပြဟ္မာနော၊ ပြဟ္မာတို့တည်း။ မဟာပြဟ္မာ၊ တို့။] ဤကား၌-“မဟာပြဟ္မာနော”ဟု ပါ၌တွေ့ရ၏။ “မဟာဣနော+ပြဟ္မာ မဟာပြဟ္မာ” ဟု ကေဝစ်ရှိလျှင် ကောင်းမည်ထင်သည်၊ သို့မဟုတ် “မဟာပြဟ္မာနော”ဟု ဗဟု ဝုစ်ရှိပါစေ။

အချို့သော ရဲသားတို့၏။ (အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောသည်။) ဂါဝုတ်၊ တဂါဝုတ်သည်။ (ဟောတိ။) ကေသဠိ၊ တို့၏။ (အတ္တဘာဝေါ။) အစုယောဇနံ၊ ယူဇနာတဝက်သည်။ (ဟောတိ။) ကေသဠိ၊ တို့၏။ (အတ္တဘာဝေါ။) ယောဇနံ၊ တယူဇနာသည်။ ဟောတိ။ ပန၊ ကား။ ဒေဝဒတ္တဿ၊ ၏။ (အတ္တဘာဝေါ။) ယောဇနသတိကော၊ ယူဇနာတရာရှိသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်ပြီ။

တိရစ္ဆာနေသု ပိ၊ တို့ဌ်လည်း။ ကေစိ၊ အချို့သော တိရစ္ဆာန်တို့သည်။ ခုဒ္ဒကာ၊ ငယ်ကုန်သည်။ (ဟောန္တိ။) ကေစိ၊ တို့သည်။ မဟန္တာ၊ ကြီးကုန်သည်။ (ဟောန္တိ။) ပေတ္တိဝိသယေ ပိ၊ ပြိတ္တာတို့၏ နေရာဘုံဌ်လည်း။ ကေစိ၊ အချို့သော ပြိတ္တာတို့သည်။ သဋ္ဌိဟတ္ထာ၊ အတောင်ခြောက်ဆယ် ရှိကုန်သည်လည်းကောင်း။ ကေစိ၊ တို့သည်။ သတ္တတိဟတ္ထာ၊အတောင် ခုနစ်ဆယ် ရှိကုန်သည်လည်းကောင်း။ ကေစိ။ အသီတိဟတ္ထာ၊ အတောင်ရှစ်ဆယ်ရှိကုန်သည်လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ။ ကေစိ၊ တို့သည်။ သုဝဏ္ဏာ၊ ကောင်းသော အဆင်း ရှိကုန်သည်လည်းကောင်း။ ကေစိ။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏာ၊ မကောင်းသော အဆင်းရှိကုန်သည်လည်းကောင်း။ဟောန္တိ။ ကာလကဏ္ဌိကာ၊ ကာလကဏ္ဌိက မည်ကုန်သော။ အသုရာ၊ အသုရာတို့သည်။ တထာ၊ ထို့အတူတည်း။

အပိ စ၊ စိုးစဉ်းအနည်းငယ် ဆိုဖွယ်အထူးကား။ တ္ထေ၊ ဤ ပေတ အသုရာတို့တွင်။ ဒီဃပိဋ္ဌိကပေတာ နာမ၊ ရှည်သော ကျောက်ကုန်းရှိကုန်သော ပြိတ္တာတို့မည်သည်။ သဋ္ဌိယောဇနိကာ ပိ၊ ယူဇနာခြောက်ဆယ် ရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ။ ပန၊ ဆက်။ သဗ္ဗေသမ္ပိ၊ အလုံးစုံသော အပါယ်ဘုံသားတို့၏လည်း။ သညာ၊ ပဋိသန္ဓေသညာသည်။ အကုသလဝိပါကအဟေတုကာ ဝ၊ အဟိတ် အကုသလဝိပါက်တို့သည်သာ။ ဟောန္တိ။ ["သညာ ပန"ကို ထောက်၍ "ဟောတိ"ဟု ရှိလျှင် ကောင်း၏။] ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ အာပါယိကာ ပိ၊ အပါယ် ၄ ဘုံ၌ဖြစ်သော သတ္တဝါတို့ သည်လည်း။ နာနတ္တကာယာ ကေတ္တသညိနော တေ ဝ၊ နာနတ္တယာယာ ကေတ္တသညီတို့ဟူ၍သာ။ သင်္ခ်ံ၊ခေါ်ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ရောက်ကုန်၏။-

အာဘဿရတိ၊ ကား။ ဒဏ္ဍဥက္ကာယ၊ အရိုးရှိသော မီးရှူး၏။ (အရိုးတပ်ထားသော မီးရှူးတိုင်၏။) ဟစ္စိ ဝိယ၊ အလျှံကဲ့သို့။ ဧကေသံ၊ဤပြဟ္မာတို့၏။ သရီရတော၊ ကိုယ်မှ။ အာဘာ၊ အရောင်သည်။ ဆိဒ္ဓိတ္တာ ဆိဒ္ဓိတ္တာ။ ပြတ်၍ ပြတ်၍။ ပတန္တိ ဝိယ၊ ကျသကဲ့သို့။ သရတိ၊ ပြေးသွားတတ်၏။ ဝိသရတိ၊ ရောပြွမ်းလျက် ပြေးသွားတတ်၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။

အာဘာသရာ၊ အာဘာသရာတို့မည်၏။ [သရတီတိ ဓာဝတိ ဝိယ, ဝိသရတီတိ ဝိပ္ပကိဏ္ဏာ ဝိယ ဓာဝတိ။–ဋီကာ။ "သရတိ ဝိသရတီတိ သရာ၊ သရာ+အာဘာ+တေသန္တိ အာဘာသရာ"ဟု ပြုစေလိုသည်။] တေသု၊ ထိုအာဘာသရာ ဗြဟ္မာတို့တွင်။ ပဋ္ဌက နယေန၊ ပဋ္ဌကနည်းအားဖြင့်။ ဒုတိယ တတိယဈာနဒွယံ၊ ဒုတိယစျာန် တတိယစျာန် နှစ်ပါး အပေါင်းကို။ ပရိတ္တံ၊ နည်းသော အာနုဘော်ရှိအောင်။ ဘာဝေတ္မာ၊ ဖြစ်စေပြီး၍။ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်သော ဗြဟ္မာတို့သည်။ ပရိတ္တာဘာ နာမ၊ ပရိတ္တာဘာ ဗြဟ္မာတို့မည်သည်။ ဟောန္တိ။ တေသံ၊ ထို ပရိတ္တာဘာ ဗြဟ္မာတို့၏။ ဒွေ ကပ္ပါ၊ မဟာကပ် နှစ်ကပ်တို့သည်။ အာယုပ္ပမာဏံ၊ သည်။ (ဟောတိ။) မဇ္ဈိမံ၊ မဇ္ဈိမစျာန် ဖြစ်အောင်။ ဝါ၊ အလယ်အလတ် အာနုဘော်ရှိအောင်။ ဘာဝေတ္မာ၊ ၍။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ဥပပန္နာ၊ တို့သည်။ အပ္ပမာဏာဘာ နာမ၊ အပ္ပမာဏာဘာ ဗြဟ္မာတို့မည်သည်။ ဟောန္တိ။ တေသံ၊ ထို အပ္ပမာဏာဘာ ဗြဟ္မာတို့၏။ စတ္တာရော ကပ္ပါ၊ မဟာကပ် လေးကပ်တို့သည်။ အာယုပ္ပမာဏံ၊ သည်။ (ဟောတိ။)

ပဏီတံ၊ ပဏီတစျာန် ဖြစ်အောင်။ ဝါ၊ မှန်မြတ်သော အာနုဘော်ရှိအောင်။ ဘာဝေတ္မာ၊ ၍။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ဥပပန္နာ၊ တို့သည်။ အာဘာသရာ နာမ၊ အာဘာသရာဗြဟ္မာတို့မည်သည်။ ဟောန္တိ။ တေသံ၊ ထို အာဘာသရာဗြဟ္မာတို့၏။ အဋ္ဌ ကပ္ပါ၊ မဟာကပ် ရှစ်ကပ်တို့သည်။ အာယုပ္ပမာဏံ၊ သည်။ (ဟောတိ။) ပန၊ ဆက်။ ဣမ၊ ဤသုတ်၌။ ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒ ဝသေန၊ အလွန်ကို ပိုင်းခြားခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ သမ္ဘေ ပါ၊ ကုန်သော။ တေ၊ ထို ပရိတ္တာဘာ, အပ္ပမာဏာဘာ ဗြဟ္မာတို့ကို။ ဂဟိတာ၊ ကုန်ပြီ။ [အလွန်ဆုံးကို ပိုင်းခြားကြောင်း "ဥက္ကဋ္ဌ ပရိစ္ဆေဒ"ဟူသည် ဗြဟ္မာ ၃–မျိုးတွင် အထက်တန်း အရောက်ဆုံး အာဘာသရာ ဗြဟ္မာတို့ကို နာမည်တပ်၍ ဟောတော်မူခြင်းတည်း။] ဟိ၊ မှန်။ သမ္ဘေသံ၊ ကုန်သော။ တေသံ၊ ထို ပရိတ္တာဘာ အပ္ပမာဏာဘာ အာဘာသရာ ဗြဟ္မာတို့၏။ ကာယော၊ သည်။ ကေ ဝိပ္ပါရော ဝ၊ တမျိုးတည်းပျံ့နှံ့ခြင်းရှိသည်သာ။ ဟောတိ။ သညာ ပန၊ ပဋ္ဌိသန္ဓေသညာသည်ကား။ အဝိဘက္ကဝိစာရမတ္တာ ဝါ၊ အဝိတက္က ဝိစာရမတ္တာသည်သော်လည်းကောင်း။ အဝိတက္ကအဝိစာရာ ဝါ၊ အဝိတက္က အဝိစာရသည် သော်လည်းကောင်း။ (ဟောတိ။) ဣတိ၊ ကြောင့်။ နာနာ၊ မတူထူးခြား ကွဲပြား၏။ ["ပရိတ္တာ+အာဘာ တေသန္တိ ပရိတ္တာဘာ၊ အပ္ပမာဏာ+အာဘာ တေသန္တိ အပ္ပမာဏာဘာ"ဟု ပြု။]

သုဘကိဏ္ဏာတိ၊ ကား။ သုဘေန၊ တင့်တယ်သော ကိုယ်ရောင်အဆင်းဖြင့်။ သြကိဏ္ဏာ၊ ရောပြွမ်းသော ဗြဟ္မာတို့တည်း။ ဝိကိဏ္ဏာ၊ အထူးထူး

အပြားပြား ရောပြွမ်းသော ဗြဟ္မာတို့တည်း။ သုဘေန၊ တင့်တယ်သော။ သရီရပ္ပဘာဝကြောင့်၊ ကိုယ်၏ အရောင်အဆင်းအားဖြင့်။ ကေဋ္ဌနာ၊ တခဲနက်သော အရောင်အဆင်းရှိသော ဗြဟ္မာတို့တည်း။ ဣတိ အတ္ထော။ ဟိ၊ မှန်။ ဧတေသံ၊ ဤ သုဘကိဏ္ဏာ ဗြဟ္မာတို့၏။ ပဘာ၊ အရောင်သည်။ အာဘ ဆိုရာနုံ၊ တို့၏။ (ပဘာ) ဝိယ၊ သို့။ ဆိုဇ္ဇိတ္ဌာ ဆိုဇ္ဇိတ္ဌာ၊ ၍။ နု ဂစ္ဆတိ၊ မထွက်သွား။ ပန၊ ကား။ ပဠုကနယေ၊ ၌။ ပရိတ္တမဏ္ဍိမပဏီတသဒ်၊ ဖြစ်သော။ စတုတ္ထဇ္ဈာနသဒ်၊ ၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ သောဠသဒ္ဒတ္တိ သ စတုသင်္ခ ကပ္ပါယုကာ၊ တဆယ့် ခြောက်ကမ္ဘာအသက်ရှည်ကုန် သုံးဆယ့်နှစ်ကမ္ဘာအသက်ရှည်ကုန် ခြောက်ဆယ့်လေးကမ္ဘာ အသက်ရှည်ကုန်သော ဗြဟ္မာတို့သည်။ ပရိတ္တသုဘ အပ္ပမာဏသုဘ သုဘကိဏ္ဏာ နာမ၊ တို့မည်သည်။ ဟုတ္ဝာ။ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

ဣတိ၊ သို့။ သဗ္ဗေ ပိ၊ ကုန်သော။ တေ၊ ထို တတိယဈာန် ဗြဟ္မာတို့ကို။ ကေတ္ထကာယာ စေဝ၊ ကိုယ်၌ တူသောသဘော ရှိကုန်သည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ တူသော သဘောရှိသော ကိုယ်ရှိကုန်သည် လည်းကောင်း။ စတုတ္ထဇ္ဈာနသညာယ၊ စတုတ္ထဈာန်ပဋိသန္ဓေသညာအားဖြင့်။ ကေတ္ထသညိနော စ၊ တူသောသဘောရှိသော ပဋိသန္ဓေသညာရှိကုန်သည်လည်းကောင်း။ (ဟောန္တိ။) ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ဝေဟပ္ဖလာ ပိ၊ ဝေဟပ္ဖိုလ် ဗြဟ္မာတို့သည်လည်း။ စတုတ္ထဝိညာဏဋ္ဌိတိမေဝ၊ သို့သာ။ ဘဇန္တိ၊ ကပ်ဝင်ကုန်၏။ အသညသတ္တာ၊ အသညသတ် ဗြဟ္မာတို့သည်။ ဝိညာဏာဘာဝါ၊ ဝိညာဉ်၏ မရှိခြင်းကြောင့်။ ဣတော၊ ဤ ဝိညာဏဋ္ဌိတိ၌။ သင်္ဂဟံ၊ သိမ်းယူအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ နု ဂစ္ဆန္တိ၊ မရောက်ကုန်။ သတ္တာဝါသေသု၊ တို့၌။ (သင်္ဂဟံ။) ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။

သုဒ္ဓါဝါသာ၊ သုဒ္ဓါဝါသ ဗြဟ္မာတို့သည်။ ဝိဝဋ္ဋပက္ခေ၊ ဝဋ္ဋမှလွတ်ခြောက်ကြောင်းအဖို့၌။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏။ သဗ္ဗကာလိကာ၊ အလုံးစုံသော ကာလရှိကုန်သည်။ နု (ဟောန္တိ)၊ မဖြစ်ကုန်။ ကပ္ပသတသဟဿမ္ပိ၊ ကမ္ဘာတသိန်းပတ်လုံးလည်းကောင်း။ အသင်္ခေ်ယျေ ပိ၊ အသင်္ခေ်ယျပတ်လုံးလည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓသုညေ၊ ဘုရားတို့မှ ကင်းဆိတ်ခဲသော။ လောကေ၊ ၌။ နုပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ သောဠသကပ္ပသဟဿာဘ္ယန္တရေ၊ တသောင်းခြောက်ထောင်သော ကမ္ဘာတို့၏အတွင်း၌။ ဗုဒ္ဓေသု၊ တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေသုယေဝ၊ ပွင့်တော်မူကုန်သော်သာ။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တာသု၊ ဓမ္မစက္ကြာကို လည်စေတော်မူသော။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ခန္ဓဝါရဋ္ဌာနသဒ်သာ၊ သစ်တုံးတို

ဖြင့် ကာရံအပ်သော သစ်တပ်မြို့၏ တည်ရာအရပ်နှင့်တူကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ [ရှေးက "သစ်ခက်တဲနန်းအရပ်နှင့်တူကုန်သည်" ဟု ပေးကြ၏။] တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိညာဏဋ္ဌိတိ၊ သို့။ နေဝ ဘဗန္တိ၊ ကုန်။ သတ္တာဝါသံ၊ သတ္တာဝါသ ဘုံကိုးဝသို့။ နဘဗန္တိ။

ပန၊ ဝါဒန္တရကား။ မဟာသီဝတ္ထေရော၊ သည်။ နခေါ ပန ။ပ။ ဒေဝေဟိတိ၊ ဟူသော။ ဣမိနာသုတ္တေန၊ ဤပါဠိတော်ဖြင့်။ သုဒ္ဓါဝါသာ ပိ၊ တို့သည်လည်း။ စတုတ္ထဝိညာဏဋ္ဌိတိ (ယေဝ)၊ စတုတ္ထဝိညာဏဋ္ဌိတိသို့ သာ။ (ဘဗန္တိ။) စတုတ္ထသတ္တာဝါသံ ယေဝ၊ စတုတ္ထသတ္တာဝါသသို့သာ။ ဘဗန္တိ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ ၏။ တံ၊ ထို မဟာသီဝထေရ်၏စကားကို၊ သုတ္တသ၊ ပါဠိတော်၏။ ဝါ၊ ကို။ အပဋိဗာဟိယတ္တာ၊ မတားမြစ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အနုညာတံ၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပြီ။ [ဤ ပါဠိတော်၌ သုဒ္ဓါဝါသကို "သတ္တာဝါသော" ဟု သုံးစွဲထားသောကြောင့် စတုတ္ထသတ္တာဝါသ စတုတ္ထဝိညာဏဋ္ဌိတိ၌ သွင်းတော်မူသည်။]

[သာရိပုတ္တ၊ တြာ။ သုဒ္ဓါဝါသေဟိ၊ သုဒ္ဓါဝါသဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝေဟိ၊ ဗြဟ္မာတို့ကို။ အညတြ၊ ကြဉ်၍။ ဒီဃေန၊ ရှည်စွာသော။ ဣမိနာ အဒ္ဓုနာ၊ ဤ အာဓုန်ရှည်သောကာလဖြင့်။ မယာ၊ သည်။ ယော၊ အကြင် သတ္တာဝါသကို။ အနိဝုတ္ထပုဗ္ဗော၊ ရှေး၌ မနေအပ်။ ဝါ၊ မနေအပ် စဘူး။ သော သတ္တာဝါသော၊ ထို သတ္တာဝါသသည်။ နု သုလဘရူပေါ၊ ရလွယ်သည်၏အဖြစ်ဟူသော သဘောမရှိ။]

သမ္ဘသော ရူပသညာနန္တိအာဒီနံ၊ အစရှိသောပုဒ်တို့၏။ ဣတ္ထော ဝိသုဒ္ဓိ မဂ္ဂေ (မယာ) ဝုတ္တော။ ပန၊ ဆက်။ နေဝသညာနာသညာယတနံ၊ နေဝ သညာ နာသညာယတနသည်။ သညာယ၊ သညာ၏။ (သုခုမတ္တာ၊ သိမ်မွေ့ သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်။) နေဝသညာ၊ ထင်ရှား သော သညာလည်းမဟုတ်သည်။ နု အသညာ၊ ထင်ရှားသောသညာ မဟုတ် သည်လည်း မဟုတ်သည်။(ဟောတိ)ယထေဝ၊ သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ဝိညာဏသ ပိ၊ ဝိညာဉ်၏လည်း။ သုခုမတ္တာ၊ ကြောင့်။ နေဝ ဝိညာဏံ၊ ထင်ရှားသော ဝိညာဉ်လည်းမဟုတ်။ နာဝိညာဏံ(နေ+အဝိညာဏံ)၊ ဝိညာဉ်မဟုတ်သည်လည်း မဟုတ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိညာဏဋ္ဌိတိသု၊ ဝိညာဏဋ္ဌိတိတို့၌။ အဝတ္ဘာ၊ ဟောတော်မမူပဲ။ အာယတနေသု၊ အာယတနတို့၌။(ဘဂဝတာ။)ဝုတ္တံ။

၁.၂၇။ တတြာတိ၊ ကား။ တာသု ဝိညာဏဋ္ဌိတီသု၊ ထို ဝိညာဏဋ္ဌိတိတို့ တွင်၊(ယာ ယံ ပဌမာ ဝိညာဏဋ္ဌိတိ-၌ စပ်။) တဋ္ဌ ပဇာနာတိတိ၊ ကား၊

တဋ္ဌ ဝိညာဏဋ္ဌိတီ။ ထို ပထမဝိညာဏဋ္ဌိတိကို။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ တဿ စ သမုဒယန္တိ၊ ကား။ အဝိဇ္ဇာသမုဒယာ၊ အဝိဇ္ဇာ၏ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ရူပသမုဒယော၊ ရူပကွန္ဓာ၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။(ဟောတိ။) ဣတိ အာဒီနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ တဿ၊ ထို ပထမဝိညာဏဋ္ဌိတိ၏။ သမုဒယဋ္ဌ၊ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ တဿ စ အတ္ထင်္ဂမန္တိ၊ ကား။ အဝိဇ္ဇာနိရောဓာ၊ အဝိဇ္ဇာ၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ရူပနိရောဓော၊ ရူပကွန္ဓာ၏ ချုပ်ခြင်းသည်။(ဟောတိ။) ဣတိ အာဒီနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ တဿ၊ ထို ပထမဝိညာဏဋ္ဌိတိ၏။ အတ္ထင်္ဂမဋ္ဌ၊ချုပ်ကြောင်းကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

အဿာဒန္တိ၊ ကား။ ရူပံ၊ ရူပကွန္ဓာကို။ ပဋ္ဌိစ္စ။ စွဲ၍။ ယံ သုခံ၊ အကြင်ကာယိကသုခသည်လည်းကောင်း။(ယံ) သောမနဿံ၊ အကြင်သောမနဿဟူသော စေတသိကသုခသည်လည်းကောင်း။ ဥဇ္ဇပ္ပတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤ သုခ သောမနဿသည်။ ရူပဿ၊ ရူပကွန္ဓာ၏။ အဿာဒေါ၊ သာယာအပ်သော သဘောတည်း။ ဝါ၊ သာယာစေတတ်သော သဘောတည်း။[အဿာဒေတဗ္ဗတော အဿာဒတော စ အဿာဒံ။—ဋီကာ။]။ပ။ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏကွန္ဓာကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ ၍။ ယံ သုခံ၊ သည်လည်းကောင်း။ ယံ သောမနဿံ၊ သည်လည်းကောင်း။ဥဇ္ဇပ္ပတိ၊၏။အယံ၊ဤသုခသောမနဿသည်။ဝိညာဏဿ၊ဝိညာဏကွန္ဓာ၏။ အဿာဒေါ၊ တည်း။ဝါ၊ တည်း။ဣတိ ဝေါ၊သို့။ တဿ၊ ထို ပထမဝိညာဏဋ္ဌိတိ၏။ အဿာဒဋ္ဌ၊ သာယာအပ်သောသဘောကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

အာဒီနဝန္တိ၊ ကား။ ယံ၊ ကြောင့်။ ရူပံ၊ ရူပကွန္ဓာသည်။ အနိစ္စံ၊မမြဲ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ဇရာမရဏဟူသော နှစ်ပါးသောအပြားအား

အနိစ္စံ။ပ။**ဝိပရိဏာမဓမ္မံ**။ ။"အပြစ်"ဟူသည် မမြဲသည်၏အဖြစ် (မမြဲခြင်း) ဆင်းရဲသည်၏အဖြစ် (ဆိုင်းရဲခြင်း) ဖောက်ပြန်သောသဘောရှိသည်၏အဖြစ် (ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘော) တည်း။ ဤသို့ အနိစ္စ၏ အပြစ်စသည်ကို ခန္ဓာငါးပါး၏ "အာဒီနဝ" ဟု ခေါ်ရသည်။ ထို့ကြောင့် ယံ၊ အကြင် မမြဲသည်၏အဖြစ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်, အကြင်ဆင်းရဲသည်၏ အဖြစ်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်, အကြင် ဖောက်ပြန်သော သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဤသို့ပေးမှ "အယံ၊ ဤမမြဲသည်၏ အဖြစ်ဟူသော အကြောင်းသည်"စသည်ဖြင့် အာဒီနဝအရ ရ၏။ "အယံ အနိစ္စာဒိဘာဝေါ အာဒီနဝေါ"ဟူသော ဋီကာဖွင့်နှင့်လည်း ညီ၏။ ယံ အနိစ္စံ၊ အကြင်မမြဲ။ ယံ ဒုက္ခံ၊ အကြင်ဆင်းရဲ၏။ ယံ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ အကြင် ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ဤသို့အနက်ပေးလျှင် "အယံ၊ ဤ မမြဲသောရုပ်သည်"စသည်ဖြင့် ရုပ်စသည်ကို အရကောက်ရလိမ့်မည်ဖြစ်၍ သဘာဝမကျပါ။

ဖြင့် ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိ၏။အယံ၊ ဤမမြဲသည်၏အဖြစ် ဆင်းရဲသည်၏ အဖြစ် ဖောက်ပြန်သောသဘောရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ ရူပဿ၊ ရူပကွန္ဓာ၏။ အာဒီနဝေါ၊ အပြစ်တည်း။ပ။ယံ၊ ကြောင့်။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏကွန္ဓာသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဒုက္ခံ၊ ၏။ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ရှိ၏။ အယံ၊ အဖြစ်သည်။ ဝိညာဏဿ၊ ဝိညာဏကွန္ဓာ၏။အာဒီနဝေါ၊ တည်း။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ တဿာ၊ ၏။အာဒီနဝဠ္ဠ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

နိဿရဏန္တိ၊ကား။ရူပဿ၊ရူပကွန္ဓာဠ်။(ရူပကွန္ဓာအပေါ်ဠ်။)ယောဆန္ဒရာဂ ဝိနယော၊ အကြင် ဆန္ဒရာဂကို ပယ်ဖျောက်ရာပယ်ဖျောက်ကြောင်းဖြစ်သော အရိယာမဂ် နိဗ္ဗာန်သည်။ (ယံ) ဆန္ဒရာဂပ္ပဟာနံ၊ အကြင်ဆန္ဒရာဂကို ပယ်ကြောင်းဖြစ်သော အရိယာမဂ် နိဗ္ဗာန်သည်။ (အတ္ထိ။) ဣဒံ၊ ဤအရိယာမဂ် နိဗ္ဗာန်သည်။ ရူပဿ၊ ရူပကွန္ဓာ၏။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာတည်း ။ပ။ ဝိညာဏေ၊ ဝိညာဏကွန္ဓာဠ်။ (ဝိညာဏကွန္ဓာအပေါ်ဠ်။) ယော ဆန္ဒရာဂဝိနယော၊ သည်။ (ယံ) ဆန္ဒရာဂပ္ပဟာနံ၊ သည်း (အတ္ထိ။)ဣဒံ၊ ဤ အရိယာမဂ် နိဗ္ဗာန်သည်။ ဝိညာဏဿ၊ ဝိညာဏကွန္ဓာ၏။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာတည်း။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ တဿာ၊ ထို ပထမ ဝိညာဏဌိတိ၏။ နိဿရဏဠ္ဠ၊ ထွက်မြောက်ရာကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

ကလ္လံ နု တေနာတိ၊ ကား။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ တံ ဝိညာဏဌိတိံ၊ ထို ဝိညာဏဌိတိကို။ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိနံ၊ တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိတို့၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ အဟန္တိ ဝါ၊ ငါဟူ၍လည်းကောင်း။ မမန္တိ ဝါ၊ ငါ၏ ဥစ္စာဟူ၍လည်းကောင်း။ အဘိနန္ဒိတုံ၊ အလွန်နှစ်သက်ခြင်းငှာ။ ယုတ္တံ နု၊ သင့်ပါမည်လော။ ဣတိ ဧတေန ဥပါယေန၊ ဤနည်းဖြင့်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော ဝါရတို့ဠ်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ပန၊ ဆက်။ ယတ္ထ၊ အကြင်ဝိညာဏဌိတိ အာယတနဠ်။ (အထက်ဝိညာဏဌိတိသုံးပါး ဒုတိယ နေ၀သညာနာသညာယတနဠ်။) ရူပံ၊ ရူပကွန္ဓာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တတ္ထ၊ ထို အထက် ဝိညာဏဌိတိသုံးပါး ဒုတိယနေ၀သညာနာသညာယတနဠ်။ စတုန္နံ၊ သော။ ခန္ဓာနံ၊ တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ယတ္ထ၊ အကြင် ပထမအာယတနဠ်။

ဆန္ဒရာဂဝိနယော။ ။နိဿရဏအရ ထွက်မြောက်ခြင်း ကြိယာကို မရ၊ ထွက်မြောက်ရာ ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော အရိယာမဂ် - နိဗ္ဗာန်ကိုရ၏။ ထို့ကြောင့် ဆန္ဒရာဂဝိနယောဠ်"ဆန္ဒရာဂကို ပယ်ဖျောက်ခြင်း"ဟု "အနက်မပေးပဲ ဆန္ဒရာဂကို ပယ်ဖျောက်ရာ ပယ်ဖျောက်ကြောင်းဖြစ်သော အရိယာမဂ် နိဗ္ဗာန်တရားသည်" ဟု ပေးရသည်။ ဆန္ဒရာဂေါ ဝိနိယတိ ဧတေန, ဣဏ် ဝါတိ ဆန္ဒရာဂဝိနယော၊ သဟ မဂ္ဂေန နိဗ္ဗာနံ။—ဋီကာ။ဧတေနဖြင့် အရိယာမဂ်ကိုပြု၍, ဣဏဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကိုပြသည်။

(အသည်သတ်ကိုရည်ရွယ်သည်။) ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်သည်။ နတ္ထိ။ တတ္ထ၊ ထို ပထမအာယတနဌာ။ ကေသ၊ သော။ ခန္ဓသ၊ ၏။ ဝသေန၊ ဖြင့် လည်းကောင်း။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ကြောင်းကို။ ယောဇေတဗ္ဗော၊ ၏။ ` ဇေတ္ထ၊ ဤ ပထမအာယတနဌာ။ အာဟာရသမုဒယာ အာဟာရနိရောဓာတိ၊ ဟူသော။ ဤ ပဒံ ပဒံ၊ ဤပုဒ်ကို။ နေ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ထိုက်။[စုဘုရားတို့၌ "နေ" ကျနေသည်။ ဋီကာ၌—"တတ္ထ ဟိ ရူပသ္မိ ကမ္မသမုဋ္ဌာနတ္ထာ အာဟာရဝသေန ယောဇနာ နေ သမ္ဘဝတိ" ဟု အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ထားသည်။

ယတော ခေါ အာနန္ဒ ဘိက္ခုတိ၊ ကား။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ယဒါ၊ အကြင် အခါ၌။ ဘိက္ခု သည်။(ဝိမုတ္တော ဟောတိ—၌ စပ်။)အနုပါဒါဝိမုတ္တောတိ၊ ကား။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနေဟိ၊ ဥပါဒါန်တို့ဖြင့်။ အဂ္ဂဟေတ္မာ၊ မယူမူ၍။ ဝိမုတ္တော၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သည်။(ဟောတိ။)ပညာဝိမုတ္တောတိ၊ ကား။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ ဝိမုတ္တော၊ သည်။(ဟောတိ။) အဌ၊ ကုန်သော။ ဝိမောက္ခေ၊ ဝိမောက္ခတို့ကို။ အသစ္ဆိကတ္မာ၊ မျက်မှောက်မပြုမူ၍။ပညာဗလေ နေ၀၊ ပညာ၏အစွမ်းဖြင့်သာ။ နာမကာယသ္မိ စ၊ နာမကာယ၏လည်း ကောင်း။ ရူပကာယသ္မိ စ၊ ရူပကာယ၏လည်းကောင်း။ အပ္ပ၀တ္ထေ၊ မဖြစ် ခြင်းကို။ ကတ္မာ၊ ၍။ ဝိမုတ္တော၊ သည်။(ဟောတိ။) ဣတိ အတ္ထော။

သော၊ ထို ပညာဝိမုတ္တရဟန်းသည်။ သုက္ခဝိပဿကော စ၊ သမထတည်း ဟူသော အစေးမရှောက်သဖြင့် ခြောက်ကပ်သောဝိပဿနာရှိသော ရဟန်း လည်းကောင်း။ ပဌမဇ္ဈာနာဒီသု၊ ပထမစျာန် အစရှိသည်တို့တွင်။ အညတရ သ္မိံ၊ အမှတ်မထား တပါးပါးသောစျာန်၌။ ဌတ္မာ၊ တည်၍။ အရဟတ္တံ၊

အဂ္ဂဟေတ္မာ။ ။ကိန္တု ဝိ သခ်ါရံ ဧတံ မမန္တိ အာဒိနာ အဂ္ဂဟေတ္မာ၊ တစုံ တခုသော သင်္ခါရကို"ဤဟာသည် ငါ့ဥစ္စာတည်း"စသည်ဖြင့် မယူမူ၍။"ငါ့ဥစ္စာ" ဟု ယူခြင်းသည် တဏှာပါဒါန်ဖြင့် ယူခြင်းတည်း၊"ငါ"ဟု ယူခြင်းသည် ဒိဋ္ဌိပါဒါန် ဖြင့် ယူခြင်းတည်း၊ "ဤသို့မယူမူ၍"ဟူလို။ ဤ"အဂ္ဂဟေတ္မာ"ဟူသောပါဠိဖြင့်"အနု ပါဒါ"၌ ဥပ+အာ+ဒါ ဓာတ်နှောင် တွားပစ္စည်း၏ ကာရိယဖြစ်သော"ယ အဂ္ဂရှာ ကျေနေသည်"ဟု ပြသည်။

သုက္ခဝိပဿကော။ ။သမထဘာ၀နာသိနေဟာဘာ၀ေန သုက္ခာ လူခါ၊ သမထ ဘာ၀နာတည်းဟူသော အစေး၏ မရှိခြင်းကြောင့် ခြောက်ကပ်သော။ ၀ါ၊ တနည်း။ အ သိနိဒ္ဓါ၊ မစေးကပ်သော။ ဝိပဿနာ, ဘေသောတိ သုက္ခဝိပဿကော။—ဋီကာ။ "ဝိပဿနကော" ဟု ဆိုလိုလျက် "နေ" ချေထားသည်၊ "က" ကား သမာသန္တ က ပစ္စည်းတည်း။

အညတရသ္မိံ ဌတ္မာ။ ။အညတရသ္မိန္တိ စ အညတရသ္မိံ၊ အမှတ်မထား တပါးပါး သောစျာန်၌။ ဤ အဖွင့်ဖြင့် အညတရသ္မိံ၌ "ဝိနာ ကျော်သည်" ဟု ပြသည်။ကေဝေက

အရှဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တော စ၊ ရောက်သောရဟန်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋ္ဌဝိဓေ၊ ရှိ၏။ စ၊သာဂေကာ။ ကတမော စ ပုဂ္ဂလော။ပ။ပညာဝိမုတ္တော တိ၊ ဟူသော။ တေ၊ ဤပါဠိတော်ကို။(ဘဂဝတာ)ပိ၊ လည်း။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ [ပညာဝိမုတ္တော၊ ပညာဝိမုတ္တဖြစ်သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ကတမော စ၊ အာဘယ်နည်း။ ဣဓ၊ ဤ လောကဌ်။ ဧကစ္စော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊သည်။ အဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ ဝိမောက္ခေ၊ တို့ကို။ ကာယေန၊ နာမကာယဖြင့်။ ဖုသိ တ္ဝာ၊ တွေ့ထိ၍။ နဟေဝ ဝိဟရတိ၊ မနေနိုင်။ ပညာယ စ၊ ပညာဖြင့် သာ။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ အသဝါ၊ ထိ ပုဂ္ဂိုလ်၏။ အာသဝေ၊ တို့သည်။ ပရိက္ခီဏာ၊ ကုန်ပြီးကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ အယံ ပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပညာဝိမုတ္တော၊ ပညာဝိမုတ္တ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။]

အဋ္ဌဝိမောက္ခအဖွင့်

၁၂၉။ ဝေါ၊ သို့။ ကေသ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ပညာဝိမုတ္တရဟန်း၏။ နိဂမနဋ္ဌ၊ ဝဋ္ဌမှ ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သောမဂ် ဝဋ္ဌမှ ထွက်မြောက်ရာဖြစ် သော နိဗ္ဗာန်ကိုလည်းကောင်း။ နာမဋ္ဌ၊ ပညာဝိမုတ္တ ဟူသော အမည်ကို လည်းကောင်း။ ဒယော့ဘွား၊ပြုတော်မူပြီး၍။ ဣတရယ၊ ပညာဝိမုတ္တမှ တပါး သော ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တ ရဟန်း၏။ (နိဂမနဋ္ဌ၊ကိုလည်းကောင်း။ နာမဋ္ဌ၊ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တ ဟူသော အမည်ကိုလည်းကောင်း။) ဒယော့တုံ၊ ၄ာ။ အဋ္ဌ ခေါ ဣမေတိ အာဒိမာဟ။ တတ္ထ၊ ထိုအဋ္ဌ ခေါ ဣမေ အစရှိသော စကားရပ်၌။ ဝိမောက္ခောတိ၊ ကား။ ကေနဋ္ဌေန၊ အာဘယ်အနက်သဘော

သို့နှိုင်း အတ္ထော၊ ဝိပဿနာရှုခါနီး၌ ပထမစျာန်ကို ပါဒကပြုလျှင် ''ပထမစျာန်၌ တည်၍'' ဟု လည်းကောင်း၊ဒုတိယစျာန်ကို ပါဒကပြုလျှင်''ဒုတိယစျာန်၌တည်၍'' ဟု လည်းကောင်း စသည်ဖြင့်ဆိုရပုံသိပါ။ ၌တွာတိ ပါဒကကရဏဝသေန ၌တွာ။—ဋီကာ။

ကေသ။ပ။နာမဋ္ဌ။ ။သတ္တံသု အရိယပုဂ္ဂလေသု ဧကေသ ဘိက္ခုနော၊ အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်ခုနစ်ပါးတို့တွင် တပါးသော ရဟန်း၏။ ဝိညာဏဋ္ဌိတိအာဒိနာ ပရိဇာနနာဒိဝ သုတ္ပဝတ္တနိဂမနဋ္ဌ၊ ပိုင်းခြားရှိသိခြင်း အစရှိသည်၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော ဝဋ္ဌမှ ထွက် မြောက်ကြောင်းမဂ် ထွက်မြောက်ရာနိဗ္ဗာန်ကိုလည်းကောင်း။ ပညာဝိမုတ္တ နာမဋ္ဌ၊ ပညာ ဝိမုတ္တ ဟူသော နာမည်ကိုလည်းကောင်း။ (ဒယော့တွာ အာဟ။)—ဋီကာ။

ကေနဋ္ဌေန။ ။ကေနဋ္ဌေနာတိ ကေန သဘာဝေန သဘာဝေါ ဟိ ဉာဏေန ယာထာဝတော အရဏီယတော ဉာတမ္ဗတော အတ္ထောတိ ဝုစ္စတိ။—ဋီကာ။ ကေန ဋ္ဌေန အတ္ထကို ''ယာထာဝတော အရဏီယတော ဉာတမ္ဗတော'' ဟု ဖွင့်သည်။

ကြောင့်။ဝိမောက္ခာ၊ ဝိမောက္ခမည်သနည်း။ အဓိမုစ္စနဋ္ဌေ၊ အဝိမုစ္စန အနက်သဘောကြောင့်။ (ဝိမောက္ခာ၊ မည်၏။) [အဓိမုစ္စနအမည်ရုပ်ကို နောက်၌ပြလိမ့်မည်။ ဝိမောက္ခောဘ်ဌ ဝိ+မုစ ဓာတ်တည်း၊ "ဝိ" ကို "အဓိ"ဟုလည်းကောင်း၊မောက္ခ ကို "မုစ္စန"ဟုလည်းကောင်း ဖွင့်သည်။]

ပန၊ ပရိဟာရ။ပ။ အုံ။ အယံ အဓိမုစ္စနဋ္ဌော နာမ၊ ဣ၌ အဓိမုစ္စနဋ္ဌ မည်သည်။ ကော၊ အဘယ်နည်း။ ပစ္စနီကဓမ္မေဟိ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် တရားတို့မှ။ သုဋ္ဌု၊ ကောင်းစွာ။ မုစ္စနဋ္ဌော စ၊ လွတ်ခြင်းဟူသော အနက်သဘောသည်လည်းကောင်း။ အာရမ္မဏေ၊ အာရုံ၌။ အဘိရတိ ဝသေန၊ အလွန် မွေ့လျော်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ သုဋ္ဌု၊ စွာ။ မုစ္စနဋ္ဌော စ၊ သက်ဝင်ခြင်းဟူသော အနက်သဘောသည်လည်းကောင်း။ပိတု၊အဖ၏။ အကော်၊ ရင်ခွင်၌။ ဝိယ ဌပိတ်ဿ၊ စွန့်လွှတ်အပ်သော အင်္ဂါကြီးငယ်ရှိသော။ ဒါရကဿ၊ ၏။ သယနံ ဝိယ၊ အိပ်ခြင်းကဲ့ကို။ အနိဋ္ဌဟိတဘာဝေန၊ ဆန့်ကျင်ဘက် တရားတို့သည် မနှိပ်စက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နိဆုသက်တာယ၊ ခ္ခ,ရှားခြင်း မရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အာရမ္မဏေ၊ အာရုံ၌။ ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းတည်း။ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ ပန၊ ဆက်။ အယံ အတ္ထော၊ ဣ၌ အာရမ္မဏေ အဘိရတိဝသေန သုဋ္ဌု မုစ္စနဋ္ဌော ဟူသော အနက်သည်။ပစ္ဆိမေ၊နောက်ဖြစ်သော။ဝိမောက္ခေါ၌။ နတ္ထိ။ပုရိမသု၊ ရှေးဖြစ်ကုန်သော။သမ္ဘေသု၊ အလုံးစုံသော ဝိမောက္ခတို့၌။ အတ္ထိ၊ ၏။

ရူပီ ရူပါနိ ပဿတီတိ ဣတ္ထေ၊ဟူသောဣပါဒ်၌။(အတ္ထော ဝေါ ဝေဒိတဗ္ဗော။) အဋ္ဌတ္ထံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ ကေသာဒီသု၊ ဆံအစရှိကုန်သော။ နီလကသိဏာဒီသု၊ နီလကသိုဏ်း အစရှိသည်တို့၌။ နီလကသိဏာဒိဝသေန၊ နီလကသိုဏ်း အစရှိသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ဥပ္ပါဒိတံ၊ဖြစ်စေအပ်သော။ ရူပဇ္ဈာနံ၊ရူပစျာန်သည်။ ရူပံ၊ ရူပ မည်၏။["စျာန်" ဟူသော နောက်ပုဒ် ကျေသည်။] အဿ၊ ထို ရဟန်း၏။ တံ၊ ထိုရူပစျာန်သည်။ အတ္ထိ။ဣတိ၊ ထိုသို့ရူပစျာန်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (သော၊ ထို ရဟန်းသည်။) ရူပီ၊ မည်၏။ ဗဟိဒ္ဓါ ရူပါနိ ပဿတီတိ၊ ကား။ ဗဟိဒ္ဓါ ပိ၊ ကိုယ်မှ အပဋ္ဌလည်း။ ["ပိ"ဖြင့် အဋ္ဌတ္ထကို ပေါင်း။] နီလကသိဏာဒီနိ၊ ကုန်သော။ ရူပါနိ၊ ကသိုဏ်းရုပ်တို့ကို။ [ရူပါနိတိ ပနေတ္ထ

ထိုသို့ ဖွင့်သောကြောင့် အတ္ထဟု "အရ ဓာတ် တ ပစ္စည်း"ဟု ကြံပါ။ "အရိယတေ ဉာယတေတိ အတ္ထော"ဟုပြု။ဤနေရာ၌ အရဓာတ်သည် ဉာဏဂတိ အနက်ဟောတည်း။ ထို့ကြောင့် "ဉာယတေ" ဟု အနက်ဆိုနိုင်သည်။ ဖယ သော သဘောတရားကို ဉာဏ်ဖြင့် ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ သိအပ်သောကြောင့် ထိုသဘောတရားကိုပင် "အတ္ထ" ဟု ခေါ်ရသည်။ "ထ"ကို သုတ်ကြီးဖြင့် "ဋ"ပြု၍ "အဋ္ဌော"ဟု ဖြစ်သည်။]

ပုံရိမ်ပဒလောပေါ် ဒဋ္ဌမ္ဘော၊ တေန ဝုတ္တံ နိလကသိဏာဒီရူပါနိတိ။—ဋီကာ။ ဤအလို "နိလကသိဏာဒီနိ+ရူပါနိ" ဝါကျမရှိရ၊ "နိလကသိဏာဒိရူပါနိ" ဟု သိမှသာ်ရှိစေရသည်။] စျာနစက္ခုနှာ၊ စျာန်စက္ခုဖြင့်။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ဣမိနာ၊ ဤ ရူပီ ရူပါနိ ပဿတိ အစရှိသောပါဠိဖြင့်။ အဒ္ဓတ္တဗဟိဒ္ဓဝတ္ထု ကေသု၊ အဒ္ဓတ္တ ဗဟိဒ္ဓ ဝတ္ထုရှိကုန်သော။ကသိဏေသု၊တို့၌။ ဥပ္ပါဒိတဈာနဿ၊ ဖြစ်စေအပ်သောစျာန်ရှိသော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ ရူပါဝစရဈာနာနိ၊ ရူပါဝစရစျာန်တို့ကို။ ဒဿိတာနိ၊ ပြတော်မူအပ်ကုန်ပြီ။

အဒ္ဓတ္တံ အရူပသညီတိ၊ ကား။ အဒ္ဓတ္တံ၊ ၌။ နု ရူပသညီ၊ ကသိုဏ်း ရှုပ်၌ဖြစ်သော သညာမရှိသည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ကေသာဒီသု၊ ဆံအစရှိ သည်တို့၌။ အနုပ္ပါဒိတရူပါဝစရဈာနော၊ ဖြစ်စေအပ်သော ရူပါဝစရစျာန် မရှိသည်။ (ဟုတ္တာ ဗဟိဒ္ဓါ ရူပါနိ ပဿတိ–၌ စပ်။) ဣတိ အတ္ထော။ ဣမိနာ၊ ဤအဒ္ဓတ္တံ အရူပသညီ ဟူသောပါဠိဖြင့်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပသန္ဓာန်၌။ ပရိကမ္မံ၊ ပရိကံကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဗဟိဒ္ဓါဝ၊ အပဋ္ဌသာ။ ဥပ္ပါဒိတဈာနဿ၊ ဖြစ်စေ အပ်သော စျာန်ရှိသော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ ရူပါဝစရဈာနာနိ၊ တို့ကို။ ဒဿိတာနိ၊ ကုန်ပြီ။

သုဘန္တေ ဝ အဓိမုတ္တော ဟောတိတိ ဣမိနာ၊ ပါဠိဖြင့်။ သုဝိသုဒ္ဓေသု၊ အလွန်အတူးသဖြင့် စင်ကြယ်ကုန်သော။ နီလာဒီသု၊ နီလ အစရှိကုန်သော။ ဝဏ္ဏကသိဏေသု၊ အဆင်းကသိုဏ်းတို့၌။ စျာနာနိ၊ တို့ကို။ ဒဿိတာနိ၊ ကုန်ပြီ။ တတ္ထ၊ ထို သုဘန္တေ ဝ အဓိမုတ္တော ဟောတိ ဟူသောပါဠိ၌။ ဘန္တေ အပ္ပနာယံ၊ အပ္ပနာ၏အတွင်း၌။ သုဘန္တိ၊ သုဘ ဟူ၍။ ဝါ၊ တင့် တယ်ပါပေ၏ဟူ၍။ အာဘောဂေါ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်။ ကိဉ္စာပိ နတ္ထိ၊ အကယ်၍ကား မရှိပါပေ။ ပန၊ ထိုသို့ပင် မရှိပါသော်လည်း။ ယော၊ အကြင် ရဟန်းသည်။ ဝိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သော။ သုဘံ၊ တင့်တယ်သော။ ကသိဏံ၊ ကသိုဏ်းကို။ အာရမ္မဏံ ကရိတ္တာ၊ အာရုံပြု၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သုဘန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ၊ ဟူ၍။ အဓိ မုတ္တော၊ စွဲစွဲမြဲမြဲ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထုဗဟု၊ ဆိုထိုက်သည်၏ အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒေသနာ၊ ကို။ (ဘဂဝတာ၊ သည်။) ကတာ၊ ပြုတော်မူ အပ်ပြီ။

ပန၊ ကား။ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ္ဂေ၊ ၌။ ကထံ သုဘန္တေ ဝ အဓိမုတ္တော ။ပ။ ဝိမောက္ခောတိ၊ ဟူ၍။ (ဘဂဝတာ။) ဝုတ္တံ။ [ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။

သုဘန္တေ၀၊ ဟူ၍သာ။ အဓိမုတ္တော၊ စွဲစွဲမြဲမြဲ နှလုံးသွင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝိမောက္ခော၊ ဆန့်ကျင်ဘက်တရားတို့မှ လွတ်ခြင်းသည်။ ဟောဟိ၊နည်း။) ဣဓ၊ ဤ သာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ မေတ္တာသဟဂတေန၊ မေတ္တာနှင့်တကွဖြစ်သော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ကေ၊ တခုသော။ ဒိသံ၊ အရပ်မျက်နှာကို။ ၀ါ၊ အရပ်မျက်နှာ၌တည်သော သတ္တ၀ါအပေါင်းကို။ ဖရိတ္မာ၊ ဖြန့်၍။ ဝိဟရတိ၊၏။ပ။ မေတ္တာယ၊ မေတ္တာ၏။ ၀ါ၊ ကို။ ဘာဝိတတ္တာ၊ ဖြစ်စေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သတ္တာ၊ သတ္တ၀ါ တို့သည်။ အပ္ပဋိကူလာ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်မရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကရုဏာသဟဂတေန၊ သော။ပ။ မုဒိတာသဟဂတေန၊ သော။ပ။ ဥပေက္ခာ သဟဂတေန၊ သော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ ကေ၊ သော။ ဒိသံ၊ ကို။ ၀ါ၊ ကို။ ဖရိတ္မာ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ပ။ ဥပေက္ခာယ၊ ၏။ ၀ါ၊ ကို။ ဘာ၀ိတတ္တာ၊ ကြောင့်။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ အပ္ပဋိကူလာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ သုဘန္တေ၀၊ ဟူ၍သာ၊ အဓိမုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ ဝိမောက္ခော၊ သည်။ (ဟောတိ။)

သဗ္ဗသော ¦ရူပသညာနန္တိ အာဒီသု၊ အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌။ ယံ၊ အကြောင်းစကားကို။ ၀တ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုထိုက်၏။ တံ သဗ္ဗံ၊ ထို အလုံးစုံသောစကား ကို။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ၌။ (မယာ။) ဝုတ္တမေ၀၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာ။ အယံ အဌမော ဝိမောက္ခောတိ၊ ကား။ အယံ၊ ဤ နိရောဓသည်။ စတုန္နံ၊ ကုန် သော။ ခန္ဓာနံ၊ တို့၏။ သဗ္ဗသော၊ ကြွင်းမဲ့ညီသို့ အလုံးစုံအားဖြင့်။ဝိသုဒ္ဓတ္တာ၊ စင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ဝိမုတ္တတ္တာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်တို့မှ လွတ်မြောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ အဌမော၊ ရှစ်ခုမြောက် သော။ ဥတ္တမော၊ မြတ်သော။ ဝိမောက္ခော နာမ၊ ဝိမောက္ခမည်၏။

ဝိသုဒ္ဓတ္တာ။ ။နိရောဓသမာပတ်၏ အတွင်း၌ နာမ်ခန္ဓာလေးပါး မရှိသောကြောင့် ဝိသုဒ္ဓဖြစ်ဖွယ်မလို၊ ထို့ကြောင့် ဋီကာ၌– "ဝိသုဒ္ဓတ္တာတိ ယထာပရိစ္ဆိန္နကာလေ နိရောဓိတတ္တာ''ဟု ဖွင့်သည်။ "သမာပတ်အတွင်း ဝိုင်းခြားအပ်သော ကာလ၀ယ် နာမ်ခန္ဓာလေးပါးတို့ကို ချုပ်စေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဝိသုဒ္ဓဖြစ်သည်'' ဟူလို။

ဥတ္တမော ဝိမောက္ခော။ ။အရိယေဟေ၀ သမာပဇ္ဇိတဗ္ဗတော၊ အနာ၀ါမ ရဟန္တာဖြစ်သောအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သာ ၀င်စားနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ အရိယဖလ ပရိယောသာနတ္တာ၊ အရိယာဖိုလ်ဟူသော အဆုံးရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ (နိရောဓသမာပတ်၏ အဆုံး၌ အနာ၀ါမိဖိုလ်၊ သို့မဟုတ် အရဟတ္တ ဖိုလ် ဖြစ်ရသည်ကို ရည်ရွယ်သည်။) ဒေ၊ ဒ္ဒေ၀ ဓမ္မေ နိဗ္ဗာနပ္ပတ္တိဘာ၀တော ၊ နိရောဓသမာပတ်အတွင်း၌ ရုပ်နာမ်အချို့တို့၏ ငြိမ်းအေးခြင်းသို့ ရောက်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်လည်းကောင်းတည်း။

၁၃၀။ အနုလောမန္တိ၊ ကား။ အာဒိတော၊ အစပထမ သမာပတ်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ယာဝ ပရိယောသာနာ၊ အဆုံး နိဿရဏသမာပတ်တိုင်အောင်။ (သမာပဇ္ဇတိ၊ ကောင်းစွာရောက်၏။ ဝါ၊ ဝင်စားနိုင်၏။) ပဋိလောမန္တိ၊ ကား။ ပရိယောသာနတော၊ အဆုံး နိဿရဏသမာပတ်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ယာဝ အာဒိတော၊ အစ သမာပတ်တိုင်အောင်။ (သမာပဇ္ဇတိ။)အနုလောမ ပဋိလောမန္တိ ဣဒံ၊ ဟူသော ဤစကားကို။ သမာပတ္တိနှံ၊ တို့၏။ ဝါ၊ တို့ကို။ အတိပဂုဏတ္တာ၊ အလွန် အဝါးဝစ်ဘ လေ့လာအပ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အဋ္ဌတ္ဘာ ဝ၊ တခုသောသမာပတ်ဌ် မတန်ရပ်မူ၍သာ။ ဣတော စိတော စ၊ ဤသမာပတ် ဤသမာပတ်သို့လည်း။ သဠာရဏဝသေန၊ လှည့်လည်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

ယတ္ထိစ္ဆကန္တိ၊ ဟူသောသဒ္ဒါသည်။ သြကာသပရိဒီပနံ၊ သမာပတ်ဝင်စားရာအရပ်ကို ပိုင်းခြားပြပြကြောင်း သဒ္ဒါတည်း။ ယတ္ထ ယတ္ထ သြကာသေ၊ အကြင် အကြင် အရပ်ဌ။ (သမာပဇ္ဇိတုမ္ပိ၊ ဝင်စားခြင်းငှာလည်းကောင်း။ ဝုဋ္ဌာတုမ္ပိ၊ ထခြင်းငှာလည်းကောင်း။) ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိ၏။(တတ္ထ တတ္ထ သြကာသေ၊ ဌ။ သမာပဇ္ဇတိ ပိ၊ ဝင်စားလည်းဝင်စားနိုင်၏။ ဝုဋ္ဌာတိ ပိ၊ ထလည်းထနိုင်၏။) ယဒိစ္ဆကန္တိ၊ ဟူသောသဒ္ဒါသည်။ သမာပတ္တိ ဒီပနံ၊ သမာပတ်ကိုပြပြကြောင်း သဒ္ဒါတည်း။) ယံ ယံ သမာပတ္တိ၊ အကြင် အကြင် သမာပတ်ကို။ (သမာပဇ္ဇိတုမ္ပိ၊ ငှာလည်းကောင်း။ ဝုဋ္ဌာတုမ္ပိ၊ ငှာလည်းကောင်း။) ဣစ္ဆတိ၊ ၏။ (တံ တံ သမာပတ္တိ၊ ကို။ သမာပဇ္ဇတိ ပိ၊ နိုင်၏။ ဝုဋ္ဌာတိ ပိ၊ နိုင်၏။) ယာဝတိစ္ဆကန္တိ၊ ဟူသော သဒ္ဒါသည်။ အဒ္ဓါနပရိစ္ဆေဒဒီပနံ၊ သမာပတ်ဝင်စားရာ ကာလ အပိုင်းအခြားကို ပြပြကြောင်း သဒ္ဒါတည်း။ ယာဝတကံ၊ အကြင်မျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ အဒ္ဓါနံ၊ ကာလပတ်လုံး။ (သမာပဇ္ဇိတုမ္ပိ၊ ငှာလည်းကောင်း။ ဝုဋ္ဌာတုမ္ပိ၊ ငှာလည်းကောင်း။) ဣစ္ဆတိ၊ ၏။ (တာဝတကံ၊ ထိုမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ အဒ္ဓါနံ၊ လုံး။ သမာပဇ္ဇတိ ပိ၊ နိုင်၏။ ဝုဋ္ဌာတိ ပိ၊ နိုင်၏။) သမာပဇ္ဇတိတိ၊ ကား။ တံ တံ သမာပတ္တိ၊ သို့။ ပဝိသတိ၊ ဝင်စားနိုင်၏။ ဝုဋ္ဌာတိတိ၊ ကား။ တတော၊ ထို သမာပတ်မှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်နိုင်၏။

ဣဘတောဘာဝဝိမုတ္တောတိ၊ ကား။ ဒ္ဒီဟိ၊ ကုန်သော။ ဘာဝေဟိ၊ အရူပစျာန်သမာပတ် မဂ်ဟူသော အဖိုတို့ဖြင့်။ ဒ္ဒီဟိ၊ ကုန်သော။ ဘာဝေဟိ၊ ရူပ

ဒ္ဒီဟိ ဘာဝေဟိ ဝိမုတ္တောတိ။ ။ဒ္ဒီဟိ ဘာဝေဟိ အရ ''အရူပစျာန်သမာပတ်,မဂ်'' ဟူသော လွတ်မြောက်ကြောင်းအဖို့ နှစ်ဖို့ကိုလည်းကောင်း၊ ''ရူပကာယ,နာမကာယ''

ကာယ နာမကာယဟူသော အဖိုတို့မှ။ ဝိမုတ္တောဝ (တိ)၊ လွတ်သောပုဂ္ဂိုလ် ဟူ၍။ (ဝုစ္စတိ–ဌ္ဌစပ်။) အရူပသမာပတ္တိယာ၊ ဝိက္ခမ္ဘနပဟာန်ဖြစ်သော အရူပ သမာပတ်ဖြင့်။ ရူပကာယတော၊ ရူပကာယမှ။ ဝါ၊ ရူပကာယဌ်ဖြစ်သော ကိလေသာအပေါင်းမှ။ဝိမုတ္တောဝ(တိ)၊ဟူ၍။ မဂ္ဂေန၊သမုစ္ဆေဒပဟာန်ဖြစ်သော မဂ်ဖြင့်။ နာမကာယတော၊ နာမကာယမှ။ ဝါ၊ နာမကာယဌ်ဖြစ်သော ကိလေသာအပေါင်းမှ။ ဝိမုတ္တောတိ၊ ဟူ၍။ (ဝုစ္စတိ၊ ၏။) စ၊ သာဓက ကား။ အစ္စီ ယထာ။ပ။ သစ်နွယ်၊ ဟူသော။ တေ၊ ဤဂါထာစကားတော် ကို။ (ဘဂဝတာ) ပိ၊ လည်း။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

[ဥပသိဝ၊ ဥပသိဝ။ ဝါတဝေဂေန၊ လေအဟုန်သည်။ ခိတ္တာ၊ တိုက်ခတ်အပ်သော။ အစ္စီ (အစ္စီ)၊ မီးလျှံသည်။ [ဆန်းကြောင့် ဒီဃ။] အတ္ထံ၊ ချုပ်ငြိမ်းခြင်းသို့။ ပလေတိ၊ ရောက်၏။ သခ်ိ၊ မည်သည့်အရပ်သို့ သွားလေ၏ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ နု ဥပေတိ ယထာ၊ မကပ်ရောက်သကဲ့သို့။ ဧवံ၊ တူ။ နာမကာ ယတော၊ မှ။ ဝိမုတ္တောဝ၊ သော။ မုနိ (မုနိ)၊ ရဟန္တာဖြစ်သော ရဟန်းသည်။ အတ္ထံ၊ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာန်ဟူသော ချုပ်ငြိမ်းခြင်းသို့။ ပလေတိ၊ ရောက်၏။ သခ်ိ၊ ခတ္တိယ ဗြာဟ္မဏ စသည်ဖြင့် ခေါ် ဝေါ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ နု ဥပေတိ၊ မရောက်တော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ။ အဝေါစ၊ ပြီ။]

ဟူသောလွတ်မြောက်ထိုက်သောအဖို့ နှစ်ဖို့တို့ကိုလည်းကောင်း ယူရသည်။ ထို့ကြောင့် အရူပသမာပတ္တိယာစသည်ဖြင့် အကျယ်ပြသည်။ထိုတွင် အရူပသမာပတ်သည် ဝိက္ခမ္ဘန ဝိမောက္ခ (ကိလေသာတို့ကို ပယ်ခွါသောအားဖြင့် လွတ်မြောက်ကြောင်းတရား) တည်း။ မဂ်သည်–သမုစ္ဆေဒဝိမောက္ခ (ကိလေသာတို့ကို အကြွင်းမဲ့ဖြတ်သောအားဖြင့် လွတ်မြောက်ကြောင်းတရား) တည်း။အရူပဈာနေန ဝိက္ခမ္ဘနဝိမောက္ခေန, မဂ္ဂေန သမုစ္ဆေဒဝိမောက္ခေနာတိ ဒ္ဝေဟိ ဝိမုစ္စနဘာဝေဟိ (လွတ်မြောက်ကြောင်း အဖိုတို့ဖြင့်။), အရူပသမာပတ္တိယာ ရူပကာယတော မဂ္ဂေန နာမကာယတောတိ ဒ္ဝေဟိ ဝိမုစ္စိတမ္ဗဘာ ဝေဟိ စ (လွတ်မြောက်ထိုက်သော အဖိုတို့မှလည်းကောင်း။) ဝိမုတ္တောဝ၊ တေနာဟ အရူပသမာပတ္တိယာတိ အာဒိ။

ဆက်ဦးအံ့။ – လွတ်မြောက်ဟူရာ၌ ကိသေသာတို့မှ လွတ်မြောက်ခြင်းတည်း၊ ထိုသို့ လွတ်မြောက်လတ်သော် ကိလေသာတို့ကို ဝိက္ခမ္ဘနပဟာန်ဖြင့် ပယ်ခွါခြင်း သမုစ္ဆေဒ ပဟာန်ဖြင့် "အကြွင်းမဲ့ဖြတ်ခြင်းတို့ဖြင့် ကာယနှစ်ပါးအပေါင်းမှ လွတ်မြောက်သော ကြောင့် ရူပကာယတော နာမကာယတော ဝိမုတ္တောဝ"ဟု ဆိုသည်၊ ဝိမုတ္တောတိ ဟိ ကိလေသေဟိ ဝိမုတ္တော၊ ဝိမုစ္စန္တော စ ကိလေသာနံ ဝိက္ခမ္ဘနသမုစ္ဆိန္ဒနေဟိ ကာယဒ္ဒယတော ဝိမုတ္တောတိ အယမေတ္ထ အတ္ထော။–ဋီကာ။

ပန၊ ဆက်။ သော ဩ(ဧသော)ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တောဝ၊ ထိုဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အာကာသာနဉ္စာယတနာဒီသု၊ အာကာသာနဉ္စာယတန စျာန်အစရှိသည်တို့တွင်။ အညတရတောဝ၊ အမှတ်မထား တပါးပါး သောစျာန်မှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တော စ၊ ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း။ အနာဂါမိ၊ အနာဂါမ်သည်။ ဟုတ္ဝါ၊ ၍။ နိရောဓော၊ နိရောဓသမာပတ်မှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ၍။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပတ္တော စ၊ လည်းကောင်း။ဤတို၊ သို့၊ ပဋ္ဌာဝိတော၊ ငါးပါးအပြားရှိ၏။ ပန၊ ဝါဒန္တရကား။ ကေစိ အချို့သော ဥတ္တရဝိဟာရဝါသီဆရာ သာရသမကျမ်းဆရာတို့သည်။[ကေစိတိဥတ္တရဝိဟာရဝါသိနော, သာရသမာစရိယာစ။-ဋီကာ။]ယဿ၊ ကြောင့်။ရူပါဝစရစတုတ္ထဇ္ဈာနမ္ပိ၊ရူပါဝစရ စတုတ္ထစျာန်သည်လည်း။ဒုဝဂ်ိုကံ၊ နှစ်ပါးသော အင်္ဂါရှိသော။ ဥပေက္ခာသဟဂတံ၊ ဥပေက္ခာသဟဂုတ် စျာန်တည်း။ အရူပါဝစရဇ္ဈာနမ္ပိ၊ သည်လည်း။ တာဒိသမေव၊ ထိုကဲ့သို့ရှုအပ်သော ဒုဝဂ်ိုက ဥပေက္ခာသဟဂုတ် စျာန်ပင်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ရူပါဝစရစတုတ္ထဇ္ဈာနတောဝ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ၍။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပတ္တော ပိ၊ သည်လည်း။ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တောဝ၊ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တ ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ ဤတို၊ သို့။(ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။)

ပန၊ ဆက်။ အယံ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တပဒေါ၊ ဤဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တ ပြဿနာသည်။(ပတ္တော-၌ စပ်။) ဟေဋ္ဌာလောဟပါသာဒေ၊ ကြေးပြာသာဒ်၏အောက်၌။ သမုဒ္ဒဟိတ္ဝာ၊ ဖြစ်ပေါ်၍။ တိပိဋကစူဠသုမနဒတ္ထရသ၊ ၏။ ဝဏ္ဏနံ၊ အဖွင့်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ စိရေန၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလ၌။ ဝိနိစ္ဆယံ၊ ဆုံးဖြတ်အပ်သည်၏အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်ပြီ။[ဝိနိစ္ဆယန္တိ သံသယဆေဒကသန္နိဋ္ဌာနံ၊ သံသယကိုဖြတ်တတ်သော ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့။-ဋီကာ။] ကိရ၊ ခဲ့။ ဂိရိဝိဟာရေ၊ ဂိရိကျောင်းတိုက်၌။ ထေရသ၊ ၏။ အန္တေဝါသိကော၊ အနီးနေတပည့်သည်။ ကေသ၊ သော။ ပိဏ္ဍပါတိကသ၊ ပိဏ္ဍပါတ်

အယံ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တပဒေါ။ ။သမာနဝါဒ က"သော ပနေသပဒ္ဓဝိဓော"ဟု ဆိုရ၍ ကေစိဝါဒ က ရူပါဝစရ စတုတ္ထစျာန်မှစ၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်လည်း "ဥဘတောဘာဂ ဝိမုတ္တ"ဟု ဆိုရ၏။ ထို့ကြောင့် ဥဘတောဘာဂ ဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ်သည် ကေစိဝါဒနှင့်တကွ ခြောက်ပါးရှိ၏။ ဤသို့ "ခြောက်ပါး"ဟုသော အယူကိုပင် "သိခြင်းဌာ အလိုရှိအပ်သော အနက်တမျိုးဖြစ်၏"ဟု ပြလိုသောကြောင့် "အယံ ဥဘတောဘာဂ ဝိမုတ္တပဒေါ"ဟု ဆိုသည်။ [ဥဘတောဘာဂ ဝိမုတ္တသဒ္ဒေတံ နိဿာယ ဥပ္ပန္နပဒေါ။-ဋီကာ။]

ဓုတင်ဆောင်သော ရဟန်း၏။ မုခတော၊ နှုတ်မှ။ တံ ပဠုံ၊ ထိုသိလို အပ်သော အနုက်အဓိပ္ပါယ်ကို။ [တံ ပဠုန္တိ တံ အတ္ထံ၊ ဥတုံ ဣစ္ဆိတော ဟိ အတ္ထော ပဠော။–ဋ္ဌိကာ။] သုတ္တာ၊ ၍။ အာဟ၊ ပြီ။ (ကိံ၊ နည်း။) အာဝုသော၊ အရှင်ဘုရား။ ဟေဋ္ဌာလောဟပါသာဒေ၊ ၌။ အမှာကံ၊ တို့၏။ အာစရိယဿ၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ ပါဠိဓမ္မကို။ ဝဏ္ဏယတော၊ ဖွင့်စဉ်။ ကေနစိ၊ တစုံတယောက်သည်။ (ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော အနုက်သဘောကို။) နု သုတပုဗ္ဗံ၊ မကြားအပ်ဘူးပါ။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ။ [နု ကေနစိ သုတပုဗ္ဗန္တိ ကေနစိ ကိဉ္စိ နု သုတပုဗ္ဗံ၊ ဣဒံ အတ္ထဇာတန္တိ အဓိပ္ပါယော။–ဋ္ဌိကာ။]

ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ကိံ ပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ထေရော၊ တိပိဋကစူဠသုမနထေရ်သည်။ အဝစ၊ ဆိုပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။ အာဝုသော၊ အရှင်ဘုရား။ ရူပါဝစရစတုတ္ထဇ္ဈာနံ၊ သည်။ ဒုဝိဓံ၊ သော။ ဥပေက္ခာ သဟဂတံ၊ ဥပေက္ခာသဟဂုတ်သည်။ ကိဉ္စာပိ (ဟောတိ)၊ အကယ်၍ကား ဖြစ်ပါပေ၏။ [အရူပစျာန်နှင့် တူပါပေ၏ဟူလို၏] ကိလေသေ၊ တို့ကို။ ကိဉ္စာပိ ဝိက္ခမ္ဘေတိ၊ အကယ်၍ကား ပယ်ခွါနိုင်ပါပေ၏။ ပန၊ သို့သော်လည်း။ ကိလေသာနံ၊ တို့၏။ အာသန္နပက္ခေ၊နီးသောအဖို့၌။ ဝိရူဟနဋ္ဌာနေ၊စည်ပင်ရာ အရပ်၌။ သမုဒါစရတိ၊ ဖြစ်ရ၏၊ ဟိ၊ မှန်။ ဣမေ ကိလေသာ နာမ၊ မည်သည်။ ပဋ္ဌဝေါကာရတာဝေ၊ ပဋ္ဌဝေါကာရ ဘုံ၌။ နိလာဒီသု၊ အညို အစရှိသော အာရုံတို့တွင်။ အညတရံ၊ အမှတ်မထား တပါးပါးသော။ အာရုမ္မဏံ၊ ကို။ ဥပနိဿာယ၊ မှီ၍။ သမုဒါစရန္တိ၊ ဖြစ်ရကုန်၏။ ရူပါဝစရဇ္ဈာနဋ္ဌ၊ ရူပါဝစရစျာန် သည်လည်း။ တံ အာရုမ္မဏံ၊ ထို နီလအစရှိသော အာရုံကို။ နု သမတိက္ကမတိ၊ မလွန်မြောက်နိုင်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗသော၊ ကြွင်းမဲ့ညီသို့ အလုံးစုံအားဖြင့်။ ရူပံ၊ ရူပ်ကို။ နိဝတ္တေတ္မာ၊ နှစ်စေ၍။ အရူပဇ္ဈာနဝသေန၊ အရူပစျာန်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ကိလေသေ၊ တို့ကို။ ဝိက္ခမ္ဘေတ္မာ၊ ပယ်ခွါပြီး၍။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပတ္တော ဝ၊ ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်သာ။ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တော၊ မည်၏။ ဣတိ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ ထေရော၊ တိပိဋက စူဠသုမန ထေရ်သည်။ အဝစ၊ ပြောဆိုပါပြီ။

စ ပန၊ ထပ်၍ဆက်ဦးအံ့။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ ဝတ္မာ၊ လျှောက်ပြီး၍။ ဣဒံ သုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကို။ အာဟာရိ၊ ဆောင်ပြီ။ (ကိံ)။ ကတမော စ။ပ။ ဥဘတောဘာဂ ဝိမုတ္တောတိ၊ ဟူ၍။ (အာဟာရိ၊ ပြီ။) [ကတမော စ ပုဂ္ဂ လော၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ ဥဘတောဘာဂ ဝိမုတ္တော၊ မည်သနည်း။

ဣဓ၊ ဤ သာသနာတော်၌။ ဧကစ္စော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ ဝိမောက္ခေ၊ တို့ကို။ ကာယေန၊ နာမကာယဖြင့်။ ဖုသိတ္မာ၊ ထိ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေနိုင်၏။ အာသဝ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပညာယ စ၊ ဖြင့် လည်း။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ အာသဝါ၊ တို့သည်။ ပရိက္ခီဏာ၊ ကုန် ကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ အယံ ပုဂ္ဂလော၊ ဤ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တောဝ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ။ ဧကကမုဂ္ဂလပညတ်။]

ဣမာယ စ အာနန္ဒ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တိယာတိ၊ ကား။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဣတော ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တိတော၊ ဤ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တိ ထက်။ ဝါ၊ မှ။ (အညာ၊ အခြားသော။ ဥတ္တရိတရာ ဝါ၊ သာ၍လွန်ကဲ သည်လည်းဖြစ်သော။ ပဏီတတရာ ဝါ၊ သာ၍မွန်မြတ်သည်လည်း ဖြစ် သော။ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တိ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ တော့။ သေသံ၊ ကြွင်းသော ပုဒ်အပေါင်းသည်။ သမ္မတ္တ၊ အလုံးစုံသောဝါရတို့၌။ ဥတ္တာနမေव၊ ပေါ် လွင် ထင်ရှားသည်သာ။ ဣတိ၊ အပြီးတည်း။ ။မဟာနိဒါနသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

မဟာနိဒါနသုတ်အဋ္ဌကထာ အဖွင့်ပြီး၏။

အကျွဏာစဉ် မာတိကာ

အကျွဏာစဉ်		စာမျက်နှာ
အကနိဋ္ဌ	....	၂၅၆
အဂ္ဂပဏ္ဍိတကမ္မဝါဒိနော	....	၆
အဂါရဝဝစနံ	....	၃၂၉
အစ္ဆရိယဝါရေ(ဆားငန်ရေ)	....	၉၁
အဇာတံ	....	၁၃၁
အဏ္ဏဘာသိ	....	၂၂၁
အတ္ထသယပဋိပဒ်(ရောင်ခြည်တော် ထွက်ပုံအမျိုးမျိုး)	....	၅၆
အဒ္ဓောသာန	....	၃၀၂
အဒ္ဓောသာနာ	....	၃၂၃
အညာဏ။ပ။ပဋိဝေဓဒ္ဓော	....	၂၉၉
အဒ္ဓာရသဟတ္ထော(အရင်တော် ဆယ်ရှစ်တောင်)	....	၁၃
အစ္ဆိတေဒ္ဓသာနိ ဘိက္ခုသတာနိ	....	၃၉
အတ္ထမစ္ဆဲလမ်းသောပုဂ္ဂိုလ်များ	....	၃၄၃
အတိတောဘာဝေါ (ပါဠိမှန်)	....	၁၀၃
အဒ္ဓေါနိမဂ္ဂပေါသိနိ	....	၂၁၈
အဒ္ဒေ့ဏ္ဍဆထော	....	၂၉၃
အနုကာရတိမိသာ	....	၉၃
အဓိကရဏံ	....	၃၂၀
အဓိပတိ။ပ။ဘာဝဝဒ္ဓော	....	၃၀၁
အဓိမုတ္တိကာလကိရိယံ	....	၃၂
အဓိဝစနုပထော	....	၃၄၁
အနညာ(အယုတ္တသမာသ်)	....	၁၂၂
အနနုပေါဝေါ	....	၃၀၀
အနဝတအိုင်ဋ္ဌရေချိုး	....	၀၆
အနိစ္စ။ပ။ဝိပရိဏာမဓမ္မံ	....	၃၆၉
အနုတ္တာနုပဒ၀ဏ္ဏနာ	....	၂၅၀
အနုပါဒါယ	....	၁၉၃
အနုပါဒါဝိမုတ္တော	....	၃၃၁
အနုလောမပဋိလောမတော	....	၂၉၀

အက္ခရာစဉ်		စာမျက်နှာ
အနုသန္ဓိ	....	၂၅၃
အံနေကဇာတိသံသာရံ အနက်	....	၁၉၉
အနောမသတ္တပရိဘောဂံ	....	၁၂၅
အန္ဓာသတ္တော	....	၄၁
အပဒါန်အဓိပ္ပါယ်	....	၂၅၄
အပရမ္ပိကာရဏံ	....	၆၁
အပ္ပဋိဝေဓော	....	၃၀၀
အပ္ပဋိသံဝေဒနော	....	၃၄၀
အပ္ပမာဏာဘာ	....	၃၆၆
အပ္ပရဇက္ခဇာတိကာ	....	၂၁၄
အပါယံ စသည်	....	၃၁၂
အပိသုဏ်အနက်	....	၂၀၃
အဘိနန္ဒိတ။ပ။ ဒုပ္ပ||ရဏဋ္ဌော	....	၃၀၁
အဘိနီဟာရတော	....	၃၀
အဘိသခ်ုဏ။ပ။သရာဂဝိရာဂဋ္ဌော	....	၂၆၆
အမိဝမ်းဘ၏မျက်စိမမြင်	....	၁၀၃
အယံဂတိ။ပ။အာရောဟနံ	....	၆၀
အလဂ္ဂေါ်ဟုတ္ဌာ	....	၁၀၈
အဝဘာသတိ	....	၂၃၄
အဝိဇဟိတော(ဘုရားရှင် အားလုံးတို့ မစွန့်ရှုဌာန)	....	၅၅
အဝိဇ္ဇာသီသေန	....	၃၅၂
အဝိနုဗ္ဗြေဟွလေးကာ (ကမ္ဘာပျက်ပုံသုံးမျိုး)	....	၁၈
အဝိဟာ	....	၂၅၆
အသင်္ခေယျာအာယု(အသက် အသင်္ခေ်တည် နေနိုင်ခြင်း၏ အကြောင်း)	....	၂၄
အဿဝနတာ	....	၂၁၄
အသိပေးပဲ စောထုတ်	....	၁၀၀
အသူရိန်ကြီး	....	၂၀၁
အဟံ ဥပဇ္ဈာယော	....	၄၃
အာကာရ	....	၃၃၂
အာတပ္ပါ	....	၂၅၆

အကွဲရှာစဉ်		စာမျက်နှာ
အာဝေရဝိသေသ (အသက်၏ ထူးခြားသောတည်ရှိ)	....	၂၄
အာဘာသရ	....	၃၆၆
အာဘောဂ်	....	၁၇၀
အာယတပဏ္ဍိ (လက္ခဏာ)	....	၁၃၄
အာယုဝေမတ္တာ	....	၆၁၃
အာရုက္ခော	....	၃၂၀
အာလယရာမာ	....	၂၀၇
အာဝဇ္ဇန ပဋိဗဒ္ဓမေဝါတိ(စိတ္တုပ္ပါဒ် နှစ်မျိုး)	....	၁၁
အားလုံး အမျိုးသမီးမျှားသာ	....	၁၆၉
ဣတိ ပိ (ဝိစ္ဆာမိန်ရှုပုံ)	....	၁၂
ဣမပ္ပစ္စယာ	....	၃၁၅
ဣဿရ နိမ္မာန	....	၁၂၀
ဥက္ကဏ္ဌိတာ	....	၇၆
ဥဋ္ဌဌိတည္ဟ	....	၂၂၀
ဥဒ္ဒေဟိ ဝိဇိတသင်္ခါ (ဂါထာဖွင့်)	....	၂၂၀
ဥတ္တမော ဝိမောက္ခော	....	၃၇၅
ဥတ္တရာတိမုခ ဘာဝေါ	....	၁၁၂
ဥဒပါဒိ	....	၆၆၆
ဥဒ္ဒေသ	....	၃၃၃
ဥဒ္ဒေသတော	....	၂၂၂
ဥဒ္ဒုမာတဂ္ဂါဒီနိ	....	၁၀၁
ဥပမာ နှစ်မျိုး	....	၁၁
ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တော	....	၃၇၇
ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တ ပြဿနာ	....	၃၇၀
ဥယျာနံ	....	၁၇၃
ဧကမန္တံ	....	၂၆၇
ဧကသမော သရဏာ	....	၃၃၂
ဧကေပ္ပါဒ။ပ။နုမနုဗျပ္ပနဋ္ဌော	....	၃၀၃
ဧကော လောကော စသည်	....	၂၁၇
ဧတယ ဓမ္မိကယာ ကရဏယာ(ဧတ သဒ္ဒါ၏ စွဲနှက်)	....	၁၃
ဧတေန ပိ ဧတံ နက္ခမတိ	....	၃၅၁

အက္ခရာစဉ်		စာမျက်နှာ
ဧတ္တ ပန္နပေါဂဏ္ဍာတိ (အနုက်မ္ဘတ်ချက်)	...	၆၄
ဧဝံ သီလာတိ (လောကီ သီလလည်း သူမျှားထက်သာ)	....	၆၂
သေနတဏ္ဍာ	....	၃၁၁
ဧသိတ တဏ္ဍာ	....	၃၁၁
ဩဘာ မဖြန့်သောကြောင့် ရောဂါမျှား	....	၁၄ဂ
ကတာမိကာရာ	....	၂၁၅
ကမ္မာသ ဓမ္မံ နာမ	....	၂၆၄
ကမ္မာသ ပါဒေါ	....	၂၆၄
·တရိုက်ဌက် အသံ	....	၁၆၁
ကရေရိ မဏ္ဍပေါ	....	၄
ကလဟ, ဝိဝါဒ အထူး	....	၃၄၉
ကာမဂုဏ်၏ အပြစ်	....	၂၃၅
ကာမ တဏ္ဍာ	....	၃၃၀
ကာလက်ဘာ	....	၁၃၆
ကိံ ပနေ သော	....	၁၃၂
ကိံ ဟု နုပုလ္လိင်ဖြင့် ဆိုရမုံ	....	၁၃၂
ကိလန္ဒေ ရှေပေါ	....	၂၆
ကုရှရဋ္ဌံ	....	၂၆၄
ကုရှသု	....	၂၅ဂ
ကုလာဂဏိက ဇာတာ	....	၃၁၁
ကေနဒ္ဓေန	....	၃၃၂
ကောဠီ နုပညာယတိ	....	၃၅၃
ကျင့်ဝတ်ကို အဦးပြုသဖြင့် လက်တော်ဆေး	....	၁၄၀
ခန္ဓီ ပရမံ တပေါ ဂါထာဖွင့်	....	၂၄၆
ခလိတံ, ပတိယာတံ အထူး	....	၁၀
ခေမေ မိဂဒါယေ	....	၂၂၆
ဂဏ သင်္ဂဏိကာ	....	၁ဂ၁
ဂန္ဓဗ္ဗ	....	၃၂၀
ဂမ္ဘီရာ ဝဘာသော	....	၂၃၄
ဂဠုန်ကြီး	....	၂ဂ၀
ဝါးကြီးလေးကောင်	....	၂၃ဂ

အကြောထုစဉ်		စာမျက်နှာ
စကြေ့ ဥဒပါဒိ စသည်	....	၁၉၁
စကြေ့ ဝိညာဏာဒိ ဘေဒံ	....	၁၉၆
စကြေ့ သုံးပါး	....	၂၁၅
စတ္တာရိပဋ္ဌပါဒဌာနာနိ	....	၅၆
စတုရုဂ်ဝိရိယ	....	၁၀၃
စဝါမိတိဇာနာတိ(စုတေမှန်းသိ)	....	၀၃
စိတန္တရံသော	....	၁၄၅
စိတ္တိတော သဇ္ဇိတော	....	၁၄၄
စိတ္တိကတံ	....	၁၂၅
စုတိဝန္တမ္ပိ (ဉာဏကတိ)	....	၆၀
စုတိစိတ်ကိုမသိနိုင်	....	၀၃
စုတေဆဲခဏ၌ မသိ	....	၀၄
ဆန္ဒရာဂေါ (အထူး)	....	၃၂၇
ဆန္ဒရာဂဝိနယော	....	၃၇၀
ဆယုတ္တအာဇညရထံ	....	၅၂
ဆာယာဝိယ အဝိဇဟန္တော(အနုပါယိနိုပါဒ်မှန်)	....	၄၆
ဆိန္နပဝဋ္ဋာ(ပဝဋ္ဋတရားသုံးပါး)	....	၆၁
ဆိန္နဝဋ္ဋမကာနုဿရဏံ (ဝဋ္ဋမအနက်)	....	၁၄
ဆေဒ ဘေဒံ	....	၁၂၆
ဆယ်ပါးသီလစောင့်ပုံ	....	၂၆၁
ဇာတာ ပဝတ္တာ (အာဘော်)	....	၁၁
ဇာတိဂေါတ္တ။ပ။ဝဿန	....	၁၂၁
ဇာတိ။ပ။ဂတဋ္ဌော	....	၂၆၃
ဇာတောစ ဘ္ဒ် စသဒ္ဒါ	....	၅၆
ဇာလေပတိတာကုဏ္ဍာ (ဌီကာပါဒ်ပျက်ခဲ့)	....	၂
ဉာဏေန ပရိစ္ဆိန္ဒိတ္ဝာ	....	၆၉
ဉာတတ္ထ။ပ။စရိယာနံ	....	၃၀
တံ ဒိဝသန္တိ (ဘုရားပွင့်ရာနေ့မှ ဗောဓိပင်ထွက်ပေါ်)	....	၃၁
တကြိမ်ဆင်ခြင်ကာမျှဖြင့် မသိနိုင်	....	၀၄
တဏှာ၏သဘော	....	၃၀၀
တတ္ထတတ္ထနိဗဒ္ဓသမုဒ္ဓလ်(စကြဝဠာလှုပ်ပုံ)	....	၃၂

အကွဲရှာစဉ်		စာမျက်နှာ
တကြောပိဋ္ဌ ပိသဒ္ဓါမှတ်ချက်	....	၃၁၅
တထာဘာဝိတံ	....	၁၄၁
တဒင် ဝိမုတ္တိ	....	၆၅
တန္တာကုလကဇာတာ	....	၃၀၉
တမော ခန္ဓေန အာဝုတာ	....	၂၀၉
တရားထူး ရထိုက် မရထိုက်ပုဂ္ဂိုလ်	....	၂၂၄
တရားရဖို့ ဘဝင်ပညာအရေးကြီး	....	၂၂၄
တရားဟောဖို့ရန် ကြောင့်ကြမဲ့ ဖြစ်ခြင်းဌာနအကြောင်းသုံးပါး		၂၁၁
တဿ။ပ။ဝုတ္ထောယေဝ	....	၁၅၃
တိဏ္ဏမ္ပိ ကာမဘဝါနံ	....	၃၂၃
တိတ္ထဝါသော	....	၂၉၅
တုသိတာနတ်ပြည်၌ အဓိမုတ္တိ ကာလကိရိယာမပြု	....	၃၃
တေ မနုဿပေတာ ဝိယ	....	၁၄၂
ထိုင်ခြင်းဌာ အပြစ်ခြောက်ပါး	....	၂၆၈
ဒါနဓိဂုဏ်	....	၂၃၁
ဒါနကြီး ခုနစ်မျိုး	....	၃၁
ဒါနပြုလျှင်မေတ္တာပါ	....	၂၃၃
ဒီဗွစက္ခုနှစ်မျိုး	....	၁၆၃
ဒုက္ခသမုဒယသမ္ဘဝေါ	....	၃၄၃
ဒေဝစာရိကကောလာဟလံ	....	၆၃
ဒေဝဌာနံ နာမ	....	၁၂၅
ဒေဝါတိ ဥပပတ္တိဒေဝါ	....	၃၂၀
ဒ္ဒယံ	....	၂၅၃
ဒ္ဒိဟိ ပဒေဟိ အာဗဒ္ဓံ	....	၆၃
ဒ္ဒေ အဂ္ဂသာဝကာ	....	၆
ဒ္ဒေ ဂတိယော (ဂတိသဒ္ဓါ၏ အနက်)	....	၁၂၁
ဓမ္မတာ	....	၁၂၂
ဓမ္မသံဝေဂေါ	....	၂၄၂
ဓမ္မိကော	....	၁၂၂
ဓာတိယော	....	၁၅၈
နတ်တို့အဝတ်မည်စ်	....	၃၅

အကျဉ်ရာစဉ်		စာမျက်နှာ
နတ်တို့နတ်ပန်း မည်ကြီး	....	၂၅
နတ်တို့ပူးဝင်ရှိနတ်နိမိတ်ဖတ်	....	၇၈
နတ်တို့သေခါနီးနိမိတ်ငါးမျိုး	....	၂၄
နတ်ပြည်၏ဂုဏ်	....	၂၃၄
နတ်ပြည်၌အပူအအေးမထင်ရှား	....	၂၅
နာနတ္တကာယာ	....	၃၆၀
နာနတ္တသညိနော	....	၃၆၀,
နာနာစိတ္တေန ပုညစိတ္တေန	....	၁၄၄
နာဘိမုခပရိကွေ့ပပဋ္ဌော	....	၁၃၂
နိဂြောဓောဝိယပရိမဏ္ဍလော	....	၁၄၆
နိဗ္ဗတေ နိဂ္ဂုမ္မေ	....	၃၁၂
နိဒါန်	....	၃၂၁
နိဒါနကဏ္ဍ	....	၆၂,
နိဗ္ဗာန်၏နာမည်များ	....	၂၀,၆
နိမိတ်ကြီးလေးပါးကို တရက်တည်းမြင်	....	၁၇၀
နိမိတ္တ	....	၃၃,၃
နိယတိ။ပ။ဝါဒဝေသေန	....	၃,,,,
နိယာမ ငါးမျိုး	....	၈၈,,,,ခ
နိရုတ္တိ	....	၃၄၁
နိဿသန္တိ, ဝိဇမ္ဘနိ	....	၂၆
နိဿယ ဝိသေသ (အသက်၏မှီရာအထူး)	....	၂၁
နိဝရဏာဒီဟိ (စျာန်တရားတို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက်)	....	၆၄
ပကတိဘတ္တသာပစ္ဆတော	....	၁
ပစ္စတ္ထ ပဒေဟိ	....	၁၉၃
ပစ္စယာနံ နိဒါနံ	....	၃၁၂
ပစ္စယော	....	၃၂၂
ပဋ္ဌကာမဂုဏိကရာဂဝေသေန	....	၃၃၀
ပဋ္ဌပတိဋ္ဌတေန	....	၂၉၂
ပဋ္ဌမဟာပရိစ္စာဂေ(စွန့်ခြင်းကြီးငါးပါး)	....	၆၉
ပညတ္တိ	....	၃၄၂
ပညာစစရုံ	....	၃၄၂

အက္ခရာစဉ်		စာမျက်နှာ
ပဏ္ဍိစ္စသမ္ပဒါဒိ နက်နဲပုံ	....	၂၉၆
ပဏ္ဍိပက္ခဒုရီဘာဝ (မကောင်းတရားကိုပယ်)	....	၂၅
ပဏ္ဍိပယာဒ္ဒီဝိမုတ္တိ	....	၆၆
ပဏ္ဍိပယာမ္ဘန္တေ ဥယာနတာ	....	၆၆
ပဏ္ဍိတံသု	....	၂၀၇
ပဏ္ဍိသန္ဓေကို မသီ	....	၀၅
ပဏ္ဍိသန္ဓိဝသေန ဩက္ကမိတ္ဘာ	....	၃၃၆
ပဏ္ဍိသန္ဓေဘုင် ၁၆-ချက်အတွင်းဌ် မသေ	....	၃၃၇
ပဌမပါဒဂဏ္ဌိကာ (ပထမခြေတော်ရာအရပ်)	....	၅၅
ပထမာဝိဘတ်ဖြင့် သုံးစွဲအပ်	....	၂၆၆
ပဒပရမပုဂ္ဂိုလ်	....	၂၂၂
ပဒုမုတ္တရခေါ်ပုံ	....	၂၀၄
ပ နုယတိ	....	၁၆၅
ပရိတ္တာဘာ	....	၃၆၆
ပရိပုစ္ဆတေစ	....	၂၂၂
ပရိဝါရ။ပ။ဘာဝေန	....	၁၂၇
ပလ္လင်္ကံ ပညပေတ္ဘာ	....	၁၀၃
ပလိပန္ဓံ	....	၁၇၄
ပဝတ္တိအာကာရဝိသေသ (စိတ်ဖြစ်ပုံအထူး)	....	၂၅
ပဟူတဇိဝှော	....	၁၅၁
ပါယသံ	....	၀၇
ပါရမိယော ပူရေန္တော	....	၇၂
ပါရမီတော် ဖြည့်ခြင်းသည် ပညာပါရမီအတွက်	....	၃၆၀
ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ (ဘုရားပွင့်မည့် နိမိတ်)	....	၁၉
ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ (ဣဒ္ဓိပါဒ်ခလေးပါးကိုရမည့် နိမိတ်)	....	၁၁၂
ပုပ္ပကဘဏ(ဘုရားလောင်း၏ ရှေးကောင်းမှု)	....	၁၂၀
ပုရိမသာ ဝေ ဝစနံ	....	၁၃၉
ပေတံ	....	၁၇၅
ပေမနီယသော	....	၁၅၉
ပေါရိသာ့ဒေါ	....	၂၆၄
ပျော်စရာကောင်းသော နေ့လည်အချိန်	....	၁၀၂

အကွာရှာစဉ်		စာမျက်နှာ
ပြာသာဒ်သုံးဆောင်	....	၁၆၇
ဗုဒ္ဓသာသနာပေါ်သန့်ပါတော်ရှေ့	....	၃၀၁
ဖွားဘက်တော် ခုနှစ်ဦး	....	၅၈
ဗဒ္ဓန္ဓီ (ကမ္မ ကတ္တား)	....	၁၀၀
ဗဟုဿုတ ပဋိဂ္ဂုလ်အား နာမရူပပရိစ္ဆေဒ ထင်ရှား	....	၂၉၆
ဗုဒ္ဓဘုတ် (ဝိဂ္ဂဟ)	....	၁၈၄
ဗုဒ္ဓိ၊ စရိယာ	....	၃၀
ဗုဒ္ဓိ စရိယာနှံ ဟု ဗဟုဝုစ်ဖြင့် ဆိုရခြင်း	....	၃၁
ဗောဓိ မဏ္ဍိုင်သို့ တက်တော်မူပုံ	....	၁၈၃
ဗောဓိ ပလ္လင်္ကော	....	၅၅
ဗောဓိ သတ္တော	....	၆၈
ဗောဓိ သခါတေသု ဝါ	....	၆၈
ဗောဓော	....	၁၉၂
ဗြဟ္မကာယိကာ	....	၃၆၃
ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇာ	....	၃၆၃
ဗြဟ္မပုရောဟိတာ	....	၃၆၄
ဗြဟ္မာမျှားက ပထမ ခံယူ	....	၁၀၆
ဘဂဝန္တံ ယေဝ အာရဗ္ဘ(ပုဗ္ဗေနိဝါသကို အာရုံပြု သော်လည်း ဘုရားကိုအာရုံပြုရာရောက်)	....	၁၁
ဘဂ္ဂ ဝိဘင်္ဂါ	....	၁၀၇
ဘဝတဏှာ	....	၃၃၀
ဘဝိဿတိ။ပ။အာဟ(ရာဟုလာ ဟု နာမည်မှည့်)	....	၅၀
ဘုရားကို အာရုံပြု၍ တရားရ	....	၁၆၂
ဘုရားဖြစ်ရန် တောင်းပန်သော နတ်များ	....	၀၂
ဘုရားရှင်တို့ သူတပါးပယောဂကြောင့် မသော	....	၉၇
ဘုရားရှင် ရှပ်ပုံတော် တင်တယ်ပုံ	....	၁၄၃
ဘုရားရှင်အသံတော်	....	၁၅၂
ဘုရားရှင်အသံကောင်းခြင်း၏အကြောင်း	....	၁၆၃
ဘုရားရှင်တို့ တရားအလေးပြု	....	၂၉၀
ဘုရားလောင်းတို့၏ ပဋိသန္ဓေ	....	၁၄
ဘုရားလောင်းမယ်တော်ထံ မရိုးသားသောစိတ်ဖြင့်မကပ်နိုင်		၁၀၀

အဘိဓာန်စဉ်		စာမျက်နှာ
ဘုရားလောင်းမယ်တော်မှာ အပြုဟူစရိယလုံခြုံ	....	၁၀၀
ဘုရားလောင်းမယ်တော် သားအိမ်သန့်ရှင်း	....	၁၀၄
ဘုရားလောင်းသန္ဓေတည်စဉ် မယ်တော်အရှယ်	....	၁၀၅
ဘူတကထနှင့် ဝိဿသနထူးပုံ	....	၃၅၄
ဘောဂုံ	....	၄,၁၁
မဂ္ဂေါ	....	၁၉၂
မစ္ဆရိယံ	....	၃၂၈
မဇ္ဈိသရော စသည်	....	၁၅၉
မတ္တညုတာ	....	၂၅၃
မဟာတေဇော, မဟာယသော	....	၁၀၇
မဟာပဒါနသုတ်ခေါ်ပုံ	....	၂၅၅
မဟာပြဟ္မာ	....	၃၆၄
မာဟော	....	၂၇၆
မိမိအကြံ	....	၁၂၅
မူလေတိဟေဌာ	—	၃၁
မြောက်ကျွန်းသူတို့၏ ကျင့်ဝတ်	....	၃၁
ယံပနတ္ထဒီ။ပ။စုတိဂန္ဓဗ္ဗံ	....	၆၀
ယက္ခ	—	၃၂၀
ယခုကာလပုဂ္ဂိုလ်များ ပဒပရမ ဖြစ်, မဖြစ်	—	၂၂၂
ယဒိဒံ	...	၂၀၅
ယဒိဒန္တီ နိပါတော	....	၃၂၂
ယဝလက္ခဏာ	....	၁၃၉
ယာဝ ဂမ္ဘီရော	....	၂၇၃
ယေ မဟာပုညာ (ဘုန်းကြီးသောနတ်များ)	....	၃,၇
ရဇော, ဇလ္လံ အထူး	....	၁၄၀
ရတနာ၏ အနက်	....	၁၂၄
ရသဂ္ဂသဂ္ဂံ	—	၁၄၇
ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့မှာ ဂတိ မရှိ	....	၂၀၀
ရဟန်းတို့၏ လူထွက်ခါနီး နိမိတ်၅-မျိုး	....	၃၄
ရာဟု ဇာတော	....	၅၀
ရူပါဒီအာရုံမှဏာဝဠီလာဘော	....	၃၂၆

အကွာရာစဉ်		စာမျက်နှာ
ရောစိန် ရှစ်ဂုတီ ဗီမ္ဘာ	....	၅၁
ရှေးကောင်းမှုရှိသူမျှား ဘုရားဘွဲ့ခံထင်	....	၂၃၃
ရှေရှမ်နှင့်တူ	....	၁၃၉
လောကသန္ဓိ၀ါသေ (သြကာသလောက)	....	၁၃
လောကန္တရိက်၀ရဲ	....	၉၂
လ, နေတို့ တန်ခိုးကြီးပုံ	....	၉၃
လိုဂ်	....	၃၃၃
လူ့ဘ၀နှင့်နတ်ဖြစ်	....	၂၆၂
လေးစားသောအားဖြင့် နှစ်ကြိမ်ဆို	....	၁၃
၀ဋ္ဋမူလသမုဒါစ်ဘရ၀သေနှ	....	၃၃၁
၀ဿသတကာလံ ပတ္တံ(အနှစ်တရာတမ်းကျမှ ပင့်ရပုံ)	....	၃၀
၀ဿိကော	....	၁၆၃
၀လ္လိနှင့်လတာအထူး	....	၃၄၅
၀ါတ၀သေနှ(ရေအောက်ရှိ လေ)	....	၁၉
၀ါတော ယထာမဂ္ဂေန နှ၀ါယတိ(ဓလလာမမှန်ပုံ)	...	၂၆
၀ိကွမ္ဘနဝိမုတ္တိ	....	၆၅
၀ိဂတဂန္ဓ၀ဏ္ဏရသာဒိသမ္ပ၀တ္တိနိ	....	၂၃
၀ိညာဏဋ္ဌိတိ	....	၃၅၈
၀ိနိစ္ဆယလေးမျိုး	....	၃၂၆
၀ိနိ၀ါတိကာ	....	၃၆၁
၀ိနိ၀ါတိကတို့ တရားထူးရနိုင်	....	၃၆၂
၀ိ၀ဋ္ဋတညူ	....	၂၂၀
၀ိ၀ယသီလ၀စနတ္ထ	....	၁၆၅
၀ိဘ၀တဏှာ	....	၃၃၀
ဝိမုစ္စတိ နာမ	....	၁၉၀
ဝိမုတ္တိတ္ထာ	....	၆၅
ဝိမောက္ခာ	....	၃၂၃
ဝိလာတော(အလောင်းတင်ထမ်းစင်)	....	၁၂၅
ဝိ၀ဋ္ဋစ္ဆဒေါအဖွင့်	....	၁၃၀
ဝိ၀ဋ္ဋ	....	၃၅၄
ဝိသမံ စန္ဒိမ သူရိယာ ပရိဟရန္တိ(လ, နေတို့ အသွားမမှန်ပုံ)		၂၆

အကွေ့ရှုစဉ်		စာမျက်နှာ
ဝေဒနာခမ္မော	....	၃၄၈
ဝေါက္ကမိယထ	....	၃၃၂
သံသာရော	....	၃၁၃
သကလ စက္ခုဘက္ခဲ	....	၁၅၃
သခ်ါရတို့၏ အပြစ်	....	၂၃၈
သင်္ဂမ္ဘ အနုက်ပေး	....	၃၄၆
သတ္တ ပဒ ဂမနံ	....	၁၁၃
သတိ ယေဝ ဉာဏံ (ပုဂ္ဂိုလ်ဖြင့် တရားညွှန်း)	....	၆၈
သတ္တုဿဒေါ	....	၁၄၁
သန္ဓယောသိ စသည်	....	၂၅၆
သမ္ဘဟုလဝါရော	....	၄၈
သမ္ဘေန သမ္ဘံ	....	၃၁ဝ
သမန္တတော ကမ္ပတိ	....	၆၅
သမာဓိ ပဏ္ဍာ(ကေသေသ်)	....	၆၃
သမုဏ္ဍေ ဝိမုတ္တိ	....	၆၆
သမုဒယော	....	၃၂၂
သမုဒယော သမုဒယော	....	၁၉၀
သရီသပ	....	၃၂၁
သာရထိ	....	၁၃၃
သာဝကာနံ (သာဝက နှစ်မျိုး၏ ဉာဏ်ထူး)	....	၆
သာဟသိက ။ပ။ပိဋ္ဌိတာ	....	၁၂၃
သိဟဟနု	....	၁၄၆
သီလ၏ဂုဏ်	....	၂၃၃
သီလပေးသူနှင့် ယူသူ နေရာမတူသင့်	....	၆၆
သုက္ခဝိပဿကော	....	၃၃၁
သုညတ ။ပ။ပါတုဘာဝဠော	....	၃ဝဝ
သုဒဿာ	....	၂၅၆
သုဒဿီ	....	၂၅၆
သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော	....	၁၃ဝ
သူဒုံကိုမြင်ရုဏရစ်	....	၁၃၁
သေယျထာ ပိ	....	၃၅၆

အကွဲရှာစဉ်		စာမျက်နှာ
သေယျထိ ဒံ	....	၃၁၉
သေလေ ယထာ ဂါထာဖွင့်	....	၂၂၅
သောတာပန်မျှား သမာပတ်ဝင်စား	....	၂၃၀
သောတာပန်အား ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ထင်ရှား	....	၂၉၅
သောတာဝဓာန။ပ။ကာရေသု	....	၁၄
ဟိမဝန္တော	....	၂၂၃
ဟေတု	....	၃၂၁

အကွဲရှာစဉ် မာတိကာ ပြီးပြီ။

အမှားအမှန်ပြင်ဆင်ချက်

စာမျက်နှာ	ကြောင်းရေ	အမှား	အမှန်
၁၁	၁၅	ဇုတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနုက်။	ဇုတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနုက်။
၃၈	၁၇	အခုတောင်သာနီ၊အခွဲအားဖြင့် သုံးဆယ်ရှိကုန်သော၊	အခုတောင်သာနီ၊ အခွဲအားဖြင့် တဆဲ့သုံး ရှိကုန်သော ၊
၃၉	၂၃	ဩသာရေတိ၊ သက်ရောက် စေတော်မူပြီ။	ဩသာရေသိ၊ သက်ရောက် စေတော်မူပြီ။
၄၁	၂၇	အနု+အာ+သန္ဓ+တ	အနု+အာ+သန္ဓ+တ
၄၇	၂၂	ဧဝံ သတိ၊ ဤပေးတော်မမူ သော်လည်းကောင်း	ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ ပေးတော်မမူ သော်လည်းကောင်း
၄၄	၂၉	ပဿတိ၊ မြင်သနည်း။	ပဿသိ၊ မြင်သနည်း။
၅၆	၂၁	အဏ္ဏာသယပဋိမဋ္ဌံ	အဏ္ဏာသယ ပဋိမဋ္ဌံ
၅၄	၂၀	ဇုဒ္ဓိ	ဇုဒ္ဓိ
၀၉	၄	ကမ္မနိယာမော၊ ကမ္မနိယာ မည်၏။	ကမ္ဘ နိယာမော၊ ကမ္ဘ နိယာမ မည်၏။
၉၂	၉	သကဋ္ဌ စက္ကာနံ ဝါ၊ လှည်း ဘီးစက်တို့၏လည်းကောင်း။ ဟောတိ ဝိယ၊ သို့လည်း ကောင်း။	သကဋ္ဌ စက္ကာနံ၊ လှည်းဘီးစက် တို့၏။ ဟောတိ ဝိယ ဝါ၊ သို့ လည်းကောင်း၊
၉၂	၁၁	ပတ္တာနံ၊ သပိတ်တို့၏လည်း ကောင်း။ဟောတိ ဝိယ၊ သို့ လည်းကောင်း။	ပတ္တာနံ၊ သပိတ်တို့၏။ ဟော တိ ဝိယ ဝါ၊သို့လည်းကောင်း။
၉၅	၁၀	အတိုင်း အရှည် ရှိသောက် ကာလမျှလည်း	အတိုင်းအရှည်ရှိသော ကာလ မျှလည်း
၉၅	၂၀	တသာ ဒကသ	တသောဒကသ
၉၆	၂၂	ကိမတ္ထာယ	ကိမတ္ထာယ
၁၀၀	၃၀	ကာမဂုဏ်၏ ပယ်ခြင်းကို	ကာမဂုဏ်ကို ပယ်ခြင်းကို
၁၁၀	၁၀	ဘာ၀ေါ ပဓာန ကြောပါ၊	ဘာ၀ပ္ပဓာန ကြောပါ။
၁၂၄	၂၅	တေန+ပိဋ္ဌတာ၊ တို့ကြောင့် သာဟသိက ဓန ဝိလောပ ပိဋ္ဌတာ ဟု ပြုပါ။	တေန+ပိဋ္ဌတာ သဟသိက ဓန ဝိလောပ ပိဋ္ဌတာ ဟုပြုပါ။

စာမျက်နှာ	ကြောင်းရေ	အမှား	အမှန်
၁၂၆	၀	အရွှေ၊ဝိုင်းဖြတ်သောအဖိုး။	အရွှေ၊ဝိုင်းဖြတ်အပ်သောအဖိုး။
၁၃၁	၂၄	သုဝဏ္ဏပါဒုက တလမိ၀၊ရွှေ ခြေနှင်း အပြင်းကဲ့သို့။	သုဝဏ္ဏပါဒုက တလမိ၀၊ ရွှေ ခြေနှင်း အပြင်ကဲ့သို့။
၁၄၀	၂၃	ဇာဏှဟု	ဇာဏှသု
၁၄၂	၁၀	သိလာရူပတံ ဝိယ၊ ကျောက်ရုပ်ကလေး ကဲ့သို့။	သိလာ ရူပကံ ဝိယ၊ ကျောက်ကလေး ကဲ့သို့။
၁၄၂	၁၉	စိတ္တ ကမ္မ ရူပတံ ဝိယ	စိတ္တ ကမ္မ ရူပကံ ဝိယ
၁၄၃	၂၀	ဘဂ၀တာ၊ သည်။	ဘဂ၀တာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။
၁၄၇	၃၀	အကြောတို့တည်း။ ဤသို့ သမာသ်ပုဒ် တပုဒ် ဖြစ်ပြီး နောက်မှ	အကြောတို့တည်း။ ရသဂ္ဂ သဂ္ဂါ နိ၊ တို့။ ဤသို့ သမာသ် ပုဒ် တပုဒ်တည်း ဖြစ်ပြီးနောက်မှ
၁၄၉	၁၂	ဒွါဒသိယာ၊ တဆယ့်နှစ်ရက် မြောက် ဖြစ်သော။ပဏ္ဍသ၊ လဆန်း ပဏ္ဍ၏။	ပဏ္ဍသ၊လဆန်း ပဏ္ဍ၏။ ဒွါဒ သိယာ၊ တဆယ့် နှစ်ရက် မြောက် နေ့၌။
၁၅၁	၃၁	ကျယ်ခြင်းရှိသော အပြား ရှိသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော	ကျယ်ခြင်း အစရှိသော အပြား ရှိသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊
၁၅၉	၇	ဗာဟုံ၊လက်မောင်းသို့။ (ပရိ ဟရန္တိ-၌ စပ်။)	ဗာဟုံ၊ လက်မောင်းသို့။ (ပရိ ဟရိယတိ-၌ စပ်။)
၁၅၉	၉	နိယတိ၊ ဆောင်၏။	နိယတိ၊ဆောင်အပ်၏။
၁၇၄	၆	အတ္ထော၊အဓိပ္ပါယ တည်း။	အတ္ထော၊ အဓိပ္ပါယတ္ထတည်း။
၁၇၆	၂၀	ဒယော့ကုံ၊ ကုန်ပြီ။	ဒယော့သုံ၊ ကုန်ပြီ။
၁၀၆	၁၅	အဘိသမယော၊ပေါင်းဆုံခြင်း သည်။ (ပညာနှင့် တကွ ဘုရားအလောင်း၏ ပေါင်း ဆုံခြင်းသည်။)	အဘိသမယော၊ ပေါင်းဆုံ ခြင်း သည်။ (ဇရာ မရဏာ၏ အ ကြောင်းနှင့် တကွ ပေါင်းဆုံ ခြင်းသည်။)
၁၉၁	၁၆	အတ္ထော၊ ပညာ သဒ္ဓါဖြင့် ပြီအပ်သော အနက်တည်း။	အတ္ထော၊ ပညာ သဒ္ဓါဖြင့်ပြီအပ် သော အနက်တည်း။
၂၆၉	၂၄	အဘိအခ်ိရဏာ။ပ။ဝိရာဂ ရာဂဠော	အဘိသခ်ိရဏာ။ပ။ သရာဂ၀ိရာ-ဂဠော

စာမျက်နှာ	ကြောင်းရေ	အမှား	အမှန်
၃၄၂	၂၅	အညမညပစ္စယတာယ၊အချင်းချင်း ကျေးဇူးပြုသည်၏အဖြစ် ဟူသော အကျိုးငှာ။	အညမည ပစ္စယတာယ၊အချင်းချင်း ကျေးဇူးပြုသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။
၃၇၀	၃၂	အညတရသို့နှိုစ် အညတရသို့၊	အညတရသို့နှိုစ် အညတရ အညတရသို့၊
၃၄၉	၂၀	"ရှေးက ပေါင်းဆုံ၍" ဟု အနက်ပေးကြ၏။	ရှေးက "ပေါင်းဆုံ၍" ဟု အနက်ပေးကြ၏။

မေတ္တာရပ်ခံချက်။ ။အမှားမျှား ကျန်ရှိနေသေးလျှင် ပြင်ဆင်၍ ကြည့်ရှုနိုင်ကြပါစေ။